

geordton Dec.14



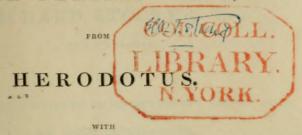


LGr H562Sto

THE HISTORY

OF

THE PERSIAN WARS,



COPIOUS NOTES,

PARTLY COMPILED AND TRANSLATED, PARTLY ORIGINAL;

EXAMINATION QUESTIONS, INDEXES, &c.

BY CHARLES WILLIAM STOCKER, D.D.

LATE FELLOW OF ST. JOHN'S COLLEGE, OXFORD, AND PRINCIPAL OF ELIZABETH COLLEGE, GUERNSEY.

FOR THE USE OF SCHOOLS AND COLLEGES.

IN TWO VOLUMES.

VOL. I.

SOLD BY LONGMAN, BALDWIN, WHITTAKER,
AND ALL OTHER BOOKSELLERS.

4

LONDON:

PRINTED BY A. J. VALPY, RED LION COURT, FLEET STREET.

258/2000 TO

TO

RICHARD STOCKER, Esq.

OF GUY'S HOSPITAL.

NOT ONLY

AS A SLIGHT TRIBUTE OF AFFECTIONATE ESTEEM FOR HIS MANY EXCELLENCIES,

BUT

AS A GRATEFUL ACKNOWLEGEMENT OF THE

IMPORTANT AID RECEIVED IN THE ENSUING PAGES

FROM HIS CHEERFUL AND INDEFATIGABLE

ASSIDUITY IN COLLECTING, COLLATING,

AND VERIFYING ILLUSTRATIONS;

THE PRESENT WORK IS RESPECTFULLY DEDICATED,

BY HIS SON.

JANUARY XVII. MDCCCXXXI.

RICHARD STOCKER, Esa.

WHEN YOUR

AND RATED STREET, THE RESIDENCE OF THE PARTY AND THE PARTY

195

AND THE RESERVE AND THE STATES OF SHE SHAPE AND THE STATES OF SHE SHAPE AND THE STATES OF SHE SHAPE AND THE STATES OF SHAPE AND THE STATES OF SHAPE AND THE SHAPE AND THE

WHEN HE WAS A THE PARTY OF THE PARTY AND THE PARTY OF THE

ASSESSED IN NOTICE PROPERTY.

PREFACE.

ALTHOUGH no one ancient writer, perhaps, is so universally read as Herodotus, almost insurmountable obstacles have as yet stood in the way of the reception of his history into Schools. However much might be done by the caution of the Master to avoid the exceptionable passages, they are so frequent in their occurrence, and so thickly interspersed in the course of the narrative, that to steer intirely clear of them requires a quick eye and a practised hand. The object of the present Editor was, in the first place, to select such portions of the Author as would give the Continuous History of the Persian Empire from its foundation under Cyrus till the termination of its second war with Greece by the disastrous defeats of Platæa and Mycale; retaining so much of the collateral history as was essential for the elucidation of the main branch: and omitting all other digressions, episodes, anecdotes, and discussions. When this first point was achieved,

the next was to revise what was retained, and to expunge every expression which was in any degree objectionable. In the execution of this part of his task, if the Editor has erred, he can confidently assert that it is on the side of over-fastidiousness.

In the Text, thus refined, the greatest pains have been taken to preserve consistency; to render Herodotus (as far as possible) uniform with himself. Of various readings, however, little notice has been taken; the schoolboy has other, more important, subjects to engross his attention. The next care was to revise the punctuation and accentuation throughout. The principles of accentuation are frequently referred to in the Notes, and it is believed that this portion of the work will prove peculiarly acceptable and useful to the Student.

In the Annotations it has been the Editor's aim rather to form a digest of what was useful in others than to obtrude his own opinions. He has been particularly anxious never to borrow without acknowlegement; he has therefore subjoined the initials of the authorities from whom the substance of the Notes has been derived; and this he has done even in cases when he found that another commentator coincided with him in references or observations: in the first few pages this rule has been less rigidly observed.

Whether the Greek quotations are too liberally introduced is a matter of opinion. It has not been done unadvisedly. In the Classes by whom Herodotus is read at Schools, there will be boys of several stages of proficiency and various gradations of capacity: a judicious instructor will know how to equalize the task to the individuals constituting such Classes, by exacting from them an acquaintance with the contents of the Notes proportionate to their attainments and their capabilities. In order to save room, a liberty has been taken in condensing many of the quotations by the omission of words not immediately bearing on the point in question. In quoting the glosses of Hesychius and other lexicographers, still greater licence has been used in accommodating the verbs, nouns, &c. so as to correspond precisely in their inflexion with the expressions of our author which they are adduced to illustrate. In citations by the name of Didymus, Pseudo-Didymus is to be understood. It need hardly be observed, that a few of the references are inserted rather for the convenience of the Master than for the use of the Scholar.

In a grammatical point of view, it is hoped, the Notes will be found to leave little further to be desired. In the Geographical notices nothing more has been given, generally speaking, than the ancient and modern syno-

nyms, the etymologies, the names of celebrated natives, and such particulars as might in no wise interfere with the constant use of Maps, which are essential to the right understanding and true enjoyment of every Historian.

But the most laborious, and yet least ostentatious department of the work, has been to verify and rectify the references to classic writers throughout the mass of authorities from which the Notes are compiled. No one, who has not personally made the experiment, can fairly appreciate the irksomeness and difficulty of such an undertaking, or conceive the immense number of errors which occur in the most valuable standard works, and which are perpetuated from century to century by transfusion from one book to another. After all the pains and time bestowed, there is still much opening for improvement in this respect: the Editor has not always had the same authors or the same editions to consult; he has therefore been often obliged to take references on trust. Should a future edition be called for, he hopes to correct this, with any other deficiencies which may be kindly pointed out.

EXPLANATIONS

OF THE

ABRIDGED REFERENCES.

- A. The excellent edition of Lempriere by Professor Anthon, (published in this country by Mr. Barker, in one vol. 8vo.) which contains a fund of geographical, etymological, and antiquarian knowlege.
- AP. The notes of H. Apetzius in Matthiæ's Herodotus.
- AR. Dr. Arnold's Thucydides. The critical execution of this edition does justice to its beauty in a typographical point of view, and to the high character which its editor previously enjoyed in the literary world. One volume only is yet published.
- B. Bos's Ellipses; the numeral following refers to the pages of the original work, which are noted in the margin of subsequent editions. (See Seager's Abridgment in a small volume octavo.)
- B.1. The notes of Barnes on Euripides, &c. Besides these there is in my possession the Professor's own copy of "Esther," with many additional autograph notes, of which I have occasionally availed myself.
- BE. The notes in Beloe's Herodotus; for which I am chiefly indebted to TR.
- BL. The notes of Dr. Blomfield (the present Bishop of London) on Æschylus, &c. I have derived most important assistance from the valuable materials collected in the Glossaries; but, much as I have borrowed, the treasures which remain untouched will be found ample, in almost every instance, to repay the trouble of further reference.
- BLO. It will be observed that, in the latter part of this first volume, no sparing use has been made of the erudition with which Dr. Bloomfield's notes on Thucydides are stored. (See his edition, just published, in three small vols.)
- BO. The "Apparatus" of Borheck has scarcely indemnified me for the trouble of consulting it. The typography is wretched, and not over-correct; and the little utility of the book is rendered still less by the accents being altogether omitted. I owe however most of the notes of GR. to Borheck.
- C. Coray; see p. 160. n. 13.
- CAS. Casaubon.

CR. The excellent works on the Geography of Italy and Greece published, with splendid Maps, by my friend Dr. Cramer.

D. Damm's Homeric and Pindaric Lexicon.

DAL. Dalzel's "Collectunea Graca Majora."

D. M. C. Dawes' "Miscellanea Critica."

DU. The notes of Duker on Thucydides.

E. The notes of Dr. Elmsley on various Greek Plays. It is impossible to pass by so illustrious a name without expressing the melancholy regret, with which all, who witnessed and admired the brilliancy of the scholar softened and endeared by the benevolence of the man, must speak of Professor Elmsley as of one who has been.

ER. Ernesti.

F. Fischer; chiefly in his commentaries on Weller's Greek Grammar.

G. Professor Gaisford. The notes of his edition are the same as those in Schweighæuser's Herodotus, with the omission of several discussions on controverted passages, and with the addition of no great number from other sources, and of a very few original observations, the appositeness of which must make us regret their paucity and brevity.

GL. Glossæ Herodoteæ.

GR. Gronovius.

H. Hoogeveen on the Particles: the numerals following denote the section, or subdivision, of the word referred to. (See Seager's Abridgment in a small volume octavo.)

HE. The notes of Professor Heyne on Virgil, Homer, &c.

HER. Professor Hermann; whose profound and extensive scholarship would be more admired, were it tinctured with less haughtiness.

HO. Hopfner.

HUT. Hutchinson's notes on Xenophon.

J. Jacobs

K. Mr. Kidd, the present Head Master of Norwich School; to whom (when Second Master of Merchant Taylors') I was indebted for the rudiments of Greek.

KU. Kuster on the Middle Verbs; and his notes on Aristophanes.

L. Larcher's admirable notes, with essays on the Chronology, Geography, &c. of Herodotus,—a work of indispensable utility. In some instances the geographical notices are, nearly word for word, the same as those in Lempriere.

LAU. Mr. Laurent's Translation, which is executed with praiseworthy fidelity: the notes abound in references to Matthiæ's Greek Grammar, and contain some interesting original matter.

LE. Lennep.

LEI. Leisner.

M. Dr. Matthiæ's Herodotus, which is called a reprint of Mr. Gaisford's edition. There are some improvements in the text, but, in the majority of instances, the variations appear arbitrary. The notes are not numerous; some few of them are valuable: the style in which they are written is, at times, obscure. The excellent Greek Grammar by the same scholar has been perused over and over again for the purpose of collecting elucidations of the construction and phraseology adopted by our author. It is cited as M. G. G., the figures following refer to the section, &c.

M.1. Maittaire on the Greek Dialects. (See Seager's Abridgment in

one small volume octavo.)

MAR. Markland's notes on Euripides.

MO. The notes of Dr. Monk (the present Bishop of Peterborough) on Euripides.

MUS. The notes of Dr. Musgrave on Sophocles and Enripides.

P. Portus; Ionic Lexicon.

POR. Professor Porson's notes on the Greek Plays.

R. Major Rennell's Geography of Herodotus. The Republication of this very superior work reached me too late for me to avail myself of it. For the notes bearing this initial I am mostly indebted to TR.

REI. Reiz on Viger.

S. The justly popular edition of Herodotus by Professor Schweighæuser (with his Lexicon) has been of infinite service to me.

S.1. Salmasius on Solinus.

SCH. Schæfer on Bos, &c.

SCHL. Schleusner's Lexicon: from this I have borrowed many glosses.

It is a very valuable work, but disfigured by faulty references in almost every page.

SCHN. Schneider's Lexicon, notes on Xenophon, &c.

SCHW. Schwebel on Bos.

SP. Spelman's Translation of Xenophon's Anabasis, contained in No. III. of Valpy's Family Classical Library.

ST. Steger's Herodotus: the notes are pithy and appropriate. In the second volume the learned Editor is too apt to borrow without acknowlegement. It is a pity that the ninth book is not comprised in this extremely useful edition. M. Steger, I should imagine, was the author of the article "On Gaisford's Herodotus" in the Jena Literary Gazette. (Class. Journ. NL. LXXIX.)

T. Mr. Trollope's notes in his edition of Homer; a work highly creditable to the learning and good taste of the Editor.

TR. The anonymous Editor of the Translation of Herodotus, published at Oxford, 1824. The notes are a judicious selection: the references to Rennell, Mitford, &c. are useful and well chosen.

Vic. Viger on the Greek Idioms; the numerals refer to the chapter,

section, and rule. (See Seager's Abridgment, in one small volume octavo.)

W. Valckenaer and Wesseling. These illustrious critics stand first on the list of annotators in point of merit, and nearly so in point of time. It would be impertinent to say more on such pre-eminent services as they have rendered to the student of Herodotus.

WA. Wasse's notes on Thucydides.

WE. Weiske.

WY. For Professor Wyttenbach's annotations, which are valuable though not numerous, I am indebted to G.

The Reader is requested to make the following Alterations:

p. 12. n. 61. recent editions have ἀπροσδοκήτοις p. 22. n. 68. see p. 59. n. 13. p. 23. n. 76. dele Phidippides, p. 29. l. 10. ταῦτα p. 38. n. 70. read last instead of second p. 42. l. 14. έπαγγείλαντι p. 66. n. 89. θείη p. 69. l. 18. see p. 135. n. 78. p. 91. n. 67. see p. 237. n. 60.* р. 98. п. 49. read Керацікдз p. 105. n. 29. see p. 212. n. 12. p. 142. n. 44. read h voicos p. 223. n. 30. dell' + p. 282. n. 42. κρίσιν or p. 296. n. 75. πρός 'Αθηναίους p. 300. n. 18. κεκράτηκεν:

I am under much obligation to Professor Jerenie, of the East-India College at Hayleybury, for obtaining the following information from one of the Assistant Professors, Mirza Ibrahim. "For Bujuk (more properly Bejuck) 'half' or 'little' read Boyuk (more correctly written Beyug) 'great.' This Beyug is the same as Beg (Beyg), 'a governor or chief of a province or department,' so contracted from frequency of use. Beyug (Beyg), singularly like our word Big, is from the Persian Busurg 'great.' Kitchik signifies 'small,' being a corruption of the pure Persian word Kuchic.' The Mirza, adds Mr. Jeremie, has already made much progress in translating Herodotus into Persian, a work hitherto unattempted, and likely to prove peculiarly interesting to his countrymen.

* I am indebted, through a friend, to Mr. Santagnello for pointing out the passage where this occurs:

Le crespe chiome d' or puro lucente, E' l'lumpeggiar dell' angelico riso, Che solean far in terra un paradiso, Poco polvere son, che nulla sente!

Petrarca, Pt. II. Son. xxiv.

ARGUMENT OF THE FIRST BOOK.

Hostilities between Greeks and Barbarians commence with the abduction of women; Io, Europa, Medea, Helen: i-v. Empire of Lydia: vi. Cræsus exacts tribute from Asiatic Greeks, subdues Lower Asia: xxvi-xxviii. Solon, "Tellus; Cleobis, and Biton." Atys accidentally slain at a boarbunt by Adrastus: xxix-xlv. Consultation of oracles, xlvi. liii-lvi. Factions at Athens, Pisistratus. Sparta; code of Lycurgus, lix-lxvi. Crossus leagues with Sparta, crosses the Halys, fights a drawn battle with Cyrus, returns, disbands his troops, is followed by the Persians, besieged in Sardis, and taken; Cyrus spares his life: lxix-xci. Empire of Assyria: of Media; Deioces builds Agbatana; Phraortes; Cyaxares expels the Scythians, and takes Ninus: xcv-cvi. Astyages, his dream, he marries Mandane to Cambyses, gives Cyrus for Harpagus to destroy, discovers his grandson, and punishes Harpagus; who, in revenge, urges the prince to rebel. The Medes twice defeated, Astyages taken: cvii -cxxx. Cyrus attacks the Asiatic Greeks. Revolt and subjugation of Lydia. Phocæan and Teian emigration. Ionia, Caria, and Lycia subdued by Harpagus: cxli-clxxvi. Upper Asia conquered by Cyrus. Babylon taken. Expedition against the Massagetæ; Cyrus crosses the Araxes, and is slain by Tomyris: clxxvii-ccxiv.

Herod. Vol. I. A

HPOAOTOY

ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΠΡΩΤΗ.

KAEIQ.

ΗΡΟΔΟΤΟΥ 'Αλικαρνησσῆος ' ἱστορίης' ἀπόδεξις ' ἤδε' ὑς μήτε τὰ γενόμενα ' ἐξ ὁ ἀνθρώπων τῷ χρόνω ἐξίτηλα ' γένηται, είνητε ἔργα μεγάλα τε καὶ θωνμαστά, 9 τὰ μὲν Έλλησι, 10 τὰ δὲ

1. 'Αλικαρνησσῆρος] Ionic for 'Αλικαρνασσέως: in like manner βασιλῆρος, &cc. by the figure of diction which the grammarians call antithesis. When a proper name is followed by a national name, the article is often omitted; as Θουκυδίδης 'Αθηναῖος, Thucydides, i. I. M. G. G. 273. Halicarnassus, now Bodron, or Tabia, was also the birthplace of Dionysius the historian, and was celebrated for the Mausoleum, one of the seven wonders of the world.

2. isotopins] of the historical researches. Ionic for isotopias: so aitin,

χώρη, &c. by antithesis.

ἀπόδεξις] a publication. Ionic for ἀπόδειξις: see note on ἐξίει, c. 6.
 ¼δε] this; ἢδε, it has pleased; ἢδὲ,

in poetry, and.

5. γενόμενα] has here the force of the perfect; Plato opposes it not only to the present, κοινωνοί γενόμενοί τε και γιγνόμενοι, but also to both present and future, πάντα τὰ πράγματα, γιγνόμενα, και γενήσενα, και γενήσενα, και γενήσενα, Leg. vi. p. 615. 665. WY.

6. έξ] by; έξ, six. Ionic in the sense of ὑπὸ, as τὸ προσταχθὲν ἐκ τοῦ Κύρου, i. 13.; τὰ λεχθέντα ἐξ ᾿Αλεξάν-

δρου, vii. 175.; so also Pindar, έξ Αἰολιδᾶν θανέμεν, P. iv. 127.

7. εξίτηλα] from εξιέναι. liable to

extinction.

8. γένηται] occurs in Homer with a past signification, as if for γεγένηται, οὖκ ἔσθ' οὖτος ἀνήρ, οὖδ' ἔσσεται, οὖδὰ γένηται, Od. Π. 437.; and also with a future sense, in a similar passage, Od. Z. 201. WY. Luke i. 20. With οὖ μὴ it is equivalent to οὖ γενήσεται. Dawes, p. 221. Elmsley, Med. v. 1120.

9. θωυμαστά] Ιοπίς for θαυμαστά;

so τωὐτὸ, &c. by antithesis.

10. Έλλησι] The dative is used for όπο with the genitive, Μ. G. G. ii. 392. Β. πρό τῶν Τρωϊκῶν οὐδὲν φαίνεται πρότερον κοινῆ ἐργασαμένη ἡ Ἑλλάς δοκεῖ δέ μοι, οὐδὲ τοῦνομα τοῦτο ξύμπασά πω εἶχεν, ἀλλὰ τὰ μὲν πρὸ Ἕλληνος τοῦ Δευκαλίωνος καὶ πάνυ οὐδὲ εἶναι ἡ ἐπίκλησις αὕτη. — Όμηρος οὐδαμοῦ τοὺς ξύμπαντας ωνόμασεν οὐ μὴν οὐδὲ βαρβάρους εἴρηκε, διὰ τὸ μηδὲ Ἑλληνάς πω ἀντίπαλον εἰς ἐν ὕνομα ἀποκεκρίσθαι, i. 4.; see Mitford, i. 3, 3. ix. 43, 2.

βαρβάροισι 11 ἀποδεχθέντα, 12 ἀκλεᾶ γένηται τά τε ἄλλα, 13 και εί 6 ην αιτίην 14 έπολέμησαν άλλήλοισι.

- Ι. Περσέων 15 μέν νυν 16 οι λόγιοι 17 Φοίνικας 18 αιτίους φασί γενέσθαι τῆς διαφορῆς τούτους γὰρ ἀπὸ τῆς Ἐρυθρῆς 19 καλεομένης θαλάσσης ἀπικομένους 20 ἐπὶ 21 τήνδε 22 τὴν θάλασσαν, καὶ οἰκήσαντας 23 τοῦτον τὸν χῶρον, τὸν 24 καὶ νῦν οἰκέουσι, αὐτίκα
- 11. βαρβάροισι] foreigners. Ionic for βαρβάροισι: so ναυτιλίησι for ναυτιλίας, &c. by paragoge. The Egyptians applied this name to the inhabitants of all other countries, ii. 158. The Greeks regarded other nations (with the exception perhaps of the Egyptians) in the same light; and in this the Romans imitated them, quo neque noster adit quisquam, neque barbarus audet, Lucretius, v. 37. but excepted the Greeks, non solum Græcia et Italia, sed etiam omnis Barbaria commota est, Cicero de Fin. ii. 14.

12. ἀποδεχθέντα] achieved, i. 176.
13. τὰ ἄλλα] accusative governed by κατὰ understood, as οὐδείς ἄπαντα

σόφδς, Theognis, 898. So χρόνον, i. 1.
14. δι' ην αἰτίην] for την αἰτίην δι' ην; thus ἐκδύσασθαι, τὸν ἔχων κιθώνα καταβήσομαι, ν. 106. Vig. ii. 13. quibus ipse malis carcas, cernere suave est. Lucretius ii. 4.

15. Περσέων] Ionic for Περσών: so καλεομένης, οἰκέουσι, ὼνέεσθαι, ἀποφυγέειν, &c. by dialysis or diæresis.

16. vvv] Now, or then, as a conjunction; vvv, at present, emphatically, as an adverb of time.

17. λόγιοι] λόγος, history, v. 36.; λογοποιδς, historian, ii. 143.; λόγιος, one versed in history, δ τῆς ίστορίας ἐμπειρος, Hesychius. So in Pindar, πλαπεῖαι πάντοθεν λογίοισυν ἐντὶ πρόσοδοι νᾶσον εὐκλέα τάνδε κοσμεῖν, N. vi. 75.; signifying that "those versed in history will find ample materials, &c." Λόγιοι καὶ ἀοιδοί, "those versed in history and skilled in song," P. i. 183. N. iv. 51.

18. Φοίνικαs] The Persians had perhaps heard of the passage of the Israelites from the Red Sea to the Mediterranean. That the name of Phæniciuns was often applied to this people is evident. Herodotus men-

tions their practice of circumcision, ii. 101. and that they came over land and settled in Palestine, vii. 89. Stephanus (in Azoto) speaks of them as οἱ ἐπαυελθόντες ἀπ' Ἐρυθρῶς θαλάσσης ψυγάδες.

19. Έρνθρῆs] In its widest acceptation, the Sea of Omman, (Rennel, p. 197.) extending from the Persian Gulf to the Arabian Gulf inclusively; in its more limited sense confined to the latter, the θάλασσα ἐρυθρὰ of the New Testament and Septuagint. Irrumpit in hac parte geminum mare in terras, quod "Rubrum" dixere nostri, Græci "Erythræum" a rege Erythra, Pliny, vi. 23.; and afterwards peninsula Arabia inter duo maria, Rubrum Persicumque, procurrens, 25.

20. ἀπικομένους] Ionic for ἀφικομένους, so ἀπ' ῆς, οὐκ ὡς, &c. by antithesis; ἐσαπικνέεσθαι for εἰσαπικνεῖσθαι by syncope, antithesis, and dialysis.

21. ἐπὶ θάλασσαν] denotes coming by land to a sea, i. 154. ἐs θάλασσαν coming by water. L.

22. τήνδε] the Mediterranean; νησοι δὲ πάσαι, ὅσαι της ἐντὸς θαλάσσης εἰσίν αι τε Κυκλάδες, ἢ Σποράδες, ἢ Ἰάδες, ἢ ἔτυμησίαι, ἢ ὅσας ἄλλας ὁνομάζουσιν ἐτέρως, περί τε Λιβύην, καὶ τὸ Ἰόνιον, ἢ Αἰγύπτιον, ἢ Μυρτώον, ἢ Σικελικὸν, ἢ ὅσα ἄλλα τῆσδε τῆς θαλάσσης ὀνόματα, Αρρίαη, præf. R. H. See also p. R. H. i. Herodotus, iv. 39, 41.

23. οἰκήσαντας] οἰκέειν, to inhabit; οἰκίζειν, i. 57. to colonize; οἰκηῖοῦσθαι, i. 4. to claim as one's own; οἰκοδομέειν, i. 21. to build.

24. τὸν] Ionic for δν, so τὸ λέγουστ for δ, τῶν ἢν for ῶν ἢν, ὡς. This substitution of the prepositive for the subjunctive article is called by grammarians, antimeria.

ναυτιλίησι²⁵ μακρήσι έπιθέσθαι άπαγινέοντας 26 δε φορτία 27 Αίγύπτιά τε καὶ 28 'Ασσύρια, τῆ τε ἄλλη χώρη ἐσαπικνέεσθαι, καὶ δή καί 29 ές "Αργος. 30 το δέ "Αργος τοῦτον τον χρόνον προείχε 31 άπασι³² των 33 έν 34 τη νυν Ελλάδι καλεομένη γώρη, ἀπικομένους δὲ τους Φοίνικας ές δη τὸ "Αργος τοῦτο, διατίθεσθαι τὸν φόρτον. πέμ $πτη δὲ <math>η^{35}$ έκτη ημέρη ἀπ' $ης^{36}$ ἀπίκοντο, ἐξεμπολημένων 37 σφι 38 σχεδον πάντων, έλθειν έπί 39 την θάλασσαν γυναϊκας, άλλας τε πολ-

25. ναυτιλίησι] ναυτιλίη, a voyage; ναυτική, navigation, viii. 1.; ναυπηyin, ship-building, i. 27.; vaunyin. shipwreck, vii. 190.; ναυμαχίη, α

sea-fight, vii. 142.

26. απαγινέοντας αγινέειν is a poetical form of ἄγειν; it occurs frequently in Homer, and in Arrian : of έξ 'Ινδών της χωρής τὰ ἀγώγιμα παρ' ημέας αγινέοντας, Ind. viii. : λιβανωτόν τε οἱ ἔμποροι ἀγινέουσι, καὶ τὰ ἄλλα, δσα θυμιήματα ή Αράβων γη φέρει, Ind. xli. Μάκετα της 'Αραβίης' ένθεν τὰ κιννάμωμά τε καὶ άλλα τοιουτότροπα ès 'Ασσυρίους ἀγινέεσθαι, Ind. xxxii. Herodotus, besides the simple form iii. 11. uses the compounds ἀπαγινέειν, έξαγινέειν vi. 128.; ἐπαγινέειν ii. 2. ; καταγινέειν vi. 75.

27. φορτία] φορτίον, which is most used in the plural, is synonymous with φόρτος, which occurs a few lines below; cargo or freight: γόμος, bur-

then, i. 194.

28. τε καl] This redundant use of τε is very frequent in Herodotus, and is termed polysyndeton; so μεγάλα τε καί θωυμαστά, p. 2. inter meque et te,

Horace, r. Ep. xiv. 19.

29. καὶ δὴ καl] which occurs again in this chapter, denotes a transition from a general statement to a particular instance more in point; and, what is more to our present purpose:

see Hoogeveen, viii. p. 91.

30. 'Apyos] appears to have signified "kingdom" in the Pelasgic language. A. It was the capital of Argolis. According to Strabo, all the Peloponnesus was formerly included under the name. So πολλησι νήσοισι καὶ "Αργεϊ παντὶ Γανάσσειν, Homer, 11. B. 108.; the same poet often calls the Greeks collectively 'Apyelou.

31. προείχε] Ιοπία for προείχεν, the final v before a vowel being dispensed with; so βαρβάροισι ἀποδεχθέντα, λέγουσι άγαγείν, &c.

32. ἄπασι] that is παντάπασι, παντελέωs, in all respects; it might be expressed by κατά ἄπαντα. δ πᾶσι κλεινός Οιδίπους καλούμενος, Sophocles, Œ. R. 8.; & κράτιστον πασιν Οἰδίπου κάρα, Œ. R. 40.; ἀνάξιαι γὰρ πασιν έστε δυστυχείν, Ε. С. 1446. Προέχειν governs a genitive of the person, and generally a dative of the thing, as δ μέν δη μέγα πλούσιος, ανόλβιος δέ, δυοίσι προέχει τοῦ εὐτυχέος μούνοισι ούτος δέ, τοῦ πλουσίου καὶ άνολβίου πολλοίσι, i. 32.; τη δ' έπιστήμη σύ μου προύχοις τάχ άν, Sophocles, Œ. R. 1115. Thucydides, i. 121.; see also the following note.

33. των πολίων is understood; τδ Αργος τοῦτο προείχε ποτε τῶν ἐν τῆ Έλλάδι χώρα πολέων, Eustathius on

Dion. Perieg. 418.

34. èv] in ; êv, one thing ; sent.

35. η] or ; than ; η, who ; η, whether; I or he was; he said; h, he sent; n, he may be ; n, to whom ; he might send; h, the : h, eight.

36. hs of which; thou sentest; As, thou wert; thou suidst; As, thou sayest: As, thou mightest send: As,

thou mayest be.

37. ἐξεμπολημένων] Ionic for ἐξημπολημένων, so κατεργασμένου for κατειργασμένου, i. 123.; εξημπόλημαι κάκπεφόρτισμαι πάλαι, Sophocles, Ant. 1048.

38. σφι] Ionic for αὐτοῖς; also for

αὐταῖς, as τῶν σφι ἦν θυμός.

39. ἐπὶ] the preposition before its case; ἔπι, after its case; also for ἔπεστι; in like manner μετά and μέτα differ.

λὰς, καὶ δὴ καὶ τοῦ βασιλῆος θυγατέρα· τὸ δέ οἰ 40 οὕνομα 41 εἶναι, κατὰ τωὐτὸ τὸ καὶ "Ελληνες λέγουσι, Ἰοῦν 42 τὴν 43 Ἰνάχου. 44 ταύτας στάσας κατὰ 45 πρύμνην 46 τῆς νηὸς 47 ἀνέεσθαι τῶν φορτίων, 46 τῶν σφι ἦν 49 θυμὸς 50 μάλιστα· καὶ τοὺς Φοίνικας διακελευσαμένους 51 ὁρμῆσαι ἐπ' αὐτάς. τὰς μὲν δὴ πλεῦνας 52 τῶν γυναικῶν ἀποφυγέειν, τὴν δὲ Ἰοῦν σὺν ἄλλησι 33 ἀρπασθῆναι· ἐσβαλομένους 54 δὲ ἐς τὴν νέα, οἴχεσθαι ἀποπλέοντας 55 ἐπ' Αἰγύπτου.

11. Ο ΰτω μεν Ίοῦν ἐς Αϊγυπτον ἀπικέσθαι λέγουσι Πέρσαι, οὐκ ὡς ⁵⁰ Φοίνικες, καὶ τῶν ἀδικημάτων τοῦτο ἄρξαι πρῶτον ⁵⁷ μετὰ δὲ ταῦτα

40. oi] Ionic for αὐτ $\hat{\eta}$; also for αὐτ $\hat{\varphi}$, as ἀναθήματά ἐστ $\hat{\iota}$ οί—κρητ $\hat{\eta}$ ρές οἱ ἀνακέαται, i. 14. oi, not enclitic, the; oi, wo; oi, who; oi, whither.

41. οὔνομα] Ionic for ὄνομα: so μοῦνος; alel for ἀεὶ, &c. by parenthesis.

42. '1οῦν] was perhaps the daughter of Iasus. L. vii. 10, 2. but she is generally represented as the daughter of Inachus: τῶς Βουκέρω παρθένου-τῆς οἰστροδινήτου κόρης, τῆς 'Ιναχείας, Æschylus, P. V. 607, 609.; Moschus, ii. 44, 51.; Virgil, Æn. vii. 789, 792.

43. τὴν] θυγατέρα is understond, as υίδν οι παίδα is with τὸν; so 'ἰφιγένειαν τὴν 'Αγαμέμνονος, iv. 103. 'Αλεξανδρον τὸν Πριάμου, i. 3.: the ellipsis is sometimes supplied, as Μανδάνης τῆς 'Αστυάγεος θυγατρὸς, i. 111.; 'Αστυάγεὶ τῷ Κυαξάρεω παίδι, i. 74.; δ Κυαξάρης ὁ τοῦ 'Αστυάγους παῖς, Xenophon, Cyrop. i. 5. 2 and 4.

44. Ἰνάχου Founder of the kingdom of Argos in the year 1857 B. C. Pétau, Ration. Temp. i. 1, 4.

45. κατὰ] by, at, or near: Ερμος εκδιδοῖ ε's θάλασσαν κατὰ Φωκαίην πόλιν, i. 80.

46. $\pi \rho \dot{\nu} \mu \nu \eta \nu$ the stern was opposed to $\pi \rho \dot{\nu} \rho \eta$, the prow, i. 194.; between them was $\mu \dot{\epsilon} \sigma \eta \nu \eta \dot{\nu} s$, the waist, i. 24.; or $\kappa o \dot{\lambda} \eta$, the hold; Potter, iii. 15.

47. νηὸs] declined thus by Herodotus s. n. νηῶs, vi. 139.; g. νηὸs, i. 1.; d. νητ, i. 2.; a. νέα, i. 1.; p. n. νέες, vii. 144.; g. νηῶν, vii. 194.; γεῶν, vii. 184.; d. νηυοι, vii. 144.; a. νηῶs, vii. 194.; νέας, vii. 144.

48. τῶν φορτίων] i. e. τινὰ, or μέpos τι, as Δελφοὶ ἐνέβαλον τῶν ἱερῶν χρημάτων, Ælian. xi. Ποικιλ. v. or the antecedent may take the case of its relative, as ἄλλου δ' οὔ τευ Γοΐδα, τεῦ ᾶν κλυτὰ τεύχεα δύω, Homer, Il. Σ. 192.

49. $\hat{\eta}_{\nu}$ I or he was; I said; $\hat{\eta}_{\nu}$, I sent; $\hat{\eta}_{\nu}$, if; $\hat{\eta}_{\nu}$, whom.

50. θυμός] what they had most a mind to; σφι θυμός εγένετο θεήσασθαι τον πόλεμον, viii. 116.; est animus, Virgil, Æn. xi. 323. "I have a mind to it." Shakspeare, M. of V. iv. 1.

51. διακελευσαμένους] encouraging one another, ἀλλήλοις being understood; οἱ δὲ διακελευσάμενοι καὶ σπασάμενοι τὰ ἐγχειρίδια, iii. 77.

52. πλεθνας] Ionic for πλέονας: so

Λευτυχίδης, &c. by crasis.

53. σὺν ἄλλησι] with some others; σὺν τῆσι ἄλλησι, with the rest, οι with all the others. L.

54. ἐσβαλομένους] τὰς γυναῖκας being understood; ἐσβάλλεσθαι, signifies to put on board by force; ἐσβιβάζειν, to emburk (transitively); vi. 95.

55. οἴχεσθαι ἀποπλέοντας] by the figure of construction called periphrasis. They sailed away; so ἄχετο φεὐγων, he fled away, i. 157.; ἄχετ' ἀποπτάμενος, he flew away, Homer. II. Β. 71. ἄχετ' ἐξωναρπώσας, he stolt away, Euripides I. A. 71. M. G. G. 559. c.

56. &s] as; that; &s, so; &s, Do-

ric for ods, ards, an ear.

57. πρῶτον] has a circumflex (which is compounded of an acute accent and a grave,) because it is formed by crasis from πρόατος, and this by syncope from πρότατος, the superlative of πρό-

Έλλήνων τινας (οὐ 58 γαρ έχουσι 59 τσύνομα 60 άπηγήσασθαι) φασί της Φοινίκης ές Τύρον 61 προσχόντας, 62 άρπάσαι τοῦ βασιλησς 63 την θυγατέρα Ευρώπην.64 είησαν δ' αν 65 ούτοι Κοητες.66 ταύτα μέν δή ίσα σοι προς ίσα 67 γενέσθαι μετά δε ταῦτα "Ελληνας αιτίους τῆς δευτέρης άδικίης γενέσθαι, καταπλώσαντας 68 γαρ μακρή 69 νηί ές Αξάν τε την Κολχίδα το και έπι Φασιντι ποταμών, ένθεῦτεν, τε διαποηξαμένους και τάλλα,78 των είνεκεν74 ἀπίκατο,75 άρπάσαι

τερος; but the two other forms are extinct.

58. ov not; ov, of whom.

59. οὐκ ἔχουσι they are unable; έχειν in this sense is, for the most part, followed by an infinitive; and that infinitive is generally of some verb synonymous with λέγειν, i. 123. Habere bears the same signification, habeo dicere, Cicero, pro S. R. A. 35. affirmare habeo, Livy, xliv. 22.

60. τούνομα | Ionic for τὸ ὄνομα: so τούτερον for τὸ έτερον, &c. by sy-

nalæphe.

61. Tupov] now Sur; built, according to the Tyrians, 2300 years before the time of Herodotus, who visited the city in person. Larcher reduces the period to 1270 years.

62. προσχόντας] for προσσχόντας by ecthlipsis, for the sake of euphony : so προσχούσας ii. 182.; προσχόντες ταις ναυσίν ύπο την άκραν, Polybius

i. 29, 2.

63. βασιλήσς] Agenor, father of Cadmus, Phenix, and Cilix; probably the first king of Phænicia. L.

64. Εὐρώπην] The mother of Minos and Sarpedon, i. 173.; and also of Rhadamanthus. See iv. 44. Her abduction occurred 1552 B. C. L.

65. είησαν δ' aν were perhaps; the optative with av denotes a conjecture, M. G. G. ii. 514, 2.

66. Κρητες] Crete is now Candia.

67. "[oa] Par pro pari referto, Terence, Eun. iii. 1, 55. The phrase occurs again in a different sense, ix. 48.

68. καταπλώσαντας] from καταπλώειν, an Ionic and poetic form of καταπλέειν; see i. 24. the simple form πλώειν occurs i. 24.; the compounds αναπλώειν .78.; ἐπαναπλώειν νίιι. 9.: ἀποπλώειν ν. 115.: διαπλώειν vii. 122.; ἐκπλώειν i. 29.; διεκπλώειν ii. 29.; συνεκπλώειν i. 5.; ἐπιπλώειν viii. 10.; παραπλώειν iv. 99.; περιπλώειν ίν. 43.; προπλώειν ν. 98.

69. μακρη] ships of war were long vessels, oral vessels were ships of burthen; but in the time of the Argonauts, and even in that of Cyrus, long ships were employed as merchant vessels, i. 163. L. πλοίφ στρογγύλω, φορτηγώ δηλονότι μακρά γάρτα πολεμικά ονομάζουσιν, Ulpian on Demosth. p. 599.; longa nave Jasonem primum navigasse, Philostephanus auctor est. Pliny, H. N. vii. 56. ταύτην δέ φασι πρώτην ναθν γενέσθαι μακράν, Scholiast on Ap. Rh. i. 4. See Potter, iii. 14. The date of the Argonautic expedition was 1350 B. C. L.

70. Κολχίδα] now Mingrelia and Guriel; see ii. 104. Koxxls always occurs as a feminine adjective in Apollonius. as Κολχίδα μεν δη γαΐαν ίκάνομεν, ήδε ρέεθρα Φάσιδος, ii. 1281.

71. Φασιν] now Faoz or Rioni;

paoly, they say.

72. ενθεῦτεν] Ionic for εντεῦθεν, so κιθώνα for χιτώνα, v. 106.

73. τάλλα] τὰ ἄλλα, see note 54. Their object was the recovery of the Golden Fleece; see vii. 193.

74. elvekev] Ionic and poetic for ένεκα, by parenthesis and antithesis; είνεκα is another form which occurs in

Herodotus, i. 17.

75. ἀπίκατο] they had come, or were come; Ionic for apryuévoi, -ai, -a, ήσαν, pluperfect of ἀφικνέομαι, iv. 140. vi. 9. vii. 153. 157. viii. 46.; ἀπικέατο, they came, for ἀφίκοντο, second aorist, i. 15. 152. 169.; ἀπίκαται, they are come, for αφιγμέν-οι,ai, -a, elol, perfect, vii. 209. S.

τοῦ βασιλῆος 76 τὴν θυγατέρα Μηδείην. 77 πέμψαντα δὲ τὸν Κόλ-χον 78 ἐς τὴν Ἑλλάδα κήρυκα, 79 αἰτέειν 80 τε δίκας 81 τῆς ἄρπαγῆς, καὶ ἀπαιτέειν τὴν θυγατέρα τοὺς δὲ ὑποκρίνασθαι, 82 ὡς οὐδὲ ἐκεῖνοι 83 Ἰοῦς τῆς ἸΑργείης ἔδοσάν 84 σφι δίκας τῆς ἀρπαγῆς, οὐδὲ ὧν 85 αὐτοὶ 86 δώσειν ἐκείνοισι.

ΙΙΙ. Δευτέρη δὲ λέγουσι γενεῆ⁸⁷ μετὰ ταῦτα ᾿Αλέξανδρον⁹⁸ τὸν Πριάμου,⁸⁹ ἀκηκούτα ταῦτα, ἐθελῆσαί οἱ ἐκ τῆς Ἑλλάδος δι᾽ ἀρπαγῆς γενέσθαι γυναῖκα, ἐπιστάμενον πάντως,⁹⁰ ὅτι οὺ

76. βασιλη̂os] Æetes, son of Sol and Perseis.

77. Μηδείην] Medea ferox invictaque, Horace, A. P. 123.; niece of Circe, who also was a celebrated enchantress.

78. Κόλχον] the Colchian king, so δ 'Αράβιος, iii. 7. 9.; δ 'Αρμένιος, Χεπορhon Cyrop. ii. 4. 12.; δ 'Ασσύριος, Cyrop. ii. 4. 5.; δ Λυδδς, Cyrop. ii. 1. 5.; Herodotus i. 80.; δ Πέρσης, vii. 116

79. κήρυκα] In the primitive times all embassies were performed by heralds, who were accounted sacred and inviolable, not only as being under the especial protection of Mercury, but because they were public mediators, without whom all intercourse and hopes of reconcilement between enemies must be at an end; Potter, i. 15. κήρυκες, Διδς ὕγγελοι ἢδὲ καὶ ἀνδρῶν, Homer, II. A. 334. see note 95.

80. αἰτέειν] to demand; ἀπαιτέειν, to demand back. Legati ad res repetendes missi, Livy, i. 22.

81. dikas redress.

82. δποκρίνασθαι] Ionic for ἀποκρίνασθαι; the latter form however occurs twice, v. 49. viii. 101.; and the former is met with in other authors, as ἐρωτῶντες, εἰ δ' αὐτοὶ μὴ ὑποκρίνουτο, Thucydides, vii. 44. ὑποκρίνεσθαι τὸ ἀποκρίνεσθαι οἱ παλαιοί καὶ ὑποκρίντὴς ἐντεῦθεν, ὁ ἀποκρινόμενος τῷ χορῷ, Suidas.

83. ἐκεῖνοι] If, as the Persians said, all the people of Asia constituted a single body, each member was bound not only to resent the insults offered to other members, but to repair the wrongs of which they were the authors, i. 4. L.

S4. ἔδοσαν] In indirect speech the indicative is much more used by the Greeks than by the Latins, and, in quoting a person's words, ώs is frequently put with the indicative, and the same tense employed as the speaker himself would have adopted. A Latin writer, instead of dederunt, would say dedissent: M. G. G. 507. n. 3.; in like manner ὅτι is used, as ὅτι οὐ δώσει δίκαs, i. 3.

85. ων] consequently, Ionic for οὖν: ων of which, in Ionic των; ων being,

in Ionic ἐών.

86. αὐτοὶ] A noun or pronoun, before an infinitive, is put in the accusative: unless it denotes an object occurring in the sentence on which the infinitive depends; and then it is put in the same case, or, if the object stood as the subject of the verb in that sentence, it need not (unless used emphatically) be repeated with the infinitive. M. G. G. 535: but in the present instance the nominative is substituted for the accusative, as if of δὲ ὑπεκρίναντο had preceded. ST.

87. γενεή] Herodotus reckons to a generation about twenty-three years, i. 7. or thirty-three, ii. 142. The elopement of Helen took place 1290

B. C. L.

88. 'Αλέξωνδρον] commonly called Paris; he obtained the name Alexander (averting ill from man) from his exploits, while a shepherd, against the wild beasts on Ida.

89. Πριάμου] He was originally named Podarces; after Hercules had sacked Troy, he was ransomed by his sister Hermione, and hence called Priam.

90. ἐπιστάμενον πάντως] firmly be-

δώσει δίκας οὐτε γὰρ⁹¹ ἐκείνους διδόναι.⁹² οὕτω δὴ ἀρπάσαντος αὐτοῦ Ἑλένην,⁹³ τοῖσι Ἑλλησι δόξαι πρῶτον πέμψαντας ^{9‡} ἀγγέλους,⁹⁵ ἀπαιτέειν τε Ἑλένην, καὶ δίκας τῆς ἀρπαγῆς αἰτέειν. τοὺς δὲ, προϊσχομένων ⁹⁶ ταῦτα, προφέρειν σφι Μηδείης τὴν ἀρπαγὴν, ὡς οὐ δόντες αὐτοὶ δίκας, οὐδὲ ἐκδόντες ⁹⁷ ἀπαιτεόντων, βουλοίατό ⁹⁸ σφι παρ' ἄλλων δίκας γίνεσθαι.

IV. Μέχρι⁹⁹ μεν ων τούτου 100 άρπαγας μούνας 1 είναι παρ' άλλήλων το 2 δε άπο τούτου "Ελληνας εὴ 3 μεγάλως 4 αἰτίους γενέσθαι.

lieving; the difference between ἐπίστασθαι and εἰδέναι is marked in the following passage, φὰς πρὸ τοῦ μὲν οὐκ εἰδέναι, ἀλλὰ ἡμαρτηκέναι πλεῖστον,-ἐπίστασθαι μὲν γὰρ ὡς βουκόλου τοῦ ᾿Αστυάγεος εἴη παῖς, i. 122.: satis sciebat, Livy, i. 22.

91. οὕτε γὰρ] equivalent to καὶ γὰρ

où. S.

92. διδόναι] it did not appear to be their custom to give, as they never yet had given—they did not make a practice of giving.

93. Έλένην] daughter of Jupiter and Leda, wife of Menelaus, and

queen of Sparta; see ii. 113.

94. πέμψαντας The direct construction is έδοξε τοῖσι Ελλησι (σφέας) πρώτον πέμψαντας άγγέλους άπαιτέειν &c. that is, πέμπειν ἀγγέλους ἀπαιτησομένους. The accusative pronoun before the infinitive mood is sometimes expressed, as εδέοντο αὐτοῦ, τῷ θεώ μιν πείθεσθαι, vi. 35.; and also in Latin licet, me id scire, Plautus, Ps. i. 1. 14.; but it is more frequently understood, as παρεύν αὐτῷ βασιλέα γενέσθαι, i. 129. expedit, bonas esse, vobis, Terence Heaut. ii. 4, 8. Examples, where a dative only occurs, will be found in the note on προθυμοτάτοισι, i. 36.; but in such passages the text is often doubtful, and Elmsley attributes many of the dative participles to early copyists. Sometimes both cases are used almost indifferently, as ἀνάγκη ὑμῖν ἔχειν, ήμας δε στερηθήναι, Thucydides, iv.

95. ἀγγέλους] Menelaus and Ulysses.

96. προϊσχομένων] put absolutely, instead of προϊσχομένοις, to agree with σφί. Instances of anacoluthia,

in the use of participles, are common; see the preceding note on πέμψαντας: so ἀπαιτεύντων just below; and ἦν ἀνθρώποις ἔρις, διδύντων μέν, Lucian, Dem. enc. Matthiæ thinks Schweighæuser understood προϊσχομένων and τοὺς δὲ as referring to the same persons, but this would seem to be a mistake; see the note of the latter (quoted by Gaisford, iii. p. 9.), as well as his Latin version, illos vero hisce, postulatu sua exponentibus.

97. ἐκδύντες] equivalent to ἀποδύντες; ἀπό πατρὶ φίλω δόμεναι Γελικώπιδα κούρην ἀπριάτην, ἀνάποινον, Homer, II. A. 98.; ἀποδοῦναι, 134.; which is also expressed by δόμεναι πάλιν, 116. and ἀποδοῦναι ἐπίσω, i. 13.

98. βουλοίατο] Ionic for βούλοιντο: so ἐβουλέατο for ἐβούλοντο, &c. by

antithesis.

99. $\mu \acute{e} \chi \rho i$] up to; until; till the time, i. 7. the same as $\delta \chi \rho i$, which is formed from it by aphæresis and antithesis. They both frequently take s before words beginning with a vowel.

100. τούτου] to agree with χρόνου understood: so ἀπὸ τούτου twice in this chapter, τοῦ λοιποῦ, i. 11. &c.

1. μούνας] Ionic for μόνας, only;

μοναs, unity.

τδ] The neuter article, governed by κατὰ understood, is often prefixed to other parts of speech. Vig. i. 19.
 as to μέχρι, iii. 10. The expressions ἐξ ἐκείνου and τδ δὲ πρὸ τούτου are opposed to each other in like manner by Thucydides, ii. 15.

3. δη] without doubt. H. vi. 1. certes in early English writers, as "Certes ye bene too much to blame," Spenser, F. Q. viii. 13. "Certes our authors are to blame," Butler, Hud. i.

2. 11.

προτέρους γὰρ ἄρξαι στρατεύεσθαι ἐς 5 τὴν 'Ασίην, 6 ἢ σφέαι ἐς τὴν Εὐρώπην. τὸ μέν νυν ἀρπά2ειν γυναῖκας, ἀνδρῶν ἀδίκων 8 νομί2ειν ἔργον 9 εἶναι, 10 τὸ δὲ ἀρπασθεισέων 11 σπουδὴν ποιήσασθαι 12 τιμωρέειν, ἀνοήτων 13 τὸ δὲ μηδεμίαν ὤρην 14 ἔχειν ἀρπασθεισέων, σωφρόνων 15 δῆλα 16 γὰρ δὴ, ὅτι, εἰ 17 μὴ αὐταὶ 18 ἐβουλέατο, 19 οὖκ 20 ἡρπά 20 ἡρπά 20 οῦκ 20 ἡρπά 20 ος σφέας μὲν δὴ, τοὺς ἐκ τῆς 'Ασίης, λέγουσι

4. μεγάλωs] and in Ionic μεγαλωστὶ, ii. 161., (as νέωs, νεωστὶ), the same as σφόδρα.

5. es] into; es, send thou.

6. 'Ασίην'] one of the three grand divisions of the earth, was named, according to the Greeks, from Asia the wife (or mother) of Prometheus; according to the Lydians, from Asias, a king of Mæonia, iv. 45. The A in 'Aσία is short, (Dionysius Per. 9.) i

7. ἀρπάζειν] Infinitives are used as substantives, with an article, for any case but the vocative—without the article, for any case but the datire or vocative; as διακρῦναι, ἀπολλύναι, ἀπόλλυσθαι, for the genitive, i. 11. θεήσασθαι, for the accusative, i. 9. When a sentence is said to be the nominative case to a verb, it will be found that the infinitive in such a sentence is the real nominative; as τὴν πεπρωμένην μοῖραν ἀδύνατὰ ἐστι ἀποφυγέειν, i. 91.: this is equivalent to τῆς πεπρωμένην μοῖραν ἀποφυγή, of which words, ἀποφυγή only would be the nominative to ἐστί.

8. αδίκων] of unjust; αδικών, in

Ionic αδικέων, wronging.

9. ἔργον] This substantive is often omitted in such phrases; as opus is in Latin, though Virgil expresses it, famam extendere factis, hoc virtutis opus, Æn. x. 468.

10. elvai] to be; to be going; el-

vai, to send, second aorist.

11. ἀρπασθεισέων] is put by enallage of case or the figure antiptosis, as if governed by σπουδήν, for ἀρπασθείσαις, which τιμωρέειν would require,

as τιμωρέων τῷ πατρί, i. 103. ST. or ωστε may be understood before τιμω-

péeiv. S.

12. σπουδήν ποιήσασθαι] is opposed to μηδεμίαν άρην έχειν, with which the following phrases correspond, λόγον οὐδένα έχειν, i. 62. οτ ποιέσθαι, i. 4. οτ ποιείν, Theocritus, iii. 33; λόγον οὐκ έχειν οὐδένα, Æschylus, P. V. 240; οὐ λόγω τινὸς ἀξιοῦν, Theocritus, xiv. 48; οὐκ ἐν λόγω τιθέναι, Tyrtæus: compare Sophocles Œ. C. 278. 386.

13. ἀνοήτων] Horace, in speaking of the same expedition, uses a similar epithet, stultorum regum et populo-

lorum, r. Ep. ii. 6.

14. ἄρην] care; ἕρην, an hour.
15. σωφρόνων] of sensible men; σωφρονῶν, being in one's right senses.

16. δῆλα] put for δῆλον by enallage of number, and again iii. 35. so likewise ἀδύνατα, i. 91. see note 7. and repeatedly in Thucydides; κάλλιστα and γενταιότατα, i. 37. βιώσιμα, iii. 109. χαλεπὰ, ix. 2. This change is most common in verbals whose termination is έον. M. G. G. 443. 1.

17. el] if; el, thou art; thou art going; go thou; el, be thou; thou

wert going.

18. αὐταὶ] This insinuation of the Persians agrees with the words of Agamemnon in Euripides, ἐλθῶν ἐκ Φρυγῶν Λακεδαίμου, ἐρῶν ἐρῶσαν ἄχετ' ἐξαναρπάσας Ἑλένην, 1. Α. 71.

19. ἐβουλέατο] see note 98. The Greeks use the indicative of the imperfect or acrist, twice, in the premises with εἰ, in the conclusion with αν, where the Latins would use the preterpluperfect subjunctive, twice, M. G. G. 508. b.

20. αν] the indefinite particle; αν,

Doric, for hv, whom.

Πέρσαι, άρπα2ομενέων των γυναικών λόγον οὐδένα ποιήσασθαι. "Ελληνας δὲ Λακεδαιμονίης είτεκεν γυναικὸς στόλον μέγαν συναγεῖραι, καὶ ἔπειτα ἐλθόντας ἐς τὴν 'Ασίην, τὴν Πριάμου δύναμιν κατελεῖν. ἀπὸ ²³ τούτου αἰεὶ ἡγήσασθαι τὸ 'Ελληνικὸν ²⁴ σφίσι εἶναι πολέμιον. τὴν γὰρ 'Ασίην, καὶ τὰ ἐνοικέοντα ἔθνεα βάρβαρα, οἰκειεῦνται ²⁵ οἱ Πέρσαι, τὴν δὲ Εὐρώπην καὶ τὸ 'Ελληνικὸν ῆγηνται κεχωρίσθαι. ²⁶

V. Οὕτω μὲν Πέρσαι λέγουσι γενέσθαι, καὶ διὰ τὴν Ἰλίου δαλωσιν εὐρίσκουσι σφίσι ἐοῦσαν τὴν ἀρχὴν τῆς ἔχθρης τῆς ἐς τοὺς ἔλληνας. περὶ δὲ τῆς Ἰοῦς οὐκ ὁμολογέουσι Πέρσησι οῦτω Φοίνικες. ἐγὰ δὲ περὶ μὲν τούτων οὺκ ἔρχομαι τὰ ἐρέων, ὡς οῦτω ῆ ἄλλως κως ³ς ταῦτα ³ς ἐγένετο τὸν δὲ οἶδα αὐτὸς πρῶτον ὑπάρξαντα ἀδίκων ἔργων ἐς τοὺς "Ελληνας, τοῦτον σημήνας προβήσομαι ἐς τὸ πρόσω ¾ τοῦ λόγου, ὁμοίως μικρὰ ³ς καὶ μεγάλα ἄστεα ἀνθρώπων ἐπεξιών. τὰ γὰρ τὸ πάλαι ³ο μεγάλα ἦν, τὰ πολλὰ αὐτῶν σμικρὰ γέγονε τὰ δὲ ἐπ' ἐμεῦ ³ ἦν μεγάλα, πρότερον ἦν σμικρά. τὴν ἀν-

21. Λακεδαμονίης] Lacedæmon or Sparta, the capital of Laconia, is now Palaio Chori near Misitra. A.

22. στόλον] armament.

23. ἀπὸ] The omission of καὶ or τε, by the figure asyndeton, is frequent in Herodotus; so παρὰ τούτων, i. 7.

24. Ἑλληνικον] ἔθνος being understood, which is sometimes expressed; as ἀπεκρίθη τοῦ βαρβαρικοῦ ἔθνεος τὸ Ἑλληνικόν, i. 60. and in the present instance τὰ ἔθνεα βάρβαρα immediately follows.

25. οἰκειεῦνται] See n.23. οn οἰκήσαντας. Ιοπίς for οἰκειοῦνται: so ἐμεῦ, ἐκε. τὴν ᾿Ασίην πῶσαν νομίζουσι ἐωυτῶν Πέρσαι εἶναι καὶ τοῦ αἰεὶ βασιλεύοντος, ix. 116.

26. κεχωρίσθαι] Infinitives, in θαι, of the perfect are circumflexed, if their penultima is naturally long, κεκλήσθαι, i. 32. otherwise they are paroxytones, κεχωρίσθαι, as are second agrists, έπιθέσθαι, i. 1. all others are proparoxytones, διατίθεσθαι i. 1. unless contracted, χράσθαι, i. 172.

27. dia] through; Ala, Jore, ac-

28. 'Ixlou] see TROJA, in An-

thon's Lempriere.
29. ἔχθρης] a paroxytone; and so

λέπρην, i. 138. being substantives; but $\dot{\epsilon}\chi\theta\rho\delta s$ and $\lambda\epsilon\pi\rho\delta s$ are oxytones, as are most adjectives in $\rho\sigma s$.

30. οῦτω] γενέσθαι is understood

from what precedes. S.

31. ἔρχομα:] I am not going to say: so ἔ. φράσων and λέξων, ii. 11. ἔ. μηκυνέων τὸν λόγον, ii. 35. ἔ. σημανέων, iv. 99. the same as μέλλω οτ ὀρμῶμαι with an infinitive. ST.

32. κως] Ionic for πως by antithesis; so ὅκως, i. S. ὁκοτέρην, i. 11. κοτὲ,

i, 55. κόσοι, κω, i. 153. &c.

33. ταῦτα] The redundant use of demonstrative pronouns is a favorite pleonasm with our author. ST. ἐκ τῶν λιθοτομιέων, ἐκ τουτέων—πρὸς τὸ λιβυκὸν καλεύμενον ὄρος, πρὸς τοῦτο, ii, 124.

34. το πρόσω] μέρος may be under-

stood.

35. μικρά] μικρός after words ending in s, otherwise σμικρός. Μ.

36. το πάλαι] see p. 8. note 2. το

δε από: 50 το ενθεύτεν, i. 9.

37. ἐπ' ἐμεῦ] in my time. ἐπὶ, in the time; i. 15. 56. twice, 65. 94. 130. Vīc. ix. 4. 9. In this sense ἐπὶ is generally prefixed to proper names and substantives denoting office, age, or government. SCHL.

θρωπηίην ὧν ἐπιστάμενος εὐδαιμονίην οὐδαμᾶ ἐν τωὐτῷ 38 μένουσαν 39 ἐπιμνήσομαι ἀμφοτέρων ὑμοίως.

VI. Κροῖσος ἦν Αυδὸς μὲν γένος, ⁴⁰ παῖς δὲ ᾿Αλυάττεω, ⁴¹ τύραντος ⁴² δὲ ἐθνέων τῶν ἐντὸς "Αλυος ⁴³ ποταμοῦ· ὅς ρέων ἀπὸ μεσαμβρίης, ⁴⁴ μεταξὺ Σύρων ⁴⁵ καὶ Παφλαγόνων, ⁴⁶ ἔξίει ⁴⁷ πρὸς βορῆν ⁴⁰ ἄνεμον ἐς τὸν Ευξεινον ⁴⁰ καλεόμενον πύντον. οὖτος ὁ Κροῖσος, βαρβάρων πρῶτος τῶν ⁵⁰ ἡμεῖς Ἰδμεν, ⁵¹ τοὺς μὲν κατεστρέψατο ⁵² Ἑλλήνων ἐς φόρου ἀπαγωγὴν, τοὺς δὲ, φίλους προσεποιήσατο. ⁵³ κατεστρέψατο μὲν "Ιωνάς ⁵⁴ τε καὶ Αἰολέας, ⁵⁵ καὶ Δωριέας τοὺς

38. ἐν τωὐτῷ] ἐν τῷ αὐτῷ καταστάσει, according to the sense in which κατάστασις occurs repeatedly in Polybius.

39. μένουσαν] The instability of human felicity is a favorite theme of the tragedians; τὰ θνητὰ τοιαῦτ' οὐδὲν ταὐτῷ μέγει, Euripides, Ion 969.

see also i. 32.

40. γένος] for κατὰ τὸ γένος. γενεῆ occurs in the same sense; οὐ καθαρὸς χεῖρας ἐἀν, Φρὺξ μέν γενεῆ, ὶ. 35. and in this sentence there is a similar ellipsis, of κατὰ τὰs, before χεῖρας; ἡλικάν, ὶ. 26.

41. 'Αλυάττεω] Ionic genitives of the first declension, and Attic cases in ωs and ων, of the fourth and second contracted, are exceptions to the general rule that the last syllable of proparoxytones is short; 'Αμφιάρεων, i. 46.

42. τύραννος] is used here as synonymous with βασιλεύς; " Λυδὲ γένος, πολλῶν βασιλεῦ," i. 85. and τύραννος Σαρδίων and βασιλεὺς Σαρδίων, in i. 7. are equivalent to each other.

43. "Alvos derived by some from als "salt;" now Kizil-crmak "red

river."

44. μεσαμβρίης] Doric and Ionic for μεσημβρίαs, which is formed from μεσημερία by syncope of ε and paremptosis of Β.

45. Σύρων] Leuco-Syrians, or Cap-

padocians, i. 72. L.

46. Παφλαγόνων] Paphlagonia is

now Penderachia.

47. ἐξίει] from ἐξίειν by syncope for ἐξιέειν, another form of ἐξιέναι to send out; so Ἡρακλέος, i. 7. αἰτέο, i. 90. ἀνίει, iv. 28. &c. ἐκδιδοῖ has the

same meaning, i. 80. and τὸ ἐαυτοῦ εδωρ οτ ρέεθρον is understood; λίμνη, ἐς τὴν ποταμοὶ δύο ἐσιεῖσι τὸ εδωρ, vii. 109. ἐσβάλλει οῦτος, ἐς τὴν Εὐφρήτην ποταμὸν τὸ ρέεθρον, i. 179. ἔξεισι ἐς τὴν θάλασσαν, — ἐσβάλλει ἐς τὴν λίμνην, Thucyd. i. 46. "Timavus raves, and thro' nine channels disembogues his yaves," Dryden, Æn. i. 354.

48. βορην] the north wind; βορην

food, i. 119.

49. Εὔξεινον] The Greeks at first called the Black Sea Πόντος 'Αξεινος ; which name being ominous as meaning κακόξεινος, Scholiast on Ap. Rh. ii. 550, or ἐχθρόξεινος ναύταισι, Æschylus, P. V. was changed by mariners to the contrary signification Εὔξεινος. Bochart, Ph. iii. 9. Patrick, Gen. x. 3.

50. τῶν] and again i. 14. 29. for τοὺs; the relative, when it should have been in the accusative, being often put in the genitive or dative according to the case of its antecedent: so πρῶτον ἀνθρώπων τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, i. 23. M. G. G. 473.

51. ἴδμεν] Ionic or Doric for ἴσμεν, and this by syncope for ἴσαμεν.

52. κατεστρέψατο] This verb occurs in the same phrase, i. 27. ii. 182.

53. προσεποτήσατο] Instead of this middle verb, St. Luke uses the active with a pronoun, ποιήσατε έαυτοῖς φ[λους, χνί. 9.

54. Iwvas] see Anthon's Lem-

priere.

55. Aἰολέαs] The Æolians and the Dorians were so called from Æolus and Dorus, two sons of Hellen. There were also Dorians in Greece.

έν τῆ 'Ασίη, φίλους δὲ προσεποιήσατο Λακεδαιμονίους. πρὸ δὲ τῆς Κροίσου ἀρχῆς πάντες "Ελληνες ἦσαν ἐλεύθεροι.

ΧΧVI. Τελευτήσαντος δε 'Αλυάττεω, εξεδέξατο 56 την βασιληίην 57 Κροϊσος ό 58 'Αλυάττεω, ετέων εων 59 ηλικίην πέντε καὶ τριήκοντα δε δη 60 'Ελλήνων πρώτοισι επεθήκατο 61 'Εφεσίοισι, 62 ενθα δη οί 'Εφέσιοι, πολιορκεόμενοι υπ' αυτοῦ, ἀνέθεσαν 63 την πόλιν τῆ 'Αρτέμιδι, 64 εξάψαντες εκ τοῦ νηοῦ 65 σχοινίον ες τὸ τεῖχος. εστι 66 δε μεταξύ τῆς τε παλαιῆς πόλιος, η τότε επολιορκέετο, καὶ τοῦ νηοῦ επτὰ στάδιοι. 67 πρώτοισι μεν δη τούτοισι επεχείρησε ὁ Κροῖσος.

56. ἐξεδέξατο] is used in the same sense without την βασιληίην, as ἐξεδέξατο Σαδυάττης ὁ ᾿Αρδυος καὶ ἐβασίλευσεν ἔτεα δυώδεκα i. 16.

57. βασιλητην] Ιοπίς for βασιλείαν, a kingdom, from βασιλεύειν; βασίλεια,

a queen, from βασιλεύς.

58. δ] the; and in Ionic, he; b, in Ionic τδ, which; δ, seventy.

59. ἐἀν] Ionic for ἀν, so ἐοῦσα, &c. by prothesis.

60. 85 8η and so he-H. vi. 6.

 ἐπεθήκατο] set upon: it often includes the notion of suddenness, but this is sometimes expressed, as ἐπιθεμένων ἀπροσδοκήτως, Thucydides, ii. 33.

62. Έφεσίοισι] Ephesus, antiently Alope, Ortygia, Morge, Samornion, and Ptelea; now Tigena, SCHL., or Hagiasoulouk, L. a corruption of ἄγιος θεολόγος a title of St. John the Evangelist, A. It was one of the seven Christian churches, Rev. ii. 1.

63. ἀνέθεσαν] This was done by the advice of Pindarus, nephew of Crœsus, who had revolted from his uncle, Ælian V. H. iii. 26. The object of such consecration was to detain the Gods, who were supposed to desert a town previously to its capture. Πυλυκράτης την Ύηνειαν έλων, ἀνέθηκε τῷ ᾿Απόλλωνι τῷ Δηλίω, ἀλύσει δήσας πρὸς την Δήλον, Thucydides, iii. 101. L.

64. 'Αρτέμιδι] so called from restoring persons to health, ἀπὸ τοῦ ἀρτεμέας ποιεῖν, Strabo, xiv. p. 942. L.

65. νηοῦ] This temple was one of the seven wonders of the world. Its original architect was Ctesiphon; but it was often destroyed and rebuilt. Its site was between the old town and the sea. L. The other six wonders were the Statue of Jupiter Olympius in Elis, the Colossus of Rhodes, the Mausoleum at Halicarnassus, the Egyptian Pyramids, ii. 8, &c. the Walls of Babylon, i. 179, &c. and the Palace of Cyrus; Bell's Pantheon. Others include the Labyrinth, ii. 148. and the Tower of Pharos.

66. ἔστι] M. G. G. 302. 2. The ellipsis may be supplied by the words το διάστημα. S. το μεταξύ διάστημα,

Polybius, iii. 37. 4.

67. στάδιοι] and στάδια in the plural, στάδιον in the singular, a furlong, or eighth part of an antient mile, which was considerably shorter than the English mile. The following passages are important as they give the measures of length :- έκατον δργυιαί δίκαιαί είσι στάδιον έξάπλεθρον έξαπέδου μέν της όργυιης μετρεομένης καί τετραπήχεος, των ποδων μέν τετραπαλαίστων εόντων, τοῦ δὲ πήχεος, έξαπαλαίστου, ii. 149. ή όδδς ή ήμερησίη ανα διηκόσια στάδια συμβέβληταί μοι, iv. 101. νηθε ἐπίπαν μάλιστά κη κατανύει έν μακρημερίη δργυιέας έπτακισμυρίας, νυκτός δε έξακισμυρίας, iv. 86. δσοι μέν γεωπείναι είσι ανθρώπων, οργυίησι μεμετρήκασι την χώρην δσοι δέ ήσσον γεωπείναι, σταδίοισι° οί δε πολλην έχουσι, παραπάγγησι ο δε άφθονον λίην, σχοίνοισι. δύναται δὲ ὁ μὲν παρασάγγης τριήκοντα στάδια δ δὲ σχοίνος έκαστος, μέτρον έων Αίγύπτιον, έξήκοντα στάδια, ii. 6. ή άρουρα έκατὸν πήχεων έστι Αίγυπτίων πάντη δ δέ Αἰγύπτιος πῆχυς τυγχάνει Ισος ἐων τῷ Σαμίφ, ii. 168.

μετὰ δὲ,68 ἐν μέρει 60 ἐκάστοισι Ἰώνων τε καὶ Αἰολέων, ἄλλοισι ἄλλας το αἰτίας ἐπιφέρων τῶν μὲν ἐδύνατο μέζονας παρευρίσκειν, μέζονα τι ἐπαιτιώμενος, τοῖσι δὲ αὐτῶν καὶ φαῦλα ἐπιφέρων.

XXVII. 'Ως 72 δὲ ἄρα 73 οἱ ἐν 74 τῆ 'Ασίη 'Ελληνες κατεστράφατο 75 ἐς φόρου ἀπαγωγὴν, τὸ ἐνθεῦτεν ἐπενόεε, νέας ποιησάμενος, ἐπιχειρέειν τοῖσι νησιώτησι. 76 ἐόντων δέ οἱ πάντων ἐτοίμων ἐς τὴν ναυπηγίην, οἱ μὲν Βίαντα λέγουσι τὸν Πριηνέα 77 ἀπικόμενον ἐς Σάρδις, 78 οἱ δὲ Πιττακὸν 79 τὸν Μυτιληναῖον, 80 εἰρομένου Κροίσου εἴ τι εἴη νεωτερον 81 περὶ 82 τὴν 'Ελλάδα, εἰπόντα τάδε, καταπαῦσαι τὴν ναυπηγίην ' 70 βασιλεῦ νησιῶται 70 τῶν 70 βασιλεῦ νησιῶται 70 $^{$

68. μετὰ δὲ] Where time is implied, τοῦτο οτ ταῦτα is understood, i. 11. ἐκο.: μετὰ δὲ ταῦτα ος τις. i. 2. So πρὸς δὲ is used, τούτῷ οτ τούτοισι being understood, i. 71. ἐτ δὲ, i. 185. ἐπὶ δὲ, viii. 93. post, Virg. Æn. i. 140.

69. ἐν μέρει] in turn. Hence the phrases ἔπος ἀμείβεσθαι πρὸς ἔπος ἐν μέρει, Æschylus, Eum. 583. ἐπαῖν and ἀντακούειν ἔν μέρει, 193. 433. ἐπεῖν ἀκοῦσαὶ τ' ἐν μέρει, Euripides, Her. 183. The article τῷ is added, Or. 446. Aristoph. R. 32. Thucyd. iv. 11. It is expressed in Latin by in vicem, Livy; in partem, Hor. Ep. ii, 39. vicissim, Virg. Æn. iii. 27. item, Lucret. ii. 576.

άλλαs] other; ἀλλᾶs, sausage.
 μέζονα] agrees with αἰτιάματα understood.

72. &s] after that. H. i. 31.

ձρα] therefore, H. i.; ἀρα, pray? ἀρὰ, in Ionic ἀρη, vi. 63. a votive prayer.

74. \$\'\ell in; \'\ell v, \(\text{Holic for } \'\delta v, a thing being; \'\ell v, one thing; a thing sent.

75. κατεστράφατο] for κατεστραμμένοι ήσαν.

76. νησιώτησι] islanders; ἠπειρώτης, an inhabitant of the continent, i. 171.

77. τὸν Πριηνέα] If a word is put in apposition with a substantive, in order to define it more accurately, but without a copula, then this word will have an article, but the substantive will in general be without one. M. G. G. 273. Priene, one of the twelve

Herod.

Ionian cities, now Palatia. L.

78. Σάρδιs] Ionic for Σάρδιαs or Σάρδιαs. The capital of Lydia, anciently called Tarna and Hyda, Didymus on Hom. II. E. 44. T. 385. now Sart. L. One of the seven Christian churches, Rev. iii. 1. Cræst regia Sardis, Horace, r. Ep. xi. 2.

79. Πιττακον] Pittacus was elected Aίσυμνήτης of Mitylene, (an office similator, Dionys. A. R. 336. 35.) and was eminent as a legislator, Aristot. Pol. ii. 10. iii. 10.

So. Μυτιληναΐον] Mitylene, now Castro, was the capital of Lesbos.

81. νεώτερον] any news. The comparative is sometimes used for the positive: so ἥδιον for ἦδιὸ, ii. 46. M. G. G. 457. 3. Those, who first used comparatives absolutely, really made some comparison, though they suppressed the object of it; afterwards a similar form of expression was retained, while the thing, to which the comparison was made, was forgotten. Reiz. de incl. acc. Vig. iii. 2.11. or, taking it as put for the superlative, what might be the latest news. See note on είτινα, c. 30.

82. περί] So περί Ἰταλίην, i. 24. The Greeks use περί, instead of ἐν, with the name of a country, when they do not speak of any particular cities or definite part of the land. ST. any where on the coast of; and i. 24. somewhere on the coast of; about the coast of, Thucydides ii. 47. περί πᾶσαν, all round the coast of, Th. vi. 2.

ve S3. ιππον] horse, here and fre-Vol. I. B έν νῷ ⁸⁶ στρατεύεσθαι." Κροῖσον δὲ, ἐλπίσαντα λέγειν ἐκεῖνον ἀληθέα, εἰπεῖν " Αἴ γὰρ ⁸⁷ τοῦτο θεοὶ ποιήσειαν ἐπὶ νόον νησιώτησι, ἐλθεῖν ἐπὶ Λυδῶν παῖδας ⁸⁸ σὺν ἵπποισι." Τὸν δὲ ὑπολαβόντα φάναι " ⁷Ω βασιλεῦ, προθύμως μοι φαίνεαι εὔξασθαι νησιώτας ἱππευομένους λαβεῖν ἐν ἠπείρῳ, οἰκότα ⁸⁰ ἐλπίΖων νησιώτας δὲ τί δυκέεις εὔχεσθαι ἄλλο, ἢ, ἐπεί τε τάχιστα ⁹⁰ ἐπύθοντό ⁹¹ σε μέλλοντα ἐπὶ σφίσι ναυπηγέεσθαι νέας, λαβεῖν ἀρώμενοι ⁹² Αυδοὺς ἐν θαλάσση, ἵνα ὑπὲρ τῶν ἐν τῆ ἠπείρῳ ⁹³ οἰκημένων ⁹⁴ Έλλήνων

quently elsewhere, is put for $i\pi\pi\epsilon\hat{i}s$, Eschylus, P. 320. In like manner $\tau\delta$ $i\pi\pi\kappa\omega\delta\nu$, i. 80. and $i\pi\pi\omega\sigma\delta\nu\eta$, viii. 141. η $\kappa\omega\eta\eta\lambda\sigma s$, i. 80. às πs for às $\pi\omega\tau\alpha l$, v. 30. $\delta\psi$ is for òpaquata, ii. 136. $ai\chi\mu\eta$ for $ai\chi\mu\eta\tau al$, Pindar, Ol. vii. 35. nobilitas for nobiles, Livy, ii. 56. vicinia for vicini, Horace, I. Ep. xvii. 62. The same idiom is very common in English. M. G. G. 429. BL.

84. συνωνέονται] are collecting by

hire.

85. μυρίην] μύριος ten thousand, a myriad; μυρίος, infinite, ii. 148.

86. εν νω εν νόω, i. 10. in contemplation; ποιείν επί νόον, to put into

one's head; here, and i. 71.

87. at γάρ] (that would be highly satisfactory to me) for I wish; Doric for et γάρ. et γάρ γένοιτο ὅ τι ἐγάρ σοι ἐν καιρῷ τω γενοίμην αι χρήσιμος, Xenophon, Cyrop. vi. 1. 38. H. i. et may be derived from etη, and si from sit, both in the sense of would that, and in that of if.

88. Λυδῶν παῖδαs] by periphrasis for Λυδούς; παῖδαs Ἰώνων, v. 49. Similar expressions are used by Homer, Od. Λ. 5.46. Æschylus, P. 408. Euripides, Supp. 1223. Pindar, Is. iv. 62. Dionysius Per. 31. &c. Julian, Mis. p. 132. &c. Instead of παῖδες, vῖες is used by Homer, II. Α. 162. &c. Dionysius, Per. 77. &c. κοῦροι by Homer,

A. 473. &c. M. G. G. 430. BL.
 89. οἰκότα] what is natural. Ionic for ἐοικότα. All participles in -εὶs,

-obs, and -ws are oxytones.

90. ἐπεί τε τάχιστα] as soon as ευετ. Vic. vii. 6. 1. τε with ἐπεί, δς, iii. 83. 3σος, i. 126. and οἶος, i. 29. has not generally a copulative signification. ST. See H. τε. 15. and Vic.

viii. 7. 1.

91. ἐπύθοντο] they ascertained. ἤκουον, ἡρώτων, ἐμάνθανον, Hesychius. ἄλλων μῦθον ἀκούων πυνθάνομαι, Homer, Od. B. 314.

92. ἀρώμενοι] G. M. praying; ἀειράμενοι, S. S.T. setting suit; αἰωρεομένους, Toup. Ep. Crit. out at sea; ἀράμενοι, Reisk. grappling with you; αἰωρεύμενοι, Werfer, elated. Herodotus commenced as if the sentence would run thus: τί δοκέεις εὕχεσθαι ἄλλο, ἢ λαβεῖν ἀρᾶσθαι Λυδούς ἐν θαλάσση (which was the reading in the editions by H. Stephens); in this however the ἀρᾶσθαι was superfluous

(De Pauw and Larcher omit it); but his train of thought being broken by the intervening words, he wrote ἀρώμενοι, as referring to the nominative case of the verb ἐπύθοντο. Μ. and Μ.

G. G. 611. III.

93. ἡπείρω] All land is either continent, χέρσος, or island, νῆσος: a peninsula, χερσόνησος, is that which partakes of the nature of both: ἡπειρος, for ἄπειρος not bounded (that is by sea), is an adjective agreeing with χέρσος, which is understood as a substantive; though χέρσος itself is originally an adjective, iv. 123. agreeing with γῆ. F. Stosch. So continens in Latin is used by itself as a feminine substantive, though terra is sometimes expressed; and, in English, main for main land.

94. οἰκημένων] for οἰκούντων, here and twice below: in vii. 22. the participle is used in its proper passive sense, δ "Αθως ἐστὶ ὕρος μέγα τε καὶ οὐνομαστὸν, οἰκημένον ὑπὸ ἀνθρώπων, immediately after ὥρυσσον οἱ περὶ "Αθων κατοικημένοι. Μ. G. G. 496. 6.

τίσωνταί σε, τους συ δουλώσας έχεις;"95 Κάρτα 96 τε ήσθηναι "7 Κροισον τῷ ἐπιλόγω. 98 καί οἱ προσφυέως 99 γὰρ δύξαι λέγειν. πειθόμενον παύσασθαι της ναυπηγίης, και ούτω τοισι τας γήσους οίκημένοισι "Ιωσι ξεινίην 100 συνεθήκατο.

ΧΧΥΙΙΙ. Χρόνου δε έπιγινομένου και κατεστραμμένων σχεδον πάντων των έντὸς 1 "Αλυος ποταμοῦ οἰκημένων πλην γαρ Κιλίκων" καὶ Λυκίων³ τοὺς άλλους πάντας ὑπ' ἐωυτῶ εἶγε καταστρεψάμενος ὁ Κροῖσος εἰσὶ 4 δὲ οίδε, Λυδοὶ, Φρύγες, Μυσοὶ, Μαριανδυνοὶ, 8 Χάλυβες, Παφλαγόνες, Θρήϊκες, 10 οι Θυνοί τε καὶ Βιθυνοί, 11 Κάρες, 12 "Ιωνες, Δωριέες, Αλολέες, Πάμφυλοι.13

95. δουλώσας έχεις holdest enslaved. Δεδούλωκας would have nearly expressed the same meaning, except that exers denotes the possession, and δουλώσας the manner in which one arrived at the possession; so $\epsilon l \chi \epsilon$ καταστρεψάμενος, i. 28. M. G. G.

96. κάρτα] though in use with other writers, H. Stephens suspects to be Ionic, from its frequent occurrence in our author. It is the same as πάνυ, σφόδρα, μάλα, μάλιστα. Th. L. G. 11097. καρτερώς, λίαν and opposed to μετρίως, iii. 80. S.

97. ήσθηναι] first agrist from ήδεσ-

θαι. i. 56.

98. τφ ἐπιλόγφ] with the drift of these words.

99. προσφυέως] appositely; apro-

100. ξεινίην] μετά δὲ, ή τε διαλλαγή σφι ἐγένετο, ἐπ' ὧ τε ξείνους ἀλλήλοισι είναι και ξυμμάχους, i. 22.

1. evrbs] From this circumstance some have designated as Lydia all the country within the Halys; Halys amnis, qui Lydiam terminat, Q. Curtius, iv. 11. 5. L.

2. Κιλίκων] formerly Hypachæans, vii. 91. Cilicia is now called Tis-Weleieth, "the Stony Province," A. Car-

mania, SCHL.

3. Λυκίων] originally Solymi, and the country Milyas. Lempriere appears mistaken in saying they were conquered by Cræsus king of Lydia.

4. ciol they are; clou, he is going;

they are going.

5. Λυδοll Herodotus seems to have

named these first, because Crœsus was their king (by inheritance) though not by conquest, S. and he might wish not to omit the name of any subject nation, ST. Homer calls them Mnoves. Il. B. 864. 866. and elsewhere.

6. Φρύγες] from φρύγειν, " to scorch," according to Eustathius and others; Bochart, Ph. iii. 8. or from the Briges of Thrace, vii. 73. now Germian, SCHL.

7. Musol] from µusods (in Lydian) "a beech." Stephens Th. L. G. cxlii. or from Mæsia in Europe. A.

8. Mapiardurol] Mariandyni. Æschylus, P. 933. Βιθυνία ἐκτίσθη ὑπὸ Φοινίκος ή πρίν Μαριανδύνη, Eusebius, Chr. i. p. 28.

9. Xálußes] Strabo calls them Chaldæi; their country is now Keldir: see Chaldaa, and Chalybes. A.

10. Θρήϊκες The Asiatic Thracians, who migrated from Europe. vii. 75. Thyni Thraces erant quæ nunc Bithynia fertur, Claudian, II. in Eut. 247. W. Xenophon speaks repeatedly of Asiatic Thrace, Hel. i. 3. 2. iii. 2. 2. An. vi. 2. 11. ἀρξαμένη δὲ ἡ Θράκη αύτη ἐστίν ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ Πόντου μέχρις 'Ηρακλείας, ἐπὶ δεξιὰ εἰς τὸν Πόντον είσπλέοντι. Xen. An. vi.4. 1.

11. Βιθυνοί] Bithynia, till colonized by Thracians, was called Bebrycia. L.

12. Kapes] anciently named Leleges, i. 171; the province is now Aidenelli. L.

13. Πάμφυλοι] Mopsopia was afterwards called Pamphylia, from παν "all," and φῦλον "tribe," in consequence of the various Greek tribes XXIX. Κατεστραμμένων δὲ τούτων καὶ προσεπικτωμένου 14 Κροίσου Λυδοῖσι, ἀπικνέονται ἐς Σάρδις ἀκμα2ούσας πλούτω 15 ἄλλοι τε οἱ πάντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος σοφισταὶ, 16 οῖ τοῦτον τὸν χρόνον ἐτύγχανον ἐόντες, 17 ὡς ἕκαστος 18 αὐτὼν ἀπικνέοιτο 19 καὶ δὴ καὶ Σόλων, ἀνὴρ ᾿Αθηναῖος, δς ᾿Αθηναίοισι νόμους 20 κελεύσασι 21 ποιήσας ἀπεδήμησε ἔτεα δέκα, κατὰ θεωρίης πρόφασιν 20 ἐκπλώσας, 7 να 23 δὴ 24 μή τινα τῶν νόμων ἀναγκασθῆ λῦσαι, τῶν 25 ἔθετο. 26 αὐτοὶ γὰρ οὐκ

that settled there, A. now Menteseli. SCHL.

14. προσεπικτωμένου] having gained

them in addition.

15. πλούτφ] Cræsus, cujus opes et divitiæ insignes ea tempestate erant, Justin, i. 7. Πλοῦτος is derived by Eustathius from πολὺ ἔτος "many a year;" see St. Luke xii. 16. 19. as ὅλβος may be from ὅλος βίος "whole life;" see i. 32. 11. Aristotle, Eth. i. 10.

16. σοφισταl] οἱ πεπαιδευμένοι, Schol. Pindar, I. v. 36. Thucydides, iii. 38. This appellation was not originally a term of reproach, ii. 49. iv. 95. but became so afterwards, Schol. Aristophanes, Nub. 330. from the mercenary practices of the professors of philosophy. L. illos septem, qui a Græcis σοφοὶ, sapientes a nostris, et habebantur et nominabantur, Cicero, T. Q. v. 3. The seven were Solon, Thales, Pittacus, Bias, Cleobulus, Myson, and Chilo; Barthélemy, V. du J. A. intr. Some insert among the number Epimenides, or Periander.

17. ἐτύγχανον ἐόντες] happened to

18. ωs ἕκαστος] just as each of them individually chanced to come. i. 114. ix. 49. ωs ἕκαστος would have been sufficient without αὐτῶν ἀπικνέοιτο. Each of them went to Sardis alone, and of his own accord, without having concerted it with the others. Thucydides, i. 3. 15. 67. 89. 98. 113. &c. WY. pro se quisque, Schaefer. B. 356. V16. viii. 10. 17.

19. ἀπικνέοιτο] The optative is used because the action signified was not limited to a precise point of time, but often repeated by several persons, or in several places, ὅκως ἀπίκοιτο, κατέλεγε, vii. 6. 119 twice. In such

cases the imperfect, as it denotes the repetition of an action, is usually put in the other member of the sentence. M. G. G. 521.

20. νόμους] laws; νομούς, provinces, i. 192. settlements, v. 102. Solon not only enacted laws, but also remodelled the constitution of Athens, abolishing the oligarchy, and adopting democratical institutions, Aristotle, Pol. ii. 10. Potter, i. 26. Mitford, i. 5. 4.

21. κελεύσασι] at their own re-

quest.

22. κ. θ. πρόφασιν] under a pretext of seeing the world, and making his observations on mankind; mores hominum multorum videndi et urbes, Horace, A. P. 142.

23. Ival in order that. Iva in this sense requires uh as a negative. H. i. 1.3. When a present tense precedes it, the subjunctive should follow; but, after a past tense, the optative (avayκασθείη) should be used. M. G. G. 519. 4. The most correct Attic writers observe this distinction; others neglect the latter part of the rule, iii. 150. vii. 206. Herodotus sometimes after a past tense uses both moods together, as avnyov ras vnas, Iva on τοίσι Ελλησι μηδέ φυγέειν έξη, άλλ' ἀπολαμφθέντες δοῖεν τίσιν, viii. 76. ἐβουλεύσαντο μεταναστῆναι, Ίνα καὶ ὕδατι έχωσι χρασθαι και οι ίππέες σφέας μή σινοίατο, ix. 51. Hermann, n. 350. on Viger. Iva, that; Iva, a nerve.

24. δη really; in fact. H. vi. 1.
25. των see note c. vi. των is

used just below.

26. ἔθετο] θεῖναι νόμον is said of the legislator, who proposes the law, θέστθαι νόμον of the people, who enact it, or agree to receive it from the legislator: ἐπὶ τῶν νόμων λέγεται, ὡς ἔθηκε

οἶοί τε ²⁷ ἦσαν αὐτὸ ποιῆσαι ᾿Αθηναῖοι ὑρκίοισι γὰρ μεγάλοισι κατείχοντο δέκα ²⁸ ἔτεα χρήσεσθαι νόμοισι, τοὺς ἄν σφι Σόλων θῆται.²⁹

ΧΧΧ. Αὐτῶν δη ὧν 30 τούτων καὶ της θεωρίης ἐκδημήσας ὁ Σόλων εἴνεκεν ἐς Αἴγυπτον ἀπίκετο παρὰ 31" Αμασιν, 32 καὶ δη καὶ ἐς Σάρδις παρὰ Κροῖσον. ἀπίκόμενος δὲ ἐξεινίζετο 33 ἐν τοῖσι βασιληιοίσι 34 ὑπὸ τοῦ Κροίσου μετὰ δὲ, ἡμέρη τρίτη ἢ τετάρτη, κελεύσαντος Κροίσου, τὸν Σόλωνα θεράποντες περιῆγον κατὰ τοὺς θησαυροὺς, 35 καὶ ἐπεδείκνυσαν πάντα ἐόντα μεγάλα τε καὶ ὅλβια. θηησάμενον 36 δὲ μιν τὰ πάντα καὶ σκεψάμενον, ὥς οἱ κατὰ καιρὸν ἦν, 37 εἰρετο ὁ Κροῖσος τάδε 38 " Ξεῖνε 'Αθηναῖε, παρ' ἡμέας γὰρ 30

μὲν δ νομοθέτης, ἔθετο δὲ δ δῆμος, Harpocration. Kuster, de V. M. ii. 10. and præf. Θείναι λέγουσι τὸν νομοθέτην τὸν νόμον θέσθαι δὲ τὸν δῆμον, ἤγουν δέξασθαι καὶ κυρῶσαι, Moschopulus, π. Σ. p. 10. The Attic. writers observed this distinction; others neglected it, as in the present instance. L.

27. οδοί τε] οδος τε είμι, I am able; οδος είμι, I am wont; M. G. G. 479. obs. 2. Vτο. iii. 8. 9. The expression is equivalent to τοιοῦτοι ἄστε δύνασθαι; Thucydides uses it for δυνατός; as πόλις μεν τὰς ἰδίας ξυμφορὰς οδα τε φέρειν, εῖς δὲ ἔκαστος τὰς ἐκείνης ἀδύνατος, ii. 60. see note c. 27. οπ ἐπεί τε. οδος, such; οδος, alone; οἰὸς, ὅτος, of a sheep.

28. δέκα] 100 years according to later authority, cited by Potter and

Lempriere.

29. θῆται] Since κατείχοντο is in a past tense, the optative without ἀν should have been used; but there seems to be a transition from indirect to direct construction (see note c. 2. on ἔδοσαν), M. G. G. 527. and obs. 1., in which the words would be χρησόμεθα τοῖς νόμοις οὖς ἀν Σόλων θῆται. Similar passages occur i. 47 twice. 82. 119. ii. 30. 121. 5. iii. 31. 52. 53. 84. 133. 147. iv. 154. 196. 201. &c. ST.

30. $\delta \eta$ $\delta \nu$] well then, i. S. $\delta \eta$ is used for $\mu \delta \nu$ $\delta \eta$, and is answered by $\delta \pi \nu \kappa \delta \mu \nu \nu \delta \delta \epsilon$; $\delta \nu$ marks the resumption of the narrative, which was interrupted at $\delta \nu \nu \delta \rho \nu \delta \nu$. V. 2. vii.

31. παρά] with an accusative an-

swers to the question" whither?" M. G. G. 588. c.

32. 'Αμασιν] ii. 178.

33. έξεινίζετο] See Potter, iv. 21. οὐ φθίνει Κροίσου φιλόφρων ἀρετὰ, Pindar, P. i. 184.

34. βασιληΐοισι] agrees with οἰκίοισι understood; compare i. 35. ii. 150.

35. κατά τους θησαυρους] through all the treasure-chambers.

36. θηησάμενον] Ionic for θεασάμενον, i. 10. iii. 24. iv. 87.

37. &s - nu according to, or as

suited, his convenience.

38. τάδε] Το denote what follows, Herodotus most frequently uses this word, and but seldom τοιάδε, i. S. Thucydides—τοιάδε, sometimes τάδε, and δδε; Xenophon—all these, and sometimes τοισούτον. With a reference to what precedes, Herodotus generally uses ταῦτα, sometimes τοιαῦτα; Thucydides—τοιαῦτα, and often τοσαῦτα; Xenophon—besides these, ταῦτα, and οὕτως; Homer—δε, and sometimes δε τοιαῦτα. τάδε προστιθεῖοι τούτοισι, i. 20. εἰρωτῶσι ταῦτα, λέγει τάδε, i. 67. ἀκούσας ταῦτα, εἶπετάδε, i. 121. πυθύμενος ταῦτα, εἶπετάδε, i. 155.

39. γàρ] as a causal conjunction, often precedes the proposition of which it assigns the reason, and is then equivalent to ἐπεὶ, since; Danom, Lex. hence it occurs at the beginning of a speech, as here, i. 8. and Homer, II. Ψ. 890. Longinus, 23., considers it an instance of hyperbaton; conseits

περί σέο λόγος ἀπίκται πολλός, και σοφίης είνεκεν της σης και πλάνης, ως φιλοσοφέων γην 40 πολλήν θεωρίης είνεκεν έπελήλυθας. νῦν ὧν ἵμερος ἐπείοεσθαί μοι ἐπῆλθε, 41 εἴ τινα 42 ήδη 43 πάντων εἶδες ολβιώτατον;" 'Ο μεν, έλπίζων είναι⁴⁴ ανθρώπων ολβιώτατος, ταῦτα ἐπειρώτα· Σόλων δὲ, οὐδὲν ὑποθωπεύσας, 45 ἀλλὰ τῷ ἐόντι γοησάμενος. 46 λέγει " Ω βασιλεύ, Τέλλον 47 'Αθηναΐον."

ΧΧΧΙ. 'Ως δὲ τὰ κατὰ τὸν Τέλλον 48 προετρέψατο 49 ὁ Σόλων τὸν Κροϊσον, είπας 50 πολλά τε καὶ ὅλβια, ἐπειρώτα, 51 τίνα δεύτερον 50 μετ' έκεινον ίδοι. 53 δοκέων πάγγυ 54 δευτερεία 55 γων 56 οίσεσθαι. ό δὲ εἶπε " Κλέοβίν τε καὶ Βίτωνα."

quently he retains the common meaning of yap, and, in construction, transposes the clauses. Another way of solving the difficulty is by putting yap with its clause in a parenthesis, as αλλ' (οὐ γὰρ αὐδᾶν ἡδύ) ἔα με, Sophocles, Œ. C. 624. The placing the cause before the effect is the more natural structure, though less usual, i. 24. 27. &c. Homer, Il. B. 803. H. 73. &c. Thucydides, iii. 70. 107. &c. S. M. G. G. 613. In English the conjunction "for" is sometimes put elliptically, instead of "for that," in the preceding clause of a sentence, thus: "But, for his great Creator would the same, His will increased;" Fairfax, Tasso, J. D. i. 18. that is, " ἀλλὰ, τῷ γὰρ Θεῷ τωὺτὸ τοῦτο ἐάνδανε, βουλομένω μαλλόν οἱ ἐγένετο," οτ " βουλομένω οί καὶ τὸ κάρτα ἐγένετο."

40. γην γην πολλην θεωρήσας, iv. 76. and in Homer, with tmesis of the preposition, έπι πολλήν γαΐαν έληλουθώς, ΙΙ. Ο. 80. πλείστην γην έπεπλανησάμην Ιστορέων, Democritus in Eu-

sebius, P. E. x. 4. W.

41. ἐπῆλθε] Other compounds of ξργομαι occur in the same sense, and with an accusative, as ἐσῆλθέ με λογισάμενον κατοικτείραι, vii. 46. Ίμερός μ' ύπηλθε λέξαι, Euripides, Med. 56. WY.

42. εί τινα] The εί is superfluous except in as much as it gives rivà the force of that ecquis me vivit hodie

fortunation? Terence, Eun. v. 9. 1.
43. ήδη] already; as far as you have yet seen: the perfect έπελήλυθας denoting not only past action, but the continuance of it, as κατά νύκτα πεπλάνημαι, Anacreon, iii. 13. ήδη, delights; ήδη, I knew; he knew; ήδη, it may delight.

44. εἶναι] As καλεῖσθαι sometimes signifies to be, so εἶναι signifies to be

called.

45. ὑποθωπεύσας from θώπτειν, whence also θωψ, iii. 80. et τις ύμας ύποθωπεύσας λιπαράς καλέσειεν 'Αθήνας, εύρετο παν άν, Aristophanes, A. 614.

46. τῷ ἐόντι χρησάμενος] the same as αληθέτ λόγφ χρεώμενος, i. 14. ST. keeping to the plain truth.

47. Τέλλον] called Τέλλωs by Tzetzes Ch. i. 30. viii. 197. W. See the story of Gyges and Aglaüs, Spectator, 610.

48. τὰ-Τέλλον] for κατὰ τὰ περὶ Τέλλον, see i. 95. ii. 113. iv. 154.

49. προετρέψατο] is variously interpreted; egged on, by H. Stephens, Valla, Wesseling, Larcher, Borlieck, and Steger; admonished, by Schweig-hæuser; disconcerted, by Wendler, and Schæfer. παρώρμησε έπλ τὸ έπερωταν.

50. είπας] by saying; the last syllable is long (in Doric -ais): elmas, thou saidst: contracted from eeimas. Ionian writers do not use εἴπων, Gregorius de Dial.

51. ἐπειρώτα] further asked him.

52. δεύτερον] for δευότερον, a comparative formed from δεύειν, Damm, Lex. therefore it is a proparoxytone.

53. Tool he had seen, M. G. G. 501. 54. πάγχυ] fully, i. 54.

ΧΧΧΙΙ. Σόλων μέν δή ευδαιμονίης δευτερεία ένεμε τούτοισι.

ΧΧΧΙΙΙ. Ταῦτα λέγων τῶ Κροίσω οὐ κως 57 οὕτε ἐναρίζετο,58 ούτε λόγου μιν ποιησάμενος 59 ούδενος άποπέμπεται, 60 κάρτα δόξας άμαθής 61 είναι, ος, 62 τα παρεύντα άγαθα μετείς, 63 την τελευτήν παντός γρήματος όραν έκέλευε.

ΧΧΧΙΥ. Μετά 64 δε Σόλωνα οιχόμενον, έλαβε έκ θεοῦ νέμεσις μεγάλη Κροϊσον, ώς εἰκάσαι,65 ὅτι ἐνόμισε ἐωυτὸν 66 εἶναι ἀνθρώπων απάντων ολβιώτατον. 67 αυτίκα 68 δέ οι εύδοντι επέστη 69 ονειρος, δε οί την άληθητην έφαινε των μελλόντων γενέσθαι κακών κατά τὸν παίδα. ήσαν δέ τῷ Κροίσω δύο παίδες, τῷν οὕτερος μὲν διέφθαρτο.70 ην γαρ δή κωφός 71 ὁ δὲ ἔτερος, τῶν ἡλίκων μακρῷ τὰ πάντα 70

55. δευτερεία] τὸ παθείν εὖ, πρῶτον άθλων εὖ δ' ἀκούειν, δευτέρα μοῖρα, Pindar, P. i. 191.

56. γων γε οδν, at least therefore,

H. ii. 57. κως Although he had said nothing personally offensive, yet there was a something, in what he did say,

which mortified the king.

58. ἐχαρίζετο] εἰς χάριν ἔλεγε. ST. 59. ποιησάμενος] The construction would be less harsh, if it were ἐποιήσατο οὐδενός ἀποπέμπεται ων, &c. ST.

60. ἀποπέμπεται] which is here passive, occurs in the middle voice, iii. 52. Περίανδρος έξ όφθαλμῶν μιν αποπέμπεται. G.

61. ἀμαθηs] rude, ill-bred; perverse. αλλόκοτος εδόκει είναι τω Κροίσφ, καὶ ἄγροικος, Plutarch, Sol. p. 93. IV.

62. 8s] even without a demonstrative preceding it, is put for ou; as is βστις also, σοι δ' ονείδος ίξεται, βστις ούκ ήμυνας, Euripides I. A. 906. M. G. G. 480. obs. 1. so of moléovol, i. 71. οί έχουσι, ii. 14. δε ἀπίκται, iii. 14. ST.

63. µerels | slightingly setting aside; περί ούδενδς ποιησάμενος. ST.

64. μετά] The preposition might have been suppressed, and the genitive absolute Σόλωνος οἰχομένου employed. μετά τοῦτον έξαναχθέντα Δηλος έκινήθη, νί. 98. μετά Πάτροκλον θανόντα, Homer, II. Ω. 575. Eπl with a genitive is often used (see note c. 5.); sometimes with a dative, i. 170. ii. 22.

viii. 95. ix. 77. and even ύπὸ with an accusative, i. 51. M. G. G. 565.

65. είκάσαι] So ἐπεικάσαι, ix. 32. ἀπεικάσαι, Sophocles, Tr. 141. σάφ' εἰκάσαι, Œ. C. 16. and with a pronoun ωστ' ἐπεικάζειν ἐμὲ, Tr. 1222. In the above instances δεί, έξεστι, πάρεστι, είκός or δίκαιδυ έστι may be understood: the ws is sometimes omitted. with εἰκάσαι, Sophocles, Œ. T. 82. with ἐπεικάσαι, Œ. C. 152.; but the phrase occurs elsewhere more fully, ἐπεικάσαι δίκαιον ήν, Æschylus, Sup. 259. ώς ἐπεικάσαι πάρεστιν, Ch. 963. It is of much the same import here as that passage of Sophocles, αρ' οὐκ ἀπ' ώμοῦ ταῦτα δαίμονός τις αν κρίνων ἐπ' ἀνδρί τώδ' αν δρθοίη λόγον, Ε. Τ. 829.

66. έωυτον The accusative put for the nominative; νομίζουσι αὐτοί έωυτούς είναι αὐτόχθονας, &c. i. 171. ἐμέ φημι ξμμεναι, Homer, Il. N. 269. M. G. G. 535. see note on αὐτοὶ, c. 2.

67. ολβιώτατον] irritare est calamitatem cum te felicem vocas, Publius

Syrus.

68. αὐτίκα] haud ita multo post Tiberio Atinio somnium fuit, Livy, ii. 36.

69. ἐπέστη This verb is used to denote sudden apparitions, v. 56. vii. 12. 14. of angels, Luke, ii. 9. xxiv. 4. Acts, xii. 7. of the Lord, Acts, xxiii. 11. SCHL. see ὑπερστὰν, vii. 17.

70. διέφθαρτο] i.38.

71. κωφός] i. 38. 47. οὐ φωνέων, i. 85. ἄφωνος twice i. 85. In Hippocrates, according to Galen, it has the sense of άμαυρός, ἀσθενής. ἀναίσθητος, ἀσθενής. πρῶτος οὔνομα δέ οἱ ἦν "Ατυς. τοῦτον 73 δὴ ὧν τὸν "Ατυν σημαίνει τῷ Κροίσῳ ὁ ὄνειρος, ὡς ἀπολέει 74 μιν αἰχμῆ σιδηρέη βληθέντα. ὁ δὲ ἐπεί τε ἐξεγέρθη καὶ ἑωυτῷ λόγον ἔδωκε, 75 καταρρωδήσας 76 τὸν ὄνειρον, ἄγεται 77 μὲν τῷ παιδὶ γυναῖκα ἐωθότα δὲ στρατηγέειι 78 μιν τῶν Αυδῶν, οὐδαμῆ 79 ἔτι ἐπὶ τοιοῦτο 80 πρῆγμα ἐζέπεμπε, ἀκόντια δὲ καὶ δοράτια καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα, τοῖσι χρέονται 81 ἐς πόλεμον ἀνθρωποι, ἐκ τῶν ἀνδρεώνων ἐκκομίσας, ἐς τοὺς θαλάμους 82 συνένησε, 83 μή τί οἱ 84 κρεμάμενον τῷ παιδὶ ἐμπέση.

οὔτε λαλῶν, οὔτε ἀκούων ἐννεὸς, Hesychius. It is derived from κόπτω: sometimes τὴν γλῶσσαν is understood, κοφθεὶς καὶ ἀφαιρεθεὶς τὴν ὅπα, μὴ φθεγγόμενος, ἄλαλος; sometimes τὰ ὧτα, ὁ τὴν ἀκοὴν βεβλαμμένος. Eustathius says it originally signified dumb, afterwards deaf. See D. SCHL. S. filius Cræsi regis, quum jam perætatem fari posset, infuns erat, et quum jam multum adolevisset, item nihilfari quibut. mutus adeo et elinguis diu habitus est, A. Gellius, v. 9. L.

72. τὰ πάντα] see notes on τὰ ἄλλα,

p. 3. and ἄπασι, c. 1.

73. τοῦτον] Either (1) κατὰ is understood, as regards this Atys, or (2) the accusative is put absolutely, or (3) the following μω is redundant as in τὸν ἕνα λέγουσι—αὐτοῦ μω καταχρήσασθαι ἐωυτὸν, i. 82. The passages which follow are similar in construction, τοὺς ὀνειροπόλους—τούτους ἀνεισκολόπισε, i. 128. Θασίους—ἐκέλευἐ σφεας, vi. 46. αὐτὸν ἐκεῖνον—φρόνει νιν ὡς ῆξοντα, Sophocles, Tr. 287. τὸν πόνον—ἀπέδειξα αὐτὸν, Thucydides, ii. 62. M. G. G. 426. οὐs. 1.

74. ἀπολέει] for ἀπολέσει, by syncope. The future indicative is often used in indirect speech, especially after ἀς, i. 3. (see note on ἔδοσαν, c. 2.) i. 13. ii. 13. iii. 143. iv. 125. 137. φυλάσσειν ἄχρι οῦ τελευτήσει, i. 117. ἀπαγγέλλειν ὅτι πρότερον ήξοι ἡ βουλήσεται, i. 127. εἰπεῖν θαβρεῖν ὅτι παρέσται. Χεπορίποη. Cyrop. i. 4. 8.

ST.

75. έ. λ. ἔδωκε] considered it over in his own mind. Λόγον διδόκαι has various significations, to give an answer, iii. 50. to give an account, viii. 100.; but its present sense is the most

usual, i. 97. 209. iii. 45. iv. 102. v. 68. 75. viii. 9. διδύντας έαυτοῖς λόγον εἶτε ποιῆσαι βέλτιον εἴη τὸ πρόστεταγμένον, εἴτε μὴ πολυπραγμονεῖν, Plutarch, de Orac. Def. p. 419. and sometimes with λόγους instead of λόγου, iii. 76. vi. 86, 1. 138. S. see Vig. iii. 6.

76. καταβρωδήσας] 'Αβρωδέειν is an Ionic and poetic form of δβρωδέειν. P. The κατὰ adds intensity, as de in La-

tin.

77. ἄγεται] generally means takes to himself (uxorem ducit), ἐς τὰ οἰκία, i.59. being understood; but it is applied here to the person contracting marriage for auother, as it is by Homer, υἰέὶ ἤγετο κούρη, Οd. Δ. 10. ἄξομαι

άμφοτέροις άλόχους, Φ. 214.

78. στρατηγέεω] στρατηγόν εἶναι. Verbs, derived from substantives, and susceptible of resolution into a substantive and the substantive verb, govern a genitive; so ἐτυράννευε (τύραννος ἢν) ᾿Αθηναίων, i. 64. βασιλεύεω (βασιλέα εἶναι) Αἰγύπτου, ii. 137. Βαβυλῶνος ἐπιτροπεύσαντα (ἐπίτροπον ὅντα), vii. 62. Μ. G. G. 337. for exceptions, see 338. obs.

79. oddaun no whither.

80. τοιοῦτο] of the like dangerous nature. ST.

81. χρέονται] The Ionians change verbs in -άω to -έω, as φοιτέοντας, i. 37. ἐπειρωτέοντας, i. 47. ὀρέω, i. 111. πλανέονται, ii. 41. κοιμέονται, ii. 95. Maittaire, 120. D.

82. θαλάμους] ή γυναμητή, v. 20. is properly opposed to ἀνδρεὼν, as bower and hull are to each other in English poetry and romance; but θάλαμος is so used here and ii. 78. It is also synonymous with ταμεῖον (Hesychius), μυχός,

ΧΧΧΥ. "Εχοντος 85 δε οἱ ἐν χεροὶ 86 τοῦ παιδὸς τὸν γάμον, ἀπικνέεται ἐς τὰς Σάρδις ἀνὴρ συμφορῆ 87 ἐχόμενος καὶ οὐ καθαρὸς 88 χεῖρας ἐὼν, Φρὺξ μὲν γενεῆ, γένεος δὲ τοῦ βασιληΐου. παρελθών 89 δὲ οὖτος ἐς τὰ Κροίσου οἰκία, κατὰ νόμους τοὺς ἐπιχωρίους καθαρσίου ἐδέετο κυρῆσαι. Κροῖσος δέ μιν ἐκάθηρε. 90 'Ο μὲν δὴ δίαιταν εἶχε ἐν Κροίσου. 91

οτ θησαυρός, i. 30. οἴκημα is a more general term, i. 9. ii. 86. 148. as is μέγαρον in Homer, though restricted to a sacred edifice by Herodotus, i. 47. who likewise uses παστὰς as a saloon, or hall, ii. 148. 169. The present passage derives illustration from Od. Φ. 8, &c. θάλαμος—ἔνθα κεμήλια κείτο Γάνακτος, χαλχός τε, χρυσός τε, πολύκμητός τε σίδηρος ἔνθα δὲ τόξον ἔκειτο παλίντονον, ἢδὲ φαρέτρη ἰοδόκος, πολλοί δ' ἔνεσαν δίστοί. See Damm.

83. συνένησε] Κατανέεω also signifies to pile up, but without including the notion of collecting, vi. 97.

84. of] on account of the following dative $\tau \hat{\omega}$ rank], to which it refers, is put for abrow; and of $\hat{\epsilon}\nu \chi \epsilon \rho \sigma l$, c. 35. for $\hat{\epsilon}\nu \tau \alpha is \chi \epsilon \rho \sigma l \nu$ abrow. M. G. G. 392. h. $\hat{\eta}\mu\hat{u}\nu \hat{\epsilon}\nu \tau\hat{\eta} \chi \omega \rho \eta$, i. 36.

85. ἔχοντος] Šteger finds fault with Valla for having rendered this passage as if it were ἔχοντι δέ οἰ, interim, dum nuptias filii parat Cræsus, and connects the words οἱ τοῦ παιδός; but the construction is ἔχοντος δὲ Κροίσου οἱ ἐν χεροὶ τὸν γάμον τοῦ παιδὸς, as εἰρομένου τοῦ Καμβύσεω ὑπεκρίνοντο αὐτῷ, iii. 31. See the preceding note, and that on προϊαχομένων, c. 3. Το the examples there given may be added from Schæfer, οἱ ἤκουσε θεὸς εὐξαμένοιο, Homer, Il. Π.531. οἱ ἦτορ χαίρει δερκομένης, Apollonius Rh. iv. 169. B. 33.

86. ἐν χερσί] in hand.

87. συμφορή] for ύπο συμφορής.

88. καθαρός] clean; ὁ καθαρὰς χεῖρας προνέμων, Æschylus, Eum. 308. The metaphor is taken from the custom of washing the hands before sacrifices. BL. ἐνιψάμην ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου παροιμία, Suidas. Pilate, before condemning our Lord, washed his hands and said ἀθῶός εἰμι ἀπὸ τοῦ αἴματος τοῦ δικαίου τούτου, St. Mat-

thew, xxvii. 24. Synonymous with καθαρὸς are δσιος καὶ εὐαγὴς, Solon's Laws; ἀγνὸς, and ἀθῶος, with which the genitive φόνου οr αἴματος is understood, if not expressed as ἀγνὸς φόνου, Lucian. The use of ἀπὸ by the Sacred Writers is redundant, though Demosthenes has 'καθαρὸς ἀπὸ, p. 1371. Bene et puris manibus vivere, Horace, τ. Sat. iv. 67. and integer vitæ scelerisque purus, τ. Od. xxii. 1. Vorstius, Ph. S. xix. SCHL. Homer, Il. Z. 266. Virgil, Æn. ii, 718.

89. παρελθών] ώς ὅταν ἄνδρ' ἄτη πυκινὴ λάβη, ὅστ' ἐνὶ πάτρη φῶτα κατακτείνας, ἄλλον ἐξίκετο δῆμον, ἀνδρὸς ἐς ἀφνειοῦ, Homer, II. Ω. 480. Euripides, O. 505. I. T. 941. W.

90. ἐκάθηρε] He first cut the throat of a sucking-pig, and rubbed the hands of the suppliant with its blood; he next employed lustral waters, invoking Jupiter Expiator. Whatever had been used in the rite was then carried out of the house; after which he burnt cakes, pouring forth water at the same time with invocations to appease the Furies and propitiate Jupiter. Apollonius Rh. iv. Homer, Il. A. 313. The lustration of an army is mentioned by Xenophon, An. v. 7. 19. of the Macedonian troops by Livy, xl. 6. 13. Q. Curtius, x. 9. L. SCHL.

91. ἐν Κροίσου] οἰκίοις, at Cræsus's. The ellipsis, after a preposition, of οἶκος οτ δῶμα is very common; ἐν 'Αρ-πάγου, i. 111. ἐν τοῦ, i. 133. ἐν πατρὸς, Homer, Il. Z. 47. Sophocles, Ter. fr. vii. ἐν Διὸς, Theoritus, xxiv. 80. ἐν τῶν δημιουργῶν, Aristophanes, Lys. 408. Β. 196. Μ. G. G. 379. and that of ædes (singular) in Latin; habitabat rex ad Jovis Statoris, Livy, i. 41. ad Murciæ, i. 33. ad Vestæ, Horace, τ. Sat. ix. 35. Such omissions in English are still more general; as "he had

ΧΧΧVΙ. Έν δὲ τῷ αὐτῷ χρόνῳ τούτῳ ἐν τῷ Μυσίῳ Οὐλύμπῳ 65 συὸς 66 χρῆμα 67 γίνεται μέγα· ὁρμεώμενος δὲ οὖτος ἐκ τοῦ οὐρεος τούτου τὰ τῶν Μυσῶν ἔργα 68 διαφθείρεσκε. 69 πολλάκι δὲ οἱ Μυσοὶ ἐπ' αὐτὸν ἐξελθόντες ποιέεσκον μὲν οὐδὲν κακὸν, ἔπασχον δὲ πρὸς αὐτοῦ. τέλος δὲ, ἀπικόμενοι παρὰ τὸν Κροῖσον τῶν Μυσῶν ἄγγελοι ἔλεγον τάδε· "⁷Ω βασιλεῦ, ὑὸς χρῆμα μέγιστον ἀνεφάνη ⁷⁰ ἡμῖν ἐν τῆ χώρη, ὃς τὰ ἔργα διαφθείρει. τοῦτον προθυμεόμενοι ἐλέειν, οὐ δυνάμεθα. νῦν ὧν προσδεόμεθά ⁷¹ σευ, τὸν παῖδα καὶ λογάδας ⁷² νεηνίας καὶ κύνας συμπέμψαι ἡμῖν, ὡς ἄν ⁷³ μιν ἐξέλωμεν ἐκ τῆς χώρης." Οἱ μὲν δὴ τούτων ἐδέοντο. Κροῖσος δὲ, μνημονεύων τοῦ ὀνείρου τὰ ἔπεα, ἔλεγέ σφι τάδε· "Παιδὸς μὲν πέρι τοῦ ἐμοῦ μὴ μνησθῆτε ⁷⁴ ἔτι· οὐ γὰρ ὰν ⁷⁵ ὑμῖν συμπέμψαιμι· νεόγαμός τε γάρ ἐστι, καὶ ταῦτά ⁷⁶ οἱ νῦν μέλει. ⁷⁷ Λυδῶν μέντοι λογάδας καὶ τὸ

apartments in St. James's," i.e. "palace:" and in like manner are often understood "cathedral, church, chapel, college, school, hospital, hotel, house, shop, &c."

65. Οὐλύμπ φ] now Keskintag. There was another in Thessaly, i. 56.

vii. 128. L.

66. συδς] or δδς; the aspirate was often changed to the sibilant, especially by the Latins, as έξ, sex; ὑπὸρ,

suver.

67. χρῆμα] a huge monster of a boar, DAL. This periphrasis, which occurs again presently, was said of any thing surpassing. Αρτεμις δργισθεΐσα μέγα τοῖς Αἰτωλοῖς συὸς χρῆμα ἔπεμψεν δς οὺ μόνον τὴν χάραν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐνοικοῦντας, διέφθειρε, Didymus on Hom. II. I. 525. Athenæus speaks of a lion in the same way, xv. 21. W. vii. 188. with πολλὸν, iv. 81. vi. 43. with πολλόν τι, iii. 109. 130. τὸ χ. ἀνδρὸς, Aristophanes, V. 934. res cibi, Phædrus, iv. 7. 4. Vig. iii. 13. 1—3. iii. 10.8. M. G. G. 430. 6.

68. ἔργα] the fields. ἔργα βοῶν ἀπόλοιτο καὶ ἡμιόνων ταλαεργῶν, Hesiod, O. D. 46. ἔ. ἀνθρώπων, Homer, II. Π. 392. suta læta boumque labores, Virgil,

G. i. 324.

69. διαφθείρεσκε] Ionic and Doric for διέφθειρε, M. G. G. 172. obs. 1. This form, denoting repetition, is most

frequently used where ὅκως has preceded; in the imperf. i. 186. iv. 78. vii. 41. five times in 119. 211. ix. 74. in the second aorist, iv. 78. 130. it also occurs with πολλάκις, i. 36. iv. 78. ἀνὰ πῶν ἔτος, vii. 106. twice. τὰς νύκτας, i. 186.

70. ἀνεφάνη] has shown itself, has made its appearance. The aorist passive often has a middle signification.

M. G. G. 493. e.

71. προσδεόμεθα] we want, we en-

treat. M. G. G. 332.

72. λογάδαs] i. 43. sometimes with the substantive understood, viii. 124. ix. 21. 63. and in this chapter Λυδῶν λ. the same as Μæσπία delecta juventus, Virgil, Æn. viii. 499.

73. &s av] shows that they considered the getting rid of the boar as a

probability, not as a certainty.

74. $\mu\nu\eta\sigma\theta\bar{\eta}\gamma\epsilon$] make mention. In this sense the verb is generally found with a genitive and without a preposition, vii. 159. in the sense of remember, with an accusative, vii. 18. M. G. G. 325. b. and obs. In prohibitions with $\mu\bar{\eta}$, the acrist is put in the subjunctive mood, for the imperative. M. G. G. 516. 2.

75. $\hbar \nu$] with the agrist optative "I can not," makes the refusal less harsh than if the future, "I will not," were

used.

76. ταθτα] τὰ τοθ γάμου. L. ἡμερο-

κυνηγέσιος 78 παν συμπέμψω, και διακελεύσομαι τοισι ίουσι είναι ώς προθυμοτάτοισι 79 συνεξελέειν υμίν 80 το θηρίον έκ της χώρης."

ΧΧΧΥΙΙ. Ταυτα άμείθατο, άποχρεωμένων 81 δε τούτοισι των Μυσων, επεισέρχεται ο του Κροίσου παις, άκηκοως των εδέρντο εί οί Μυσοί, ου φαμένου 83 δέ του Κροίσου τόν γε παιδά σφι συμπέμθεις. λέγει προς αυτον ο νεηνίης τάδε " Ω πάτερ, τα κάλλιστα πρότερόν κοτε 85 και γενναιότατα ήμιν ην ές τε πολέμους και ές άγρας φοιτέοντας εὐδοκιμέειν. 86 νῦν δὲ ἀμφοτέρων με τούτων ἀποκληίσας έχεις, 87 ούτε τινά δειλίην μοι παριδών 88 ούτε άθυμίην. 89 νῦν τε τέοισί 90 με χρη όμμασι 91 ές τε άγορην 92 και έξ άγορης φοιτέοντα φαίνεσθαι; κοιος μέν τις 93 τοισι πολιήτησι δύξω είναι; κοιος δέ τις

δρόμον τε καλ τοῦτο μελετώντα, Phidip-

pides, vi. 105. V.

77. οί-μέλει] occupy his attention. 78. κυνηγέσιον] hunting train. It portis jubare exorto delecta juventus, retia rara, plagæ, lato venabula ferro, Massylique ruunt equites, et odora ca-

num vis, Virgil, Æn. iv. 130.

79. ως προθυμοτάτοισι] as active as possible; ωs π. ως δυνατόν έστι, Μ. G. G. 461. H. i. S. VIG. viii. 10, S. In the note on πέμψαντας, c. 3. examples were given of an accusative with the infinitive, where a dative had preceded: the following are instances of a double dative, τοῖσι ἄλλοισι ἐδόκεςέλθοῦσι ἔχειν, vii. 207. nec tibi prodest - tentasse morituro, Horace, 1. Od. xxviii. 4. M. G. G. 535. Vig. vi. 1. 16.

80. συνεξελέειν υμίν to assist you in getting rid of. So τοΐσι Μιλησίοισι συνεπελάφρυνον, and τοΐσι Χίοισι συν-

διήνεικαν, i. 18.

81. ἀποχρεωμένων] being satisfied or contented. οὐκ ἀπεχρᾶτο μούνων ἄρ-

χειν τῶν Μήδων, i. 102. P.

82. τῶν ἐδέοντο] Μ. G.G. 330. 83. οὐ φαμένου] refusing. οὐ φάναι, to deny; or (followed by a future infinitive) to refuse, to say that one will not, vi. 61. ού φησιν δώσειν, Homer, Il. H. 393. ἐάσειν, Sophocles, Aj. 1343. El. 1215. Ph. 817. lévat, Xenophon, An, i. 3. 1. Sometimes the negative before onul must be construed after it. VIG. vii. 12. 7. BL.

84. κάλλιστα] see note on δήλα, c.

85. πρότερόν κοτε heretofore.

86. εὐδοκιμέειν] to distinguish my-

self.

87. α. έχεις] See note on δουλώσας έχεις, c. 27. ύποδεξάμενος έ. i. 41. ποιεύμενος, iii. 125. ἐπιτρέψαντες, vi. 12. δήσας, vi. 23. κτείνοντες, ix. 39.

88. μοι παριδών] i. e. ἰδών παρ' ἐμοὶ, DAL. observing in me. Hapa with a dative answers to the question " where ?" M. G. G. 588. b. οῦτε ἄλλοτέ κω παρείδες ανδρί τώδε άχαρι οὐδέν, i. 108. δειλίαν ή μωρίαν ίδών τιν' έν έμοὶ, ταῦτ' ἐβουλεύσω ποιεῖν; Sophocles, Œ. R. 536. IV.

89. ὰθυμίην] πρός τοὺς κινδύνους ὅκνον. Ιn κακῷ καὶ ἀθύμῳ, vii. 11. the latter word means π. τ. κ. ὀκνηρός.

90. τέοισι] for τοΐσι and that for τίσι; so τέω for τίνι, iv. 155. τέων for

τίνων, Homer, Il. Ω. 387. W.

91. ὅμμασι] with what face? ποῖον δμμα πατρί δηλώσω φανείς; πως με τλήσεταί ποτ' είσιδεῖν γυμνὸν φανέντα των αριστείων άτερ; Sophocles, Aj. 462. V. τίσι δ' όφθαλμοις έωρωμεν αν τούς είς την πόλιν ανθρώπους άφικνουμένους; Demosthenes, pro Cor. c. 59. L. ως έμπλεω αίδους υμματα έχοντα.

92. ἀγορὴν] the public square, through which ran the Pactolus, ν.

93. 715] is put with adjectives of quality, &c. when they stand alone, without a substantive, or in the predicate, M. G. G. 487, 5.

τη νεογάμω γυναικί; κοίω δε εκείνη δόξει ανδρί συνοικέειν: 94 εμε ων συ ή μέθες ιέναι έπι 94* την θήρην, ή λόγω ανάπεισον, όκως μοι άμείνω έστι ταυτα ούτω ποιεόμενα."

ΧΧΧΥΙΙΙ. 'Αμείβεται Κροϊσος τοῖσδε' " Ω παῖ, οὕτε δειλίην ούτε άλλο ούδεν άχαρι παριδών τοι, 95 ποιέω ταῦτα άλλά μοι όψις ονείρου, 96 εν τῷ ϋπνω επιστασα έφη σε ολιγοχρόνιον εσεσθαι, ὑπὸ γαρ αίγμης σιδηρέης άπολέεσθαι. προς 97 ών την όψιν ταύτην, τόν τε γάμον τοι τοῦτον ἔσπευσα, 98 καὶ ἐπὶ τὰ παραλαμβανίμενα 99 οὐκ άποπέμπω, φυλακήν έχων, 100 εί κως δυναίμην έπὶ τῆς έμῆς σε ζόης 1 διακλέψαι. είς γάρ μοι μοῦνος τυγχάνεις έων παίς τὸν γὰρ δή ετερον. διεφθαρμένον 3 την άκοην, ούκ είναι μοι λογίζομαι."

ΧΧΧΙΧ. 'Αμείβεται ὁ νεηνίης τοῖσδε' "Συγγνώμη 4 μέν, δ πάτερ, τοι, ίδόντι γε όψιν τοιαύτην, περί έμε φυλακήν έχειν το δέδ ου μανθάνεις, άλλα λέληθέ 6 σε τὸ ὅνειρον, εμέ τοι δίκαιον έστι 8 φράζειν. φής τοι τὸ ὅνειρον ὑπὸ αἰχμῆς σιδηρέης φάναι ἐμὲ τελευτήσειν' ύδι δέ κοῖαι μέν είσι χεῖρες, κοίη δέ αίχμη σιδηρέη, ην σὰ φοβέαι: 9 εί μεν γάρ υπο δδύντος τοι είπε τελευτήσειν με, ή άλλου τευ 10 ο τι τούτω έοικε, χρην 11 δέ σε ποιέειν τα ποιέεις νον δέ,10

94. συνοικέειν] to live with in marriage : to be married, i. 91. &c.

94*. ἐπὶ] with an accusative answers to the questions "whither?" "to what end?" M. G. G. 586. c.

95. Toil Ionic for ooi.

96. ours overpoul a periphrasis for everpos, i. 34. eadem illu in somnis observata (obversata?) species, Livy, ii. 36.

97. πρός] i. e. σκοπέων, with reference to, or on account of, M. G. G.

591. β, γ.

98. ἔσπευσα] σπεύδειν ταχύνειν, σπουδάζειν, ενεργείν, Hesychius. to hasten forward, to hurry on, all other objects being set aside. SCHL.

99. παραλαμβανόμενα] to the present undertakings. παραλαμβάνειν έργα,

Plato, Crit. p. 109. W.

100. φυλακήν έχων keeping watch, or watching, over thee. In the next chapter this phrase is used with περί εμέ.

1. ζόης] for my own life-time; δσον

άν χρόνον ζω. ST.

2. διακλέψαι] to preserve by stealth. 3. διεφθαρμένον] see note on κωφός, c. 34. Reiz and Larcher consider the

words The akone as the gloss of a copyist. S. In the north of England, DEAF signifies " barren, sterile, blasted, unprofitable ;" Grose, Vocab.
4. συγγνώμη] συγγνωστόν ἐστι,

ST. it is excusable.

5. 7d del ekelvo de, 8. See note on τον, с. 1.

6. ἀλλὰ λέληθε] ἀλλ' ἐν ῷ λ. ST. 7. overpov the same as overpos; so

φορτίον and φόρτος, c. 1.

8. δίκαιον έστι Herodotus also uses the construction olkaios eimi, i. 32. M.

G. G. 296.

9. φοβέαι] Ionic for φοβέεαι (see note on eller, c. 6.), and this for poβέεσαι, by syncope; so βούλεαι, i. 11. φαίνεαι, i. 27. The original termination of the second person was .evai, hence .eai, .ei, .n. M. G. G. 197. For the accent see the following note on αχάρι.

10. TEV | Ionic for Tov, and that for

TIVOS.

11. χρην] for ἔχρην αν, it would then have been right; iv. 118. xonv γάρ σε μήτ' αὐτὸν μολείν, Sophocles, Ph. 1363. M. G. G. 510. 6.

ύπο αίχμης. ἐπεί τε ών ου προς ανδρας ήμιν γίνεται ή μάχη, μέθες με."

ΧL. 'Αμείβεται Κροϊσος' " $^7\Omega$ παῖ, ἔστι τῆ 13 με νικᾶς, γνώμην ἀποφαίνων περὶ τοῦ ἐνυπνίου' ὡς ὧν νενικημένος ὑπὸ σέο, μεταγινώσκω, 14 μετίημί τέ σε ἰέναι ἐπὶ τὴν ἄγρην."

ΧΙΙ. Εἴπας δὲ ταῦτα ὁ Κροῖσος μεταπέμπεται 15 τὸν Φρύγα "Αδρηστον, ἀπικομένω δέ οἱ λέγει τάδε· "" Αδρηστε, ἐγώ σε συμφορῷ πεπληγμένον 16 ἀχάρι, 17 τήν τοι σὐκ ὀνειδίζω, 18 ἐκάθηρα, καὶ οἰκίοισι ὑποδεξάμενος ἔχω, παρέχων 19 πᾶσαν δαπάνην νῦν ὧν (ὀφείλεις γὰρ, ἐμεῦ 20 προποιήσαντος χρηστὰ ἐς σὲ, χρηστοῖσί με ἀμείβεσθαι) φύλακα παιδός σε τοῦ ἐμοῦ χρήζω γενέσθαι ἐς ἄγρην ὁρμεωμένον, μή τινες κατ' ὀδὸν κλῶπες κακοῦργει ἐπὶ δηλήσει 21 φανέωσι ὑμῖν. πρὸς δὲ τούτω, καὶ σέ τοι χρεών 22 ἐστι ἰέναι ἔνθα ἀπολαμπρύνεαι 23 * τοῖσι ἔργοισι πατρωϊόν 24 τε γάρ τοί ἐστι, καὶ προσέτι ῥώμη ὑπάρχει." 25

12. νῦν δέ] supply εἶπεν τελευτήσειν με. ST.

13. ἔστι τῆ] this is a way, by which: the same as ταύτη οr οῦτω.

14. μεταγινώσκω] 1 change my mind. μὴ μεταγνῶναι τὰ προδεδογμένα,

Thucydides, iii. 42. BL.

15. μεταπέμπεται] sends after; μεταδιώκειν, to pursue after, iii. 4. μετιέναι, to go after, iii. 19. for which Homer uses μετέρχεσθαι, and μετοίχεσθαι; and in a different sense he has μετακιάθειν, to follow after, and μετατόσειν, to rush after.

16. πεπληγμένον] stricken. ξένου, δς μ' εἰς δόμους ἐδέξατ', οὐδ' ἀπήλασε, καίπερ βαρεία ξυμφορά πεπληγμένος. Ευτί-

pides, Alc. 870. IV.

17. ἀχάρι] "Αχαρι, a proparoxytone, is the nominative or accusative neuter, i. 38.; ἀχάρι, a paroxytone, the dative by contraction from ἀχάριτι, ἀχάρι: so ἀπόλι, viii. 61. S. for a similar reason φοβέαι, i. 39. is a paroxytone. The use of ἄχαρις for βαρεῖα is an instance of litotes (λιτότης): so also οὐκ ὡς ἡθελε, which is immediately followed by ἀλλὰ προσπταίσας μεγάλως, i. 16. quis illaudati nescit Busiridis aras? Virgil, G. iii. 5. L. non sordidus auctor naturæ verique, Horace, i. Od. xxviii. 14.

 ονειδίζω] πᾶσα ονειδιζομένη χά- V. Herod. Vol. I.

ρις ἐπαχθης καὶ ἄχαρις, Plutarch, de Adul, p. 64. W. τὰς ἰδίας συμφορὰς δνειδίζειν καὶ προφέρειν ἐκάστως, Demosthenes, c. Andr. p. 397. ἐγὼ δ δλως μὲν, ὅστις ἄνθρωπος ὢν ἀνθρώπω τύχην προφέρει, παντελῶς ἀνόητον ἡγοῦμαι, pro Cor. p. 182. οὐ τὸ δυστύχημα ὀνειδίζω, Æschines, c. Ctes. p. 64. V.

19. παρέχων] διδούς, χορηγών, Hesychius; is said peculiarly of supplying food, as in Homer, γάλα, Od. Δ. 89. δαῖτα, Θ. 39. δρῶσιν πόσιν τε, Ο. 489. σῖτον, Σ. 359. ἰχθῦς, Τ. 113. hence Parochi; signifying the commissaries, who, by the Lex Julia de Provinciis, were to provide lodging, fire, salt, hay, and straw, for persons travelling on public service; Francis's Horace, I. Sat. v. 46.

20. $\langle \mu \epsilon \hat{\nu} \rangle$ This pronoun with its participle would, regularly, have been in the accusative, the following $\mu \epsilon$ being omitted. M. G. G. 561. b.

21. ἐπὶ δηλήσει] iv. 112. δηλέεσθαι βουλόμενοι: so οὐκ ἐπὶ σιτήσει, ἀλλ' ἐπὶ πρήσει, iv. 17. ST. ἐπὶ denotes the object or aim. M. G. G. 585. β.

22. χρεών] fitting.

23. ἀπολαμπρύνεαι] thou mayest signalize thyself. ἔργοισί τε καὶ γνώμησι ἀπολαμπρυνθείς, vi. 70. much the same as φαίνεσθαίτι ἀποδεικνύμενος, iii. 134. V.

XLII. 'Αμείβεται ὁ 'Αδρηστος' '' $^{3}\Omega$ βασιλεῦ, ἄλλως 26 μὲν ἔγωγε ἃν οὐκ ήἰα 27 ἐς ἄεθλον τοιόνδε' οὔτε γὰρ συμφορῆ τοιῆδε κεχρημένον 28 οἰκός ἐστι ἐς ὁμήλικας εὖ πρήσσοντας ἰέναι, οὔτε τὸ βούλεσθαι πάρα 29 πολλαχῆ 39 τε ἃν ἴσχον 31 ἐμεωυτόν. νῦν δὲ, ἐπεί τε σὸ σπεύδεις, καὶ δεῖ τοι χαρίζεσθαι, ὀφείλω γάρ σε ἀμείβεσθαι χρηστοῖσι, ποιέειν εἰμὶ ἐτοῖμος ταῦτα' παῖδά τε σὸν, τὸν διακελεύεαι φυλάσσειν, ἀπήμονα, τοῦ φυλάσσοντος εἴνεκεν, 32 προσδόκα 33 τοι ἀπονοστήσειν.''

ΧΙΙΙΙ. Τοιούτοισι έπεί τε οὖτος ἀμείψατο Κροῖσον, ἤῖσαν μετὰ ταῦτα ἐξηρτυμένοι λογάσι τε νεηνίησι καὶ κυσί. ἀπικόμενοι δὲ ἐς τὸν Οὕλυμπον τὸ ὅρος, ἐξήτεον τὸ θηρίον εὐρόντες ³⁴ δὲ, καὶ περιστάντες αὐτὸ κύκλω, ἐσηκόντιζον. ἔνθα δὴ ὁ ξεῖνος, οὖτος δὴ ὁ καθαρθεὶς τὸν φόνον, καλεόμενος δὲ "Αδρηστος, ἀκοντίζων τὸν σῦν, τοῦ μὲν ἄμαρτάνει, ³⁵ τυγχάνει δὲ τοῦ Κροίσου παιδός. ³⁶ ὁ μὲν δὴ βληθεὶς τῆ αἰχμῆ ἐξέπλησε τοῦ ὀνείρου τὴν φήμην. ³⁵ ἔθεε δὲ τις ἀγγελέων ³⁵

21. πατρώιον] οἱ πρόγονοἱ σου λαμπρὰ ἔργα ἀπεδείκνυντο, δεῖ οὖν δὴ καὶ σὲ μεγάλα ἔργα διαπράξασθαι. ST.

25. ὑπάρχει] σοι.

26. άλλωs in any other case.

27. ἥτα] Ionic, and ἦα Attic, for ϵἶα preterite middle of ἰέναι.

28. κεχρημένον] having experienced. 29. πάρα] i. e. πάρεστί μοι, nor have I the wish. "To will is present with me," Rom. viii. 18.

30. πολλαχη] on many occasions.

31. αν ίσχου] I should have restrained. οὐκ αν ποτ' ἔσχον μὴ οὐ τάδ' ἐξειπεῖν πατρὶ, Euripides, Hip. 654. SCH.

32. εἴνεκεν] as far as depends on. ενεκα, or, in the tragedians, οὕνεκα often has this sense, in which it is sometimes followed by γε; χρόνου μὲν οὕνεκ', οῦ μαθεῖν με δεῖ τόδε, Sophocles, Œ. C. 22. πάλαι ᾶν, ενεκά γε ψηφισμάτων, εδεδώκει εἶκην, Demosthenes, Ol. iii. 6. and in Æschylus πλήθουs εκατι, "as far as number goes," P. 343. BL.

33. προσδόκα] for προσδόκαε, the same as προσδόκεε or προσδέκεο.

34. εύρόντες] after finding. The sense of acrist participles may very frequently be expressed by prefixing the word after; as χειρί νικήσωντ, ἐμοῦ

ἄρχειν, " you must govern me, after vanquishing me by force of arms," Æschylus, Ag. 1396. ἀβάπων ἀποβὰς, φώνει πρόσθεν δ', ἀπερύκου, Sophocles, Œ. C. 167.

35. άμαρτάνει] misses, as well as τυγχάνειν to hit, governs a genitive. M. G. G. 368. Xenophon uses this verb repeatedly, οἱ δὲ κάπροι δμόσε έφεροντο ύπο δε της πλατύτητος, οὐδε άμαρτείν οίδν τε ήν αὐτῶν, Cyr. i. 4. 11. καν μύων βάλης, οὐκ αν αμάρτοις . άνδρος, Cyr. viii. 3. 27. and the following instance occurs in a passage of exquisite pathos and simplicity, where an aged parent is relating the loss of his only child, φανείσης άρκτου, διώκοντες άμφότεροι, δ μεν νθν άρχων οδτος ακοντίσας ήμαρτεν· ὁ δ' ἐμὸς παῖς Βαλών καταβάλλει την άρκτον. ως δε πάλιν λέοντος παρατυχόντος, δ μέν αδ ήμαρτεν δ δ'αὖ έμδς παῖς τυχών κατειργάσατο τον λέοντα, Cyr. iv. 6. 3, 4. SCHL.

36. παιδδs] Ptolemæus calls him Agatho, and says that Adrastus slew him in consequence of a dispute about a quall. L.

37. φήμην] The Ionic form of this noun is φημις, Eustathius. W.

38. ayyexéwv] to tell.

τῷ Κροίσω τὸ γεγονός ἀπικόμενος δὲ ἐς τὰς Σάρδις, τήν τε μάχην καὶ τὸν τοῦ παιδὸς μόρον ἐσήμηνέ οἰ.

ΧLIV. Ὁ δὲ Κροῖσος, τῷ θανάτῳ τοῦ παιδὸς συντεταραγμένος, μᾶλλόν τι ἐδεινολογέετο, 39 ὅτι μιν ἀπέκτεινε 40 τὸν αὐτὸς φόνου ἐκάθηρε. περιημεκτέων 41 δὲ τῷ συμφορῷ δεινῶς, ἐκάλεε μὲν Δία καθάρσιον, 42 μαρτυρόμενος τὰ ὑπὸ τοῦ ξείνου πεπονθὼς εἴη 43 ἐκάλεε δὲ ἐπίστιόν τε καὶ ἐταιρήμον, τὸν αὐτὸν τοῦτον ὀνομάζων θεόν τὸν μὲν ἐπίστιον καλέων, διότι δὴ, οἰκίοισι ὑποδεξάμενος τὸν ξεῖνον, φονέα τοῦ παιδὸς ἐλάνθανε 44 βόσκων τὸν δὲ ἐταιρήμον, ὡς, φύλακα συμπέμψας αὐτὸν, εὐρήκοι πολεμιώτατον.

ΧLV. Παρῆσαν δὲ μετὰ τοῦτο οἱ Λυδοὶ φέροντες τὸν νεκρόν ὅπισθε δὲ, εἴπετό οἱ ὁ φονεύς. στὰς ⁴5 δὲ οὖτος πρὸ τοῦ νεκροῦ παρεδίδου ἑωυτὸν Κροίσω, προτείνων τὰς χεῖρας, ἐπικατασφάξαι μιν κελεύων τῷ νεκρῷ 'λέγων τήν τε προτέρην ⁴6 ἐωυτοῦ συμφορὴν, καὶ ὑς ἐπ' ⁴7 ἐκείνη τὸν καθήραντα ⁴8 ἀπολωλεκὼς εἴη, οὐδέ οἱ εἴη βιώσιμον.⁴9 Κροῖ ος δὲ τούτων ἀκούσας τόν τε "Αδρηστον κατοικτείρει, καίπερ ἐων ἐν κακῷ οἰκητῷ τοσούτω, καὶ λέγει πρὸς αὐτόν '' Εχω, ὡ ξεῖνε, παρὰ σεῦ πᾶσαν τὴν δίκην, ἐπειδὴ σεωυτοῦ καταδικάζεις θάνατον. ⁵0 εἶς δὲ οὐ σύ ⁵1 μοι τοῦδε τοῦ κακοῦ αἴτιος, εἰ μὴ ὅσον ⁵2

39. μ.τ. ἐδεινολογέετο] considered it somewhat more hard. μ. τ. περιημέκτεε, i. 114.

40. ἀπέκτεινε] ἐκεῖνοs is understood; as illi, in premant falce, quibus dedit fortuna, vitem, Horace, 1. Od. xxxi, 9. Schwebel, B. 36.

41. περιημεκτέων] an Ionic verb for

δυσφορείν, οτ ανιασθαι. S.

42. καθάρσιον] As guardian of the laws of purification, oaths, supplication, hospitality, association, friendship, consanguinity, &c. Jupiter was called καθάρσιος, δρκιος, ίκέσιος, ξένιος, ἐφέστιος, ἐπαιρεῖος, φίλιος, ὁμόγνιος, ἀγοραῖος, μειλίχιος, Scholiasts on Eur, Hec. 345. Arist. Eq. 498. L. BL.

43. πεπονθώς είη] for πεπόνθοι, by periphrasis: so ἀπολωλεκώς είη, i. 45. ήσαν ίέντες, i. 57. έστι φέροντα, iii.

133. M. G. G. 559.

44. ἐλάνθανε] he was, without knowing it, nourishing. ἑαυτόν is understood. λάθοι ἃν ἤτοι μανεὶs, ἢ ὅγε ἀπόπληκτος γενόμενος, ii. 173. Μ. G.

G. 552, 2. quidam colubram sustulit, sinuque fovit, contra se ipse misericors: namque, ut refecta est, necuit hominem protinus, Phædrus, iv. 18.2.

45. στὰs] ἴστημι with its compounds, in the present, has a transitive force; in the second agrist, they are neuter.

DAL.

46. προτέρην] φονεύσας άδελφεδν άέκων, i. 35.

47. ἐπ'] in addition to. M. G. G.

48. καθήραντα] Either Cræsus had delegated Atys to act for him, L. or might be thought unable to survive this severe blow.

49. εἴη βιώσιμον] was life supportable.

50. κ. θάνατον] thou pronouncest sentence of death against. καταδικάζω κατακρίνω, καταψηφίζομαι, Phavorinus. SCHL. κατά, against, governs a genitive; and has the same case, in composition, because it might be used separately without altering the sense, δικάζεις θάνατον κατά σεωντοῦ. Μ. G.

άέκων έζεργάσαο, άλλα θεῶν κού 53 τις, ὅς μοι καὶ πάλαι προεσήμαινε τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι." Κροῖσος μέν νυν ἔθαψε, ὡς οἰκὸς 55 ἦν, τὸν ἐωυτοῦ παῖδα: "Αδρηστος δὲ ὁ Γορδίεω τοῦ Μίδεω, οὕτος δὴ ὁ φονεὺς μὲν τοῦ ἐωυτοῦ ἀδελφεοῦ γενόμενος, φονεὺς 55 δὲ τοῦ καθήραντος, ἐπεί τε ἡσυχίη τῶν ἀνθρώπων ἐγένετο περὶ τὸ σῆμα, συγγινωσκόμενος 56 ἀνθρώπων εἶναι, τῶν αὐτὸς ἡειδε, 57 βαρυσυμφορώτατος, ἐωυτὸν ἐπικατασφάζει 58 τῷ τύμβω. Κροῖσος δὲ ἐπὶ δύο ἔτεα ἐν πένθεϊ μεγάλω καθῆστο 59 τοῦ παιδὸς ἐστερημένος.

ΧLVΙ. Μετὰ δὲ, ἡ ᾿Αστυάγεος τοῦ Κυαξάρεω ἡγεμονίη ⁶⁰ καταιρεθεῖσα ὑπὸ Κύρου τοῦ Καμβύσεω, καὶ τὰ τῶν Περσέων πρήγματα αὐξανόμενα, πένθεος μὲν Κροῖσον ἀπέπαυσε ⁶¹ ἐνέβησε δὲ ἐς φροντίδα, εἰ κως δύναιτο, πρὶν μεγάλους γενέσθαι τοὺς Πέρσας, καταλαβεῖν ⁶² αὐτῶν αὐξανομένην τὴν δύναμιν. μετὰ ὧν τὴν διάνοιαν ταύτην αὐτίκα ἀπεπειρᾶτο τῶν μαντηΐων ⁶³ τῶν τε ἐν Ἦλλησι ⁶⁴ καὶ

G. 581, 3. and 376, iv. Verbs of condemning, &c. compounded with $\kappa \alpha \tau \lambda$, have a genitive of the person, and an accusative of the crime or punishment.

M. G. G. 347. obs. 2.

51. οὐ σύ] At first Crœsus, exasperated at the death of his son, threatened to burn Adrastus alive; Diodorus, de V. et V. ii. 553. The confession of faults appeases anger, and is a good defence. Hence Priam says to Helen, οὕ τί μοι αἰτίη ἐσοί θεοί νύ μοι αἰτιοί εἰσυν, Homer, Il. Γ. 164. Hermogenes, de Meth. xxxii. L.

52. 8σον] in as far as; ές τοσοῦτον

being understood. DAL.

53. κού] if I mistake not. H. vi. 54 οἰκὸs] hefitting his rank.

55. φονεύς] Iteration often adds great force to language. Hermogenes, de Meth. ix. L.

56. συγγινωσκόμενος] middle voice, conscious within himself. DAL.
57. πειδε] Ιορίς for πδει, pluper-

57. ἤειδε] Ionic for ἤδει, pluper-

fect. S.

58. ἐπικατασφάξει] κατασφάζει ἐπὶ τ. τ. Μ. G. G. 586. δ. hence the compound governs the dative, M. G. G. 394. d. δ δὲ οὐδὲν ῆττον κατ ἰδίαν ἐπὶ τὸν ᾿Ατνος τάφον πορευθεὶς ἐαντὸν κατέσφαξεν, Diodorus, ii. 553. δ δὲ (Strato) ἐπικατέσφαξεν ἐαντὸν τῆ παρθένω, Plutarch, Nar. Am. p. 772. W.

59. καθήστο] κατά and ήστο, either

pluperfect from έξω, ħσμαι, ἥσμην, ħσο, ħστο, Eustathius; or (for ἐκάθητο) imperfect of ἣμαι from ἐω, Μ. G. G. 235. Ionic and poetic in the sense of μένειν, διάγειν, Ρ. διατρίβειν, ἀργεῖν. Homer uses it, Il. A. 568. and often connects the simple verh with a participle denoting distress of mind. D. ἐπὶ δακρύσις μένη κάθημαι, τήνδε θρηνωδοῦσ' ἀεὶ, Euripides, I. A. 1175. SCHL. ἡ πληθὺς ἐπὶ σάκκου καθεσθεῖσα τῷ πατρίω νόμε το νο Θεὸν ἱκέτευεν, Josephus, A. J. xix. 8. W. compare Job, ii. 13. Sophocles, Œ. R. 1, &c.

60. ήγεμονίη] is synonymous with ἀρχή, i. 6. βασιληίη, i. 26. τυραννίς, i.

14. and μουναρχίη, i. 55.

61. ἀπέπαυσε] with an accusative of the person and a genitive of the thing, M. G. G. 331. d. καταπαῦσαι with an accusative of the thing, i. 27.

62. καταλαβείν] lo check; ἐπιλαβείν, ἐπίσχειν τῆς ὁρμῆς, Suidas. μὴ πάντα ἡλικίη καὶ θυμῷ ἐπίτρεπε ἀλλὶ ἴσχε καὶ καταλάμβανε σεωυτόν, ii. 36. W. κ.

τὸ πῦρ, i. 87. S.

63. μαντήτων] μαντήτον denotes an oracle in general, ii. 174. θέσπισμα the answer as delivered by the god, δ θεδι κελεύει διὰ θεσπισμάτων, ii. 29. θεσπρόπιον the answer as brought by those sent to consult the god, δυενειχθέντα τὰ θ. i. 54. λόγιον a response in prose, i. 61. χρησμάς a response in terse, i.

τοῦ ἐν Λιβύη, διαπέμψας άλλους άλλη.65 διέπεμπε δὲ πειρεώμενος των μαντηίων, ο τι φρονέοιεν ώς, εὶ φρονέοντα τὴν ἀληθηίην εύρεθείη, ἐπείρηταί σφεα δεύτερα πέμπων, εὶ ἐπιχειρέοι 66 ἐπὶ Πέρσας στρατεύεσθαι.

ΧΙΙΙΙΙ. Ὁ δέ, ώς τὸ 67 έκ Δελφων ήκουσε, αὐτίκα προσεύγετό 68 τε καὶ προσεδέζατο, νομίσας μούνον είναι μαντήϊον 69 τὸ έν Δελφοίσι. ότι οἱ έξευρήκεε, τὰ αὐτὸς ἐποίησε.

L. Μετά δὲ ταῦτα, θυσίησι μεγάλησι τὸν ἐν Δελφοῖσι θεὸν ίλα-OKETO.

LIII. Τοΐσι δὲ άγειν μέλλουσι τῶν Αυδῶν ταῦτα τὰ δῶρα ές τὰ ίρα 70 ένετέλλετο ὁ Κροισος ἐπειρωταν τὰ χρηστήρια, εὶ στρατεύηται 71 έπὶ Πέρσας Κροΐσος, καὶ εἴ τινα στρατὸν ἀνδρῶν προσθέοιτο φίλον. ως δε απικόμενοι ές τα απεπέμφθησαν οι Αυδοί ανέθεσαν τα άναθήματα, έχρέωντο 72 τοισι χρηστηρίοισι λέγοντες " Κροίσος ό Ανδών τε καὶ άλλων έθνέων βασιλεύς, νομίσας τάδε μαντήϊα είναι μούνα εν άνθρωποισι, υμίν τε άξια δώρα εδωκε των έξευρημάτων, 73 και εύν ύμέας έπειρωτά, εί στρατεύηται έπι Πέρσας, και εί τινα στρατών ανδρων προσθέοιτο σύμμαχον." Οι μέν ταῦτα ἐπειρώτεον. των δέ μαντηΐων άμφοτέρων ές τωυτό αί γνωμαι συνέδραμον, 74 προλέγουσαι Κροίσω, ήν στρατεύηται έπὶ Πέρσας, μεγάλην άρχήν μιν

48. vi. 98. εμμέτρως χρησμούς άδειν, Plutarch; λόγιά ἐστι τὰ παρὰ τοῦ θεοῦ λεγόμενα καταλογάδην χρησμοί δέ, οίτινες εμμέτρως λέγονται, εμφορουμένων τῶν λεγόντων, Scholiast on Thuc. ii. 8. xpnorhplov is sometimes used for χρησμός, i. 63. το χρησθέν signifies that delivered by the oracle, and agrees with one of the above neuter substantives understood, i. 63.

64. ἐν Ελλησι] for ἐν Ἑλλάδι, so consul bellum in Sabinis gessit, Livy, ii. 62.

65. άλλους άλλη] i. 67. severally to various places. all, Homer, Il. A. 120. Theocritus, ii. 6. 127. τῆ ἄλλη,

iii. 61. SCH.

66. εὶ ἐπιχειρέοι] whether he could undertake. εί προσθέοιτο, i. 53. twice. S. δκότερα ποιέοι, i. 206. ST. εί πεπί-Honer, Il. Y. 40. To signify " whether he should undertake," the subjunctive would be more regular, or the optative with av, H. ei, xiii. M. G. G. 515, 2.

67. τδ] i. e. θεοπρόπιον ἀνενειχθέν, see note on μαντητων, c. 46.

68. προσεύχετο adored it. δ ήγεμών (της Κιλικίας) έκεινο (το μαντήιον) έξεπλάγη και προσεκύνησε, Plutarch, de D. Or. p. 434. W.

69. μαντήτον] άξιον τοῦ μαντήτον ονομάζεσθαι. ST.

70. ipà] of Apollo at Delphi, and of

Amphiaraus at Oropus.

71. στρατεύηται] i. 75. S. The subjunctive is used in indirect questions to ask "whether it would be advisable;" the optative, "whether it would be possible." ἀποροῦντα, ὁποτέραν τῶν ὁδῶν τράπηται, Xenophon, Mem. ii. 1, 21. M. G. G. 515, 2.

72. ἐχρέωντο] they consulted; the same as ἐπειρώτεον, see below: χρά,

returned for answer, i. 55. S.

73. ἐξευρημάτων] τὰ ἢν ἀμήχανον έξευρείν τε καὶ ἐπιφράσασθαι, i. 48.

74. συνέδραμον] concurred.

καταλύσαι ⁷⁵ τους δε Ελλήνων δυνατωτάτους συνεβούλευον οι έξευρύντα ⁷⁶ φίλους προσθέσθαι,

LIV. Έπεί ⁷⁷ τε δὲ ἀνενειχθέντα τὰ θεοπρόπια ἐπύθετο ὁ Κροτσος, ὑπερήσθη τε τοῖσι χρηστηρίοισι πάγχυ τε ἐλπίσας καταλύσειν τὴν Κύρου βασιληΐην, πέμψας αὖτις ἐς Πυθὼ, ⁷⁸ Δελφοὺς δωρέεται, πυθύμενος αὐτῶν τὸ πλῆθος, κατ ἄνδρα ⁷⁹ δύο ⁸⁰ στατῆροι ἔκαστον χρυσοῦ. Δελφοὶ δὲ ἀντὶ ⁸¹ τούτων ἔδοσαν Κροίσω καὶ Λυδοῖσι προμαντηΐην ⁸² καὶ ἀτελείην ⁸³ καὶ προεδρίην, ⁸⁴ καὶ ἐξεῖναι ⁸⁵ τῷ βουλομένω αὐτῶν γενέσθαι Δελφὸν ⁸⁶ ἐς τὸν ἀεὶ χρόνον. ⁸⁷

75. καταλύσαι] καταλύσειν, i. 91. W. The infinitive of the agrist is often put for the future. M. G.G. 505, 2. ὑπεδέκετο κατεργάσασθαι, i. 24. περὶ παίδων γενέσεως χρηστηριαζομένω θεδς έφη, γενέσθαι παίδα, Apollodorus, Bib. ii. 4. 1. ST. Kpoiros, "Aluv διαβάς, μεγαλήν ἀρχήν καταλύσει, Aristotle, Rh. iii. 5, I. Similar to this was the oracle said to be delivered from Delphito Pyrrhus, aio te, Æucida, Romanos vincere posse, Ennius. Of such verses Cicero says, callide, qui illa composuit, perfecit ut. quodeunque accidisset, prædictum vi-deretur, de Div. ii. 54. illa amphibolia, quæ Cræsum decepit, vel Chrysippum potuisset failere, 56. cum sors illa edita est opulentissimo regi Asiæ, "Cræsus, Halym penetrans, magnam percertet opum vim," hostium vim sese percersurum putavit, percertit autem suam: utrum igitur eorum accidisset, verum oraculum fuisset, 56.

76. οἱ ἐξευρόντα] see note 94. c.

77. ¿πεὶ] when; ἔπεῖ, ἔπει, to a word; ἕπει, he follows, &c.; ἐπεῖ, thou art on, &c.

78. Πυθὰ] πόλις Φωκίδος, ης οἱ οἰ-κήτορες Δελφοἰ· ἔστι δὲ ἰερὰ Ἰπόλλωνος τὰ πρότερον δὲ ἐκαλεῖτο Παρνασία Νάπη; (being at the foot of Parnassus;) ἔπειτα Πυθὰν, ἡ Πυθάν (from πύθεσθαι " to putrefy," see A. οτ πυθέσθαι " to ascertain," see the beginning of this chapter;) ὕστερον δὲ Δελφοὶ, Didymus, Hom. II. B. 519. I. 405. now Castri. L. It was considered the centre of the earth, ὀμφαλὸς γῆς, Euripides, Ion 223. See the notes of

Barnes and Musgrave.

79. κατ' ἀνδρα] so κατὰ κώμας ἐκάστας, i. 196. ἐκαστος might be omitted. The Latins often express such phrases by adverbs, viritim, (agrum viritim dividere, Cicero, de Sen. iv.) oppidatim, quotidie, quotannis, or use a distributive numeral, as bina boum volis Acestes dat capita in naves, Virgil, Æn. v. 61. M.G.G. 581.

80. δύο] in value about two guineas,

L. or three. A.

81. avil] in return for. quæ tibi, quæ tali reddam pro carmine dona?

Virgil, E. v. 81.

82. προμαντητην] the privilege of first consulting the oracle, i. e. next after the Amphictyonic states. L. Δέλφοι έδωκαν Φιλίππω Καλυμνίω, αὐτῷ καὶ ἐκγόνοις, προξενίαν, προμαντείαν, προεδρίαν, προδικίαν, ἀσυλίαν, ἀτέλειαν πάντων, Cyriacus Ancon. inscr. p. 30. W.

83. ἀτελείην] immunity from dues. ix. 73. S. ἀτεληίην, iii. 67. V. Our author does not confine himself to strict Ionic forms with grammatical accuracy. SCH. In the adjacent towns of Phocis certain dues, regulated by the Amphictyons, were exacted from strangers coming to consult the oracle. L.

S4. προεδρίην] precedence in seats. Persons who had this privilege, were allowed in public assemblies to displace those, who were already scated, and to occupy these seats themselves, Sigonius ii. 4. πρωτοκαθεδρία and πρωτοκλισία in the New Testament.

85. ἐξεῖναι] put substantively, τὸ being omitted, for ἐξουσίαν; which occurs in a construction exactly similar, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ

LV. Δωρησάμενος δε τους Δελφούς, ο Κροΐσος έχρηστηριάζετο το τρίτον, έπεί τε γάρ δη παρέλαβε τοῦ μαντηίου άληθηίην, ένεφορέετο αὐτοῦ.88 ἐπειρώτα δὲ τάδε χρηστηριαζόμενος, εί οἱ πολυχρόνιος έσται 89 ή μουναρχίη, ή δὲ Πυθίη 90 οἱ χρα 91 τάδε·

άλλ'92 στ' αν ημίονος 93 βασιλεύς Μήδοισι γένηται. καὶ τότε. 94 Αυδέ ποδαβρέ, 95 πολυψήφιδα παρ' "Ερμον 96 φεύγειν, 97 μηδέ μένειν, μηδ' αίδεισθαι κακός είναι.

LVI. Τούτοισι έλθουσι τοισι έπεσι ὁ Κροισος πολλόν τι 98 μά-

γενέσθαι, St. John, i. 12. The infinitive is sometimes found as an accusative in Latin, reddes dulce loqui, reddes ridere decorum, Horace, r. Ep. vii. 27. BL. M. G. G. 541. obs. 1. or έλεξαν may be understood before it.

86. Δελφδν] civi Romano licet esse Gaditanum, Cicero, pro L. C. B.

87. έ. τ. α. χρόνον] so Plato, t. x. p. 242. but the substantive is suppressed by Sophocles, τον αεί στενάχουσα, Ε. 1081. SCH.

88. ἐνεφορέετο αὐτοῦ] indulged in it to excess. της εξουσίας άγαν εμφορείσθαι, Plutarch, Cic. 19. S. M. G. G.

330. b.

S9. forail The future frequently occurs in indirect questions; el Tis δύσεται, i. 86. ὅτεω τρόπω ἀναπείσει, i. 125. ήντινα φωνήν βήξουσι, ii. 2. εί συμβήσονται, ii. 3. ST.

90. Πυθίη] προφητις understood, SCH. or πρόμαντις, vii. 111. Pythia

rates, Juvenal, xiii. 199.

91. χρά] δ μέν 'Απόλλων, ἀποκρινόμενος, χρά οι δε πυνθανόμενοι, καί τὸ χρηστήριον ἐπερωτῶντες, χρῶνται,

92. ἀλλ'] This abrupt commencement denotes agitation of mind; at, o deorum quidquid in calo regit terras et humanum genus, quid iste fert tumultus? Horace, Ep. v. I. see note on Kal TÓTE.

93. hulovos] see i. 91. S.

94. καὶ τότε] δη τότε is the more usual hortatory form in oracles, ἀλλ'

δπόταν μάρψη - δη τότε, &c. Aristophanes, Eq. 197. αὐτὰρ ἐπὴν λυπῆδή τότε χρη τύπτειν. Av. 983. Porson, Adv. p. 311. but kal has a similar force. H. iii. 1.

95. πυδαβρέ] τρυφης ην και οὐκ ἀρετης ὁ ποδαβρὸς ἐπωνυμία, Themistius, Or. xix. p. 226. D. W. The following expressions are similar, άβροβάτης, Æschylus, P. 1073. άβρῶς βαίνων, Euripides, M. 825. άβρὰ β. Τ. 820. άβρου β. παλλεύκω ποδί, Μ. 1161. Τ. 508. άβρα ποδών βήμαθ έλισσόμεναι. Epig. inc. dxxi. 2. διακεχλιδώς βαδίζων, Plutarch; and imply τρυφερό-Bios, Hesychius; θρυπτόμενος, βλακευόμενος, Suidas. " Agag came unto him delicately," 1 Samuel, xv. 32. BL. Barnes, Esth. 753.

96. 'Ερμον] i. 80. IV. now the Sarabat or Kedous. L. auro turbidus

Hermus, Virgil, G. ii. 137.

97. φεύγειν] The infinitive for the imperative occurs most frequently in poetry, Homer, Il. A. 20. The ellipsis may be supplied by ἔθελε, as Il. A. 277. or μέμνησο, as Æschylus, S. 217. κακός, which follows, is in the nominative because it refers to the second person singular. M. G. G. 544.

98. πολλόν τι] κατά μέτρον understood. Β. μαλλόν τι έδεινολογέετο, i. 44. With the superlative are used πολλόν, Homer, Il. A. 91. πολύ, Β. 769. μέγα, B. 82. Euripides, Alc. 758. 924. ὄχα, Il. A. 69. ἔξοχα, Od. Δ. 629. μακρώ, i. 193. παρὰ πολὺ, Aristophanes, Pl. 445. M. G. G. 461. 487, 5.

λιστα πάντων ήσθη, έλπίζων ημίονον οὐδαμὰ99 ἀντ' ἀνδρὸς βασιλεύσειν Μήδων, οὐδ' ὧν αὐτὸς, οὐδè οἰ 100 έξ αὐτοῦ, παύσεσθαί κοτε τῆς ἀρχῆς. μετὰ δὲ ταῦτα ἐφρόντιζε ἰστορέων, τοὺς ᾶν Ἑλλήνων δυνατωτάτους ἐόντας προσκτήσαιτο φίλους. ἰστορέων δὲ, εῦρισκε Λακεδαιμονίους καὶ 'Αθηναίους προέχοντας, τοὺς μὲν τοῦ Δωρικοῦ γένεος, τοὺς δὲ τοῦ Ἰωνικοῦ.

LIX. Τούτων δὴ ὧν τῶν ἐθνέων τὸ μὲν ᾿Αττικὸν κατεχόμενόν τε καὶ διεσπασμένον ³ ἐπυνθάνετο ὁ Κροῖσος ὑπὸ Πεισιστράτου τοῦ Ἱπποκράτεος, τοῦτον τὸν χρόνον τυραννεύοντος ᾿Αθηναίων ㆍδς, στασιαζόντων τῶν παράλων ⁴ καὶ τῶν ἐκ τοῦ πεδίου ᾿Αθηναίων, καὶ τῶν μὲν ⁵ προεστεῶτος Μεγακλέος τοῦ ᾿Αλκμαίωνος, τῶν δὲ ἐκ τοῦ πεδίου Λυκούργου ᾿Αριστολαΐδεω, καταφρονήσας ⁶ τὴν τυραννίδα, ἤγειρε τρίτην στάσιν. συλλέξας δὲ στασιώτας, καὶ τῷ λόγῳ τῶν ὑπερακρίων † προστὰς, θηχανᾶται τοιάδε τρωματίσας 10 ἑωυτόν τε

99. οὐδαμά] never; οὐδαμη, nc-

where, i. 34. S.
100. of] for τούς; the anacoluthia arises from the αὐτὸς preceding: see ἀρώμενοι, i. 27. ST. et ille, et qui nascentur ab illo, Virgil, G. i. 434. Be-

lus, et omnes a Belo, An. i. 733. ex nobis geniti, Juvenal, xiv. 40.

1. ἱστορέων] ἐρωτῶν, πυθόμενος, ἀνακρινόμενος, Hesychius.

2. προέχοντας] οί τε Λακεδαιμόνιοι τῶν Ἑλλήνων ἡγήσαντο, δυνάμει προϋχοντες, καὶ οἱ ᾿Αθηναῖοι ναυτικοὶ ἐγένοντο: —δυνάμει ταῦτα μέγιστα διεφάνη τοχυον γὰρ, οἱ μὲν κατὰ γῆν, οἱ δὲ ναυσὶ, Thucydides, i. 18.

3. διεσπασμένον lorn in pieces.

4. παράλων] παραθαλασσίων, S. inhabitants of the coast. The four most ancient tribes of Attica, established by Cecrops, were Cecropis, Autochthon, Actæa, and Paralia. By Cranaus they were named Cranais, Atthis, Mesogæa, and Diacris, Potter, i. 9. To the third of these Larcher assigns those of the plain, and to the last the mountaineers.

5. τῶν μὲν] i.e. Μ. μὲν, τοῦ υἰοῦ 'A., ἐστεῶτος πρὸ τῶν παράλων' Λ. δὲ, υἰοῦ 'Αρ., ἐστεῶτος πρὸ τῶν ἐκ τοῦ πεδίου. DAL. The Alcmaonidæ were a distinguished family at Athens, of whom frequent mention is made in the course of the history.

6. καταφρονήσαs] affecting; setting his mind on: an Ionic sense. P. έρασθείς τυραννίδος, i. 96. οτ ξρωτα σχών τύραννος γενέσθαι, mean the same. V. κατὰ does not always change the signification of a verb; thus δοκεῖν and καταδοκεῖν are the same; σφέας καταδόξαντες εἶναι κλῶπας, vi. 16. S. reg.

num adfectare, Livy, ii. 7.

7. τῷ λόγῳ] i. 205. nominally; opposed to τῷ ἔργῳ, τῷ ἀληθεῖ, or τῆ ἀληθεία, in reality; to τὸ ἀληθείς, Herodian, iii. 8. τὸ ἀτρεκὲς, Theognis, 167. Vig. i. 19. τοῖς ἔργοις, Sophocles, Œ. C. 782. τοῖς πράγμασι, Demosthenes, pro Cor. 37. In vii. 157. the following form is used, πρόσχημα μὲν ποιεύμενος ὡς ἐπ' Ἀθήνας ἐλαὐνεί, ἐν νόᾳ δὲ ἔχων πῶσαν τὴν 'Ελλάδα ὑπ' ἐωντῷ ποιήσασθαι: this opposition is variously expressed by Livy, as aperte bona repetentes, clam recuperandi regnic consilia struere, ii. 3. nomine—re ipsa, and again in speciem—re ipsa, iii. 9.

8. ὑπερακρίων] called διάκριοι by Plutarch, in Sol. p. 85. 94. ἀρχαϊκὸν τὸ φιλοχωρεῖν ὕρεσιν ὡς ὑπερακρίους τινὰς ᾿Αθήνησι, Dionysius H., A. R. i. 13. S. Of these a mob of mercenaries formed part. L.

9. προστάς] i. e. προστάτης &ν; therefore it has a genitive. M. G. G. 337. in other senses it has a dative. καὶ ἡμιόνους, ἥλασε ἐκ τὴν ἀγορὴν τὸ ἐεῦγος. ὡς ἐκπεφευγὼς τοὺς ἐχθροὺς, οι μιν ἐλαύνοντα ἐς ἀγρὸν 11 ἠθέλησαν ἀπολέσαι ἔῆθεν· 12 ἐδέετό τε τοῦ δήμου φυλακῆς τινος πρὸς αὐτοῦ 13 κυρῆσαι, πρότερον εὐδοκιμήσας ἐν τῆ πρὸς Μεγαρέας 14 γενομένη στρατηγίη, 15 Νίσαιάν τε ἐλὼν, καὶ ἄλλα ἀποδεξάμενος μεγάλα ἔργα. ὁ δὲ δῆμος ὁ τῶν ᾿Αθηναίων ἐξαπατηθεὶς ἔδωκέ οἰ, τῶν ἀστῶν καταλέξας ἄνδρας, 16 τούτους, οι δορυφόροι 17 μὲν οὐκ ἐγένοντο Πεισιστράτου, κορυνηφόροι δέ· ξύλων γὰρ κορύνας ἔχοντες είποντό οὶ ὅπισθε. συνεπαναστάντες δὲ οὖτοι ἄμα 18 Πεισιστράτω, ἔσχον 19 τὴν ἀκρόπολιν. ἔνθα δὴ ὁ Πεισίστρατος ἦρχε ᾿Αθηναίων, οὕτε τιμὰς τὰς ἐούσας συνταράζας,

γίνεται προστάτης, Aristotle, Pol. v.

10. τρωματίσαs] Zopyrus, iii. 154. and Ulysses, Od. Δ. 244. wounded themselves from patriotic motives. Solon contrasts this latter instance with the conduct of Pisistratus, Plutarch, Sol. 95. Dionysius of Syracuse practised a similar artifice, Diodorus, xxi. 95. L. and Sextus Tarquinius pretended at Gabii, se inter tela et gladios patris elapsum, Livy, i. 53. and Sinon at Troy says, eripui leto me et vincula rupi, Virgil, Æn. ii. 134. Mitford thinks it probable that the attempt on the life of Pisistratus was real. i. 5, 5.

11. ἐς ἀγρὸν] ἐλαύνειν ἐ. ἄ. is the same as rura suburbana ire—impositus mannis, Horace, τ. Ερ. vii. 76.

12. δῆθεν] as he pretended, forsooth. This particle is generally connected with ώs and a participle, in an
ironical sense: ὡs οὐ συνειδότες δῆθεν,
vì. 39. BL. It resembles τῷ λόγῳ in
being opposed to τὸ ἀληθές. ViG. viii.
5. 15. H. ii. ὡς δη, iii. 156. Homer, Il.
A. 110. quippe vetor fatis, Virgil, Æn.
i. 43. scilicet, Horace, 111. Od. v. 25.

13. πρὸς αὐτοῦ] τοῦ δήμου. πρὸς, from; as Ίνα κακόν τι πρὸς θεῶν ἢ πρὸς ἀνθράπων λάβοι, ii. 139. πρὸς Τρώων, Homer, II. A. 160. πρὸς Διὸς, A. 239.

14. Μεγαρέαs] Megara was originally called Nysa. A. Nisæa, its port, was connected with it by long walls, as Piræus was with Athens, and Le-

chæum with Corinth.

15. στρατηγίη] The accounts of this expedition vary. L.

16. ἄνδρας] 50, according to Plutarch, Sol. p. 95.; 300, according to Polyænus, i. 21, 3. L. Aristophanes calls them δορυφόροι, Eq. 446.

17. δορυφόροι] spearmen; the same as αίχμοφόροι, lancers, body-guards, i. 8. regii satellites, Livy, ii. 12. The following compounds also occur, derived from the perfect middle, and, being all used in an active sense, they are paroxytones; as adjectives, they are of the common gender: ἀεθλοφόρος, i. 31. κορυνηφόρος, i. 59. σιτοφόpos and σκευοφόρος, i. 80. τοξοφόρος, i. 103. λεωφόρος, i. 187. καρποφόρος and Βαλαιηφόρος, i. 193. ύδροφόρος, iii. 14. δασμοφόρος, iii. 97. σειρηφόρος, iii. 102. χρυσοφόρος, iv. 104. στεφανηφόρος, v. 102. ψηφιδοφόρος, vi. 109. θεσμοφόρος, vi. 134. παμφόρος, vii. 8. 1. θωρηκοφόρος, vii. 89. πυρφόρος, viii.

18. ἄμα] The following dative is governed by σὺν in composition. The preposition is sometimes altogether suppressed, as ἀλλά σοι ἄμ' ἐσπόμεθα, Homer, Il. A. 158. where Trollope gives as similar instances, simul his, Horace, 1. Sat. x. 85. simul nobis habitat barbarus, Ovid, v. Tr. x. 29. The construction is complete in the expression mecum pariter considere, Virgil, Æn. i. 576.

19. ¿σχον] Capitolium atque arcem occupavere, Livy, iii. 15.

ούτε θέσμια μεταλλάξας, έπί τε τοῖσι κατεστεωσι 20 ενεμε 21 την πόλιν, κοσμέων καλώς τε καὶ εὖ.

LX. Μετά δε ου πολλον γρόνον, τωυτό φρονήσαντες οι τε του Μεγακλέους στασιώται καὶ οί τοῦ Λυκούργου έξελαύνουσί μιν. ούτω μέν Πεισίστρατος έσγε τὸ πρώτον 'Αθήνας, καὶ τὴν τυραγνίδα, οὖ κω κάρτα έρριζωμένην έγων, ἀπέβαλε, οί δὲ έξελάσαντες Πεισίστρατον, αύτις έκ νέης 23 έπ' άλληλοισι έστασίασαν, περιελαυνόμενος 24 δε τη στάσει, ο Μεγακλέης έπεκηρυκεύετο 25 Πεισιστράτω, εί βούλοιτό οι την θυγατέρα έχειν γυναϊκα έπι τη τυραννίδι. 6 ένδεξαμένου δέ τον λόγον ετ και ομολογήσαντος έπι τούτοιοι Πεισιστράτου, μηχανώνται δή έπὶ τῆ κατόδω 68 πρηγμα εὐηθέστατον, ώς έγω ευρίσκω, μακρώ· έπεί γε άπεκρίθη έκ παλαιτέρου 29 του βαρβάρου έθνεος τὸ Έλληνικὸν, έὸν καὶ δεξιώτερον καὶ εὐηθίης ήλιθίου 30 άπηλλαγμένον μάλλον εί 31 και τότε γε ούτοι έν 'Αθηναίοισι, τοῖσι πρώτοισι 32 λεγομένοισι είναι Ελλήνων σοφίην, μηχανώνται τοιάδε.

20. κατεστεώσι] θεσμίοις. DAL. έφύλαττε γάρ τους πλείστους νόμους τοῦ Σόλωνος, εμμένων πρώτος αὐτὸς, καὶ τοὺς Φίλους ἀναγκάζων, Plutarch; Sol. p. 96. IV.

21. eveue] administered; v. 29. 71.

92, 2. S.

22. τωὐτὸ φρονήσαντες τὰ αὐτὰ φρ., v. 72. κατά τωὐτό φρ., v. 3. con-

spiring together.

23. ἐκ νέης] v. 116. anew, afresh; ἀρχης may be supplied, as Plutarch has ἐκ νέας αὐθις ἀρχης, de Sol. An. p. 959. B. 27. so ἐκ καινη̂s, Thucydides, iii. 92. Aristides, i. p. 84. in which phrases, according to Musgrave, there is no ellipsis, but either an indifferent use of gender, or enallage; on Soph. Ant. 1006. de novo, Livy, ii. 4. de integro, iii. 9.

24. περιελαυνόμενος driven about :

worried, harassed.

25. ἐπεκηρυκεύετο] sent proposals by

a herald.

26. ἐπὶ τῆ τυραννίδι] on condition of having, &c. enl τούτοισι, just below; έπὶ τοισδε καταλλάξαντες, ἐπ' ῷτε, vii. 154. σπονδάς καλ ξυμμαχίαν ἐποιήσαντο επί τοῖσδε, ώστε, Thucydides, iii. 114. M. G. G. 479. a. 585. B. & & Bonθήσειν, Æschines, in Ct. 37.

27. ἐνδ. τὸν λόγον \ having accepted

the proposal. DAL.

28. ἐπὶ τῆ κατόδ φ] with a view to &c. επί συνοικήσει, i. 196. Persons returning from exile were said κατέρχεσθαι, v. 30. οτ κατιέναι, i. 62. v. 62. iii. 45. ix. 26. redire exsilio, Plautus, Mer. v. 2. 106. Those, who restored them, were said κατάγειν, see below, v. 30. 31. exsules injuria pulsos in patriam reducere, Livy, iii. 15. revocare de exsilio, xxvii. 34. de ex. reducere, Cicero, ad Att. ix. 14. The return itself was called κάτοδος, i, 61. v. 62. reditus, Livy, ii. 15.

29. ἐκ παλαιτέρου] ἐκ παλαιοῦ, viii. 62. χρόνου may be supplied; ἐκ παλαιῶν χρόνων, Diodorus, xix. 67. B. 321. Ionic, Attic, and poetic, by syncope for παλαιοτέρου, P. so έκ παλαι-

τάτου, Thucydides, i. 18.

30. ηλιθίου] τοὺς μέν πλειστον μέρος αὐτης (της ἀφροσύνης) ἔχοντας, μαινομένους καλουμεν, τους δε ολίγον έλαττον, ηλιθίους τε και εμβροντήτους, Plato, Alcib. ii. p. 453. BL.

31. el] for 871. VIG. viii. 6. 3. M. G. G. 608. IV. τοῖσι ἐσελθεῖν ἡδονὴν, εἰ μέλλοιεν ακούσεσθαι, i. 24. ST. omnes oderunt: miraris, si nemo præstet amorem? Horace, 1. Sat. i. 84. H. 16.

32. πρώτοισι] Pausanias says of them, συνέσει οἰκεία το Ἑλληνικον ὑπερεβάλοντο, iv. 35. W.

Έν τῶ δήμω 33 τῶ Παιανιέι ἢν γυνὰ, τῆ οὐνομα ἢν Φύη, 34 μέγαθος 35 άπὸ τεσσέρων πηχέων ἀπολείπουσα³⁶ τρεῖς δακτύλους, καὶ ἄλλως εθειδής, ταύτην την γυναϊκα σκευάσαντες πανοπλίη, 37 ές άρμα έσβιβάσαντες, και προδέξαντες 38 σχημα, οίον τι έμελλε ευπρεπέστατον φανέεσθαι ένουσα, ήλαυνον ές τὸ άστυ, προδρόμους κήρυκας προπέμθαντες, οι τα έντεταλμένα ηγόρευον ές τὸ άστυ άπικόμενοι. λέγοντες τοιάδε " " Ω 'Αθηναΐοι, δέκεσθε άγαθώ νόω Πεισίστρατον, τὸν αὐτὴ ἡ 'Αθηναίη, τιμήσασα άνθρώπων μάλιστα, κατάγει ές την έωντης ακρόπολιν." Οι μέν δη ταῦτα διαφοιτέοντες έλεγον αυτίκα δὲ ές τε τους δήμους φάτις ἀπίκετο, ὡς ᾿Αθηναίη Πεισίστρατον κατάγει και έν τῷ ἄστεϊ οι πειθόμενοι τὴν γυναϊκα είναι αὐτὴν την θεον, προσεύχοντο τε την άνθρωπον, 39 και έδέκοιτο τον Πεισίστρατον.

LXI. 'Απολαβών δέ την τυραννίδα τρόπω τω είρημένω, ὁ Πεισίστρατος, κατά την ομολογίην την προς Μεγακλέα γενομένην. γαμέει 10 του Μεγακλέους την θυγατέρα. τον δε δεινόν 41 τι έσγε άτιμάζεσθαι πρώς Πεισιστράτου. οργή 42 δε ώς είχε, καταλλάσσετο την έχθρην 45 τοΐοι στασιώτησι. μαθών δέ ο Πεισίστρατος τὰ ποιεύμενα έπ' έωυτῷ, ἀπαλλάσσετο έκ τῆς χώρης τὸ παράπαν. ἀπικόμενος δέ ές Έρετριαν 44 έβουλεύετο αμα τοισι παισί. Ίππίεω δέ γνώμην 45 νικήσαντος, άνακτᾶσθαι οπίσω την τυραννίδα, ένθαντα

33. δήμφ] The number of these small boroughs was a hundred and

seventy-four; Potter, i. 9.

34. Φύη] την κατάγουσαν Πεισίστρατον ἐπὶ την τυραννίδα, ὡς ᾿Αθηνᾶς Σωτείρας είδος έχουσαν, καλήν φασι γεγονέναι, ήτις και τη θεφ είκαστο την μορφήν, στεφανόπωλις δε ήν και αὐτην εξέδωκε πρός γάμου κοινωνίαν δ Πεισίστρατος Ίππάρχω τω υίω, Athenæus, xiii, 89. V.

35. μέγαθος | Ionic for μέγεθος; as, on the other hand, τεσσέρων for τεσ-

σάρων.

36. ἀπολείπουσα] wanting: consequently her height was about five feet

ten inches.

37. πανοπλίη | παρθένον την καλλιστεύουσαν κοσμήσαντες (Αὐσείς) κυνή τε Κορινθίη και πανοπλίη Ελληνική, και έπ' άρμα αναβιβάσαντες, περιάγουσι την λίμνην κύκλφ. ίν. 180.

38. προδέξαντες] προδείξαντες, Hesychius. W. After first showing her, by assuming in what kind of attitude she would appear most becomingly.

39. την ἄνθρωπον] Ανθρωπος is used in the feminine by Xenophon, and repeatedly by Demosthenes. Vic. iii. 3. 2. so την θεδν just above.

40. γαμέει] μέν is understood. ST. 41. δεινόν] for τὸ ἀτιμάζεσθαι έλθ.

πει αὐτόν. M. G. G. 541. obs. 1. The more usual expression is obros de detνόν τι ἐποιήσατο, iii. 155. οτ δ. τ. ἐποίεε, ii. 121. 5. The substantive χρημα is supplied, viii. 16. S.

42. δργή] in a rage; for δργιζόμενος.

enraged. ST.

43. ἔχθρην] i. e. παυσάμενος της έχθρας καταλλάσσετο τ. σ. ST. The words την έχθρην might have been omitted. B. 101.

44. 'Ερέτριαν] a sea-port of Eubœa: now Garalinais or Eripion. L.

45. γνώμην] γνώμας οὐδείς νικήσει πλείονας, Aristophanes, N. 431. so νικαν ψήφισμα, Æschines, c. Ct. p. 63. ήγειρον δωτίναι 46 έκ τῶν πολίων, αἴ τινές σφι προηδέατό 47 κού τι. πολλῶν δὲ μεγάλα παρασχόντων χρήματα, Θηβαῖοι ὑπερεβάλοντο τῆ δόσεῖ τῶν χρημάτων. μετὰ δὲ, οὐ πολλῷ λόγῳ εἰπεῖν, 48 χρόνος διέφυ, 40 καὶ πάντα σφι ἐξήρτυτο ἐς τὴν κάτοδον. καὶ γὰρ ᾿Αργεῖοι μισθωτοὶ ἀπίκοντο ἐκ Πελοποννήσου, καὶ Νάξιός 50 σφι ἀνὴρ ἀπιγμένος ἐθελοντὴς, τῷ οὕνομα ἦν Λύγδαμις, 51 προθυμίην πλείστην παρείχετο, κομίσας καὶ χρήματα καὶ ἄνδρας.

LXII. Έξ Έρετρίης δὲ ὑρμηθέντες διὰ 52 ἐνδεκάτον ἔτεος ἀπίκοιτο ὀπίσω. καὶ πρῶτον τῆς ᾿Αττικῆς Ἱσχουσι Μαραθῶνα. 53 ἐν δὲ τούτῳ τῷ χώρῳ σφι στρατοπεδευομένοισι οῖ τε ἐκ τοῦ ἀστεος στασιῶται ἀπίκοντο, ἀλλοι τε ἐκ τῶν δήμων προσέβρεον, 54 οἶσι ἡ τυραννὶς πρὸ 55 ἐλευθερίης ῆν ἀσπαστότερον. οὖτοι μὲν δὴ συνηλίξοντο 56 ᾿Αθηναίων δὲ οἱ ἐκ τοῦ ἀστεος, ἕως μὲν Πεισίστρατος τὰ χρήματα ἡγειρε, καὶ μεταῦτις ὡς ἔτχε Μαραθῶνα, λόγον οὐδένα εἶχον ἐπεί τε δὲ ἐπύθωντο ἐκ τοῦ Μαραθῶνος αὐτὸν πορεύεσθαι ἐπὶ τὸ ἄστυ, 57 οὕτω δὴ 58 βοηθέουσι ἐπ' αὐτόν. καὶ οὖτοί τε πανστρατιῆ 59 ἤϊσαν ἐπὶ

πολέμους, μάχην, W. 'Ολύμπια. S. Herodotus might also have written either γνάμη νικήσαντος, iii. 82. or γνάμης νικησάσης, Xenophon, An. vi. 1.18. B. 50. quum vicissel sententia, Livy, ii. 4.

46. δωτίνας] an Ionic and poetic word for δωρεάς οτ δόσεις. Ρ. εἴτι πόροις ξεινήϊον, ἡὲ καὶ ἄλλως δψης δωτί

νην, Homer, Od. 1. 267.

47. προηδέατο] who, from some favor received, entertained a previous regard for them. Ionic for προηδηντο from προαιδέεσθαι, iii. 40. S.

48. εἰπεῖν] ὡς ἔξεστι may be supplied, as with λέγειν, Æschylus, Ag. 841. M. G. G. 543. Vig. v. 3. 6. and

8.

49. διέφυ] intervened. Λ more poetical expression than δι $\hat{\eta}$ λθε, i. 8. ST.

50. Νάξιος] Naxos, anciently called Strongyle and Dia, now Naxia, is the largest of the Cyclades. L. A.

51. Λύγδαμις] from being a member of the oligarchy at Naxos, became a demagogue, and thus gained the tyranny. Aristotle, Pol. v. 6.

52. διά] in the course of. ii. 4. L. M.

G. G. 580. d. R.

53. Μαραθῶνα] Marathon retains its

ancient name, and is ten miles distant from Athens. L.

54. προσέβρεον] conveniunt, quibus aut odium crudele tyranni, aut metus acer erat, Virgil, Æn. i. 365.

55. πρδ] B. 461. M. G. G. 450. obs. 1. Pygmation scelere ante alios immanior omnes, Virgil, Æn. i. 351. πυκνότεραι παρὰ τὰ ἐκ τοῦ πρὶν χρόνου μνημονευόμενα, Thucydides, i. 23.

56. συνηλίζοντο] συναλίζεσθαι συναθροίζεσθαι, συνάγεσθαι, Hesychius. SCHL. The adjective άλης, assembled, i. 196. the substantive άλη, an assembly, i. 125. and the simple verb άλίζειν, to assemble, i. 77. are of frequent occurrence in our author.

57. τὸ ἄστυ] was applied to Athens emphatically; Xerxes, Thermopylis expugnatis, protenus accessit astu, C. Nepos, Them. 4. as was urbs to Rome, Schwebel. B. 13. The nobles dwelt chiefly in the city, the common people in Piræus, Stephanus Byz.

58. οὔτω δη] following ἐπεὶ δὲ, i. 5. since it was come to that. H. v. 2. and

59. πανστρατιή] μετὰ παντὸς τοῦ στρατεύματος, Scholiast on Thuc. ii. 31. where the word occurs twice, as does also πανδημεί, which is used as

τοὺς κατιύντας καὶ οἱ ἀμφὶ ⁶⁰ Πεισίστρατον, ὡς ὁρμηθέντες ἐκ Μαραθῶνος ἢίσαν ἐπὶ τὸ ἄστυ, ἐς τωὐτὸ συνιόντες, ἀπικνέονται ἐπὶ Παλληνίδος ⁶¹ 'Αθηναίης ἱρὸν, καὶ ἀντία ἔθεντο τὰ ὅπλα. ⁶² ἐνθαῦτα θείη πομπῆ χρεώμενος ⁶³ παρίσταται Πεισιστράτω 'Αμφίλυτος ὁ 'Ακαρνὰν, ⁶⁴ χρησμολόγος ἀνὴρ, ὅς οἱ προσιὼν χρῷ ἐν ἐξαμέτρω τόνω, τάδε λέγων'

εμβιπται δ' ὁ βόλος, 65 τὸ δὲ δίκτυον 66 ἐκπεπέτασται*
θύννοι 67 δ' οἰμήσουσι σεληναίης διὰ νυκτός. 68

LXIII. 'Ο μὲν δή οἱ ἐνθεάζων χοῷ τάδε· Πεισίστρατος δὲ, συλλαβων οῦ τὸ χρηστήριον, καὶ φὰς δέκεσθαι τὸ χρησθὲν, ἐπῆγε τὴν στρατιήν. 'Αθηναῖοι δὲ οἱ ἐκ τοῦ ἄστεος πρὸς ἄριστον το τετραμμέ-

synonymous; so is ξύμπαντι τῷ στρατεύματι, Thucydides, iii, 95. where the word is again met with; παμπληθεί, Luke, χχιii. 18. πάντες ἦλθον όμῶς, αδτοί τε καί Υπποι, πασσυδίη, Homer, Il. Λ. 708. πανσυδίη, Il. Β. 12. πανστρατί, μηδενός ἀπομάχου μένοντος, πανομεί. D. Vic. vii. 1. 3 and 4.

60. of ἀμφὶ] Pisistratus and his party: but of μεν ἀμφὶ τὸν Ὅτάνην—οί δὲ ἀμφὶ τὸν Δαρεῖον, iii. 76. Otanes on the one hand—but Darius on the other hand. Περὶ is used in the same significations, M. G. G. 271. 1 and 2. Vig.

61. Παλληνίδος] δήμος 'Αττικός, τής 'Αντιοχίδος φυλής, Stephanus. Πεισίστρατος ἀπ' Εὐβοίας' ἐστράτευσεν εἰς 'Αττικήν ἐπ' Παλληνίδος, Polyanus, i. 21, 1. Παλληνίδος σεμνόν πάγον δίας 'Αθάνας, Euripides, Her. 849. 1031. '

ξθεντο τὰ ὅπλα] encamped.
 Thucydides, viii. 25. Vi6. v. 11. 11, 12, and 13. στρατόπεδον ἐποιήσαντο, Thuc. i. 46.

63. θ. πομπῆ χ.] influenced by a divine mission; ἐνθεάζων, i. 63. πομπᾶ Διὸς ξενίου, Æschylus, Ag. 725. See the note on συλλαβών, c. 63.

64. 'Aκαρνάν' Plato and Clement of se of Alexandria speak of Amphilytus as an Athenian. V., hence Acaman, an Ionic form, may here mean one of 'Aκαρναl; so durus Acarnan, Seneca, Hip. 22. S. Pallene must have been (1) Herod. Vol. 1.

very near Acharnæ, which was χωρίον μέγιστον τῆς ᾿Αττικῆς, τῶν δήμων καλουμένων, Thucydides, ii. 19.

65. βόλος] the cast. Euripides, B. 846. E. 582. See σαγηνεύειν, iii. 149. BL.

66. δίκτυον] εἰς ἀπέραντον δίκτυον ἄτης ἐμπλεχθήσεσθε, Æschylus, P. V. 1114. ἐπὶ πύργοις ἔβαλες στεγανὸν δίκτυον, μέγα δουλείας γάγγαμον, ἄτης παναλώτου, Αg. 348. ἄπειρον ἀμφίβληστρον ἄσπερ ἰχθύων περιστιχίω, Ag. 1353. Timotheus the Athenian general, son of Conon, was painted as sleeping, while Fortune brought cities into his nets, Scholiast on Aristoph. Pl. 180. BL.

67. θύννοι] tunnies. The scomber thynnus of Linnæus, Dindorf. Εστε θύννους, ή τιν ἰχθύων βόλον, Æschylus, P. 430.

68. σεληναίης δ. ν.] The contrary to which is ἀσέληνον κατὰ νύκτα, Anacreon, iii. 12.

69. συλλαβων] συλλαβων το θεοπρόπιον, iii. 64. S. Romanis euntibus Galli Matris Magnæ obcurrere, vaticinantes fanatico carmine "Deam Romanis viam belli et victoriam dare, imperiumque ejus regionis:" accipere se omen quum dixisset consul, castra eo ipso loco posuit, Livy, xxxviii. 18.

70. ἄριστον] The three daily meals of the antients, answering to our breakfast, dinner, and supper, were (1) ἄριστον το πρωϊνον ἔμβρωμα, το

νοι ήσαν 71 δή τηνικαυτα, καὶ μετά τὸ άριστον μετεξέτεροι αὐτών οί μέν προς κύβους. 72 οι δέ προς υπνον. 73 οι δέ άμφι Πεισίστρατον, έσπεσόντες, τοὺς 'Αθηναίους τρέπουσι, φευγόντων δὲ τούτων, βουλήν ένθαῦτα σοφωτάτην Πεισίστρατος ἐπιτεχνᾶται,74 ὅκως μήτε άλισθείεν έτι οι 'Αθηναίοι, διεσκεδασμένοι τε είεν. 75 άναβιβάσας τους παίδας έπὶ ίππους προέπεμπε· οι δὲ, καταλαμβάνοντες τοὺς φεύγοντας, έλεγον τα έντεταλμένα υπό Πεισιστράτου, θαρσέειν τε κελεύοντες και άπιέναι εκαστος 76 έπι τα εωντου.77

LXIV. Πειθομένων δὲ τῶν 'Αθηναίων, οὕτω δὴ Πεισίστρατος τὸ τρίτον 78 σχών 'Αθήνας, έρβίξωσε την τυραννίδα έπικούροισί τε πολλοίσι και χρημάτων συνόδοισι, των μεν αυτόθεν, 79 των δε άπο Στρυμόνος 80 ποταμού συνιόντων ομήρους 81 τε των παραμεινάντων 80 'Αθηναίων και μη αυτίκα φυγόντων παίδας λαβών, και καταστήσας ές Νάξον και γάρ ταύτην ο Πεισίστρατος κατεστρέψατο πολέμω, και έπέτρεψε 83 Λυγδάμι πρός γε ετι τούτοισι την νησον Δηλον 84 κα-

ύπο την εω λαμβανόμενον (2) δείπνον δέ, τὸ μεσημβρινόν (3) δόρπος δέ, τὸ έσπερινόν, Athenæus, i. 19. Δείπνον is sometimes used in the first sense, 70 καθ' ήμᾶς ἄριστον, Hesychius; τὸ πρωϊνὸν ἄ., Suidas; and sometimes in the second, τροφή έσπερινή, Hesychius; τὸ ἐν τῆ ἐσπέρα ἡμεῖς δεῖπνον λέγομεν, Didymus, on Hom. 11. B. 381. D. Petter, iv. 16.
71. ησαν] Herodotus uses both

Toav and foav, availing himself of the same privilege as Homer, in retaining

or rejecting the augment. S.

72. κύβους] dice. The antients played with three dice, instead of two. D. πάλαι τρίσιν έχρωντο πρός τὰς παιδίας κύβοις, καὶ οὺχ, ὡς οἱ νῦν, δύο, Suidas. BL.

73. υπνου] lusum it Macenas, dormilum ego Virgiliusque, Horace, 1 S.

v. 48.

74. ἐπιτεχνᾶται] In animated narration the present is used for the aorist, M. G. G. 504. 1. as the historical present by the Latins: see Livy's account of the combat between the Horatii and Curiatii, i. 25.; the funeral of Chrysis, Terence, An. i. 1, 67, &c.; and the narrative of Æneas, Virgil, Æn, ii. and iii. throughout.

75. διεσκέδασμένοι τε εlev] and might remain dispersed. ST.

76. EKAGTOS] EKAGTOV Would be more conformable to usage; but so would apauévous, i. 27. and rous ét αὐτοῦ, i. 56. ST.

77. ἐπὶ τὰ ἐωυτοῦ] understand δώματα, or οἰκήματα, B. 76. or οἰκία, ii.

78. τὸ τρίτον] i. 55. John, xxi. 17,

twice. 79. αὐτόθεν There were mines in

Attica, (τὰ ἀργύρεια μέταλλα, Thucydides, ii. 55. Scholiast on Arist. Eq. 362. χρυσα μέταλλα, on 1089.) at Laurium, and also at Thoricus, Xenophon,

de Red. iii. 43. L. 80. Στρυμόνος] There were many mines between the Strymon, near which river the Athenians possessed considerable territory, and the Nestus. particularly on Mount Pangaus and at Scapte-Hyle, vi. 46. 47. Thucydides, i. 100. L.

81. outpous To this circumstance may be referred the lines of Solon to the Athenians, αὐτοὶ γὰρ τούτους ηὐξήσατε, ρύσια δόντες, καὶ διὰ ταῦτα κακην έσχετε δουλοσύνην, Anal. xviii.

82. παραμεινάντων] who remained in the city, and did not fly with the Alcmæonidæ.

83. ἐπέτρεψε] ἐπιτρέπω, in the active, i. 153. or middle, iii. 155. 157. θήρας 65 εκ 66 των λογίων καθήρας δε άδε· έπ' ὅσον ἔποψις τοῦ ἰροῦ εἶχε, ἐκ τούτου τοῦ χώρου παντὸς ἐξορύζας 67 τοὺς νεκροὺς, μετεφόρεε ἐς άλλον χωρον τῆς Δήλου. καὶ Πεισίστρατος μὲν ἐτυράννευε ᾿Αθηναίων δὲ οἱ μὲν ἐν τῆ μάχη ἐπεπτώκεσαν, οἱ δὲ αὐτῶν μετὰ ᾿Αλκμαιωνίδεω 88 ἔφευγον ἐκ τῆς οἰκητης.89

LXV. Τοὺς μέν νυν 'Αθηναίους τοιαῦτα τὸν χρόνον τοῦτον ἐπυιθάνετο ὁ Κροῖσος κατέχοντα· τοὺς δὲ Λακεδαιμονίους ἐκ κακῶν τε
μεγάλων πεφευγότας, καὶ ἐόντας ἤδη τῷ πολέμῳ κατυπερτέρους Τεγεητέων. Θο ἐπὶθὶ γὰρ Λέοντος βασιλεύοντος καὶ Ἡγησικλέος Θε ἐν
Σπάμτη, τοὺς ἄλλους πολέμους εὐτυχέοντες, οἱ Λακεδαιμόνιοι πρὸς
Τεγεήτας μούνους προσέπταιον, τὸ δὲ ἔτι πρότερον τούτων, καὶ
κακονομώτατοι ἦσαν σχεδὸν πάιτων Ἑλλήνων, κατά τε σφέας αὐτοὺς, καὶ ξείνοισι ἀπρόσμικτοι. Θο μετέβαλον Θε ὧδε ἐς εὐνομίην·

signifies I entrust or commit to the management; in the passive, iii. 142. I am entrusted to, I am given in charge; but it also means, i. 7. I am entrusted with, I have committed to me, and is then nearly synonymous with ἐπιτροπεύω, with this difference, that emirpomevous, i. 65. is the same as επίτροπος γενόμενος οτ εων, v. 30. whereas έπιτραφθείς, i. 7. is έπίτροπος ἀποδεχθείς, appointed viceroy, superintendant, or steward. & Mayos, Tov Καμβύσης ἐπίτροπον τῶν οἰκίων ἀπέδεξε, ίμ. 63. την φρουράν επιτετραμμένος, Lucian, ii. 924. οἱ ᾿Αθηναῖοι ἀπηλθον οἱ πολλοί, ἐπιτρέψαντες τοῖς ἐννέα Αρχουσι την φυλακήν - οί δὲ τῶν 'Αθηναίων επιτετραμμένοι την φυλακήν, &c. Thucydides, i. 126. i. e. οἱ ἔχοντες άπδι των 'Αθηναίων την ἐπιτροπην της φυλακής, Scholiast. Ἐπιτράπω is the Ionic form of ἐπιτρέπω.

84. Δῆλον] supply κατεστρέψατο, αὐτἢν καθήρας, &c. S. Delos, one of the Cyclades, had antiently many names, the most famous of which was Ortygia. It was celebrated as the birth-place of Apollo and Diana. It is now called Sdili. L. An altar of Apollo there, was sometimes reckoned among the wonders of the world: see A.

85. καθήρας] Again in the sixth year of the Peloponnesian war Δήλου ἐκάθηραν 'Αθηναίοι, κατὰ χρησμὸν δή τινα. ἐκάθηρε μὲν γὰρ καὶ Πεισίστρατος ὁ τύ-

ραννος πρότερον αὐτην, οὐχ ἄπασαν, ἀλλ' ὅσον ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ἐφωρατο τῆς νήσου. τότε δὲ πᾶσα ἐκαθάρθη, τοιῷδε τρόπφ θῆκαι ὅσαι ῆσαν τῶν τεθνεώτων ἐν Δήλφ, πάσας ἀνεῖλον, καὶ τὸ λοιπὸν προεῖπον μἡ ἐναποθνήσκειν ἐν τῆ νήσφ, ἀλλ' ἐς τὴν 'Ρηνειαν διακομίζεσθαι, Thucy dides, iii, 104. Α.

86. έκ] in consequence of. έκ της δίκης, ii. 129. έκ της δύκος, ii. 152. έκ του; in consequence of what? Aristophanes, R. 760. M. G. G. 574.

87. ἐξορύξαs] after disinterring. Δήλου καθαιρομένης ὑπὸ ᾿Αθηναίων, καὶ τῶν θηκῶν ἀναιρεθεισῶν, ὅσαι ἦσαν τῶν τεθνεώτων ἐν τῆ νήσφ, Thucydides, i. 8. W.

88. 'Αλκμαιωνίδεω] ν. 62. δ μεν Μεγακλής εὐθυς έφυγε μετά των άλλων 'Αλκμαιωνιδών, Plutarch, Sol. p. 95. IV.

89. oluntins] vis is understood, as terra is in Latin with patria. B. 46. Lucretius supplies the substantive, ut armis ac virtute velint patrium defendere terram, ii. 640.

90. Τεγεητέων] Tegea is supposed to have been on the same spot as the modern Mokliu. L.

91. ἐπὶ] see n. 37. p. 10. In i. 56. βασιλήσο is used for βασιλεύοντος. Ἐπὶ might be omitted. B. 433.

92. 'Ηγησικλέοs] Agasicles, father of Aristo, i. 67. S.

93. ἀπρόσμικτοι] unsociable: ἄμικτοι, ἀνεπίμικτοι. Diodorus says of

Αυκούργου, 95 τῶν Σπαρτιητέων δοκίμου ἀνδρὸς, ἐλθόντος ἐς Δελφοὺς ἐπὶ τὸ χρηστήριον, ὡς ἐσήϊε ἐς τὸ μέγαρον, εὐθὺς ἡ Πυθίη λέγει τάδε 96

ήκεις, ὧ Λυκόοργε, 97 έμον ποτὶ πίονα 98 νηον, Ζηνὶ φίλος καὶ πᾶσιν 'Ολύμπια δώματ' ἔχουσι. διζῶ, 99 ἤ σε θεὸν μαντεύσομαι, 100 ἢ ἄνθρωπον' ἀλλ' ἔτι καὶ μᾶλλον θεὸν ἔλπομαι, 1 ὧ Λυκύοργε.

οι μεν δή τινες² προς τούτοισι λέγουσι και φράσαι³ αὐτῷ τὴν Πυθίην τὸν νῦν κατεστεῶτα κόσμον³ Σπαρτιήτησι⁴ ὡς δ' αὐτοὶ Λακεδαιμόνιοι λέγουσι, Λυκοῦργον ἐπιτροπεύσαντα⁵ Λεωβώτεω, ⁶ ἀδελ-

Βτίταια, αύτη το μέν παλαιον ανεπίμικτος εγένετο ξενικαις δυνάμεσι, ν. 21. W. απροσόμιλος, Sophocles, E. C. 1236.

94. μετέβαλον] ἐαυτοὺs understood; as in Latin se with mutare, SCH. and with vertere; as annona nihit mutavit, Livy, v. 13. libertatem aliorum in suam vertisse servitutem conquerebantur, ii. 3.

95. Λυκούργου] see Mitford, c. iv. §

3.

96. τάδε] These verses were inserted by the Spartans ἐν ταῖς παλαιστάταις ἀναγραφαῖς according to Plutarch, adv. Col. p. 1116. r. W.

97. Λυκδοργε] This form occurs, Homer, Il. Z. 130. H. 144. Apollonius

Rh. i. 164. W.

98. miova] fat, on account of the numerous sacrifices; or rich, from the costly offerings and donations. D.

99. διζω] εί is understood. ST.

100. μαντεύσομαι] The future is often used for the subjunctive in questions implying doubt: ὕκως δια-βήσεται, i. 75. τόν τινα στήσονται, i. 98. ὕκως διεκπερᾶ, iii. 4. ὅτεφ τρόπφ ἐπιχειρήσομεν, iii. 72. ἐπὶ τίνα στρατευσόμεθα, iii. 137. Μ. G. G. 515. 2. ST. ἐἰ ναυμαχήσουσιν.—ὅτη κομισθήσονται, Thucydides, i. 52.

1. ἔλπομαι] I ween. "Ye would ween some angel she had bene,"

Spenser, Epith.

2. Tives] Strabo says it was the received opinion that Lycurgus was in-

debted for his laws to the Pythian oracle. xvi. p. 1105. L.

3. φράσαι] Minos pretended to have received his laws from Jupiter, Numa Pompilius from the nymph Egeria, Livy, i. 19. Zoroaster, Pythagoras, and Mahomet also professed to have held intercourse with heaven. TR.

4. κόσμον] τὴν τάξιν τῶν νόμων, Aristotle, Pol. ii. 8.

5. ἐπιτροπεύσαντα] see note on ἐπέτρεψε, c. 64. φασὶ τὸν Λυκοῦργον, ὅτε πὴν ἐπιτροπείαν τὴν Χαρίλλου τοῦ βασιλέως καταλιπών ἀπεδημησε, τότε τὸν πλεῖστον διατρίψαι χρόνον περὶ τὴν Κρήτην διὰ τὴν συγγένειαν, Aristotle, Pol. ii. 8.

6. Λεωβώτεω] There is here a difficulty as to names, which commentators have been unable to clear up. Labotas or Leobotes, son of Echestratus and father of Doryssus, was of the Eurysthenidæ, vii. 204.; Lycurgus, son of Eunomus, was of the Proclidæ. Charillus, or Charilaus, was son of another Eunomus, who was nephew to the former and son of Polydectes, which Polydectes was the son of Prytanis, viii. 131. See W. L. and Berry's Geneal. Ant. p. 37, 38. It might lessen the difficulty if Lycurgus were great uncle to Charilaus; but the name of Leohotes is evidently out of place. θείος, πρός πατρός, Χαριλάου τοῦ βασιλεύσαντος Σπάρτης, Εὐνόμου άδελφδς. Suidas.

φιδέου μεν έωυτου, βασιλεύοντος δε Σπαρτιητέων, εκ Κρήτης άγαγέσθαι ταυτα· ως γαρ έπετρόπευσε τάχιστα, μετέστησε τα νόμιμα πάντα, και εφύλαζε⁹ ταυτα μη παραβαίνειν. μετα δε τα ες πόλεμον έχοντα ενωμοτίας 10 και τριηκάδας 11 και συσσίτια, 12 πρός τε τούτοισι τους εφόρους 13 και γέροντας 14 έστησε Λυκουργος. ούτω μεν μεταβαλόντες εθνομήθησαν.

LXVIII. "Ήδη δέ σφι καὶ ή πολλή τῆς Πελοποννήσου ήν κατεστραμμένη.

LXIX. Ταῦτα δὴ ὧν πάντα πυνθανόμενος, ὁ Κροϊσος ἔπεμπε ἐς Σπάρτην ἀγγέλους δῶρά 15 τε φέροντας, 16 καὶ δεησομένους συμμα-

7. Κρήτης] once called Macaris, now Candia. Α. έχει δ' ἀνάλογον ή Κρητική τάξις πρός την Λακωνικήν ή καὶ δήλον ότι ἐκεῖθεν ἐλήλυθεν, Aristotle, Pol. ii. 8.

8. ωs —τάχιστα] as soon as erer, i. 11. E0. 141.213. sometimes, δυνατόν έστι or some equivalent word being understood, as soon as possible, ix. 66.

Vig. viii. 10. 8.

9. ἐφύλαξε] ἐχρήσατο φυλακῆ περὶ τὸ μή τινα παραβαίνειν ταῦτα τὰ νόμαια. ST. iii. 99. In consequence of these restrictions several Lacedamonians migrated and settled in Italy among the Sabines, Dionysius, R. A.

ii. 49. p. 109. L.

10. ενωμοτίαs) εν εκάστω λόχω πεντηκοστύες ήσαν τέσσαρες, καὶ εν τῆ πεντηκοστύε ένωμοτίαι τέσσαρες τῆς τε ενωμοτίας εμάχοντο εν τῷ πρώτω ζυγῷ, πέσσαρες επὶ δε βάθος επάζαντο οὐ πάντες δμοίως,—επίπαν δε κατέστησαν επὶ δικτὰ, Thucydides, v. 68. The enomoty, like our company, appears to have been the principle of motion in the Lacedæmonian forces, and consisted on an average of thirty soldiers, Mitford, iv. 3. Barthelemy, V. du J. A. c. 50.

11. τριηκάδαs] Perhaps no definite body of troops, but parties of thirty each, who had their meals in common.

L.

12. συσσίτια] This word is perhaps used in explanation of the term τριηκάδας, restricting its signification to those who messed together in war. L. Λακεδαιμόνιοι κατά λόχους καὶ μοίρας, ἐνωμοτίας καὶ συσσίτια στρατο-

πεδεύοντες, Polyanus, ii. 3. 11. W.

13. ἐφόρους literally overseers; inspectors; elected annually from the people. Their number was five. They resembled the Cosmi of Crete, and were similar in some respects to the Plebeian Tribunes, in others to the Censors, at Rome. L. Theopompus either instituted the Ephori, Aristotle, Pol. v. 11. Cicero, de Leg. iii. 7. or augmented their power as φάρμακον της βασιλικης άρχης σωτήριον, Plato, Ep. viii. p. 354. B. Xenophon, Lac. Pol. vii. 3. See Mitford, iv. 4. Barthelemy thinks that this body existed previously, but that their functions were modified by Lycurgus, and their power established by Theopompus, V. du J. A. c. 45.

14. γέροντας] Twenty-eight in number, vi. 57. L. apud Lucedæmonios ii, qui amplissimum magistratum gerunt, ut sunt. sic etiam nominantur

senes, Cicero, de Sen. vi.

15. δώρα] Hence the Messenians, in taxing the Spattans with their mercenary conduct, say Κροίσω τε αὐτοῖς δώρα ἐπιστείλαντι γενέσθαι φίλους βαρβάραν πρώτους, Pausanias, iv. 5. W. Euryhatus, an Ephesian, was sent to Greece by Cræsus to hire troops; but he embezzled the money, and deserted to Cyrus, Diodorus, ii. p. 553. L.

16. φέροντας] The present participle is often used, where a future might have been expected; ἀποστέλλειν κατόπτας ὀψομένους τε —, καλ κατοψομένους —, δῶρα δὲ φέροντας, iii. 17. ἔπεμπε ἄνδρα ἀγγελίην φέροντα,

χίης, έντειλάμενός τε τὰ λέγειν χρην.17 οἱ δὲ ἐλθόντες ἔλεγον ""Επεμθε ήμέας Κροισος ὁ Λυδων τε καὶ άλλων έθνέων βασιλεύς, λέγων τάδε τΩ Λακεδαιμόνιοι, χρήσαντος τοῦ θεοῦ τὸν Ελληνα φίλον προσθέσθαι, 18 ύμέας γαρ πυνθάνομαι προεστάναι τῆς Έλλάδος, υμέας ων κατά το χρηστήριον προσκαλέσμαι, φίλος τε θέλων γενέσθαι καὶ σύμμαχος άνευ τε δύλου καὶ ἀπάτης." Κροῖσος μέν δή ταῦτα δι' άγγέλων 19 έπεκηρυκεύετο. Λακεδαιμόνιοι δέ, άκηκούτες καὶ αὐτοὶ τὸ θεοπρόπιον τὸ Κροίσω γενόμενον, ήσθησάν τε τή άφίξει των Αυδων, και έποιήσαντο όρκια ξεινίης πέρι 20 και ξυμμαγίης και γάρ τινες αυτούς εὐεργεσίαι είχον έκ Κροίσου πρότερον έτι γεγονυίαι.

LXX. Τούτων τε ών είνεκεν οι Λακεδαιμόνιοι την συμμαχίην έδέξαντο, και ότι, έκ πάντων σφέας προκρίνας Έλλήνων, αιρέετο φίλους, καὶ τοῦτο μέν, 21 αὐτοὶ ἦσαν ἐτοῖμοι 22 ἐπαγγείλαν τι τοῦτο δέ, ποιησάμενοι κρητήρα χάλκεον, Ζωδίων 23 τε έξωθεν πλήσαντες περί τὸ χείλος, και μεγάθει τριηκοσίους άμφορέας 34 χωρέοντα ήγον,55 δώρον βουλύμενοι άντιδούναι Κροίσω.

LXXI. Κροῖσος δὲ, ἀμαρτών τοῦ χρησμοῦ, ἐποιέετο στρατηίην ές Καππαδοκίην, έλπίσας καταιρήσειν Κύρον τε και την Περσέων δύναμιν. παρασκευαζομένου 26 δέ Κροίσου στρατεύεσθαι έπὶ Πέρσας, των τις 27 Αυδων, νομιζόμενος και πρόσθεν είναι σοφός, άπο δέ ταύτης της γνώμης και τὸ κάρτα²⁸ ούνομα έν Αυδοίσι έγων, συνεβού-

iii. 122. ἔπεμπον κήρυκα δώρα φέροντα, iv. 131. ST.

17. χρην] for ἔχρην by arsis.

18. προσθέσθαι] The simple verb has the same meaning; as in the message from Theseus to Creon, Θησεύς σ' ἀπαιτεί-φίλον θέσθαι πάντ' Έρεχθειδων λεών. Euripides, Sup. 395. L.

19. δι' ἀγγέλων i. 99. vii. 203.

20. ξεινίης πέρι] Aristotle mentions this arrangement as unusual in common language, Poet. xxxvii. Thucydides has μεγέθους πέρι, i. 10.

21. τοῦτο μὲν—τοῦτο δὲ] i. 30. 161. iii. 106. viii. 134. ix. 27. The same form occurs in Demosthenes, Isocrates, and Aristides. Vic. i. 16. M. G. G. 288. b. The repetition of hoc in Virgil, G. ii. 351. is not analogous: but Livy uses simul in a like sense; simul castra obpugnabantur, simul pars exercitus ad populandum agrum missa. iii. 5. ii. 65. and elsewhere.

22. ετοίμοι] φιλίην τε καὶ ξυμμα-χίην συνθέσθαι. ST.

23. ζωδίων] denotes the representation not only of men and animals. but of flowers, fruits, &c. Athenœus, v. 26. ζωα bears the same meaning, i. 203. Athenœus, v. 26, twice. S.

24. ἀμφορέας] ἀμφορεύς formed by syncope from aupidopeds, which denotes δ αμφοτέρωθεν κατά τὰ ὧτα δυνάμενος φέρεσθαι, Athenæus, xi. 103. Steph. Thes. L. G. 1976. D.

25. ηγον] iii. 47. IV.

26. παρασκευαζομένου] τίς παρασκευάσεται είς πόλεμον; ι Cor. xiv. 8. SCHL.

27. των τις] των τις Δελφων, i. 51.

των τις Περσέων, i. 85. ST.

28. καὶ τὸ κάρτα] σοφοῦ is understood. τυγχάνει δὲ καὶ ἄλλο σφι ὕδωρ λευσε Κροίσφ τάδε οὔνομά οἱ ἦν Σάνδανις "¾ βασιλεῦ, ἐπ' ἀνδρας τοιούτους στρατεύεσθαι παρασκευάζεαι, ³⁹ οἶ σκυτίνας ³⁰ μὲν ἀναζυρίδας, σκυτίνην δὲ τὴν ἄλλην ἐσθῆτα φορέουσι σιτέονται δὲ, οὐκ ὅσα ἐθέλουσι, ἀλλ' ὅσα ἔχουσι, χώρην ἔχοντες τρηχείην. ³¹ πρὸς δὲ, οὐκ οἴνφ ³² διαχρέονται, ἀλλὰ ὑδροποτέουσι ³³ οὐ σῦκα ³⁴ δὲ ἔχουσι τρώγειν, οὐκ ἄλλο ἀγαθὸν οὐδέν. ³⁵ τοῦτο μὲν δὴ, εἰ νικήσεις, τί σφεας ἀπαιρήσεαι, τοῖσί γε μή ἐστι μηδέν; τοῦτο δὲ, ῆν νικηθῆς, μάθε, ὅσα ἀγαθὰ ἀποβαλέεις. γευσάμενοι γὰρ τῶν ἡμετέρων ἀγαθῶν, περιέξονται, οὐδὲ ἀπωστοὶ ἔσονται. ἐγὰ μέν ³⁶ νυν θεοῖσι ἔχω χάριν, ³⁷ οῖ οὐκ ἐπὶ νόον ποιέουσι Πέρσησι στρατεύεσθαι ἐπὶ Λυδούς." Ταῦτα λέγων, οὐκ ἔπειθε τὸν Κροῖσον. Πέρσησι γὰρ, πρὶν Αυδοὺς καταστρέψασθαι, ἦν οὕτε άβρὸν οὕτε ἀγαθὸν οὐδέν.

LXXV. 'Ως δὲ ἀπίκετο ἐπὶ τὸν "Αλυν ποταμὸν ὁ Κροῖσος, τὸ ἐνθεῦτεν κατὰ τὰς ἐούσας 38 γεφύρας διεβίβασε τὸν στρατόν.

LXXVI. Κροϊσος δὲ, ἐπεί τε διαβὰς σὺν τῷ στρατῷ ἀπίκετο τῆς Καππαδοκίης ἐς τὴν Πτερίην³⁰ καλεομένην: ἡ δὲ Πτερίη ἐστὶ τῆς χώρης ταύτης τὸ ἰσχυρότατον, κατὰ Σινώπην⁴⁰ πόλιν τὴν ἐν Εὐξείνῳ

κρηναΐον έόν μεσαμβρίη τέ έστι καὶ τὸ κάρτα γίνεται ψυχρὸν, iv. 181. S.

29. παρασκευάζεαι] σύ δὲ, ὧ βασιλεῦ, μέλλεις ἐπ ἀνδρας στρατεύεσθαι πολλον ἀμείνονας, vii. 10, 1. V.

30. σκυτίναs] Garments of skin were very antient and common, Bellanger. Adam and Eve were clothed with χιτῶνας δερματίνους, LXX. Gen.

31. τρηχείην] The Persians say γην εκτήμεθα όλίγην, και ταύτην τρηχέην, ix. 122. είδως οδυ Πέρσας τους οίκοι, κακοβιωτάτους μεν όντας διὰ πενίαν, επιπονώτατα δὲ ζωντας διὰ την της χώρας τραχύτητα, Xenophon, Cyr. vii. 5. 67. W.

32. οἰνφ] After the victories of Cyrus, the Persians became rich and luxunious, οἶνφ δὲ κάρτα προσκέαται, i. 133. W. Xenophon mentions their dinking to excess, Cyr. viii. 8. 10. L.

33. ύδροποτέουσι] οἱ παῖδες φέρονται οἴκοθεν, σῖτον μὲν, ἄρτον ἄψον δὲ, κάρδαμον πιεῖν δὲ, ἤν τις διψῆ, κώθωνα, ὡς

άπο τοῦ ποταμοῦ ἀρύσασθαι, Xenophon, Cyr. i. 2. 8 and 11. Athenæus, iv.

34. σῦκα] Magnus speaking in praise of figs quotes this passage, with a few slight variations, Athenœus, iii. 15.

35. οὐδὲν] ἐν Πέρσαις τοῖς οἴκοι καὶ νῦν ἔτι πολὺ καὶ ἐσθῆτες φαυλότεραι, καὶ δίαιται εὐτελέστεραι, Xenophon, Cvr. i. 3. 2.

36. ἐγὼ μὲν] The opposite to this, which Sandanis from prudence suppresses, would run thus: σὐ δὲ καὶ προκαλέει αὐτοὺς ἐς ἀγῶνα. ST.

37. ἔχω χάριν] habeo, Neptune, gratiam magnum tibi, Plautus, Mos. ii. 2. 1. Thucydides, i. 77.

38. tàs covoas] those same bridges, which exist now; i.e. in the time of Herodotus.

39. Πτερίην] έστι και Πτερία πόλις Σινώπης, Stephanus. W.

40. Σινώπην] Diogenes the Cynic was a native of Sinope, now called Sinub. L.

πόντο μάλιστά κη 41 κειμένη ἐνθαῦτα ἐστρατοπεδεύετο, φθείρων τῶν Συρίων τοὺς κλήρους. 42 καὶ εἶλε μὲν τῶν Πτερίων τὴν πόλιν, καὶ ἤι δραποδίσατο εἶλε δὲ τὰς περιοικίδας αὐτῆς πάσας Συρίους τε, οὐδὲν ἔόντας αἰτίους, ἀναστάτους ἔποίησε. Κῦρος δὲ, ἀγείρας τὸν ἑωυτοῦ στρατὸν καὶ παραλαβῶν τοὺς μεταξὺ οἰκέοντας πάντας, ἡντιοῦτο Κροίσω, πρὶν 43 δὲ ἐξελαύνειν ὁρμῆσαι τὸν στρατὸν, πέμψας 44 κήρυκας ἐς τοὺς Ἡωνας, ἐπειρᾶτο σφέας ἀπὸ Κροίσου ἀπιστάμεναι. Ἡωνες μέν νυν οὐκ ἐπείθοντο. Κῦρος δὲ ὡς ἀπίκετο, καὶ ἀντεστρατοπεθεύσατο Κροίσω, ἐνθαῦτα ἐν τῆ Πτερίη χώρη ἐπειρώατο κατὰ τὸ ἰσχυρὸν 45 ἀλλήλων. μάχης δὲ καρτερῆς γενομένης, καὶ πεσόντων ἀμφοτέρων 46 πολλῶν, τέλος οὐδέτεροι νικήσαντες διέστησαν, νυκτὸς ἐπελθούσης. καὶ τὰ μὲν στρατόπεδα ἀμφότερα οὕτω ἤγωνίσατο.

LXXVII. Κροΐσος δὲ, μεμφθεὶς 47 κατὰ τὸ πλῆθος τὸ ἑωυτοῦ στράτευμα: ἦν γάρ οἱ ὁ συμβαλών στρατὸς πολλὸν ἐλάσσων ἡ ὁ Κύρου· τοῦτο μεμφθεὶς, ὡς τῆ ὑστεραίη οὐκ ἐπειρᾶτο ἐπιὼν 48 ὁ Κῦρος, ἀπήλαυνε ἐς τὰς Σάρδις, ἐν νόφ ἔχων, παρακαλέσας μὲν Αἰγυπτίους 49 κατὰ τὸ ὅρκιον, (ἐποιήσατο γὰρ καὶ πρὸς "Αμασιν

41. μάλιστά κη] Κη has a diminuent power, κεκοινώνηκέ πη, μάλιστα τών περὶ τὸ σῶμα, τοῦ θείου ψυχὴ, Plato, Ph. p. 321. H. vi.

42. κλήρους] farms. ἀγροὺς τῶν ἀστῶν—καλλίστους δύο κλήρους, ix. 94.

S.

43. πρίν] requires, regularly, an infinitive mood; in prose, πρότερον is more usual, Η. i. v. πρότερον ήπερ όρμησαι στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, vii. 150. W. In this sense the passive ὁρμάσθαι is more frequently employed, vii. 1. 4. 19. S.

44. πέμψας] see i. 141. W.

45. κατὰ τὸ ἰσχυρὸν] forcibly ; i. e. in severe conflict, v. 62. ix. 2. M. G. G. 581. κατὰ τάχος, expeditiously, i. 79. κατὰ κράτος, vigorously, Thucydides, i. 64. See note 59.

46. ἀμφοτέρων] i. 82. πεσόντων έξ ἀμφοτέρων τῶν στρατοπέδων πλήθεῖ

πολλων, iii. 11. W.

47. μεμφθείs] finding fault with his army for being deficient on the score of numbers, not in point of valor. The form is passive, but the sense active; as δωρα μεμφθείς, ότι ἢν ὀλίγα, iii. 13.

vii. 146. S. τὰς τῶν πολεμίων παρασκευὰς μεμφόμενοι, Thucydides, i. 84. twice; Sophoeles, Tr. 124. 452. Euripides, Rh. 327. A similar Latin phrase is quum jam virium μαπίθετες, Livy. i. S. Compare ἡν δ' ἄρα που σφαλῶσιν, ἐπλήρωσαν τὴν χρείαν, Thuc. i. 70. Tarquinius equitem maxime suis deesse viribus ratus, Liv. i. 36. For the construction, see M. G. G. 383. 6. obs. 1.

48. οὐκ ἐπειρᾶτο ἐπιὼν] did not attempt attacking him. After πειρᾶσθαι, either the infinitive mood is used, as \mathbf{v} . 85. \mathbf{v} i. 138. \mathbf{v} iii. 100. 108. or the participle, as here; κατιὼν, \mathbf{v} i. 5. ix. 26. προσβαίνων, i. 84. and also ii. 73. iv. 125. 139. \mathbf{v} i. 9. 50. \mathbf{v} ii. 139. 148. 172. ix. 53. W. S. M. G. G. 550. obs. 4. Vig. \mathbf{v} i. 1. 13. One passage occurs where both a participle and an infinitive mood are used, Λακεδαιμόνιοι ἐπειρῶντο πείσαντες Τισαμενόν ποιέσθαι ἡγγεμόνα, ix. 33.

49. Alγυπτίουs] Xenophon mentions the Egyptians, Babylonians, and Lacedæmonians, among the allies of

Crœsus, Cyr. vi. 2. 10, 11.

βασιλεύοντα Αιγύπτου συμμαχίην πρότερον ήπερ πρὸς Λακεδαιμονίους,) μεταπεμψάμενος δὲ καὶ Βαβυλωνίους, (καὶ γὰρ πρὸς τούτους αὐτῷ ἐπεποίητο συμμαχίη· ἐτυράννευε δὲ τῶν Βαβυλωνίων τὸν χρόνον τοῦτον Λαβύνητος·50) ἐπαγγείλας δὲ καὶ Λακεδαιμονίους παρεῖναι ἐς χρόνον ἡητὸν, ἀλίσας τε δὴ τούτους, καὶ τὴν ἐωυτοῦ συλλέξας στρατιὴν, ἐνένωτο, 51 τὸν χειμῶνα παρεὶς, ἄμα τῷ ῆρι 50 στρατεὐειν ἐπὶ τοὺς Πέρσας. καὶ ὁ μὲν ταῦτα φρονέων, ὡς ἀπίκετο ἐς τὰς Σάρδις, ἔπεμπε κήρυκας κατὰ 53 τὰς συμμαχίας, 54 προερέοντας ἐς πέμπτον μῆνα συλλέγεσθαι ἐς Σάρδις· τὸν δὲ παρεόντα καὶ μαχεσάμενον στρατὸν Πέρσησι, ὂς ἦν αὐτοῦ ξεινικὸς, πάντα ἀπεὶς, διεσκέδασε· οὐδαμὰ ἐλπίσας, 55 μή κοτε ἄρα ἀγωνισάμενος οὕτω παραπλησίως Κῦρος ἐλάσει 56 ἐπὶ Σάρδις.

LXXIX. Κύρος δέ, αὐτίκα 57 ἀπελαύνοντος Κροίσου μετὰ τὴν μάχην τὴν γενομένην ἐν τῆ Πτερίη, μαθὼν, ὡς ἀπελάσας μέλλοι Κροϊσος διασκεδᾶν τὸν στρατὸν, βουλευόμενος εὔρισκε πρῆγμά οἱ εἶναι 58 ἐλαύνειν, ὡς δύναιτο τάχιστα, ἐπὶ τὰς Σάρδις, πρὶν ἢ τὸ δεύ-

50. Λαβύνητος] the same name as Nabonnedus, by a change of the initial liquid; so, in Attic, λίτρον for νίτρον, πλεύμων for πνεύμων. L. Last king of Babylon, the Belshazzar of Scripture, Dan. v. 1. Βαλτάσαρ of the L.XX. Labynetus was probably an honorary title, as it is applied to several kings of Babylon. W.

51. ἐνένωτο] An instance of anacoluthia: the verb should be omitted, as ἐν νόψ ἔχων precedes; but is introduced on account of the many parentheses; so ἐντολάς τε'—τουτέων μὲν τῶν ἐντολέων, iii. 147. τῶν λοιπῶν θεραπόντων τοὺς. ἐπιτηδεωτάτους:—τούτων ῶν τῶν διηκόνων, iv. 72. ST. M. G. G. 611. 3.

52. ἄμα τῷ ἦρι] So ἄμα ἡμέρα, Xenophon, Hell. i. 1. 2. ἄμα ἡελίφ κατα-δύντι, Homer, Il. A. 592. ἄμα τῷ ἦρι εὐθὸς ἀρχομένω, Thucydides, viii. 61.

53. κατὰ] is often used with verbs of motion, in order to show the object of them, κατὰ ληθην ἐκπλώσωντας, after (i. e. in order to collect) plunder, ii. 152. M. G. G. 581. b. κατὰ αὐτὸν, iii. 4. κατὰ ἐμπορίην, iii. 139. κατὰ τοὺς Αἰακίδας, viii. 83. ἐς τὰς συμμαχίας occurs in nearly the same sense, i. 81. 82. ST.

54. συμμαχίαs] See note on 『ππον,
 27.

55. ἐλπίσαs] Έλπὶs denotes notonly hope, but sometimes expectation in general, and consequently even fear, iii. 119. ST. vi. 109. κοινδυ μὲν δνομα ἐλπίς 'διον δὲ, φόβος μὲν, ἡ πρὸ λύπης ἐλπίς' θάβρος δὲ, ἡ πρὸ τοῦ ἐναντίου, Plato, de Leg. i. p. 644. H. on V1G. v. 7. 2. ἔλπομ' Άρητ γε πῆμα τετύχθαι, Homer, Il. O, 110. bellum spe omnium serius fuit, Liv. ii. 3.si genus humanum temnitis, at sperate deos memores, Virgil, Æn. i. 546. si potui tantum sperare dolorem, iv. 419.

56. ἐλάσει] The future is occasionally put, instead of the subjunctive, after verbs expressing "fear;" as δρα μὴ δεήσει, Χεπορhon, Cyr. iii. 1. 27. ST. In these cases, μὴ precedes the future. M. G. G. 520. obs. 4. 57. αὐτίκα] The participle in defi-

57. αὐτίκα] The participle in definitions of time is often joined with such adverbs; Διόυτουν αὐτίκα γενόμενον, ii. 146. περl τοῦ πολέμου τούτου αὐτίκα κατ' ἀρχὰς ἐγειρομένου, vii. 220. M. G. G. 556. 6.

58. πρῆγμα οἱ εἶναι] that it was advisable for him. See iv. 11. vii. 12. W. i. 207. ST.

τερον άλισθηται τῶν Λυδων τὴν δύταμιν. ὡς δέ εἰ ταῦτα ἔδεζε, καὶ ἐποίεε κατὰ τάχος 50 ἐλάσας γὰρ τὸν στρατὰν ἐς τὴν Λυδίην, αὐτὰς 60 ἄγγελος Κροίσω ἐληλύθεε. ἐνθαῦτα Κροῖσος ἐς ἀπορίην πολλὴν ἀπιγμένος, ϣς οἱ παρὰ δύζαν ἔσχε τὰ πρήγματα, ἢ ὡς αὐτὸς κατεδόκεε, 61 ὅμως τοὺς Λυδοὺς ἐξῆγε ἐς μάχην. ἦν ὰὲ τοῦτον τὸν χρόνον ἔθνος οὐδὲν ἐν τῆ ᾿Ασίη οὕτε ἀπδρειότερον οὕτε ἀλκιμώτερον τοῦ Λυδίου. ἡ ὰὲ μάχη σφέων ἦν ἀπ᾽ ἵππων, 62 δούρατά τε ἐφόρεον μεγάλα, καὶ αὐτοὶ ἦσαν ἰππεύεσθαι ἀγαθοί.63

LXXX. Ές τὸ πεδίον δὲ συνελθύντων τοῦτο, τὸ πρὸ τοῦ ἄστεός ἐστι τοῦ Σορδιηνοῦ, ἐὸν μέγα τε καὶ ψιλὸν, ^{6‡} (διὰ δὲ αὐτοῦ ποταμοὶ ρέοντες καὶ ἄλλοι καὶ "Υλλος ⁶⁵ συρρηγνῦσι ἐς τὸν μέγιστον, καλεόμενον δὲ "Ερμον, δς, ἐξ οὕρεος ἱροῦ ⁶⁶ μητρὸς Δινδυμήνης ⁶⁷ ρέων, ἐκδιδοῖ ἐς θάλασσαν κατὰ Φωκαίην ⁶⁸ πόλιν,) ἐνθαῦτα ὁ Κῦρος, ὡς εἶδε τοὺς Λυδοὺς ἐς μάχην τασσομένους, καταβρωδήσας τὴν ἵππον, ἐποίησε, 'Αρπάγου ⁶⁹ ὑποθεμένου ἀνδρὸς Μήδου, τοιόνδε' ὅσαι τῷ στρατῷ τῷ ἐωυτοῦ ἕποντο σιτοφόροι τε καὶ σκευοφόροι κάμηλοι, ταύ

59. κατὰ τάχος] ἐν τάχει, Thucydides, i. 79. ἐν τάχει, καὶ παντὶ σθένει, Th. i. 86. See note 45.

60. αὐτὸs] in person.

61. κατεδόκεε] The imperfect, and not the pluperfect, is used to signify that these occurrences were contrary to the opinion which, at the time of dismissing his forces, he was entertaining; so èvarrlous λόγους ἡ ὡς αὐτὸς κατεδόκεε, i. 22. ST. viii. 4. Herodotus might have said ώς οἱ ἔσχε τὰ πρήγματα οὐκ ὡς αὐτὸς κατεδόκεε, i. 79. as οὐκ ὡς ἡθελε. V. Such instances of pleonasm are not unfrequent in Greek; τρόπφ ὁποίφ ὰν δύνωνται ἰσχυροτάτφ, κατὰ τὸ δυνατὸν, Thucydides, v. 47. M. G. G. 613. IV.

62. ἀπ' Ἰππων] on horseback. Μ. G. G. 573. ἐπιστάμενοι μὲν ἀφ' Ἰππων ἀνδράσι μάρνασθαι, καὶ ὅθι χρὴ πεζὸν ἐόντα, Homer, Od. I. 49. W.

63. Ιππεύεσθαι άγαθοὶ] Μήονες Ιπποκορυσταὶ, Homer, II. Κ. 431. φιλιππότατοι, Philostratus, Ic. i. 17. p. 788. W.

64. ψιλον] bure, i. e. with neither trees nor shrubs to impede the operations of cavalry; ψιλην καὶ ἀγρίων καὶ ἡμέρων δενδρέων, iv. 21. δ λόφος οἶτος

δασύς ίδησί έστι, ἐούσης τῆς ἄλλης τῆς προκαταλεχθείσης Λιβύης ψιλῆς, iv. 175. GR.

65. "Υλλος] The locality of this river is marked by Homer, Τμόλφ ὑπὸ νιφόεντι, "Υδης ἐν πίονι δήμφ, "Τλλφ ἐπ΄ ἰχθυόεντι, και Έρμφ δινήεντι, ΙΙ. Τ. 385. 392. L. Of the latter river Strabo says εἰς δν καὶ ὁ "Υλλος ἐμβάλλει, συμπεσόντες δ' οἱ τρεῖς καὶ ἄλλοι ἀσημότεροι σὰν αὐτοῖς, εἰς τὴν κατά Φωκαίαν ἐκδιδόασι θάλατταν ὡς Ἡρόδοτος φησίν, xiii. p. 928, οτ 626. Livy calls the Hyllus, Phrygius amnis, xxxii. 37. 38. W.

66. ipoû] Ionic for ispoû, by crasis. This mountain was not Dindy-

mus. L.

67. Δινδυμήνης] μητρὸς τῶν θεῶν, Straho, xiii. p. 575. τῆς ἐν τῷ Δινδύμῷ ὕρει τιμωμένης, Scholiast on Apollonius, i. 1125. S. See "Dindymus" and "Cybele." A.

68. κατὰ Φωκαίην] M. G. G. 581. h. This town is supposed to be named from the number of seals (phacæ) caught in its vicinity. It is now called Phokia. L. A.

69. 'Αρπάγου] See i. 108. &c.

τας πάσας άλίσας, και άπελων τα άχθεα, άνδρας έπ' αυτάς άνέβησε ίππάδα⁷⁰ στολήν ένεσταλμένους. σκευάσας δε αυτούς, προσέταξε της άλλης στρατιής προϊέναι προς την Κροίσου ιππον, 71 τη δέ καμήλω επεσθαι τον πεζον στρατον εκέλευε όπισθε δε του πεζου έπέταξε την πάσαν ίππον. ως δέ οι πάντες διετετάχατο, παραίνεσε. των μεν άλλων Αυδών μή φειδομένους, κτείνειν πάντα τον έμποδών γιι όμενον, Κροϊσον δε αὐτον μη κτείνειν, μηδε ήν συλλαμβανόμενος άμύνηται.72 ταῦτα μέν παραίνεσε τὰς δὲ καμήλους ἔταξε ἀντία 73 της ίππου, τωνδε είνεκεν κάμηλον ίππος φοβέεται,74 καὶ οὐκ ἀνέχεται 75 ούτε την ίδεην αὐτης όρεων, ούτε την όδμην όσφραινόμενος. αὐτοῦ δὴ ὧν τούτου είνεκεν έσεσύφιστο, ίνα τῷ Κροίσῳ ἄχρηστον ἦ τὸ ίππικον, τῷ δή τι καὶ ἐπεῖχε 76 ἐλλάμψεσθαι ὁ Λυδός. ὡς δὲ καὶ συνήεσαν ές την μάχην, ένθαντα ώς όσφραντο⁷⁷ τάχιστα των καμήλων 78 οί επποι, και είδον αυτάς, οπίσω ανέστρεφον, διέφθηρτό τε τῷ Κροίσω ή έλπίς. οὐ μέντοι το οί γε Λυδοί τὸ ένθεῦτεν δειλοί ήταν. άλλ', ώς έμαθον το γινόμενον, άποθορύντες άπο των Ιππων, πεξοί

70. ίππάδα] ίππικὴν, τὴν τῶν ίπποτέων.

71. τὴν ἵππον] the cavalry; so τῆ καμήλφ, immediately following, τῆ τῶν καμήλων τάξει, Xenophon, Cyr. vii. 1. 22. the camel train, the troops mounted on camels. See i. 27.

72. συλλαμβανόμενος ἀμύνηται] he should resist being taken prisoner.

73. àvría] is properly a neuter plural used adverbially; it governs a

genitive : over against. S.

74. φοβέεται] οἱ Ἰπποι τὰς καμήλους ἐκ πάνυ πολλοῦ οἰκ ἐδέχουτο, ἀλλ' οἱ μὲν ἔκφρουες γιγνόμενοι ἔφευγον, οἱ δ' ἐξήλλουτο, οἱ δ' ἐνέπιπτου ἀλλήλοις τοιαῦτα γὰρ πάσχουσιν Ὠπποι ὑπὸ καμήλων, Xenophon, Cyr. vii. 1. 27. Polyænus, Str. vii. 6. 6. W. Aristotle, IĬ. Λ. vi. 18. and Ælian, N. A. iii. 7. affirm that the horse has an antipathy towards the camel; Muretus denies this from his own observation: indeed it is disproved by daily experience and decided by the Orientals, who are the best judges; Schneider: Gibbon, vii. 200. TR.

75. ἀνέχεται] ὁπομένει, Hesychius, v. 48. viii. 26. ἀ. ὁρέων, v. 19. ᾿Αθηναῖοι, πρῶτοι Ἑλλήνων πάντων ἀνέ-

σχοντο ἐσθητά τε Μηδικὴν δρέωντες, καὶ τοὺς ἄνδρας ταύτην ἐσθημένους τέως δὲ ἢν τοῦσι Ἑλλησι καὶ τὸ οὔνομα τὸ Μήδων φόβος ἀκοῦσαι, νὶ. 112. μόνης σοῦ κλύων ἀνέξεται, Æschylus, P. 843. BL. The author of the second book of Maccabees, speaking of the loathsome disease of Antiochus, says, ὑπὸ δὲ τῆς ὁσμῆς αὐτοῦ πῶν τὸ στρατόπεδον βαρύνεσθαι τῆ σαπρία. Τοὶ τὸ τῆς ὁσμῆς ἀφόρητον βάρος καὶ μηδὲ τῆς ὁσμῆς ἀφόρητον βάρος κέχεσθα, γὶς, 9. 10. 12.

76. ἐπεῖχε] ἐπ. στρατηλατέειν, i. 153. ἐπ. στρατεύεσθαι, vi. 96. understand τὸν νοῦν. W. Polybius, iii. 43. x. 41. xviii. 28. The same as προσέχειν. S. Lucian supplies the ellipsis, τοῖς μεγίστοις ἐπέχειν τὸν νοῦν, ii. p. 212. SC fl. ubi spectaculi tempus renit, deditæque eo mentes cum oculis erant, Livy, i. 9.

SCHL.

77. ὕσφραντο] M. G. G. 244.

78. καμήλων] M. G. G. 327. obs. 2. From the preceding construction of δσφραινόμενοs, the genitive case here may be accounted for by understanding την όξιμην.

79. μέντοι] however; καίπερ τῆσδε

της έλπίδος ψευσθέντες. ST.

LXXXI. Τοῖσι μὲν δὴ κατεστήκεε πολιορκίη. Κροῖσος δὲ, δοκέων οἱ χρόνον ἐπὶ μακρὸν ἔσεσθαι τὴν πολιορκίην, ἔπεμπε ἐκ τοῦ τείχεος ἄλλους ἀγγέλους ἐς τὰς συμμαχίας. οἱ μὲν γὰρ πρότερον διεπέμποντο, ἐς πέμπτον μῆνα προερέοντες συλλέγεσθαι ἐς Σάρδις τούτους δὲ ἐξέπεμπε, τὴν ταχίστην ει δέεσθαι βοηθέειν, ει ἀς πολιορκεομένου Κροίσου.

LXXXII. Ές τε δη ών τας άλλας έπεμπε συμμαχίας, και δη και ές Λακεδαίμονα, τοισι δὲ και αυτοισι τοισι Σπαρτιήτησι κατ' αυτον τουτον τον χρόνον συνεπεπτώκες έρις ἐουσα προς 'Αργείους, περί χώρου καλεομένου Θυρέης.83

LXXXIII. Οι δὲ ὅμως, ἐπεί τε ἐπύθοντο τοῦ κήρυκος, ὁρμέατο βοηθέειν. και σφι ἤδη παρεσκευασμένοισι, και νεῶν ἐουσέων ἐτοίμων, ἦλθε ἄλλη ἀγγελίη, ὡς ἡλώκοι τὸ τεῖχος τῶν Αυδῶν, και ἔχοιτο Κροῖσος Ζωγρηθείς. οὕτω δὴ οῦτοι μὲν, συμφορὴν ποιησάμενοι μεγάλην, ἐπέπαυντο.

LXXXIV. Σάρδιες δὲ ἥλωσαν ὧδε· ἐπειδὴ τεσσερεσκαιδεκάτη ἐγένετο ἡμέρη πολιορκεομένω Κροίσω, Κυρος τῆ στρατιῆ τῆ ἐωυτοῦ, διαπέμψας ἰππέας, προεῖπε⁸⁴ τῷ πρώτω ἐπιβάντι τοῦ τείχεος δῶρα δώσειν. μετὰ δὲ τοῦτο, πειρησαμένης τῆς στρατιῆς, ὡς οὐ προεχώρες. Ενθαῦτα, τῶν ἄλλων πεπαυμένων, ἀνὴρ Μάρδος δι ἐπειρᾶτο προσβαίνων, τῷ οὐνομα ῆν Ὑροιάδης, κατὰ τοῦτο τῆς ἀκροπόλιος, τῆ δι οὐδεὶς ἐτέτακτο φύλακος δι γὰρ ῆν δεινὸν, κατὰ τοῦτο μὴ

80. χρόνφ] after a time. ἐπί τινι is understood, Bernhold, B. 270.

51. την ταχίστην] understand κατὰ and Εραν. σφενδονητών την ταχίστην δεῖ, Xenophon, An. iii. 3. 10.

82. βοηθέειν] δεόμενος Κροίσφ βοηθέειν πολιορκεομένφ, i. 83. W.

83. Θυρέης] part of Cynuria. L. ή δὲ Θυρεάτις γῆ, μεθορία τῆς 'Αργείας καὶ Λακωνικῆς ἐστὶν, ἐπὶ θάλασσαν καθήκουσα, Thucydides, ii. 27.

81. προείπε] Dictator fertur pronunciasse militi præmia, qui primus castra hostium intrasset, Livy, ii. 20.

85. οὐ προεχώρεε] it did not succeed. πειρωμένοισι κατὰ τὸ ἰσχυρὸν οὐ προεχώρεε κάτοδος, ἀλλὰ προσέπταιον με-

γάλως. v. 62. viii. 102. εἴ τι μὴ προχωροίη τοῖς ἐσεληλυθόσι, Thucy dides, ii. 5. W.

S6. Μάρδος] Μάρδοι μὲν Πέρσησι προσεχέες οἰκέουσι, λησταὶ καὶ οῦτοι, Αττιαρ, Ind. 40. L. Murdorum gens confinis Hyrcaniæ, cultu vilæ aspera, et latrociniis adsueta; incolæ, ritu ferarum virgulta subire soliti, Q. Curtius, vi. 5. 11, 17. Compare the detailed account of the taking of a castle by Marius, where a Ligurian guide scaled the rock; Sallust, B. J. 97—90.

87. τῆ] μερίδι may be understood with τῆ, as μέρος with κατὰ τοῦτο.

88. φύλακος] a poetical, and, ac-

αλώ κοτέ, απότομός 89 τε γάρ έστι ταύτη ή ακρόπολις, και αμαχος. 60 έστι 91 δε πρώς 92 του Τμώλου 93 τετραμμένον της πόλιος. ὁ ων δή Υροιάδης οὖτος 94 ο Μάρδος, ίδων τῆ προτεραίη 95 των τινα 96 Λυδων κατά τουτο της άκροπόλιος καταβάντα έπὶ 97 κυνέην 96 άνωθεν κατακυλισθείσαν, και άνελόμενον, έφράσθη και ές θυμών έβάλετο. τότε δε δή ο αυτός τε άναβεβήκες, και κατ' αυτον άλλοι Περσέων άνέβαινον προσβάντων δε συχνών, ούτω δη Σάρδιες τε ηλώκεσαν,99 καὶ πᾶν τὸ ἄστυ ἐπορθέετο.

LXXXV. Κατ' αὐτὸν δὲ Κροῖσον τάδε ἐγένετο. ἦν οἱ παῖς, τοῦ καὶ πρότερον ἐπεμνήσθην, τὰ μὲν ἄλλα ἐπιεικής, ἄφωνος δέ. ἐν τῆ ών παρελθούση εὐεστοῖ 100 ὁ Κροῖσος τὸ πᾶν ές αὐτὸν έπεποιήκες,

cording to some, a Doric, form of φύλαξ. It occurs frequently in Herodotus; in Homer, Il. 2. 566. Stephens, Th. G. L. 10227. D. φύλακοι, iii. 14. so μάρτυροι, Il. B. 302.

89. ἀπότομος] κατὰ τὰ ἀποτομώτατα δοκούντα είναι του Σαρδιανών έρύματος,

Xenophon, Cyr. vii. 2. 3.

90. Luaxos] impregnable. "The castle (of Sardis), which is erected on a high and steep mountain, is very difficult to ascend, and almost inaccessible by force of arms;" Rycaut, quoted by Wells, ii. 5. 1. συμβαίνει τας δχυρωτάτας πόλεις ώς έπὶ τὸ πολύ βάστα γίγνεσθαι τοῖς πολεμίοις ὑποχειplous διὰ τὴν ἀλιγωρίαν τῶν ἐνοικούντων, Polybius vii, 15.

91. ἔστι] i. e. ἔστι δὲ τὸ τῆς πόλιος μέρος τετραμμένον πρός του Τμώλου; so ή Καλή 'Ακτή έστι πρός Τυρσηνίην τετραμμένη της Σικελίης, νί. 22. L.

92. mods in the sense of towards, governs both the genitive and the accusative, as πρός Λιβύης, -πρός μεσαμ-Βρίης, - πρός βορέην τε καὶ πρός ἐσπέρην, -πρός την ηω, ii. 99. πρός τοῦ Πόντου, - πρός το Αίγαΐου, vii. 55. πρός ηῶ τε καὶ τοῦ Τανάῖδος, iv. 122. Vig. ix. 8. 5. M. G. G. 590. y. 591. a.

93. Τμώλου] now Bouz-dag, "the cold mountain," or Tomolitzi. L.

94. ούτος] Sο τούτον δή ων τον Ατυν, i. 34. ούτος δη δ καθαρθείς, i. 43. δ δε παις ούτος δ άφωνος, i. 85. S.

95. τη προτεραίη] ήμέρη is understood, as in τη δευτεραίη and es την VOL. I.

δσπεραίην, iv. 113. Thucydides supplies the ellipsis, τη προτεραία ημέρα. v. 75. SCH. B. 106.

96. τῶν τινὰ] So τῶν τις Περσέων, i. 85. τῶν τινὰ 'Αστυάγεος, i. 109. τῶν τις δοκίμων ἄλλος Μήδων, i. 124.

97. ἐπὶ] after, following verbs of motion, denotes the end of one's going: ιέναι έπι την θήρην, i. 37. την θυγατέρα εξέπεμπε επ' ύδωρ, iii. 14. Μ. G. G. 586. c. ώχοντο ἐπ' ἀργυρολογίαν, Xenophon, H. i. 1. 8. See note 53.

98. κυνέην] is properly an adjective agreeing with περικεφαλαία; and originally signified a helmet covered with the skin of a dog, otter, or seal, δορά κυνός ποταμίου, σκέπουσα τὰς κεφαλάς. Eustathius, but afterwards, by synecdoche, any helmet. D. B. 215. 70. Potter, iii. 4.

99. ήλάκεσαν] There are various accounts given of the capture of Sardis; see Xenophon, Cyr. vii. 2. 1. Ctesias, P. 4. Polyanus, vii. 6. 2, 3. which last is least creditable to the character of Cyrus. Antiochus took the city in the same manner as here related, Polybius, vii. 15-18. L.

100. εὐεστοί] εὐημερία, εὐετηρία, ή καλλίστη των έτων διαγωγή. GL. εὐθηνία, εὐδαιμονία, Hesychius: derived from "Εστη, " Vesta." χαίρουσαν εὐ-εστοῖ πόλιν, Æschylus, Ag. 630. Βίον τελευτήσαντ' ἐν εὐεστοῖ φίλη, 902. μήτ' ἐν κακοῖσι, μήτ' ἐν ἐ. Φ. Τh. 171.

BL.

άλλα τε ἐπιφραζόμενος, καὶ δὴ καὶ ἐς Δελφούς περὶ αὐτοῦ ἐπεπόμφεε γρησομένους, ή δὲ Πυθίη οἱ εἶπε τάδε.

Λυδέ γένος, πολλων βασιλεύ, μέγα νήπιε Κροίσε, μή βούλευ πολύευκτον ίην 1 άνα δώματ' άκούειν παιδός φθεγγομένου. τύδε σοι πολύ λώϊον² άμφὶς³ έμμεναι αυδήσει γαρ έν ήματι πρώτον ανόλβω.4

άλισκομένου δὲ τοῦ τείχεος, ἡῖε 5 γὰρ τῶν τις Περσέων ἀλλογνώσας 6 Κροίσον ώς άποκτενέων, Κροίσος μέν νυν, όρέων ἐπιόντα, ὑπὸ τῆς παρεούσης συμφορής παρημελήκες, ουδέ τι οι διέφερε? πληγέντι αποθανέειν· ὁ δὲ παῖς οῦτος ὁ άφωνος, ώς εἶδε ἐπιόντα τὸν Πέρσην, ύπο δέους τε και κακού ερόηζε 8 σωνήν, είπε δέ " Ωνθρωπε,9 μή κτείνε Κροίσου." ούτος μεν δή τούτο πρώτον έφθέγξατο μετά δε τοῦτο ήδη έφώνες τὸν πάντα χρόνον τῆς δύης.

LXXXVI. Οι δε Πέρσαι τάς τε δή Σάρδις έσχον, και αυτον Κροίσου έξώγρησαν, άρξαντα έτεα τεσσερεσκαίδεκα, καὶ τεσσερεσκαίδεκα ήμέρας πολιουκηθέντα, κατά τὸ χρηστήριόν τε καταπαύσαντα την έωυτου μεγάλην άρχην. λαβόντες δε αυτόν οι Πέρσαι ήγαγοι παρά Κύρον, ὁ δέ, συννήσας πυρήν 10 μεγάλην, άνεβήβασε έπ' αυτήν τον Κροισόν τε έν πέδησι δεδεμένον, και δις έπτα Λυδών παρ' αυτόν

- 1. ihv] ià, a voice; la, one, Doric for µia; violets. A word of very rare occurrence, and put for iwh according to Eustathius; synonymous with γηρυς, φωνή, βοά, ἰακχή, αὐδή, see Æschylus, P. 932. Euripides, Rh. 554. BA. BL.
 - 2. λώτον] M. G. G. 134.

- ἀμφὶs] far.
 ἀνόλβφ] Idemque (deus) mittit et signa nobis ejus generis qualia permulta historia tradidit; quale-illud est auod scribit Herodolus: Cræsi filium, cum esset infans, locutum; quo ostento regnum patris et domum funditus concidisse, Cicero, de Div. i. 53.
- 5. Aiel A similar instance of anacoluthia, caused by a sentence inserted parenthetically with yap, occurs, i. 144. είς δη-διαλαβέειν. ST.

6. ἀλλογνώσας] ἀγνοήσας, Hesy-

chius, W.

7. οὐδε διέφερε] nor did it make any difference to him. & to ekelvous

- σωθήναι καὶ κατορθώσαι μάλιστα διέφεpev, Demosthenes, de Cor. p. 520. A.
- S. ěppněe] ěkpaže, Hesychius; diáτονον και ίσχυρον είπε, Suidas, ii. 2. v. 93. Αν το παιδίον φωνην ρήξη, Ηίμροcrates, π. Ἐπικ. vii. οὐρανομήκη ἡήξατ ε φωνην, Aristophanes, N. 356. 947. rupit hanc pectore vocem, Virgil, An. iii. 246. ii. 129. xi. 377. Ovid, M. x. 147. Silius, viii. 301. By the sacred writers φωνην is sometimes suppressed, Gal. iv. 27. Isaiah (LXX) liv. 1. SCHL. SCH. B. 297.

9. "ωνθρωπε] & άνθρωπε. 10. πυρὴν] This cruelty was the more atrocious from Crœsus being great uncle to Cyrus: Aryenis, sister of Crossus, having married Astyages, maternal grandfather of Cyrus. Neither Ctesias nor Xenophon record it; and our author does not positively affirm it. L.

παίδας, ἐν νόφ ἔχων εἴτε δὴ ἀκροθίνια 11 ταῦτα καταγιεῖν 12 θεῶν ὅτεφ δὴ, 13 εἴτε καὶ εὐχὴν ἐπιτελέσαι θέλων, εἴτε καὶ πυθόμενος τὸν Κροῖσον εἶναι θεοσεβέα, τοῦδε εἴνεκεν ἀνεβίβασε ἐπὶ τὴν πυρὴν, βουλόμενος εἰδέναι, εἴ τίς μιν δαιμόνων ῥύσεται 14 τοῦ μὴ 15 Ζῶντα κατακαυθῆναι. τὸν μὲν δὴ ποιέειν 16 ταῦτα· τῷ δὲ Κροίσφ ἔστεῦτι ἐπὶ τῆς πυρῆς ἐσελθεῖν, καὶ περ ἐν κακῷ ἐόντι τοσούτῳ, τὸ 17 τοῦ Σόλωνος, ຜς οἰ εἴη σὺν θεῷ 18 εἰρημένον τὸ " μηδένα εἶναι τῶν Ζωύντων ὅλβιον." 19 ὡς δὲ ἄρα μιν προστῆναι τοῦτο, 20 ἀνενεικάμενόν 11 τε καὶ ἀναστενάξαντα ἐκ²² πολλῆς ἡσυχίης, 23 ἐς τρὶς ὀνομάσαι

11. ἀκροθίνια] first fruits; from ἄκρον "top" and θινδς " of a heap of corn:" ἀπαρχὴ τῶν θινῶν θίνες δέ εἶσιν οἱ σωροὶ τῶν πυρῶν ἢ κριθῶν σκῦλα, λαφύρων ἀπαρχαὶ, Hesychius. SCHL.

12. καταγιείν] to offer as a burnt sacrifice: see Stephens, Th. L. G.

1311.

13. ὅτεφ δή] for οὐκ οἶδα ὅτεφ δή, so ἐμ μισθῷ ὅσφ δή; οὐ γὰρ ἔχω τοῦτό γ εἰπεῖν ἀτρεκέωs, i. 160. ὅτεν δή χρήματος, iii. 121. ὅκον δὴ, iii. 129. ՏΤ.

14. ρύσεται] When Nebuchadneznar told the three children, ἐμβληθήσεσθε εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν
καιομένην and asked καὶ τἰς ἐστι Θεός,
δε ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ χειρός μου; they
replied, ἔστι Θεός ἡμῶν ἐν οὐρανοῖς, ῷ
ἡμᾶς λατρεθομεν, δυνατὸς ἐξελέσθαι
ἡμᾶς ἐκ τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης, καὶ ἐκ τῶν χειρῶν σου, βασιλεῦ,
δύσεται ἡμᾶς, Daniel, iii. 15. 17.

15. του μή] έξερυσάμην βροτούς του μη διαβραισθέντας είς Αίδου μολείν, Æschylus, P. V. 243. το σωμα δύεται μη κατθανείν, Euripides, H. F. 196. and with μη omitted, δν θανείν ερδυσάμην, Al. 11. After a negative or prohibitive verb, μη is generally annexed to the infinitive, by a pleonasm; Devarius. M. G. G. 533. obs. 3. 1-6. To the verbs, of which instances are given by Matthiæ, may be added aneρείν, Thucydides, i. 29. ἀντειπείν, Th. i. 86. ἀντιλογείν, Sophocles, An. 383. έξομνύειν, 550. κατέχεσθαι, Th. i. 17. παριέναι, Ε. R. 283. λείπειν, 1232. φεύγειν, An. 269. ἀπολύεσθαι, Th. i. 95. 128. ἀποκρύπτεσθαι, Th; ii. 53. φυλάσσειν, Œ. C. 667. Livy has id negare augur neque mutari neque novum constitui, i. 36. and Lucretius officiunt obstantque,—impediunt prohibentque, quo minus, ii. 783.

16. ποιέειν] Understand λέγουσι, as before θέλειν and γενέσθαι, i. 59. είναι, i. 75. ST. SCH. B. 376. sequi se jubebat, (dicens se) cunctantem vi abs-

tracturum, Livy, iii. 44.

17. τδ] τδ Κλέωνος, Thucydides, iii. 47. τδ σδν, Æschylus, Ag. 533. i.e. τδ εἰρημένον ὑπδ σοῦ, Scholiast. M. G. G. 283. BL.

18. σὸν θεφ] Vig. ix. 5. 13.

19. ὅλβιοτ] Si verum judicium facere volumus, ac repudiula omni fortunæ ambitione decernere, mortalium nemo est felix, Pliny, N. H. vii. 40. W.

finitive, see M. G. G. 537.

21. ἀνενεικάμενον] Ionic and poetic for ἀνειεγκάμενον, i. e. ἄμα στεναγμῷ ὁλοφυράμενον ἐκ βάθους ἐκβοήσας, Ælian. μνησάμενος ἀδινῶς ἀνενείκατο, φώνησέν τε, Homer, Il. T. 314. Apollonius, iv. 1748. Φωνὴν is supplied by Musæus, 172. Apollonius, iii. 635. μῦθον by the latter, iii. 463. Schwebel. SCH. B. 297. S. Barnes gives the sense of this passage, δεινόν τ' οἰμάξας, μεγάλην ἀνενείκατο φωνήν '' ὥ μοι ἐγών!'' Esth. 627.

Σόλωνα. 4 και τον Κύρον, ακούσαντα κελεύσαι τους έρμηνέας έπείρεσθαι τὸν Κροισον, τίνα τοῦτον 25 έπικαλέοιτο καὶ τοὺς, προσελθόντας, έπειρωταν. Κροισον δε τέως 26 μεν σιγήν έχειν έρωτεώμενον μετά δε, ως ήναγκάζετο, είπεῖν "Τον αν έγω πασι τυράννοισι προετίμησα²⁷ μεγάλων χρημάτων ές λόγους έλθειν." 'Ως δέ σφι ασημα εφραζε, πάλιν έπειρωτεον τα λεγόμενα. λιπαρεόντων δε αὐτῶν, καὶ ὄχλον παρεχόντων, ἔλεγε δή, ὡς ἦλθε ἀρχήν 28 ὁ Σόλων, έων 'Αθηναίος, και θεησάμενος πάντα τον έωυτοῦ όλβον ἀποφλαυρίσειε οία δη είπας, ώστε αὐτῷ πάντα ἀποβεβήκοι, τηπερ ἐκείνος εἶπε, οὐδέν τι μάλλον 29 ές έωυτον λέγων, ή ές άπαν το άνθρώπινον, 30 και μάλιστα τους παρα σφίσι αυτοίσι δοκέοντας ολβίους εξναι, τὸν μὲν Κροϊσον ταῦτα ἀπηγέεσθαι τῆς δὲ πυρῆς ήδη άμμένης καίεσθαι τὰ περιέσχατα.31 καὶ τὸν Κύρον, ἀκούσαντα τῶν ἐρμηνέων τὰ εἶπε Κροῖσος, μεταγνόντα τε καὶ ἐννώσαντα, 32 ὅτι καὶ αυτός ανθρωπος έων άλλον ανθρωπον, γενόμενον έωυτου εύδαιμονίη ούκ έλάσσω, ζώοντα πυρί διδοίη πρός τε τούτοισι, δείσαντα την τίσιν, και έπιλεξάμενον, ως ουδέν είη των έν ανθρώποισι ασφαλέως έχον,33

. 22. €κ7 Vig. ix. 3. 2. M. G. G. 574. This preposition is especially used to denote change from one thing to another directly opposite; as ἐκ αἰθρίης καὶ νηνεμίης νέφεα καὶ χειμώνα, i. 87. έκ πλουσίου πένητα, έκ βασιλέως ίδιώτην, Xenophon, An. vii. 7. 17. γελάν έκ δακρύων, Cyr. i. 4. 28. έκ μεν είρηνης πολεμείν, έκ δε πολέμου πάλιν ξυμβηναι, Thucydides, i. 120. ἐν πέδφ κοίτας βασιλικών έκ δεμνίων, Euripides, Tr. 496. έξ ολβίων άζηλον βίον, Sophocles, Tr. 288. τυφλός έκ δεδορκότος, Ε. R. 454. λευκήν έκ μελαίνης τρίχα, An. 1104. vilitus ex caritate, Cicero, pro L. M. xv. ex favore invidia, Livy, ii. 7. fumum ex fulgore, ex fumo lucem, Horace, A. P. 143.

23. ήσυχίης] σιωπης, Ammonius. SCHL. σιωπης γενομένης, στενάξας μέγα, είς τρις ἀνακαλείται Σόλωνα, Nicolaus Dam. Exc. p. 461. W.

24. Σόλωνα] δόξαν έσχεν δ Σόλων. ένὶ λόγω τον μέν σώσας, τον δὲ παιδεύσας τῶν βασιλέων, Plutarch. Rollin, iv. 1. 1. \ 6.

25. τίνα τοῦτοι] τίς οὖτος είη, ὄν.

M. G. G. 264. obs.

26. τέως] for some while. Ionic for έως. τέως μεν is followed by μετά

δέ, i. 11. 86. 94. ἐπεὶ δὲ, ii. 45. ἔπειτα δὲ, vi. 83. τέλος δὲ, i. 82. ii. 169. S.

27. προετίμησα] i. e. ἐποιησάμην περὶ πλείονος ἢ. When a hypothetical proposition is self-evident, it is often suppressed; as εἰ δυνατὸν ἢν is here; and εἰ μὴ ἐπυθόμην τοῦ θεράποντος, with κατέδοξα, i. 111. ST. εὐξω ἄν τὰ νῦν πεπραγμένα μᾶλλον σοὶ καταπραχθήναι, ἢ πολλαπλάσια τούτων τῶν-χρημάτων γενέσθαι, Χεπορίοπ, Απ. vii. 7. 16. ἡν ὑμεῖς ἀν πρὸ πολλῶν χρημάτων καὶ χάριτος ἐτιμήσασθε δύναμιν ὑμῦν προσγενέσθαι, Thucydides, i. 33. M. G. G. 377.

28. ἀρχην] formerly; i. 140. ii. 27.

29. οὐδέν τι μᾶλλον] not at all more; iv. 118. ST.

30. ἀνθρώπινον] γένος understood.

31. περιέσχατα] extremities. καιομένου τοῦ άστεος,—τὰ περιέσχατα νεμομένου τοῦ πυρός, v. 101. W.

32. ἐννώσαντα] According to Burgess, νόω, νώσαs is the more ancient form of νοέω, νοήσαs, D. M. C. p. 102.

33. ἀσφαλέως ἔχον] i. e. ἀσφαλές δν, ἔχω with an adverb being equivalent to εἰμὶ with an adjective. See i. 39.

κελεύει 34 σβεννύναι την ταχίστην το καιόμενον πῦρ, καὶ καταβιβάζειν Κροϊσόν τε καὶ τοὺς μετὰ Κροϊσου. καὶ τοὺς, 35 πειρωμένους, οὐ δύνασθαι ἔτι τοῦ πυρὸς ἐπικρατῆσαι.

LXXXVII. Ένθαῦτα λέγεται ὑπὸ Λυδῶν, Κροῖσον, μαθόντα τὴν Κύρου μετάγνωσιν, ώς ώρα πάντα μεν άνδρα σβεννύντα 36 το πυρ, δυναμένους δε οὐκέτι καταλαβείν,37 επιβώσασθαι τὸν 'Απόλλωνα επικαλεύμενον, εί τί 38 οί κεχαρισμένον έξ αυτοῦ έδωρήθη, παραστηναι, και ρύσασθαί μιν έκ τοῦ παρεύντος κακοῦ, τὸν μεν, δακρύοντα, ἐπικαλέεσθαι τὸν θεόν εκ δε αίθρίης τε καί νηνεμίης συνδραμέειν έξαπίνης νέφεα, και γειμωνά τε καταβραγήναι και δοαι δδατι λαβροτάτω, κατασβεσθηναί τε την πυρήν. ούτω δη μαθόντα τον Κύρον, ώς είη ό Κροίσος και θεοφιλής και άνηρ άγαθος, καταβιβάσαντα αυτον άπο της πυρης είρεσθαι τάδε "Κροίσε, τίς σε άνθρώπων άνέγνωσε, " έπὶ γῆν την έμην στρατευσάμενου, πολέμιον άντὶ 40 φίλου έμοὶ καταστήναι;" 'Ο δὲ εἶπε' " Π βασιλεῦ, ἐγὼ ταῦτα ἔπρηζα τῆ σῆ μεν ευδαιμονίη, 41 τη έμεωυτου 42 δε κακοδαιμονίη αίτιος δε τούτων έγένετο ὁ Έλλήνων θεὸς, ἐπαείρας 43 ἐμὲ στρατεύεσθαι. οὐδεὶς γὰρ ούτω ανόητός έστι, όστις 44 πόλεμον προ είρηνης αίρεεται έν μέν γαρ τη, οι παίδες τους πατέρας θάπτουσι, έν δὲ τῷ, οι πατέρες τους παίδας, άλλα ταυτα δαίμοσί κου φίλον ητ ουτω γενέσθαι.

LXXXVIII. 'Ο μèν ταῦτα ἔλεγε· Κῦρος δὲ αὐτὸν λύσας κάτισε τε ἐγγὰς ἔωυτοῦ, καὶ κάρτα ἐν πολλῆ προμηθίη εἶχε, ἀπεθωύμα 2 έ⁴⁵ τε ὁρέων καὶ αὐτὸς, καὶ οἱ περὶ ἐκεῖνον ἐόντες πάντες. ὁ δὲ, συννοίη ⁴⁶ ἐχόμενος, ήσυχος ἦν. μετὰ δὲ, ἐπιστραφείς ⁴⁷ τε καὶ ἰδόμενος τοὺς

34. κελεύει] for κελεύειν, as if καλ δ Κύρος, &c. had preceded. ST.

35. τους] οἶς ἐπέταξε τοῦτο τὸ ἔργον. ST.

36. σβεννύντα] trying to extinguish.

37. καταλαβείν] to check it; i. 46. S. 38. εί τι] εί ποτέ τοι χαρίεντ' επί νηθν έρεψα, η εί δή ποτέ τοι κατά πίονα μηρί έκηα ταύρων, ηδ' αίγων, τόδε μοι κρήηνον ἐέλδωρ, Homer, H. A. 39. δ δέσποθ' Έρμη, εί τι κεχαρισμένον χοιρίδιον οίσθα παρ' έμοῦ γε κατεδηδοκώς, Sc. Aristophanes, Ράκ, 381. W.

39. ἀνέγνωσεν] ἀνέπεισεν, ἀνεδίδαξεν. GL. M. G. G. 227.

40. avri] See the note on ek, in

the preceding page.
41. εὐδαιμονίη | The dative is ren-

dered by owing to. M. G. G. 403. b.

42. ἐμεωυτοῦ] compounded of ἐμέο and αὐτοῦ, by crasis of oa. M. G. G. 148. obs. 2.

43. ἐπαείρας] by instigating.

44. δστις] after οὕτω, is put with a finite verb, instead of ἄστε with an infinitive. M. G. G. 479. obs. 1.

45. ἀπεθωύμαζε] Πρίαμος θαύμαζ' 'Αχιλη̂α, αὐτὰρ Πρίαμον θαύμαζεν 'Αχιλλευς, εἰσορόων, Homer, II. Ω. 629. W.

46. συννοίη] λύπη, ἐννοία, Hesychius. μη τοι χλιδή δοκείτε, μητ' αὐθαδία σιγάν με συννοία δὲ δάπτομαι κέαρ, Æschylus, P. V. 145. BL.

47. ἐπιστραφείς] ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπιστραφείς καὶ ἰδών αὐτην, St. Matthew, ix. 22.

Πέρσας τὸ τῶν Λυδῶν ἄστυ κεραΐ ἐντας, 48 εἶπε· 49 " Λ βασιλεῦ, κότερα 50 λέγειν πρὸς σὲ τὰ νοέων τυγχάνω, 51 ἢ σιγᾶν ἐν τῷ παρεόντι 52 χρόνῳ χρή; Κῦρος δὲ μιν θαρσέοντα ἐκέλευε λέγειν, ὅ τι βούλοιτο. ὁ δὲ αὐτὸν εἰρώτα, 53 λέγων· " Οὖτος ὁ πολλὸς ὅμιλος τί ταῦτα σπουδῷ πολλῷ ἐργά ἐεται;" 'Ο δὲ εἶπε: " Πόλιν τε τὴν σὴν διαρπά ἐει, καὶ χρήματα τὰ σὰ διαφορέει." 54 Κροῖσος δὲ ἀμείβετο· " Οὔτε πόλιν τὴν ἐμὴν οὕτε χρήματα τὰ ἐμὰ διαρπά ἐει· οὐδὲν γὰρ ἐμοὶ ἔτι τούτων μέτα· ἀλλὰ φέρουσί τε καὶ ἄγουσι 55 τὰ σά."

LXXXIX. Κύρφ δε επιμελες 56 εγένετο τὰ Κροῖσος εἶπε, μεταστησάμενος 57 δε τοὺς ἄλλους, εἴρετο Κροῖσον, ὅ τι οἰ ενορφη 58 εν τοῖσι ποιευμένοισι. ὁ δὲ εἶπε· "'Επεί τέ με θεοὶ δῶκαν δοῦλόν σοι, δικαιῶ, 59 εἴ τι ἐνορέω πλέον, σημαίνειν σοι. Πέρσαι, φύσιν ἐύντες ὑβρισταὶ, εἰσὶ ἀχρήματοι· ἢν ὧν σὺ τούτους περιτόης 60 διαρπάσαντας καὶ κατασχόιτας χρήματα μεγάλα, τάδε τοι ἐξ αὐτῶν ἐπίδοξα 61 γενέσθαι· ὃς ἃν αὐτῶν πλεῖστα κατάσχη, τοῦτον προσδέκεσθαί 62

48. κεραίζοντας] pillaging; literally butting. The metaphor is taken from the violence with which a horned animal assaults and destroys: ἐποίησεν ἐαυτῷ Σεδεκίας κέρατα σιδηρᾶ, καὶ εἶπε· 'τάδε λέγει Κύριος' ἐν τούτοις κερατιεῖς τὴν Συρίαν,'' LXX. 1 Kings, xxii. 11.

49. $\epsilon \hat{l}\pi\epsilon$] According to Xenophon, the advice of Crossus was solicited by Cyrus, Cyr. vii. 2. 10.

50. κότερα] i. 91. the same as κό-

τερον.

51. νοέων τυγχάνω] I happen to be thinking: ἐτύγχανε ἀναβεβηκὰς, he happened to have gone up, vii. 3. ἐτύγχανε κατεηγότα, they happened to be braken, vii. 224. M. G. G. 553. 4.

52. παρεόντι] χρόνω is often understood, as εν τω τότε παρόντι, Thucy-

dides, i. 95.

53. εἰρώτα] has not an augment, but comes from the Ionic form εἰρωτάω. See i. 11. ii. 32. vi. 3. vii. 148. M. G. G. 167. 4.

51. διαφορέει] the same as διαρπά-

CEL. N.

55. ἄγουσι] i. 166. ἄγειν signifies to drive away slaves and cattle; φέρειν to carry off other booty: agere and ferre in Latin have the same signifi-

cation, Livy, xxii. 3. xxxviii. 15. xxxix. 54. xl. 49. alii rapiunt incensu feruntque Pergama, Virgil, Æn. ii. 374.

56. ἐπιμελέs] instead of ἐπιμελέα, χρῆμα being understood, εἴη χρῆμα καπηρτημένον μουναρχίη, iii. 80. ἢν μέγιστον πρῆγμα Δημοκήδης, iii. 132. ST.

57. μεταστησάμενος] In speaking of the senate at Athens, Æschines uses a similar expression, μ. τοὺς ἰδιώτας, in Ct. 40. remotis arbitris, Livy, ii. 4. 37.

58. ἐνορφη] for ἐνοράοι, οτ ἐνορέοι.

M. G. G. 193. 2.

59. δικαίω] Ι think it my duty. νεκρούς τους θανόντας θάψαι δικαίω, Euripides, Sup. 534.

60. περιτόης] i. 191. περιοράν, Thucydides, i. 24. περιόψεσθαι, Th. i.

35. 39. to overlook.

61. ἐπίδοξα] προσδόκιμα. GL. i. e. προσδόκα τάδε τοι ἐξ αὐτῶν γενήσεσθαι. ὅσα φεύγοντας ἐκ τῆς πατρίδος κακὰ ἐπίδοξα καταλαμβάνειν, iv. 11. πολλοὶ ἐκίδοξα τωὐτὸ τοῦτο πείσεσθαι εἶσι, vì. 12. ST. See M. G. G. 506. 2.

62. προσδέκεσθαι] See note on φεύγειν, c. 55. ubi vota solves, purpureo velare comas amictu, Virgil, Æn. iii.

τοι έπαναστησύμενον. 63 νῦν ὧν ποίησον ὧδε, εί τοι ἀρέσκει τὰ ένὼ λέγω, κάτισον των δορυφόρων έπὶ πάσησι τῆσι πύλησι φυλάκους, οξ λεγόντων 64 προς τους έκφέροντας τα χρήματα άπαιρεόμενοι, ως σφεα άναγκαίως έχει δεκατευθήναι τῷ Διί. καὶ σύ τέ σφι οὐκ άπεχθήσεαι 65 βίη ἀπαιρεύμενος τὰ χρήματα, καὶ ἐκείνοι, συγγιόντες 66 ποιέειν σε δίκαια, εκόντες ποιήσουσι."

ΧC. Ταῦτα ἀκούων, ὁ Κῦρος ὑπερήδετο, ώς οἱ ἐδόκεε εὖ ὑποτίθεσθαι αινέσας δέ πολλά, και έντειλάμενος τοισι δορυφόροισι, τά Κροισος υπεθήκατο, έπιτελέειν, είπε πρώς Κροισον τάδε " Κροισε. αναρτημένου 67 σεῦ ἀνδρὸς βασιλέος 68 χρηστά έργα και έπεα ποιέειν, αίτεο δόσιν, τήν τινα βούλεαί τοι γενέσθαι παραυτίκα." 'Ο δὲ εἶπε " Ω δέσποτα, 69 ἐάσας με γαριεῖ μάλιστα τὸν θεὸν τῶν Ελλήνων, τον ετίμησα εγώ θεων μάλιστα, επείρεσθαι, πεμψαντα τάσδε τας πέδας, εὶ έξαπατᾶν τοὺς εὖ ποιεῦντας νόμος ἐστί οἰ." Κύρος δέ είρετο, ό τι οί τουτο έπηγορεύων παραιτέοιτο. Κροίσος δέ οί έπανηλόγησε 70 πασαν την έωυτου διάνοιαν, και των χρηστηρίων τας υποκρίσιας, και μάλιστα τα αναθήματα και ως, επαρθείς τω μαντηίω, έστρατεύσατο έπὶ Πέρσας, λέγων δὲ ταῦτα, κατέβαινε?1

404. is an instance of the infinitive for

the imperative, in Latin.

63. ἐπαναστησόμενον will rebel. Thucydides clearly marks the difference between this verb and ἀφιστάναι. έγω γάρ, οίτινες μέν μη δυνατοί φέρειν την ύμετέραν άρχην, η οίτινες ύπο των πολεμίων αναγκασθέντες, απέστησαν, ξυγγνώμην έχω οίτινες δὲ, αὐτόνομοί τε οἰκοθντες, καὶ τιμώμενοι ἐς τὰ πρῶτα ύπο ήμων, ταθτα είργάσαντο οθτοι ἐπανέστησαν μᾶλλον ἡ ἀπέστησαν. ἀπόστασις μὲν τῶν βίαιόν τι πασχόντων corly, iii. 39. where the Scholiast completes the sentence thus, ἐπανάστασις δε. όταν τινές μηδεν άδικούμενοι στασιάσωπι καὶ έχθρεύσωσι τοῖς μηδέν άδιkhoaow. The whole chapter elucidates this distinction. ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς, St. Matthew, x. 21. SCHL.

64. λεγόντων Attic for λεγέτωσαν.

M. G. G. 193.1.

65. ἀπεχθήσεαι] M. G. G. 223.178.

66. συγγνόντες feeling conscious. 67. αναρτημένου] αναρτημένους ερδειν κακως, vi. 88. W. ανάρτημαι στρατεύεσθαι, vii. S. 3. S. The genitive is here put for the nominative by anacoluthia; so προθυμεομένου Λοξίεω, οὐκ οδος τε έγένετο, i. 91. See note on προϊσχομένων, c. 3. ST.

68. ἀνδρὸς βασιλέος The same pleonasm occurs, Euripides, Sup. 454. L. ἄνθρωπος βασιλεύς, St. Matthew, xviii. 23. φωs ἀρχηγός, Æschylus, Ag. 250. ἄνδρες πολίται, 828. ά. δεσπότης, Pindar, O. vi. 30. α. δούλος, Sophocles, Œ. R. 763. α. λησταί, 842. πολλούς έχων ανδρας λοχίτας, οξ' άνην άρχηγέτης, 750. ά. στρατηγός, Thucydides, i. 74.

69. δέσποτα] χαίρε, & δέσποτα, τοῦτο γαρ ή τύχη καὶ έχειν τὸ ἀπὸ τοῦδε δίδωσί σοι, και έμοι προσαγορεύειν, Χε-

nophon, Cyr. vii. 2. 9.

70. ἐπανηλόγησε] recounted, detailed. The former η is either a double augment, as in ήθελον, &c. or used for α, as κατηλογείν for καταλογείν, iii. 121. S.

71. κατέβαινε] he went on. This verb, with a participle, frequently forms a periphrasis; κ. κελεύων, i. 116.

αὖτις παραιτεόμενος, ἐπεῖναίτε οἱ τῷ θεῷ τούτων το ἀνειδίσαι. το Κύρυς δε γελάσας είπε. " Καὶ τούτου τεύξεαι παρ' έμευ, Κροίσε, καὶ άλλου παντὸς, τοῦ αν ἐκάστοτε δέη." 'Ως δὲ ταῦτα ήκουσε ὁ Κροίσος, πέμπων των Αυδων75 ές Δελφούς, ένετέλλετο, τιθέντας τας πέδας έπὶ τοῦ νηοῦ τὸν οὐδὸν, 76 εἰρωτᾶν, εὶ οὕ τι έπαισχύνεται τοίσι μαντηίοισι έπάρας Κροίσον στρατεύεσθαι έπὶ Πέρσας, ώς καταπαύσοντα την Κύρου δύναμιν, άπ' ής οι άκροθίνια τοιαυτα γενέσθαι. δεικνύντας τὰς πέδας ταῦτά τε ἐπειρωτᾶν, καὶ εἰ ἀχαρίστοισι 77 νόμος 78 είναι τοῖσι Έλληνικοῖσι θεοῖσι.

ΧCΙ. 'Απικομένοισι δὲ τοῖσι Λυδοῖσι, καὶ λέγουσι τὰ έντεταλμένα, την Πυθίην λέγεται 79 είπεῖν τάδε "Την πεπρωμένην 80 μοϊσαν 81 άδύνατά 82 έστι άποφυγέειν καὶ θεώ. Κροϊσος δὲ πέμπτου 83 γον έος 84 άμαρτάδα έξέπλησε. 85 ος, έων δορυφόρος 'Ηρακλει-

κ. λέγων, i. 118. κατέβαινον συλλυπεύμενοι, ix. 94. S.

72. ἐπείναι] Ionic for ἐφείναι, i. e.

ἐπιτρέπειν, to permit. P. 73. τούτων] The genitive expresses the cause; and may be rendered because of; on account of. M.G.G. 345.

74. δνειδίσαι] του πρώτου άδικήσαντα σ' ἀποτίνου θεόν, Euripides, Ion 972. 75. των Λυδων τινάς, Fischer. B.

76. ovodv They were to stop at the threshold, out of reverence; dum consulta petis nostroque in limine pendes, Virgil, Æn. vi. 151. L.

77. ἀχαρίστοισι] σφίσι βουλομένοις elvai, Thucydides, vii. 35. quibus bellum volentibus erat, Tacitus, Agr. 18. ὧ Κροῖσε, ἀχάριστός ἐστιν, ὁν προσκυνεῖς, &c. Clement of Al. Prot. p. 38. W. Vig. v. 6. 17. M. G. G. 535.

78. νόμος] είη understood. ST.

79. λέγεται Β. 376.

80. πεπρωμένην] Χ. τίς οὖν ἀνάγκης έστιν οιακοστρόφος; Π. μοίραι τρίμορφοι, ανήμονές τ' Έρινύες. Χ. τούτων άρα Ζεύς έστιν ασθενέστερος; Π. οὐκ οδυ αυ εκφύγοι γε την πεπρωμένην, Æschylus, P. V. 524.

81. μοιραν] The substantive is often suppressed, and πεπρωμένη put alone to signify destiny: sometimes the noun expressed is aloa, Æschylus, P. V. 104. ος συμφορά, ας πεπρωμένης οὐκ έστι θνητοίς ξυμφοράς ἀπαλλαγη, Sophocles, An. 1339. SCH. B. 177.

82. αδύνατα] for αδύνατον occurs repeatedly in Thucydides. V. on Eur. Hipp. 373. See note on δῆλα, c. 4. M. G. G. 443. 1. frater ut pelago jactetur, nota tibi, Virgil, An. 1.

83. πέμπτου] The Pythian oracle had before declared " 'Ηρακλείδησι τίσις ήξει ές του πέμπτου απόγουου Γύγεω.' τούτου τοῦ ἔπεος Λυδοί τε καλ οί βασιλέες αὐτῶν λόγον οὐδένα ἐποιεθντο, πρίν δη ἐπετελέσθη, i. 13. The Greeks, in reckoning generations, included the two extremes; for instance (1.) Gyges, (2.) Ardys, (3.) Sadyattes, (4.) Alyattes, (5.) Crosus. The latter, not knowing this, might have considered the oracle as accomplished by the fate of his son Atys, Bellanger.

84. γονέος] i. 146. iii. 109. father οτ progenitor. έβδομος γενέτωρ, viii.

137. GR.

85. ἐξέπλησε dicitis eam vim deorum esse, ut, etiam si quis morte pænas sceleris effugerit, expetuntur eæ pænæ a liberis, a nepotibus, a posteris. O miram æquitatem deorum! ferretne ulla civitas latorem istiusmodi legis, ut condemnaretur filius, aut nepos, si pater, aut avus deliquisset? Cicero, de N. D. iii. 38. It was declared by the Mosaic law, οί υίολ οὐκ ἀποθανοῦνται ύπερ πατέρων εκαστος εν τη έαυτου

δέων, δύλω γυναικηίω επισπόμενος, οδ εφύνευσε τον δεσπότεα, 87 και έσχε την έκείνου τιμην ούδεν οι προσήκουσαν, προθυμερμένου δέ Λοξίεω, δκως αν κατά 88 τους παίδας τους Κροίσου γένοιτο 89 το Σαρδίων πάθος και μή κατ' αυτόν Κραϊσον, ούκ οξόν τε 90 έγένετο παραγαγείν μοίρας. Θσον δε ενέδωκαν αθται, ηνύσατο, καὶ εγαρίσατό οίτρία γαρ έτεα έπανεβάλετο την Σαρδίων άλωσιν και τοῦτο έπιστάσθω Κροίσος, ως υστερον τοίσι έτεσι τούτοισι άλους 91 της πεπρωμένης. δεύτερα δὲ τούτων, καιομένω αὐτῷ ἐπήρκεσε. κατὰ δὲ τὸ μαντήϊον τὸ γενόμενον, οὐκ ὀρθῶς Κροῖσος μέμφεται προηγόρενε γάρ οἱ Λοξίης, ην στρατεύηται ἐπὶ Πέρσας, μεγάλην άρχην αὐτὸν καταλύσειν, τον δέ πρώς ταῦτα χρην, εὖ μέλλοντα βουλεύεσθαι, έπείρεσθαι πέμψαντα, κύτερα την έωυτοῦ ή την Κύρου λέγοι άρχην. ου συλλαβών δέ τὸ ρηθέν, ουδ' έπανειρόμενος, έωυτον αίτιον άποφαινέτω. Ε και το τελευταίου χρηστηριαζομένω είπε, τα είπε, 92 Λοξίης περί ημιόνου, οὐδε τοῦτο 93 συνέλαβε. ην γαρ δη ὁ Κῦρος οὖτος ημίονος. 94 έκ γαρ δυοίν οὐκ ὁμοεθνέων έγεγόνεε, μητρώς άμείνονος, πατρος δε υποδεεστέρου ή μεν γαρ ην Μηδίς, και 'Αστυάγευς θυγάτηρ του Μήδων βασιλέος ὁ δὲ, Πέρσης τε ην, καὶ ἀρχόμενος ὑπ'

αμαρτία ἀποθανείται, LXX. Deut. xxiv. 18. and by Ezekiel, ή ψυχή ή άμαρτανουσα ἀποθανείται δ δὲ οἰος οὐ λήψεται τὴν ἀδικίαν τοῦ πατρός ἀνομία ἀνόμφ ἐπ ἀὐτὸν ἔσται, xviii. 20. L.

86. ἐπισπόμενος] ἀκολουθῶν καὶ πειθόμενος. ἐπισπόμενοι θεοῦ ὀμφῆ, Homer, Od. Γ. 215. ἢν ἐπίσπη τοῖς ἐμοῖς Βουλεύμασι, Sophocles, ΕΙ. 973, W.

87. δεσπότεα] "Had Zimri peace, who slew his master?" 2 Kings, ix.

· 88. κατὰ] during or in the time of. κατὰ μὲν τὸν πρότερον πόλεμον, κατὰ δὲ τὸν κατὰ Κροϊσον χρόνον, i. 67. Μ. G.G. 581. b.

89. γένοιτο] Similar instances of the optative after δκως αν occur, i. 75.

99. ii. 126. iii. 44. ST.

90. oldv tel ii. 44. vi. 130. W. Jupiter dixit "tantumne sibi quis posse videtur, fata quoque ut superet? me quoque fata regunt: quæ si mutare valerem, &c." Ovid. M. ix. 426. TR.

91. ἀλοὺς] Ἐπίστασθαι admits of a twofold construction, viz. ὡς ὕστερον ἡλω, οτ ὕστερον ἀλοὺς, as ἴστω ἀποθα-

νών: Herodotus has here combined the two. So after verbs of "saying", the construction of the accusative with an infinitive mood is often blended or interchanged with the construction in which as or δτι is employed. M.G.G. 538. 1. ST.

538. 1. ST.

92. εἶπε] i. 206. ii. 49. This form the Greeks used, when the particulars were of such a nature as they were either unwilling or unable to detail, Hermann. Vio. ii. 2. Numerous examples of this mode of expression are given in the glossary, Æsch. Ag. 66. BL.

93. τοῦτο] refers to the response itself, το τελευταῖον βηθέν χρηστήριον; the τὰ to ἔπεα understood, the words in which that response was delivered. ST.

94. ἡμίονος] ὁ μὲν ἡμίμηδος ἡ ἡμιπέρσης Κῦρος, ἡ ὁ μητρόθεν μὲν ἐκ τυραννικοῦ, πατρόθεν δὲ ἐξ ιδιωτικοῦ γένονς, ἡμίονος ἐν τῷ αἰνίγματι, Œnomaus, Euseb. Pr. Ev. v. 21. Cyrus major genere mixto fuit, semimedus ac semipersa, Apuleius, Ap. p. 289, W.

έκείνοισι,95 καὶ, ἔνερθε ἐων τοῖσι ἄπασι, δεσποίνη τῆ ἐωυτοῦ συνοίκες." Ταῦτα μὲν ἡ Πυθίη ὑπεκρίνατο τοῖσι Λυδοῖσι οἱ δὲ ἀνήνεικαν ές Σάρδις, και ἀπηγγειλαν τῶ Κροίσω. ὁ δὲ, ἀκούσας, συνέγνω έωυτοῦ είναι τὴν άμαρτάδα, καὶ οὐ τοῦ θεοῦ.

ΧCIV. Λυδοί μεν δή ύπο Πέρσησι δεδούλωντο.

ΧCV. Έπιδίζηται δε δή το ένθευτεν ήμιν ο λόγος τόν τε Κύρον, υστις έων την Κροίσου άρχην κατείλε καὶ τους Πέρσας, ότεφ τρόπφ ήγήσαντο της 'Ασίης. 'Ασσυρίων άρχόντων της άνω 'Ασίης έπ' έτεα είκοσι καὶ πεντακόσια, 96 πρωτοι ἀπ' αὐτων Μῆδοι ήρξαντο ἀπίστασθαι καί κως ούτοι, περί της έλευθερίης μαχεσάμενοι τοΐσι 'Ασσυρίοισι, έγενοντο άνδρες άγαθοί, 97 και, άπωσάμενοι την δουλοσύνην, ήλευθερώθησαν, μετά δε τούτους, και τα άλλα έθνεα έποίες τωύτὸ τοῖσι Μήδοισι.

ΧCVI. Έσντων δε αὐτονόμων πάντων άνα την ήπειρον, ώδε αδτις ές τυραννίδας περιηλθον. άνηρ έν τοισι Μήδοισι έγένετο σοφός, τῷ οὐνομα ἦν Δηϊόκης, παῖς δὲ ἦν Φραόρτεω. οὖτος ὁ Δηϊόκης, έρασθείς 98 τυραννίδος, έποίες τοιάδε κατοικημένων των Μήδων κατά κώμας, έν τη έωυτου έων και πρότερον δόκιμος, και μαλλόν τι και προθυμότερον δικαιοσύνην έπιθέμενος ήσκες και ταυτα μέντοι, 99 ἐούσης ἀνομίης πολλης ἀνα πάσαν την Μηδικήν, 100 έποίεε, έπιστάμενος, ότι τῷ δικαίω τὸ ἄδικον πολέμιον έστι. οἱ δ' έκ της αὐτης κώμης Μηδοι, ὁρῶιτες αὐτοῦ τοὺς τρόπους, δικαστήν μιν έωυτων αίρεοντο. 1 ο δε δή, οία μνεώμενος 2 άρχην, ίθύς 3

95. ὑπ' ἐκείνοισι] 'Υπὸ, after passives, has often the same sense with the dative, as with the genitive; but frequently conveys an idea of subordination. M. G. G. 593. b. 392. B. obs. Αυδοί ύπο Πέρσησι δεδούλωντο, i.

96. πεντακόσια] As to this period antient authors widely differ. Larcher supposes Herodotus is speaking of the duration of the great Assyrian empire over Upper Asia; and not of the pre-vious monarchy, limited to Assyria Proper. Rollin, iii. 3.

97. ἀγαθοί] brave; i. 169. ST.

98. ερασθείς] The passive of this verb is put by enallage for the active; which voice also occurs, as Expens hoa της Μασίστεω γυναικός - ήρα της Δα-ρείου γυναικός, ix. 108. A genitive is governed by verbs signifying "to love" not only with the collateral idea of a wish to possess, as above; but also with the notion of actual posses-. sion, as ήράσθη της έωυτοῦ γυναικός, i. S. M. G. G. 328.

99. μέντοι] here refers to ἐπιστάµeros; although he knew how many enemies he should make by such a line of conduct. See note 79, p. 47.
100. Μηδικήν] χώρην understood;

1. aipéovto] ad fastigium hujus. majestatis, non ambitio popularis, sed spectata inter bonos moderatio provehebat, Justin, i. 1. Rollin, Pref. p. xxviii. justitiæ fruendæ causa videntur olim bene morati reges constituti, Cicero, de Off. ii. 12.

2. uvewuevos] courting, i. 205. much

τε καὶ δίκαιος ἦν. ποιέων τε ταῦτα, ἔπαινον εἶχε οὐκ ὀλίγον πρὸς τῶν πολιτέων οὕτω, ὥστε πυνθανόμενοι οἱ ἐν τἦσι ἄλλησι κώμησι, ὡς Δηϊόκης εἵη ἀνὴρ μοῦνος κατὰ τὸ ὀρθὸν δικάζων, πρότερον περιπίπτοντες ἀδίκοισι γνώμησι, τότε, ἐπεί τε ἤκουσαν, ἄσμενοι ἐφοίτεον ⁴ παρὰ τὸν Δηϊόκεα καὶ αὐτοὶ δικασόμενοι τέλος δὲ, οὐδενὶ ἄλλφ ἐπετράποντο.

ΧCVII. Πλεῦνος δὲ αἰεὶ γινομένου τοῦ ἐπιφοιτέοντος, 5 οἶα πυνθανομένων 6 τὰς δίκας ἀποβαίνειν κατὰ τὸ ἐὸν, γνοὺς ὁ Δηϊόκης ἐς ἐωυτὸν πᾶν ἀνακείμενον, οὕτε κατίζειν ἔτι ἡθελε, ἔνθα περ πρότερον προκατίζων 7 ἐδίκαζε, οὕτ' ἔφη δικᾶν 8 ἔτι οὐ γάρ 'οἱ λυσιτελέειν, τῶν ἐωυτοῦ ἐξημεληκότα, τοῖσι πέλας δι' ἡμέρης 9 δικάζειν. ἐούσης ὧν ἀρπαγῆς καὶ ἀνομίης ἔτι πολλῷ μᾶλλον ἀνὰ τὰς κώμας, ἡ πρότερον ῆν, συνελέχθησαν οἱ Μῆδοι ἐς τωὐτὸ, καὶ ἐδίδοσαν σφίσι λόγον, λέγοντες περὶ τῶν κατηκόντων. 10 ὡς δ' ἐγὼ δοκέω, μάλιστα ἔλεγον οἱ τοῦ Δηϊάκεω φίλοι '' Οὐ γὰρ δὴ, τρόπω τῷ παρεόντι χρεώμενοι, δυνατοί εἰμεν οἰκέειν τὴν χώρην' φέρε, στήσωμεν 11 ἡμέων 12 αὐτῶν βασιλέα' καὶ οὕτω ἡ τε χώρη εὐνομήσεται, καὶ αὐτοὶ πρὸς ἔργα 13 τρεψόμεθα, οὐδὲ ὑπ' ἀνομίης ἀνάστατοι 14 ἐσόμεθα.'' Ταῦτά κη λέγοντες πείθουσι ἑωυτοὺς βασιλεύεσθαι.

ΧCVIII. Αυτίκα δέ προβαλλομένων 15 τόν τινα στήσονται

the same as καταφρονήσας την τυραννίδα, i. 59.

3. ioùs] upright.

4. ἐφοίτεον used to resort.

5. ἐπιφοιτέοντοs] The neuter of the participle is often put in a collective sense; τὸ ἐπιφοιτέον, i. e. πλῆθοs, is the same as οἱ ἐπιφοιτοῦντες; so τὸ ὑπομένον, vii. 200. βουλόμενόν τι, Thucydides, vii. 48. τὸ ξυνεστηκὸς, Th. viii. 66. M. G. G. 269. cum premeretur inops multitudo ad unum aliquem confugichant, Cicero, de Off. ii. 12.

6. πυνθανομένων] as if τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐπιφοιτεόντων had preceded. ST.

7. προκατίζων] sitting in public, i. 14.

8. δικάν]. The Attics often contract the future in dσειν into αν. MA. 47. D. so καταδικάν for καταδικάσειν, Eusebius, fr. in Stob. xliii. p. 310. W.

9. δι' ἡμέρης] all day. Vic. ix.

2. 6.

10. των κατηκόντων] the present

state of affairs.

11. στήσωμεν] i. 98. iii. 84. v. 42. Sophocles, Œ. R. 940. Ant. 677. Musgrave. The connexion in the latter passage would be better preserved, if the four lines, καὶ τοῦτον -παραστάτην, immediately followed δίκαιος ἄν. perspictum est eos ad imperandum deligi solitos, quorum de justitia magna esset opinio multitudinis, Cicero, de Off. ii. 12.

12. ἡμέων] ἕνα is understood; which is more frequently expressed, as ἕνα σφέων αὐτέων, iii. 25. ἕνα ἡμέων μούναρχον γενέσθαι, iii. 80. δεῖ ἕνα γέτινα ἡμέων βασιλέα γενέσθαι, iii. 83. Γ.

13. ĕργα] agricultural labors. L. see i. 36.

14. avaoratoi] compelled to emigrate.

15. προβαλλομένων] is middle; προβαλλόμενος, passive.

βασιλέα, ὁ Δηϊόκης ἦν πολλὸς 16 ὑπὸ παντὸς ἀνδρὸς καὶ προβαλλόμενος καὶ αἰνεόμενος, ἐς ὁ τοῦτον καταινέουσι βασιλέα σφίσι εἶναι.
ὁ δ' ἐκέλευε αὐτοὺς οἰκία τε ἐωυτῷ ἄξια τῆς βασιλητης οἰκοδομῆσαι,
καὶ κρατῦναι αὐτὸν δυρυφόροισι. ποιεῦσι δὴ ταῦτα οἱ Μῆδοι· ὁ δὲ,
ὡς ἔσχε τὴν ἀρχὴν, τοὺς Μήδους ἠνάγκασε εν πόλισμα ποιήσασθαι,
καὶ τοῦτο περιστέλλοντας τῶν ἄλλων ῆσσον ἐπιμέλεσθαι. ¹⁷ πειθομένων δὲ καὶ ταῦτα τῶν Μήδων, οἰκοδομέει τείχεα μεγάλα τε
καὶ καρτερὰ ταῦτα, τὰ νῦν ᾿Αγβάτανα 18 κέκληται.

ΧCIX. Οἰκοδομηθέντων δὲ πάντων, κόσμον τόνδε Δηϊόκης πρῶτός ἐστι ὁ καταστησάμενος μή τε ἐσιέναι παρὰ βασιλέα μηδένα, ει ἀγγέλων 19 δὲ πάντα χρέεσθαι, ὀρᾶσθαί 20 τε βασιλέα ὑπὸ μηδενός πρός τε τούτοισι ἔτι, γελᾶν τε καὶ πτύειν ²¹ ἀντίον καὶ ἄπασι εἶναι τοῦτό γε αἰσχρόν. ταῦτα δὲ περὶ ἐωυτὸν ἐσέμνυνε τῶνδε εἴνεκεν, ὅκως ᾶν μὴ ὀρῶντες οἱ ὀμήλικες, ἐόντες σύντροφοί τε ἐκείνω, καὶ οἰκίης οὺ φλαυροτέρης, οὐδὲ ἐς ἀνδραγαθίην λειπόμενοι, λυπεοίατο ²² καὶ ἐπιβουλεύοιεν, ἀλλ' ἐτεροῖός σφι δοκέοι εἶναι μὴ ὀρῶσι.

C. Έπεί τε δὲ ταῦτα διεκόσμησε, καὶ ἐκράτυνε ²⁸ ἐωυτὸν τῆ τυραννίδι, ἦν τὸ δίκαιον φυλάσσων χαλεπός. καὶ τάς τε δίκας γράφοντες, εἰσω παρ' ἐκεῖνον ἐσπέμπεσκον, καὶ ἐκεῖνος, διακρίνων τὰς ἐσφερομένας, ἐκπέμπεσκε. ταῦτα μὲν κατὰ τὰς δίκας ἐποίες τὰ δὲ δὴ ²⁴ ἄλλα ἐκεκοσμέατό οἱ. εἴ ²⁵ τινα πυνθάνοιτο ὑβρίζοντα,

16. πολλός] π. ἐνέκειτο λέγων, vii. 158. π. ἦν λισσόμενος, ix. 91. Μ. G. G. 554.

17. ἐπιμέλεσθαι] ἐπειδὴ δὲ Θησεὺς ἐβασίλευσε, ἐν βουλευτήριον ἀποδείξας, πάντας ἡνάγκασε μιᾶ πόλει χρῆσθαι, Thucydides, ii. 15. Gelon enlarged Syracuse by similar means, vii. 156.

18. 'Αγβάτανα] Æschylus, P. 16. 541. 953. Echatana was the more recent name, and occurs several times in Aristophanes. BL. Its site was near Hamadan. R.

19. δι' ἀγγέλων] i. 69. W. παριέναι ε΄ς τὰ βασιλήῖα πάντα τὸν βουλύμενον τῶν ἐπτὰ ἄνευ ἐσαγγελέος, iil. 84. In the present passage also πάντα may be singular, i. e. πάντα τὸν βουλόμενον χρηματίσασθαι τῷ βασιλεῖ δι' ἐσαγγελέος. ST. iii. 118.

20. δρασθαι] αὐτὸς ίδρυτο ἐν Σούσοις

ή Έκβατάνοις παντί αόρατος, Aristotle, π. Κόσμ. αὐτοῖς ἔθος σπανίως όρῶσθαι, καὶ δυσπροσόδους είναι, Xenophon. BAmajor ex longinquo reverentia, Tacitus: Rollin, iii. 3.

21. πτύειν] was considered a mark of contempt among the Orientals. L.

22. λυπεοίατο] After δπως ἃν the subjunctive should follow; but the optative is used here, and i. 110. as well as by Æschylus, Ag. 357. BL.

23. ἐκράτυνε] fines imperii tueri magis, quam proferre, mos erat: intra suam cuique patriam regna fini bantur, Justin, i. 1. Rollin, Pref. p. xxix.

24. δή] then. H. iv. 3.

25. εἰ] followed by the optative, denotes as often as, and is similar in sense to ὅκως. εἴ τινος αἴσθοιτο δεδμενον τὸν πάππον. Χεπορίποι, Cyr. i. 3. 12. εἴ τινος δέσιτο ᾿Αστνάγης, i. 4. 2. ST.

τούτον όκως μεταπέμθαιτο, κατ' άξίην εκάστου άδικήματος έδικαίευ. και οι κατάσκοποί τε και κατήκοοι 26 ήσαν άνα πάσαν την χώρην, της iρχε.

CI. Δηϊόκης μέν νυν τὸ Μηδικὸν έθνος συνέστρε Je 27 μοῦνον, καὶ

τούτου ήρξε.

CII. Δηϊόκεω δέ παις γίνεται Φραύρτης, 28 ος, τελευτήσαντος Δηϊόκεω, βασιλεύσαντος τρία καὶ πεντήκοντα έτεα, παρεδέξατο την άρχην. παραδεξάμενος δε, ούκ άπεχρατο μούνων άρχειν των Μήδων, άλλά στρατευσάμενος έπὶ τοὺς Πέρσας, πρώτοισί τε τούτοισι έπεθήκατο, και πρώτους Μήδων ύπηκόους έποίησε, μετά δέ, έχων 20 δύο ταῦτα έθνεα καὶ άμφύτερα ἰσχυρά, κατεστρέφετο τὴν 'Ασίην, ἀπ' άλλου ἐπ' άλλο ίων έθνος ès ο, στρατευσάμενος èπὶ τους 'Ασσυρίους, καὶ 30 'Ασουρίων 31 τούτους, οί Νίνον 32 είχον, και ήρχον πρότερον πάντων, τότε δε ήσαν μεμουνωμένοι μεν συμμάχων, άτε άπεστεώτων,33 άλλως μέντοι εωυτών εδ ήκοντες·31 έπι τούτους δή στρατευσάμενος ό Φραίρτης αυτός τε διεφθάρη, άρξας δύο και είκοσι έτεα, και ό στρατὸς αὐτοῦ ὁ πολλός.

CIII. Φραόρτεω δε τελευτήσαντος, εξεδέξατο Κυαξάρης ο Φραόρτεω του Δηϊόκεω παίς. ούτος λέγεται πολλον έτι γενέσθαι άλκιμώτερος των προγύνων και πρωτός τε έλόχισε 35 κατά τέλεα 36 τους έν

26. κατήκοοι] is generally used as synonymous with υπήκοοι, but here as фтакочотаl, listeners, eaves-droppers. κατάσκοποι σφών καὶ κατήκοοι πολλοί Οηβαίων ἐν τῷ νηῷ, i. 52. ST. περιενόστουν, Dio Cassius, xlii. 17. 31. ᾿Ασσυρίων] Herodotus takes περιενόστουν, Dio Cassius, xlii. 17. inter eos 'aures regiæ' et 'imperatoris oculi' quidam homines vocabantur: per quæ officiorum genera rex ille ab hominibus deus esse credebatur, cum omnia, quæcumque ibi gererentur, ille otacustarum delatione discebat, Apuleius, de Mund. W.

27. συνέστρεψε] collected into one.

28. Φραόρτης] supposed to be the Arphaxad mentioned in Judith, i. 1. Rollin, iii. 3.

29, ἔχων This participle is often used by the Greek historians (and especially by Xenophon in the Ana-

basis) where in English we should use with. Justin says of Ninus, domitis proximis, cum accessione virium fortior ad alios transiret, et proxima quæque victoria instrumentum sequentis Moses, were formed into military divi-Herod.

esset, totius orientis populos subegit, i. 1. Rollin, Pref. p. xxix.

30. καί] namely. ἐν Θήβησι, καὶ

Assyria in a wide acceptation, including Babylon as well as Nineveh, i. 106. 178. &c. W. 32. Nîvov] Nineveh on the Tigris,

now the village of Nunia, opposite

Mosul. R. see A.

33. ἀπεστεώτων] Besides έστεῶς, the following forms are met with, έστηώς, Hesiod; έσταως, Homer; έστως, Thucydides. M. G. G. 205. 3.

34. εὖ ήκοντες] i. e. εὖ ἔχοντες: it is generally accompanied with a genitive, as i. 31. v. 62. viii. 111. ἐωυτῶν denotes as far as they themselves were concerned. S.

35. ἐλόχισε] εἰς λόχους κατέταξεν.

GL.

36. κατά τέλεα] by companies, &c. S. The Israclites, from the time of VOL. I.

τῆ 'Ασίη, καὶ πρῶτος διέταξε χωρίς ἐκάστους εἶναι, τούς τε αἰχμοφόρους καὶ τους τοξοφόρους καὶ τους ίππέας προ τοῦ δέ, ἀναμίξ 37 ἢν πάντα όμοίως άναπεφυρμένα, ούτος ὁ τοῖσι Αυδοῖσί ἐστι μαγεσάμενος, ότε νύξ 38 ή ήμέρη έγένετό σφι μαχομένοισι και ό την "Αλυος ποταμού άνω 'Ασίην πάσαν συστήσας έωυτώ, συλλέξας δὲ τους ὑπ' έωυτῷ ἀρχομένους πάντας, ἐστρατεύετο ἐπὶ τὴν Νίνον, τιμωρέων τε τῷ πατρί, καὶ τὴν πόλιν ταύτην θέλων έξελεῖν, καί οί, ώς συμβαλών ένίκησε τους 'Ασσυρίους, περικατημένω την Νίνον έπηλθε Σκυθέων 39 στρατός μέγας άγε δε αυτούς βασιλεύς ο Σκυθέων Μαδύης, Ποωτοθύεω παις οι ἐσέβαλον μεν ές την 'Ασίην, Κιμμερίους 40 έκβαλόντες έκ της Ευρώπης, τούτοιοι δε έπισπύμενοι φεύγουσι, ούτω ές την Μηδικήν χώρην ἀπίκοντο.

CIV. Ένθαυτα οι μέν Μήδοι, συμβαλόντες τοισι Σκύθησι καὶ έσσωθέντες τη μάχη, της άρχης κατελύθησαν οι δε Σκύθαι την 'Ασίην πασαν ἐπέσχον.

CVI. Έπὶ μέν νυν όκτω καὶ είκοσι έτεα ῆρχον τῆς 'Ασίης οί Σκύθαι, καὶ τὰ πάντα σφι ὑπό τε ΰβριος καὶ ὀλιγωρίης ἀνάστατα ην. χωρίς μεν γάρ φόρων, επρησσον 41 παρ' εκάστων, το εκάστοισι επέβαλλον χωρίς δέ του φόρου, 42 ήρπαζον περιελαύνοντες 43 τουτο, δ τι έχοιεν εκαστοι. και τούτων μέν τούς πλευνας Κυαξάρης τε και Μήδοι ξεινίσαντες καὶ καταμεθύσαντες κατεφόνευσαν, καὶ οὐτω άνεσώσαντο την άρχην Μηδοι, και έπεκράτεον των περ και πρότερον. καὶ τήν τε Νίνον είλον, καὶ τοὺς 'Ασσυρίους ὑποχειρίους ἐποιήσαντο, πλήν της Βαβυλωνίης μοίρης. μετά δὲ ταῦτα, Κυαξάρης μὲν, βασιλεύσας τεσσεράκοντα έτεα, συν τοισι 44 Σκύθαι ήρξαν, τελευτά.

sions, with distinct officers and banners. L.

37. ἀναμίξ] στρατός παντοίων ἐθ-νέων ἀναμίξ, οὐ διακεκριμένοι, vii. 40. σύμμικτος στρατός παντοίων έθνέων, vii. 55. πάμμικτος όχλος, Æschylus, P. 53. φύρδην ἀτάκτως, συγκεχυμένως,

ἀναμίξ, Hesychius. BL.
38. νὺξ] This battle, which was fought during an eclipse of the sun, is

called νυκτομαχίη, i. 74.
39. Σκυθέων] iv. 11, 12. S. The Gog and Magog of Ezekiel. R.

40. Κιμμερίους] This people occupied the Tauric Chersonesus, now

called from them the Crimea.

41. έπρησσον] πράσσειν λαμβάνειν, απαιτείν, Hesychius. they used to exact: more frequently used in the

middle voice. BL.
42. $\phi \delta \rho o v$] The exactions of the Scythians were threefold; (1) φόροι, regular tribute; (2) δ φόρος, the arbitrary impost; (3) το άρπαζόμενον, the plunder which they took. ST.

43. περιελαύνοντες] scouring the

country.

44. σὺν τοῖσι] including those during which.

CVII. Έκδέκεται δε' Αστυάγης 45 ὁ Κυαξάρεω παῖς τὴν βασιληίην. καί οἱ ἐγένετο θυγάτηρ, τῆ οὕνομα ἔθετο Μανδάνην. μετὰ δὲ, τὴν Μανδάνην ταύτην, ἐοῦσαν ήδη ἀνδρὸς ὑραίην, 46 Μήδων μὲν τῶν ἐωυτοῦ ἀξίων οὐδενὶ διδοῖ 47 γυναῖκα, δεδοικὼς ὅψιν ὁ δὲ 46 Πέρση διδοῖ, τῷ οὕνομα ἦν Καμβύσης τὸν εὕρισκε οἰκίης 49 μὲν ἐόντα ἀγαθῆς, τρόπου δὲ ἡσυχίου. 50 πολλῷ ἔνερθε ἄγων αὐτὸν μέσου ἀνδρὸς Μήδου.

CVIII. Συνοικεούσης δὲ τῷ Καμβύση τῆς Μανδάνης, ὁ 'Αστυάγης τῷ πρώτῷ ἔτεϊ εἶδε ἄλλην ὄψιν'51 ἰδὼν δὲ τοῦτο, καὶ ὑπερθέμενος τοῖσι ὀνειροπόλοισι, 52 μετεπέμψατο ἐκ τῶν Περσέων τὴν θυγατέρα. ἀπικομένην δὲ ἐφύλασσε, βουλόμενος τὸ γεννώμενον ἐξ αὐτῆς διαφθεῖραι' ἐκ γάρ οἱ ⁵³ τῆς ὄψιος οἱ τῶν μάγων ὀνειροπόλοι ἐσήμαινον, ὅτι μέλλοι ὁ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ γόνος βασιλεύσειν ἀντὶ ἐκείνου. ταῦτα δὴ ὧν φυλασσόμενος ὁ 'Αστυάγης, ὡς ἐγένετο ὁ Κῦρος, καλέσας "Αρπαγον, ἀνδρα οἰκήϊον ⁵⁴ καὶ πιστότατόν τε Μήδων καὶ πάντων ἐπίτροπον τῶν ἑωυτοῦ, ἔλεγε οἱ τοιάδε· '' "Αρπαγε, πρῆγμα, τὸ ἀν τοι προσθέω, μηδαμῶς παραχρήση μηδὲ ἐμε τε παραβάλη, ⁵⁵ καὶ, ἄλλους ἐλόμενος, ⁵⁶ ἐξ ὑστέρης ⁵⁷ ἐωυτῷ περιπέσης. ⁵⁸

45. 'Αστύάγης] A proper name, explained by another substantive, generally stands without an article: Κυαξάρης ὁ ποῦ 'Αστυάγους παῖς, Χεπορίποη, Cyr. i. 5. 2. M, G. G. 273.

46. ἀ. ὡραἰην] The more exact definition of the idea contained in the adjective is conveyed by a noun in the genitive. ἐπίκλοπος μίθων, Homer, II. Χ. 281. γάμων ὡραῖαι, i. 196. Χεπορλοη, Cyr. iv. 6: 9. Μ. G. G. 317. 2.

47. διδοί] contracted from διδόει, from διδόω an Ionic and poetic form of δίδωμι. P.

46. δ δè] Herodotus often repeats the subject of the former part of a sentence, in which μèν is, in the latter part with δè, adding an article by way of emphasis. ᾿Αρκάδων μèν τῶν ἄλλων ἀπείχοντο οἱ δὲ ἐπὶ Τεγεήτας ἐστρατεύοντο, i. 66. ST. εἶχον τὰς κήσους φόρον μèν οὐδένα ὑποτελέοντες οἱ δὲ ἐπλήρουν τὰς νέας, i. 171, τῶν μèν ἔλεγε οὐδέν δ δὲ, vii. 6. Homer uses αὐτὰρ δ in the same manner, II. Γ. 18. Π. 732. This construction is not used in Attic. M. G. G. 606. 11. 1.

49. οἰκίης] 80 ἐόντα οἰκίης οὐκ ἐπιφανέος, ii. 172. ἐόντες οἰκίης οὐ. φλαυροτέρης, i. 99. ἐὼν οἰκίης τεθριπποτρόφου, vi. 35. V.

50. ἡσυχίου] neque claro viro, neque civi filiam, ne paterna maternaque nobilitas nepoti animos extolleret; sed ex gente, obscura tunc temporis, Persarum, Cambysi mediocri viro in nutrimonium tradidit, Justin, i. 4. W.

51. όψιν] ἐνύπνιον, ὄνειρον.

52. δνειροπόλοισι] ένυπνίων κριτής, Æschylus, P. 231. δνειράτων κρ. Ch. 34. δνειρόμαντις, 30. δνειροκρίτης, Theophrastus, Eth. xvi. τεράτων καὶ έγνηνιδον έξηγητής, Pausanias, v. p. 438. BL.

53. oi] In such turns of expression, oi is placed as the third word; $\dot{\epsilon}\kappa$ $\delta\dot{\epsilon}$ oi, v. 92, 2. $\dot{\epsilon}\nu$ $\delta\dot{\epsilon}$ oi, vi. 63. GR.

54. οἰκήτον] συγγενέα.

55. παραβάλη] expose to danger by deceiving me. εξαπατήσης, Suidas; ως ουδέν πώ ποτε αυτον εν ταῖς προς βασιλέα διακονίαις παραβάλοιτο, Thucydides, i. 133. WY.

56. ἄ. ἐλόμενος] choosing, or siding with, others; taking up the party (al

λάβε τὸν Μανδάνη ἔτεκε παῖδα, φέρων δὲ ἐς σεωυτοῦ, ἀπόκτεινον μετὰ δὲ, θάψον τρόπω ὅτεω αὐτὸς βούλεαι." 'Ο δὲ ἀμείβεται· " 7 Ω βασιλεῦ, οὐτε ἄλλοτέ κω παρεῖδες ἀνδρὶ τῷδε 59 ἄχαρι οὐδὲν, φυλασσόμεθα 60 δὲ ἐς σὲ καὶ ἐς τὸν μετέπειτα χρόνον μηδὲν ἐξαμαρτεῖν. ἀλλ', εἴ τοι φίλον 61 τοῦτο οὔτω γίνεσθαι, χρὴ δὴ, τό γε ἐμὸν, 62 ὑπηρετέεσθαι ἐπιτηδέως."

CIX. Τούτοισι 63 ἀμειψάμενος ὁ "Αρπαγος, ως οἱ παρεδόθη τὸ παιδίον κεκοσμημένον τὴν ἐπὶ θανάτω, 64 ἢῖε κλαίων ἐς τὰ οἰκία·65 παρελθῶν δὲ, ἔφρα ἐς τῆ ἐωυτοῦ γυναικὶ τὸν πάντα 'Αστυάγεος 66 ἡηθέντα λόγον. ἡ δὲ πρὸς αὐτὸν λέγει· "Νῦν ὧν τί σοι ἐν νόω ἐστὶ ποιέειν;" 'Ο δὲ ἀμείβεται· "Οὐκ ἦ 67 ἐνετέλλετο 'Αστυάγης· οὐδὶ εἰ παραφρονήσει τε καὶ μανεῖται κάκιον, ἡ νῦν μαίνεται, οὐ οἱ ἔγωγε προσθήσομαι τῆ γνώμη, οὐδὲ ἐς φόνον τοιοῦτον ὑπηρετήσω. 68 πολλῶν δὲ εἴνεκα οὐ φονεύσω μιν· καὶ ὅτι αὐτῷ μοι 69 συγγενής ἐστιν ὁ παῖς, καὶ ὅτι 'Αστυάγης μέν ἐστι γέρων,

ρεσιν) of others; favoring other rulers. Κῦρον ἀντ' ἐκείνου ἤρημέναι ἦσαν, Χεπορhon, Hel. iii. 1. 2. WY. It is equivalent to τὰ ἄλλων ἐλόμενος, as αἰρούμενος τὰ βασιλέως, Plutarch, Them. 12. ST.

57. ἐξ ὑστέρης] for ΰστερον: see ἐκ νέης, i. 60. ST. B. 337.

58. περιπέσης] bring down ruin. A metaphor taken from a building falling

in from its own weight. P.

59. τῷδε] It was customary among the orientals to speak thus of themselves in the presence of a superior. ST. Harpagus in speaking placed his hand upon his breast. DAL. In the tragedians this periphrasis is very frequent; μη θυῆσχ ὑπὲρ τοῦδ ἀνδρὸς, οδδ ἔγὸ πρὸ σοῦ, Euripides, Alc. 706.

60. φυλασσόμεθα] for φυλαξόμεθα. The present put for the future denotes the absolute certainty of that future event. ην ἀποδεχθῶ στρατηγὸς, ἔστι τοι τὰ σὐ βούλεαι, ὶ. 124. βουλομένοισι πείθεσθαι ἔστι μυρία ἀγαθὰ, ἰ. 126. ἔφη οἱ πείθεσθαι, ὶ. 156. προσαπολλύεις, ὶ. 207. ST.

61. φίλον] ἐστὶ understood: sic placitum, Virgil, Æn. i. 287.

62. τό γε έμον] κατά and μέρος are understood: for my part at least. B.

157

63. τούτοισι] ἔπεσι understood: the ellipsis of verbis in Latin is very frequent, his aliisque increpando, Livy, i. 47.

64. τὴν ἐπὶ θανάτφ] As verbs admit after them an accusative case of cognate signification, it is best to supply here κόσμησιν. So ἐγεφύρουν τὴν μὲν—, τὴν δὶ ἔπέραν—, i. e. γέφυραν, vii. 34. τὴν αὐτὴν ταὐτην ἐσταλμένοι, i. e. στολὴν, vii. 62. τὴν αὐτὴν ἐσκευασμένοι, i. e. σκευὴν, vii. 84. ἔδησε (σφέαs) τὴν ἐπὶ θανάτφ, i. e. δέσιν, iii. 119. νεναυμάχηκε τὴν περὶ κρεῶν, i. e. μάχην, Aristophanes, R. 191. S. see θάνατος, P. See p. 34. n. 23. p. 48. n. 81.

65. olida] The same expression ητε ès τὰ οἰκία occurs twice, c. 119. This substantive is understood in the expression ès τὰ τδια, Ælian, V. H. iii.

24. SCHL.

66. 'Αστυάγεος] ύπδ is understood; ανδρών άλαζόνων εἰρημένα; Pausanias, vi. 8. SCH. B. 470.

67. οὐκ $\hat{\eta}$] οὐκ ἐν τῆ ΰδ ψ $\hat{\eta}$. DAL. οὐκ ἔστι μοι ἐν ν $\hat{\psi}$ ποιεῖν τ $\hat{\psi}$ δε τ $\hat{\psi}$ τρόπ ψ $\hat{\phi}$. ST.

68. ὑπηρετήσω] will I be instrumental.

69. αὐτῷ μοι] M.G.G. 148. obs. 1.

καὶ ἄπαις Ερσενος 70 γόνου εὶ δὲ θελήσει, 71 τούτου τελευτήσαντος, ές την θυγατέρα ταύτην άναβηναι ή τυραννίς, ής νύν τὸν υίὸν κτείνει δι' έμευ, 72 άλλο τί 73 ή λείπεται τὸ ένθευτεν έμοι κινδύνων ὁ μέγιστος; άλλα τοῦ μεν ἀσφαλέος 74 είνεκα έμοι, δεῖ τοῦτον τελευτᾶν τὸν παίδα δεί μέντοι των 75 τινα 'Αστυάγεος αὐτοῦ φονέα γενέσθαι, καὶ μὴ τῶν ἐμῶν."

CX. Ταῦτα εἶπε, καὶ αὐτίκα ἄγγελον ἔπεμπε ἐπὶ 76 τῶν βουκόλων των 'Αστυάγεος, τὸν ἡπίστατο νομάς τε έπιτηδεωτάτας 77 νέμοντα καὶ ούρεα θηριωδέστατα, τῷ ούνομα ἦν Μιτραδάτης. 78 συνοίκες δὲ ἐωυτοῦ συνδούλφ, οὐνομα δὲ τῆ γυναικὶ ἦν, τῆ συνοίκεε, Κυνώ, κατά την Ελλήνων γλωσσαν, κατά δὲ την Μηδικήν, Σπακώ την γάρ κύνα καλέουσι σπάκα 79 Μῆδοι, αί δὲ ὑπώρεαί είσι τῶν οὐρέων, 80 ένθα τας νομας 81 των βοων είχε ούτος δη ό βουκόλος, πρὸς βορέω 80 τε ἀνέμου τῶν 'Αγβατάνων καὶ πρὸς τοῦ πόντου τοῦ Εὐξείνου, ταύτη μέν γὰρ ή Μηδική χώρη πρὸς Σασπείρων 83 όρεινή έστι κάρτα καὶ ύψηλή τε και ίδησι συνηρεφής, ή δε άλλη Μηδική χώρη έστι πάσα απεδος.84 έπεὶ ων ο βουκύλος σπουδή πολλή καλεόμενος απίκετο, έλεγε ὁ "Αρπαγος τάδε· " Κελεύει 85 σε 'Αστυάγης τὸ παιδίον τοῦ-

70. Epoevos | Ionic for appevos. MA.

71. θελήσει should. This periphrasis is often used after el, and with regard to inanimate objects; i. 32. ii. 11. 14. vii. 10, 4. 49, 2. ST.

72. δι' έμεθ | through my instrumen-

tality or agency.

73. čalo ví | Matthiæ here considers to as an enclitic; perhaps the more simple construction is τί άλλο λείπεταί μοι τὸ ἐνθεῦτεν, ἡ ὁ μέγιστος κινδύνων: "Αλλο τί ή σιγώντα δεήσει Χαρίδημον έαν αὐτον ὑβρίζειν; Demosthenes, c. Arist. p. 411. 85. L.; but see M. G. G. 487. 8. Vic. iii. 11. 8. Hutchinson on Xenoph. An. v. 4. 6.

74. τοῦ ἀσφαλέος] i. e. τῆς ἀσφα-

λείης, iii. 7.

75. τῶν] δούλων understood.
76. ἐπὶ] τινὰ understood. Compare this narrative with that of Justin, i. 4. and with the history of Œdipus in Sophocles, Œ. R. 1110, &c. and of Romulus and Remus in Livy, i. 4.

77. ἐπιτηδεωτάτας] best suited to

the purpose: S.

78. Mirpadárns derived from Míθρας, a Persian deity. BL.

79. omdka] It is not known whether the language of the Medes and of the Persians was the same. In the remains of the latter no word resembling this is found. W. T. Lefevre says that the Hyrcanians still call a dog Spac. L.

80. οὐρέων] now called the Caragan, or "murderous," mountains,

Barré. L.

81. νομάς] ποιμνίων νομάς, Sophocles, Œ. R. 761.

82. βορέω] βορης, βορέω, Ionic for βορας, βοροῦ, which is formed by crasis from Bopéas. DAL.

83. Σασπείρων Their country included part of Georgia. L.

81. άπεδος Ισόπεδος, δμόπεδος, δ-

μαλός, a level plain. S.

85. κελεύει " We enjoin thee that thou carry This female hence; and that thou bear it To some remote and desert place; -- and that there thou leave it Without more mercy :- take it up," Shakspeare, W. T. ii. 3.

το λαβύντα θείναι ès τὸ ἐρημότατον τῶν οὐρέων, ὅκως ᾶν τάχιστα διαφθαρείη. καὶ τάδε τοι ἐκέλευσε εἰπεῖν, ἢν μὴ ἀποκτείνης αὐτὸ, ἀλλά τεῳ τρόπῳ περιποιήση, ἀλέθρῳ τῷ κακίστῳ σε διαχρήσεσθαι. εδ ἐπορᾶν δὲ ἐκκείμενον διατέταγμαι ετ ἐγώ."

CXI. Ταῦτα ἀκούσας ὁ βουκόλος, καὶ ἀναλαβὼν τὸ παιδίον, ἥιε τὴν αὐτὴν ὀπίσω ὁδὸν, καὶ ἀπικνέεται ἐς τὴν ἔπαυλιν. τῷ δ' ἄρα εξ καὶ αὐτῷ ἡ γυνὴ τότε κως κατὰ δαίμονα εξ τίκτει, ο οἰχομένου τοῦ βουκόλου ἐς πόλιν. ἦσαν δὲ ἐν φροντίδι ἀμφότεροι εξ ἀλλήλων πέρι, ὁ μὲν τοῦ τόκου εξ τῆς γυναικὸς ἀβρωδέων, ἡ δὲ γυνὴ, ὅτι οὐκ ἐωθὼς ὁ "Αρπαγος μεταπέμψαιτο αὐτῆς τὸν ἄνδρα. ἐπεί τε δὲ ἀπονοστήσας ἐπέστη, εξ ἀξ ἀέλπτου εξ ἰδοῦσα, ἡ γυνὴ εἰρετο προτέρη, ε τι εξ οῦτω προθύμως "Αρπαγος μεταπέμψαιτο. ὁ δὲ εἶπε το το γύναι, εξ δόν τε, ἐς πόλιν ἐλθὼν, καὶ ἤκουσα, τὸ μήτε ἰδεῖν ὄφελον, εξ κοτὲ γενέσθαι ἐς δεσπότας τοὺς ἡμετέρους. οἶκος μὲν πᾶς 'Αρπάγον κλαυθμῷ κατείχετο εξ δὲ δὲ ἐκπλαγεὶς ἤια ἔσω. ὡς δὲ τάχιστα ἐσῆλθον, ὁρέω παιδίον προκείμενον, ἀσπαῖρόν εξ τὸ κραυγανόμε-

86. διαχρήσεσθαι] that he will destroy; the same as καταχρήσεσθαι, i.

117. and διεργάσεσθαι, v. 92.

87. διατέταγμαι] προστέταγμαι δ βασιλεύς διατάττεται τοῖς ὑψ ἐαυτοῦ ὑπηκόοις, Phavorinus. SCHL. With regard to the command itself, see 112. 113. &c. S.

88. apa] now.

89. κατά δαίμονα] as fortune would have it. Cyrus calls himself θείη τύχη γεγονώς, i. 126. σὺ δέ μοι κατὰ δαίμονα καί συντυχίαν άγαθην ήκεις έμοι σωτήρ, Aristophanes, Av. 545. κατά θείου, Εq. 146. εξαίφνης, εὐκαίρως, κατά θεοῦ πρόνοιαν, κατά τύχην, ἀπὸ τύχης, Scholiast; δαιμονίησι τύχαις, Golden Verses of Pythagoras, 17. οὐκ åθεεl, Homer, Od. Σ. 352. To express which the Fathers used οἰκονομοῦντος τοῦ Θεοῦ. non hæc sine numine divûm eveniunt, Virgil, Æ. ii. 777. casu quodam an divinitus, Suetonius, v. 13. quis deus objicit hanc ante ostium nostrum? quasi dedita opera, in tempore ipso, Plautus, Cis. iv. 1.16. Heraldus; Casaubon. forte quadam, utili ad tempus, evenit, Livy, iii. 64.

90. τότε—τίκτε] The latter half of an hexameter line. With the exception of the short syllable Πε-, the following is a complete hexameter, η

κε μέγ' οἰμώξειεν δ Πελοπίδης 'Αγαμέμνων, vii. 159.

91. εν φροντίδι αμφότεροι] in mu-

tual anxiety.

92. τοῦ τόκου] ἔνεκα understood: on account of the confinement.

93. ἐπέστη] he suddenly made his

appearance: see p. 19. n. 69.

94. εξ ἀέλπτου] unexpectedly. αὐτὸν μακρόθεν ἰδοῦσα ε. ἀ. περισεσισμένον, Αρρίαη, viii. 104. 116. εξ ἀέλπτων, Æschylus, Sup. 369. Sophocles,
Αj. 727. εξ ἀελπτίης, Archilochus. W.
ἄελπτα, Soph. Œ. C. 1120. ἀέλπτως.

95. δ τι] understand διά; why. 96. ὄφελον] would that; has the same force as είθε, Vig. v. 9.6. M.G.

G. 513. obs. 3.

97. μήτε] ὄφελε understood. ST. 98. κατείχετο] οἰμωγὴ δ' ὁμοῦ κωκύμασιν κατείχε πελαγίαν άλα, Æs-

chylus, P. 432. BL.

99. ἀσπαῖρον] ἄκοσμόν τινα δηλοῖ κίνησιν διτικε ἐν ἰχθύσι καὶ τῷ δεδεμένφ βοὶ λαμβάνουσι, Venet. Scholiast οπ II. Σ. 572. οῦ σέ γ' ἔπειτ' ἴσχων χρύσεοι στρόφοι ἀσπαίροντα οὐδέ τι δέσματ' ἔρυκε λύοντο δὲ πείρατα πάντα, Homer, Hymn to Ap. 128. τὸν θνήσκοντα καὶ ἀσπαίροντα, Od. Θ. 526. BL. See II. Γ. 293. and 'Trollope's note.

νον, κεκοσμημένον χρυσώ 100 τε καὶ έσθητι ποικίλη. "Αρπαγος δέ. ώς είδε με, εκέλευε την ταχίστην, άναλαβύντα το παιδίον, οίχεσθαι φέροντα, και θείναι ένθα θηριωδέστατον 1 είη 2 των ουρέων φας 'Αστυάγεα είναι τὸν ταῦτα ἐπιθέμενόν μοι, πόλλ' ἀπειλήσας, εὶ μή σφεα 3 ποιήσαιμι, καὶ έγω άναλαβων εφερον, δοκέων των τινός οίκετέων είναι ου γάρ άν κοτε κατέδοξα, ενθεν γε ην. εθάμβεον δε, ορέων χρυσώ τε καὶ είμασι κεκοσμημένον, πρὸς δὲ, καὶ κλαυθμὸν κατεστεωτα 5 έμφανέα έν 'Αρπάγου.6 καὶ πρόκα 7 τε δή κατ' όδὸν πυνθάνομαι τὸν πάντα λόγον θεράποντος,8 ος, ἐμὲ προπέμπων εξω πύλιος, ένενείρισε το βρέφος ώς άρα 9 Marδάrns τε είη παις. της 'Αστυάγευς θυγατρός, και Καμβύσεω του Κύρου και μιν 'Αστυάνης έντέλλεται 10 άποκτείναι, νύν τε όδε έστί," 11

CXII. "Αμα δὲ ταῦτα ελεγε ὁ βουκόλος καὶ, ἐκκαλύψας, ἀπεδείκνυε. ή δε, ως είδε το παιδίον μέγα 12 τε καὶ εὐειδες έον, δακρύσασα, καὶ λαβομένη τῶν γουνάτων τοῦ ἀνδρὸς, ἔχρηζε μηδεμιῆ τέχνη 13 έκθειναί μιν. ὁ δὲ οὐκ ἔφη οιός τ' είναι άλλως αὐτὰ ποιέειν· ἐπιφοιτήσειν γάρ κατασκόπους έξ' Αρπάγου ἐποψομένους ἀπολέεσθαί τε κάκιστα, ην μή σφεα ποιήση, ώς δε ούκ επειθε άρα τον άνδρα, δεύτερα λέγει ή γυνή τάδε "Επεί τοίνυν ου δύναμαί σε πείθειν μή έκθειναι, σὸ δὲ 14 ὦδε ποίησον, εὶ δὴ πᾶσά γε 15 ἀνάγκη οφθῆναι ἐκκείμενον τέτοκα γαρ και έγω, τέτοκα δὲ τεθνεός 16 τοῦτο μὲν φέρων πρόθες, τὸν δὲ τῆς 'Αστυάγεος θυγατρὸς παῖδα ὡς έξ ἡμέων ἐόντα

100. χρυσφ] χρ. τε καὶ είμασι, just below; with cloth of gold. By the figure hendiadys: L. so pallam signis auroque rigentem, Virgil, Æ. i. 652.

1. θηριωδέστατον | μέρος under-

2. eln The optative is used because these were the words of Harpagus himself: δs ϵἴη, iii. 1. τὸ μὴ ϵἴη, iv. 166. ST.

3. σφέα] Ionic for αὐτά. P.

4. κατέδοξα] εὶ μὴ ἐπυθόμην τοῦ θεράποντος; see p. 52. n. 37. ST.

5. κατεστεωτα] i. 65. Ionic for καθεστώτα and καθεστηκότα. S.

6. 'Αρπάγου] Β. 196. 7. πρόκα] εὐθὸς, παραχρῆμα, ἐξαί-φυης, Hesychius. S. Apollonius Rh. i. 688. P.

8. θεράποντος] έκ understood. DAL.

9. apa] in fact.

10. ἐντέλλεται] Μ. G. G. 507. 3.

11. ἐστὶ τὸ βρέφος, οτ παιδίον.

12. μέγα] great for its age. L: The antients considered size as essential to beauty, see i. 60. and Twining's Aristotle, note 61.

13. μηδεμιή τέχνη] by no means. 14. del is often used in the apodosis or latter part of a sentence, where emel occurs in the protasis or former part; έπει ων-ταύτην δε, ii. 32. ST.

15. εί-γε] at least if. έστὶ is understood; πᾶσα ἀνάγκη occurs with the verb, ii. 22. iv. 179. without it, ii. 35. v. 52. Sophocles, El. 1529. Euripides, Ph. 1688. W. πασα for πάν-Tws. VIG. iii. 10. 4.

16. τεθνεδε] a still-born child: understand τέκνον, παιδίον, οτ βρέφος; there is the same ellipsis in τὸ γεννώμενον, i. 108. τεθνεός is similar in form to ἀπεστεώτων, i. 102. M. G. G. 183. 7.

τρέφωμεν καὶ οὕτω οὕτε σὰ ἀλώσεαι ἀδικέων τοὺς δεσπότας, οὕτε ήμῖν κακῶς βεβουλευμένα 17 ἔσται. ὅ τε γὰρ τεθνεὼς βασιλητης ταφῆς κυρήσει, καὶ ὁ περιεὼν οὐκ ἀπολέει τὴν ψυχήν."

CXIII. Κάρτα τε ἔδοξε τῷ βουκόλῳ πρὸς τὰ παρεόντα εὖ λέγειν ἡ γυνὴ, καὶ αὐτίκα ἐποίεε ταῦτα. τὸν μὲν 18 ἔφερε θανατώσων παῖδα, τοῦτον μὲν παραδιδοῖ τῷ ἐωυτοῦ γυναικί τὸν δὲ ἐωυτοῦ, ἐόντα νεκρὸν, λαβὼν ἔθηκε ἐς τὸ ἄγγος, ἐν τῷ ἔφερε τὸν ἔτερον κοσμήσας δὲ τῷ κόσμῳ παντὶ τοῦ ἔτέρου παιδὸς, φέρων ἐς τὸ ἐρημότατον τῶν οὐρέων τιθεῖ. 19 ὡς δὲ τρίτη ἡμέρη τῷ παιδίῳ ἐκκειμένῳ ἐγένετο, 20 ἡῖε ἐς πόλιν ὁ βουκόλος, τῶν τινὰ προβόσκων 21 φύλακον αὐτοῦ καταλιπών. ἐλθὼν δὲ ἐς τοῦ 'Αρπάγου, ἀποδεικνύναι ἔφη ἐτοῖμος εἶναι τοῦ παιδίου τὸν νέκυν. πέμψας δὲ ὁ "Αρπαγος τῶν ἐωυτοῦ δορνφόρων τοὺς πιστοτάτους, εἶδέ τε διὰ 22 τοῦτων καὶ ἔθαψε τοῦ βουκόλου τὸ παιδίον. καὶ τὸ μὲν ἐτέθαπτο' τὸν δὲ, ὕστερον τούτων Κῦρον 23 ὀνομασθέντα, παραλαβοῦσα ἔτρεφε ἡ γυνὴ τοῦ βουκόλου, οὔνομα ἄλλο κοῦ τι καὶ οὐ Κῦρον θεμένη.

CXIV. Καὶ ὅτε δὴ ἦν δεκαέτης ὁ παῖς, πρῆγμα ἐς αὐτὸν ²⁴ τοιόνδε γενόμενον ἐξέφηνέ μιν. ἔπαιΖε ἐν τῆ κώμη ταύτη, ἐν τῆ ἦσαν
καὶ αἰ βουκολίαι αὖται, ἔπαιΖε δὲ μετ' ἄλλων ἡλίκων ἐν ὑδῷ. καὶ
οἱ παῖδες παίΖοντες εἴλοντο ἐωυτῶν βασιλέα ²⁵ εἶναι ²⁶ τοῦτον δὴ τὸν
τοῦ βουκόλου ἐπίκλησιν ²⁷ παῖδα. ὁ δὲ αὐτῶν διέταξε τοὺς μὲν,
οἰκίας οἰκοδομέειν ²⁸ τοὺς δὲ, δορυφόρους εἶναι τὸν δὲ κού τινα αὐτῶν, ὀφθαλμὸν ²⁹ βασιλέος εἶναι τῷ δὲ τινι τὰς ἀγγελίας ἐσφέ-

17. βεβουλευμένα] for βεβουλευμένου.

18. τὸν μὲν] μὲν is often put twice, especially when a proposition beginning with a pronoun demonstrative is referred to a preceding one with the relative: τὸν μὲν καλέονσι θέρος, τοῦτον μὲν—τὸν δὲ χειμῶνα—, ii. 121. iii. 65. 75. M. G. G. 606. 3.

19. $\tau\iota\theta\hat{\epsilon}\hat{\iota}$ In Ionic the forms $-\acute{\epsilon}\omega$, $-\acute{\epsilon}\omega$, $-\acute{\epsilon}\omega$, occur, in the singular of the present and imperfect, with the reduplication; see $\delta\iota\delta\hat{\sigma}\hat{\iota}$, i. 107. so $i\sigma\tau\hat{q}$, iv. 103. M. G. G. 205. 1.

20. έγένετο] This is a poetical turn, which occurs more than once; as τεσσερεακαιδεκάτη έγ. ἡμέρη πολιορκεσμένφ Κροίσφ, i. 84. ὡς διέτης χρόνος έγεγόνες ταῦτα τῷ ποιμένι πρήσσοντι, ii. 2. ST.

21. προβόσκων] of the under herdsmen. πρόδουλος, Æschylus, Ag. 918. is a similar compound. BL.

22. διὰ] εἶδον δι' ἐκείνων, i. 117. 23. Κῦρον] a Persian word signifying "fire." BA.

24. εs αὐτὸν] with respect to him. μακάριος πλην είς θυγατέρας, Euripides, Or. 533. M. G. G. 578.

25. βασιλέα] rex inter ludentes sorte delectus, Justin, i. 5. pueri ludentes "rex eris" aiunt, Horace, 1 Ep. i. 59.

26. είναι] might be omitted; so διαπέμψας, τους μέν ες Δελφούς ίέναι, i. 46. ST.

27. ἐπίκλησιν] κατὰ understood. 28. οἰκοδομέειν] ædificare casas,

Horace, 11 S. iii. 247. W.

29. ὀφθαλμόν] the same as κατάσκοπος, i. 100. ST. By this metaphor the orientals designated a king's minister, σόν πιστόν πάντ' δφθαλμόν, Æschylus, P. 973. δ βασιλέως ὀφθαλ

ρειν³⁾ εδίδου γέρας ως ³¹ ἐκάστω ἔργον προστάσσων. εἶς ³² δὴ τούτων τῶν παιδίων συμπαί Ζων, ἐὼν ᾿Αρτεμβάρεος παῖς, ἀνδρὺς δοκίμου ἐν Μήδοισι οὐ γὰρ δὴ ἐποίησε τὸ προσταχθὲν ἐκ τοῦ Κύμου ἐκέλευε αὐτὸν τοὺς ἄλλους παῖδας διαλαβεῖν. πειθομένων δὲ τῶν παίδων, ὁ Κῦρος τὸν παῖδα τρηχέως κάρτα περιέσπε μαστιγέων ὁ δὲ, ἐπεί τε μετείθη ³³ τάχιστα, ὤς γε δὴ ἀνάξια ἐωυτοῦ παθὼν, μᾶλλόν τι περιημέκτεε. κατελθὼν δὲ ἐς πόλιν, πρὸς τὸν πατέρα ἀποικτίζετο τῶν ὑπὸ Κύρου ἤντησε, λέγων δὲ οὐ Κύρου, (οὐ γάρ κω ἦν τοῦτο τοὕνομα,) ἀλλὰ πρὸς τοῦ βουκόλου τοῦ ᾿Αστυάγεος παιδός. ὁ δὲ ᾿Αρτεμβάρης ὀργῷ, ³¹ ὡς εἶχε, ἐλθὼν παρὰ τὸν ᾿Αστυάγεα, καὶ ἄμα ἀγόμενος τὸν παῖδα, ἀνάρσια ³5 πρήγματα ἔφη πεπονθέναι, λέγων * '΄ Ω βασιλεῦ, ὑπὸ τοῦ σοῦ δούλου, βουκόλου δὲ ³6 παιδὸς, ὧδε περιϋβρίσμεθα΄ ὑπὸ τοῦ σοῦ δούλου, βουκόλου δὲ ³6 παιδὸς, ὧδε περιϋβρίσμεθα΄ ὑπὸ τοῦ σοῦ δούλου, βουκόλου δὲ ³6 παιδὸς, ὧδε περιϋβρίσμεθα΄ ὑπὸ τοῦ σοῦ δούλου, βουκόλου δὲ ³6 παιδὸς, ὧδε περιϋβρίσμεθα΄ ὑπὸς τοῦν παιδὸς τοὺς ὤμους.

CXV. 'Ακούσας δὲ καὶ ἰδὼν ὁ 'Αστυάγης, θέλων τιμωρῆσαι τῷ παιδὶ τιμῆς τῆς 'Αρτεμβάρεος εἴνεκα, μετεπέμπετο τόν τε βουκόλον καὶ τὸν παῖδα. ἐπεί τε δὲ παρῆσαν ἀμφότεροι, βλέψας πρὸς τὸν Κῦρον, ὁ 'Αστυάγης ἔφη· " Σὰ δὴ, ἐὼν τοῦδε τοιούτου ἐόντος παῖς, ἐτόλμησας τὸν τοῦδε παῖδα, ἐόντος πρώτου παρ' ἐμοὶ, ἀεικίη τοιῆδε περισπεῖν;" 'Ο δὲ ἀμείβετο ὧδε· " Το δέσποτα, ἐγὼ δὲ ταῦτα τοῦτον ἐποίησα σὰν δίκη· οἱ γάρ με ἐκ τῆς κώμης παῖδες, τῶν καὶ ὅδε ἢν, παίζοντες, σφέων αὐτῶν ἐστήσαντο βασιλέα' ἐδόκεον γάρ σφι εἶναι ἐς τοῦτο ἐπιτηδεώτατος. οἱ μέν νυν ἄλλοι παῖδες τὰ ἐπιτασσόμενα ἐπετέλεον οὖτος δὲ ἀνηκούστες τε καὶ λόγον εἶχε οὐδένα, τοῦδε εἴνεκα ἄξιός τευ κακοῦ εἰμὶ, ὧδέ τοι πάρειμι."

μds, Aristophanes, Ach. 92. 94. 124. ούτω ἐκάλουν τοὺς σατράπας, δι' ὧν πάντα δ βασιλεύς έπισκοπεί ως βασιλέως ώτα οἱ ώτακουσταλ, δι' ὧν ἀκούει τὰ πραττόμενα ἐκάστω πανταχοῦ, Scholiast. The same metaphor is adopted in the laws of Peter the Great. L. ἐπίσκοπός τις, δς ἐφεωρᾶτο τὰ πράγματα, Hesychius; εὶ δέ τις οἴεται ἕνα αίρετον είναι ὀφθαλμον βασιλεί, οὐκ ορθως οίεται· ολίγα γαρ είς γ' αν ίδοι καί είς ἀκούσειε ούτω δη πολλά μέν Βασιλέως ώτα, πολλοί δὲ ὀφθαλμοί νομίζονται, Xenophon, Cyr. viii. 2. 11. 12. ὀφθαλμούς πολλούς οἱ μόναρχοι ποιούσιν αύτων, καὶ ὧτα, καὶ χεῖρας, καὶ πόδας, Aristotle, Pol. iii. 12., Stanley. BA. Esth. 1362. στρατιᾶς ὀφθαλμὸν εμᾶς, Pindar, O. vi. 26. The Germans call a minister "the king's right hand," Schutz.

30. ἐσφέρειν] iii. 77. GR.

31. ωs] i. e. ήθελε, just as he chose.
32. εls] See p. 50. n. 5. ST.

33. μετείθη] first agrist passive of μεθίημι. Μ. G. G. 209. 1.

34. ὀργῆ] p. 35. n. 42. ST. 35. ἀνάρσια] ὰ οὐκ ἄν τις ἄραιτο, Timæus, L. P. p. 30. BL.

36. Se namely. ST.

37. $\delta \in J$ "This boy has, as you say, suffered; yet I," &c.

38. λ. εἶ. οὐδένα] οὐκ ἐφρόντιζε, Suidas. See p. 9. n. 12.

CXVI. Ταῦτα λέγοντος τοῦ παιδὸς, τὸν 'Αστυάγεα ἐσήει 40 ἀνάγνώσις αὐτοῦ· καί οἱ οι τε χαρακτήρ 41 τοῦ προσώπου προσφέρεσθαι έδύκεε ές εωυτον, και ή υπόκρισις έλευθεριωτέρη 42 είναι· ο τε χρύνος της έκθέσιος τη ήλικίη του παιδός έδόκτε συμβαίνειν. έκπλαγείς δε τούτοισι, έπὶ χρόνον 43 ἄφθογγος ἦν μόγις δὲ δή κοτε ἀνενειχθεὶς, 44 εἶπε, θέλων ἐκπέμψαι τὸν ᾿Αρτεμβάρεα, ἵνα τὸν βουκόλον μοῦνον λαβων βασανίση, 45 " 'Αρτέμβαρες, έγω ταῦτα ποιήσω, ώστε σὲ καὶ τὸν παῖδα τὸν σὸν μηδέν ἐπιμέμφεσθαι." Τὸν μὲν δη 'Αρτεμβάρεα πέμπει τον δε Κυρον ήγον έσω οι θεράποντες, κελεύσαντος τοῦ 'Αστυάγεος. ἐπεὶ δὲ ὑπελέλειπτο ὁ βουκόλος μοῦνος, μουνωθέντα δὲ αὐτὸν είρετο ὁ ᾿Αστυάγης, κόθεν λάβοι τὸν παῖδα καὶ τίς είη ὁ παραδούς; ὁ δὲ ἐξ ἐωυτοῦ τε ἔφη γεγονέναι, καὶ τὴν τεκοῦσαν αὐτὸν ἔτι εἶναι παρ' ἐωυτῷ. 'Αστυάγης δέ μιν οὐκ εὖ βουλεύεσθαι 46 εφη, έπιθυμέοντα ές ανάγκας 47 μεγάλας απικνέεσθαι αμα τε λέγων ταυτα, εσήμαινε τοισι δορυφόροισι λαμβάνειν αὐτόν. δ δε, άγόμενος ές τας ανάγκας, ούτω δη έφαινε τον έόντα λόγον. άρχόμενος δή άπ' άρχης διεξήει, τη άληθηίη χρεώμενος, καὶ κατέβαινε 48 ές λιτάς τε καὶ συγγνώμην έωυτῷ κελεύων έχειν αὐτόν.

CXVII. 'Αστυάγης δὲ, τοῦ μὲν βουκόλου τὴν ἀληθηΐην ἐκφήναντος, λόγον ἤδη καὶ ἐλάσσω ἐποιέετο· 'Αρπάγφ δὲ καὶ μεγάλως μεμφόμενος, καλέειν αὐτὸν τοὺς δορυφόρους ἐκέλευε. ὡς ⁴⁹ δέ οἱ παρῆν
ὁ "Αρπαγος, εἴρετό μιν ὁ 'Αστυάγης· ""Αρπαγε, τέφ ⁵⁰ δὴ μύρφ τον

39. ἐs δ] on which account, ii. 116. Vig. ix. 2. 9. ST. M. G. G. 578. ἐs αὐτὸ, Thucydides, i. 138.

40. ἐσήει] ἐσῆλθέ με λογισάμενον, νίι. 46. Ν.

41. χαρακτήρ] της όψεως χαρακτήρας, Diodorus, i. p. 58. SCHL.

42. ἐλευθεριωτέρη] ἡ κατὰ δούλου παίδα. ST. Several incidents in the plot of Home's Douglas resemble this story. Lady Randolph is at first struck by the free answer and noble bearing of young Norval; and the examination of the old shepherd is very similar to that of the herdsman by Astyages. TR.

43. ἐπὶ χρόνον] for a while.44. ἀνενειχθεὶς] See p. 51. n. 21.

45. βασανίση] βασανίζειν is properly to try metals by the touch-stone, hence it comes to signify ανακρίνειν καὶ δοκιμάζειν καὶ ἐλέγχειν τὸ ἀληθὲς

διὰ λόγων, Etymol. M. SCHL.

46. εὖ βουλεύεσθαι] to act advisedly; καλῶς βουλεύεσθαι, Euripides, Sup.

47. ἀνάγκας] straits; ἀγόμενος ἐς τὰς ἀνάγκας, reduced to straits. It also means torture, as τὰ πρὸς τὰς ἀνάγκας δργανα, Polyhius, xv. 28. W. Compare the following passages of Sophocles with this narrative; ἀγρούς σφε πέμψαι κὰπὶ ποιμνίων νομάς, Ε. Β. 761. κλάων δ' ἐρεῖς, 1152. οὐχ ὡς τάχος τις τοῦδ' ἀποστρέψει χέρας; 1154. πόθεν λαβὼν—τὸν παίδα, 1156—1162.

48. κατέβαινε] See p. 55. n. 71. This verb is understood again before κελεύων. S. cogunt me preces descendere in omnes, Virgil, Æ. v. 782.

49. ωs] Vio. v. 3. 8. 50. τέω] Ionic for τίνι, M. G. G. 151. obs. 1. παίδα κατεχρήσαο, 51 τόν τοι παρέδωκα έκ θυγατρός γεγονότα της έμης:" 'Ο δε "Αρπαγος, ώς είδε τον βουκόλον ενδον έόντα, ού τρέπεται έπὶ ψευδέα όδὸν, ίνα μη έλεγχύμενος άλίσκηται άλλά λέγει τάδε " " Ω βασιλεῦ, ἐπεί τε παρέλαβον τὸ παιδίον, ἐβούλενον σκοπων, 52 δκως 53 σοί τε ποιήσω κατά νόον, καὶ έγω, πρὸς σὲ γενόμενος άναμάρτητος, μήτε θυγατρί τη ση μήτε αυτώ σοί είην αυθέντης.54 ποιέω δη ώδει καλέσας τον βουκόλον τόνδε, παραδίδωμι το παιδίον, φας σέ τε είναι τὸν κελεύοντα αποκτείναι αὐτό. καὶ λέγων τοῦτό γε, οὐκ ἐψευδόμην οὐ γὰρ ἐνετέλλεο οῦτω. παραδίδωμι μέντοι 55 τῷδε κατά τάδε, ἐντειλάμενος θεῖναί μιν ἐς ἐρῆμον οὖρος, καὶ παραμένοντα φυλάσσειν, άχρι ου τελευτήσει άπειλήσας παντοία τωδε, ήν μη τάδε έπιτελέα 56 ποιήση. έπεί τε δέ, ποιήσαντος τούτου τα κελευόμενα, έτελεύτησε το παιδίον, πέμψας των ευνούχων τους πιστοτάτους, και είδον δι' έκείνων, και έθαψά μιν. ούτως έσχε, δ βασιλεύ, περί του πρήγματος τούτου και τοιούτω μόρω έγρησατο 57 o mais."

CXVIII. "Αρπαγος μέν δή τον ίθὺν 58 έφαινε λόγον. 'Αστυάγης δε, κρύπτων 59 τόν οι ένείχεε 60 χόλον δια το γεγονος, πρώτα μεν. κατάπερ 61 ήκουσε αυτός πρός του βουκόλου τὸ πρηγμα, πάλιν ἀπηγέετο τῷ 'Αρπάγω' μετὰ δὲ, ως οἱ ἐπαλιλλόγητο, 62 κατέβαινε λέγων, ώς " περίεστί τε ὁ παῖς, καὶ τὸ γεγονὸς ἔχει καλῶς. Τῶ τε γὰρ

51. κατεχρήσαο] See notes on διαχρήσεσθαι, i. 110. and on έχρήσατο, below. The preposition quite alters the signification of the word, as in

conficere, interficere.
52. σκοπῶν] This verb is often suppressed before ὅπως. B. 385.

53. δκως] ποιήσω, I should act; elnv, I might be. Vig. vii. 10. 6. viii. 10. 1. ST.

54. αὐθέντης] from αὐτοέντης δ αὐτόχειρ φονεύς, Phrynichus; the actual perpetrator of a murder. Steph. Thes. L. G. 2421.

55. μέντοι] "Though I myself did not execute your orders, yet I fulfilled them by delivering the infant to this herdsman with strict injunctions," &c. ST. See notes 79, p. 47. and 99, p. 58.

56. ἐπιτελέα] δρκον οδν μοι τόνδε έπιτελέα ποιέοντι είη ἐπαύρασθαι βίου,

Hippocrates, Jur. W. 57. έχρήσατο] The use of this verb somewhat resembles that of defungor in Latin; egregia morte defuncti, Q. Curtius, iii. 11. 9. neque sua morte defunctus est, Suetonius, i. 89. multis casibus defuncta, Q. C. iv. 4. 21. The conduct of Harpagus illustrates the moral of the fable of "the Lark and her young."

58. lθùν] straight forward. 59. κρύπτων dissembling.

60. ἐνείχεε] As Herodotus uses συμβαλλέω for συμβάλλω, i. 68. σινέομαι for σίνομαι, τ. 81. &c. so he might use evexéw for evexw. S.

61. κατάπερ] as: for καθ' άπερ; so -κατὰ for καθ' &, i. 208. ii. 6.

62. ἐπαλιλλόγητο] πάλιν ἐλέλεκτο, understand το πρηγμα. This verb occurs in Appian, Mith. 14, B. C. iii. 35. S.

πεποιημένω," ἔφη λέγων, 63 " ἐς τὸν παῖδα τοῦτον ἔκαμνον μεγάλως, καὶ θυγατρὶ τῆ ἐμῆ διαβεβλημένος οὐκ ἐν ἐλαφρῷ 64 ἐποιεύμην. ὡς ὧν τῆς τύχης εὖ μετεστεώσης, τοῦτο μὲν, τὸν σεωυτοῦ παῖδα ἀπόπεμψον παρὰ τὸν παῖδα τὸν νεήλυδα. τοῦτο δέ σῶστρα 65 γὰρ τοῦ παιδὸς μέλλω θύειν, τοῖσι θεῶν τιμὴ αὕτη προσκέεται παρίσθί μοι ἐπὶ 66 δεῖπνον."

CXIX. "Αρπαγος μὲν, ὡς ἥκουσε ταῦτα, προσκυνήσας, καὶ μεγάλα ποιησάμενος, ὅτι τε ἡ ἀμαρτάς οἱ ἐς δέον ἐγεγόνεε, καὶ ὅτι ἐπὶ τύχησι χρηστῆσι ἐπὶ δεῖπνον κέκλητο, ἥῖε ἐς τὰ οἰκία. ἐσελθὼν δὲ τὴν ταχίστην, ὅτ ἦν γάρ οἱ παῖς εἶς μοῦνος, ἔτεα τρία καὶ δέκα κου μάλιστα γεγονὼς, τοῦτον ἐκπέμπει, ἱέναι τε κελεύων ἐς 'Αστυάγεος καὶ ποιέειν ὅ τι ᾶν ἐκεῖνος κελεύη. αὐτὸς δὲ, περιχαρὴς ἐὼν, φράζει τῆ γυναικὶ τὰ συγκυρήσαντα. 'Αστυάγης δὲ, ὡς οἱ ἀπίκετο ὁ 'Αρπάγου παῖς, σφάξας ⁶ς αὐτὸν, καὶ κατὰ μέλεα ⁶ς διελὼν, τὰ μὲν ὥπτησε, τὰ δὲ ἔψησε τῶν κρεῶν' εὐτυκτα το δὲ ποιησάμενος, εἶχε ἐτοῖμα. Τὶ ἐπεί τε δὲ, τῆς ώρης γινομένης τοῦ δείπνου, παρῆσαν οἵ τε ἄλλοι δαιτυμόνες καὶ ὁ "Αρπαγος, τοῖσι μὲν ἄλλοισι καὶ αὐτῷ

63. ἔφη λέγων] he proceeded to sny. i. 125. v. 36. 49. ST. M. G. G. 558. 64. ἐν ἐλαφρῷ] i. e. ἐλαφρῶ ο ο κρῶγμα ἐποιήσατο, Dio Cass., xxxix. p. 114. lviii. p. 714. W.

65. σῶστρα] iv. 9. acknowledgements for the preservation. Other verbal nouns ending in τρον have a like meaning. ἰατρῷ μὲν, σῶστρα τῷ δὲ παιδεύοντι, δίδακτρα (Theocritus, viii. 86.) καὶ τῷ φέροντι, κόμιστρα (Æschylus, Ας. 938.) καὶ τῷ μηνύσαντι, μήνντρα (Thucydides, vi. 27.) καὶ τροφεῖ, θρέπτρα (Homer, Il. P. 302.) Pollux, vi. 186. BL.

66. ἐπὶ] to.

67. την ταχίστην] κατὰ βάδισιν understood, or όδον, which Xenophon supplies, An. i. 2. 20. SCH. B. 33.

See p. 64. n. 64.

68. σφάξας] τὰ βρέφη, σφαγὰς, οπτάς τε σάρκας πρὸς πατρὸς βεβρωμένας, Æschylus, Åg. 1065. ξένια δύσθεος 'Απρεὺς, προθύμως μᾶλλον ἡ φίλως, πατρὶ τῷ 'μῷ, κρεουργὸν ἡμαρ εὐθύμως ἄγειν δοκῶν, παρέσχε δαῖτα παιδείων κρεῶν, τὰ μὲν ποδήρη καὶ χερῶν ἄκρους κτένας ἔνθρυπτ' ἄνευθεν ἀνδρα-

κὰs καθήμενος ἄσημα δ' αὐτῶν αὐτίκ' ἀγνοία λαβὰν, ἔσθει, 1580. BL.
"Your mother means to feast with me; I will grind your bones to dust, And with your blood and it, I'll make a paste; And of the paste a coffin I will rear, And make two pasties of your shameful heads; And bid your dam swallow her own increase. This is the feast that I have bid her to; And this the banquet she shall surfeit on."—"There they are both, baked in that pye; Whereof their mother daintily hath fed, Eating the flesh that she herself hath bred." Titus Andronicus, v. 2. and 3. TR.

69. κατὰ μέλεα] limb from limb. ὕδατος πυρὶ ζέοισαν ὰμφ' ἀκμὰν, μαχαίου τάμον κατὰ μέλη, τραπέζαισι τ' ἀμφι δεύτατα κρεῶν σέθεν διεδάσαντο, καὶ φάγον, Pindar, Ol. i. 77.

70. εὕτυκτα] ἕτοιμα, ῥάδια, εἰργασμένα, GL. καλῶς κατεσκευασμένα,

Suidas. W.

τι. έτοιμα] καταδήσας τὰς λάρνακας εἶχε έτοιμας, iii. 123. W. κατειργασμένου τούτου και ἐόντος ἐτοιμου, i. 123. S.

'Αστυάγει παρετιθέατο 72 τράπε 2αι ἐπιπλέαι μηλείων κρεῶν, 'Αρπάγω δὲ, τοῦ παιδὸς τοῦ ἐωυτοῦ, πλὴν κεφαλῆς τε καὶ ἄκρων χειρῶν τε καὶ ποδῶν, τἄλλα πάντα' ταῦτα δὲ χωρὶς ἔκειτο, ἐπὶ κανέω κατακεκαλυμμένα. ὡς δὲ τῷ 'Αρπάγω ἐδόκεε ἄλις ἔχειν τῆς βορῆς, 73 'Αστυάγης εἴρετό μιν, εἰ ἡσθείη τι τῆ θοίνη, φαμένου δὲ 'Αρπάγον καὶ κάρτα ἡσθῆναι, παρέφερον, τοῖσι προσέκειτο, τὴν κεφαλὴν τοῦ παιδὸς κατακεκαλυμμένην καὶ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. "Αρπαγον δὲ ἐκέλευον προστάντες ἀποκαλύπτειν τε καὶ λαβεῖν τὸ βούλεται αὐτῶν. πειθόμενος δὲ ὁ "Αρπαγος, καὶ ἀποκαλύπτων, ὑρῷ τοῦ παιδὸς τὰ λείμματα' ἰδῶν δὲ, οὐ τε 74 ἐξεπλάγη, ἐντός τε ἐωυτοῦ γίνεται. 75 εἴρετο δὲ αὐτὸν ὁ 'Αστυάγης, εὶ γινώσκοι, ὅτεν θηρίον κρέα βεβρώκοι. ὁ δὲ καὶ γινώσκειν ἔφη, καὶ ἀρεστὸν 76 εἶναι πᾶν τὸ ᾶν βασιλεὸς 77 ἔρδη. τούτοισι δὲ ἀμειψάμενος, καὶ ἀναλαβῶν τὰ λοιπὰ τῶν κρεῶν, ἤιε ἐς τὰ οἰκία. ἐνθεῦτεν δὲ ἔμελλε, ὡς ἐγῶ δοκέω, ἀλίσας θάψειν τὰ πάντα.

CXX. 'Αρπάγω μεν 'Αστυάγης δίκην ταύτην ἐπέθηκε. Κύρου δε πέρι βουλεύων, ἐκάλεε τοὺς αὐτοὺς τῶν μάγων, οι τὸ ἐνύπνιόν οι ταύτη ἔκριναν. ἀπικομένους δε είρετο ὁ 'Αστυάγης, τῆ ἔκρινάν οι

72. παρετιθέατο] τράπεζαν ἐπιπλέην ἀγαθῶν πάντων παραθέντες, vi.
139. W. παρέθηκαν αὐτῷ μόνῷ, καὶ
αὐτοῖς καθ' ἑαυτοὺς, καὶ τοῖς Αἰγυπτίοις
τοῖς συνδειπνοῦσι μεπ' αὐτοῦ καθ' ἑαυτοὺς, LXX. Gen. xliii. 32.

73. τῆς βορῆς] of the food. Such genitive cases may be construed by "with regard to;" and serve to restrict, and render more definite, the general notion conveyed by an adjective, or adverb, preceding. ST. καλῶς ἔχουτας μέθης, v. 20. M. G. G. 315. 1.

74. οὕ τε] οὕ τε ἐκεῖνος κατενόησε, τό τε μαντεῖον οὐκ ἐδήλου, Thucydides, i. 126. μή τε —, πάντες τε, 141.

75. ἐντὸς ἐ. γίνεται] retains his self-possession. vii. 47. ἐνδον γενοῦ χαρὰ δὲ μὴ ἀκπλαγῆς φρένας, Æschylus, Ch. 227. For the pronoun Euripides uses σῶν φρενῶν, Her. 709. The contrary is expressed by ἔξω ἐωντοῦ γίνεσθαι. tu fac, apud te ut sies, Terence, And. ii. 4. 5. BL.

76. ἀρεστὸν] ὁ δὲ την γνώμην οὐδαμῶς ἠλλοιώθη τῆ θέα, πῶν εἰρηκὼς ἀρεστὸν ὑπάρχειν αὐτῷ τὸ δοκοῦν τῷ βασιλεῖ, Choricius, Or. in Proc. Gaz. 31. quidquid dicunt, laudo: imperavi egomet mihi, omnia assentari, Terence, Eun. ii. 2. 20. W.

77. Barilens | Seneca fancies Harpagus had given advice to Astyages, quo offensus, liberos illi epulandos apposuil, et subinde quæsiif, an placeret conditura : deinde, ut satis illum plenum malis suis vidit, afferri capita illorum jussit, et, quomodo esset acceptus, interrogavit: non defuerunt misero verba; non os concurrit: "apud regem," inquit, "omnis cæna jucunda est," de Ir. iii. 15. the preceding chapter refers to the servility of Prexaspes, iii. 34. When Edgar, king of England, had killed Ethelwold in the forest of Harewood; the son of that nobleman came shortly afterwards to the spot. On which the king, showing him his father's corpse, enquired what he thought of the game : the young man coolly replied, that nothing, which pleased the king, could displease him, William of Malmesbury. Ant. Eccl. Glast. L.

την όψιν. οί δε κατά ταυτά είπαν. 78 λέγοντες, ώς βασιλεύσαι χρην τον παίδα, εί ἐπέζωσε καὶ μὴ ἀπέθανε πρότερον. ὁ δὲ ἀμείβεται αὐτοὺς τοῖοδε ""Εστι τε ὁ παῖς, καὶ περίεστι καί μιν, ἐπ' ἀγροῦ διαιτώμενον, οί έκ της κώμης παίδες έστήσαντο βασιλέα. ὁ δὲ πάντα, όσα περ οι άληθει λόγω βασιλέες, έτελέωσε ποιήσας. 79 και γαρ δορυφόρους καὶ θυρωρούς καὶ άγγελιηφόρους καὶ τὰ λοιπὰ πάντα διατάξας είχε.80 και νυν ές τι υμίν ταυτα φαίνεται φέρειν;" 81 Είπαν οί μάγοι "Εὶ μὲν περίεστί τε, καὶ έβασίλευσε ὁ παῖς μη ἐκ προνοίης 80 τινος, θάρσει τε τούτου είνεκα καὶ θυμον έχε άγαθόν οὐ γάρ έτι τὸ δεύτερον ἄρξει. παρὰ σμικρὰ 83 γὰρ καὶ τῶν λογίων ἡμῖν ἔνια κεχώρηκε· καὶ τά γε τῶν ονειράτων έχόμενα, 84 τελέως ές ἀσθενες έρχεται." 85 'Αμείβεται 'Αστυάγης τοῖσδε' " Καὶ αὐτὸς, ω μάγοι, ταύτη πλειστος γνώμην 86 είμι, βασιλέος δνομασθέντος του παιδός. έξήκειν τε τὸν ὄνειρον, καί μοι τὸν παῖδα τοῦτον εἶναι δεινὸν οὐδὲν έτι. όμως μέν γέ τοι συμβουλεύσατέ μοι, εὖ περισκεψάμενοι, τὰ μέλλει ἀσφαλέστατα είναι οίκφ τε τῷ ἐμῷ καὶ ὑμῖν." Είπαν πρὸς ταῦτα οἱ μάγοι " Ω βασιλεῦ, καὶ αὐτοῖσι ἡμῖν περὶ πολλοῦ έστὶ κατορθοῦσθαι άρχην την σήν. κείνως μεν γάρ άλλοτριοῦται, ές τον παίδα τούτον περιιούσα, 87 έρντα Πέρσην· και ήμεις, έρντες Μήδοι, δουλούμεθά τε, καὶ λόγου οὐδενὸς 88 γινόμεθα πρὸς Περσέων, ἐύντες

78. εἶπαν] Μ. G. G. 188. obs. 7. 79. ετ. ποιήσας] εποίησε τελείως.

80. διατάξας εἶχε] See p. 15. n. 95. p. 23. n. 87. M. G. G. 559. b.

81. φέρειν] to tend.

82. ἐκ προνοίης] ἀπὸ παρασκευῆς, Thucydides, i. 133. ex industria, ex composito, Livy, i. 9. dedita opera, ii. 29.

83. σμικρὰ] Such was the Harpy's prediction, "vos dira fames, nostræque injuria cædis, ambesas subiget malis absumere mensas," Virgil, Æ. iii. 256. and that of Anchises, "te, nate, fames ignota ad litora vectum accisis coget dapihus consumere mensas," vii. 124. of which Helenus says, "nec tu mensarum morsus horresce futuros: futa viam invenient," iii. 394. what this way was, is shown, Æ. vii. 197, &c.

\$4. τὰ—ἐχόμενα] things connected with or relating to. i. 193. iii. 25. v.
 49. viii. 142. πλησίον, ἐγγυτάτω, ἐγγίζοντα, Hesychius. τὰ ἐχόμενα τῆς

σωτηρίαs, Hebrews, vi. 9. SCHL. Wesseling considers the participle to be redundant in the above passages. S.

85. ἔρχεται] come to an end; ἐξέρχεται, vi. 82. 107. ἐξήκει, just below. The three phrases παρὰ σμικρὰ κεχώρηκε, ἐς ἀσθενὲς ἔρχεται, and ἀποσκήψαντος ἐς φλαῦρον, are equivalent. S.

56. γνώμην] governed by κατά understood, has the same meaning as the dative; ταύτη και μᾶλλον τῆ γνώμη πλεῖστός εἰμι, vii. 220. S. See p. 4.

n. 32. p. 35. n. 45.

87. περιϊοῦσα] devolving. Sovereignty or command is said ές τινα περιϊέναι, ii. 120. περιελθεῖν, i. 7. 187. iii. 65. 140. νι. 111. περιχωρέειν, i. 210. περιήκειν, Xenophon, Cyr. iv. 6. 6. V. περιτίθεσθαι, περιβάλλεσθαι i. 129.

88. λόγου οὐδενὸς] λ. οὐδ. μεγάλου, iii. 139. λ. σμικροῦ, iii. 4. Sophocles, Œ. C. 1163. See p. 69. n. 38. ξείνοι σέο δ' ἐνεστεῶτος ⁸⁹ βασιλέος, ἐόντος πολιήτεω, και ἄρχομεν τὸ μέρος, καὶ τιμὰς πρὸς σέο μεγάλας ἔχομεν. οὕτω ὧν πάντως ἡμῖν σέο τε καὶ τῆς σῆς ἀρχῆς προυπτέον ἐστὶ, καὶ τῦν, εἰ φοβερόν τι ἐωρῶμεν, πᾶν ἄν σοι προεψράζομεν. νῦν δὲ, ἀποσκήψαντος τοῦ ἐννπνίου ἐς φλαῦρον, αὐτοί τε θαρσέομεν, καὶ σοὶ ἔτερα τοιαῦτα ⁹⁰ παρακελευόμεθα τὸν δὲ παῖδα τοῦτον ἐξ ὀφθαλμῶν ⁹¹ ἀπόπεμψαι ἐς Πέρσας τε καὶ τοὺς γειναμένους." ⁹²

CXXI. 'Ακούσας ταῦτα, ὁ 'Αστυάγης ἐχάρη τε, καὶ, καλέσας τὸν Κῦρον, ἔλεγέ οἱ τάδε: " $^7\Omega$ παῖ, σὲ γὰρ 93 ἐγὰ δι' ὅψιν ὀνείρου οὰ τελέην 94 ἢδίκεον, τῆ σεωντοῦ δὲ μοίρη περίεις: νῦν ὧν ἴθι χαίρων ἐς Πέρσας: πομποὰς 95 δ' ἐγὰ ἄμα πέμψω. ἐλθὰν δὲ ἐκεῖ, 96 πατέρα τε καὶ μητέρα εδρήσεις, οὐ κατὰ 97 Μιτραδάτην τε τὰν βουκόλον καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ."

CXXII. Ταῦτα είπας, ὁ ᾿Αστυάγης ἀποπέμπει τὸν Κῦρον. νοστήσαντα δέ μιν ἐς τοῦ Καμβύσεω τὰ οἰκία ⁹⁸ ἐδέξαντο οἱ γεινάμενοι καὶ δεξάμενοι, ὡς ἐπύθοντο, μεγάλως ἀσπάζοντο, ⁹⁰ οἶα δὴ ἐπιστάμενοι ¹⁰⁰ αὐτίκα τότε τελευτῆσαι, ἱστόρεόν τε, ὅτεφ τρόπφ περιγένοιτο. ὁ δέ σφι ἔλεγε, φὰς ¹ πρὸ τοῦ μὲν οὐκ εἰδέναι, ἀλλὰ ἡμαρτηκέναι ² πλεῖστον, κατ' ὁδὸν δὲ πυθέσθαι πᾶσαν τὴν ὲωυτοῦ πάθην.

89. ἐνεστεῶτος] Either understand τῷ θρόνφ, V. or take it as synonymous with κατεστεῶτος, i. e. ἐόντος. S.

90. ἔτερα τοιαῦτα] the like; or, adverbially, likewise; i. 191. iii. 79. WY.

91. ἐξ ὀφθαλμῶν] out of sight.

92. τοὺς γειναμένους] i. 122. i. e. τοὺς γοιέας, οτ τοὺς τοκέας, i. 122. participles, with the article, being used as substantives. M. G. G. 570.

93. σὲ γὰρ] i. 124. Homer, II. H. 327. WY. See p. 17. n. 39. This construction occurs in Latin; Mercuri, nam te, Horace, 111 Od, xi. 1. see enim audicrat, id metuens, Virgil, Æ. i. 23. Steger here understands a preceding clause to the following effect: δίκαιδε τοι εἶμι ἀπὸ τοῦ νῦν γε εὖ σε ποιεῦν.

94. où τελέην] which came to no-

ining.

95. πομποὺs] guides; ὁδηγοὺs, Hespchius. Æschylus, P. 632. Ag. 122. 290. Ch. 141. Sophocles, Œ. C. 70. BL.

96. ἐκεῖ] there, used for ἐκεῖσε, thither; τοὺς ἐκεῖ καταπεφευγότας, Thucydides, iii. 71. ἐκεῖ ἀπελθεῖν, St. Matthew, ii. 22. SCHL.

97. οὐ κατὰ] not at all after the fashion of, of a very different stamp from; οὐχ ὁμοίους, Hesychius, ποταμοὶ οὐ κατὰ τὸν Νείλον ἐὐντες μεγάθεα, ii. 10. iv. 95. οὐ κατὰ τοὺς ἄλλους Βαρβάρους πολιτεύοντες, Arrian, Al. iii. 27. 10. SCHL. BL. M. G. G. 581. b.

98. oikla B. 197.

99. ἀσπάζοντο] ἢγάπων, ἐφιλοφρονοῦντο, Suidas. τῶν φίλων τοὺς προθυμοτάτους μάλιστα ἦσπάζετο, Xenophon, Ag. xi. 3. SCHL.

100. ἐπιστάμενοι] οἰόμενοι, Hesychius. Sophocles, Aj. 281. See p. 7. n. 90.

1. έλενε, φας] έφ

1. έλεγε, φας] έφη λέγων, i. 118. S.

2. ἡμαρτηκέναι] δόξης οτ γυάμης being understood; ἢν ἐγὼ γν. μὴ ἁμάρτω, i. 207. εἴ τις μὴ οἴεται—, γν. ἁμαρτάνει, καὶ οὖκ αἰσθάνεται, &c. έπίστασθαι μεν γάρ, ως βουκόλου τοῦ 'Αστυάγεος είη παις' ἀπὸ δέ της κείθεν όδοῦ 3 τὸν πάντα λόγον τῶν πομπῶν πυθέσθαι. τραφηναι δὲ ἔλεγε ὑπὸ τῆς τοῦ βουκόλου γυναικύς. ἤιέ τε ταύτην αἰνέων διὰ παντός, 5 ην τέ οἱ έν τῶ λόγω τα πάντα 6 η Κυνώ. οἱ δὲ τοκέες, παραλαβόντες τὸ οὐνομα τοῦτο, ἵνα θειστέρως δοκέη τοῖσι Πέρσησι περιείναι σφι ο παίς, κατέβαλλον φάτιν, ως έκκείμετον Κύρον κύων? έξέθρεψε. ἐνθεῦτεν μὲν ἡ φάτις αΰτη κεχωρήκεε.

CXXIII. Κύρφ δε ανδρευμένω, και εύντι των ηλίκων ανδρειοτάτω καὶ προσφιλεστάτω, προσέκειτο 8 ο "Αρπαγος, δωρα πέμπων, τίσασθαι 'Αστυάγεα έπιθυμέων. ἀπ' έωυτοῦ γαρ, έόντος ίδιώτεω, ούκ ένεώρα τιμωρίην έσομένην ές 'Αστυάγεα' Κύρον δέ, όρέων έπιτρεφόμενον,9 έποιέετο 10 σύμμαχον, τας πάθας τας Κύρου τησι έωντοῦ ὁμοιούμενος πρὸ δ' ἔτι τούτου τάδε οι κατέργαστο εύντος τοῦ 'Αστυάγεος πικρού 11 ές τους Μήδους, συμμίσγων ένι έκάστω ό "Αρπαγος των πρώτων Μήδων, ανέπειθε, ώς χρή, Κύρον προστησαμένους, τὸν 'Αστυάγεα παῦσαι τῆς βασιληίης. κατειργασμένου δέ οί τούτου, και έσντος ετσίμου, 12 ούτω δή τω Κύρω, διαιτωμένω έν Πέρσησι, βουλόμενος ὁ "Αρπαγος δηλωσαι την έωυτοῦ γνώμην, άλλως 13

Thucydides, i. 33. δ. άμαρτία, Th. i.

3. ἀπὸ--δδοῦ] i. e. ἀφ' οῦ δὲ τὴν έκείθεν δόδον διανύσειε. ST.

4. ἤιϵ-aiνέων he went on praising. M. G. G. 559. c. See p. 10. n. 31. p. 55. n. 71. p. 70. n. 48. 5. διὰ παντός] χρόνου understood;

for ever, Hermann, Vig. iii. 10. 4.

6. τὰ πάντα] every thing, all in all, Hermann, Vig. iii. 10. 4. M. G. G. 438.5.

7. κύων A story somewhat similar was told with respect to Romulus and Remus being suckled by a she wolf: sunt qui Larentiam " lupam" vocatam putent; inde locum fabulæ ac miraculo datum, Livy, i. 4.

8. προσέκειτο προσωρέγετο, προσεφέρετο, vii. 6. πρός, in composition, to mark with more precision the direction of an object, governs the dative; out of composition, the accusative. M. G. G. 394. b.

9. ἐπιτρεφόμενον] τιμωρόν is understood from the preceding noun τιμωρίην; growing up as his avenger. Aristodemus wished to put to death the sons of the citizens he had slain. οὐ μικρου αὐτῷ δέος ἐπιτρέφεσθαι νομίσas, Dionysius H., A. R. vii. p. 424. ύποτοέφεσθαι is more usual, iv. p. 173. Charo was requested to leave his son, δπως αὐτός γε τη πόλει καὶ τοῖς φίλοις τιμωρός ύποτρέφοιτο περισωθείς καί διαφυγών τους τυράννους, Plutarch, Pel. p. 282. ε. de G. Soc. p. 595. c. WY. ἐκτρέφεσθαι is also used, παισὶ δ' 'Αργείων λέγω, πορθήσεθ' ήβήσαντες 'Ισμηνοῦ πόλιν, πατέρων θανόντων έκδικάζοντες φόνον πικροί γάρ αὐτοῖς ήξετ' εκτεθραμμένοι, σκύμνοι λεόντων, πόλεος εκπορθήτορες, Euripides, Sup. 1219.

10. ἐποιέετο] tried or wanted to make. The imperfect often denotes an attempt or a wish; as έμισθοῦτο, ί. 68. ωνέοντο, ί. 69. κατέβαλλον, ί. 122. &c. ST.

11. πικροῦ] He is said to have lost his kingdom διὰ τὴν πικρότητα, i. 130.

12. έτσίμου] έ. τοῦ γε ἐνθάδε ἐόντος, i. 124. W. See p. 72. n. 71.

13. ἄλλως] A passage almost the same as this, word for word, occurs v. μέν οὐδαμῶς εἶχε, ἄτε τῶν ὑδῶν φυλασσομένων ὁ δὲ ἐπιτεχνᾶται τοιόνδε λαγὸν 14 μηχανησάμενος, καὶ ἀνασχίσας τούτου τὴν γαστέρα, καὶ οὐδὲν ἀποτίλας, 15 ὡς δὲ εἶχε, οὕτω ἐσέθηκε βιβλίον, γράψας τά οἱ ἐδόκεε ἀπορράψας δὲ τοῦ λαγοῦ τὴν γαστέρα, καὶ δίκτυα δοὺς, ἄτε θηρευτῆ, τῶν οἰκετέων τῷ πιστοτάτῳ, ἀπέστειλε ἐς τοὺς Πέρσας ἐντειλάμενός οἱ ἀπὸ γλώσσης, 16 διδόντα τὸν λαγὸν Κύρῳ ἐπειπεῖν, αὐτοχειρίη μιν διελεῖν καὶ μηδένα οἱ ταῦτα ποιεῦντι παρεῖναι.

CXXIV. Ταῦτα δὲ δὴ ὧν ἐπιτελέα ἐγίνετο, καὶ ὁ Κῦρος παραλαβὼν τὸν λαγὸν ἀνέσχισε. εὐρὼν δὲ ἐν αὐτῷ τὸ βιβλίον ἐνεὸν, λαβὼν ἐπελέγετο. τὰ δὲ γράμματα ἔλεγε τάδε· " Ω παῖ Καμβύσεω, σὲ γὰρ 17 θεοὶ ἐπορέωσι οὐ γὰρ ἄν κοτε ἐς τοσοῦτον τύχης ἀπίκευ σύ νυν 18 'Αστνάγεα τὸν σεωντοῦ φονέα τίσαι. κατὰ μὲν γὰρ τὴν τούτου προθυμίην τέθνηκας 19 τὸ δὲ κατὰ θεούς τε καὶ ἐμὲ περίεις. τά σε καὶ πάλαι δοκέω πάντα ἐκμεμαθηκέναι, σέο τε αὐτοῦ πέρι ὡς ἐπρήχθη, καὶ οἶα ἐγὼ ὑπὸ 'Αστυάγεος πέπονθα, ὅτι σε οὐκ ἀπέκτεινα, ἀλλὰ ἔδωκα τῷ βουκόλῳ. σύ νυν, ἢν βούλη ἐμοὶ πείθεσθαι, τῆσπερ 'Αστυάγης ἄρχει χώρης, ταύτης ἁπάσης ἄρξεις. Πέρσας γὰρ ἀναπείσας ἀπίστασθαι, στρατηλάτες ἐπὶ Μήδους. καὶ ἤν τε ἐγὼ ὑπὸ 'Αστυάγεος ἀποδεχθῶ 20 στρατηγὸς ἀντία σεῦ, ἔστι τοι τὰ σὰ βούλεαι, ἤν τε τῶν τις δοκίμων ἄλλος Μήδων. πρῶτοι

35. where our author relates a method adopted by Histiæus on a like occasion; in vii. 239. he mentions a different contrivance by which Demaratus eluded the vigilance of these guards—τῶν ὁδοφυλάκων.

14. λαγδν] ἔστι τὸ μὲν Ἰακὸν λαγός τὸ δὲ λαγὰς λττικόν λέγουσι δὲ και ἀττικοὶ λαγὸς, ὡς Σοφοκλῆς. λαγῶα δὲ λέγεται κρέα, Tryphon in Athenœus, ix. 62. W.

15. οὐδέν ἀποτίλας] not tearing off

any of the fur. W.

16. ἀπὸ γλώσσης] by word of mouth; ἥκοντες ἐς τὰς ᾿Αθήνας, ὅσα ἀπὸ γλώσσης εἴρητο αὐτοῖς εἶπον, Thucydides, vii. 10. BL.

17. γὰρ] since, refers to τίσαι which follows (see p.17. n. 39.); the next γὰρ, for, to ἐπορέωσι; the third, to φονέα. Hermann renders it "for I address thee, whom, &c." Vic.

viii. 3. 4. Steger supplies σὸ οἶός τε εἶ τίσασθαι ᾿Αστυάγην, σὲ γὰρ, ὡς. but to me neither of the latter explanations appears satisfactory.

18. νυν] σύ νυν διάφερε τῶν κακῶν, Euripides, Or. 245. πιθοῦ νυν, 1100.

H. i. 8 or 5.

19. τέθνηκαs] ἀπέθανες ἃν would have been more correct: but the use of the perfect, and of the word φονέα just before, is better calculated to excite revenge in the breast of Cyrus. ST.

20. ἀποδεχθῶ] Δαρεῖος Κῦρον στρατηγὸν ἀπέδειξε, Xenophon, An. i. 1.

1.

21. ἔστι] for ἔσται, because the plans of Harpagus were so well laid, and in such a state of forwardness. ἔστι and εἰσὶ are used in a similar sense, i. 126. GR. See p. 64. n. 60.

γὰρ οὖτοι ἀποστάντες ἀπ' ἐκείνου, καὶ γενόμενοι πρὸς σέο,²² 'Αστυάγεα καταιρέειν πειρήσονται. ὡς ὧν ἐτοίμου τοῦ γε ἐνθάδε ἐόντος, ποίεε ταῦτα, καὶ ποίεε κατὰ τάχος.'' ²³

CXXV. 'Ακούσας ταῦτα, ὁ Κῦρος ἐφρόντιζε, ὅτεψ τρόπψ σοφωτάτψ Πέρσας ἀναπείσει ἀπίστασθαι' φροντίζων δὲ, εὐρίσκεται ταῦτα καιριώτατα εἶναι' ἐποίεε δὴ τάδε' γράψας ἐς βιβλίον τὰ ἐβούλετο, ἀλίην² τῶν Περσέων ἐποιήσατο' μετὰ δὲ, ἀναπτύζας² τὸ βιβλίον καὶ ἐπιλεγόμενος, ἔφη 'Αστυάγεά μιν στρατηγὸν Περσέων ἀποδεικνύναι. "Νῦν," ἔφη τε λέγων, " ὧ Πέρσαι, προαγορεύω ὑμῖν, παρεῖναι ἔκαστον ἔχοντα δρέπανον." Κῦρος μὲν ταῦτα προηγόρευσε.

CXXVI. 'Ως δὲ παρῆσαν ἄπαντες ἔχοντες τὸ προειρημένον, ἐνθαῦτα ὁ Κῦρος· ἦν γάρ τις χῶρος τῆς Περσικῆς ἀκανθώδης ὅσον τε ἐπὶ ὀκτωκαίδεκα σταδίους ἡ εἴκοσι πάντη· 26 τοῦτόν σφι τὸν χῶρον προεῖπε ἐξημερῶσαι ἐν ἡμέρη. ἐπιτελεσάντων δὲ τῶν Περσέων τὸν προκείμενον ἄεθλον, δεύτερά σφι προεῖπε, ἐς τὴν ὑστεραίην παρεῖναι λελουμένους. ἐν δὲ τούτω τά τε αἰπόλια καὶ τὰς ποίμνας καὶ τὰ βουκόλια ὁ Κῦρος πάντα τοῦ πατρὸς συναλίσας ²τ ἐς τωὐτὸ, ἔθυε, καὶ παρεσκεύαζε, ὡς δεξόμενος ²β τῶν Περσέων τὸν στρατόν· πρὸς δὲ, οἴνω τε καὶ σιτίοισι ὡς ἐπιτηδεωτάτοισι. ἀπικομένους δὲ τῆ ὑστεραίη τοὺς Πέρσας, κατακλίνας ²9 ἐς λειμῶνα, εὐώχεε. ἐπεί τε δὲ ἀπὸ δείπνου ἦσαν, ³ο εἰρετό σφεας ὁ Κῦρος, κότερα τὰ τῆ προτεραίη εἶχον,

22. $\pi\rho\delta s \sigma\epsilon o$] on thy side. M.G.G. 590. 6. a.

23. τάχος] δ ποιείς, ποίησον τάχιον, St. John, xiii. 27.

24. άλίην] ἄθροισιν, ἄγερσιν, ἀγο-

ρήν. S. See p. 36. n. 56.

25. ἀναπτύξαs] unrolling. The oriental books resembled our charts or maps on rollers: hence the words "roll" and "volume" are derived; and ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις, LXX. Ezra, vi. 1., according to the English version, is "in the house of rolls." ἀναπτύξας, από πτύξας, τὸ βιβλίον—occur in St. Luke, iv. 18. 20. SCHL.

26. πάντη] every way, i. c. square. ίρον δύο σταδίων πάντη, έον τετράγωνον, i. 181. ἡ ἄρουρα έκατον πηχέων

έστὶ πάντη, ii. 168. S.

27. συναλίσας] άλίσας συναθροίσας, συναγαγάν, Hesychius. πάντας είς εν άλίσας, Euripides, Her. 404. Ε. See

p. 36. n. 56.

28. δεξόμενος] παρασκευασάμενος δείπνον μεγαλοπρεπές, έδέκετο τοὺς Πέρσας: ὡς δὲ ἀπὸ δείπνου ἐγένοντο, ν.

18. vii. 119. W.

29. κατακλίνας] κελεύσας τους όχλους ἀνακλιθηναι ἐπὶ τους χόρτους, St. Matthew, xiv. 19. ἐκέλευσε τοῖς ὅχλους ἀναπεσεῖν ἐπὶ τὴν γῆν, xv. 35. ἐπέταξεν αὐτοῖς [τοῖς μαθηταῖς] ἀνακλίναι πάντας ἐπὶ τῷ χλωρῷ χόρτος, St. Mark, vi. 39. ἐἶπε πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ΄ '' κατακλίνατε αὐτούς''' καὶ ἀνέκλιναν ἄπαντας, St. Luke, ix. 14. 15. ἐἶπεν ὁ 'Ἰησοῦς' '' ποιήσατε τοὺς ἀνθρώσους ἀναπεσεῖν.'' ἢν δὲ χόρτος πολὺς ἐν τῷ τόπος, St. John, vi. 10.

30. ἀπό δείπνου ήσαν] i. e. ἐπαύσαντο δειπνοῦντες. ST. M. G. G. 573. i. 133. γενέσθαι ὰ.δ. ii. 78. v. 18.

vi. 129.

ἢ τὰ παρεόντα σφι είη αἰρετώτερα. οἱ δὲ ἔφασαν, πολλὸν εἶναι αὐτῶν τὸ μέσον ³¹ τὴν μὲν γὰρ προτέρην ἡμέρην πάντα σφι κακὰ ἔχειν, τὴν δὲ τότε παρεοῦσαν πάντα ἀγαθά. παραλαβὼν δὲ τοῦτο τὸ ἔπος, ὁ Κῦρος παρεγύμνου ³² τὸν πάντα λόγον, λέγων· ""Ανδρες Πέρσαι, οὕτω ὑμῖν ἔχει· βουλομένοισι μὲν ἐμέο ³³ πείθεσθαί ἐστι τάδε τε καὶ ἄλλα μυρία ³⁴ ἀγαθὰ, οὐδένα πόνον δυνλοπρεπέα ἔχουσι· μὴ βουλομένοισι δὲ ἐμέο πείθεσθαί εἰσι ὑμῖν πόνοι τῷ χθιζῷ ³⁵ παραπλήσιοι ἀναρίθμητοι. νῦν ὧν, ἐμέο πειθόμενοι, γίνεσθε ἐλεύθεροι. αὐτός τε γὰρ δοκέω θείη τύχη γεγονὼς ³⁶ τάδε ³⁷ ἐς χεῖρας ἄγεσθαι, ³⁸ καὶ ὑμέας ἥγημαι ἄνδρας Μήδων εἶναι οὺ φαυλοτέρους οὕτε τὰλλα οὕτε τὰ πολέμια. ὡς ὧν ἐχόντων ³⁹ ὧδε, ἀπίστασθε ἀπ' 'Αστυάγεος τὴν ταχίστην." ⁴⁰

CXXVII. Πέρσαι μέν νυν, προστάτεω ἐπιλαβόμενοι, ἄσμενοι ἐλευθεροῦντο, καὶ πάλαι δειιὸν ποιεύμενοι ὑπὸ Μήδων ἄρχεσθαι. ᾿Αστυάγης δὲ, ὡς ἐπύθετο Κῦρον πρήσσοντα ταῦτα, πέμψας ἄγγελον, ¹¹ ἐκάλεε αὐτόν. ὁ δὲ Κῦρος ἐκέλευε τὸν ἄγγελον ἀπαγγέλλειν, ὅτι πρότερον ἥζοι παρ' ἐκεῖνον, ἢ αὐτὸς ᾿Αστυάγης βουλήσεται. ἀκούσας δὲ ταῦτα, ὁ ᾿Αστυάγης Μήδους τε ὅπλισε πάντας, καὶ στρατηγὸν αὐτῶν, ὥστε θευβλαβὴς ⁴² ἐὼν, ἀπέδεξε Ἦρπαγον, λήθην

31. το μέσον] the difference between longe aliud esse, Livy, i. 12.

32. παρεγύμνου] aperit, Tacitus, Au. i. 39. nudavit retexitque, Virgil, Æ. i. 360. nudare quid vellent, Livy, xxiv. 27.

33. $\ell\mu\ell\sigma$] In other writers, the genitive after $\pi\ell\theta\ell\sigma\theta a\iota$ rarely occurs; in Herodotus repeatedly, v. 29. 33. vi. 12., besides three times in this chapter; in Thucydides, vii. 73. In the preceding instances $\ell\kappa$ may be understood, as it is expressed by Sophocles, El. 411. Euripides, I. A.726. S. M. G. G. 340. 3.

34. μυρία] The accent is properly placed on the penult of this word because the context shows it to be synonymous with ἀναρίθμητα. See p. 14. n. 85.

35. $τ\hat{\varphi}$ $χθιζ\hat{\varphi}$] πόνφ, to that of yes-

terday.

36. θ. τ. γεγονώς] μοιρηγενής, Ηο-

mer, Il. F. 182.

37. τάδε] namely, the liberation of the Persians from the yoke of the Medes. S.

38. ès χεῖρας ἄγεσθαι] to take in hand; iv. 79. vii. 8. S. See p. 21. n. 86.

39. ἐχόντων] τούτων οι τῶν πραγμάτων being understood. ST. ὡς οῦτω ἐχόντων, viii. 144. ὡς ὧδε τοῦδ ἔχοντως, Sophocles, Aj. 915. ὡς ὧδ' ἔχόντων, 996. Ant. 1193. Æschylus, Ag. 1364. W. The phrase answers to quæ cum ita sint, so frequent in Cicero.

40. την ταχίστην] See p. 48. n. 81.; or ἀπόστασιν may be understood here, and βοήθειαν in that passage; see p. 64. n. 64.

41. ἄγγελον] is often understood; Κυαξάρης είς Πέρσας ἔπεμπε πρὸς Καμ-βύσην, ἔπεμπε δὲ καὶ πρὸς Κῦρον, Χε-nohon, Cyr. i. 5. 4. as is nuntium in Latin, misi qui hoc ei diceret, Cicero, Ph. i. 5. B. 10. Xen. An. iv. 3. 21.

42. θεοβλαβής] βροτούς θρασίνει γὰρ αἰσχρόμητις τάλαινα παρακοπὰ πρωτοπήμων, Æschylus, Ag. 216. βιαται δ' ἀ τάλαινα πειθὰ, προβουλόπαις ἄφερτος, ἄτας, 376. fatalem increpans rabiem; neque militum, sed deûm, ira ποιεύμενος ⁴³ τά μιν ἐόργεε. ⁴⁴ ὡς δ' οι Μῆδοι στρατευσάμενοι τοῖσι Πέρσησι συνέμισγον, ⁴⁵ οι μέν τινες αὐτῶν ἐμάχοντο, ὅσοι μὴ τοῦ λόγου μετέσχον, οι δὲ αὐτομύλεον πρὸς τοὺς Πέρσας, οι δὲ πλεῖστοι ἐθελοκάκεόν ⁴⁶ τε καὶ ἔφευγον.

CXXVIII. Διαλυθέντος δὲ τοῦ Μηδικοῦ στρατεύματος αἰσχρῶς, ὡς ἐπύθετο τάχιστα ὁ ᾿Αστυάγης, ἔφη, ἀπειλέων τῷ Κύρῳς "᾿Αλλ' οὐδ' ὡς ὁ Κῦρώς γε χαιρήσει." ⁴⁷ Τοσαῦτα εἴπας, πρῶτον μὲν τῶν μάγων τοὺς ὀνειροπόλους, οἴ μιν ἀνέγνωσαν ⁴⁸ μετεῖναι τὸν Κῦρον, τούτους ἀνεσκολόπισε ⁴⁹ μετὰ δὲ, ὥπλισε τοὺς ὑπολειφθέντας ⁵⁰ τῶν Μήδων ἐν τῷ ἀστεῖ, νέους τε καὶ πρεσβύτας ἀνδρας. ἐξαγαγὼν δὲ τούτους, καὶ συμβαλὼν ⁵¹ τοῖσι Πέρσησι, ἐσσώθη καὶ αὐτός τε ᾿Αστυάγης ἐξωγρήθη, καὶ τοὺς ἐξήγαγε τῶν Μήδων ἀπέβαλε.

CXXIX. Ἐόντι δὲ αἰχμαλώτω τ $\~ω$ ᾿Αστυάγει προστάς, 52 ὁ "Αρπαγος κατέχαιρέ 53 τε καὶ κατεκερτόμεε, 54 καὶ ἄλλα λέγων ἐς αὐτὸν θυμαλγέα ἔπεα, καὶ δὴ καὶ εἴρετό μιν πρὸς 55 τὸ ἑωυτοῦ 56

resurgere, Tacitus, An. i. 39. quem deus vult perdere, prius dementat.

43. λήθην ποιεύμενος] λ. λαβών, Ælian, V. H. iii. 18. λ. έχων, μνήμην οὐ λαβών, ληθόμενος, ἐπιλανθανόμενος are synonymous expressions. SCHL.

44. ἐόργεε] perfect middle from ἔργω, an unusual form of ἔρδω, ἔρξω, ὅργα, ἐόργειν, δ.; or from ῥέζω, ῥέζω, ἔβρεξα, ἔβρογα—ἔρογα—ἔοργα, ἠόργειν—ἐώργειν—ἐόργειν. P. M. G. G. 161.

45. συνέμισγον] ώς δὲ καὶ ἀγχοῦ ἐγίνοντο καὶ συνέμισγον ἀλλήλοισι,

vi. 14. W.

46. ἐθελοκάκεον] The Roman army under Appius non vincere tantum noluit, ut Fabianus exercitus, sed vinci voluit: productus in aciem, turpi fuga petit castra, Livy, ii. 59.

47. χαιρήσει] shall not escape scotfree. ἀπὸ δὲ ἄλεσας Κῦρον· ἀλλ' οῦ τι χαίρων, iii. 36. Euripides, Or. 1610. similar to this is ἐκείνους μέντοι οὖ

καταπροίξεσθαι, iii. 36.

48. ἀνέγνωσαν] ἀνέπεισαν.

49. ἀνεσκολόπισε] he crucified. Λεωνίδεω ἀποταμόντες την κεφαλην ἀνεσταύρωσαν τῷ σὰ την ὁμοίην ἀποδιδοὺς, Μαρδόνιον ἀνασκολοπίσας &c. ix. 78. S. Astyages, according to Diodorus, disgusted the army by cashiering all the officers and putting many of them to death. L.

 50. ὑπολειφθέντας] τῶν ἐκ τῆς πόλεως ὑπολοίπων οἴ τε πρεσβύτατοι καὶ οἱ νεώτατοι, Thucydides, i. 105.

51. συμβαλὰν] Xenophon, in the Cyropædia, represents Cyrus as succeeding peaceably to the throne of Media; in the Anabasis, he alludes to the war between the two nations. This last battle took place at Pasargadis, Strabo, xv. p. 1062. c. L.

52. προστάς] i. 86. 119. See p. G.

n. 62.

53. κατέχαιρε] exulted over; vii. 129.

54. κατεκερτόμεε] from τέτομα, "I cut" and κέαρ "the heart." D. In these expressions the substantive ἔπεα is often understood, ἐπεκερτόμουν δὲ παίδες, δακέθυμα μοι λέγοντες, Απατεοη, viii. 7. Β. 94. ἐγὰ Κύκλωπα προσηθδων κερτομίοισι, " ἐπεὶ ξείνους οὐχ ἄξεο σῷ ἐνὶ οἴκῳ ἐσθέμεναι τῷ σε Ζεὐν τίσατο," Homer, Od. 1. 474.

55. πρός] διὰ τὸ μηκέτι ἐπιλελῆσθαι ἐκείνου τοῦ δείπνου αἰσχίστου. ST.

See p. 24. n. 97.

56. ξωυτοῦ] This genitive denotes the object of the action, i. e. the person to whom the supper was given; ξυγγόνου ὑβρίσματα, Euripides, Ph.

δεῖπνον, τό μιν ἐκεῖνος σαρξὶ τοῦ παιδὸς ἐθοίνισε, το "ο τι το ή ἐκείνου δουλοσύνη ἀντὶ το τῆς βασιληΐης." ὁ δέ μιν προσιδων ἀντείρετο, εὶ ἐωυτοῦ ποιέεται τὸ Κύρου ἔργον. "Αρπαγος δὲ ἔφη, αὐτὸς γὰρ γράψαι, τὸ πρῆγμα ἐωυτοῦ δὴ δικαίως εἶναι. 'Αστυάγης δέ μιν ἀπέφαινε τῷ λόγῳ " σκαιότατόν τε καὶ ἀδικώτατον ἐόντα πάντων ἀνθρώπων. σκαιότατον μέν γε, εἰ, το παρεὸν το ἀντῷ βασιλεία το γενέσθαι, εἰ δὴ θο δὶ ἐωυτοῦ γε ἐπρήχθη τὰ παρεόντα, ἄλλῳ περιέθηκε τὸ κράτος ἀδικώτατον δὲ, ὅτι τοῦ δείπνου εἶνεκεν Μήδους κατεδούλωσε εἰ γὰρ δὴ, το δέον πάντως περιθεῖναι ἄλλῳ τέψ τὴν βασιλητην, το καὶ μὴ αὐτὸν ἔχειν, δικαιότερον εἶναι Μήδων τέψ περιβαλεῖν τοῦτο τὸ ἀγαθὸν ἢ Περσέων νῦν δὲ Μήδους μέν, ἀναιτίους τούτου ἐόντας, δούλους ἀντὶ δεσποτέων γεγονέναι, Πέρσας δὲ, δούλους ἐόντας τὸ πρὶν Μήδων, νῦν γεγονέναι δεσπότας."

CXXX. 'Αστυάγης μέν νυν, βασιλεύσας έπ' έτεα ⁶⁷ πέντε καὶ τριήκοντα, οῦτω τῆς βασιληΐης κατεπαύσθη. Μῆδοι δὲ ὑπέκυψαν Πέρσησι διὰ τὴν τούτου πικρύτητα, ἄρξαντες τῆς ἄνω ⁶⁸ "Αλυος

1757. M. G. G. 313. volnus Ulixi, Virgil, Æ. ii. 436. does not mean "the wound of—" but "the wound inflicted by Ulysses."

57. ἐθοίνισε] ἐθοίνησε, εὐώχησε, ἔδαισε. "Αρπαγος, τὸν 'Αστυάγης ἀνόμφ

τραπέζη έδαισε, i. 162. V.

58. ὅ τι] κοίη τις δοκοίη ἐκείνφ εἶναι ἡ δουλοσύνη μετὰ τὸ βασιλεῦσαι, ST. Λευτυχίδης, ἐπὶ γέλωτί τε καὶ λάσθη, εἰρώτα τὸν Δημάρητον '' ὁκοῖδν τι εἴη τὸ ἄρχειν μετὰ τὸ βασιλεύειν' γὶ. 67. πταίσας τῷδε πρὸς κακῷ, μαθήσεται ὅσον τό τ' ἄρχειν καὶ τὸ δουλεύειν δίχα, Æschylus, P. V. 962. λυπηρότερον ἐκ βασιλέως ἰδιώτην φανῆναι, ἡ ἀρχὴν μὴ βασιλεῦσαι, Χεπορρίποη, Απ. γιὶ. 7. 17. See p. 23. n. 93.

59. àvīl] See p. 52. n. 22.

60. εί] for ὅτι. Thucydides uses it after δεινόν, vi. 60. See p. 34. n. 31.

61. παρεδν] The participles of impersonal verbs are not put in the genitive, but in the nominative absolute. M. G. G. 564. δέον, below, and iii. 65. δόξαν, ii. 148. μετεδν, ii. 178. ξέον, iv. 126. παρέχον, v. 49. χρεδν, v. 50. ST.

62. βασιλέα] See p. S. n. 94. τῷ

δικαιοτάτω ἀνδρῶν βουλομένω γενέσθαι, iii. 142.

63. δή] See p. 16. n. 24.

64. περιέθηκε] iii, 81. is a metaphor from the act of encircling the head with a crown or chaplet; περιβαλεῖν, from that of investing the body with a garment. την ελευθερίην ψαῖν περιτίθημι, iii. 142. ST. υμνος αμφιβάλλεται, Pindar, Od. i. 14. is a similar metaphor.

65. δη] ἄλλφ περιέθηκε το κράτος is understood to be repeated here. M. G. G. 555. ohs. 2.; for, if he transferred the power to some other person, because it was absolutely necessary so to do, and not to retain it himself; that it would have been more just &c.

66. βασιλητην] is originally an adjective, the feminine of βασιλήτως, and agreeing with $\frac{\lambda}{\rho}\chi^{\lambda}\nu$ understood. See p. 12. n. 57. p. 17. n. 34.

67. έτεα] Commentators differ widely in their computation of the periods mentioned in this chapter.

68. ἄνω] τῆς 'Ασίης τὰ κάτω, i. 72. 177. τὰ δὲ ἄνω αὐτῆς, i. 177. ἡ ἄνω 'Ασιὴ, i. 95. iv. 1. V.

ποταμού 'Ασίης έπ' έτεα τριήκοντα καὶ έκατὸν δυών δέοντα, παρέξ η 69 όσον οι Σκύθαι ήρχον. ὑστέρω μέντοι χρύνω μετεμέλησέ 70 τέ σφι ταύτα ποιήσασι και ἀπέστησαν ἀπὸ Δαρείου. τι ἀποστάντες δὲ, οπίσω κατεστράφθησαν 72 μάχη νικηθέντες. τότε δὲ, ἐπὶ 73 'Αστυάγεος, οί Πέρσαι τε καὶ ὁ Κύρος, ἐπαναστάντες τοῖσι Μήδοισι, ηρχον 74 τὸ ἀπὸ τούτου της 'Ασίης. 'Αστυάγεα δὲ Κύρος, κακὸν ουδέν άλλο 75 ποιήσας, είχε παρ' έωυτώ, ές ο έτελεύτησε. ούτω δή Κύρος γενόμενός τε και τραφείς έβασίλευσε, 76 και Κροίσον ύστερον τούτων, άρξαντα άδικίης, κατεστρέψατο ώς είρηταί μοι τὸ πρότερον, τούτον δε καταστρεθάμενος, ούτω πάσης της 'Agins nože.

CXLI. "Ιωνες δε καὶ Αἰολέες, ώς 77 οἱ Αυδοὶ τάχιστα κατεστράφατο 78 ύπὸ Περσέων, επεμπον άγγελους ές Σάρδις παρά Κύρον, έθέλοντες έπίτο τοισι αὐτοισι είναι, τοισι καὶ Κροίσω ήσαν, κατήκοοι. ὁ δὲ, ἀκούσας 80 αὐτῶν τὰ προίσχοντο, 81 ἔλεξέ σφι λόγον 82

69. παρέξ ή] πλην δσον, ii. 32. πλην ή, ii. 111. πλην ή όσοι, vi. 5. χωρίς ή δκόσοι, ii. 77. χωρίς ή ότι, iv. S2. The period, during which the Scythians held the mastery of Upper Asia, was 28 years, 1. 106. iv. 1. V.

70. μετεμέλησε | Verbs, indicating " repentance," take a participle to express the exciting cause. M. G. G. 551. ώς μή τοι μεταμελήσει εδ ποιήσαντι, iii. 140. μετεμέλησέ σφι οὐ

σχοῦσι, iv. 203. ST.

71. Δαρείου] This was Darius II, surnamed Ochus or Nothus, the successor of Xerxes II. Μήδοι, ἀπὸ Δαρείου, τοῦ Περσών βασιλέως, ἀποστάντες, πάλιν προσεχώρησαν αὐτῶ, Χεηοphon, Hel. i. 2. 19. Herodotus, according to Aulus Gellius, must have added this passage to his history, when he was of a very advanced age.

72. κατεστράφθησαν Though modern Attics preferred second aorists, as being less harsh; the Ionians and antient Attics were fond of using first aorists, V. as θαφθήναι, ii. 81. ἀπαλλαχθέντων, ii. 2. έξελασθείς, i. 168. κατεπαύσθη, i. 130. έθρέφθην, Ευτipides, Hec. 351, κρυφθείς, Or. 43. S.

73. ἐπὶ] See p. 10. n. 37.

74. πρχον] See p. 20. n. 78. Homer

uses as synonymous the expressions ήρχεν and άρχδς ήν, Il. B. 819. 846.

75. οὐδὲν ἄλλο] in eo prælio Astyages capitur: cui Cyrus nihil aliud quam regnum abstulit; nepotemque in illo magis, quam victorem egit, Justin, i. 6. G. But Isocrates savs Kupos Tov πατέρα της μητρος απέκτεινεν, Evag. р. 196. в. L.

76. ἐβασίλευσε] became king, ii. 2. ἐπετρόπευσε, he became guardian, i. 65. τυραννεύσας, after or upon becoming king, i. 14. απαντες εὐεργετήσαντες ή δυνάμενοι τὰς πόλεις ή τὰ έθνη εὐεργετείν ἐτύγχανον τῆς τιμῆς ταύτης - οί δ', ελευθερώσαντες, ωσπερ Kûpos, Aristotle, Pol. v. 10. See Thucydides, ii. 15. in. p. 60. n. 17.

77. &s See p. 41. n. 8.

78. κατεστράφατο] See p. 13. n. 75.

79. ἐπί] See p. 34. n. 26. ἐπ' οἴσί περ. below.

80. ἀκούσας] See p. 26. n. 34.

81. αὐτῶν τὰ προίσχοντο] their pro-

posals.

82, λόγον] an apologue, a moral fable. του τοῦ κυνός λόγον, Xenophon, M. ii. 7. 13. L. οί τοῦ Αἰσώπου λόγοι, Plato, Ph. iv. λόγοι οἱ Αἰσώπειοι, Ατίstotle, Rh. ii. 21. 2. Στησίχορος είπεν αὐτοῖς λόγον, ibid.

" άνδρα" 83 φας " αυλητήν, ίδόντα ίχθυς έν τη θαλάσση, αυλέειν, δοκέοντά σφεας έξελεύσεσθαι ές γην. ώς δε ψευσθηναι της έλπίδος. 84 λαβείν αμφίβληστρον, 85 και περιβαλείν τε πληθος πολλον των ίχθύων καὶ έξειρύσαι, ίδύντα δὲ παλλομένους, εἰπεῖν ἄρα αὐτὸν προς τους ίχθυς· Παύεσθέ μοι δρχεόμενοι, 86 έπει ουδ' έμέο αυλέοντος 87 ήθέλετε έκβαίνειν ορχεόμενοι." Κύρος μέν τούτον τον λόγον τοῖσι Ίωσι καὶ τοῖσι Αἰολεῦσι τῶνδε είνεκα έλεξε, ὅτι δὴ οί Ίωνες πρότερον, αὐτοῦ Κύρου δεηθέντος δι' ἀγγέλων 88 ἀπίστασθαί σφεας ἀπὸ Κροίσου, οὐκ ἐπείθοντο τότε δὲ, κατεργασμένων τῶν πρηγμάτων, ήσαν ετοίμοι πείθεσθαι Κύρω, ο μεν δή, οργή εχόμενος, 89 έλεγε σφι τάδε. "Ιωνες δε, ώς ήκουσαν τούτων άνενειχθέντων 90 ές τας πόλιας, τείγεα τε περιεβάλλοντο εκαστοι, και συνελέγοντο ές Πανιώνιον 91 οι άλλοι πλην Μιλησίων προς μούνους γαρ τούτους ορκιον Κύρος εποιήσατο, επ' οξσί περ ὁ Λυδός. τοῖσι δε λοιποῖσι "Ιωσι έδοξε κοινώ λύγω πέμπειν άγγέλους ές Σπάρτην, δεησομένους "Ιωσι τιμωρέειν.

CXLIII. Τούτων δη ων των Ίωνων οι Μιλήσιοι μεν ήσαν έν σκέπη 92 τοῦ φόβου, ὅρκιον ποιησάμενοι τοῖσι δὲ αὐτῶν νησιώτησι ην δεινὸν οὐδέν οὐτε γὰρ Φοίνικες ήσάν κω Περσέων κατήκοοι, οὔτε αὐτοὶ οἱ Πέρσαι ναυβάται.

CLII. 'Ως δὲ ἀπικέατο 93 ἐς τὴν Σπάρτην τῶν Ἰώνων καὶ Αἰολέων οἱ ἄγγελοι* κατὰ γὰρ δὴ τάχος 94 ἢν ταῦτα πρησσόμενα εἴλοντο πρὸ 95 πάντων λέγειν τὸν Φωκαέα, τῷ οὔνομα ἢν Πύθερμος. ὁ δὲ,

83. άνδρα] See p. 55. n. 68. ἐπ' ἀκπαῖς ήστο ἀνὴρ ἀλιεύς εἶχε δὲ χερσὶν ἰχθύσιν ἀμφίβληστρον, ἀποβρίψοντι ἐοικώς, Hesiod, S. H. 213.

84. ἐλπίδος] The genitive shows in what respect the sense of the verb is to be taken; δόξης ἐσφάλην, Euripides, M. 1006. M. G. G. 316. Ælian speaks of fish being charmed by music, H. A. i. W.

85. ἀμφίβληστρον] See p. 37. n. 66. It is originally an adjective, agreeing with δίκτυον understood. SCHL.

86. δρχεόμενοι] τερπωλή δ' ὅτε εἰνάλιον φορέησι δι' ἠέρος ὀρχηστῆρα, Oppian, Cyn. i. 59. L.

87. αὐλέουτος] ηὐλήσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ἀρχήσασθε, St. Matthew, xi. 17.

88. δι' άγγέλων] i. e. πέμψας κή-

риказ, і. 76. W. See p. 7. n. 79.

89. ὀργή ἐχόμενος] i. 61.

90. ἀνενειχθέντων] ταῦτα ὡς ἀπενειχθέντα ἡκουσαν, i. 158. 160. v. 89. vii. 149. ὡς ταῦτα ἀνενεῖχθαι, ii. 121, 6. GR.

91. Πανιώνιον] ἐστὶ τῆς Μυκάλης χῶρος ἱρὸς, ἐξαραιρημένος Ποσειδέωνι, ὶ 148. δυάδεκα πόλιες ἰρὸν ἰδρύσαντο, τῷ οὔνομα ἔθεντο Π. i. 143. S,

92. ἐν σκέπη] under shelter (i. e. sheltered) from. ἐ. σ. τοῦ πολέμου, vii. 172. 215. ἐ. σ. πολλῆ τ. π. καὶ τῶν πραγμάτων, Aristides, t. i. p. 476. ἐ. σ. τοῦ κινδύνου, Ælian, H. A. vii. 6. ἐ. σ. τοῦ κρόους, Η. A. ix. 57. W.

93. ἀπικέατο] p. 6. n. 75. M. G. G.

198. b.

94. κατά τάχος] p. 46. n. 59.

95. πρδ] for, in behalf of. ούτε έγω

πορφύρεον ⁹⁶ τε εἶμα περιβαλόμενος, ὡς ἄν πυνθανόμειοι πλεῖστοι συνέλθοιεν Σπαρτιητέων, καὶ καταστὰς, ἔλεγε πολλὰ, τιμωρέειν ἐωυτοῖσι χρή²ων. Λακεδαιμόνιοι δὲ οὔ κως ἤκουον, ἀλλ' ἀπέδοξέ⁹⁷ σφι μὴ τιμωρέειν Ἰωσι. οἱ μὲν δὴ ἀπαλλάσσοντο Λακεδαιμόνιοι δὲ, ἀπωσάμενοι τῶν Ἰώνων τοὺς ἀγγέλους, ὅμως ἀπέστειλαν πεντηκοντέρω ἄνδρας, ὡς μὲν ἐμοὶ δοκέει, κατασκόπους τῶν τε Κύρου πρηγμάτων καὶ Ἰωνίης. ἀπικόμενοι δὲ οὖτοι ἐς Φώκαιαν, ἔπεμπον ἐς Σάρδις σφέων αὐτῶν τὸν δοκιμώτατον, ⁹⁸ τῷ οὐνομα ἦν Λακρίνης, ἀπερέοντα ⁹⁹ Κύρω Λακεδαιμονίων ῥῆσιν, " γῆς τῆς Ἑλλάδος μηδεμίαν πόλιν σιναμωρέειν, ¹⁰⁰ ὡς αὐτῶν οὐ περιοψομένων." ¹

CLIII. Ταῦτα εἰπόντος τοῦ κήρυκος, λέγεται Κῦρον ἐπείρεσθαι τοὺς παρεόντας οἱ Ἑλλήνων, " τίνες ἐόντες ² ἄνθρωποι Λακεδαιμόνιοι, καὶ κόσοι πλῆθος, ³ ταῦτα ἑωυτῷ προαγορεύουσι." πυνθανόμενον δέ μιν εἰπεῖν πρὸς τὸν κήρυκα τὸν Σπαρτιήτην " Οὐκ ἔδεισά κω ἄνδρας τοιούτους, τοῖσί ἐστι χῶρος ἐν μέση τῆ πόλει ἀποδεδεγμένος, ἐς τὸν συλλεγόμενοι ἀλλήλους ὀμοῦντες ἐξαπατῶσι. τοῖσι, ῆν ἐγὼ ὑγιαίνω, οὐ τὰ Ἰώνων πάθεα ἔσται ἔλλεσχα, ⁴ ἀλλὰ τὰ

αρκέσω πράττων πρό ύμῶν, δ τι αν δέη· οὕτε ὑμεῖς πρό ἡμῶν, Xenophon, Cyr. iv. 5. 44. Μ. G. G. 575.

96. πορφύρεον The purple of the antients resembled κόκκινος, our scarlet: it was a color chiefly worn by ladies; την γυναίκειαν άλουργίδα περιτιθέμενος, Julian, Or. i. p. 48. c. L. πορφύρα, ἀπὸ θαλασσίου κόχλου γινομένη καὶ ἐργαζομένη, Etym. M. p. 70, 23. 'Αναξανδρίδης ην την όψιν καλός καὶ μέγας, καὶ κόμην ἔτρεφε, καὶ ἐφόρει άλουργίδα καὶ κράσπεδα χρυσᾶ, Chamæleo in Athenæus ix. 16. BL. According to Lucian it was the dress of the proud, ostentatious, wealthy, and luxurious, Tim. p. 100. SCHL. There are several shell-fish in the Levant which yield this dye, but the art is now lost.

97. ἀπέδοξε] the contrary to έδοξε, i. 172. This verb may be added to those which take a negative pleonastically; see p. 51. n. 15.

98. δοκιμώτατον] the most distinguished. Theseus is called δοκιμώτατος Έλλαδι, Euripides, Sup. 288. BL.

99. ἀπερέοντα] For this form of the future see M. G. G. 173. D. M. C.

p. 74. ψεύσομαι ἡ ἔτυμον Γερέω, Homer, Il. K. 534. K.

100 σιμαμωρέειν] to mischief, to injure wantonly, viii. 35. W.

1. περιοψομέψων] τον Κύρον νηποινή ταύτα ποιούντο. The future participle is used, after ώs, in giving a reason contained in the words or intention of another person, and is put in the genitive absolute, when its own subject has not preceded. M. G. G. 568.

2. τίνες ἐόντες] i. e. τίνες εἶεν ὅτι. The participle (with τίς) here inquires the grounds on which the Spartans presumed to send this injunction. τί θέλων λέγει ταῦτα· τίς εἴη. καὶ τί ποιήσας, εὖεργέτης φησὶ εἶναι, iii. 140. τί θέλοντες ἥκοιεν καὶ πῦρ αἴθοιεν, iv. 145. τίνες ἄνθρωποι εἰσι, καὶ κοῦ γῆς οἰκημένοι, καὶ τὶ ἐθέλοντες ἔλθοιεν, v. 13. τίνα δαιμόνων παραβάντες, τάδε ἀναπίμπλαμεν, vi. 12. ὅσοι τινὲς ἐόντες ταῦτα ποιέειν οἶοί τέ εἰσι, vii. 102. ST. M. G. G. 567.

3. πληθος] See p. 11. n. 40.

4. ἔλλεσχα] i. e. τὰ ἐν λέσχη ὅντα, '
the theme of conversation. Steph. Th.
L. G. 5750.

οἰκήϊα." Ταῦτα ἐς τοὺς πάντας "Ελληνας ἀπέρριψε" ὁ Κῦρος τὰ ἔπεα, ὅτι, ἀγορὰς κτησάμενοι, ὡνῆ τε καὶ πρήσει χρέωνται αὐτοὶ γὰρ οἱ Πέρσαι ἀγορῆσι οὐδὲν ἐώθασι χρῆσθαι, οὐδὲ σφί ἐστι τὸ παράπαν ἀγορή. β μετὰ ταῦτα, ἐπιτρέψας τὰς μὲν Σάρδις Ταβάλω, ἀνδρὶ Πέρση, τὸν δὲ χρυσὸν, τόν τε Κροίσου καὶ τὸν τῶν ἄλλων Λυδῶν, Πακτύη, ἀνδρὶ Λυδῷ, κομίζειν, ἀπήλαυνε β αὐτὸς ἐς ᾿Αγβάτανα, Κροῖσόν τε ἄμα ἀγόμενος, καὶ τοὺς "Ιωνας ἐν οὐδενὶ λόγῳ ποιησάμενος τὴν πρώτην β εἶναι. 10 ἤ τε γὰρ Βαβυλών οἱ ἦν ἐμπόδιος καὶ τὸ Βάκτριον ἔθνος καὶ Σάκαι τε καὶ Αἰγύπτιοι, ἐπ' οῦς ἐπεῖχὲ 11 τε στρατηλατέειν αὐτὸς, 12 ἐπὶ 13 δὲ "Ιωνας ἄλλον πέμπειν στρατηγόν.

CLIV. 'Ως δὲ ἀπήλασε ὁ Κῦρος ἐκ τῶν Σαρδίων, τοὺς Λυδοὺς ἀπέστησε 14 ὁ Πακτύης ἀπό τε 15 Ταβάλου καὶ Κύρου καταβὰς δὲ ἐπὶ θάλασσαν, ἄτε τὸν χρυσὸν ἔχων πάντα τὸν ἐκ τῶν Σαρδίων, ἐπικούρους τε ἐμισθοῦτο, καὶ τοὺς ἐπιθαλασσίους ἀνθρώπους ἔπειθε

5. ἀπέρριψε] vi. 69. vii. 13. τοιάδ' ἐκρίπτων ἔπη, Æschylus, P. V. 968.; the simple verb is of more frequent occurrence, τραχεῖς καὶ τεθηγμένους λόγους ῥίψεις, P. V. 319. especially in Euripides. in nostrum jacies verba superba caput, Propertius, ii. 8. 16. BL.

6. ἀγορὴ] ἀγορῶς οὐχ ἄπτονται οὕτε γὰρ πωλοῦσιν, οὕτ' ἀνοῦνται, Strabo, xv. p. 734. ἔστιν αὐτοῖς ἐλευθερα ἀγορὰ καλουμένη, ἔνθα τὰ τε βασίλεια καὶ τὰ ἄλλα ἀρχεῖα πεποίηται ἐντεῦθεν τὰ μὲν ὡνια καὶ οἱ ἀγοραῖοι ἀπελήλανται εἰς ἄλλον τόπον, Χεπορλοπο, Cyr. i. 2. 3. δ Καῖσαρ τέμενος τῷ νεῷ ['Αφροδίτης τῆς γενετείρας] περιέθηκεν, δ 'Ρωμαίοις ἔταξεν ἀγορὰν είναι, οὐ τῶν ὡνίων, ἀλλ' ἐπὶ πράξεις συνιόντων ἐς ἀλλήλους καθὰ καὶ Πέρσαις ἡν τις ἀγορὰ, ξητοῦσιν ἡ μανθάνουσι τὰ δίκαια, Αρρίαη, Β. C. ii. 102. L.

7. κομίζειν] to transmit.

8. ἀπήλαυνε] Κῦρος ώρματο ἐκ Σάρδεων, φρουρὰν μὲν Περσικήν καταλιπών πολλήν ἐν Σάρδεσι, άγων δὲ πολλὰς ἀμάξας πολλῶν καὶ παντοδαπῶν χρημάτων ἡκε δὲ καὶ δ Κροῦσος, Χεποphon, Cyr. vii. 4. 12. ἤγετο τὸ λοιπὸν, ὅποι καὶ αὐτὸς πορεύοιτο, 2. 29.

Herod.

9. την πρώτην] See p. 48. n. S1. and p. 34. n. 23. χρη μη βραδύνειν, ως δ καιρός έστι μη μέλλειν έτι, άλλα την πρώτην τρέχειν χρη ως τάχιστ ήδη, Aristophanes, Th. 660. B. 337. De-

mosthenes, Ph. i. p. 50.

10. είναί] with adjectives, adverbs, and prepositions followed by their case, is often put absolutely, and generally in negative propositions, to limit and restrict them. M. G. G. 546. ST. KEI. on Vig. v. 6. 10. This pleonasm is Attic and Ionic, iv. 81. vii. 104. 164. viii. 30. 116. ix. 7, 1. 53. P. It may be rendered by that is, or at least.

ἐπεῖχε] See p. 47. n. 76.
 αὐτὸς] See p. 46. n. 60.

13. έπ!] So έπ! Φίλιππον, to carry on the war against Philip, Æschines, in Ct. 34.

14. ἀπέστησε] ἐξήτησεν ἀποστῆσαί σε ἀπὸ Κυρίου, LXX. Deut. xiii. 10. Of ἴστημι and its compounds, the present, imperfect, future, and first aorist are transitive; the perfect, pluperfect, and second aorist are neuter. SCHL. See p. 27. n. 45.

15. ἀπό τε] i. 106. This arrangement is illustrated by Elmsley, Heracl. 622.

Vol. I.

σὺν ἐωυτῷ στρατεύεσθαι. ἐλάσας δὲ ἐπὶ τὰς Σάρδις, ἐπολιόρκες Τάβαλον, ἀπεργμένον ἐν τῆ ἀκροπόλει.

CLV. Πυθύμενος δὲ κατ' ὁδὸν ταῦτα, ὁ Κῦρος εἶπε πρὸς Κροῖσον τάδε' '' Κροῖσε, τί ἔσται τὸ τέλος τῶν γινομένων τούτων ἐμοί; οὰ παύσονται Λυδοὶ, ὡς οἴκασι, 16 πρήγματα παρέχοντες, καὶ αὐτοὶ ἔχοντες. φροντίζω, μὴ ἄριστον ἢ ἐξανδραποδίσασθαί σφεας ὁμοίως γάρ μοι νῦν γε φαίνομαι πεποιηκέναι, ὡς εἴ τις, πατέρα ἀποκτείνας, τῶν παίδων αὐτοῦ φείσαιτο 17 ὡς δὲ καὶ ἐγὼ Λυδῶν τὸν μὲν πλέον τι ἢ πατέρα ἐόντα σὲ λαβὼν ἄγω, 18 αὐτοῖσι δὲ Λυδοῖσι τὴν πόλιν παρέδωκα καὶ ἔπειτα θωυμάζω, εἴ 19 μοι ἀπεστᾶσι; 20 'Ο μὲν δὴ, τά περ νόεε, ἔλεγε' ὁ δὶ ἀμείβετο τοῖσδε, δείσας, μὴ ἀναστάτους ποιήση τὰς Σάρδις ''Ω βασιλεῦ, τὰ μὲν οἰκότα εἴρηκας σὰ μέντοι μὴ πάντα θυμῷ χρέω, μηδὲ πόλιν ἀρχαίην ἐξαναστήσης, ἀναμάρτητον ἐοῦσαν καὶ τῶν πρότερον καὶ τῶν νῦν ἐστεώτων τὰ μὲν γὰρ πρότερον ἐγώ τε ἔπρηξα, καὶ ἐγὼ ἐμῆ κεφαλῆ ἀναμάξας 21 φέρω τὰ δὲ νῦν παρεόντα, 22 Πακτύης γάρ ἐστι ὁ ἀδικέων, τῷ 23 σὰ ἐπέτρεψας

16. ως οίκασι] ύχλον παρέξεις, ως έοικας, Euripides, Hec. 338. E.

17. φείσαιτο] An antient proverb to this effect is quoted by Aristotle, νήπιος, δς, πατέρα κτείνας, παίδας καταλείποι, Rh. i. 16, 3. ii. 22, 3. Philip acted on this principle, negare satis tutum sibi quidquam esse, nisi liberos eorum, quos interfecisset, comprehensos in custodia haberet, et tempore alium alio tolleret, Livy, xl. 3. & τέκνου, τον γέροντα ούδεις ύβρίζειν ήθελ', είσορων τὸ σὸν κάρα δίκην γὰρ ἀξίαν έλάμβαν αν, Euripides, B. 1298. τούτου γάρ ούνεκ' άνδρες εύχονται γονάς κατηκόους φύσαντες έν δόμοις έχειν, ώς τον έχθρον ανταμύνωνται κακοίς, Sophocles, An. 652. In the extermina-tion of the Canaanites, "even the young children, who, when grown up, would have sought to revenge the destruction of their ancestors, were included in the sentence of extirpation." Gisborne, Survey Ch. R. c. iii. p. 59.

18. λαβών ἄγω] έλοντ' ἀγέμεν, Ηο-

mer, Il. A. 323.

19. \$\epsilon i \text{ is used, after verbs denoting "astonishment," to express the object of wonder. M. G. G. 608. IV. See p. 34. n. 31.

20. απεστάσι] for αφεστήκασι. Μ.

G. G. 205. 3.

21. ἀναμάξας] Γέργον, δ σῆ κεφαλῆ ἀναμάξεις, Homer, Od. Τ. 92. W. προστρίψας, προσκολληθήναι ποιήσας, ἀποσπογγίσας. D. τὰ ἐκ φαύλου φόνου ήμαγμένα ξίφη εἰς τὴν τῶν πιπτόντων κεφαλὴν ἀνεμάττοντο, Ευstathius, p. 1237. δεινὰ ήπυεν, εἰ μἡ οἱ κούρην ἄξουσι, δαήσονται κεφαλῆσι πάντα χόλον καὶ πᾶσαν ἐὴν ὑποδέγμενοι ἀτην, Apollonius Rh. iv. 230. Musgrave, on Soph. El. 448. The imposition of hands on the head of burnt-offerings, and of the scape-goat, Levit. xvi. and the imprecation of the Jews, St. Matthew, xxvii. 25. may illustrate the expression. Homer, Il. Δ. 161.

22. τὰ—παρεόντα] The accusative absolute, instead of being the genitive after δίκην. ST. See p. 18. n. 48.

23. τφ] It was not really Pactyas, but Tabalus, to whom the government of Sardis was committed; but Crossus might intend to hint at the impolicy of giving an unlimited control over the revenues of Lydia to a native, as being tantamount to giving him the command of the city: S. aurum per medios ire satellites amat, Horace, III Od. xvi. 9. Cyrus said above, αὐτοῖστο Λυδοῖστο την πόλιν παρέδωκα.

Σάρδις, ούτος δότω τοι δίκην. Αυδοίσι δε συγγνώμην έγων, τάδε αυτοίσι ἐπίταξον, ώς μήτε ἀποστέωσι, μήτε δεινοί τοι έωσι 24 άπειπε μέν σφι, πέμψας, οπλα αρήμι μη έκτησθαι· κέλενε 25 δέ σφεας κιθωνάς τε υποδύνειν τοισι είμασι, και κοθόρνους υποδέεσθαι πρύειπε δ' αυτοισι κιθαρίζειν 20 τε και ψάλλειν και καπηλεύειν 27 παιδεύειν τους παίδας. και ται ως σφέας, ω βασιλεύ, γυναϊκας άντ' αιδρών όψεαι γεγονότας, ώστε ούδεν δεινοί 28 τοι έσονται, μή ἀποστέωσι."

CLVI. Κροίσος μέν δή ταῦτά οι υπετίθετο, αιρετώτερα ταῦτα ευρίσκων Αυδοίσι, ή ανδραποδισθέντας πρηθήναι σφέας 29 έπιστάμενος,30 ότι, ην μη άξιορχρεων πρόφασιν προτείνη, ουκ άναπείσει μιν μεταβουλεύσασθαι άρρωδέων δέ, μη καὶ ύστερόν κοτε οἱ Λυδοὶ, ην τὸ παρεὸν 31 ὑπεκδράμωσι, ἀποστάντες ἀπὸ τῶν Περσέων ἀπόλωνται. Κύρος δε, ήσθεις τη υποθήκη, και υπείς της δργης. 32 έφη οί πείθεσθαι.38 καλέσας δε Μαζάρεα, άνδρα Μηδον, ταῦτά οἱ ένετείλατο προειπείν Αυδοίσι, τὰ ὁ Κροίσος ὑπετίθετο· καὶ πρὸς,34 ἐξανδραπο-

24. ἔωσι] is the original form of sense. &σι. M. G. G. 212.

25. κέλευε] arma et equi adempti, jussique cauponias et ludicras artes exercere, Justin, i. 7. Xerxes issued similar orders to the Babylonians, who had revolted. They were forbidden to carry arms; and required to learn the flute and harp, to open places of public resort, and to wear long tunics, Plutarch, Ap. ii. p. 173. L. Xeno-phon, Cyr. vii. 5. 79.

26. κιθαρίζειν Both the harp and flute are proscribed in education by Aristotle, σύτε γαρ αὐλοὺς εἰς παιδείαν ἀκτέον, ΄οὐτ' ἄλλο τεχνικόν ὄργανον,

οΐον κιθάραν, Pol. viii. 6.

27. καπηλεύειν] μεταπωλείν, οίνοπωλείν και τὰ πρός τὰς τροφάς και πόσεις, Hesychius. SCHL. Λυδοί πρώτοι ανθρώπων κάπηλοι έγένοντο, i. 94. κάπηλος is properly a huckster, or a shopkeeper, who buys goods wholesale from the manufacturer or the merchant, and retails them to customers; but it more frequently denotes a vininer or publican, Fischer. καπηλίς signifies πανδοκευτρία, ξενοδόχος, ή του οίνου πιπράσκουσα γυνη, οίνοπωλις, Scholiasts on Aristoph. To huckster, in English, is used in a contemptuous

28. δεινοί] for δεινόν τοι έσται μη ἐκεῖνοι ἀποστέωσι. There is a similar construction as to the adjectives &iκαιος, i. 32. ἐπίδοξος, i. 89. ἐπάῖστος, ii. 119. ST. M. G. G. 296.

29. σφέας] See the reference to vi.

35. in p. 8. n. 94.

30. ἐπιστάμενος] See p. 7. n. 90. Mèv is understood, to which ἀρρωδέων δè answers.

31. τὸ παρεὸν] may either agree with κακόν understood; or may be used adverbially, ην το παραυτίκα ύπεκφύγωσι, in opposition to υστερόν κοτε, to which expression πρότερον κοτε, i. 37. is also opposed. θεωρείτε μη έκ του παρόντος άλλ' έκ του παρεληλυθότος χρόνου, Aischines, c. Tim. p. 51. See p. 54. n. 52.

32. ὑπεls τ. ỏ.] iii. 52. M. G. G. 331. d., ST. (see p. 28. n. 61.) and 316, where it is stated that the middle voice is more usual: iv. 181. ὑπείξας has the same meaning and construction, vii. 160. S. πρίν αν έμης λύσσης

ύφη, Euripides, H. F. 862.

33. πείθεσθαι] See p. 64. n. 60. 34. προς] super, Virgil, Æ. i. 33. See p. 13. n. 68.

δίσασθαι τοὺς ἄλλους πάντας, οἱ μετὰ Λυδῶν ἐπὶ Σάρδις ἐστρατεύστιντο, αὐτὸν δὲ Πακτύην πάντως ἔῶντα ἀγαγεῖν παρὶ ἐωυτόν.

CLVII. 'Ο μὲν δη, ταῦτα ἐκ τῆς ὁδοῦ ἐντειλάμενος, ἀπήλαυνε ἐς ήθεα 35 τὰ Περσέων. Πακτύης δὲ, πυθύμενος ἀγχοῦ εἶναι στρατὸν ἐπ' ἑωυτὸν ἰύντα, δείσας, ἄχετο φεύγων 36 ἐς Κύμην. 37 Μαξάρης δὲ ὁ Μῆδος, ἐλάσας ἐπὶ τὰς Σάρδις, τοῦ Κύρου στρατοῦ μοῖραν ὅσην δή κοτε ἔχων, 38 ὡς οὐκ εὖρε ἔτι ἐόντας τοὺς ἀμρὶ 39 Πακτύην ἐν Σάρδισι, πρῶτα μὲν τοὺς Ανδοὺς ἡνάγκασε τὰς Κύρου ἐντολὰς ἐπιτελέειν ἐκ τοὐτου δὲ κελευσμοσύνης Ανδοὶ τὴν πᾶσαν δίαιταν τῆς Σύης μετέβαλον. Μαζάρης δὲ μετὰ τοῦτο ἔπεμπε ἐς τὴν Κύμην ἀγγέλους, ἐκδιδόναι κελεύων Πακτύην. οἱ δὲ Κυμαῖοι ἔγνωσαν, συμβουλῆς πέρι, ἐς θεὸν ἀνῷσαι 40 τὸν ἐν Βραγχίδησι. 41 ἢν γὰρ αὐτόθι μαντήϊον ἐκ παλαιοῦ ἱδρυμένον, τῷ Ἰωνές τε πάντες καὶ Αἰολέες ἐώθεσαν χρέεσθαι. ὁ δὲ χῶρος οὖτός ἐστι τῆς Μιλησίης ὑπὲρ Πανόρμου 42 λιμένος.

CLVIII. Πέμψαντες ὧν οἱ Κυμαῖοι ἐς τοὺς Βραγχίδας θεοπρόπους, εἰρώτευν περὶ Πακτύην " ὁκοῖόν τι ποιέοντες θεοῖσι μέλλοιεν χαριεῖσθαι" ἐπειρωτῶσι δέ σφι ταῦτα χρηστήριον ἐγένετο, " ἐκδιδόναι Πακτύην Πέρσησι." ταῦτα δὲ ὡς ἀπενειχθέντα ἤκουσαν, οἱ Κυμαῖοι ὁρμέατο ἐκδιδόναι. ὁρμεωμένου δὲ ταύτη τοῦ πλήθεος, 'Αριστόδικος ὁ 'Ηρακλείδεω, ἀνὴρ τῶν ἀστῶν ἐων δόκιμος, ἔσχε μὴ

35. ήθεα] τόποι, εν οις αναστρέφονται. GL. i. 165. sedes in Latin.

36. ἄχετο φεύγων] To the examples in p. 5. n. 55. may be added the same verb with the participles φέρων, to bear away, i. 111. φερόμενος, to be borne away, ii. 29. λαβών, to take away, Thucydides, i. 116. ἄγων, to carry away, Xenophon, H. i. 18. ἀποδρὰς, to run away, H. i. 2. 14. ἀπιών, to go away, ʿAristides, Or. p. 248. ε. πεσών, to fall away, Æschylus, P. 257. ἀποσπάσας, to tear away, Sophocles, Œ. C. 894.

37. Κύμην] also called Phriconis, i. 149. the chief city of Æolia, now Castri, or Nemourt. L. Hesiod was

born there. A.

38. ἔχων] See p. 61. n. 29. 39. τοὺς ἀμφὶ] See p. 37. n. 60.

40. ἀνῶσαι] contracted (as βοώην from βοαοίην) from ἀναοῖσαι, which is the same as ἀνοῖσαι, the first aorist in-

finitive active of ἀναφέρω, from the obsolete verb ἀνοίω, to refer. In this sense we have ἀναφέρειν, iii. 71. 80. ἀνοίσειν, vii. 149. and the passive adjective ἀνάϊστος (the same as ἀνοιστός), vi. 66. S. V. See M. G. G. 253.

41. Βραγχίδησι] The Branchidæ were the priests of Apollo Didymæus in the neighbourhood of Miletus. The name was afterwards given to the place itself: see p. 30. n. 78. When the name denotes the priests, it is masculine; when it signifies the place, feminine. S. L. A.

42. Πανόρμου] There were several places of this name, which was equivalent to "All-Port." A. It is this Panormus, which is marked in D'Anville's map of Asia Minor; that of which Strabo speaks, as quoted by Larcher, is in the territory of Ephesus, and quite a distinct place. B.E.

ποιῆσαι 46 ταῦτα Κυμαίους ἀπιστέων τε τῷ χρησμῷ, καὶ δοκέων τοὺς θεοπρόπους οὺ λέγειν ἀληθέως ές \hat{o} , 41 τὸ δεύτερον περὶ Πακτύεω ἐπειρησόμενοι, ἤεσαν ἄλλοι θεοπρόποι, τῶν 45 καὶ ᾿Αριστόδικος ἦν.

CLIX. 'Απικομένων δέ ès Βραγχίδας, έχρηστηριάζετο έκ 46 πάντων 'Αριστόδικος, ἐπειρωτέων τάδε' " Ταξ, ηλθε παρ' ημέας ικέτης Πακτύης ὁ Λυδός, φεύγων θάνατον βίαιον πρὸς Περσέων οι δέ μιν έξαιτέονται, προείναι Κυμαίους κελεύοντες. ήμεις δέ, δειμαίνουτες την Περσέων δύναμιν, τον ίκέτην ές τόδε ου τετολμήκαμεν έκδιδόναι, πρίν αν τὸ ἀπὸ σεῦ 47 ημῖν δηλωθη ἀτρεκέως, ὁκύτερα ποιέωμεν." 'Ο μέν ταῦτα ἐπειρώτα' ὁ δ' αῦτις τὸν αὐτόν σωι χρησμον έφαινε, κελεύων " εκδιδύναι Πακτύην Πέρσησι," προς ταυτα ο 'Αριστόδικος έκ προνοίης 48 έποίες τάδε' περιϊών τον νηον κύκλω. έξαίρες τους στρουθους 49 και άλλα όσα ην νενοσσευμένα ορνίθων γένεα έν τω νηω. ποιέοντος δε αύτου ταυτα, λέγεται φωνήν έκ του αδύτου γενέσθαι, φέρουσαν μέν προς τον 'Αριστόδικον, λέγουσαν δέ τάδε· "'Ανοσιώτατε ανθρώπων, τί τάδε τολμας ποιέειν; τους έκέτας 50 μου έκ τοῦ νηοῦ κεραίζεις;" 51 'Αριστύδικον δέ, οὐκ ἀπορήσαντα, πρώς ταυτα είπειν. "Ω "ναξ, αὐτὸς μέν ούτω τοισι ικέτησι Βοηθέεις Κυμαίους δε κελεύεις τον ίκετην εκδιδόναι;" Τον δε αθτις λμείθασθαι τοισδε. "Ναὶ κελεύω, ίνα γε ἀσεβήσαντες θασσον

43. μὴ ποιῆσαι] τοῦ is understood, M. G. G. 541. μὴ is pleonastical, p. 51. n. 15.

44. ἐs δ] may either signify ἕωs οῦ, ii. 143. until that, or at last; or ἐs δ ὑπονόημα ἐμβλέψαντες ἄλλους ἔπεμπον ἐεοπρόπους, &c. see viii. 77. S. ST. p. 70. n. 39.

45. των] of the number of whom. 46. εκ] serves to show a choice out of several persons. M. G. G. 574.

47. το από σεῦ] χρησθὲν θέσπισμα may be understood; see p. 28. n. 63.

48. ἐκ προνοίης] with premeditation. τραθμα ἐκ πρ. "a wound inflicted with malice prepense," Æschines, in Ct. 74.; Lysias; Pollux, viii. 6. L.

49. στρουθούς] τις όδ' ὀρνίθων καινός προσέβας μῶν ὁπό θριγκούς εὐναίας καρφηράς θήσων τέκνοις ; Euripides, Ιοη, 169. στρουθίον εῦρεν ἐαυτῷ οἰκίαν, καὶ τρυγὼν νοσσιὰν ἐαυτῆ, οῦ θήσει τὰ

νοσσία ξαυτής, τὰ θυσιαστήριά σου, Κύριε, LXX. Psalm lxxxiii. 3. W. Even before the time of Mahomet, Mecca afforded a similar protection to doves and sparrows. The Caaba there, and other mosques elsewhere, continue to be an asylum for birds. De Sacy.

50. Ικέτας] ὁ Ἀπόλλων οὐκ εἴα δήπουθεν ἐκ τοῦ περιβόλου τοὺς νεοττοὺς ἀναιρεῖσθαι τὸν Κυμαῖον, " ἰκέτας ἐαυτοῦ" λέγων, Chrysostom, Or. Rh. p. 338. λ. V. Ælian relates that Xenocrates, having sheltered in his bosom a sparrow, which was flying from a hawk, afterwards set it at liberty, saying, ὅτι μὴ ἐξέδωκε τὸν ἰκέτην, V. H. xiii. 31. W.

51. κεραίζεις] See p. 54. n. 48. "The beast With many heads butts me away," Shakspeare, Cor. iv. 1. arietare, Accius in Cic. Div. i. 22.

ἀπόλησθε ως μή τὸ λοιπὸν περὶ ἰκετέων ἐκδύσιος ἔλθητε ἐπὶ

τὸ χρηστήριον."

CLX. Ταῦτα ὡς ἀπενειχθέντα ἤκουσαν, οἱ Κυμαῖοι, οὐ βουλόμενοι, οὖτε ἐκδόντες ἀπολέσθαιδα οὖτε παρὶ ἐωυτοῖσι ἔχοντες πολιορκέεσθαι, ἐς Μυτιλήνην αὐτὸν ἐκπέμπουσι. οἱ δὲ Μυτιληναῖοι, ἐπιπέμποντος τοῦ Μαζάρεος ἀγγελίας ἐκδιδόναι τὸν Πακτύην, παρεσκευάζοντοδα ἐπὶδα μισθῷ ὅσῷ δή οὐ γὰρ ἔχω τοῦτό γε εἰπεῖν ἀτρεκέως οὐ γὰρ ἐτελεώθη. Κυμαῖοι γὰρ, ὡς ἔμαθον ταῦτα πρησσόμενα δο ἐκδο τῶν Μυτιληναίων, πέμψαντες πλοῖον ἐς Λέσβον, δα ἐκκομίζουσι Πακτύην ἐς Χίον. δα ἐνθεῦτεν δὲ, ἐξ ἱροῦ ᾿Αθηναίης Πολιούχου δα ἀποσπασθεὶς ὑπὸ Χίων, ἐξεδόθη. ἐξέδοσαν δὲ οἱ Χῖοι ἐπὶ τῷ ᾿Αταρνέῖδο μισθῷ τοῦ δὲ ᾿Αταρνέος τούτου ἔστι χῶρος τῆς Μυσίης, Λέσβου ἀντίος. Πακτύην μέν νυν παραδεξάμενοι οἱ Πέρσαι εἶχον ἐν ψυλακῷ, θέλοντες Κύρῷ ἀποδέξαι. δα ἢν δὲ χρόνος οὖτος οὐκι ὀλίγος γενόμενος, ὅτε Χίων οὐδεὶς ἐκ τοῦ ᾿Αταρνέος τούτου οὐτε οὐλὰις δα κριθῶν πρύχυσιν δα ἐποιέετο θεῶν οὐδενὶ, οὕτε πέμματα εξ

52. ἐκδόντες ἀπολέσθαι] to bring destruction on themselves by delivering him up. L. M. G. G. 566. 5.

53. παρεσκευάζοντο] Supply ώς έκ-

δώσοντες. ST.

54. ἐπὶ] See p. 34. n. 26.

55. ταῦτα πρησσόμενα] that these negotiations were carrying on.

negotiations were carrying on. 56. ek] See p. 2. n. 6. M. G. G.

57. Λέσβον] This island, now Metelin, was antiently called Issa. It was the birth-place of Arion, Alcaus, Sappho, Terpander, and Theophrastus. L.

58. Xlov] The penult of the substantive is short; that of the adjective long, therefore it is circumflexed. The quantity of the first syllable has the same difference in Latin; see Horace, 11 S. iii. 115. 1 E. xi. 1. The island was formerly called Æthalia, Macris, and Pityusa, now Scio. Some derive the name from χιων, "snow."

59. Πολιούχου] Protectress of the citadel. πόλις signified the citadel at Athens, Thebes, and Argos; Herodotus in this sense uses ἀκρόπολις: ἄστυ is the city of Athens, p. 36. n. 57. Minerva frequently had temples

in the citadels, as in Chios, Athens, and Troy. L.

 Απαρνέῖ] τὸ δὲ χωρίον ἐστὶν ὁ 'Απαρνεὺs ὁ Χίων μισθὸs, Pausanias, iv.
 Ψ. γῆν τὴν Μυσίην, τὴν Χῖοι νέμονται, 'Απαρνεὺs δὲ καλέεται, viii.
 806. S.

61. ἀποδέξαι | to present, to deliver

up. S.

62. οὐλὰs] Ionic for ὀλὰs, grains of barley mixed with salt. τὸ κανοῦν πάρεστ' ὁλὰς ἐχον καὶ στέμμα καὶ μάχαιραν, καὶ πῦρ γε τουτί· κοὐδὲν ἴσχει, πλὴν τὸ πρόβατον, ἡμᾶς, Aristophanes, Pax, 913. The same as οὐλοχύταs in Homer, Il. A. 449. ὡς. L. μίγμα ἐκ κριθῆς καὶ αλῶν· κριθαὶ, μετὰ ἀλῶν, ὡς ἐπέχεον τοῖς βωμοῖς πρὸ τῆς ἱερουργίας ἡ θυσίας. D. The Latins did not use whole corn, but roasted barley ground into meal, to mix with the salt; and this they called mola salsa. L. Pliny, xviii. 2.

63. πρόχυσιν] to scatter on the head of a victim; τὸ ἀποσπεῖσαι. GL. χέρνιβες πάρεισιν ηὐτρεπισμέναι, προχύται τε βάλλειν πῦρ καθάρσιον χερῶν, μόσχοι τε, Ευιτipides, Ι. Α. 1111. κανᾶ δὲ ἐναρχέσθω τις, αἰθέσθω δὲ πῦρ προχύταις καθαρσίοισι, 1470. L.

64. πέμματα] cakes.

ἐπέσσετο καρποῦ τοῦ ἐνθεῦτεν, ἀπείχετό⁶⁵ τε τῶν πάντων ἰρῶν τὰ πάντα έκ τῆς γώρης ταύτης γινόμενα.

CLXI. Χίοι μέν νυν Πακτύην έξέδοσαν. Μαζάρης δε μετά ταῦτα ἐστρατεύετο ἐπὶ τοὺς συμπολιορκήσαντας Τάβαλον, καὶ τοῦτο μέν, 66 Πριηνέας έξηνδραποδίσατο τοῦτο δέ, Μαιάνδρου 67 πεδίον παν ἐπέδραμε, ληίην ποιεύμενος τῷ στρατῷ· Μαγνησίην 68 δὲ ωσαύτως. μετά δὲ ταῦτα αὐτίκα νούσω τελευτά.

CLXII. 'Αποθανόντος δε τούτου, "Αρπαγος κατέβη διάδογος της στρατηγίης, γένος καὶ αὐτὸς έων Μῆδος, τὸν ὁ Μήδων βασιλεύς 'Αστυάγης ανόμω τραπέζη έδαισε, ο τω Κύρω την βασιληίην συγκατεργασάμενος. ούτος ώνηρ, τότε ύπὸ Κύρου στρατηγός άποδεχθείς, ώς ἀπίκετο ές την Ίωνίην, αίρεε τας πόλιας χώμασι όκως γαρ τειχήρεας 60 ποιήσειε, τὸ ένθευτεν χώματα χων πρὸς τὰ τείχεα έπόρθεε. πρώτη δὲ Φωκαίη Ίωνίης ἐπεχείρησε.

CLXIII. Οί δὲ Φωκαιέες οὖτοι ναυτιλίησι μακρῆσι πρῶτοι Έλλήνων έχρήσαντο και τόν τε 'Αδρίην 70 και την Τυρσηνίην 71 καὶ τὴν Ἰβηρίην 72 καὶ τὸν Ταρτησσὸν 73 οὖτοί είσι οἱ καταδέξαντες. ἐναυτίλλοντο δὲ οὐ στρογγύλησι 11 νηυσὶ, άλλα πεντηκοντέροισι. 75 ἀπικόμενοι δὲ ές τὸν Ταρτησσὸν, προσφιλέες ἐγένοντο τω βασιλέι των Ταρτησσίων, τῷ οὖνομα μὲν ἦν 'Αργανθώνιος, 76 ἐτυ-

65. ἀπείχετο] viii. 20. 22. S. Similar religious scruples prevented the Jewish rulers from putting into the treasury of the temple the thirty pieces of silver which Judas returned to them. St. Matthew, xxvii. 6.

66. τοῦτο μὲν] See p. 42. n. 21. 67. Μαιάνδρου] now called, Minder, Boink-Minder, "the Little M.," A. Medre, or Kotiz. L. From this word, the English substantive and verb "meander," with their derivative adjectives, are formed; the course of the river being remarkably serpentine.

68. Mayunginu now called Magnesia, by the Turks Guzel-Hisar, "the Beautiful Castle." It was a colony from Magnesia in Thessaly. There was a town of the same name on the Sipylus. L.

69. τειχήρεας] cooped up within their walls.

70. τον-'Αδρίην] & 'Αδρίης, the Adriatic, πόντος is understood. B. 71. Τυρσηνίην] Etruria, Tuscany.

See HETRURIA, A.
72. 'Ιβηρίην'] Hispania; Spain and Portugal; so called from Iberus, the Ebro. L.

73. Ταρτησσόν] Tartessus was on the sea-coast, between two branches of the Bætis or Guadalquivir, somewhere between Cadiz and Sun Lucur de Barrameda. L.

74. στρογγύλησι] See p. 6. n. 69. 75. πεντηκοντέροισι] See Potter, iii. 14.

76. 'Αργανθώνιος Ταρτησσός, ής 'Αργανθώνιος ἐβασίλευσε, ζήσας ἔτη ρκ', ἀφ' ὧν ἐβασίλευσε π', ὥς φησιν Ηρόδοτος, Tzetzes, on Lyc. r. 644. IV. Arganthonium Gaditanum octoginta annis regnasse indubitatum est: putant quadragesimo capisse, Pliny, H. N. vii. 48. fuit Arganthonius quidum Gadibus (Tartessiorum rex), qui octoginta regnavit annos, centum et viginti vixit, Cicero, de Sen. 19. 'Αργανθώνιον αὐτης (Ταρτησσού) βασιλεύσαι, ἡυ

ράννευσε δὲ Ταρτησσοῦ ογδώκοντα ἔτεα, εβίωσε δὲ πάντα τη είκοσι και έκατόν, τούτω δή τω άνδρι προσφιλέες οι Φωκαιέες ούτω δή τι έγένοντο, ώς τὰ μέν πρωτά σφεας έκλιπόντας Ίωνίην έκέλευε της έωυτοῦ χώρης 78 οἰκῆσαι ὅκου βούλονται 79 μετὰ δὲ, ὡς τοῦτό γε ούκ έπειθε 80 τους Φωκαιέας, ο δέ 81 πυθόμενος τον Μήδον 82 παρ' αὐτῶν ὡς αὐξοιτο, ἐδίδου 83 σφι χρήματα τεῖχος περιβαλέσθαι 84 τὴν πύλιν, εδίδου δε άφειδεως· και γαρ και ή περίοδος του τείχεος ουκ ολίγοι στάδιοί είσι τούτο δέ παν λίθων μεγάλων καὶ εῦ συναρμοσμένων.

CLXIV. Τὸ μεν δή τειχος τοισι Φωκαιεύσι τρόπω τοιώδε έξεποιήθη, ὁ δὲ "Αρπαγος, ὡς ἐπήλασε τὴν στρατιὴν, ἐπολιόρκες αὐτους, προϊσχόμενος έπεα, " ως οι καταχρά, 85 ει βούλονται Φωκαιέες προμαχεώνα 86 ένα μούνον του τείχεος έρειψαι, και σίκημα έν κατιρωσαι." 87 οι δε Φωκαιέες, περιημεκτέοντες 88 τη δουλοσύνη, έφασαν

ές πεντήκουτα καλ έκατον έτη αφικέσθαι

φασὶ, Appian, vi. 63. L.
77. πάντα] in all. This appears a solitary instance of the omission of the article; therefore Hermann inserts 7d, VIG. iii. 10, 4. βασιλεύσας τὰ πάντα τοιήκοντα έτεα, i. 214. S.

78. τῆς—χώρης] the genitive after ὅκου, so τῆς πόλιος δ., ii. 72. ἴνα τ. χ.

i. 98. 7. τ. Λιβύης, iv. 42. ST.

79. βούλονται] The indicative is frequently used in single propositions, though connected with the speech of another. M. G. G. 507. 3.

80. ἔπειθε] has a double accusative, of the person and of the thing. M. G.

G. 413.

81. 8 827 See p. 63. n. 48.

82. Μηδον] See p. 7. n. 78. Cyrus, king of the Medes and Persians, is here meant. S. τον M. ώς αξξοιτο for ώς δ Μήδος αύξοιτο: often, both in Greek and in Latin, the subject of a dependent proposition is put in the preceding clause, and in the case which the verb there requires. M. G. G. 295. 3. 'Ατρείδην ακούετε ώς ήλθε, Homer, Od. Γ. 193. Fischer. πυθοίμεθ' αν του χρησμου 8 τι νοεί, Aristo-phanes, Pl. 55. W. omnem rem scio, ut sit gesta, Terence, Hec. iii. 5. 18. distractum laceratamque rempublicam magis, quorum in manu sit, quam ut incolumis sit, quæri, Livy, ii. 57.

83. ¿δίδου] M. G. G. 205. 1. See p. 63. n. 47.

84. περιβαλέσθαι] has a double accusative, because mepl of itself, in the same sense, governs the accusative; but the preposition is more usually repeated. M. G. G. 425.

85. καταχρά] ὅτι and ὡς " that," in quoting the words of any one, are commonly put with the indicative, even of the present. M. G. G. 507.

86. προμάχεῶνα] tower; ἔπαλξιν, πύργον, Hesychius. L.

87. κατιρώσαι] to dedicate, namely, to the king in token of subjection. L. "The emperors of Germany, as sovereigns, had antiently a palace in almost every great city of Italy; when they visited that country, they were accustomed to reside in these palaces. This the citizens deemed ignominious. They laboured, therefore, to get free of this subjection," Robertson, Charles V, note 15.

88. περιημεκτέοντες] See p. 27. n. 41. It was upon the same principle that Pericles told the Athenians 70 βραχύ τοῦτο πασαν ύμων έγει την Βεβαίωσιν και πείραν της γνώμης οίς εί ξυγχωρήσετε, καὶ άλλο τι μείζον εὐθὺς έπιταχθήσεσθε, ώς φόβφ και τοῦτο ύπακούσοντες. - την γαρ αὐτην δύναται δυύλωσιν ή τε μεγίστη καὶ ή ἐλαχίστη δικαίωσις, &c. Thucydides, i. 140.141. " θέλειν βουλεύσασθαι ἡμέρην μίαν, καὶ ἔπειτα ὑποκρινέεσθαι ἐν ῷ δὲ βουλεύονται αὐτοὶ, ἀπαγαγεῖν ἐκεῖνον ἐκέλευον τὴν στρατιὴν ἀπὸ τοῦ τείχεος." ὁ δ΄ "Αρπαγος ἔφη " εἰδέναι μὲν εὖ, τὰ ἐκεῖνοι μέλλοιεν ποιέειν, ὅμως δέ σφι παριέναι βουλεύσασθαι." ἐν ῷ ὧν ὁ "Αρπαγος ἀπὸ τοῦ τείχεος ἀπήγαγε τὴν στρατιὴν, οἱ Φωκαιέες, ἐν τούτφ κατασπάσαντες τὰς πεντηκοντέρους, ἐσθέμενοι τέκνα καὶ γυναῖκας καὶ ἔπιπλα πάντα, πρὸς δὲ, καὶ τὰ ἀγάλματα τὰ ἐκ τῶν ἱρῶν, καὶ τὰ ἄλλα ἀνασθήματα, χωρὶς ⁶⁹ ὅ τι χαλκὸς ἡ λίθος ἡ γραφὴ ἦν, τὰ δὲ ἄλλα πάντα ἐσθέντες, καὶ αὐτοὶ ἐσβάντες, ἔπλεον ἐπὶ Χίου τὴν δὲ Φωκαίην ἐρημωθεῖσαν ἀνδρῶν ἔσχον οἱ Πέρσαι.

CLXV. Οἱ δὲ Φωκαιέες, ἐπεί τε σφι Χιοι τὰς νήσους τὰς Οἰνούσσας 90 καλεομένας οὐκ ἐβούλοντο ἀνεομένοισι 91 πωλέειν, δειμαίνοντες, μὴ αἱ μὲν ἐμπόριον γένωνται, ἡ δὲ αὐτῶν νῆσος ἀποκληϊσθῆ τούτου εἴνεκα, πρὸς ταῦτα οἱ Φωκαιέες ἐστέλλοντο ἐς Κύρνον. 92 ἐν γὰρ τῆ Κύρνω εἴκοσι ἔτεσι πρότερον τούτων ἐκ θεοπροπίου ἀνεστήσαντο 93 πόλιν, τῆ οὔνομα ἦν ᾿Αλαλίη. 94 ᾿Αργανθώνιος δὲ τηνικαῦτα ἤδη τετελευτήκεε. στελλόμενοι δὲ ἐπὶ τὴν Κύρνον, πρῶτα καταπλεύσαντες ἐς τὴν Φωκαίην, κατεφόνευσαν τῶν Περσέων τὴν φυλακὴν, ἡ ἐφρούρεε παραδεξαμένη παρὰ ᾿Αρπάγου τὴν πόλιν. μετὰ δὲ, ὡς τοῦτό σφι ἐξέργαστο, ἐποιήσαντο ἰσχυρὰς κατάρας τῷ ὑπολειπομένω ἐωυτῶν τοῦ στόλου. πρὸς δὲ ταύτησι, καὶ μύδρον σιδήρεον 95 κατεπόντωσαν, 96 καὶ ἄμοσαν " μὴ πρὶν ἐς Φωμύδρον σιδήρεον 95 κατεπόντωσαν, 96 καὶ ἄμοσαν " μὴ πρὶν ἐς Φω

89. χωρίs] understand τούτου, as the antecedent to δ τι.

90. Οἰνούσσας] Of these D'Anville names two, Sapienza and Cabrera; they are now called Sapientzai. L.

91. ἀνεομένοισι] offering to buy it. W. i. 68. 69. iii. 139.

92. Κύρνον] ή Κύρνος νῆσος, ἡ ὑπὸ τῶν 'Ρωμαίων καὶ τῶν ἐγχωρίων Κόρσικα ὀνομάζεται, Diodorus, v. 13. Once

called Therapne. L.
93. ἀνεστήσαντο] i. e. ἔκτισαν, Diodorus, v. 13. W. raised; founded: the verb may also mean colonized after expelling the former inhabitants; S. in the same sense as Plutarch says, more at length, Ἑστιαιεῖς δὲ πάντας ἀναστήσας ἐκ τῆς χώρας, ᾿Αθηναίους κατψκισε, Per. 23. Steph. Th. L. G. 4558.

94. 'Αλαλίη] 'Αλλάλια' κτίσμα Φωκέων, Stephanus Byz. afterwards called Aleria. S. Phocide relicta, Graii, qui nunc Massiliam colunt, prius in hac insula (Corsica) consederunt, Seneca, ad Helv. viii. 1. και χρόνον τινὰ κατοικήσαντες, ὑπὸ Τυβρηνῶν ἐξεβλήθησαν ἐκ τῆς νήσον, Diodorus, v. 13. The confusion of the names Phocis and Phocæa, Phocians and Phocæans, is very common, W.

95. μύδρον σιδήρεον] σίδηρον πεπυρωμένον, Hesychius; a mass of redhot iron. μύδρους αίρειν χεροῦν, Sophocles, An. 270. was a species of ordeal. Κύκλωπας ἐπ' ἄκμοσιν 'Ηφαίστοιο ἐσταότας περὶ μύδρον, ἡ χαλλὸν ζείοντα καμινόθεν, ἡὲ σίδηρον, Callimachus, ad Di. 46. Hence the compounds μυδροκτυπεῖν, Æschylus, P. V. 374. μυδροκτύπος, Euripides, H. F. 987. Φωκαίων μέχρις κε μένη μέγας εἰν ὰλὶ μύδρος, Callimachus, 'Αριστείδης ἄρκισε μέν τοὺς 'Ελληνας, καὶ ἄμο

καίην ήξειν, πριν ή τὸν μύδρον τουτον αναφηναι." 97 στελλομένων δε αυτων έπι την Κύρνον, υπερ ημίσεας των άστων ελαβε 98 πόθος τε και οίκτος της πόλιος και των ήθέων της χώρης. Δευδόρκιοι δέ γενόμενοι, απέπλεον οπίσω ές την Φωκαίην. οι δε αυτών το όρκιον έφύλασσον, ἀερθέντες έκ των Οἰνουσσέων ἔπλεον.

CLXVI. Έπει τε 90 δε ές την Κύρνον απίκοντο, οίκεον κοινή 190 μετά των πρότερον άπικομένων έπ' έτεα πέντε, καὶ ίρα ένιδρύσαντο. καί, άγον 1 γαρ δη καί έφερον τους περιοίκους απαντας, στρατεύονται ων έπ' αυτούς, κοινω λύγω 3 χρησάμενοι, Τυρσηνοί και Καρχηδύνιοι, * νηυσί εκάτεροι εξήκοντα. οι δε Φωκαιέες, πληρώσαντες καί αὐτοὶ τὰ πλοία, ἐόντα ἀριθμὸν ἐξήκοντα, ἀντίαζον ἐς τὸ Σαρδόνιον5 καλεόμενον πέλαγος. συμμισγόντων δὲ τῆ ναυμαχίη, Καδμείη 6 τις νίκη 7 τοισι Φωκαιεύσι έγένετο. αι μεν γάρ τεσσεράκοντά σφι νηες

σεν ύπερ των 'Αθηναίων, μύδρους εμβαλων ἐπὶ ταῖς ἀραῖς εἰς τὴν θάλασσαν, Plutarch, Ar. p. 334. A. This word afterwards signified a mass of stone: as such Strabo often uses it, and Horace paraphrases it, Phocæorum relut profugit exsecrata civitas, juremus in hæc 66 simul imis suxa renarint vadis levata, ne redire sit nefas," E. xvi. 17. Turnebi Adv. xiv. 21. Potter, ii. 6. V. W. L. BL.

96. κατεπόντωσαν The more usual form of the verb is καταποντίζειν. BL. 97. ἀναφηναι] έωυτο understood.

REI.

98. ἔλαβε] With this same verb obbos is used by Homer, Il. A. 402. St. Luke, vii. 16. oîkros, Herodian, i. 4. 17. екстасия, St. L. v. 26. SCHL.

99. ἐπεί τε] See p. 14. n. 90. In like manner que in composition loses its copulative sense, as itaque, namque, quisque, uterque, &c. The use of enel te for eneldn, which occurs so often in Herodotus, does not in Attic writers; ἐπειδη δὲ, Xenophon, H. i. 4. 7. Demosthenes, Ph. i. p. 44.

100. κοινή] i. e. οἰκήσει. 1. ἄγον] See p. 54. n. 55. Compare p. 42. n. 25. with p. 38. n. 71. of καl Mήονας ήγον, Homer, Il. B. 866. κήρες άγον θανάτοιο, 834. Ι.

2. γàρ] M. G. G. 613. vii. See

p. 17. n. 39.

3. κοινώ λόγω] A similar alliance subsisted in the reign of Xerxes; &

Φοίνιξ, δ Τυρσανών τ' άλαλατδς Συρακοσίων ἀρχῷ δαμασθέντες, Pindar, P. i. 138. IV.

4. Καρχηδόνιοι] The name of Carthage in Punic was Carthada, " New City," in Greek Carchedon. A.
5. Σαρδόνιον] between Sardinia and

Sicily. 6. Kaduein A victory fatal to both

parties, such as were those of Cadmus over the dragon, of Œdipus (his great great grandson) over the Sphinx, and of Eteocles over Polynices. οὐ τὸ νικᾶν μόνον, άλλά και το ήττασθαι επίστασθαι καλου, εν οίς το νικάν βλαβερόν. έστι γαρ ως αληθως και νίκη Καδμεία. Plutarch. Steph. Th. L. G. dxxv. maiδεία μεν οὐδέ πώ ποτε γέγονε Καδμεία. νίκαι δε ανθρώποις πολλαί δη τοιαθται γεγόνασί τε καὶ ἔσονται, Plato, de Leg. i. p. 641. c. Is.

7. vikn | This was sixty years after the victory of which Thucydides speaks; Φωκαείς, Μασσαλίαν οἰκίζοντες, Καρχηδονίους ενίκων ναυμαχούνres, i. 13. though often confounded with it. Φωκαείς, Φεύγοντες της βασιλέως του μεγάλου δεσποτείαν, εκλιπόντες την 'Ασίαν είς Μασσαλίαν απώκησαν, Isocrates, Archid. t. ii. p. 68. ex Asia Phocensium juventus, in ultimos Galliæ sinus navibus profecta, Massiliam condidit, Justin, xliii. 3. Φωκαείς οἱ ἐν Ἰωνία, ἐμπορία χρώμενοι, ἔκτισαν Μασσαλίαν, Aristotle, in Ath. xiii. 36. L. S.

διεφθάρησαν, αὶ δὲ εἰκοσι αὶ περιεοῦσαι ἦσαν ἄχρηστοι ἀπεστράφατο⁸ γὰρ τοὺς ἐμβύλους. ⁹ καταπλώσαντες δὲ ἐς τὴν ᾿Αλαλίην,
ἀνέλαβον τὰ τέκνα καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὴν ἄλλην κτῆσιν, ὅσην
οἶαί τε ἐγίνοντο αὶ τῆςς σφι ἄγειν, καὶ ἔπειτα, ἀφέντες τὴν Κύρνον,
ἔπλεον ἐς Ῥήγιον. ¹⁰

CLXVII. Των δὲ διαφθαρεισέων νεων τοὺς ἀνδρας, 11 οι τε Καρχηδύνιοι καὶ οι Τυρσηνοὶ ἔλαχόν τε αὐτων 12 πολλῷ πλείους, καὶ τούτους ἔξαγαγόντες κατέλευσαν. μετὰ δὲ, 'Αγυλλαίοισι 13 πάντα τὰ παριόντα τὸν χῶρον, ἐν τῷ οι Φωκαιέες καταλευσθέντες ἐκέατο, ἐγίνετο διάστροφα καὶ ἔμπηρα 14 καὶ ἀπόπληκτα, ὁμοίως πρόβατα καὶ ὑποξύγια καὶ ἀνθρωποι οι δὲ 'Αγυλλαίοι ἐς Δελφοὺς ἔπεμπον, 15 βουλόμενοι ἀκέσασθαι τὴν ἁμαρτάδα. ἡ δὲ Πυθίη σφέας ἐκέλευσε ποιέειν, τὰ καὶ νῦν οὶ 'Αγυλλαίοι ἔτι ἐπιτελέουσι καὶ γὰρ ἐναγίζουσί 16 σφι μεγάλως, καὶ ἀγῶνα γυμνικὸν καὶ ἰππικὸν ἐπιστῶσι. καὶ οὖτοι μὲν τῶν Φωκαιέων τοιούτω μόρω διεχρήσαντο οἱ δὲ αὐτῶν ἐς τὸ 'Ρήγιον καταφυγόντες, ἐνθεῦτεν ὑρμεώμενοι, ἐκτήσαντο πόλιν γῆς τῆς Οἰνωτρίης 17 ταύτην, ἥτις νῦν 'Υέλη 18 καλέεται. ἔκτισαν δὲ ταύτην, πρὸς ἀνδρὸς Ποσειδωνιήτεω 19 μαθόντες, ώς

8. ἀπεστράφατο] See p. 6. n. 75.

9. ἐμβόλους] χαλκώματα περιτιθέμενα κατὰ πρώραν ταῖς ναυσί. GL. Hesychius. ἐμβόλοις χαλκοστόμοις, Æschylus, P.-421. BL. Potter, iii.

10. 'Ρήγιον] now Reggio; supposed to be derived from ἡήγινμι "I break," because Italy and Sicily are here broken asunder. A. Virgil, Æ. iii. 414. L.

11. τους άνδρας] with respect to the men: the accusative absolute. ST. B. 448. M. G. G. 297. 2. 426. obs. 1.

12. abraw] refers to the Phocaens. The sense is—the Carthaginians and Tuscans took more prisoners than the Phocaens did, and divided them by lot. Then, after landing these prisoners at Agylla, (this is to be understood from what follows) they there stoned them to death. S. ST.

13. 'Αγυλλαίοισι] Agylla, a town of Etruria, was afterwards called Cære, now Cerretere, "Old Cere." L.

14. ἔμπηρα] αἱ δὲ γυναῖκες ἔτικτον ἔμπηρα καὶ τέρατα οἱ δὲ, τῶν τετολμη-

μένων σφίσι λήθην καταχέαντες, ήκου εs Δελφούς, Suidas. W.

15. ϵ πεμπον] θεοπρόπους is understood, which is expressed i. 19. 174. $B.\ 237.\ SCH.$

16. ἐναγίζουσι] χοὰς φέρουσι, Suidas; τὰς χοὰς ἐπιφέρουσιν, ἢ θύουσι τοῖς κατοιχομένοις. G.L.

17. Οἰνωτρίης] so called from the hero Œnotrus, or from οἶνος " wine." It was afterwards Lucania. L. A.

18. 'Υέλη] a Phocæa Asiaticus populus, Harpagi inclementiam vitans, Cyri regis prafecti, Italiam navigio petiit: cujus pars in Lucania Veliam; alia condidit in Viennensi Massiliam, Ammianus M., xv. 23. Velia autem dicta est a paludibus, quibus cingitur, quas Græci ελη dicunt: fuit ergo Helia, sed accepit digammon, et faeta Helia; ut Henetus, Venetus, Servius, on Æ. vi. 359. It is now Castel a mare della Brucca. L.

19. Ποσειδωνιήτεω] Posidonia, named from Ποσειδών " Neptune," was called Neptunia, and afterwards Pæstum, by the Romans. L. A.

τὸν Κύρνον 20 σφι ή Πυθίη ἔχρησε κτίσαι 21 ήρων ἐόντα, ἀλλ' οὐ τὴν νησον. Φωκαίης μέν νυν πέρι, τῆς ἐν Ἰωνίη, οὕτω ἔσχε.

CLXVIII. Παραπλήσια δὲ τούτοισι καὶ Τήϊοι 2^2 ἐποίησαν ἐπεί τε γάρ σφεων εἶλε χώματι τὸ τεῖχος "Αρπαγος, ἐσβάντες πάντες ἐς τὰ πλοῖα, οἴχοντο πλέοντες ἐπὶ 2^3 τῆς Θρηϊκίης, 2^4 καὶ ἐνθαῦτα ἔκτισαν πόλιν "Αβδηρα 2^5 τὴν πρότερος τούτων Κλαζομένιος 2^6 Τιμήσοιος τκίσας οὐκ ἀπώνητο, 2^8 ἀλλ', ὑπὸ Θρηΐκων ἐξελασθεὶς, 2^9 τιμὰς νῦν ὑπὸ Τηΐων τῶν ἐν 'Αβδήροισι ὡς ῆρως ἔχει.

CLXIX. Οὖτοι μέν νυν Ἰωνων μοῦνοι, τὴν δουλοσύνην οὐκ ἀνεχόμενοι,30 ἐξέλιπον τὰς πατρίδας. οἱ δ' ἄλλοι Ἰωνες, πλὴν Μιλησίων, διὰ μάχης μὲν ἀπικέατο 31 ᾿Αρπάγω, κατάπερ οἱ ἐκλιπύντες καὶ ἄνδρες ἐγένοντο ἀγαθοὶ, περὶ τῆς ἐωυτοῦ ἔκαστος,32 μαχόμενοι 33 ἐσσωθέντες δὲ καὶ ἀλόντες, ἔμενον κατὰ χώρην ἕκαστοι καὶ τὰ ἐπιτασσόμενα ἐπετέλεον.34 Μιλήσιοι δὲ, ὡς καὶ πρότερόν 35 μοι ἔρη-

20. Κύρνον] hæc autem insula Græce Cyrne dicitur, a Cyrno Herculis filio, Servius, on Virg. E. ix. 30. L. G.

21. κτίσαι] must mean to set up as

an object of worship. S.

22. Τήτοι] Teos, now Sigagik, was the birth-place of Anacreon. L. A.

23. ἐπὶ] with a genitive, for either ἐπὶ or ἐs with an accusative, is common in Herodotus i. 1. 164. ii. 28. 73. 75. &c. P. and occurs in Thucydides v. 25. in Xenophon, H. i. 2. 11. and in Euripides, El. 1339. Schweighæuser considers ἐπὶ with a genitive as signifying only towards, and not to.

24. Θρηϊκίης] γης understood; the substantive is Θρηϊκη, now Romania,

S. A.

25. "Αβδηρα] "Α. καλή Τηίων ἀποικία, Strabo, xiv. p. 953. W. Τήτοι δὲ τὴν πόλιν συνώκισαν φυγώντες ὑπὸ τὰ Περσικά, Marcian; οὐ φέροντες τὴν τῶν Περσῶν ὕβριν, Str. SAL. Abdera gave birth to Protagoras, Anaxarchus, and Democritus, cujus prudentia monstrat summus posse viros, et mugna exempla daturos, vervecum in patria, crassoque sub aëre nasci, Juvenal, x. 48. L.

26. Κλαζομένιος] hanc Abderam collapsam Cluzomenii ex Asia, ad majorem faciem restitutam, obliteratis quæ præcesserant, nomini suo vindicaverunt, Solinus, 10. Clazomenæ is

now Bourla, and was the birth-place of Anaxagoras. L. A.

27. Tuhnus] or Timesias, quitted his country to escape from the virulence of envy. His history is given at length by Ælian, V. H. xii. 9. and Plutarch, ii. p. 96. B. L.

28. οὐκ ἀπώνητο] was not benefited from it: imperfect passive of ἀπόνη-

μαι. M. G. G. 243.

29. ἐξελασθείs] See p. 82. n. 72.

30. ἀνεχόμενοι] ὑπομένοντες, ἐνδεχόμενοι, καταδεχόμενοι, Ηesychius; see p. 47. n. 75. οὐκ ἀνασχέσθαι τὴν πλεονεξίην, vii. 149. πᾶν γένος ἐνδείας ἀνασχόμενοι, Polybius, i. 58, 4. SCHL.

διὰ μάχης — ἀπικέατο] they gave battle; ἐμάχοντο. Μ. G. G. 580.
 ἐγὰ δ' ἐμαντῆ διὰ λόγων ἀφικόμην,

Euripides, M. 868.

32. εκαστος] quisque in Latin is generally joined with the plural, as ut suas quisque abirent domos, Livy, ii. 7. pro se quisque fremunt, ii. 6. p. s. q.

demigrant, ii. 10.

33. μαχόμενοι] τεθνάμεναι γὰρ καλὰν ἐπὶ προμάχοισι πεσόντα ἄνδρ' ἀγαθον, περὶ ἢ πατρίδι μαρνάμενον γῆς περὶ τῆσδε μαχώμεθα, Τγτιαυς, i. 1 and 13. See p.58. n. 97. Schleusner appears mistaken in connecting this participle with ἐγένοντο.

34, τ. έ. ἐπετέλεον] οί Ελληνες, οί

ται, αὐτῷ Κύρῳ ὅρκιον ποιησάμενοι, ἡσυχίην ἄγον. οὕτω δὴ τὸ δεύτερον 36 Ἰωνίη ἐδεδούλωτο. ὡς δὲ τοὺς ἐν τῷ ἡπείρῳ Ἰωνας ἐχειρώσατο «Αρπαγος, οἱ τὰς νήσους ἔχοντες «Ίωνες, καταβρωδήσαντες ταῦτα, 37 σφέας αὐτοὺς ἔδοσαν Κύρῳ.

CLXX. Κεκακωμένων δὲ Ἰώνων, καὶ συλλεγομένων οὐδὲν ἦσσον ἐς τὸ Πανιώνιον, πυνθάνομαι γνώμην Βίαντα ἄνδρα Πριηνέα ἀποδέξασθαι Ἰωσι χρησιμωτάτην τῆ εὶ ἐπείθοντο, παρεῖχε ἄν σφι εὐδαιμονέειν Ἑλλήνων μάλιστα ˙ος ἐκέλευε '' κοινῷ στόλῳ Ἰωνας ἀερθέντας πλέειν ἐς Σαρδὼ, ³³δ καὶ ἔπειτα πόλιν μίαν κτίζειν πάντων Ἰώνων καὶ οὕτω ἀπαλλαχθέντας σφέας δουλοσύνης εὐδαιμονήσειν, νήσων τε ἀπασέων μεγίστην νεμομένους, καὶ ἄρχοντας ἄλλων μένουσι δέ σφι ἐν τῆ Ἰωνίη οὐκ" ἔφη '' ἐνορᾶν ἐλευθερίην ἔτι ἐσομένην.'' αὕτη μὲν Βίαντος τοῦ Πριηνέος γνώμη, ἐπὶ διεφθαρμένοισι ³³θ Ἰωσι γενομένη χρηστὴ δὲ καὶ, πρὶν ἢ διαφθαρῆναι Ἰωνίην, Θάλεω ⁴θ ἀνδρὸς Μιλησίου ἐγένετο, τὸ ἀνέκαθεν ⁴¹ γένος ⁴ε ἐόντος Φοίνικος ˙ος ἐκέλευε '' ἐν βουλευτήριον Ἰωνας ἐκτῆσθαι, τὸ δὲ εἶναι ἐν Τέψ Τέων γὰρ μέσον εἶναι Ἰωνίης τὰς δὲ ἄλλας πόλιας οἰκευμένας μηδὲν ἦσσον νομίζεσθαι, ⁴³ κατάπερ εὶ δῆμοι εἶεν.'' Οὕτω ⁴¹ μὲν δή σφι γνώμας τοιάσδε ἀπεδέξαντο.

CLXXI. "Αρπαγος δέ, καταστρεψάμενος Ίωνίην, έποιέετο στρα-

έπι θαλάττη οἰκοῦντες, πολλὰ δόντες δῶρα, διεπράξαντο, ἄστε εἰς μὲν τὰ τείχη βαρβάρους μὴ δέχεσθαι, δασμόν δὲ ἀποφέρειν, καὶ στρατεύειν, ὅποι Κῦρος ἐπαγγέλλοι, Χεπομόνη, Cyr. vii. 4. 9.

35. πρότερον] c. 143. S.

36. δεύτερον] c. 6. and c. 28. S. 37. ταῦτα] i. e. μὴ καὶ αὐτοὶ νικη-

θήσονται, καὶ ούτω πολλῷ χαλεπώτερα πείσονται ὑπὸ τοῦ Κύρου, ἢ εἰ ἐθελονταὶ παραδοῖεν ἐαυτοὺς ἐκείνφ. ST.

38. Σαρδω] afterwards Sardinia, named after Sardus a son of Hercules, and antiently called Sandaliotis, or Ichnusa from tχνος "the sole of the foot." L. A. It is again spoken of as νῆσος ἡ μεγίστη, v. 106. and by Scylax. Strabo, Diodorus, and Marcian mention it as inferior in size to Sicily only. Bochart, Ch. i. 31.

39. διεφθαρμένοισι] i. e. διεφθαρμέ-Herod. Vol. I.

νων ήδη τῶν Ἰώνων. ἐπ' ἐξεργασμένοισι, iv. 164. viii. 94. ix. 77. ST. M. G. G. 565. obs. see p. 19. n. 64.

40. Θάλεω] The genitive is also Θαλοῦ and Θάλητος. M. G. G. 91. 1. Thales, one of the seven wise men of Greece, was an eminent geometrician and astronomer, and founded the lonic sect. A.

41. τὸ ἀνέκαθεν] ἄνωθεν, ἐξ ἀρχῆς. BL. See p. 10. n. 36. Θάλης δὲ Φοῖνιξ ἀν τὸ γένος, Clement of Al., Str. i. p. 35-4. He was descended from Cadmus. L. ἐόντες ὰ. Πύλιοι, ν. 65. γένος ἐόντες τὰ ἀ. Γεφυραῖοι, ν. 55. τὰ μὲν ὰ. ἀπ' Αἰακοῦ τε καὶ Αἰγίνης γεγονῶς, γι. 35. SC H.

42. γένος] p. 11. n. 40.

43. vouiseodal to be regulated by laws of their own just as much as if they were independent republics.

14. οὕτω] nominative dual, Reisk.

CLXXIV. Οι μέν νυν Κάρες, οὐδεν λαμπρον εργον ἀποδεξάμενοι, έδουλώθησαν ύπο Αρπάγου, ούτε αύτοι οι Κάρες άποδεξάμενοι ούδεν, ούτε όσοι Ελλήνων ταύτην την χώρην οἰκέουσι. οικέουσι δέ και άλλοι, και Λακεδαιμονίων άποικοι Κνίδιοι, 46 της χώρης της σφετέρης τετραμμένης ές πόντον, τὸ δη Τριόπιον 47 καλέεται. άργμένης δὲ ἐκ τῆς χερσονήσου τῆς Βυβασσίης. 48 ἐούσης τε πάσης της Κνιδίης, πλην ολίγης, περιβρόου τὰ μέν γὰρ αὐτης προς βορην άνεμον ο Κεραμεικός 49 κύλπος απέργει, τα δέ προς νότον ή κατά Σύμην 50 τε καὶ 'Ρόδον 51 θάλασσα' τὸ ὧν δὴ ὁλίγον τοῦτο, ἐὸν ὅσον τε ἐπὶ πέντε στάδια, ἄρυσσον 50 οἱ Κνίδιοι, ἐν ὅσφ "Αρπαγος την Ίωνίην κατεστρέφετο, βουλόμενοι νήσον την χώρην ποιησαι. έντὸς δὲ πᾶσά 53 σφι έγένετο τη γαρ η Κνιδίη χώρη ές την ήπειρον τελευτά, ταύτη ο ίσθμος έστι, τον ώρυσσον, και δή πολλη γειρί έργαζομένων 54 των Κνιδίων μαλλον γάρ τι καὶ θειότερον έφαίνοντο τιτρώσκεσθαι οἱ έργαζόμενοι τοῦ οἰκότος, τά τε άλλα τοῦ σώματος, καὶ μάλιστα τὰ περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς, θρανομένης τῆς πέτρης επεμπον ές Δελφούς θεοπρόπους έπερησομένους το άντίξοον. 56 ή δὲ Πυθίη σφι, ώς αὐτοὶ Κνίδιοι λέγουσι, χρά ἐν τριμέτρω 56 τόνω τάδε.

45. Kauvious] Caunus, now Kaiguez or Rosa, was the birth-place of Protogenes. L.

46. Κνίδιοι] Cnidus was the birth-

place of Ctesias. L.

47. Τριόπιον] antiently 'Αγνοῦ κέρας, now Capo Crio "Cape Ram." L.
48. Βυβασσίης] Bybassus was also called Bubassus, and Bybastus. W.

49. Κεραμεικός] Κεραμμός, Xenophon, H. i. 4.8. Κεράμειος, H. ii. 1. 15. now Golfo di Castel Marmora. It was named after the town of Ceramus, now Keramo. L.

50. Σύμην] an island between Cnidus and Rhodes, now Symi. L.

51. 'Pόδον] Rhodes had a variety of names. The etymology is doubtful. See Rhodus, A. It was celebrated for its Colossus, L. see p. 12. n. 65.

52. ωρυσσον] here and just below, has the inceptive force of the imper-

fect; began digging: κατεστρέφετο, the contemporary force; was subjugating.

53. έντδς —πῶσα] i. e. έντδς δὲ τοῦ δρύγματος [ἰσθμοῦ, S.] πῶσά σφι ἡ χώρη ἐγένετο. πρῶτον μὲν ἀπετείχισε τὸν ἰσθμοῦ, ἀπὸ δὲ τοῦ ἰσθμοῦ ἡ χερσύγησος εἴσω πῶσά ἐστι, vi. 36. W.

54. ἐργαζομένων] preceding ἔπεμπον, is another instance of anacoluthia occasioned by a parenthetical proposition with γάρ. ST. M. G. G. 613. vr., p. 50. n. 5.

55. ἀντίξοον] τὸ ἐναντιούμενον. <math>GL.

56. τριμέτρφ] When trimeters simply are mentioned, iambics are meant; as in speaking of hexameters, i. 62. they are understood to be dactylic or heroic. The iambic trimeter was also called senarius, as consisting of six feet, viz. two to each metre.

Ίσθμὸν δὲ ⁵⁷ μὴ πυργοῦτε, μήδ' ὀρύσσετε Ζεὺς γάρ κ' ἔθηκε νῆσον, εἴ κ' ἐβούλετο. ⁵⁸

Κνίδιοι μέν, ταῦτα τῆς Πυθίης χρησάσης, τοῦ τε ὀρύγματος ἐπαύσαντο καὶ 'Αρπάγφ, ἐπιόντι σὺν τῷ στρατῷ, ἀμαχητί σφεας αὐτοὺς παρέδοσαν.

CLXXV. Ήσαν δὲ Πηδασέες οἰκοῦντες ὑπὲρ 'Αλικαρνησσοῦ μεσόγαιαν' οὖτοι τῶν περὶ Καρίην ἀνδρῶν μοῦνοί τε ἀντέσχον χρόνον 59 'Αρπάγφ, καὶ πρήγματα παρέσχον πλεῖστα, ὅρος τειχίσαντες, τῷ οὔνομά ἐστι Λίδη.

CLXXVI. Πηδασέες μέν νυν χρόνφ έξαιρέθησαν Λύκιοι δὲ, ὡς ἐς τὸ Ξάνθιον πεδίον ἤλασε ὁ "Αρπαγος τὸν στρατὸν, ὑπεξιόντες καὶ μαχόμενοι ὁλίγοι πρὸς πολλοὺς, ἀρετὰς ἀπεδείκνυντο ⁶⁰ ἐσσωθέντες δὲ, καὶ κατειληθέντες ἐς τὸ ἄστυ, συνήλισαν ⁶¹ ἐς τὴν ἀκρόπολιν τάς τε γυναϊκας καὶ τὰ τέκνα καὶ τὰ χρήματα καὶ τοὺς οἰκέτας, καὶ ἔπειτα ὑπῆψαν τὴν ἀκρόπολιν πᾶσαν ταύτην καίεσθαι. ⁶² ταῦτα δὲ ποιήσαντες καὶ συνομόσαντες ὅρκους ⁶³ δεινοὺς, ὑπεξελθόντες ἀπέθανον πάντες Ξάνθιοι ⁶⁴ μαχόμενοι. τὴν μὲν δὴ Ξάνθον οὔτως ἔσχε

58. ἐβούλετο] " Some Dutchmen offered Charles II, king of Spain, to make the Tagus navigable as far as Lisbon, at their own expense, provided they were allowed, for a definite term of years, to levy certain duties on the merchandise to be embarked there. It was their intention to make the Mancanares navigable from Madrid to the point where it falls into the Tagus. The council of Castille after mature deliberation returned the following remarkable answer: Had it pleased God to make those two rivers navigable, he would not have needed man's assistance to accomplish that effect. Since he has not done so, it is clear that he did not judge it fit to make them navigable. Such an undertaking would seem a violation of the decrees of Providence, and a wish to correct the imperfections which he has purposely left in his works," Clarke, on Spain, l. xv. p. 284. L.

59. χρόνον] a long while; ἐπλ being understood. L. M. G. G. 424. b. βραχὺν χρόνον ἀντέχειν, Demosthenes, Ol. ii. p. 23.

60. άρετὰς ἀπεδείκνυντο] p. 3. n. 12. achieved feats of valour. i. 59. άρετὰς ἀποδεικνύμενοι μεγάλας, Pindar, N. vi. 80.

61. συνήλισαν] συναγαγεῖν τὰς γυναίκας ἐς μίαν πόλιν ἐς ταύτην συναλίσαντα, ὑποπρῆσαι πάσας σὰν αὐτῆ τῆ πόλι, ii, 111.

62. π. τ. καίεσθαι] Before these words understand ωστε. ST.

63. ὅρκους] namely, ἢ μὴν νικήσειν, ἢ ἀποθανεῖσθαι μαχόμενοι. ST.

64. Ξάνθιοί] Plutarch records a similar act of despair on the part of this people, when besieged by Brutus, Brut. p. 998. p. Appian relates the same fact, οἱ Ξάνθιοι τὰ σφέτερα πάντα ἀνελόντες, ἐς πυρὰς προνενησμένας ἐν

ό "Αρπαγος. παραπλησίως δὲ καὶ τὴν Καῦνον ἔσχε καὶ γάρ οἱ Καύνιοι τούς Αυκίους έμιμήσαντο τὰ πλέω.

CLXXVII. Τὰ μέν νυν κάτω 65 τῆς 'Ασίης "Αρπαγος ἀνάστατα έποίες τα δε άνω αυτης αυτός Κύρος, παν έθνος καταστρεφόμενος, καὶ ούδεν παριείς. τὰ μέν νυν αὐτῶν πλέω παρήσομεν τὰ δέ οί παρέσγε πόνον τε πλείστον, και άξιαπηγητύτατά έστι, τούτων έπιμνήσομαι.

CLXXVIII. Κύρος, έπεί τε τὰ πάντα της ήπείρου ὑποχείρια έποιήσατο, 'Ασσυρίοισι έπετίθετο. Της δε 'Ασσυρίης έστι τα μέν κου καὶ ἄλλα πολίσματα μεγάλα πολλά, τὸ δὲ ὀνομαστότατον καὶ ίσχυρότατον, καὶ ἔνθα σφι, Νίνου 66 ἀναστάτου γενομένης, τὰ βασιλήϊα κατεστήκεε, ην Βαβυλών, 67 ἐοῦσα τοιαύτη δή τις πόλις. κέεται έν πεδίφ μεγάλφ, μέγαθος έσυσα μέτωπον εκαστον 68 είκοσι καὶ έκατον σταδίων, 69 ἐούσης 70 τετραγώνου 71 οῦτοι στάδιοι τῆς περι-

ταις οικίαις επέθεσαν, και το πυρ άψαντες, έαυτούς ἐπικατέσφαξαν Ξάνθιοι μέν δή τρίτον ύπο σφων αὐτων ἀπώλλυντο, έλευθερίας ούνεκα και γάρ έπὶ Αρπάγου τοῦ Μήδου, Κύρω τῷ μεγάλω στρατηγούντος, ώδε σφας αντί δουλοσύνης διέφθειραν, και τάφος Ξανθίοις ή χχνιιί. 22. 23. CAS. V. πόλις άμεληθείσα ύπο Αρπάγου τότε έγένετο καὶ ἐπὶ ᾿Αλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου φασίν δμοια παθείν, Β. C. iv. 80. W. So when Hannibal besieged Saguntum, primores argentum aurumque omne, ex publico privatoque in forum conlatum, in ignem ad id raptim factum conficientes, eodem plerique semet ipsi præcipitaverunt .- aut inclusi cum conjugibus ac liberis domos super se ipsi concremaverunt; aut armati nullum unte finem pugnæ, quam morientes, fecerunt, Livy, xxi. 14. and the people of Astapa, besieged by Marcius, facinus in se ac suos fædum ac ferum consciscunt. locum in foro destinant, quo pretiosissima rerum suarum congererent': super eum cumulum conjuges ac liberos considere quum jussissent, ligna circa exstruunt, fascesque virgultorum conjiciunt .-- exsecratio dira adjecta, si quem a proposito spes mollitiave animi flexisset. erumpunt: - (hostis) pugnantes ad unum omnes occidit. fædior alia in urbe trucidatio erat, quum turbam feminarum puerorumque imbellem inermemque

cives sui cæderent, et in succensum rogum semianima pleraque injicerent corpora, rivique sanguinis flammara orientem restinguerent : postremo ipsi, cæde miseranda suorum fatigati, cum armis medio se incendio injecerunt,

65. κάτω] and ἄνω, as well as the prepositions κατά and ἀνὰ, both in and out of composition, are opposed as denoting, respectively, situation, (1) on plains, and on mountains, (2) on the sea-coast, and in the interior, (3) in the city, and in the country, (4) at the king's court, and away from the seat of government. They also signify motion in these several directions. Hutchinson, See p. 81. n. 68.

66. Nívov] i. 106. IV. 67. Βαβυλών] Rollin, iii. 1. § 1. 1,

68. μέτωπον εκαστον] See p. 78. n. 26.

69. σταδίων] p. 12. n. 67. The whole area was not built over, for Curtius says, adificia non sunt admota muris, sed fere spatium unius jugeris absunt: ac ne totam quidem urbem tectis occupaverunt; per nonaginta stadia habitatur; nec omnia continua sunt: cætera serunt coluntque, ut, si externa vis ingruat, obsessis alimenta ex ipsius urbis solo subministrentur, v. 1. 26, 27. R.

ύδου τῆς πόλιος γίνονται συνάπαντες ὀγδώκοντα καὶ τετρακόσιοι. τὸ μέν νυν μέγαθος τοσοῦτόν ἐστι τοῦ ἄστεος τοῦ Βαβυλωνίου. ἐκεκόσμητο δὲ ὡς οὐδὲν ἄλλο πόλισμα τῶν ἡμεῖς ϊδμεν. τάφρος μὲν πρῶτά μιν βαθέα τε καὶ εὐρέα καὶ πλέη ὕδατος περιθέει μετὰ δὲ, τεῖχος τε πεντήκοντα μὲν πηχέων βασιληίων ἐὸν τὸ εὖρος, τψος δὲ διηκοσίων πηχέων. ὁ δὲ βασιλήῖος πῆχυς τοῦ μετρίου ἐστὶ πήχευς μέζων τρισὶ δακτύλοισι.

CLXXXIX. Έπεί τε δὲ ὁ Κῦρος, πορευόμενος ἐπὶ τὴν Βαβυλῶνα, ἐγίνετο ἐπὶ Γύνδη τ³ ποταμῷ τοῦ αἰ μὲν πηγαὶ ἐν Ματιηνοῖσι τ⁴ οὔρεσι, ῥέει δὲ διὰ Δαρδανέων, τ⁵ ἐκδιδοῖ τ⁶ δὲ ἐς ἔτερον ποταμὸν Γίγριν ττ ὁ δὲ, παρὰ Ὠπιν πόλιν ῥέων, ἐς τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν ἐκδιδοῖ τοῦτον δὴ τὸν Γύνδην ποταμὸν ὡς διαβαίνειν ἐπειρᾶτο ὁ Κῦρος, ἐόντα νηυσὶ περητὸν, ἐνθαῦτά οὶ τῶν τις ἰρῶν ἴππων τῶν λευκῶν, ὑπὸ ΰβριος ἐσβὰς ἐς τὸν ποταμὸν, διαβαίνειν ἐπειρᾶτο. ὁ δὲ μιν συμψήσας τθ ὑποβρύχιον οἰχώκες φέρων. κάρτα τε δὴ ἐχαλέπαινε δο τῷ ποταμῷ ὁ Κῦρος τοῦτο ὑβρίσαντι, δια οἱ ἐπηπείλησε " οὕτω δή μιν ἀσθενέα ποιήσειν, ώστε τοῦ λοιποῦ καὶ ἐπηπείλησε " οῦτω δή μιν ἀσθενέα ποιήσειν, ώστε τοῦ λοιποῦ καὶ

 ἐούσης] as if τῆς ἕκαστον μέτωπόν ἐστι had preceded. ST. M. G. G. 561. b.

71. τετραγώνου] in itself does not denote square, but only quadrangular. ή πόλις τετράγωνος κείται, καὶ τὸ μῆκος αὐτῆς, ὅσον καὶ τὸ πλάτος, Rev. xxi. 16. SCHL.

72. τείχος] These walls were by some reckoned among the seven wonders of the world: κραναᾶς Βαβυλῶνος ἐπίδρομον ἄρμασι τείχος, Anthol. lib. i. ΒΑ. τὸ πλάτος ἐξ ἄρμασιν ἱππάσιμον, Ctesias; ὡς τέθριππα ἐναντιοδρομεῖν ἀλλήλοις ῥαδίως, Strabo, xvi. Bochart, Ph. i. 12.

73. Γύνδη] The Gyndes is one of the four ποταμοί νηυσί περητοί, τους πασα ανάγκη διαπορθμεύσαί έστι, ν. 52. S. now the Mendeli, (or the Diala?) R. rapidus, Cyri dementia, Gyndes, Tibullus, iv. 1. 141. W.

74. Ματιηνοΐσι] Mount Zagros.

75. $\Delta a \rho \delta a \nu \epsilon \omega \nu$] There is now a district named *Derne*, on the confines of Persia. R

76. ἐκδιδοῖ] See p. 11. n. 47.

77. Τίγριν] Another form Τίγρης, Τίγρητος, occurs vi. 20. W. The mo-

dern name is variously spelt, Tigil, Didsjele, Hid-Dekhel. L. It signifies " the flight of an arrow," see A., Μήδων Τίγριν καλούντων τὸ τόξευμα, Strabo, SAL.

78. [ππων] vii. 40. 55. W.

79. συμψήσας] ἀφανίσας, sweeping away so as to leave no vestige. βια-ζομένους τοὺς κολυμβητὰς συμψήσας ὁ ποταμὸς ἔφερε κάτω καὶ οὰκ ἔτι ἀπενόσησαν, Iamblichus. Steph. Th. L. G. 10815. unum regiorum equorum, candore formaque excellentem, transmeandi fiducia persuasum, abreptum præcipitatumque merserat, Orosius, ii. G. This word would apply to "the Kelpie's Flow," in which Ravenswood perished. Bride of Lammermoor, c. xxvii.

80. ἐχαλέπαινε] National prejudice has perhaps misled our author. If Cyrus did act thus, his object was more probably to render the river fordable to his army. So the Halys, ἐπεί τε ἐσχίσθη τάχιστα ὁ ποταμὸς, ἀμφοτέρη διαβατὸς ἐγένετο, i. 75. L. See vii. 35.

81. τ. δβρίσαντι] δβρίσαντα τάδε, iii. 118. W. δβριστής ποταμός, οδκ εδέατος περάν, έκφυσά μένος, Æschylus, P. V. 742. BL. γυναϊκάς μιν εὐπετέως, τὸ γόνυ οὐ βρεχούσας, διαβήσεσθαι." μετὰ δὲ τὴν ἀπειλὴν, μετεὶς 82 τὴν ἐπὶ Βαβυλῶνα στράτευσιν, διαίρεε τὴν στρατιὴν δίχα· διελὼν δὲ, κατέτεινε 83 σχοινοτενέας ὑποδέξας διώρυχας ὀγδώκοντα καὶ ἐκατὸν, παρ' ἐκάτερον τὸ χεῖλος τοῦ Γύν-δεω, τετραμμένας πάντα τρόπον· διατάξας δὲ τὸν στρατὸν, ὀρύσσειν ἐκέλευε. οἶα δὲ ὁμίλου πολλοῦ ἐργαζομένου, ἤνετο 84 μὲν τὸ ἔργον, ὅμως μέντοι 85 τὴν θερείην 86 πᾶσαν αὐτοῦ ταύτη 87 διέτριψαν 88 ἐργαζόμενοι.

CXC. 'Ως δὲ τὸν Γύνδην ποταμὸν ἐτίσατο Κῦρος, ἐς τριηκοσίας καὶ ἐξήκοντά μιν διώρυχας διαλαβών, καὶ τὸ δεύτερον ἔαρ ὑπέλαμπε, οὕτω δὴ ἤλαυτε ἐπὶ τὴν Βαβυλῶνα. οἱ δὲ Βαβυλώνιοι ἐκστρατευσάμενοι ἔμενον αὐτόν. ἐπεὶ ⁸⁹ δὲ ἐγένετο ἐλαύνων ἀγχοῦ τῆς πόλιος, συνέβαλόν τε οἱ Βαβυλώνιοι, καὶ, ἑσσωθέντες τῆ μάχη, κατειλήθησαν ἐς τὸ ἄστυ. οἶα δὲ ἔξεπιστάμενοι ἔτι πρότερον τὸν Κῦρον οὐκ ἀτρεμίζοντα, ἀλλ' ὁρέοντες αὐτὸν παντὶ ἔθνεϊ ὁμοίως ἐπιχειρέοντα, προεσάξαντο ⁹⁰ σιτία ἐτέων κάρτα πολλῶν. ⁹¹ ἐνθαῦτα οῦτοι μὲν λόγον εἶχον τῆς πολιορκίης οὐδένα. Κῦρος δὲ ἀπορίησι ἐνείχετο, ἄτε χρόνου τε ἐγγινομένου ⁹² συχνοῦ, ἀνωτέρω ⁹³ τε οὐδὲν τῶν πρηγμάτων προκοπτομένων.

CXCI. Είτε δη ων άλλος οι απορέοντι υπεθήκατο, είτε και αυτός

82. μετεls] differens et præsens in tempus omittens, Horace, A. P. 44. 83. κατέτεινε] understand σχοίνους.

C

84. ήνετο] ἀρύετο, Hesychius. ὅππως Γέργον ἀνοιτο, Homer, Il. Σ. 473.

ΒL. ἄτε παντὸς ἀνδρὸς ἐργαζομένου,
ήνετο τὸ ἔργον, νiii. 71. W.

85. Shws hertoi still however, yet

still. H. 6 or 5. i. 120.

. 86. την θερείην] Έρην understood, the summer season. την χειμερινήν, the winter season, i. 202. B. 336.

87. αὐτοῦ ταύτη] in that same place; ἐν and χώρη are understood. Β. 324. even ταὐτη is sometimes suppressed as καί μιν ἐθαψαν αὐτοῦ τῆ περ ἐπεσε, i. 30. S. in that there place, though literal, is a vulgarism.

88. διέτριψαν] iratus fuit Cyrus flumini. Babylonem oppugnalurus, Gyndem amnem vado transire tentuvit. ibi unus ex his equis, qui trahere regium currum albi solebant, abreptus

vehementer commovit regem. juravit itaque 'amnem illum eo se redacturum ut transiri calcarique etiam a feminis posset.' huc deinde onnem transtulit belli apparatum, et tamdiu assedit operi, donec c et lxxxx cuniculis divisum alveum in coc et lx rivos dispergeret et siccum relinqueret, in diversum fluentibus aquis. periit itaque et tempus, et militum ardor, et occasio aggrediendi imparatos, Seneca, de I. iii. 21.

89. ἐπεὶ] ἐπεὶ δὲ πρὸς Βαβυλῶνι ἦν ὁ Κῦρος, ἀς. Xenophon, Cyr. vii. 5. 1. 90. προεσάξαντο] brought in for themselves beforehand, viii. 20. S.

91. πολλων] οἱ ἐν τῷ τείχει κατεγέλων τῆς πολιορκίας, ὡς ἔχουτες τὰ ἐπιτήδεια πλέον ἡ εἴκοσιν ἐτῶν, Xenophon, Cyr. vii. 5. 13. W.

92. έγγινομένου] τῆ πολιορκίη. ST. 93. ἀνωτέρω] Μ. G. G. 132. ἐς τὸ πρόσω, iii. 56. in a very similar pas-

sage.

έμαθε, τὸ ποιητέον οι ην, ἐποίεε δὴ τοιύνδε τάξας τὴν στοατιην απασαν. 94 έξ 95 έμβολης του ποταμού, τη ές την πόλιν έσβάλλει, και ύπισθε αύτις της πύλιος τάξας έτέρους, τη έξίει έκ της πόλιος ο ποταμός, προείπε τω στρατώ, όταν διαβατόν 96 το ρέεθρου ίδωνται γενόμενον, έσιέναι ταύτη 97 ές την πόλιν. ούτω τε δη τάξας. καί κατά ταυτα παραινέσας, άπήλαυνε αυτός σύν τω άγρητω 98 τοῦ στρατοῦ, ἀπικύμενος δὲ ἐπὶ τὴν λίμνην, τά περ ἡ τῶν Βαβυλωνίων βασίλεια 99 έποίησε κατά τε τὸν ποταμὸν καὶ κατά τὴν λίμνην, εποίεε και ο Κύρος έτερα τοιαύτα. 100 τον γάρ ποταμόν διώρυχι έσαγαγών ές την λίμνην έουσαν έλος, 1 τὸ ἀρχαῖον μέεθουν διαβατόν είναι έποίησε, υπονοστήσαντος του ποταμού. γενομένου δέ τούτου τοιούτου, οί Πέρσαι, οίπερ έτετάγατο έπ' αυτώ τούτω κατά τὸ ρέεθρον τοῦ Εὐφρήτεω ε ποταμοῦ, ὑπονενοστηκότος ἀνδρί3 ώς ές μέσον μηρουν μάλιστά κη, κατά τοῦτο ἐσήεσαν ές την Βαβυλώνα. εί μέν νυν προεπύθοντο ή έμαθον οι Βαβυλώνιοι τὸ έκ τοῦ Κύρου ποιεύμενον, ούδ' αν. περιϊδύντες τους Πέρσας έσελθειν ές την πόλιν, διέφθειραν κάκιστα κατακληίσαντες γάρ αν 5 πάσας τας ές τὸν

94. ἄπασαν] after this τοὺς μὲν must be understood, or Herodotus would contradict himself. Similar inaccuracies of expression are not at all unfrequent; ἀκυμορώτατος ἄλλων, the sense requires either the comparative or πάντων, Homer, Il. A. 505. ii ceterorum Britannorum fugacissimi, Τακίτως, Αg. 34. στρατιὰ μεγίστη ἐγένετο τῶν πρὸ αὐτῆς, Thucydides, i. 10. τῶν πρὸν, 11. ἐν ἀγνοία τῶν ἀπάντων Ἑλλήνων ὅντων, δεί σκοπεῖν ὑμᾶς, where ἄλλων is wanting to complete the sense. Demosthenes, de Cor. 19.

95. έξ] for ἐπὶ in answer to the question 'where?' κελεύει μεῖναι ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ, ὅταν δ' ἄρξωνται, &c. Χεπορhon, Απ. iv. 3. 21. so χειρὸς ἐξ ἀριστερᾶς, Euripides, Hec. 1133.
This signification is not noticed by

Matthia.

96. διαβατόν] ή διὰ τῆς πόλεως τοῦ ποταμοῦ όδὸς πορεύσιμος ἀνθρώποις ἐγίγνετο, Xenophon, Cyr. vii. 5. 16. εἰ πορεύσιμον εἴη τὸ ἔδαφος τοῦ ποταμοῦ, 18.

97. ταύτη] ἐσόδω.

98. ἀχρητφ] i. e. μέρει; the words ès μάχας may also be supplied from

Appian, R. H. vii. 29. This expression is opposed to αὐτὸς σὺν τῷ καθαρῷ τοῦ στρατοῦ, iv. 135. i. 211. and equivalent to τῆς στρατιῆς τὸ φλαυρότατον, i. 207. οἱ ἀσθενέες τῆς στρατιῆς, iv. 135. L. S.

99. βασίλεια] Nitocris. 100. τοιαῦτα] p. 75. n. 90.

λίμνην - έλος] a lake—a swamp.
 Εὐφρήτεω] called by the Arabians Forat, "fertilizing;" the Greeks added εὖ to the original name.

3. ἀνδρί] αίμαστην τύος ἀνηκουσαν ἀνδρί ες τον ομφαλον, vii. 60. GR.

4. οὐδ' ἀν] Through negligence of style, a preceding clause appears to be wanting, to the following effect; ἐσώθησαν ἄν. G.

5. αν] with the participle is the same as εἰ with the finite verb; εἰ κατεκλήνσαν καὶ ἀνέβησαν. Μ. G. G. 597. b. πάντας αν φάντες τοὺς ἄφρονας μαίνεσθαι, ὀρθῶς αν φαιήμεν, Plato, Alc. ii. p. 139. c. ἀγῶνας αν δοκεῖ προειπών καὶ ἀθλα προτιθείς μάλιστ' αν ποιεῖν εὖ ἀσκεῖσθαι, ὥστε ἔχειν αν, &c. Xenophon, Cyr. i. 6.18. See Hermann on Vig. viii. 3. 1. ST.

ποταμον πυλίδας έχούσας, 6 καὶ αὐτοὶ ἐπὶ τὰς αίμασιὰς ἀναβάντες τας παρα τα χείλεα του ποταμού έληλαμένας, ελαβον άν σφεας ώς έν κύρτη. 8 νῦν δὲ ἐξ ἀπροσδοκήτου σφι παρέστησαν οί Πέρσαι, ὑπὸ δέ μεγάθεος 9 της πόλιος, ώς λέγεται ύπο των ταύτη οίκημένων, των περί τὰ ἔσγατα τῆς πύλιος ἐαλωκότων, 10 τοὺς τὸ μέσον οἰκέοντας τῶν Βαβυλωνίων ου μανθάνειν 11 έαλωκότας άλλα, τυχείν γάρ σφι έουσαν ύρτην, 12 χορεύειν τε τουτον τον χρόνον καὶ έν εὐπαθείησι είναι, ές ο δή και το κάρτα 13 έπύθοντο. και Βαβυλών μέν ούτω τότε πρωτον 14 αραίρητο.15

CCI. 'Ως δὲ τῷ Κύρφ καὶ τοῦτο τὸ ἔθνος κατέργαστο, ἐπεθύμησε Μασσαγέτας 16 ύπ' έωυτω ποιήσασθαι. 17 (τὸ δὲ ἔθνος τοῦτο καὶ μένα λέγεται εἶναι καὶ ἄλκιμον, οἰκημένον δὲ, πρὸς ἡῷ τε καὶ ήλίου ανατολας, 18 πέρην τοῦ 'Αράζεω 19 ποταμοῦ, αντίον δὲ 'Ισσηδό-

6. ἐχούσας leading; φερούσας, i. 180. vii. 201. τρεπομένας, ii. 17. are synonymous.

7. έληλαμένας] erected. ducere mu-

ros. Virgil. Æ. i. 427.

8. κύρτη] a weel, a wear, i. e. " a net of twigs to catch fish," Johnson. This signification comprises those of basket, cage, and net, which are assigned to κύρτη and κύρτος, Steph. Th. L. G. 5473. των κύρτων τὸ ἀδιέξοδον, Lucian, i. 655.

9. μεγάθεος] The magnitude of the city, and the time which elapsed before its capture was fully known, are much exaggerated by Aristotle, Pol. iii. 2. Bochart, Ph. i. 12.

10. έαλωκότων] The syllabic augment & was originally used in all verbs whether they began with a consonant or a vowel, M. G. G. 161. which accounts for the circumflex on dissyllables, ήγον (ξαγον), ήλθον (ξελθον),

Elyou (KEYOU), &c.

11. μανθάνειν for οί τ. μ. οἰκέοντες οὖκ ἔμαθον ἐαλωκότες; as if the ώς, before λέγεται, had been omitted, or accented thus &s (for ovrws, so): this construction, which is very common, i. 58. 65. ii. 8. iv. 5. 76. 95., may also be accounted for by supposing an ellipsis, before the infinitive, of a second λέγεται, as ώς δ λόγος Ερμηται, λέγεται Πολυκράτεα δούναι, &c. iii. 56. ST.

12. δρτην] έορτην, έν ή πάντες οί Βαβυλώνιοι όλην την νύκτα πίνουσι καὶ κωμάζουσι, Xenophon, Cyr. vii. 5. 15. Βαλτάσαρ δ βασιλεύς ἐποίησε δείπνον μέγα τοις μεγιστασιν αὐτοῦ χιλίοις ἔπιvov olvov, &c. LXX. Daniel, v. 1-4. The correspondence of this event with prophecy is shown by Rollin, iv. 1. 2. \$1. L.

13. καὶ τὸ κάρτα] and that but too

surely. p. 42. n. 28.

14. πρῶτον It was taken, the second time, by Darius, iii. 159. W.

15. ἀραίρητο] vii. 83. ix. 102. W. Ionic for ήρητο, pluperfect of αἰρέειν. S. iii. 65. 126. vii. 8, 3.

16. Μασσαγέτας They were probably a branch of the Getæ or Goths who had settled in Turkestan. L. A.

17. δ. έ. ποιήσασθαι] to reduce under himself; Milton, P. L. iii. 319. ev νόφ έχων πασαν την Έλλάδα ύ. έ. π. vii. 157. πάντα τὰ πράγματα ὑφ' έ. π. Demosthenes, de Cor. 13, κατεστοέφετο καὶ ἐποιεῖτο ὑ. έ. 14. 15. 22.

18. ἀνατολàs] is opposed to δυσμας, and ηω to έσπέρην, vii. 58. ii. 31. iv. 8. The former two nouns are generally used in the plural, and halov is often understood, ή πρός ανατολάς,ή πρός μεσημβρίαν και δυσμάς, Ροlybius, ii. 14. St. Matthew, xxiv. 27. SCHL. in septemtriones et orientem solem, -inter occasum solis et septemtriones, Cæsar, B. G. i. 1. B. 105.

νων 30 ἀνδρών, είσι δὲ οῖ τινες καὶ Σκυθικόν 11 λέγουσι τοῦτο τὸ ἔθνος εἶναι.)

CCIV. Πολλά τε γάρ μιν καὶ μεγάλα τὰ ἐπαείροντα καὶ ἐποτρύνοντα ἦν' πρῶτον μὲν ²² ἡ γένεσις, τὸ δοκέειν πλέον τι εἶναι ἀνθρώπου δεύτερα δὲ ἡ εὐτυχίη, ἡ κατὰ τοὺς πολέμους γενομένη' ὅκη γὰρ ἰθύσειε στρατεύεσθαι ²³ Κῦρος, ²⁴ ἀμήχανον ἦν ἐκεῖνο τὸ ἔθνος διαφυγέειν.

CCV. ³ Ην δὲ, τοῦ ἀνδρὸς ἀποθανόντος, γυνὴ τῶν Μασσαγετέων βασίλεια· Τόμυρίς οἱ ἦν οὕνομα. ταύτην, πέμπων ὁ Κῦρος, ἐμνᾶτο τῷ λόγῳ, ²⁵ θέλων γυναῖκα ἢν ²⁶ ἔχειν. ἡ δὲ Τόμυρις συνιεῖσα οὐκ αὐτήν μιν μνώμενον, ²⁷ ἀλλὰ τὴν Μασσαγετέων βασιληΐην, ἀπείπατο τὴν πρόσοδον. Κῦρος δὲ μετὰ τοῦτο, ὥς οἱ δύλῳ οὐ προεχώρεε, ²⁸ ἐλάσας ἐπὶ τὸν ᾿Αράξευ, ἐποιέετο ἐκ τοῦ ἐμφανέος ²⁹ ἐπὶ τους Μασσαγετας στρατηῖην, ³⁰ γεφύρας τε ἐευγνύων ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ, διάβασιν ³¹ τῷ στρατῷ, καὶ πύργους ἐπὶ πλοίων τῶν διαπορθμευόντων ³² τὸν ποταμὸν οἰκοδομεύμενος.

CCVI. Έχοντι δέ οἱ τοῦτον τὸν πόνον, πέμψασα ἡ Τόμυρις κήρυκα, ἔλεγε τάδε· " Ω βασιλεῦ Μήδων, παῦσαι σπεύδων, τὰ σπεύδεις·33 οὺ γὰρ ᾶν εἰδείης, 34 εἴ τοι ἐς καιρὸν ἔσται ταῦτα τελεύμενα·

19. 'Αράξεω] The Iaxartes, now the Syr-Daria. Herodotus erroneously places its source in Matiene. A. R. S.

20. Ἰσσηδόνων] A people of Serica, in the district now called Shefi-Si, A. ancestors of the Yugures, or Eluths. R.

21. Σκυθικόν] Arrian, Al. iv. 16. and Diodorus, ii. 44. call them Scythians. L.

22. πρώτον μέν] πρώτα μέν is opposed to δεύτερα δέ, iii. 80. viii. 106.

23. στρατεύεσθαι] The active voice is used in the same sense, i. 77. vi. 7. S.

24. Κύρος] Κ. εὐδαίμων ἀνὴρ, ἄρξας, ἔθηκε πᾶσιν εἰρήνην φίλοις Λυδων δὲ λαὸν καὶ Φρυγῶν ἐκτήσιστο, Ἰωνίαν τε πᾶσαν ἤλασεν βία· Θεὸς γὰρ οὐκ ἤχθηρεν, ὡς εὕφρων ἔφυ, Æschylus, P. 774. τῶν γε ἔπειτα γεγενημένων, ἴσως δὲ καὶ τῶν ἀπάντων, Κύρον, τὸν Μήδων μὲν ἀφελόμενον τὴν ἀρχὴν, Πέρσαις δὲ κτησάμενον, οἱ πλεῖστοι καὶ μάλιστα θαυμάζουσιν, Isocrates, Εν. p. 357.

Mitford. Cyrus was foretold by name above 100 years before his birth, Isaiah, xliv. 28. xlv. 1—5. where he is described as an irresistible conqueror, as well as in Daniel, viii. 4. Newton, on the Proph. diss. x. p. 166.

25. $\tau \hat{\varphi}$ λόγ φ] To the forms given in p. 32. n. 7. may be added τ . λ. and νό φ , ii. 100. $\pi \rho \alpha \phi \alpha \sigma \epsilon_{\ell}$ and $\tau \hat{\eta}$ ἀληθεία, Eschines, c. Tim. p. 33. ὀνόματι and τ . ὰ. Polybius, xxii. 2, 3.

26. ην] his: an abbreviated form of έην. M. G. G. 149. note.

27. μνώμενον] See p. 58. n. 2. 28. οὐ προεχώρεε] p. 48. n. 85.

29. ἐκ τοῦ ἐμφανέος] iii. 150. iv. 120. vii. 205. ἐξ ἐ. v. 37. ἐμφανέως, i. 140. vi. 123. S. M. G. G. 574.

30. στρατητην] Ionic for στρατείαν, an expedition; στρατιήν, Ionic for στρατιάν, an army, i. 14.

31. διάβασιν] in apposition to γε-

φύρας. M. G. G. 431.

32. διαπορθμευόντων] supply τὸ ἔτερον μέρος τοῦ στρατοῦ. ST.

33. τὰ σπεύδεις] is given as an in-

παυσάμενος δὲ, βασίλευε τῶν σεωυτοῦ, καὶ ἡμέας ἀνέχευ ὁρέων ³δ ἄρχοντας τῶν περ ἀρχομεν. οὐκ ὧν ἐθελήσεις ³δ ὑποθήκησι τησίδε ³δ χρέεσθαι, ἀλλὰ πάντα μᾶλλον ἡ δι ἡσυχίης εἶναι. ³β σὰ δὲ εἰ μεγάλως προθυμέαι ³θ Μασσαγετέων πειρηθῆναι, φέρε, μόχθον μὲν, τὸν ἔχεις ξευγνὺς τὸν ποταμὸν, ἄφες σὰ δὲ, ἡμέων ἀναχωρησάντων ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τριῶν ἡμερέων ὁδὸν, διάβαινε ἐς τὴν ἡμετέρην. ⁴θ εἰ δ' ἡμέας βούλεαι ἐσδέξασθαι μᾶλλον ἐς τὴν ὑμετέρην, σὰ τωὐτὸ τοῦτο ποίεε." Ταῦτα δὲ ἀκούσας, ὁ Κῦρος συνεκάλεσε Περσέων τοὺς πρώτους συναγείρας δὲ τούτους, ἐς μέσον σφι προετίθεε τὸ πρῆγμα, συμβουλευόμενος, ὁκότερα ποιέοι. ⁴¹ τῶν δὲ κατὰ τωὐτὸ αὶ γνῶμαι συνεξέπιπτον, ⁴² κελευόντων ἐσδέκεσθαι Τόμυρίν τε καὶ τὸν στρατὸν αὐτῆς ἐς τὴν χώρην.

CCVII. Παρεών δὲ, καὶ μεμφόμενος τὴν γνώμην ταύτην, Κροτσος ὁ Αυδὸς ἀπεδείκνυτο ἐναντίην τῆ προκειμέτη γνώμη, λέγων τάδε· " $^{5}\Omega$ βασιλεῦ, εἶπον μὲν καὶ πρότερόν τοι, ὅτι, ἐπεί με \mathbf{Z} εὸς 43 ἔδωκέ τοι, τὸ ἃν ὁρῶ σφάλμα ἐὸν οἴκῳ τῷ σῷ, κατὰ δύναμιν 44 ἀποτρέψειν. τὰ δέ μοι παθήματα, 45 ἐόντα ἀχάριτα, μαθή-

34. où— $\hbar\nu$ eldelns] thou canst not know. $\hbar\nu$ diagroln, i. 134. béo: $\hbar\nu$; ii. 22. μ dyıs $\hbar\nu$ diagroln, i. 134. béo: $\hbar\nu$; iii. 22. μ dyıs $\hbar\nu$ diagrolns, iii. 12. où κ $\hbar\nu$ diagrolns, iv. 9. où δ $\hbar\nu$ diagroln, iv. 74. où κ $\hbar\nu$ duval μ e θ a, iv. 114. où κ $\hbar\nu$ e η , vi. 63. The optative in all these passages has a potential signification. ST.

35. δρέων] Ionic for δράων. L.

36. οδικ ὧν ἐ-] if then thou wilt not. οδικ ὧν in Herodotus before the future tense, second person, has the force of εἰ ὧν οδικ, or of ἢν μὴ followed by the aorist subjunctive. Schweißhæuser explains thus the following passage, αδικ ὧν ποιήσετε ταῦτα, ἡμεῖς μὲν πιε-ζόμενοι, ἡ ἐκλείψομεν τὴν χάρην, ἡ, μένοντες, ὁμολογίη χρησόμεθα, iv. 118. in this next passage he has ἢν μὴ παυσησθε after οδικ ὧν, but the two former words are merely a gloss, which has crept into the text, οδικ ὧν παύσεσθε,

άλλα πειρήσεσθε παρά το δίκαιον κατάγοντες 'Ιππίην, ίστε δμίν Κορινθίους γε οὐ συναινέοντας, γ. 92. 7.

οὐ συναινέοντας, v. 92. 7.
37. τησίδε] ΒΟ. τῆσίδε, which is the reading of most editions, offends against the rule that the circumflex is only admissible on the ultimate or penult.

38. δι' ήσυχίης είναι] i. e. ήσυχά-

Cew. M. G. G. 580. e.

39. προθυμέαι] See p. 24. n. 9. 40. ἡμετέρην] γῆν or χώρην is understood. Β. 46.

41. ποιέοι] p. 29. n. 66.

42. συνεξέπιπτον] coincided; a metaphor taken from lots which fall out together from a helmet or an urn. ST. ες τωὐτὸ αὶ γνῶμαι συνέδραμον, i. 53.

43. Ζεθς] ἐπεί σ' ἔθηκε Ζεθς ἀμηνίτως δόμοις κοινωνὸν εἶναι χερνίβων, πολλῶν μετὰ δούλων, Æschylus, Ag. 1003. BL.

44. κατὰ δύναμιν] κωλύειν κ. δ., Thucydides, i. 45. παντί σθένει κ. τδ δυνατόν, Demosthenes, Ol. iii, p. 33.

45. παθήματα] Ζῆνα τὸν πάθει μάθος θέντα κυρίως ἔχειν, Æschylus, Ag. 167. δίκα δὲ τοῖς μὲν παθοῦσιν μαθεῖν ἐπιββέπει, 241. παθών δέ τε νήπιος ἔγνω, Hesiod, O. D. 216. κατὰ τὴν παροιματα γεγύνες, εί μεν άθάνατος δοκέεις είναι, και στρατιής τοιαύτης 46 άρχειν, ούδεν αν είη πρηγμα⁴⁷ γνώμας έμε σοι αποφαίνεσθαι εί δ' έγνωκας, ότι άνθρωπος καὶ σὺ εἶς, καὶ ἐτέρων τοιῶνδε άρχεις, έκεινο πρώτον μάθε, ώς κύκλος 48 των άνθρωπηίων έστι πρηγμάτων, περιφερόμενος δε ούκ έξ αίει τους αυτούς ευτυχέειν. ήδη ων έγω γνώμην έγω 49 περί τοῦ προκειμένου πρήγματος τὰ έμπαλιν 50 ή ούτοι. εί γαρ έθελήσομεν έσδέξασθαι τους πολεμίους ές την χώρην, όδε τοι έν αὐτῷ κίνδυνος ἔνι ἐσσωθεὶς μέν, προσαπολλύεις πᾶσαν την άρχην δηλα γάρ δη, ότι, νικώντες, Μασσαγέται ου το οπίσω Φεύξονται, άλλ' έπ' άρχας τας σας έλωσι. 51 νικων δε, ου νικας τοσούτον, όσον 50 εί διαβάς ές την έκείνων, νικών Μασσαγέτας, εποιο φεύγουσι· τωὐτὸ γὰρ ἀντιθήσω ἐκείνω, 53 ὅτι, νικήσας τοὺς άντιουμένους, έλας ίθυ της άρχης της Τομύριος. χωρίς τε τοῦ άπηγημένου, αίσχρον καὶ ούκ άνασχετον, τον Κυρόν γε τον Καμβύσεω. γυναικί είξαντα υποχωρήσαι 54 της χώρης. νῦν ὧν μοι δοκέει, διαβάντας προελθείν, όσον αν έκεινοι διεξίωσι ένθευτεν δέ, τάδε ποιεύντας, πειρασθαι έκείνων περιγενέσθαι ως γαρ έγω πυνθάνομαι, Μασσαγέται είσὶ ἀγαθῶν55 τε Περσικῶν ἄπειροι, καὶ καλών μεγάλων άπαθέες. τούτοισι ών τοῖσι άνδράσι, των προβά-

μίαν, παθόντα γνῶναι, Plato, Sym. p. 272. BL. δ πουήσαις δὲ, νόφ καὶ προμαθειαν φέρει, Pindar, I. i. 56. G.

46. τοιάντης] i. e. η και αὐτη ἀθάνατός ἐστι. ST.

47. πρηγμα] p. 45. n. 58.

48. κύκλος] καθάπερ καί φασι κύκλον είναι τὰ ἀνθρώπινα, Ατίστοτη. Pro. ενίι. p. 129. W. Eth. i. 10. ἐπὶ πῆμα καὶ χαρὰ πᾶσι κυκλοῦσιν, οῖον ἄρκτου στροφάδες κέλευθοι: μένει γὰρ οὕτ αἰόλα νὺξ βροτοῖσιν, οὕτε κῆρες, οὕτε πλοῦτος, ἀλλ' ἄφαρ βέβαιει τῷ δ' ἐπέρχεπαι χαίρειν τε καὶ στέρεσθαι, Sophocles, Tr. 131.

49. γνώμην ἔχω] i. e. γινώσκω. ST. κατά may be understood, on account of the adverb ἔμπαλιν, which follows, iii. 82. but no μετροsition is wanting in the expressions τήνδε ἔ. γν. ii. 27. τήνδε ἔ. τὴν γν. iv. 31. S. and here our author might have said γν. ἔ. ἐναντίην τῆ τούτων. ST. The phrase γν. ἔχειν occurs, Thucydides, ii. 86. Aristophanes, N. 158. SCHL. Each of the three forms is found in Demosthenes, Ph. i. ὰ γινώσκω, p. 44. ταύτην ἔ.

την γν., p. 45. οδτω τας γνώμας έ., p. 48.

50. τὰ ἔμπαλιν] τἄμπαλιν, τοὐναντίον, τοὔμπαλιν, in Attic Greek. V. Instead of κατὰ with γνώμην, ἐs might be understood here, as in the phrase τοὔμπαλιν πεσεῶν φρενῶν, Euripides, Hip. 392.

51. ἐλῶσι] for ἐλάσουσι, M. G. G.

178. α. ἐλάσω, ἐλάω, ἐλῶ.

52. δσον] Supply των νικώης. ST.

53. ἐκείνω] i. e. ἐκείνη τῆ γνώμη ὅτι, "νικωντες, Μασσαγέται οὐ τὸ ὀπίσω φεύξονται, ἀλλ' ἐπ' ἀρχὰς τὰς σὰς ἐλῶσι." ST.

54. εί. ὑποχωρησαι] τότε ἐγὼ τῷ Πύθωνι οὐκ εἶξα, οὐδ' ὑπεχώρησα, Dio-

dorus, xvi. 85. IV.

55. ἀγαθῶν] i. 126. τῶν Λυδίων ἀγαθῶν, Χεπορhon, Cyr. vi. 2. 22. νίκης γενομένης ἡμετέρας καὶ ἀναχωρη σάντων τῶν πολεμίων, παρεκάλουν ἐγώ σε, ὅπως κοινῆ μὲν αὐτοὺς διώκοιμεν, κοινῆ δὲ, εἴ τι καλὸν κὰγαθὸν συμβαίνοι, τοῦτο καρποίμεθα, Cyr. v. 9. 19. ὅ τι καλὸν κὰγαθὸν ἐστιν ἐν Σάρδεσιν, Cyr. vii. 2. 12 and 13. Thucydides, i. 82. St. Luke, xvi. 25.

των ⁵⁶ ἀφειδέως πολλὰ κατακόψαντας καὶ σκευάσαντας, ⁵⁷ προθεῖναι ἐν τῷ στρατοπέδῳ τῷ ἡμετέρῳ δαῖτα πρὸς δὲ, καὶ κρητῆρας ἀφειδέως οἴνον ἀκρήτου, καὶ σιτία παντοῖα ποιήσαντας δὲ ταῦτα, ὑπολειπομένους τῆς στρατιῆς τὸ φλαυρότατον, τοὺς λοιποὺς αὖτις ἐξαναχωρέειν ἐπὶ τὸν ποταμόν. ἢν γὰρ ἐγὼ γνώμης μὴ ἁμάρτω, κεῖνοι, ἰδόμενοι ἀγαθὰ πολλὰ, τρέψονταί τε πρὸς αὐτὰ, καὶ ἡμῖν τὸ ἐνθεῦτεν λείπεται ἀπόδεξις ἔργων μεγάλων."

CCVIII. Γνωμαι μὲν αὖται συνέστασαν. 58 Κῦρος δὲ, μετεὶς τὴν προτέρην γνώμην, τὴν Κροίσου δὲ ἐλόμενος, προηγόρευε Τομύρι 59 ἐξαναχωρέειν, ὡς αὐτοῦ διαβησομένου ἐπ' ἐκείνην. ἡ μὲν δὴ ἐξαναχώρεε, κατὰ 60 ὑπέσχετο πρῶτα. Κῦρος δὲ, Κροῖσον ἐς τὰς χεῖρας ἐσθεὶς τῷ ἐωυτοῦ παιδὶ Καμβύση, τῷ περ τὴν βασιληίην ἐδίδου, 61 καὶ πολλὰ ἐντειλάμενός οἱ τιμᾶν τε αὐτὸν καὶ εὖ ποιέειν, ἢν ἡ διάβασις ἡ ἐπὶ Μασσαγέτας μὴ ὀρθωθῆ ταῦτα ἐντειλάμενος, καὶ ἀποστείλας τούτους ἐς Πέρσας, αὐτὸς διέβαινε τὸν ποταμὸν καὶ ὁ στρατὸς αὐτοῦ.

CCIX. Έπεί τε δὲ ἐπεραιώθη τὸν ᾿Αράξεα, νυκτὸς ἐπελθούσης, εἶδε ὕψιν, εὕδων ἐν τῶν Μασσαγετέων τῆ χώρη, τοιήνδε ἐδόκεε ὁ Κῦρος ἐν τῷ ὕπνῳ ὁρᾶν τῶν Ὑστάσπεος παίδων τὸν πρεσβύτατον ἔχοντα ἐπὶ τῶν ὤμων πτέρυγας, καὶ τουτέων τῆ μὲν τὴν ᾿Ασίην, τῆ δὲ τὴν Εὐρώπην ἐπισκιάζειν. Ὑστάσπεϊ δὲ τῷ ᾿Αρσίμεος, ἐόντι ἀνδρὶ ᾿Αχαιμενίδη, 6² ἢν τῶν παίδων Δαρεῖος πρεσβύτατος, ἐὼν τότε ἡλικίην ἐς εἴκοσί κου μάλιστα ἔτεα καὶ οὖτος καταλέλειπτο ἐν Πέρσησι οὐ γὰρ εἶχέ κω ἡλικίην στρατεύεσθαι. ἐπεὶ ὧν δὴ ἐξεγέρθη ὁ Κῦρος, ἐδίδου 6³ λόγον ἑωντῷ περὶ τῆς ὅψιος. ὡς δὲ οἱ ἐδόκες μεγάλη εἶναι ἡ ὕψις, καλέσας Ὑστάσπεα, καὶ ἀπολαβὼν μοῦνον, 64 εἶπε ""Ὑστασπες, παῖς σὸς ἐπιβουλεύων ἐμοί τε καὶ τῆ ἐμῆ ἀρχῆ

56. προβάτων] The antients called by this name πάντα τὰ τετράποδα θρέμματα, Scholiast on II. Ξ. 124. W. i. 188. vi. 56. 57. as distinguished from man, i. 203. vii. 171. Hesiod, O. D. 556. It applies to βόες, ii. 41. and ₹πποι, iv. 61. vii. 171. Pindar, fr. inc. cxxxviii. and seems to include not only oxen and horses, viii. 137. but asses and camels, i. 133. though in i. 167. it is opposed to beasts of burthen as well as to man.

57. σκευάσαντας dressing.

58. συνέστασαν] came in competition; conflicted, iv. 132. vi. 108. vii. 142. W. S.

59. Τομύρι] For the reason of this

accentuation see p. 25. n. 17.

60. κατὰ] See p. 71. n. 61. 61. ἐδίδου] It was the custom for the king of Persia, before going on a foreign expedition, to name his successor: δεῖ μιν, ἀποδέξαντα βασιλῆα, κατὰ τὸν Περσέων νόμον, οὕτω στρατεύεσθαι, vii. 2. W.

62. 'Αχαιμενίδη] See vii. 11. A noble and numerous clan of the Pasargadæ, which was the chief tribe of the Persians, i. 125. To this the royal family belonged.

63. ¿δίδου] he began, &c. p. 20.

n. 75. p. 98. n. 52.

64. μοῦνον] apart.

εάλωκε ώς δὲ ταῦτα ἀτρεκέως οἶδα, ἐγὼ σημανέω. ἔμεῦ θεοὶ κήδονται, ⁶⁵ καί μοι πάντα προδεικνύουσι τὰ ἐπιφερόμενα ἤδη ὧν ἐν τῆ παροιχομένη νυκτὶ, εὕδων, εἶδον τῶν σῶν παίδων τὸν πρεσβύτατον, ἔχοντα ἐπὶ τῶν ὤμων πτέρυγας, καὶ τουτέων τῆ μὲν τὴν ᾿Ασίην, τῆ δὲ τὴν Εὐρώπην ἐπισκιάζειν. οὐκ ὧν ἐστὶ μηχανὴ ⁶⁶ ἀπὸ τῆς ὕψιος ταύτης οὐδεμία, τὸ μὴ κεῖνον ἐπιβουλεύειν ἐμοί. σὰ τοίνυν τὴν ταχίστην πορεύεο ἀπίσω ἐς Πέρσας, καὶ ποίεε, ὅκως, ἐπεὰν ἐγὼ, τάδε καταστρεψάμενος, ἔλθω ἐκεῖ, ὥς ⁶⁷ μοι καταστήσης ⁶⁸ τὸν παῖδα ἐς ἔλεγχον." ⁶⁹

CCX. Κύρος μὲν, δοκέων Δαρεῖόν οἱ ἐπιβουλεύειν, ἔλεγε τάδε τῷ δὲ ὁ δαίμων προέφαινε, ὡς αὐτὸς μὲν τελευτήσειν αὐτοῦ ταύτη μέλλοι, ἡ δὲ βασιληῖη αὐτοῦ περιχωρέοι ἐς Δαρεῖον. ἀμείβεται^{το} δὴ ὧν ὁ 'Υστάσπης τοῖσδε' "³Ω βασιλεῦ, μὴ εἴη ἀνὴρ Πέρσης γεγονὼς, ὅστις τοι ἐπιβουλεύσει' εἰ δ' ἔστι, ἀπόλοιτο ὡς τάχιστα' ὑς ἀντὶ μὲν δούλων^{τι} ἐποίησας ἐλευθέρους Πέρσας εἶναι' ἀντὶ δὲ ἀρχεσθαι^{το} ὑπ' ἄλλων, ἄρχειν ἀπάντων. εἰ δὲ τίς τοι ὅψις ἀπαγγέλλει παῖδα τὸν ἐμὸν νεώτερα^{το} βουλεύειν περὶ σέο, ἐγώ τοι

65. κήδονται] Διος δέ τοι ἄγγελός εἰμι δς σευ, ἄνευθεν ἐὼν, μέγα κήδεται ἡδ' ἐλεαίρει, Homer, Il. B. 26. From πάντα μάλ' ἀτρεκέως, 10. and other expressions, it would seem that Herodotus had this passage in view.

66. μηχανή] οὐκ ἔστι μ. οὐδεμία τὸ μὴ, there is no possibility but that; there is no help for it, but, &c. Hubert. "Come, boy, prepare yourself." Arthur, "Is there no remedy?" Hubert, "None, but to lose your eyes." Shakspeare, K. J. iv. 1.

67. ωs] Either this word or δκωs is superfluous; the ωs appears to be used

in consequence of the parenthesis. S. 68. καταστήσης Γενίνας έναργείς δεθρό μοι στήσης άγων, Sophocles, Œ. C. 910. C.

69. ἐς ἔλεγχον] καθιστάναι ἐς ἔ. to present for trial, or examination. The phrase occurs in Isocrates and Plutarch: Steph. Th. L. G. 3679.

Plutarch; Steph. Th. L. G. 3679.

70. ἀμείβεται] This verb is put either (1) absolutely, ἀμείβεται Κροΐσος, i. 40. or (2) with an accusative of the thing, ταῦτα ἀμείψατο, i. 37. or (3) with an accusative of the person as well as of the thing, ταῦτα τοὺς

φίλους ἀμείψατο, ii. 173. or (4) with a dative of the thing, ἀμείβεται Κροῖσος τοῖσδε, i. 38. or (5) with an accusative of the person and a dative of the thing, which is most usual, τοιούτοισι ἀμείψατο Κροῖσον, i. 43. S.

71. ἀντὶ — δούλων] I. e. ἀντὶ τοῦ δούλους εἶναι. ST. See p. 52. n. 22. γυναῖκας ἀντ' ἀνδρῶν, i. 155.

72. ἀντὶ—ἄρχεσθαι] ἀντὶ εἶναι, vi. 32. vii. 170. ἀντὶ γενέσθαι, vii. 170. S. The omission of the article after a preposition is unusual. M. G. G. 541.

73. νεώτερα] seditious innovations, treason. Supply either βουλεύματα from the verb, or πρήγματα from v. 106. (where βουλεῦσαι πρηγμα also occurs;) vi. 2. 74. or epya from vii. 6. νεωτέρων ἐπιθυμοῦντες πραγμάτων, Χεnophon, H. v. 2. 9. οὐ καινῶν δεῖσθαι π. οὐδὲ μεταστάσεως, Η. i. 4. 16. nora moliri, Paterculus, ii. 129. novis rebus studere, Cicero, Cat. i. 1. The use of the comparative is explained p. 13. n. 81. and in that sense καινδν is used by Attic writers, λέγεταί τι καινόν; γένοιτο άν τι καινότερον ή Μακεδών 'Αθηναίους καταπολεμών; Demosthenes, Ph. i. p. 47.

παραδίδωμι χρησθαι⁷⁴ αὐτῷ τοῦτο, ὅ τι⁷⁵ σὰ βούλεαι." 'Υστάσπης μεν, τούτοισι ἀμειψάμενος, καὶ διαβάς τὸν 'Αράξεα, ή ε ές Πέρσας,

φυλάξων Κύρφ τὸν παῖδα Δαρεῖον.

CCXI. Κύρος δὲ, προελθών ἀπὸ τοῦ ᾿Αράξεω ἡμέρης ὁδὸν, ἐποίεε τὰς Κροίσου ὑποθήκας. μετὰ δὲ ταῦτα, Κύρου τε καὶ Περσέων τοῦ καθαροῦ στρατοῦ ἀπελάσαντος ὁπίσω ἐπὶ τὸν ᾿Αράξεα, λειφθέντος δὲ τοῦ ἀχρηίου, ἐπελθοῦσα τῶν Μασσαγετέων τριτημορὶς τοῦ στρατοῦ, τοὺς τε λειφθέντας τῆς Κύρου στρατιῆς ἐφόνευε ἀλεξομένους τῆ καὶ, την προκειμένην ἰδόντες δαῖτα, ὡς ἐχειρώσαντο τοὺς ἐναντίους, κλιθέντες δαίνυντο το πληρωθέντες δὲ φορβῆς καὶ οἴνου, τθ εὖδον. οἱ δὲ Πέρσαι, ἐπελθόντες, πολλοὺς μέν σφεων ἐφόνευσαν πολλῷ δ΄ ἔτι πλεῖνας ἐξώγρησαν, καὶ ἄλλους, καὶ τὸν τῆς βασιλείης Τομύριος παῖδα, στρατηγέοντα Μασσαγετέων, τῷ οὐνομα ἦν Σπαργαπίσης.

CCXII. Ἡ δὲ, πυθομένη τά τε περὶ τὴν στρατιὴν γεγονότα καὶ τα περὶ τὸν παῖδα, πέμπουσα κήρυκα παρὰ Κῦρον, ἔλεγε τάδε. " Απληστε αἴματος δο Κῦρε, μηδὲν ἐπαρθῆς τῷ γεγονότι τῷδε πρήγματι, είδι ἀμπελίνψ καρπῷ, τῷ περ αὐτοὶ ἐμπιπλάμενοι μαίνεσε οὔτω, ὥστε, κατιόντος τοῦ οἴινου ἐς τὸ σῶμα, ἐπαναπλώειν δο ἱμῖν ἔπεα κακὰ, τοιούτψ φαρμάκψ δολώσας, δο ἐκράτησας παιδὸς τοῦ

74. χρῆσθαι] to treat. ἀνθρώποις ώς χρηστέον οὐ γιγνώσκειν, Xenophon, H. i. 6. 4.

75. τοῦτο, ὅ τι] οὕτω ὅκως.

76. τριτημορίς] της στρατίης τρ. vii. 131. tertia pars copiarum, Justin, i. S.

77. ἀλεξομένους] ἀμυνομένους. GL. 78. δαίνυντο] Homer, II. A. 468. εδωχοῦντο, Hesychius. When the strians took a Roman camp, ibi quum amnium rerum paratam expositamque copium, et stratos lectos in quæstorio invenissent, regulus adcubans epulari cæpit. mæx idem ceteri omnes, armorum hostiumque obliti, faciunt: et, ut quibus insuetus liberalior victus esset, avidius vino ciboque corpora onerant, Livy, xli. 2, the consequences were similar. W.

79. φορβής και ούνου] M. G. G. 330. b. φορβή is a word mostly used by poets, and by them applied to the food of brutes: to express that of men. Homer has the following terms, βρω-

μὴ, βρῶσις, βρωτὺς, ἐδητὺς, ἐδωδὴ, ὄψον, and σῖτος; which he very generally couples with μέθυ, οἶνος, πόσις, or ποτής.

80. ἄπληστε αίματος] Μ. G. G. 322.

Sl. eil p. 34. n. 31.

82. κατίόντος] τον Διόνυσον μαινόμενον οἱ πολλοὶ λέγουσιν, ἀπό τοῦ τοὺς πλείονος ἀκράτου σπῶντας θορυβώδεις γίνεσθαι ''οἶνος καὶ κένταυρον ἄλεσ'. ὁ δ', ἐπεὶ φρένας ἀασεν οἴνφ, μαινόμενος κάκ' ἔρεξε.'' (Then follows this passage of Herodotus and another quotation.) Ξενοφῶντος δὲ δ' λγησίλαος μέθης μὲν ἀπέχεσθαι ὁμοίως ὡετο χρῆναι καὶ μανίας, Athenæus, xiv. 1.

83. ἐπαναπλώειν] to rise to the surface, to float up. ἀναπλώει ἔπεα μαινομένω πρέποντα, Eustathius, on Il. Σ. p. 1212, 12. V. p. 6. n. 68.

84. δολώσας] έλων δόλφ, i. 214. S. παΐδά μου κατακτενοῦσι σοῖς δολώσαντες γάμοις, Euripides, I. A. 898. V.

έμου, άλλ' ου μάχη κατά το καρτερόν. 85 νον ων μευ εδ παραινεωνσης υπόλαβε 80 τον λόγον. 87 αποδούς μοι τον παίδα, απιθι έκ τησδο της χώρης αξήμιος, Μασσαγετέων τριτημορίδι του στρατού κατυβοίσας ει δε μη ταυτα συ ποιήσεις, ήλιον επόμνυμί τοι, τον Μασσαγετέων δεσπότην, 8) ή μήν 90 σε έγω, και άπληστον έύντα, αξματος κορέσω."

CCXIII. Κύρος μέν νυν των έπέων οὐδένα τούτων άνενειγθέντων ἐποιέετο λόγον. ὁ δὲ τῆς βασιλείης Τομύριος παις Σπαργαπίσης, ως μιν ο τε οίνος ανηκε, και εμαθε, ίνα 91 ην κακού, δεηθείς Κύρου έκ των δεσμων λυθηναι, έτυχε ώς δὲ έλύθη τε τάχιστα καί των χειρων εκράτησε, διεργάζεται έωυτόν. και δή ούτος μεν τρόπω τοιούτω τελευτά.

CCXIV. Τόμυρις δέ, ως οίθε ο Κύρος ούκ έσήκουσε, συλλέξασα πασαν την έωυτης δύναμιν, συνέβαλε Κύρω, ταύτην την μάχην, σσαι 9: δη βαρβάρων ανδρών μάχαι έγένοντο, κρίνω ισχυροτάτην γενέσθαι και δή και πυνθάνομαι ούτω τούτο γενόμενον. πρώτα μέν γαρ λέγεται αὐτοὺς διαστάντας 94 ές άλλήλους τοξεύειν μετά δέ, ώς σωι τα βέλεα έξετετόξευτο, 95 συμπεσόντας τησι αίχμησί τε και τοισι

85. ката то картерой See p. 44. n. 45.

86. ὑπόλαβε] adopt, iii. 146. ὑπο-δέχου, Thomas Mag. When του λό-γου is not expressed, but understood, it signifies to take up the conversation, vii. 101. S. SCH.

87. του λόγου] i. 60. p. 34. n. 27. 88. κατυβρίσαs] generally governs an accusative; but Sophocles has τοῖς σοις άχεσιν καθυβρίζων, Αj. 153. L.

89. δεσπότην] This title was particularly given to the Sun; & δέσποτα ήλιε, και θεοι πάντες, an Egyptian prayer in Porphyry, de Abst. An. iv. 10. δ δέσποτα ήλιε, καὶ σελήνη δέσποιva. Heliodorus, x. but applied to the gods in general, as to Neptune, (Pindar, I. vi. 7.) to Bacchus, (Euripides, B. 573.) to Apollo, (Aristophanes, V. 875.) θεούς δεσπότας καλείν χρεών, Eur. Hip. 87. L. S. dominos omnium rerum, deos, Cicero, de Leg. ii. 7. V. terrarum dominos, deos, Horace, 1. Od. i. 6.

90. η μην] assuredly, ὄντως μέν, Hesychius. η μέν is the more common Ionic form. S. θεούς όμνυμι, ή μην έμοι δοκείν, Xenophon, Cyr. viii. 4. 7. ὄμοσσον, ή μέν μοι ἀρήξειν, Homer, Il. A. 76. H. 2. and 8. or 3.

91. Tva] denoting situation, is construed with an indicative mood and a genitive case. H. ii. 8. or 5. οὐκ εἰδυῖ' άρα, τν' ημεν άτης, Sophocles, El. 941. ούδ' δραν, ίν' εί κακού, Ε. Β. 367. ήξομεν, Ιν' ελθείν Βουλόμεσθα της τύχης, Ευripides, Hel. 1465. BA. p. 92. n. 78. ubi loci fortunæ tuæ sint, intelligis, Plautus, Cap. v. 2. 5.

92. οί] ως οἱ οὐδὰ ούτω ἐσήκουον οἱ 'Αθηναΐοι, vi. 86, 5. S.

93. 8oai] Before this word, understand ἀπασέων.

94. Siaorárras] standing at a distance, is opposed to συμπεσόντας closing together, to συνέχεσθαι, (understand allingous,) to engage, and to συνεστάναι to maintain close combat. "The bow-strings twanged, and arrows hissed:-anon, the hosts Met in the shock of battle, horse and man Conflicting," Southey, Rod. xxv. 164.

95. ¿ξετετόξευτο | Zosimus has imitated this passage, γέγονε μάχη πάσης, ώς είπειν, άλλης καρτερωτέρα των γάρ ἐγχειριδίοισι συνέχεσθαι. χρόνον τε δὴ ἐπὶ πολλὸν συνεστάναι μαχομένους, καὶ οὐδετέρους ἐθέλειν φεύγειν τέλος δὲ, οἱ Μασσαγέται περιεγενέατο, ⁹⁶ ἤ τε δὴ πολλὴ τῆς Περσικῆς στρατιῆς αὐτοῦ ταύτη διεφθάρη, καὶ δὴ καὶ αὐτὸς Κῦρος τελευτῷ, βασιλεύσας τὰ πάντα ἐνὸς δέοντα τριἡκοντα ἔτεα. ⁹⁷ ἀσκὸν δὲ πλήσασα αἴματος ἀνθρωπηΐου, Τόμυρις ἐδίξητο ἐν τοῖσι τεθνεῶσι τῶν Περσέων τὸν Κύρου νέκυν. ὡς δὲ εὖρε, ἐναπῆπτε ⁹⁸ αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν ἐς τὸν ἀσκόν ⁹⁹ λυμαινομένη ¹⁰⁰ δὲ τῷ νεκρῷ, ἐπέλεγε ¹ τάδε "Σὰ μὲν ἐμὲ ἐωουσάν τε καὶ νικῶσάν σε μάχη ἀπώλεσας, ² παῖδα τὸν ἐμὸν ἐλὼν δόλῳ σὲ δ' ἐγὼ, κατάπερ ἠπείλησα, αἴματος κορέσω." τὰ ⁴ μὲν δὴ κατὰ τὴν Κύρου τελευτὴν τοῦ βίου, πολλῶν ⁵ λόγων λεγομένων, ὅδε μοι ὁ πιθανώτατος εἴρηται.

βελων έκτοξευβέντων έκατέρφ στρατεύματι, ταις αίχμαις και τοις δόρασιν επί χρόνον συχνον συνεπλάκησαν, ii. 18. W.

96. περιεγενέατο] ii. 166. M. G. G.

201. obs. 4.

97. ἔτεα] Cyrus undetriginta annis rerum potitus est: Scythis bellum inferens, in prælio cecidit, Sulpicius Sev. ii. 9. W.

98. ἐναπῆπτε] from ἐναφάπτω, suspended in. Caput Cyri amputatum in utrem humano sanguine repletum conjici regina jubet, cum hac exprobratione crudelitatis, "satia te," inquit, "sanguine, quem sitisti, cujusque insatiabilis semper fuisti," Justin, i. 8. τὴν κεφαλὴν ἀποτεμοῦσα αῦτη τοῦ Κύρου, ἐς ἀσκὸν ἔμβαλεῖ πλήρη αἵματος, Lucian, Cont. xiii. W.

99. ès τον ἀσκον] quam Tomyris turbata valet, cognovit (Cyrus) in utre,

Anth. Lat. ii. Ep. 6. IV.

100. λυμαινομένη] maltreating. Μ. G. G. 384.7.

ἐπέλεγε] she added these words.
 Romulus slew Remus, quum verbis quoque increpitans adjecisset, Livy,
 1. 7. κρατερου δ' ἐπὶ μῦθου ἔτελλε,
 Homer, Il. A. 25. 326.

2. ἀπώλεσας] Gronovius first point-

ed out the oxymoron of this passage, which he illustrates by many quotations. Niobe, having lost her sons, exclaims, "pascere, crudelis, nostro Latona dolore, corque ferum satia: per funera septem efferor," Ovid, Met. vi. 280. In Lucian, a father speaks of himself as προανηρημένοs in the person of his son, Tyran. p. 801. homo totiens moritur, quotiens amittit suos, Publius Syrus; and these expressions throw light on the word καθήρωντα, p. 27. n. 48. and render Larcher's supposition unnecessary.

3. κορέσω] Similar to this was the treatment of Crassus by the Parthians: BE. caput ejus recisum, ad regem reportatum, ludibrio fuit, neque indigno; aurum enim liquidum in rictum oris infusum est; ut, cujus animus arserat auri cupiditate, ejus etiam mortuum et exsangue corpus auro

uteretur, Florus, iii. 11.

4. τα put absolutely, for περί των. ST.

5. πολλῶν] According to Xenophon, Cyr. viii. 7. 28. Strabo, xv. p. 1061. B. and Lucian, de Macr. xiv. he died a natural death; according to Ctesias of a wound received in battle, xi. W. G.

ARGUMENT OF THE SECOND BOOK.

Cambyses succeeds Cyrus, and invades Egypt: i. Amasis, the king, favours the Greeks; conquers Cyprus: clxxvii. clxxvii. clxxviii. clxxxiii.

HPOAOTOY

ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΔΕΥΤΕΡΗ.

ЕΥТЕРПН.

Ι. ΤΕΛΕΥΤΗΣΑΝΤΟΣ δὲ Κύρου, παρέλαβε τὴν βασιληίην Καμβύσης, Κύρου ἐὼν παῖς καὶ Κασσανδάνης τῆς Φαρνάσπεω θυγατρός τῆς προαποθανούσης, Κῦρος αὐτός τε μέγα πένθος ¹ ἐποιήσατο, καὶ τοῖσι ἄλλοισι προεῖπε² πᾶσι, τῶν ἦρχε, πένθος ποιέεσθαι. ταύτης δὲ ³ τῆς γυναικὸς ἐὼν παῖς καὶ Κύρου, Καμβύσης Ἰωνας μὲν καὶ Αἰολέας ὡς δούλους πατρωίους ἐόντας ⁴ ἐνόμιζε, ἐπὶ δὲ Αἴγυπτον ἐποιέετο στρατηλασίην, ἄλλους τε παραλαβὼν, ⁵ τῶν ἦρχε, καὶ δὴ καὶ Ἑλλήνων, τῶν ἐπεκράτες. 6

CLXXII. Ἐβασίλευσε δὲ "Αμασις. τὰ μὲν δὴ πρῶτα, κατόνοντο τὸν" Αμασιν Αὶγύπτιοι, καὶ ἐν οὐδεμιῆ μοίρη τη μεγάλη ῆγον, ἄτε δὴ δημότην ⁸ τὸ πρὶν ἐόντα, καὶ οἰκίης οὐκ ἐπιφανέος μετὰ δὲ, σοφίη αὐτοὺς ὁ "Αμασις, οὐκ ἀγνωμοσύνη, ⁹ προσηγάγετο. ¹⁰

1. μέγα πένθος] Homer, II. Δ.

2. προείπε] Admetus, on the death of his queen Alcestis, issued similar orders, TR. πᾶσιν, ὧν έγὼ κρατῶ, πένθους γυναικὸς τῆς δὲ κοινοῦσθαι, λέγω, &c. Euripides, Alc. 437—445. and 346.

 δè] In resuming the thread of the narration, δè is here repeated, on account of the preceding parenthesis. H. 20.

4. ως—εόντας] i. e. ως δοῦλοι πατρώτοι είεν. ST. M. G. G. 569. 2.

5. παραλαβών] here means taking along with him, αμα αγόμενος, vii.

115. in the beginning of the chapter it signifies receiving as successor, οἱ διά-δοχοι παρέλαβον, Xenophon, H. i. 1. 31.

6. ἐπεκράπεε] The use of this verb by Herodotus does not warrant Wyttembach in giving to ἐπὶ, in this compound, the force of insuper " in addition."

7. μοίρη] τοὺς θεοὺς μοίρας ποιεῖσθε μηδαμῶς, Sophocles, Œ. C. 277. SCH.

8. δημότην] a plebeian; τον των πολλων ένα, in Ionic writers, and in Xenophon alone of Attic authors: others, in this sense, use δημοτικόν,

CLXXVII, 'Επ' 'Αμάσιος δὲ βασιλέος λέγεται Λίγυπτος μάλιστα δὴ τότε εὐδαιμονῆσαι' καὶ πόλις ἐν αὐτῆ γενέσθαι τὰς ἀπάσας τότε δισμυρίας 11 τὰς οἰκεομένας.

CLXXVIII. Φιλέλλην δε γενόμενος, ο "Αμασις άλλα τε ές Ελλήνων μετεξετέρους ἀπεδέξατο, καὶ δὴ καὶ τοῖσι ἀπικνευμένοισι ές Αίγυπτον ἔδωκε Ναύκρατιν 12 πόλιν ἐνοικῆσαι τοῖσι δε μὴ βουλομένοισι αὐτῶν οἰκέειν, αὐτοῦ δε ναυτιλλομένοισι, ἔδωκε χώρους ἐνιδρύσασθαι βωμοὺς καὶ τεμένεα θεοῖσι.

CLXXXII. Είλε δὲ Κύπρον 13 πρῶτος ἀνθρώπων, καὶ κατεστρέψατο ἐς φόρου ἀπαγωγήν.

and, with them, δημότης signifies δ τοῦ αὐτοῦ δήμου as φυλέτης, δ τῆς αὐτῆς φυλῆς and λοχίτης, δ ἐν τῷ αὐτῷ λόχῳ τεταγμένος, Zonaras, Lex. p. 494. τὸν ἐκ τῶν δημότων, Xen. Cyr., viii, 3. 5. L. G.

9. οὐκ ἀγνωμοσύνη] not by an obstinate and foolish pride; οὐκ ἀνοήτως. These words may be taken as an explanation of σοφίη. W. οὐκ ἀναισθησία, οὐκ ἀγνοία, οὐκ ὀλιγωρία, Pharace.

vorinus, and Etym. M.

10. προσηγάγετο] won over; εὔνους καπεσκευάσατο, ἐξιδιοποιήσατο. This verb is found with the following datives, ἀπάτη, Thucydides, iii. 43. οἵκτφ and ἐπιεικεία, 48. χρήμασι καὶ δωρεαῖς, Plato, de Leg. p. 695. D. ταῖς ὁμιλίαις καὶ τῆ τῶν τρόπων ἐ. Diodorus, i. 54. τιμαῖς καὶ δ., ἔτι δ' ἐπαγγελίαις, xv. 8. V. brought to a sense of their duty: πολέμω, Plutarch, Rom. S.

11. δισμυρίαις] 20,000. According to Diodorus, i. 31. there were 18,000 cities and towns formerly, and in his time 30,000; according to Theocritus xvii. 82. there were 33,333. Among these the most insignificant villages were included; and these were thick-

ly scattered over the country. L. Egypt now contains about 2,500 towns and villages; its extent was not equal to the twelfth part of France, in which all the villages, including even the smallest, amount to no more than 39,000: De Pauw, Diss. on E. and Ch. i. 1. The astonishing ruins everywhere seen prove that the cities must have been thrice as numerous as they' now are; Savary. TR. According to Khalil Dhahéri, there were (in the 15th century) 5,040 towns and villages, and several cities: Makrizi says there were, in antient times, 153 cities and 55,845 towns; De Sacy, Chr. Ar. ii. p. 2 and 19.

12. Ναύκρατιν] now Terrane, Bruce. In this name, which is of Greek origin, there seems an allusion to some "naval victory." Athenaus was born in this city. The factory at Naucratis was in some respects similar to that of the Europeans at Canton. A. L.

13. Κόπρον] Cyprus had many names antiently; among others Ærosa from its mines of copper, which metal was named after the island. A. Its conquest is mentioned by Diodorus, i. 68. W.

ARGUMENT OF THE THIRD BOOK.

**Prigin of the quarrel between Cambyses and Amasis: i. Preparations for the invasion of Egypt: iv. v. vii. ix. Psammenitus succeeds Amasis, and is defeated by the Persians: x. xi. Cambyses, after the conquest of Egypt, meditates that of other countries: xiii—xvii. The Æthiopians: xviii—xxii. Failure of the expeditions against them and the Ammonians: xxv. xxvi. Cambyses shows symptoms of insanity, mortally wounds Apis, has his own brother Smerdis put to death, and kills his sister: xxvii—xxxi. He afterwards slays his cup-bearer. Crosus narrowly escapes a like fate: xxxii—xxxvii. Two Magi, Smerdis and Patizithes, revolt from Cambyses; the king meets with a fatal accident. Smerdis usurps the throne: lixi—kix. Successful conspiracy of seven Persian nobles. Darius elected king: lxx—lxxxiv. lxxxvi. Darius establishes satrapies: lxxxviii. lxxxix. Democedes, a Greek physician, suggests the subjugation of Greece: cxxix. cxxx. cxxxii—cxxxviii. Darius conquers Samos: cxxxix. Babylon revolts, and is taken by means of Zopyrus: cl—clx.

HPOAOTOY

ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΤΡΙΤΗ.

OAAEIA.

Ι. ΕΠΙ τοῦτον δη τὸν "Αμασιν Καμβύσης ὁ Κύρου ἐστρατεύετο, άγων καὶ άλλους, τῶν ἦρχε, καὶ Ἑλλήνων "Ιωνάς τε καὶ Αἰολέας, δι' αίτίην τοιήνδε πέμψας Καμβύσης ές Αίγυπτον κήρυκα, αίτεε 1 "Αμασιν θυγατέρα αίτες δε έκ βουλης άνδρος Αίγυπτίου, ος μεμφόμενος "Αμασιν ε επρηξε ταῦτα, ὅτι μιν ἐξ ἀπάντων τῶν ἐν Αἰγύπτω ὶητρῶν, ἀποσπάσας ἀπὸ γυναικός τε καὶ τέκνων, ἔκδοτον ἐποίησε ἐς Πέρσας, ότε Κύρος, πέμθας παρά "Αμασίν, αίτες ίητρον δφθαλμων,3 δε είη άριστος των έν Αλγύπτω. ταυτα δή έπιμεμφόμενος, ό Αἰγύπτιος ἐνῆγε τῆ συμβουλίη, κελεύων 4 αἰτέειν τὸν Καμβύσεα "Αμασιν θυγατέρα" ίνα ή δούς άνιώτο, ή μή δούς Καμβύση ἀπέχθοιτο. ὁ δὲ "Αμασις, τῆ δυνάμει τῶν Περσέων ἀχθόμενος, καὶ άρρωδέων, οὐκ εἶχε οὔτε δοῦναι οὔτε ἀρνήσασθαι. 5 εὖ γὰρ ἡπίστατο,

1. airee has a double accusative; αίτειν του δήμου φύλακάς τινας, Plato Rep. viii. p. 229. is the same as δέεσθαι τοῦ δήμου φυλακης τινὸς πρός αὐτοῦ κυρήσαι, i. 59. M. G. G. 411.4.

2. "Auaow may either be governed by μεμφόμενος, M. G. G. 383.6. Obs. 1. (but see c. 4. and 11.) or by επρηξε,

M. G. G. 409. b.

3. ἐητρον ὀφθαλμῶν] an oculist. Diseases of the eye are so frequent, and so difficult of cure, in Egypt, that it may be called the Country of the Blind. Granger's Travels, p. 21. L.

4. κελεύων might be omitted, the

sense being complete without it. ST. The construction is ε. τη σ. τον Κ., κ.

αὐτὸν αὶ Α. θ. S.

5. δους-άρνησασθαι] This passage is very similar to one in Æschylus, οὐκ ἔχω βλάβης ἄτερ- οὐδ' αὖ τόδ' εὐφρον - · άμηχανῶ δὲ, καὶ φόβος μ' ἔχει φρένας, δράσαι τε, μη δράσαι τε, και τύχην έλειν, Sup. 389. and to the imi-tation of it by Euripides, το πράγμα ἀπόρως είχε Τυνδάρεφ πατρί, δοῦναί τε, μη δουναί τε, της τύχης όπως άψαιτ άριστα καί νιν εἰσῆλθεν τάδε, Ι. Α. 55. V.

ότι ούκ ώς γυναϊκά μιν εμελλε Καμβύσης έξειν, άλλ' ώς παλλακήν. ταῦτα δη ἐκλογιζόμενος, ἐποίησε τάδε ην ᾿Απρίεω, τοῦ προτέρου βασιλέος, θυγάτηρ κάρτα μεγάλη 6 τε καὶ εὐειδής, μούνη τοῦ οίκου λελειμμένη ούνομα δέ οί ην Νίτητις. ταύτην δη την παίδα ο "Αμασις, κοσμήσας έσθητί τε καὶ χρυσώ, δ άποπέμπει ές Πέρσας ώς έωυτοῦ θυγατέρα. μετὰ δὲ χρόνον ῶς μιν ἠσπάξετο,9 πατρόθεν 10 οὐνομάζων, λέγει προς αὐτὸν ἡ παῖς " Ω βασιλεῦ, διαβεβλημένος11 ύπο 'Αμάσιος ου μανθάνεις, ος έμε σοι κόσμω ασκήσας απέπεμψε, ώς έωυτοῦ θυγατέρα διδούς, ἐοῦσαν τῆ ἀληθηίη 'Απρίεω' τὸν ἐκεῖνος, έόντα έωυτοῦ δεσπότεα, μετ' Αίγυπτίων έπαναστας, έφόνευσε." Τοῦτο δή τὸ ἔπος καὶ αῦτη ἡ αἰτίη 12 ἐγγενομένη ἡγαγε Καμβύσεα τὸν Κύρου, μεγάλως θυμωθέντα, ἐπ' Αίγυπτον.

ΙΥ. Συνήνεικε δέ καὶ άλλο τι τοιόνδε πρηγμα γενέσθαι ές την έπιστράτευσιν ταύτην. ην των έπικούρων των 'Αμάσιος άνηρ, γένος μεν 'Αλικαρνησσεύς, ούνομα δέ οί Φάνης, και γνώμην ίκανος και τά πολέμια 18 άλκιμος. ούτος ὁ Φάνης, μεμφόμενός κού τι 'Αμάσι, έκδιδρήσκει πλοίφ έξ Αιγύπτου, βουλόμενος Καμβύση έλθειν és λογους. εία δὲ ἐόντα αὐτὸν ἐν τοῖσι ἐπικούροισι λόγου οὐ σμικροῦ,14 έπιστάμενόν τε τα περί Αίγυπτον ατρεκέστατα, μεταδιώκει ό Αμασις, σπουδήν ποιεύμενος έλειν. μεταδιώκει δέ, των ευνούχων τον πιστότατον αποστείλας τριήρει 15 κατ' αυτόν ος αιρέει μιν έν

6. μεγάλη] τέκνα εὐειδέα τε καὶ μεγάλα, iii. 3. W. i. 112. μέγαθος καὶ άλλως εὐειδής, i. 60. μεγέθει τε, κάλλει τε, Æschylus, P. 189. BL.

7. Nithtis] Apries lived for some time after he was deposed by Amasis, in whose reign Nitetis might have been born. Jablonski derives this name from Neith, the Egyptian Minerva, Panth. Æg. i. p. 55. L. 8. ἐσθῆτί τε καὶ χρυσῷ] Το the ex-

ample from Virgil, p. 67. n. 100. add pateris et auro, G. ii. 192. L.

9. ησπάζετο] understand ὁ Καμβύons. ST.

10. πατρόθεν] π. ἐκ γενεῆς ὀνομάζων ἄνδρα Γέκαστον, πάντας κυδαίνων, Homer, Il. K. 68. The father's name was added either for distinction, or from respect, Trollope.

11. διαβεβλημένος] The nominative of the participle is much used after verbs signifying "to perceive;" and où μανθάνεις is equivalent to οὐ γινώσκεις

οτ οὺκ αἰσθάνη, οὐδ' ἐμάνθανον τρέφων, Sophocles, An. 538. έγνωκα φωτός ηπατημένη, Aj. S18. Pausanias, ii. p. 157. ἀπατώμενοι συνηκαν, vii. p. 557. προς ανδρος ήσθετ ήδικημένη, Euripides, M. 26. οὐκ αἰσθάνεσθε ἐξαπατώμενοι, Xenophon, H. vii. 1. 12. sensit delapsus in hostes, Virgil, Æn. ii. 377. V. Vig. vi. 1. 16, &c.

12. alτίη] The same story is told

by Ctesias, and Athenaus, xiii. 10.

L. W.

13. τὰ πολέμια] is found joined with the following words, οὐδαμῶν αμείνους, v. 78. κάρτα δόκιμος, v. 111. άριστοι, vii. 9, 3. άγαθοί, vii. 238. πρωτοι, ix. 58. W. Compare notes 15 and 16. p. 30. of Bloomfield's Thucydides.

14. λ. οὐ σμικροῦ] Sophocles, Œ. C.

1163. p. 74. n. 88.

15. τριήρεϊ] v. 85. vi. 39. ἀπέπεμπε τριήρεσι, iii. 44. 1.

Αυκίη, έλων δέ, ουκ ανήγαγε ές Αίγυπτον σοφίη γάρ μιν περιηλθε 16 6 Φάνης. καταμεθύσας γάρ τους φυλάκους, απαλλάσσετο ές Πέρσας. ώρμημένω δὲ στρατεύεσθαι Καμβύση ἐπ' Αίγυπτον, καὶ άπορέοντι την έλασιν, 17 δκως την άνυδρον 18 διεκπερά, έπελθών φράζει μεν καὶ τάλλα τὰ 'Αμάσιος πρήγματα, έξηγέεται δε καὶ την έλασιν, ώδε παραινέων πέμθαντα παρά τὸν 'Αραβίων βασιλέα δέεσθαι, την διέξοδόν οἱ ἀσφαλέα παρασχεῖν.

V. Μούνη δε ταύτη είσι φανεραί έσβολαί ές Αίγυπτον.

VII. Τότε δὲ Καμβύσης, πυθόμενος 19 τοῦ 'Αλικαρνησσῆος ξείνου, πέμψας παρά τὸν 'Αράβιον ἀγγέλους καὶ δεηθείς τῆς ἀσφαλίης έτυχε, πίστις 20 δούς τε καὶ δεξάμενος παρ' αὐτοῦ.

ΙΧ. Έπει ων την πίστιν τοισι άγγέλοισι, τοισι παρά Καμβύσεω ἀπιγμένοισι, ἐποιήσατο ὁ ᾿Αράβιος, ἐμηγανᾶτο τοιάδε · ἀσκούς 1 καμήλων πλήσας ύδατος έπέσαξε έπὶ τὰς ζωὰς τῶν καμήλων²² πάσας. τουτο δε ποιήσας, ήλασε ές την άνυδρον, και υπέμενε ένθαυτα τον Καμβύσεω στρατόν, ούτος μέν ο πιθανώτερος των λόγων είρηται δει δέκαι τον ήσσον πιθανόν, έπει γε δή λέγεται, δηθήναι. ποταμός έστι μέγας έν τη 'Αραβίη, τῷ οὐνομα Κόρυς. 23 ἐκδιδοῖ δὲ οῦτος ές την Έρυθρην καλεομένην θάλασσαν. ἀπὸ τούτου δη ὧν τοῦ ποταμοῦ λέγεται τὸν βασιλέα τῶν 'Αραβίων, ραψάμενον τῶν ὑμοβοέων 24 καὶ τῶν ἄλλων δερμάτων οχετον μήκει ἐπικνεύμενον ἐς τὴν ἄνυδρον,

16. $\sigma \circ \phi \circ \eta - \pi \in \rho \circ \eta \land \theta \in]$ outwitted.

17. ϵλασιν] understand κατά. W. οὶ ἀπορέοντι τὴν ἐξαγωγὴν, iv. 179. S. ἀποροῦντες ταῦτα, Thucydides, v. 40. Xenophon joins a dative to this verb. ST. αθυμουμεν την τελευτην, Thuc. v. 91.

18. την ἄνυδρον] iii. 9. understand γην or χώρην, as with αύην, Hesiod, Ο. D. 458. την ξηράν, St. Matthew, xxiii. 15. Aratus, Diosem. v. 182. which Virgil renders by siccum, (solum being understood,) G. i. 363. Heyne. SCHL. B. 47. Abulfeda mentions two places in this desert, where there are houses and palm-trees; but there could not be enough water to supply the army of Cambyses. L.

19. πυθόμενος] understand περί της έλάσεως, οι περί της ανύδρου. S.

20. πίστις] M. G. G. 80. obs. 4. 21. dorous The caravans at the present day carry their water on

camels, in skins of camels, R.

22. καμήλων] When a substantive and adjective should be both in the same case, the Greeks, considering the substantive as a whole and the adjective as a part of it, put the former in the genitive case. M. G. G. 353. Observe however that in such expressions the adjective denotes only an accidental, and not an essential, quality of the substantive; οἱ ἀθάνατοι τῶν $\Theta \epsilon \hat{\omega} \nu$ would be incorrect.

23. Kópus] called by Abulfeda "the Torrent of Corey," was inadequate to the supply of so large an army; and it would have been impossible to procure hides enough to form conduits extending, on the whole, for a distance of nearly 800 miles. L.

24. ἀμοβοέων] agrees with δορῶν understood. SCH. B. 70. of raw ox-

hides, iv. 65. vii. 91.

άγαγεῖν διὰ δὴ τούτου τὸ ὕδωρ· ἐν δὲ τῷ ἀνύδρῳ μεγάλας δεξαμενὰς 25 ὀρύξασθαι, ἵνα δεκόμεναι τὸ ὕδωρ σώ Ζωσι. 26 ὁδὸς δ' ἔστι
δυώδεκα ἡμερέων ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ἐς ταύτην τὴν ἄνυδρον. ἄγειν
δέ μιν διὰ ὀχετῶν τριῶν ἐς τριξὰ χωρία. 27

Χ. Έν ²⁸ δὲ τῷ Πηλουσίῳ ⁹ καλεομένῳ στόματι τοῦ Νείλου ³⁰ ἐστοατοπεδεύετο ³¹ Ψαμμήνιτος ὁ ᾿Αμάσιος παῖς, ὑπομένων Καμβύσεα. "Αμασιν γὰρ οὐ κατέλαβε ἐῶντα Καμβύσης, ἐλάσας ἐπ' Αἰγυπτον' ἀλλὰ βασιλεύσας ὁ "Αμασις τέσσερα καὶ τεσσεράκοντα ἔτεα, ἀπέθανε' ἐν τοῖσι οὐδέν οἱ μέγα ἀνάρσιον ³² πρῆγμα συνενείχθη. ἀποθανὼν δὲ καὶ ταριχευθεὶς, ³³ ἐτάφη.

ΧΙ. Οἱ δὲ Πέρσαι ἐπεί τε, διεξελάσαντες τὴν ἄνυδρον, ἄσοντο τέλας τῶν Αἰγυπτίων ὡς συμβαλέοντες, ἐνθαῦτα οἱ ἐπίκουροι οἱ τοῦ Αἰγυπτίου, ἐόντες ἄνδρες Ἑλληνές τε καὶ Κᾶρες, μεμφόμενοι τῷ Φάνη, ὅτι στρατὸν ἡγαγε ἐπ' Αἴγυπτον ἀλλόθροον, μηχανῶνται πρῆγμα ἐς αὐτὸν τοιόνδε ἦσαν τῷ Φάνη παῖδες ἐν Αἰγύπτῷ καταλελειμμένοι τοὺς ἀγαγόντες ἐς τὸ στρατόπεδον καὶ ἐς ὅψιν τοῦ πατρὸς, κρητῆρα ἐν μέσῷ ἔστησαν ἀμφοτέρων τῶν στρατοπέδων μετα δὲ, ἀγινέοντες ¾ κατὰ ἕνα απον τῶν παίδων, ἔσφαζον ἐς τὸν κρητῆρα. διὰ πάντων δὲ διεξελθόντες ¾ τῶν παίδων, οἶνόν τε καὶ ὕδωρ ἐσεφόρεον ἐς αὐτόν. ἐμπιόντες ¾ δὲ τοῦ αἵματος ¾ πάντες

25. δεξαμενας] cisterns, tanks. The etymology is explained by what follows.

26. τὸ ΰδωρ σώζωσι] Therefore called reservoirs in French and in

English.

27. χωρία] From the notes of R. and L. it is probable that the Persian forces were supplied with water by a twofold method: (1) from skins carried by camels; and (2) from reservoirs into which were conducted, through pipes of hide, the waters both of such fresh springs as exist in the desert, and of draw-wells. There are three places on the route, where water is to be met with, namely Catia, Varada, and El-Arisch.

28. $\epsilon \nu$] is sometimes used with names of places, when proximity only is implied. M. G. G. 577. v. 116. L. ii. 163. in the same sense as $\kappa \alpha \tau \dot{\alpha}$, i.

80. ST. p. 5. n. 45.

29. Πηλουσίω] from πηλδς " mud;" This town, called Sin in the Scriptures,

and now Tineh, was the key of Egypt.

A. dividui pars maxima Nili in vada
decurrit Pelusia, septimus amnis, Lucan, viii. 465. L.

30. Nelhou] See NILUS and NI-

GER. A.

31. ἐστρατοπεδεύατο] στρατοπεδεύσασθαι ἐν Πηλουσίφ, ii. 141. W.

32. ἀνάρσιον] πάσχειν ἀνάρσια, i. 114. iii. 74. v. 89. ix. 37. BL. S. 33. ταριχευθείς] after being cm-

balmed.
34. àquiéoutes] See p. 4. n. 26.

35. κατὰ ένα] one by one, one at a time, vii. 104. M. G. G. 581.

διεξελθόντες] διὰ—ἐξ, throughout. Demosthenes, Ph. ii. p. 71. καθ' καστον τούτων διεξιών χωρίς, Ph. i. p. 50.

37. ἐμπιόντες] So Catiline was said humani corporis sanguinem vino permixtum in pateris circumtulisse; inde, cum post exsecrationem omnes degustavissent, apemisse consilium suum, Sallust, 23, TR. A similar atrocity

οί έπίκουροι οὕτω δή συνέβαλον. μάχης δε γενομένης καρτερῆς, καὶ πεσόντων εξ ἀμφοτέρων τῶν στρατοπέδων πλήθεϊ πολλῶν, ετράποντο οἱ Αλγύπτιοι.

ΧΙΙΙ. Οἱ δὲ Αἰγύπτιοι ἐκ τῆς μάχης, ὡς ἐτράποντο, ἔφευγον οὐ-δενὶ κόσμῳ. κατειληθέντων δὲ ἐς Μέμφιν, ³θ ἔπεμπε ἀνὰ ποταμὸν ⁴ν Καμβύσης νέα Μυτιληναίην, κήρυκα ἄγουσαν ἄνδρα Πέρσην, ἐς ὑμολογίην προκαλεύμενος Αἰγυπτίους. οἱ δὲ, ἐπεί τε τὴν νέα ἴδυν ἐσελθοῦσαν ἐς τὴν Μέμφιν, ἐκχυθέντες ἀλέες ἐκ τοῦ τείχεος, τήν τε νέα διέφθειραν, καὶ τοὺς ⁴¹ ἄνδρας κρεουργηδὸν ⁴² διασπάσαντες ⁴³ ἐφόρεον ἐς τὸ τεῖχος. καὶ Αἰγύπτιοι μὲν μετὰ τοῦτο πολιορκεύμενοι χρόνω παρέστησαν. ⁴⁴ οἱ δὲ προσεχέες Λίβυες, ⁴⁵ δείσαντες τὰ περὶ τὴν Αἴγυπτον γεγονότα, παρέδοσάν σφεας αὐτοὺς ἀμαχητί· καὶ φόρον τε ἐτάξαντο, ⁴6 καὶ δῶρα ἔπεμπον. ὡς δὲ Κυρηναῖοι ⁴τ καὶ Βαρκαῖοι, ⁴δ δείσαντες ὁμοίως ἃ καὶ οἱ Λίβυες, ἕτερα τοιαῦτα ἐποίησαν. Καμβύσης δὲ τὰ μὲν παρὰ Λιβύων ἐλθύντα δῶρα φιλοφρόνως ⁴θ ἐδέξατο· τὰ δὲ παρὰ Κυρηναίων ἀπικύμενα μεμφθεὶς, ὡς ἐμοὶ δοκέει, ὅτι ἦν ὀλίγα· ἔπεμψαν γὰρ δὴ πεντηκοσίας μνέας δο ἀργυρίου

is narrated by Diodorus, xxii. p. 563. W. The custom was Scythian, iv. 70.

38. τοῦ αἴματος] or rather τοῦ κράματος, i. e. of the mixture. Markland. πίνειν προσφαγμάτων, Euripides, Al. 861. φαγεῖν ἐλατῆρος, Aristophanes, Eq. 1177. Monk. The sacred writers insert ἐκ, and sometimes ἀπὸ, before the genitive case; as Herodotus does before ἀμφοτέρων in the next sentence, though he omits it, i. 76.

39. Μέμφιν] The villages of Mocanan and Metrahenny are on the site of this ancient city; Pococke. L. There is a position still called Menouf,

or Mimf, Bruce. R.

40. årå ποταμόν] up the river, M. G. G. 579. 2. å. τόν π. i. 194. ii. 96. iv. 18. opposed to κατά π. iv. 44. κ. τόν π. i. 194, twice; κ. βόον, ii. 96. \mathbb{F} .

41. robs] denotes all the men, in

number 200. S.

42. κρεουργηδον] after the manner of butchers. The following adverbs are similar in their formation, ίππηδον, Æschylus, Th. 317. ταυρηδον, Aristophanes, R. 803. κυνηδον, Ν. 483. κριηδον, L. 309. BL.

Herod.

43. διασπάσαντες] διαιροῦντες, διασπαράξαντες, διασχίσαντες, Hesychius. SCHL.

44. παρέστησαν] surrendered; v. 65. vi. 99, 140. Demosthenes, Andr. p. 280. W. Θάσιοι τρίτφ ἔτει πολιορκούμενοι ώμολόγησαν 'Αθηναίοιs, Thucydides, j. 101.

45. Λίβυες] The inhabitants of Marmarica.

46. ἐτάξαντο] Το this verb may be traced the English word 'tax.' ναῦς παραδόντες φόρον τε ταξάμενοι, Thucydides, i. 108. ν. π., χρήματά τε, ὅσα ἔδει ἀποδοῦναι αὐτίκα, τ., καὶ τὸ λοιπὸν φέρειν, 101.

47. Kupnvaloi] Cyrene, now Curin, was the chief city of Pentapolis, and gave birth to Aristippus, Callimachus, Carneades, and Eratosthenes. L. A.

48. Βαρκαῖοι] Barce, another city of Pentapolis, afterwards called Ptolemais, from the name of a neighbouring sea-port, and now Barca or Tolometa. L.

49. φιλοφρόνως] φίλα φρονέων, Homer, II. Δ. 219.

- 50. πεντηκοσίας μνέας] about 1600 pounds. Vol. I. L οί Κυρηναΐοι ταύτας δρασσύμενος, αὐτοχειρίη διέσπειρε τῆ στρατιῦ.

ΧΙΥ. Ἡμέρη δὲ δεκάτη, ἀπ' ης παρέλαβε τὸ τεῖχος 51 τὸ ἐν Μέμφι Καμβύσης, κατίσας ές τὸ προάστειον έπὶ λύμη 52 τὸν βασιλέα των Αίγυπτίων Υαμμήνιτον, βασιλεύσαντα μήνας έξ, τούτον κατίσας σύν άλλοισι Αίγυπτίοισι, διεπειρατο αύτου της ψυχης, ποιέων τοιάδε στείλας αυτού την θυγατέρα έσθητι δουληίη, έξέπεμπε έπ' ύδωρ 53 έχουσαν υδρήτον 54 συνέπεμπε δε και άλλας παρθένους 55 απολέξας ανδρών τών πρώτων, ομοίως έσταλμένας τη του βασιλέος. ώς δὲ βοη τε καὶ κλαυθμώ παρησαν αι παρθένοι κατά 56 τους πατέρας, οί μεν άλλοι πατέρες άνεβόων 57 τε καὶ άντέκλαιον, όρέοντες τὰ τέκνα κεκακωμένα, ο δε Υαμμήνιτος, προϊδών και μαθών, έκυψε ές την γην. παρεξελθουσέων 58 δε των ύδροφύρων, δεύτερά οι τον παίδα έπεμπε μετ' άλλων Αίγυπτίων διοχιλίων την αυτήν ήλικίην έχόντων, τούς τε αυχένας κάλω 59 δεδεμένους 60 και τα στόματα έγκεχαλινωμένους.61 άγοντο δέ ποινήν τίσοντες Μυτιληναίων τοΐσι έν Μέμφι απολομένοισι συν τη νηί ταυτα γαρ έδικασαν οι βασιλή τοι δικασταί, ύπερ άνδρος εκάστου δέκα Αίγυπτίων των πρώτων άνταπόλλυσθαι. δ δε, ίδων παρεξιόντας, και μαθών τον παίδα άγεόμενον 62 έπὶ θάνατον, τῶν ἄλλων Αίγυπτίων τῶν περικατημένων αὐτὸν κλαιόντων και δεινά ποιεύντων, τωυτό έποίησε το και έπι τη θυγατρί.63 παρελθόντων δέ και τούτων, συνήνεικε, ώστε 64 των συμπο-

51. $\tau \epsilon \hat{\imath} \chi os]$ Memphis consisted of three parts; one of which, the fort, was called $\Lambda \epsilon \nu \kappa \delta \nu$ $T \epsilon \hat{\imath} \chi os$, 'White Wall.' L. iii. 91.

52. ἐπὶ λύμη] p. 25. n. 21.

53. ἐπ' ὕδωρ] p. 49. n. 97. ἐπὶ πῦρ ἐλθῶν, Xenophon, Œ. ii. 15. Μ.

54. ἔ. ὑδρήῖον] ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος βαστάζων, St. Mark, xiv. 13. This was the employment of the lowest slaves. Moses, speaking of the whole congregation of Israel, commences with οἱ ἀρχίφυλοι ὑμῶν, and ends with εως ὑδροφόρου ὑμῶν, LXX, Deut. xxix. 10. 11.

55. παρθένους] unmarried daugh-

ters.

56. κατὰ] near where their fathers were seated. M. G. G. 581. h. ώς δὲ κ. τοὺς φυλάσσουτας $\tilde{\eta}_{\mathcal{V}}$, ii. 121, 4. ὡς κ. τοὺτο τὸ χωρίον ἐγίνοντο, iii. 86. V.

57. ἀνεβίων] ἀνεβόησε φωνῆ 'Ησαῦ καὶ ἔκλαυσεν, LXX. Gen. λχνίι. 38.

58. παρεξελθουσέων] vi. 117. W. 59. κάλω] κάλος, Ionic for κάλως, a rope; καλὸς, good, fair.

60. δεδεμένους] as if the preceding expression had been οι τον παίδα έπεμπε και άλλους Αίγυπτίους. ST.

61. έγκεχαλινωμένους] by way of

ignominy; iii. 118. L.

62. ἀγεόμενον] See p. 71. n. 60. ἐπὶ μὲν τῷ υίεῖ ἀγομένω ἐπὶ τὸ ἀποθανεῖν, οὐκ ἐδάκρυσεν, ἐπὶ δὲ τῷ Φίλω προσαιτοῦντι τοῦτο μὲν γὰρ, ἐλεεινόν ἐκεῖνο δὲ, δεινόν, Aristotle, Rh. ii. 10. 4. W.

63. $\ell\pi l$ τ . θ .] in the case of his daughter. H. Vig. ix. 4. 15. with, M. G. G. 586. δ . but this seems less accurate. $\ell\pi'$ $\ell\kappa \acute{a}\sigma\tau\eta$ $\ell\xi \acute{b}\theta \varphi$, below.

64. ωστε] M. G. G. 531. obs. 2.

τέων οι άνδρα άπηλικέστερον, 65 έκπεπτωκότα έκ των έόντων, έχοντά τε ούδεν, εί μη όσα πτωχός, και προσαιτέοντα την στρατιήν, παριέναι Ψαμμήνιτών τε τον 'Αμάσιος καὶ τους έν τῷ προαστείψ κατημένους των Αίγυπτίων. ὁ δὲ Υαμμήνιτος, ὡς Ἰδε, ἀνακλαύσας μέγα, καὶ καλέσας οὐνόματι τὸν ἐταῖρον, ἐπλήξατο τὴν κεφαλήν. ἦσαν δ' άρα αὐτοῦ φύλακοι, οἱ τὸ ποιεύμενον πῶν ἐξ ἐκείνου ἐπ' ἐκάστη έξόδω Καμβύση έσημαινον, θωυμάσας δε ὁ Καμβύσης τὰ ποιεύμενα, πέμψας άγγελον, εἰρώταθο αὐτὸν, λέγων τάδε " Δεσπότης σε Καμβύσης, Ψαμμήνιτε, είρωτα, διότι δή την μέν θυγατέρα δρέων κεκακωμένην, καὶ τὸν παϊδα ἐπὶ θάνατον στείχοντα, οὐτε ἀνέβωσας, οὐτε ἀπέκλαυσας. 67 τον δέ πτωχον, ουδέν σοι προσήκοντα, 63 ώς άλλων πυνθάνεται, ετίμησας;" 'Ο μεν δή ταῦτα επειρώτα ο δ' άμείβετο τοῖσδε " 'Ω παῖ Κύρου, τὰ μὲν οἰκήϊα ἦν μέξω 69 κακὰ, ἡ ώστε 70 ανακλαίειν το δε του εταίρου πένθος άξιον ην δακρύων, δς, έκ πολλών τε και ευδαιμόνων έκπεσων, ές πτωχηίην άπικται 71 έπι γήραος οὐδῷ."72 Καὶ ταῦτα ώς ἀπενειχθέντα 73 ὑπὸ τούτου, εὖ δοκέειν οι ειρησθαι ως δε λέγεται υπ' Αιγυπτίων, δακρύειν 74 μεν

65. ἀπηλικέστερον] πρεσβύτερον. GL.

66. εἰρώτα] the imperfect; εἰρωτα,

the present.

67. ἀπέκλαυσας] ἀποκλαύσαντα ἡ κατοικτισάμενον, ii. 121, 3. τὰποκλαῦσαι κὰποδύρασθαι, Æschylus, P. V. 658. Sophocles, Œ. R. 1467. Ph. 704. and Procopius repeatedly. W.

68. οὐδέν σοι προσήκοντα] in no wise connected with thee. i. 91. π. οὐ. πόλει, Euripides, Sup. 482. Æschy-

lus, Ag. 1046. MAR.

69. μέζω] M. G. G. 131. obs.

70. η ωστε When it is an entire proposition with which the subject is compared, and the comparative has the sense of 'too much,' η is followed by the infinitive, with ωστε οτ ώς, but more frequently without it: M. G. G. 448. b. 419. c. μείζον, η ωστε φέρειν δύνασθαι, κακόν, Χεπορίνοη, Μ. iii. 5. 3. μείζον, η φέρειν, Sophocles, Ε. R. 1293. μείζον, η πενθεύν, Bacchylides; Thucydides expresses the same idea by μείζω, η κατὰ δάκρυα, vii. 75. V. curæ leves loquuntur, ingentes stupent, sec Soph. Ant. 1259—1270. where πένθος οἰκεῖον occurs.

71. ès πτ. ἀπίκται] is come to po-

verty. This expression implies that the reverse was formerly the case, though this is sometimes suppressed; ήκει εἰς ἀπαιδίαν (i. e. ἐξ εὐπαιδίας), Euripides, Sup. 181. ἐλθεῖν εἰς ἡδονὰς (ἐκ μερίμνων), Ion 1180. εἰς ἀπορίαν (ἐξ εὐπορίας) ἔρχεσθαι, Xenophon, M. v. p. 826. MAR.

72. ἐπὶ γήραος οὐδῷ] Homer, Il. X. 60. Ω. 487. Od. O. 246. 347. On the threshold, or verge, of old age. In Attic, ἐπὶ γήρως ὁδῷ, Lysias. V. There is another termination of an hexameter line in c. 20. where καὶ δῶρα φέροντας answers to et dona ferentes, Virgil,

Æn. ii. 49.

73. &s ἀπενειχθέντα] &s ἀπενείχθη would be more simple; or (the rest of the sentence being in the infinitive after λέγεται) &s ἀπενειχθήναι, as ὡς εὐρεθήναι, iii. 35. ἐπεὶ ἰέναι, ii. 32. When a participle is used, ὡς is generally followed by ἔκαστος, as ὡς ἑκάστην αίρέυντες, i. e. ἥρεον, vi. 31. ὡς ἐκάστονος ἐκκαλεύμενος, i. e. ἐξεκαλέετο, vi. 79. S. ὡς ἐκάστφ προστάσσων, i.114. ἢσαν may be understood with αἰρέοντες, and ἢν with the other participles. ST.

74. δακρύειν] It is no weakness,

Κροῖσον ἐτετεύχες το γὰρ καὶ οὖτος ἐπισπόμενος Καμβύση ἐπ' Αἰγυπτον δακρύειν δὲ Περσέων τοὺς παρεόντας αὐτῷ τε Καμβύση ἐσελθεῖν το οἶκτόν τινα, καὶ αὐτίκα κελεύειν, τόν τέ οἱ παῖδα ἐκ τῶν ἀπολλυμένων σώξειν, καὶ αὐτὸν, ἐκ τοῦ προαστείου ἀναστήσαντας, ἄγειν παρ' ἐωυτόν.

ΧV. Τον μεν δή παΐδα εύρον οἱ μετιόντες οὐκέτι περιεόντα, ἀλλὰ πρῶτον κατακοπέντα· αὐτον δὲ Ψαμμήνιτον ἀναστήσαντες ἤγον παρὰ τι Καμβύσεα· ἔνθα τοῦ λοιποῦ διαιτᾶτο, ἔχων οὐδὲν βίαιον. εἰ δὲ καὶ ἡπιστήθη τι μὴ πολυπρηγμονεῖν, ἀπέλαβε ἃν Αϊγυπτον, ὥστε ἐπιτροπεύειν αὐτῆς. ἐπεὶ τιμᾶν ἐώθασι Πέρσαι τῶν βασιλέων τοὺς παΐδας· τῶν, το ἐκαὶ σφεων ἀποστέωσι, ὅμως τοῖσί γε παισὶ αὐτῶν ἀποδιδοῦσι τὴν ἀρχήν. πολλοῖσι μέν νυν καὶ ἄλλοισί ἐστι σταθμώσασθαι, ὅτι τοῦτο οὕτω νενομίκασι ποιέειν· ἐν δὲ δὴ καὶ τῷδε, τῷ Λίβυος Ἰνάρω παιδὶ Θαννύρα, ὅς ἀπέλαβε τὴν οἱ ὁ πατὴρ εἶχε ἀρχήν· καὶ τῷ ᾿Αμυρταίου Παυσίρι· καὶ γὰρ οὖτος ἀπέλαβε τὴν τοῦ πατρὸς ἀρχήν· καίτοι Ἰνάρω τε καὶ ᾿Αμυρταίου θο οὐδαμοί κω Πέρσας κακὰ πλέω ἐργάσαντο. νῦν δὲ, μηχανώμενος κακὰ, ὁ Ψαμμήνιτος ἔλαβε τὸν μισθόν· ἀπιστὰς γὰρ Αἰγυπτίους ἤλω. ἐπεί τε δὲ ἐπάϊστος δὶ ἐγένετο ὑπὸ Καμβύσεω, αἷμα ταύρου πιὼν, δὲ ἀπέθανε παραχρῆμα. οὔτω δὴ οὖτος ἐτελεύτησε.83

XVI. Καμβύσης δὲ ἐκ Μέμφιος ἀπίκετο ἐς Σάϊν ⁸¹ πόλιν, βουλόμενος ποιῆσαι τὰ δὴ καὶ ἐποίησε. ἐπεί τε γὰρ ἐσῆλθε ἐς τὰ τοῦ

even in heroes, to weep, but the very effect of humanity, and proof of a generous temper; Eustathius.

75. ἐτετεύχεε]. i. e. ἐτετυχήκει.

M. G. G. 251.

76. αὐτῷ—ἐσελθεῖν] Verbs, compounded with prepositions which never govern a dative, take that case to express direction towards an object; τοῖσι ἐ-βδονὴν, i. 24. M. G. G. 394. c. Euripides has διῆλθε with an accusative, Sup. 298. MAR.

77. παρά] M. G.G. 588. c.

78. ηπιστήθη] he had had the sense, he had known how. This verb has an active signification with a passive form, as μέμφομα has; ἐπίστασο είναι αἰεὶ τοιοῦτος, vii. 29. Werfer. S.

79. $\tau \hat{\omega} \nu$] Either $\tau \hat{\omega} \nu$ is to be construed with $\tau \hat{\eta} \nu$ $\hat{a} \rho \chi \hat{\eta} \nu$, or $a \hat{v} \tau \hat{\omega} \nu$ is re-

dundant.

80. 'Αμυρταίου] The revolt of Inarus and Amyrtæus took place about the 79th olympiad; Thucydides, i. 110. Diodorus, xi. 71. and Ctesias.

81. ἐπάϊστος] φανερός. GL. Understand την ἀπόστασιν τῶν Αἰγυπτίων μηχανώμενος. ST.

82. πιών] i. e. ἀναγκασθείς πιείν.

T.

83. ἐτελεύτησε] Since that time Egypt has had no native race of princes, but has passed under the sway, in succession, of the Persians, the Greeks, the Romans, the Arabs, the Saracens, and the Turks. Thus has been fulfilled the prophecy of Ezekiel, xxx. L.

84. Záïv] The former capital of lower Egypt. A.

'Αμάσιος οίκία, αὐτίκα ἐκέλευε ἐκ τῆς ταφῆς τὸν 'Αμάσιος νέκυν έκφέρειν έξω. ως δε ταυτά οί επιτελέα έγένετο, μαστιγούν εκέλενε και τὰς τρίχας ἀποτίλλειν και κεντοῦν τε και τάλλα πάντα λυμαίνεσθαι. έπεί τε δέ και ταῦτα έκαμον ποιεῦντες· 85 ο γαρ δή νεκρος. ατε τεταριγευμένος, αντειχέ τε και ουδέν διεχέετο εκέλευσέ μιν ο Καμβύσης κατακαῦσαι, ἐντελλόμενος οὐκ ὅσια. Πέρσαι γὰρ θεὸν νομίζουσι είναι πύρ.86 τὸ ὧν κατακαίειν γε τους νεκρους οὐδαμῶς έν νόμω ουδετέροισί έστι.

ΧVII. Μετά δε ταῦτα ὁ Καμβύσης εβουλεύσατο τριφασίας στρατηίας, έπί τε Καργηδονίους, και έπι 'Αμμωνίους, 87 και έπι τούς μακροβίους Αιθίοπας, 88 οίκημένους δε Λιβύης έπὶ τῆ νοτίη θαλάσση.89 βουλευομένω δέ οἱ εδοξε, ἐπὶ μὲν Καρχηδονίους τὸν ναυτικον στρατόν αποστέλλειν έπὶ δὲ 'Αμμωνίους, τοῦ πεζοῦ 90 αποκρίναντα· έπὶ δὲ τοὺς Αἰθίοπας, κατόπτας 91 πρώτον, ὁψομένους τε τὴν έν τούτοισι τοῖσι Αίθίο Δι λεγομένην εἶναι ἡλίου τράπεζαν, 92 εἰ ἔστι άληθέως, και πρὸς ταύτη τὰ άλλα κατοψομένους, δῶρα δὲ τῷ λόγω 93 φέροντας τῶ βασιλέϊ αὐτῶν.

ΧΙΧ. Καμβύση δε ως έδοξε πέμπειν τους κατασκόπους, αυτίκα μετεπέμπετο έξ 'Ελεφαντίνης 94 πόλιος των Ίχθυοφάγων 95 άνδρων

85. έκαμον ποιεθντες 7 they were

tired of doing.

86. πῦρ] Θεὸς παρὰ Πέρσαις νομίζεται τὸ πῦρ, Chrysostom, t. ii. p. 54. B. W. Hence Euphrates, a Persian slave, thus addresses his master : Evφράτην μη καίε, μηδε μιήνης πῦρ ἐπ' ἐμοί· Πέρσης εἰμί· πῦρ δε μιῆναι ἡμῖν πικρότερου θανάτου, Dioscorides, Anth. t. i. p. 503. L. hic gaudere libet, quod non violaverit ignem, Juvenal, xv. 81. The Fire-worshippers, who are detested by the Mahometans, bear a prominent part in oriental romance.

87. 'Aμμωνίουs] Among them was the oracle of Jupiter Ammon, in a spot now called the Oasis of Siwah. A. The Greeks derived the name from αμμος 'sand.'

88. µ. Aillowas] The Abyssinians.

89. τῆ νοτίη θαλάσση] The Arabian gulf. L.

90. τοῦ πεζοῦ] understand μέρος τι. ST. & mesos in military affairs is generally opposed to & vaurikds and includes ή l'ππος, Thucydides, ii. 9. but is sometimes opposed to the latter and denotes infantry only.

91. κατόπτας] iii. 21. οὐδὲ μάρτυ-ρας, οὐδὲ κατόπτας, Homer, H. Mer. 372. αὐτὸς κατόπτης εἴμ' ἐγω, Æschylus, Th. 41. σκοπούς και κατοπτήρως στρατοῦ ἔπεμψα, 36. ΒL.

92. ήλίου τράπεζαν] locus est opiparis epulis semper refertus, quibus indiscretim omnes rescuntur: nam et divinitus eas augeri ferunt, Solinus, xxx. From its being open to all alike, it derived its name; L. compare St. Matthew, v. 45. Homer is supposed to allude to this institution, Il. A. 423. De Pauw, E. and C. iii. 7.

93. τῷ λόγφ] λέξοντας δὲ, ὅτι δῶρα

φέροιεν τῷ βασιλέι. ST.

94. Έλεφαντίνης] The city was situated in an island of the same name, now called Geziret-el-Sag, 'Isle of Flowers.' L. A. In c. 20. $\pi \delta \lambda \iota os$ is omitted. B. 224.

95. 'Ιχθυοφάγων from iχθυς 'fish,' and φάγειν 'to eat;' called also Troτοὺς ἐπισταμένους τὴν Αἰθιωπίδα γλῶσσαν. ἐν ῷ δὲ τούτους μετήϊσαν, 96 ἐν τούτφ ἐκέλευε ἐπὶ τὴν Καρχηδόνα πλέειν τὸν ναυτικὸν στρατόν. ὑοίνικες δὲ οὐκ ἔφασαν ποιήσειν ταῦτα ὑρκίοισί τε γὰρμεγάλοισι ἐνδεδέσθαι, 97 καὶ οὐκ ἃν ποιέειν ὅσια, 98 ἐπὶ τοὺς παῖδας τοὺς ἐωυτῶν στρατευόμενοι. Φοινίκων δὲ οὐ βουλομένων, οἱ λοιποὶο οὐκ ἀξιόμαχοι ἐγίνοντο. Καρχηδόνιοι μέν νυν οὕτω δουλοσύνην διέφυγον πρὸς Περσέων. 99 Καμβύσης γὰρ βίην οὐκ ἐδικαίου προσφέρειν Φοίνιξι, ὅτι σφέας τε αὐτοὺς ἐδεδώκεσαν Πέρσησι, καὶ πᾶς ἐκ Φοινίκων ἤρτητο 100 ὁ ναυτικὸς στρατός. δόντες δὲ καὶ Κύπριοί σφεας αὐτοὺς Πέρσησι, ἐστρατεύοντο ἐπ' Αἴγυπτον.

ΧΧ. Έπει τε δὲ τῷ Καμβύση ἐκ τῆς Ἐλεφαντίνης ἀπίκοντο οἱ Ἰχθυοφάγοι, ἔπεμπε αὐτοὺς ἐς τοὺς Αἰθίοπας, ἐντειλάμενος τὰ λέγειν χρῆν, καὶ δῶρα φέροντας πορφύρεον τε εἶμα καὶ χρύσεον στρεπτὸν 1 περιαυχένιον καὶ ψέλια καὶ μύρου ἀλάβαστρον καὶ φοινικηΐου 4 οἴνου κάδον. 5

glodytæ, from $\tau \rho \omega \gamma \lambda \eta$ 'a cave,' and $\delta \hat{v} \nu a \iota$ 'to enter.' A. Now the Shangallas. L.

96. μετήϊσαν] He adds άξοντες, c. 28. Compare p. 45. n. 53. and p. 49. n. 97. with p. 25. n. 15. To the verbs there given, add μεθήκειν, Euripides, Ph. 451. Tr. 1261. μετανίσσεσθαι, Tr. 131. μεταστείχειν, Hec. 507. μετακαλεῖν, Plato, Ax. μεταστέλλειν, Lucian, ii. 931. The participle μετιών occurs c. 15. ἡλθόν με μέτα, Sophocles, Ph. 346. V. W.

97. δ. μ. ἐνδεδέσθαι] understand μήποτε ἐπὶ τοὺς Καρχηδονίους στρατεύσεσθαι. In the same sense Herodotus uses κατέχεσθαι, i. 29. ST.

98. δσια] The parent state, or μητροπολις, vii. 51. stood in the same relation to its colonies, ώς γονεῖς πρὸς τέκνα, Polybius, xii. 10. The duties were reciprocal, hence Themistocles says to the Ionians, οὐ ποιέετε δίκαια ἐπὶ τοὺς πατέμας στρατευόμενοι, viii. 22. W. Compare the above passages of Herodotus; and iv. 147. 148. viii. 48. with Thucydides, ii. 10. v. 84. &c. vi. 82. Arnold.

99. πρὸς Περσέων] ἀπειλεομένην.

100. ἤρτητο] was dependent. The Phænicians constituted the most considerable part of his fleet in courage

and skill, as well as in numbers: without them in short it would have been worse than useless to attempt any naval expedition. Geinoz. L.

1. στρεπτόν] a twisted collar, or necklace. ix. 20. στρεπτός is properly a masculine adjective, agreeing with όρμος understood; δ περιδεραίος κόσμος, Suidas. Steph. Th. L. G. 8803. The ornaments here mentioned were Median, as Xenophon informs us; Astyages used paint, rouge, and false hair, ταῦτα πάντα Μηδικά ἐστι, καὶ οἱ πορφυροί χιτώνες, και οι κάνδυες, και οί στρεπτοί περί τη δέρη, και τὰ ψέλια περί ταῖν χεροίν, Cyr. i. 3. 2 and 3. Cyrus went to his uncle in a Persian dress with neither πορφυρίδα, ψέλια, nor στρεπτον, ii. 4. 6. Abradatas received from his queen χρυσοῦν κράνος, καὶ περιβραχιόνια (armlets), καὶ ψέλια (bracelets) πλατέα περί τους καρπους των χειρών, καὶ χιτώνα πορφυρούν, καὶ λόφον ὑακινθινοβαφη, vi. 4. 2. The daughter of Cyaxares wore στέφανον χρυσούν, καὶ ψέλια, καὶ στρεπτον, καὶ στολήν Μηδικήν ώς δυνατόν καλλίστην, viii. 5, 18.

2. ψέλια] τὰ ἄκροις βραχίοσι περιτιθέμενα κόσμια, Ammonius. They were also worn as anklets, iv. 168.

3. μ. ἀλάβαστρον] St. Matthew, xxvi. 7. St. Mark, xiv. 3. Crates in

ΧΧΙ. Ές τούτους δή ων τους άνδρας ώς απίκοντο οι Ίχθυσφάγοι. διδόττες τα δώρα τῷ βασιλέι αυτών έλεγον τάδε. " Βασιλεύς ό Περσέων Καμβύσης, βουλόμενος φίλος τοι και ξείνος γειέσθαι, ημέας τε απέπεμψε, ές λόγους τοι έλθειν κελεύων, και δώρα ταυτά τοι διδοί, τοίσι και αυτός μάλιστα ήδεται χρεώμενος." 'Ο δε Αίθίοψ, μαθών, ότι κατόπται ήκοιεν, λέγει προς αυτούς τοιάδε. " Ούτε ό Περσέων βασιλεύς δώρα ύμέας έπεμθε φέροντας, προτιμών πολλου 6 έμοι ξείνος γενέσθαι, ούτε ύμεις λέγετε άληθέα ήκετε? γάρ κατύπται της έμης άρχης ούτε έκεινος άνήρ έστι δίκαιος εί γάρ ην δίκαιος, οὐτ' αν έπεθύμησε χώρης άλλης ή της έωυτου, οὐτ' αν ές δουλοσύνην ανθρώπους ήγε ύπ' ών μηδέν ήδίκηται. νύν δέ αυτώ τόξον τόδε 8 διδόντες, τάδε έπεα λέγετε Βασιλεύς ο Αίθιόπων συμβουλεύει τῷ Περσέων βασιλέι, ἐπεὰν ούτω εὐπετέως θ ελκωσι τὰ τόξα Πέρσαι εόντα μεγάθει τοσαύτα, τότε επ' Αιθίσπας τους μακροβίους, πλήθει ύπερβαλλόμενον, στρατεύεσθαι μέχρι δε τούτου θεοισι είδεναι γάριν, 10 οί 11 ούκ έπὶ νόον τρέπουσι Αίθιόπων παιοί γην άλλην προσκτασθαι τη έωυτων."

Ath. vi. 94. Alexis in Ath. xv. 44. Callimachus, Pall. 13. 15. Συρίω μύρω χρύσει' ἀλάβαστρα, Theocritus, xv. 114. from which it appears to signify a vase for perfumes without restriction as to the materials of which it was made; σκεύη μύρων δεκτικά, Scholiast. The Greek etymology is à 'without,' and λαβή 'a handle;' άγγος μύρου μή έχον λαβάς, λίθινος μυροθήκη, Suidas; λήκυθος λιθίνη πρός μύρων ἀπόθεσιν, σκεθός τι εξ ύέλου, Etym. M. SCHL. These vases were generally made of όνυξ 'onyx,' therefore called λίθος άλαβαστρίτης, Dioscorides, v. 153. which was found best for preserving unguents, Pliny, H. N. xxxvi. 8. and was met with near Thebes in Egypt, Theophrastus, de Lap. p. 154. and in the Arabian mountains, Plin. xxxvi. 7. nardi parvus onyx eliciet cadum, Horace, IV Od. xii. 17. L.

4. φοινικητου] i. 193. ii. 36. Date wine is still the ordinary drink of the Eastern nations. βίκουν φοινικητους οίνου πλέους, i. 194. οΐνος ἀμπέλινος, grape wine, ii. 37. 60. οΐ. ἐκ κριθέων, barley wine, beer, ii. 77. οἶ. ἐκ τοῦ λωτοῦ, lotus wine, iv. 177. L. ἐκ τοῦ λωτοῦ, lotus wine, iv. 177. L.

5, κάδον] By this name the Ionians

call το κεράμιον, Clitarchus in Ath. xi. 45. but the latter word occurs also in our author, κεράμιον οἰνηρον, iii, 6. S.

6. προτιμών πολλού] i. e. περί πολλού ποιούμενος. ST. See p. 52. n. 27.

7. ήκετε] κατάσκοποί ἐστε, κατανοῆσαι τὰ ἴχνη τῆς χώρας ῆκατε, LXX. Gen. xlii. 9.

8. τόξον τόδε] this my bow. πειράσωμεν τόδε τόξον, Anacreon, iii. 24.

9. οὔτω εὐπετέως] understand ὡς ἐγὰν νῶν. The Persian bows were large, vii. 61. Xenophon, An. iii. 4. 9. about three cubits in length; but the Æthiopian bows were ἐκ φοίνικος σπάθης πεποιημένα μακρὰ, τετραπηχέων οὖκ ἐλάσσω; with these they used καλαμίνους οἴστοὺς μικροὺς, which shows that the bows were difficult to bend, vii. 69. Heliodorus, ix. Agatharchidas. The same length is given by Strabo, xvii. and Diodorus, iii. Bochart, Ph. iv. 26. Hence the bow of Pandarus, Homer, II. Δ. 109. is not so extravagantly long as some have thought it.

10. χάριν] Compare this passage with i. 27. and 71.

11. of p. 19. n. 62.

ΧΧΙΙ. Ταῦτα δὲ είπας καὶ ἀνεὶς τὸ τόξον παρέδωκε τοῖσι ήκουσι. ΧΧΥ. Θεησάμενοι δέ τὰ πάντα, οἱ κατάσκοποι ἀπαλλάσσοντο όπίσω, άπαγγειλάντων δε ταυτα τούτων, αυτίκα ο Καμβύσης, οργήν ποιησάμενος, 12 έστρατεύετο έπὶ τοὺς Αίθίοπας, οὕτε παρασκευὴν σίτου οὐδεμίαν παραγγείλας, ούτε λύγον έωυτῷ δοὺς, ὅτι ἐς τὰ έσχατα 13 της γης εμελλε στρατεύεσθαι· οία δε έμμανής 14 τε έων καὶ οὐ φρενήρης,15 ώς ήκουε τῶν Ἰχθυοφάγων, ἐστρατεύετο, Ἑλλήνων μέν τους παρεόντας αυτού ταύτη τάξας υπομένειν, τον δέ πεζον 16 πάντα άμα αγόμενος. έπεί τε δε στρατευόμενος έγενετο έν Θήβησι, 17 ἀπέκρινε τοῦ στρατοῦ ώς 18 πέντε μυριάδας καὶ τούτοισι μέν ένετέλλετο, 'Αμμωνίους έξαιδραποδισαμένους, το χρηστήριον τὸ τοῦ Διὸς ἐμπρῆσαι αὐτὸς δὲ, τὸν λοιπὸν ἄγων στρατὸν, ἡῖε ἐπὶ τους Αιθίσπας, πριν δέ της όδου το πέμπτον μέρος διεληλυθέναι την στρατιήν, αυτίκα πάντα αυτούς, τὰ εἶχον σιτίων ἐχόμενα, 19 ἐπελελοίπες. 20 μετά δὲ τὰ σιτία, καὶ τὰ ὑποξύγια ἐπέλιπε κατεσθιόμενα. εὶ μέν νυν, μαθών ταῦτα, ὁ Καμβύσης ἐγνωσιμάχες,21 καὶ ἀπῆγε

12. δρηγην ποιησάμενος] οὐκ ἐποιήσατο δ. οὐδεμίαν, ἀλλ' ἡπίως αὐτὸν ἀπεπέμψατο, νii. 105. δ. ποιούμενοι, Thucydides, iv. 122. and δρηισθέντες, 123. are the same. Similar phrases are λήθην π . i. 127. καταστροφήν π . vi. 27. θῶμα π . viii. 74. συμφορήν π . iv. 79. V. πένθος π . ii. 1. σπουδήν π . i. 4. and many others. S.

13. ἔσχατα] understand πέρατα. B. 215. εἴ κε τὰ νείατα πείραδ' ἴκηαι γαίης καὶ πόντοιο, Homer, Il. Θ. 478. iturus Cæsar in ultimos orbis Britannos, Horace, I Od. xxxv. 29. extremi orbis Iberi, Lucan, vii. 541. The queen of Abyssinia is said to have come ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς, St. Matthew, xii. 42.

14. έμμανης] What is said of adjectives M. G. G. 444.5. is true of other parts of speech; the same idea which has been expressed positively, is repeated negatively, (or vice versa, as ου φρενήρης, ακρομανής τε, v. 42.) παραφρονέειν, και οὐκ είναι νοήμονα, iii. 34. μαινόμενον, και οὐ φρενήρεα, ix. 55. λυσσῶσαν, οὐδ' ἐπήβολον φρενῶν, Sophocles, An. 498. ἐσωφρόνουν, και οὐκ ἐμαίνοντο, Antiphon, Or. iii. p.

117. In Thucydides and Xenophon, Æschylus and Euripides, such parallelisms are more rare. V. σοφίη, οὐκ ἀγνωμοσύνη, ii. 172.

15. φρενήρης] σώφρων. GL. in his

sober senses.

16. πεζθν] στρατθν is understood; this substantive is supplied in Thucydides, iv. 8. Fischer. B. 255. and in iv. 97.

17. Θήβησι] Thebes, the early capital of Egypt, was celebrated for its hundred gates, and bore the names of Diospolis and Tritonis. On its site Luxor and Carnac now stand. L. A.

18. &s] nearly, about, in a conjec-

tural sense. H. i. 14.

19. σ. ἐχόμενα] p. 74. n. 84. 20. ἐπελελοίπεε] had failed. In this sense Xenophon uses ἐκλείπειν,

H.i. 5.3.

21. έγνωσιμάχεε] had given in, had changed his mind. This verb implies γνώναι τὴν ἐαυτοῦ ἀσθένειαν, τήν τε τῶν ἐναντίων ἰσχύν GL. οι γνώντα, ὅτι πρὸς κρείττονα ἔχει αὐτοῦ μάχην, ἡσυχάσαι, ἡ μετανοῆσαι, Hesychius. B.Δ. vii. 130. viii. 29. Aristophanes, Αν. 555. τί πονεῖς ἄλλως, ἃ σὲ βλά-

οπίσω τον στρατον, έπὶ τη άρχηθεν γενομένη άμαρτάδι ην αν σοφος άνηρ' νῦν δὲ, οὐδένα λόγον ποιεύμενος, ή ε αἰεὶ ές τὸ πρόσω. οἱ δὲ στρατιωται, έως μέν τι είχον έκ τῆς γῆς λαμβάνειν, ποιηφαγέοντες 22 διέξωον έπει δε ές την ψάμμον²³ απίκοντο, δεινον έργον αυτών τινές έργάσαντος έκ δεκάδος γαρ ένα σφέων αυτών αποκληρώσαντες κατέφαγον, πυθύμενος δέ ταυτα ο Καμβύσης, δείσας 24 την άλληλοφαγίην, άπεις τον έπ' Αιθίσπας στύλον, οπίσω έπορεύετο, καί άπικνέεται ές Θήβας, πολλούς άπολέσας του στρατου. έκ Θηβέων δέ καταβάς ές Μέμφιν, τους "Ελληνας άπηκε άποπλέειν. 'Ο μεν έπ' Αίθίοπας στόλος ούτω έπρηξε.25

ΧΧΙΙ. Οἱ δ' αὐτῶν ἐπ' 'Αμμωνίους ἀποσταλέντες στρατεύεσθαι, έπεί τε ορμηθέντες έκ των Θηβέων έπορεύοντο έχοντες άγωγούς, άπικύμενοι μεν ψανεροί 26 είσι ές "Οασιν 27 πύλιν, την εχουσι μεν Σάμιοι, 98 της Αισχριωνίης 9 φυλης λεγόμενοι είναι, ἀπέχουσι δὲ

ψει; χρην γνωσιμαχείν, τὰ δ' ἀμήχαν' έαν, Euripides, Her. Ε. μετεμέλησε, μετέγνω. It properly means τῆ [προ-τέρη έωυτοῦ] γνῶσι [i. e. γνώμη] μάχεσθαι. S.

22. ποιηφαγέουτες] Seneca describes this expedition and its catastrophe, with his usual embellishments, intra primum iter deerant necessaria, nec quidquam subministrabat sterilis, et inculta, humanoque ignota vestigio, regio: sustinebant famem primo tenerrima frondium, et cacumina arborum, tum coria igne mollita, et quidquid necessitas cibum fecerat: postquam inter arenas radices quoque et herbæ defecerant, apparuitque inops etiam animalium solitudo, decimum quemque sortiti alimentum habuerunt fame sævius, de I. iii. 20. W.

23. ψάμμον] On the supposition that they started from Thebes, and that Sennar was the entrance into Ethiopia, they never got through the

desert of Selima. R.

24. deloas] timuit ne et ipse vocaretur ad sortem: servabantur interim illi generosæ aves, et instrumenta epularum camelis vehebantur; quum sortirentur milites ejus, quis male periret, quis pejus viveret, Seneca, de I. iii. 20. L.

25. ούτω επρηξε] fared thus; ούτω έδυστύχησε. The word κακῶs is often suppressed, iv. 77. Thucydides, vii. 24. Demosthenes, pro Cor. lvii. V. It is added in c. 27. έωυτοῦ κ. πρήξαν-The omission is an euphe-TOS. mism.

26. φάνεροί] ί. ε. φανερόν έστι, ότι

ἀπίκοντο. ŠT. p. 87. n. 28. 27. "Οασιν] The Oases are insulated fertile spots in the midst of the desert. This was the greater Oasis, Al-Wah of the moderns. R. L. The word according to its Coptic etymology signifies "a habitable place, a fertile island." A. Strabo compares Africa to a leopard, κατάστικτος γάρ έστι ταις οικήσεσι περιεχομέναις έρήμω καί ανύδρω γη καλούσι δέ τας τοιαύτας οίκήσεις Αὐάσεις οἱ Αἰγύπτιοι, ii. p. 130. D. Αὐ. οἱ Αἰ. καλ. τὰς οἰκουμένας χώρας, περιεχομένας κύκλω μεγάλαις έρημίαις, ως αν νήσους πελαγίας, xvii. p. 791. A. Bochart, Ph. iv. 29.

28. Σάμιοι | Samos had anciently many other names. Juno received peculiar honours there. Pythagoras was a native of the island. A.

29. Aioxpiwvins | According to Themistagoras, there were originally but two tribes at Samos, namely, Schesia or Chesia, and Astypalæa. V.

έπτὰ ἡμερέων ὁδὸν ἀπὸ Θηβέων διὰ ψάμμου 30 οὐνομάζεται δὲ ὁ χῶρος οὖτος, κατὰ Ἑλλήνων γλῶσσαν, 31 Μακάρων νῆσος. 32 ἐς μὲν δὴ τοῦτον τὸν χῶρον λέγεται ἀπικέσθαι τὸν στρατόν τὸ ἐνθεῦτεν δὲ, ὅτι μὴ αὐτοὶ 'Αμμώνιοι καὶ οἱ τούτων ἀκούσαντες, ἄλλοι οὐδένες οὐδὲν ἔχουσι εἰπεῖν περὶ αὐτῶν' οὕτε γὰρ ἐς τοὺς 'Αμμωνίους ἀπίκοντο, οὕτε ὸπίσω ἐνύστησαν. λέγεται δὲ τάδε ὑπ' αὐτῶν 'Αμμωνίων ἐπειδὴ ἐκ τῆς 'Οάσιος ταὐτης ἰέναι διὰ τῆς ψάμμου ἐπί σφεας, γενέσθαι τε αὐτοὺς μεταξύ κου μάλιστα αὐτῶν τε καὶ τῆς 'Οάσιος, ἄριστον αἰρεομένοισι αὐτέοισι ἐπιπνεῦσαι 33 νότον μέγαν τε καὶ ἐξαίσιον, φορέοντα δὲ θῖνας τῆς ψάμμου, καταχῶσαί σφεας, καὶ τρόπω τοιούτω ἀφανισθῆναι. 'Αμμώνιοι μὲν οὕτω λέγουσι γενέσθαι περὶ τῆς στρατιῆς ταύτης.

ΧΧΥΙΙ. 'Απιγμένου δὲ Καμβύσεω ἐς Μέμφιν, ἐφάνη Αἰγυπτίοισι ὁ "Απις, 34 τὸν "Ελληνες "Επαφον 35 καλέουσι ἐπιφανέος δὲ τούτου γενομένου, αὐτίκα οἱ Αἰγύπτιοι εἴματά τε ἐφόρεον τὰ κάλλιστα καὶ ἦσαν ἐν θαλίησι. ἰδὼν δὲ ταῦτα τοὺς Αἰγυπτίους ποιεῦντας, ὁ Καμβύσης, πάγχυ σφέας καταδύζας, ἐωυτοῦ κακῶς πρήξαντος, χαρμόσυνα ταῦτα ποιέειν, ἐκάλεε τοὺς ἐπιτρόπους τῆς Μέμφιος ἀπικομένους δὲ ἐς ὑψιν εἴρετο, "ὅ τι πρότερον μὲν, ἐόντος αὐτοῦ ἐν Μέμφι, ἐποίευν τοιοῦτον οὐδὲν Αἰγύπτιοι τότε δὲ, ἐπεὶ αὐτὸς παρείη τῆς στρατιῆς πλῆθός τι ἀποβαλών;" οἱ δὲ ἔφραζον, "ὅς σφι θεὸς 36 εῖη φανεὶς, διὰ χρόνου πολλοῦ ἐωθὼς 37 ἐπιφαίνεσθαι 38 καὶ ὡς, ἐπεὰν φανῆ, τότε πάντες οἱ Αἰγύπτιοι κεχαρηκότες

30. διὰ ψάμμου] i. e. καὶ αῦτη ἡ δδός ἐστι δ. ψ. over or across the sand.

31. κ. Έ. γλῶσσαν] The article τὴν is inserted before Ἑλλήνων, ii. 30. iv. 52. it is omitted in the expression κατὰ Ἑλλάδα γλ. iv. 110. vi. 98. V.

32. Μακάρων νῆσοs] Isle of the Blessed. These "tufted isles, That verdant rise amid the Libyan world," Thomson, Summer, 922. abound in springs encircled by large palm groves, which form a little paradise. Bruce. R. TR. L. By a similar metaphor the Arabs call a camel "ship of the desert."

33. ἐπιπνεῦσαι] aliquando Cambyses ad Ammonem misit exercitum: quem arena, austro mota, et more nivis incidens, texit; deinde obruit, Seneca,

N. Q. ii. 30. The army might have perished through fatigue and from thirst, R. or possibly from the Simoom or blast of the desert.

34. 'Aπις] ii. 38. S.

35. Έπαφον] ὁ δὲ Α. κατὰ τὴν Ἑλλήνων γλῶσσάν ἐστι Ἑ. ii. 153. S. The Egyptians denied this identity, and affirmed Apis to be the more ancient by several hundred centuries, Ælian, N. A. xi. 10. Æschylus derives the name from ἐπαφάω, P. V. 874. L.

36. $\theta \epsilon \delta s$] This ox was the emblem, or representative, of Osiris or the Sun.

L.

37. ἐωθὼs] Μ. G. G. 189. obs. 3. ἔωθε ἐπιφαίνεσθαι, ii. 91.

38. ἐπιφαίνεσθαι] to manifest himself. Hence the English word " Epiphany."

όρτά 2οιεν." τα ῦτα ἀκούσας, ὁ Καμβύσης ἔφη ψεύδεσθαί σφεας καὶ ώς ψευδομένους, θανάτω έξημίου.

ΧΧΥΙΙΙ. 'Αποκτείνας δὲ τούτους, δεύτερα τοὺς ἰρέας ἐκάλεε ἐς ὅψιν λεγόντων δὲ κατὰ τὰ αὐτὰ τῶν ἰρέων, οὐ λήσειν ἔφη αὐτὸν, εἰ θεός τις χειροήθης ³⁹ ἀπιγμένος εἰη Αἰγυπτίοισι. τοσαῦτα δὲ εἴπας, ἐπάγειν ἐκέλευε τὸν "Απιν τοὺς ἰρέας. οἱ μὲν δὴ μετήϊσαν ἄξοντες. ἔχει δὲ ὁ μόσχος οὖτος, ὁ "Απις καλεόμενος, σημήϊα ⁴⁰ τοιάδε' ἐων μέλας, ἐπὶ μὲν τῷ μετώπῳ λευκόν τι τρίγωνον ⁴¹ φορέει' ἐπὶ δὲ τοῦ τώτου, αἰετὸν εἰκασμένον' ἐν δὲ τῆ οὐρῆ, τὰς τρίχας διπλᾶς' ἐπὶ δὲ τῆ γλώσση, κάνθαρον.

ΧΧΙΧ. 'Ως δὲ ἡγαγον τὸν "Απιν οἱ ἰρέες, ὁ Καμβύσης, οῖα ἐων ὑπομαργότερος, ¹³ σπασάμενος ¹⁴ τὸ ἐγχειρίδιον, θέλων τύψαι τὴν γαστέρα τοῦ "Απιος, παίει ¹⁵ τὸν μηρών γελάσας δὲ, εἶπε πρὸς τοὺς ἰρέας '' ⁷Ω κακαὶ κεφαλαὶ, ⁴⁶ τοιοῦτοι θεοὶ γίνονται, ἕναιμοί τε, καὶ σαρκώδεες, καὶ ἐπαΐοντες σιδηρίων; ἄξιος μὲν Αἰγυπτίων οῦτός γε ὁ θεός ἀτάρ τοι ὑμεῖς γε οὐ χαίροντες ⁴⁷ γέλωτα ἐμὲ θήσεσθε."

39. χειροήθης] Virgil describes a tame stag, as adsuctus imperiis: manum patiens, mensæque adsuctus herili, Æ. vii. 487. 490. The Latin word mansuctus is derived from manui adsuctus. Steph. Th. L. G. 10472.

40. σημήτα] Ælian says these marks were twenty-nine in number, N. A. xi. 10. maximeque omnium corniculantis lunæ specie latere dextro insignis, Ammianus M. xxii; 33. L.

11. τι τρίγωνον] This emendation of Count Caylus is adopted by L. and approved of by W. V. and S. The brazen figures of Apis have on their forehead a triangle, which was emblematical of Egypt and of fertility. W. V.

42. ἐπὶ] Some copyist probably wrote this instead of ὁπὸ, from his eye catching the words ἐπὶ δὲ in the preceding line. Pliny has sub, N. H. viii. 46. and Porphyrius ὑπὸ τῷ γλώττη, in Euseb. Pr. Év. iii. 13. W.

43. ύπομαργότερος] ira furor brevis est, Horace, 1 Ep. ii. 62. Κάτων ό πρεσ-βύτερος έφη, άνδρα θυμούμενον μανικοῦ διαφέρειν μόνον τῷ χρονῷ, Plutarch. Apoph. B.1.

44. σπασάμενος] έλκύσας, γυμνάσας, Hesychius. τὸ ξίφος γ' ἐσπᾶτο, μαίνεσ- θαι δοκῶν, Aristophanes, R. 564. The same verb is used with ἄορ, Homer, Od. K. 430. ἔγχος, Il. Τ. 387. μάχαιραν, St. Mark, xiv. 47. δομφαίαν, LXX. Jud. viii. 20. SCHL.

45. παίει] Artaxerxes Ochus, on hearing that the Egyptians called him "an ass," said "δ μέντοι ὄνος οδτος δμῶν κατευωχήσεται τον βοῦν;" and then, Plutarch adds, ἔθυσε τον βοῦν, de ſ. et O. 31. V.

46. κεφαλα] "Απολλον, α δία κεφαλά, Euripides, Rh. 226. δ φιλία φιλία κ., τέκνον, 899. κάρα frequently occurs in Greek tragedy, δ κακὸν κάρα, Hip. 647. ausus es, nefundissimum caput? Justin, xviii. 7. vidiculum caput! Terence, An. ii. 2. 34. ingratum caput, Seneca, M. 465.

47. χαίροντες] with impunity, p. 80. n. 47. iii. 36. γεγηθώς is used in the same sense, η καὶ γεγηθώς ταῦτ' ἀεὶ λέξειν δοκεῖς; Ε. R. 368. L. which question expresses concisely those of Juvenal, impune ergo mihi recitarerit, ille togatas, hic elegos? impune diem consumpserit ingens Telephus? 1. 3.

Ταῦτα εἴπας, ἐνετείλατο τοῖσι ταῦτα πρήσσουσι, 48 τοὺς μὲν ἰρέας ἀπομαστιγῶσαι Αἰγυπτίων δὲ τῶν ἄλλων, τὸν ᾶν λάβωσι ὀρτάΖοντα, κτείνειν. ὀρτὴ μὲν δὴ διελέλυτο Αἰγυπτίοισι οἱ δὲ ἰρέες ἐδικαιεῦντο 49 ὁ δὲ "Απις, πεπληγμένος τὸν μηρὸν, ἔφθινε ἐν τῷ ἰρῷ κατακείμενος. καὶ τὸν μὲν, τελευτήσαντα ἐκ τοῦ τρώματος, ἔθαψαν 50 οἱ ἰρέες λάθρη Καμβύσεω.

ΧΧΧ. Καμβύσης δὲ, ὡς λέγουσι Αἰγύπτιοι, αὐτίκα διὰ τοῦτο τὸ ἀδίκημα ἐμάνη, ἐων οὐδὲ πρότερον φρενήρης. καὶ πρῶτα μὲν τῶν κακῶν ἐξεργάσατο τὸν ἀδελφεὸν Σμέρδιν, 51 ἐόντα πατρὸς καὶ μητρὸς τῆς αὐτῆς τὸν ἀπέπεμψε ἐς Πέρσας φθόνω ἐξ Αἰγύπτου, ὅτι τὸ τόζον μοῦνος Περσέων ὅσον τε ἐπὶ δύο δακτύλους εἴρυσε, τὸ παρὰ τοῦ Αἰθίοπος ἤνεικαν οἱ Ἰχθυοφάγοι τῶν δὲ ἄλλων Περσέων οὐδεὶς οἶός τε ἐγένετο. ἀποιχομένου ὧν ἐς Πέρσας τοῦ Σμέρδιος, ὄψιν εἶδε ὁ Καμβύσης ἐν τῷ ὕπνῳ τοιήνδε ἔδοξέ οἱ ἄγγελον ἐλθόντα ἐκ Περσέων ἀγγέλλειν, ὡς ἐν τῷ θρόνω τῷ βασιληῖω ἰζόμενος Σμέρδις τῷ κεφαλῆ τοῦ οὐρανοῦ ψαύσειε. 52 πρὸς ὧν ταῦτα, 53 δείσας περὶ ἐωυτοῦ, μή μιν ἀποκτείνας ὁ ἀδελφεὸς ἄρχη, πέμπει Πρηξάσπεα ἐς Πέρσας, ὅς ἦν οἱ ἀνὴρ Περσέων πιστότατος, ἀποκτενέοντά μιν. ὁ δὲ, ἀναβὰς ἐς Σοῦσα, 54 ἀπέκτεινε Σμέρδιν οἱ μὲν λέγουσι, ἐπ᾽ ἄγρην ἐξαγαγόντα οἱ δὲ, ἐς τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν προσαγαγόντα 55 καταποντώσαι.

ΧΧΧΙ. Πρῶτον μὲν δὴ λέγουσι Καμβύση τῶν κακῶν ἄρξαι τοῦτο. δεύτερα δὲ ἐξεργάσατο τὴν ἀδελφεὴν, ἐπισπομένην οἱ ἐς Αϊγυπτον, τῆ καὶ συνοίκες, καὶ ἦν ⁵⁶ οἱ ἀπ' ἀμφοτέρων ⁵⁷ ἀδελφεή.

48. τ. τ. πρήσσουσι] τούτοις, ων τδ έργον ἢν ταῦτα πράττειν. ST.

49. ἐδικαιεῦντο] δικαιοῦν has two significations, δίκαιον νομίζειν and κολάζειν, Suidas, i. 100. v. 92, 2. S.

50. ἔθαψαν] Plutarch says Cambyses ordered the carcase to be thrown to the dogs, de I. et O. p. 368. r. L.

51. Σμέρδιν] so called also by Aristotle, but Merdis by Æschylus, Mergis by Justin, Tanaoxares by Xenophon, Tanyoxarces by Ctesias. ἐπεὶ Κύρος ἐτελεύτησεν, εὐθὺς αὐτοῦ οἱ παῖδες ἐστασίαζον, Xen. Cyr. viii. 8. 2. SCHN.

52. ψαύσειε] The same expression occurs in Aristanetus, i. 11. and Ælian, V. H. xii. 41. ή δόξα τῶν ἄστρων ἔψανε, Eunapius, V. Ædes. p. 48. πα-

τέρων ἀρεταὶ ψαύουσαι τῆς οὐρανίας ἀψίδος, Libanius, t. ii. p. 115. B. sublimi feriam sidera rertice, Horace, t Od. i. 36. tangere divos rebar, Statius, Th. iii. 155. W. ἐς οὐρανον τμμιν ἀλεῦμαι, Theocritus, v. 144. caput extulit, et tetigit summos vertice deos, Ovid, F. i. 209. sese attollit in auras, et caput inter nubila condit, Virgil. Æn. iv. 176.

53. πρὸς ὢν ταῦτα] π. ὢ. τὴν ὄψιν

ταύτην, i. 38.

54. Σοῦσα] "The city of Lilies," Shushan in Scripture, now Shuster or Tostar, the capital of Cissia, and the winter residence of the Persian kings. A. L.

ΧΧΧΙΥ. Τάδε δ' ές τους άλλους Πέρσας έξεμάνη λέγεται γάρ είπειν αυτών πρώς Πρηξάσπεα. 58 τον έτίμα τε μάλιστα, καί οι τας άγγελίας εφύρεε ούτος, 59 τούτου τε ο παις οινοχόος ην τῷ Καμβύση, τιμή δε και αύτη ου σμικρή είπειν δε λέγεται τάδε " Πρήξασπες, κοιόν μέ τινα νομίζουσι Πέρσαι είναι άνδρα; τίνας τε λόγους περί έμέο ποιεύνται;" Τὸν δὲ εἰπεῖν: " Λ δέσποτα, τὰ μὲν ἄλλα πάντα μεγάλως έπαινέαι, τη δε φιλοινίη 60 σε φασι πλεόνως 61 προσκέεσθαι." Τὸν μέν δή λέγειν ταῦτα περί Περσέων τὸν δὲ, θυμωθέντα, τοιάδε ἀμείβεσθαι "Νου άρα μέ φασι Πέρσαι οίνω προσκείμενον παραφρονέειν, και ούκ είναι νοήμονα ούδ' άρα σφέων οί πρότεροι λόγοι ἦσαν ἀληθέες." Πρότερον γὰρ δη ἄρα, Περσέων οί συνέδρων έόντων και Κροίσου, είρετο Καμβύσης, " κοιός τις δοκέοι άνηρ είναι προς τον πατέρα τελέπαι 62 Κύρον." οι δε άμειβοντο, " ώς είη ἀμείνων τοῦ πατρός τά τε γαρ ἐκείνου πάντα ἔχειν αὐτὸν, καὶ προσεκτήσθαι Αίγυπτόν τε καὶ τὴν θάλασσαν." Πέρσαι μὲν δὴ ταῦτα ἔλεγον Κροῖσος δὲ, παρεών τε καὶ οὐκ ἀρεσκόμενος 63 τῆ κρίσει, είπε πρὸς τὸν Καμβύσεα τάδε " Έμοι μέν νυν, Ε παῖ Κύ-

verbs of different government, δs-ἡ—
δ—are often put but once, instead of being repeated with the latter verb and in a different case. M. G. G. 428.
ST. Strictly speaking, this should be either καὶ ἡ ἦν, or ἐούση. Compare note 59.

57. ἀπ' ἀμφοτέρων] understand γονέων οι τοκέων. SCH W. Ξέρξεω ἀ. ἀ. ἀδελφοδι, vii. 97. which Pausanias imitates Δωρίεως ἀ. ἀ. ἀδελφος, iii. 4. he also has ὁ Πτολεμαῖος ᾿Αρσινόης ἀδελφῆς ἀμφοτέρωθεν ἐρασθείς, i. 7. SCH. Our author said in c. 30. ἀδελφεδι ἐῶν πατρὸς καὶ μητρὸς τῆς αὐτῆς.

58. Πρηξάσπεα] Cambysem regem, nimis deditum vino, Præxuspes unus ex carissimis monebat, ut parcius biberet. ad hoc ille, "ut scias," inquit, "quemadmodum nunquam excidam mihi, approbabojam, et oculos post vinum in officio esse, et manus." bibit deinde liberalius, et objurgatoris filium ultra limen jubet stare. tunc intendit arcum et ipsum cor adolescentis, id enim se petere dixerat, figit; recisoque pectore hærens in ipso corde spiculum ostendit: ac respiciens patrem "salisne certam haberet manum?" interrogavit. at ille Herod.

negavit "Apollinem potuisse certius dimittere," Seneca, de I. iii. 14. V.

59. oi—oiτοs] Ín the construction mentioned in note 56., instead of the relative being repeated, a demonstrative is often used in the latter clause. M. G. G. 468. 3. These words should be, regularly, δε αὐτῷ; so τὴν ἔσχε, καὶ νῦν αὐτῆς τυραννεύει, i. e. κ. ἤς ν. τ. iii. 120. ἤπερ ἡμετέρη τέ ἐστι, καὶ τὰ λόγια λέγιει ὑπ ἡμέων αὐτὴν δέεων κτισθῆναι, i. e. κ. ἡν τ. λ. λ. ὑ. ἡ. δ. κ. viii. 62. δε συνεθῆρα ἡμῦν, καὶ σύ μοι ἐδόκειs θαυμάζειν αὐτὸν, Xenophon, Cyr. iii, 1. 38. ST.

60. φιλοινίη] The Persians οἴνω κάρτα προσκέαται, i. 133. φίλοινός ἐστιν, δι πρός οἶνον ἔτοιμος πλεῖστον δὲ ἔπιε τῶν ἡρώων Νέστωρ ὁ τρίγερων φανερῶς γὰρ αὐτὸς προσέκειτο τῶν ἄλλων μᾶλλον τῷ οἴνω καὶ διὰ τὴν φιλοποσίαν λαμβάνει δῶρον φιάλην, Athenœus, x. 42. V.

61. πλεόνως] ή πρέποι. ST.

62. τελέσαι] understand ωστε, so as to come up to, Reisk. Abresch. W.

am 63. ἀρεσκόμενος] with a dative, ille M. G. G. 383. 5.
Vol. I. Μ

ρου, οὐ δοκέεις όμοῖος εἶναι τῷ πατέρι οὐ γάρ κώ τοί έστι υίὸς, οἷόν σε ἐκεῖνος κατελίπετο." Ἡσθη τε ταῦτα ἀκούσας 64 ὁ Καμβύσης, καὶ ἐπαίνεε τὴν Κροίσου κρίσιν.

ΧΧΧΥ. Τούτων δη ων έπιμνησθέντα, δργη λέγειν προς τον Πρηξάσπεα " Σὰ νῦν μάθε αὐτὸς, εἰ 65 λέγουσι Πέρσαι ἀληθέα, είτε αυτοί λέγοντες ταυτα παραφρονέουσι εί μεν γάρ του παιδος τοῦ σοῦ τοῦδε, ἐστεῶτος ἐν τοῖσι προθύροισι, βαλών τύχοιμι μέσης της καρδίης, Πέρσαι φανέονται λέγοντες ούδεν 66 ην δ' άμάρτω. φάναι 67 Πέρσας τε λέγειν άληθέα, καί με μη σωφρονέειν." Ταύτα δέ εἰπόντα, καὶ διατείναντα τὸ τόζον, 68 βαλέειν τὸν παῖδα πεσύντος δέ του παιδός, άνασχίζειν αυτύν κελεύειν, και σκέθασθαι τὸ βλημα. 60 ως δε έν τη καρδίη εύρεθηναι ένεόντα τον δίστον, είπειν προς τον πατέρα του παιδός, γελάσαντα και περιχαρέα γενόμενον " Πρήξασπες, ώς μεν έγωγε οὐ μαίνομαι, Πέρσαι τε παραφρονέουσι, δηλά τοι γέγονε τον δέ μοι είπε, τίνα το είδες ήδη πάντων ανθρώπων ούτως επίσκοπα τοξεύοντα;" 71 Πρηξάσπεα δε, ορέοντα άιδρα ού φρενήρεα, και περί έωυτω δειμαίνοντα, είπειν " Δέσποτα, ούδ' αντο αυτόν έγωνε δονέω τον θεοντο ούτω αν καλώς βαλέειν." Τότε μέν ταῦτα έξεργάσατο ετέρωθι δε Περσέων, όμοια 74 τοισι πρώτοισι, δυώδεκα έπ' ούδεμιῆ αἰτίη ἀξιόχρεφ έλων, ζώοντας έπὶ κεφαλήν κατώρυξε.75

64. ήσθη — ἀκούσας] ήδομαί σ' εἰσιδῶν, Suphocles, Ph. 903. οὐκ ἄχθομαί σ' ἰδῶν καὶ λαβῶν φίλου, 680. τέρπομαι ὁρῶν, Diphilus Ath. ii. 27. ἀκούων ἡχθόμην, Lysias, p. 153, 6. ὁμιλῶν ήδεται, Euripides, Phæn. ix. 7. δυνατωτέρους ποιούντες ήδονται, Xenophon, Hier. v. 3. V. The participle is sometimes omitted, and the accusative remains; ήδεται τὴν εἰρήνην, Menander, Leg. Εκς. p. 135. ήσθην βαιὰ, Aristophanes, Ach. 2. τί ἡ, 4. ἔτερον ἡ., 13. W. SCH. B. 16.

65. εἰ] whether, εἴτε οτ. εἰ δικαίως, εἴτε μλ, Æschylus, Eu. 465. instead of εἰτε being used twice. HER. on Vig. viii. 6, 14.

66. λ. οὐδὲν] i. e. ψευδέα. Plato uses this expression, Men. p. 79. ε. p. 92. p. and for ἀληθέα, he has λ. τι, Crit. p. 46. p. ST.

Crit. p. 46. p. ST. 67. φάναι] M. G. G. 544. ST. supply ξξεστι.

68. διατείναντα τ. τ.] Xenophon,

Cyr. i. 4. 23. The substantive is often suppressed. SCH. B. 70.

69. βλημα] Euripides, Sup. 340.

70. τίνα] εἰ τίνα ήδη πάντων εἶδες ὀλβιώτατον; i. 30.

71. ἐπίσκοπα τ.] τόξον δ' ἐντανύσαι, καὶ ἐπίσκοπον εἶναι ὀῖστῶν, Theocritus, καὶ ἐπίσκοπον εἶναι ὀῖστῶν, Theocritus, καὶν. 105. L. ἔκυρσας, ἄστε τοξότης ἄκρος, σκοποῦ, Æschylus, Ag. 611. τύχεν ἄντα σκοποῦ, ἄπ' ἀπὸ τόξον iels, Pindar, N. vi. 46. ἔπεχε σκοπῷ τόξον τίνα βάλλομεν ὀῖστοὺς ἱέντες; ἐπὶ ᾿Ακράγαντα τανύσαις, Ο. ii. 160. BL.

72. av] Respecting the use of av twice in the same sentence, see HER.

on Vig. viii. 3. 1.

73. αὐτὸν—τὸν θεὸν] Apollo, the god of Archery. Bellanger. L.

74. δμοῖα] Neuter plural used adverbially: of equal rank with. They were the same as the 'Ομότιμοι, ''Peers,'' mentioned by Xenophon repeatedly, L. p. 143. n. 55.

75. ζ. ε. κ. κατώρυξε] buried alive

ΧΧΧΥΙ. Ταύτα δέ μιν ποιεύντα έδικαίωσε Κροίσος ὁ Λυδός νουθετήσαι τοισίδε τοισι έπεσι " 3 βασιλεύ, μη πάντα ήλικιη καί θυμω έπίτρεπε, άλλ' ίσχε και καταλάμβανε σεωυτόν. 76 άγαθόν τι, πρόνουν είναι σοφοντί δε ή προμηθείη 78 σύ δε κτείνεις μεν άνδρας, σεωυτού πολιήτας, έπ' οὐδεμιῆ αἰτίη ἀξιόχρεφ ελών, κτείνεις δὲ παίδας ήν δὲ πολλά τοιαύτα ποιέης, όρα όκως μή σευ ἀποστήσονται Πέρσαι. έμοι δὲ πατήρ σὸς Κύρος ἐνετέλλετο πολλά κελεύων 79 σε νουθετέειν, και υποτίθεσθαι ο τι αν ευρίσκω άγαθόν." 'Ο μέν δή, εύνοιαν φαίνων, συνεβούλευέ οι ταυτα ο δ' άμείβετο τοισδε. " Σύ και έμοι τολμάς συμβουλεύειν, δε χρηστώς μέν την σεωυτοῦ πατρίδα ἐπετρόπευσας, εὖ δὲ τῷ πατρὶ τῷ ἐμῷ συνεβούλευσας, κελεύων αὐτὸν 'Αράξεα ποταμὸν διαβάντα ίέναι έπὶ Μασσαγέτας, βουλομένων εκείνων διαβαίνειν ές την ήμετέρην; και άπο μεν 80 σεωυτον ώλεσας, της σεωυτοῦ πατρίδος κακώς προστάς άπὸ δε ώλεσας Κύρον, πειθόμενον σοι άλλ' ού τι χαίρων 81 έπεί τοι καί πάλαι ές σὲ προφάσιος 82 τεν έδεύμην ἐπιλαβέσθαι." Ταῦτα δὲ είπας, ελάμβανε τὸ τόξον ώς κατατοξεύσων αὐτόν. Κροῖσος δέ αναδραμών έθες έξω ο δε, έπει τε τοξεύσαι ούκ είχε, ένετείλατο τοῖσι θεράπουσι, λαβόντας μιν ἀποκτεῖναι. οἱ δὲ θεράποντες, ἐπι-

up to the chin, L. or with the head downwards. S. This punishment was not uncommon among the Persians vii. 114. W. Barrow, if I mistake not, mentions an instance of a Hottentot at the Cape being put to death by his master in the former manner.

76. σεωντόν] M. G. G. 148. obs. 2. 77. σοφόν] M. G. G. 437. 4. δια-βολή ἐστι δεινότατον, vii. 10, 7. understand κτήμα, which is expressed in φιλοτιμίη, κτ. σκαιόν, iii. 53. triste lupus stabulis, Vigil, E. iii. 80. W. dulce satis humor, 82. or supply χρήμα, which is used by Theocritus, σοφόν τι χρήμι ἄνθρωπος, xv. 83. and Ælian, V. H. i. 3. SCH W. B. 307. and Herodotus, τυραννίς, χρήμα σφαλερόν, iii. 53. Compare Juvenal, iv. 83, &c.

78. προμηθείη] Substantives derived from adjectives in ηs, making the genitive in έos, throw away the termination os, and add in to the root; as προμηθής, προμηθέος, προμηθείη. Therefore read ἀεικείη, i. 115. AP.

79. κελεύων] bidding, desiring;

and below, recommending.

80. ἀπο μὲν] Because prepositions in composition with verbs are used adverbially, these compounds are often found separated by other words, in early writers; the verb need not have been repeated after δέ; compare viii. 33. M. G. G. 594. 2. This figure is called tmesis.

81. α. οῦ τι χ.] These same words occur, followed by ην τόδ ὁρθωθη βέλος, Sophocles, Ph. 1336. by δίς γε πημονὰς ἐρεῖς, Ε. R. 363. by ην γε μη φότης, Euripides, O. 1610. W. ταῦτα τολμήσεις λέγειν might follow here. This participle with a negative conveys a menace of serious evil; by the figure litotes. Hemsterhuys. V. Xenophon, An. v. 6. 18. ST.

82. προφάσιος] οἱ σατράπαι ἐξήτουν πρόφασιν εὐρεῖν κατὰ Δανιήλι καὶ πασαν π. καὶ παράπτυμα καὶ ἄμπλάκημα οὐχ εὖρον κατὰ αὐτοῦ, LXX. Þαπ. νὶ. λ. ἀπὸ τότε ἐζήτει εὐκαιρίαν, ἴνα αὐτὸν παραδῷ, St. Matthew, xxvi. 16. οτ τοῦ παραδούναι αὐτὸν, St. Luke, xxii. 6.

στάμενοι τον τρόπον αὐτοῦ, κατακρύπτουσι τον Κροΐσον, ἐπὶ τῷδε τῷ λόγῳ, ⁸³ ἄστε, εἰ μὲν μεταμελήσει τῷ Καμβύση, καὶ ἐπιξητήσει τὸν Κροῖσον, οἱ δὲ, ἐκφήναντες αὐτὸν, δῶρα λάμψονται ἐωάγρια ⁸⁴ Κροίσον ἢν δὲ μὴ μεταμελῆται, μηδὲ ποθῆ ⁸⁵ μιν, τότε καταχρῆσθαι. ⁸⁶ ἐπόθησέ τε δὴ ὁ Καμβύσης τὸν Κροῖσον οὐ πολλῷ μετέπειτα χρόνῳ ὕστερον καὶ οἱ θεράποντες, μάθοντες τοῦτο, ἐπήγγελλον αὐτῷ, ὡς περιείη. Καμβύσης δὲ "Κροίσῳ μὲν συνήδεσθαι" ⁸⁷ ἔφη " περιεόντι, ἐκείνους μέντοι τοὺς περιποιήσαντας οὐ καταπροτίξεσθαι, ⁸⁸ ἀλλ' ἀποκτενέειν" καὶ ἐποίησε ταῦτα.

ΧΧΧΥΙΙ. Ὁ μὲν δὴ τοιαῦτα πολλὰ ἐς Πέρσας τε καὶ τοὺς ξυμ-

μάχους έξεμαίνετο, μένων έν Μέμφι.

LXI. Καμβύση δὲ τῷ Κύρου, χρονίζοντι περὶ Αἰγυπτον, καὶ παραφρονήσαντι, ἐπανιστέαται ⁸⁰ ἄν δρες μάγοι, ⁹⁰ δύο ἀδελφεοὶ, τῶν τὸν ἔτερον καταλελοίπες τῶν οἰκίων μελεδωνὸν ⁹¹ ὁ Καμβύσης. οὖτος δὴ ὧν οἱ ἐπανέστη, μαθών τε τὸν Σμέρδιος θάνατον, ὡς κρύπτοιτο γενόμενος, ⁹² καὶ ὡς ολίγοι ἦσαν ⁹³ οἱ ἐπιστάμενοι αὐτὸν Περσέων, οἱ δὲ πολλοὶ περιεόντά μιν εἰδείησαν. πρὸς ταῦτα ⁹⁴ βουλεύσας τάδε, ἐπεχείρησε τοῖσι βασιληίοισι. ἦν οἱ ἀδελφεὸς, τὸν εἶπά οἱ συνεπαναστῆναι, οἰκώς ⁹⁵ μάλιστα τὸ εἶδος Σμέρδι τῷ Κύρου, τὸν ὁ Καμβύσης, ἐόντα ἑωυτοῦ ἀδελφεὸν, ἀπέκτεινε. ἦν τε δὴ

83. επl-λόγω] i. e. τοιόνδε λογιζόμενοι, ST. with the following view.

84. δ.—ζωάγρια] δῶρα is often suppressed; Homer, II. Σ. 407. Od. Θ. 462. LEI. B. 76.

85. ποθη] ei desiderium esset,

Livy, ii. 2.

86. καταχρῆσθαι] The construction would require καταχρήσονται, ST. but supply ἔδοξέ σφί μιν κ.

87. συνήδεσθαι] συγχαίρειν, εφή-

δεσθαι, Hesychius. SCHL.

88. καταπροίξεσθαι] προίκα ποιήσαι, ἀτιμωρητί, οίον καταφρονήσαντας, GL. ἀνατεί, ἀμισθι, ἀζημίως ἀπολυθήσεσθαι, to escape scot-free; p. 80. n. 47. κα ταφρονήσειν, δωρεάν γελάσειν, Hesy chius; ἐπεγχανείν, καταγελάσειν χω ρις ζημίας, Scholiast on Arist to in sult with impunity. iii. 156. v. 105. vii. 17. V.

89. ἐπανιστέαται] M. G. G. 210. 1. 90. μάγοι] The magi were a caste consisting of the philosophers and priests of Persia: φιλόσοφοι καὶ φιλό-

θεοι, Suidas; θεοσεβεῖς καὶ θεολόγοι καὶ ἱερεῖς, Hesychius; οἱ περὶ τοὺς θεοὺς ἱερουργοὶ, Ammonius. SCHL.

91. τ. οἰ. μελεδωνὸν] iii. 63. ἐπίτροπον τ. οἰ. iii. 63. 65. οἱ τῶν δωμάτων φύλακες τῶν βασιλείων μάγοι, Manasses, Ann. W.

92. κρύπτοιτο γενόμενος Verbs of "concealing," as well as "showing," are constructed with a participle.

M. G. G. * 548. 5.

93. ἦσαν] Since &s, in quoting a person's words, may have either an indicative or optative, the two constructions are here blended; &s κρύπτοιτο,—καὶ &s ἦσαν,—οἱ δὲ εἰδεἰησαν. Μ. G. G. 507. 3.

94. πρός ταθτα] wherefore. π. τ. βούλευε, Æschylus, P. V. 1066. BL.

95. oikws] M. G.G. 161. Personal resemblance has often fomented great political commotions. TR. An instance in the history of our own country is that of Perkin Warbeck.

όμοῖος εἶδος τῷ Σμέρδι, καὶ δὴ καὶ οὔνομα τωὐτὸ εἶχε Σμέρδιν.96 τοῦτον τὸν ἄνδρα ἀναγνώσας ὁ μάγος ΠατιΖείθης,97 ὤς οἱ αὐτὸς πάντα διαπρήξει, εἶσε ἄγων ἐς τὸν βασιλήμον θρόνον. ποιήσας δὲ τοῦτο, κήρυκας τῷ τε ἄλλη διέπεμπε, καὶ δὴ καὶ 98 ἐς Αἴγυπτον, προερέοντα 90 τῷ στρατῷ, ὡς Σμέρδιος τοῦ Κύρου ἀκουστέα 100 εἴη τοῦ λοιποῦ, ἀλλ' οὐ Καμβύσεω.

LXII. Οἴ τε δὴ ὧν ἄλλοι κήρυκες προηγόρευον ταῦτα, καὶ δὴ καὶ ὁ ἐπ' Αἴγυπτον ταχθεὶς, εὔρισκε γὰρ Καμβύσεα καὶ τὸν στρατὸν ἐόντα τῆς Συρίης ἐν 'Αγβατάνοισι,¹ προηγόρευε, στὰς ἐς μέσον, τὰ ἐντεταλμένα ἐκ τοῦ μάγου. Καμβύσης δὲ, ἀκούσας ταῦτα ἐκ τοῦ κήρυκος, καὶ ἐλπίσας μιν λέγειν ἀληθέα, αὐτός τε προδεδόσθαι ἐκ Πρηξάσπεος, πέμφθέντα γὰρ αὐτὸν ὡς ἀποκτενέοντα Σμέρδιν οὐ ποιῆσαι ταῦτα, βλέψας ἐς τὸν Πρηξάσπεα εἶπε "Πρήξασπες, οὕτω μοι διεπρήξαο, τό τοι προσέθηκα πρῆγμα;" 'Ο δὲ εἶπε' "Ω δέσποτα, οὐκ ἔστι ταῦτα ἀληθέα, ὅκως κοτέ σοι Σμέρδις ἀδελφεὸς ὁ σὸς ἐπανέστηκε, οὐδὲ ὅκως τι ἐξ ἐκείνου τοῦ ἀνδρὸς νεῖκός τοι ἔσται ἢ μέγα ἢ σμικρόν' ³ ἐγὼ γὰρ αὐτὸς, ποιήσας τὰ σύ με ἐκέλευες, ἔθαψά μιν χεροὶ τῆσι ἐμεωυτοῦ. εἰ μέν νυν οἱ τεθνεῶτες ἀνεστέσοι, † προσδέκεό τοι καὶ 'Αστυάγεα τὸν Μῆδον ἐπαναστήσεσθαι' εἰ

96. Σμέρδιν] In Latin the proper name is sometimes the genitive after nomen, sometimes the nominative or accusative in apposition to it, and sometimes the dative to correspond with a noun or pronoun of the person or thing: (1) nationes, quibus Clitarum cognomentum, Tacitus, An. xii. 55. (2) saltatio, cui Titius nomen esset, Cicero, Br. 62. cui Ascanium parentes dixere nomen, Livy, i. 1. (3) nomen Arcturo est mihi, Plautus, R. pr. 5. τφ ούνομα ἢν Δηϊόκης, i. 96. W.

97. Πατιζείθης] The names of these magi are very different according to various authors. W. L.

98. καὶ δὴ καὶ] With the ellipsis fully supplied, the sentence would run thus, κ.δ. κ. κήρυκά τινα ἔπεμπε τῆ ἐς Αἰ. δδῷ προερέοντα, &c.

99. προερέοντα] προηγόρευε, iii. 62. προείπε, i. 84. πρὸ in these verbs means by proclamation. V. προφωνῶ, Sophocles, Œ. R. 223.

100. ἀκουστέα] for ἀκουστέον, p. 9.

n. 16. M. G. G. 443. 1. τῶν κρατούντων ἐστὶ πάντ' ἀκουστέα, Sophocles,
E. 342. V. ἀκούειν means to οὐεγ,
ἀλλων ἀκούειν, δοῦλον ὅντα, Euripides,
Hel. 742. ἀκούει οὐδὲν οὐδεὶν οὐδεὶν οἰδεὶνος,
C. 120. dicto audientem fuisse prætori,
Cicero, Ver. ii. 4. 12. SCHL. Livy,
i. 41. "The trembling steed Nor
hears the rein, nor heeds the sounding
thong," Thomson, Spring, 805. With
respect to the construction, compare
M. G. G. 327. obs. 2. and 374. obs.
with 340. 3.

1. 'Αγβατάνοισι] in monte (Carmelo) oppidum eodem nomine, quondam Ecbatana dictum, Pliny, H. N. v. 19.

2. ἐλπίσαs] p. 45, n. 55. add Juvenal, iv. 57.

οὐδέ τι—ἡ μέγα ἡ σμικρὸν] i. e. none at all. πρῆγμα, ἐκ τοῦ σοί τι ἡ μ, ἢ σ. ἔμελλε λυπηρὸν ἀνασχησεῖν, v. 106. The expression is frequent in the Attic orators. V.

4. ἀνεστέασι] Μ. G. G. 205. 3. είπερ ἄρα νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, 1 Cor. δ' έστι ώσπερ πρό τοῦ, οὐ μή 5 τί τοι ἔκ γε ἐκείνου νεώτερον 6 ἀναβλαστήσει. νῦν ὧν μοι δοκέει, μεταδιώζαντας τὸν κήρυκα, ἐξετάζειν εἰρωτεῦντας, παρ' ὅτευ ήκων προαγορεύει ἡμῖν Σμέρδιος βασιλέος ἀκούειν."

LXIII. Ταῦτα είπαντος Πρηξάσπεος, ήρεσε γαρ Καμβύση, αὐτίκα μεταδίωκτος γενόμενος ὁ κῆρυξ ἦκε ἀπιγμένον δέ μιν είρετο ό Πρηξάσπης τάδε " Ωνθρωπε, ψης γαρ ήκειν παρά Σμέρδιος τοῦ Κύρου άγγελος, νῦν ὧν, είπας την άληθηίην, άπιθι χαίρων 8 κότερα αὐτός τοι Σμέρδις, φαινόμενος ές ύψιν, ένετέλλετο ταῦτα, ή τῶν τις έκείνου ὑπηρετέων;" 'Ο δὲ εἶπε' "Εγὼ Σμέρδιν μὲν τὸν Κύρου, έξ ότου βασιλεύς Καμβύσης ήλασε ές Αίγυπτον, ού κωθ όπωπα· ό δέ μοι μάγος, τον Καμβύσης ἐπίτροπον τῶν οἰκίων ἀπέδεξε, οὖτος ταῦτα ἐνετείλατο, φὰς Σμέρδιν τὸν Κύρου εἶνάι τὸν ταῦτα ἐπιθέμενον εἶπαι πρὸς ὑμέας." 'Ο μεν δή σφι έλεγε, οὐδεν ἐπικατεψευσμένος. Καμβύσης δὲ εἶπε· "Πρήξασπες, σὸ μὲν, οἶα ἀνηρ άγαθος, 10 ποιήσας το κελευόμενον, αιτίην έκπέφευγας· έμοι δὲ τίς αν είη Περσέων ο έπανεστεώς, έπιβατεύων 11 του Σμέρδιος οὐνόματος;" 'Ο δε είπε· " Έγω μοι δοκέω συνιέναι το γεγονος τούτο, ω βασιλεύ· οι μάγοι είσι τοι οι έπανεστεωτες, τόν τε έλιπες μελεδωνών των οικίων, Πατιξείθης, και ο τούτου άδελφεος Σμέρδις."

xv. 15. or, this verb may be equivalent to ἐπανεστέασι, see iii. 66. S.

5. οὐ μὴ] In negative propositions, the future active is used after οὐ μὴ instead of the first aorist subjunctive; M. G. G. 516. b. οὐ φοβητέον ἐστὶ μὴ is implied, ST. as in Æschylus, P. V. 396.

6. νεώτερον] This word used by way of euphemism, or charientismus, is common, and signifies accident, viii. 21. injury, viii. 142. Euripides, Rh. 586. mischief, Aristophanes, C. 338. rebellion, i. 210. v. 35. act of outrage, v. 19. harsh measure, v. 93. Thucydides, i. 132. V. so novissima is used by Tacitus, An. vi. 50.

7. μεταδίωκτος] Verbals in τὸs are

 μεταδίωκτος] Verbals in τὸs are oxytones, in τέος paroxytones; but the compounds are proparoxytones.

M. G. G. 215.

 ἄπιθι χαίρων] ἀποδοὺς τὸν παίδα, ἄπιθι ἀξ'ήμιος, i. 212. ST. πείσεται μὲν οὐδὲν, γῆς δ' ἄπεισιν ἀβλαβὴς, Sophocles, C. R. 229. 9. κω] yet, up to the present moment: hence οὐδέ ποτε is used of time universally, and οὐδέ πώ ποτε of time past only.

10. ἀγαθος] In writing Greek it is useful to recollect that, as a general rule, the following adjectives are oxytones: those ending in ης, νς, κος, ρός; verbals in τός; primitives signifying colours, deformities and defects. Το these add the following twenty, άγαθος, καλός, δείλος, οσφός, σεμνός, κακός, δείλος, δείνος, χαλεπός, ταπείνος, όρθος, ίκανός, μεστός, πολλός, κοινός, καινός, κένδς, στενός, γυμνός, ψιλός. It has been the object to facilitate the retention of this list in the memory, by confining it to such primitives as are of most frequent occurrence.

11. ἐπιβατεθων] iii. 67. ix. 95. This expression has been borrowed by Iamblichus in Phot. B. p. 248. and by Procopius, B. G. i. 1. B. P. i. 25. V. i. 11. &c. W.

LXIV. Ένθαῦτα ἀκούσαντα Καμβύσεα τὸ Σμέρδιος ούνομα ετυψε 12 ή άληθητη των τε λόγων και τοῦ ένυπνίου. Ος έδόκεε έν τω ύπνω απαγγείλαι τινά οί, ώς Σμέρδις, ιδόμενος es τον βασιλήϊον θρόνον, ψαύσειε τη κεφαλή του οὐρανου. μαθών δέ, ώς μάτην ἀπολωλεκώς είη τον άδελφεον, άπεκλαιε Σμέρδιν, άποκλαύσας δέ, καὶ περιημεκτήσας τη ἀπάση 13 συμφορή, ἀναθρώσκει έπὶ τὸν ἴππον, ἐν νύω έχων την ταχίστην ές Σουσα στρατεύεσθαι έπὶ τὸν μάγον. καί οι άναθρώσκοντι έπὶ τὸν ἵππον, τοῦ κουλεοῦ τοῦ ξίφεος ὁ μύκης 14 αποπίπτει γυμνωθέν δε το ξίφος 15 παίει τον μηρόν τρωματισθείς δέ κατά τοῦτο, τη αὐτὸς πρότερον τὸν τῶν Αἰγυπτίων θεὸν "Απιν έπληξε, ως οί καιρίη 16 εδοξε τετύφθαι, είρετο ο Καμβύσης, ο τι τη πόλι ούνομα είη. οί δὲ εἶπαν, ὅτι ᾿Αγβάτανα. τῷ δὲ ἔτι πρότερον έκέχρηστο έκ Βουτους 17 πόλιος, έν 'Αγβατάνοισι τελευτήσειν τον βίον. ὁ μὲν δὴ ἐν τοῖσι Μηδικοῖσι ᾿Αγβατάνοισι ἐδόκες τελευτήσειν γηραιός, έν τοισί οι ην πάντα τὰ πρήγματα 18 τὸ δὲ χρηστήριον τοῖσι ἐν Συρίη 'Αγβατάνοισι ἔλεγε ἄρα, καὶ δὴ ὡς τότε ἐπειρεόμενος ἐπύθετο τῆς πόλιος τὸ οὕνομα, ὑπὸ τῆς συμφορῆς τῆς τε ἐκ τοῦ μάνου έκπεπληγμένος καὶ τοῦ τρώματος, έσωφρόνησε 19 συλλαβών δὲ τὸ θεοπρόπιον, εἶπε " Ἐνθαῦτα Καμβύσεα τὸν Κύρου ἐστὶ πεπρωμένον τελευταν." 20

12. ἔτυψε] percussit illico animum, Terence, An. i. 1. 98.

13. ἀπάση] extreme, accumulated, iii. 65. εἰς πῶσαν ἢλθον ἀπορίαν, Polybius, i. 39, 3. δοκεῖ τῆς πάσης γέμειν κακοπραγμοσύνης, iv. 27, 2. S.

14. μύκης] is literally a mushroom; it was afterwards used for the hilt or pommel of a sword, and apparently for the ferrule or knob at the tip of the scabbard; τοῦ ξίφους ὁ κατὰ τὴν λαβὴν κρατητής καλούμενος, Hesychius; ἡ τοῦ ξ. λαβὴ, Suidas; Eustathius; τὸ ἄκρον τοῦ ξ., τὸ κατακλεῖον τὴν Θήκην, Scholiast on Nicand. Alex. 103. W. P. Steph. Th. L. G. 6258.

15. τὸ ξίφος] ἔργον κάλλιστον καὶ δόξη φανηρώτατον ὁ Καμβύσου παρέσχετο ἀκινάκης, Pausanias, i. 28. V.

the sabre or cimetar.

16. καιρίη] θανασίμη, Hesychius; understand πληγή. The accusative case might be used here; p. 35. n. 45. BL as έτρώθη καιρίαν, Ælian, V. H. xii. 3. τὸ ξίφος δίῆκε τοῦ μηροῦ, πρὸς

μὲν τὸν αὐτίκα θάνατον οὐ καιρίαν, Philostratus, Vit. Apol. viii. 35. The substantive is often expressed, παίει αὐτὸν, καὶ καιρίας μὲν πληγῆς άμαρτάνει, τύπτει δὲ αὐτὸν εἰς τὸν ὧμον, καὶ τιτρώσκει, Χenophon, Cyr. v. 4. 5. $B.\ 217.\ L.$

17. Bourous] In this city there was an oracle of Latona. A.

18. πάντα τὰ πρήγματα] summa rerum, Livy, x. 14.

19. ἐσωφρόνησε] came to his senses, was sobered. Euripides, Tr. 352.

20. τελευτῶν] În the same manner Epaminondas was deceived by the oracle's bidding him beware of Pelagus, which meant a grove and not 'the sea;' and Hannibal was told that he would be buried at Libyssa, which was the name of a place in Bithynia as well as of one in Africa. Many other examples may be found. Pausanias, viii. 11. V. Alexander of Epirus fled from Pandosia in his own country, and fell at Pandosia in Italy, Livy, viii.

LXV. Τότε μεν τοσαύτα ήμερησι δε ύστερον ώς είκοσι μεταπεμψάμενος Περσέων των παρεόντων τους λογιμωτάτους, έλεγέ σφι τάδε " Ω Πέρσαι, καταλελάβηκέ 21 με, τὸ πάντων μάλιστα ἔκρυπτον 22 πρηγμάτων, τοῦτο ἐς ὑμέας ἐκφῆναι. ἐγὼ γὰρ, ἐων23 ἐν Αἰγύπτω, είδον όψιν εν τῷ ὅπνῳ, τὴν μηδαμᾶ ὄφελον24 ἰδεῖν εδόκεον δε 25 μοι άγγελον έλθόντα έξ οϊκου άγγέλλειν, ώς Σμέρδις, ίδόμενος ές τὸν βασιλήϊον θρόνον, ψαύσειε τῆ κεφαλῆ τοῦ οὐρανοῦ. δείσας δὲ, μη απαιρεθέω την αρχην προς του άδελφεου, εποίησα ταχύτερα ή σοφώτερα. 26 έν τη γαρ ανθρωπηίη φύσει οὐκ ένην άρα τὸ μέλλον γίνεσθαι ἀποτρέπειν 27 έγω δε ο μάταιος 28 Πρηξάσπεα ἀποπέμπω ές Σοῦσα ἀποκτενέοντα Σμέρδιν. ἐξεργασθέντος δὲ κακοῦ τοσούτου, άδεῶς διαιτώμην, οὐδαμᾶ ἐπιλεξάμενος, μή κοτέ τίς μοι, Σμέρδιος ύπαραιρημένου, άλλος έπανασταίη άνθρώπων. παντός δέ του μέλλοντος έσεσθαι²⁹ άμαρτων, άδελφεοκτόνος 30 τε, οὐδεν δέον, 31 γέγονα, καὶ τῆς βασιληίης οὐδεν ἦσσον ἐστέρημαι. Σμέρδις γὰρ δή ην ο μάγος, τόν μοι ο δαίμων πρυέφαινε έν τη όψει έπαναστήσεσθαι. τὸ μὲν δὴ ἔργον ἐξέργασταί μοι, καὶ Σμέρδιν τὸν Κύρου μηκέτι ὑμῖν έόντα λογίζεσθε οί δε υμίν μάγοι κρατέουσι των βασιληίων, τόν τε έλιπον επίτροπον των οικίων, και δ εκείνου άδελφεος Σμέρδις. τὸν μέν νυν μάλιστα χρην, έμεῦ 32 αἰσχρὰ πρὸς τῶν μάγων πεπονθότος, τιμωρέειν έμοι, οδτος μεν 33 ανοσίω μόρω τετελεύτηκε υπό των έωυτοῦ οἰκηϊωτάτων.34 τούτου δὲ μηκέτι ἐόντος, δεύτερα τῶν λοιπων 35 ύμιν, ω Πέρσαι, γίνεται μοι άναγκαιότατον έντέλλεσθαι, τα

24. Henry the Fourth, who expected to die at Jerusalem, breathed his last in the Jerusalem chamber, Shakspeare, H. IV. part II, iv. end. TR.

21. καταλελάβηκε] κατείληφε, Pho-

tius. G.

22. ἔκρυπτον] I tried to conceal.

23. εων whilst I was: θύων as he was sacrificing, Xenophon, H. i. 1. 4.

24. ὄφελον] i. 111.

25. δέ] namely, p. 69. n. 36.

26. ταχύτερα ή σοφώτερα] with more haste than wisdom. yvoùs &s T. αὐτὸς ἡ σ. ἐργασμένος είη, vii. 194. πρόθυμος μαλλον ή σοφωτέρα, Euripides, M. 485. HER. on Vig. iii. 2. 12. M. G. G. 456. Thucydides, i. 21.

27. ἀποτρέπειν ut ferme fugiendo in media fata ruitur, Livy, viii. 24.

28. δ μάταιος] fool that I was!

29. τ. μ. ἔσεσθαι] τῶν φοβερῶν ὅντων γενέσθαι, Xenophon, Η. i. 4. 17.

30. ἀδελφεοκτόνος This adjective, as a proparoxytone, would apply to Smerdis; and, with either accent, to Eteocles or Polynices.

31. δέον] δέον εξξασθαι, Demosthenes, Ol. iii. p. 37. The Attics never use the genitive absolute of neuter participles, Phavorinus, p. 81.

32. ἐμεῦ] p. 25. n. 20.

33. οῦτος μέν] p. 68. n. 18.

34. οἰκηϊωτάτων] οἰκεῖος, having its penultimate long, makes οἰκειότατος; but the lonic form olkhios, having a short penultimate, requires w in the antepenultimate of the comparative and superlative degrees.

35. δεύτερα τῶν λοιπῶν] ἐπεὶ τοῦ

θέλω μοι γενέσθαι, τελευτών τὸν βίον καὶ δὴ ὑμῖν τάδε ἐπισκήπτω, ³⁶ θεοὺς τοὺς βασιληΐους ἐπικαλέων, καὶ πᾶσιν ὑμῖν καὶ μάλιστα ᾿Αχαιμενιδέων τοῖσι παρεοῦσι, μὴ περιϊδεῖν τὴν ἡγεμονίην αῦτις ἐς Μήδους περιελθοῦσαν ἀλλ', εἴτε δόλῳ ἔχουσι αὐτὴν κτησάμενοι, δόλῳ ἀπαιρεθῆναι ὑπὸ ὑμέων, εἴτε καὶ σθένει τεῳ κατεργασάμενοι, σθένει κατὰ τὸ καρτερὸν ³⁷ ἀνασώσασθαι. καὶ ταῦτα μὲν ποιεῦσι ὑμῖν γῆ τε καρπὸν ἐκφέροι, καὶ γυναῖκές τε καὶ ποίμνια τίκτοιεν, ἐοῦσι ἐς τὸν ἄπαντα χρώνον ἐλευθέροισι μὴ ἀνασωσαμένοισι δὲ τὴν ἀρχὴν, μηδ' ἐπιχειρήσασι ἀνασώζειν, τὰ ἐναντία τούτοισι ἀρέομαι ³⁸ ὑμῖν γενέσθαι καὶ πρὸς ἔτι τούτοισι, τὸ τέλος ³⁹ Περσέων ἐκάστῳ ἐπιγενέσθαι, οῖον ἐμοὶ ἐπιγέγονε." "Αμα ⁴⁰ τε εἴπας ταῦτα, ὁ Καμβύσης ἀπέκλαιε πᾶσαν τὴν ἑωυτοῦ πρῆζιν.

LXVI. Πέρσαι δ' ως τον βασιλέα εἶδον ἀνακλαύσαντα, πάντες, τά τε ἐσθῆτος ἐχόμενα 41 εἶχον, ταῦτα κατηρείκοντο, 42 καὶ οἰμωγῆ ἀφθόν $_{\Psi}$ διεχρέωντο. μετὰ δὲ ταῦτα, ως ἐσφακέλισέ 43 τε τὸ οστέον

μέσου τυχεῖν ἄκρως χαλεπὸν, κατὰ τὸν δεὐτερον, φατὶ, πλοῦν, τὰ ἐλάχιστα ληπτέον τῶν κακῶν, Aristotle, E. ii. 9. the next best of what is left.

36. ἐπισκήπτω] I deliver as my dying injunctions. This word occurs in a splendid passage of Æschines, νομίσατε δρᾶν πρεσβύτας κλαίοντας, ἰκετεύοντας, ἐπισκήπτοντας μηδενὶ τρόπφ τὸν τῆς Ἑλλάδος ἀλιτήριον στεφανοῦν, in Ct. 49. Sophocles, Œ. R. 252. Ai. 567.

37. σ. κ. τ. καρτερόν] p. 106. n.

38. ἀρέομαι] ταῦτα τοῖς μὴ δρῶσιν εὕχομαι θεοὐς μήτ ἄροτον αὐτοῖς γῆς ἀνιέναι τινὰ, μήτ οῦν γυναικῶν παῖδας ἀλλὰ τῷ πότμφ τῷ νῦν φθερεῖσθαι, κᾶτι τοῦδ ἐχθίονι, Sophocles, Ε. R. 270. Such was the curse inflicted on the Pelasgians in Lemnos; οὕτε γῆ καρπὸν ἔφερε, οὕτε γυναῖκές τε καὶ ποῖμναι όμοῖως ἔτικτον καὶ πρὸ τοῦ, νὶ. 139. V. The denunciation of woes to the Israelites, in case of disobedience, was yet more awful, Deut. xxviii. 15—68. W.

39. τὸ τέλος] understand βίου, as in τέλος εὐκλεὲς, Ælian, V. H. iii. 25. the ellipsis is filled up by Herodian, τόδε τὸ τέλος τοῦ βίου εἶχου δι' ἐλπίδος, ii. 4. SCHL.

40. $a\mu\alpha$ Compare n. 52. and n. 57. p. 45.

41. ἐχόμενα] p. 74. n. 84.

42. κατηρείκουτο] κατεσχίζουτο, Hesychius. This was an indication of excessive grief; καλύπτρας κατερεικόμεναι διὰ δάκρυσι κόλπους τέγγουσ', άλγους μετέχουσαι αίδ' άκρογόοι Περσίδες πενθούσι γόοις ακορεστοτάτοις, Æschylus, P. 543. κατερείκεσθε χιτώvas, in Hephæstion, p. 59. Compare also viii. 98. Xenophon, Cyr. iii. 1. 13. iii. 3. 67. v. 1. 6. Diodorus, i. 72. V. W. SCHN. BL. The garment is not always mentioned, as περιβδηξαμένους, τύπτεσθαι τά τε στήθη καὶ τὰ πρόσωπα, Arrian, Al. vii. 24, LEI. B. 99. The middle voice in these passages denotes that they tore their own raiment; L. in the LXX, to indicate this, the pronoun is added, as in p. 11. n. 53. the verb being in the active voice, διέβρηξεν δ βασιλευς τὰ ίμάτια αὐτοῦ, τν Kings, v. 8.

43. ἐσφακέλισε] gangrened. Σφακέλος was properly said of bone, and γάγγραινα of flesh. These words were also applied to different stages of the malady; φλεγμονὴ inflammation was the incipient stage, which if neglected became γάγγραινα, and ultimately terminated in σφάκελος or mortification.

καὶ ὁ μηρὸς τάχιστα ἐσάπη, ἀπήνεικε 44 Καμβύσεα τὸν Κύρου, βασιλεύσαντα μὲν τὰ πάντα 45 ἐπτὰ ἔτεα καὶ μῆνας πέντε, ἄπαιδα δὲ τὸ παράπαν ἐόντα ἔρσενος καὶ θήλεος γόνου. 46 Περσέων δὲ τοῖσι παρεοῦσι ἀπιστίη πολλὴ ὑπεκέχυτο, τοὺς μάγους ἔχειν τὰ πρήγματα ἀλλ' ἢπιστέατο ἐπὶ διαβολῆ εἰπεῖν Καμβύσεα, τὰ εἶπε περὶ τοῦ Σμέρδιος θανάτου, ἵνα οἱ ἐκπολεμωθῆ 47 πᾶν τὸ Περσικόν. Οὐτοι μέν νυν ἡπιστέατο Σμέρδιν τὸν Κύρου βασιλέα ἀνεστεῶτα 48 δεινῶς γὰρ καὶ ὁ Πρηξάσπης ἔξαρνος ἦν 49 μὴ μὲν 50 ἀποκτεῖναι Σμέρδιν οὐ γὰρ ἦν οἱ ἀσφαλὲς, Καμβύσεω τετελευτηκότος, φάναι τὸν Κύρου νίὸν ἀπολωλεκέναι αὐτοχειρίη.

LXVII. 'Ο μὲν δὴ μάγος, ⁵¹ τελευτήσαντος Καμβύσεω, ἀδεῶς ἐβασίλευσε, ἐπιβατεύων τοῦ ὁμωνύμου Σμέρδιος τοῦ Κύρου, μῆνας ἐπτὰ τοὺς ἐπιλοίπους Καμβύση ἐς τὰ ὀκτὰ ἔτεα τῆς πληρώσιος ⁵² ἐν τοῖσι ἀπεδέξατο ἐς τοὺς ὑπηκόους πάντας εὐεργεσίας μεγάλας, ὥστε ἀποθανύντος αὐτοῦ πόθον ἔχειν πάντας τοὺς ἐν τῆ 'Ασίη, πάρεξ αὐτῶν Περσέων. διαπέμψας γὰρ ὁ μάγος ἐς πᾶν ἔθνος, τῶν ἦρχε, προεῖπε ἀτελείην εἶναι στρατηΐης καὶ φόρου ⁵³ ἐπ' ἔτεα τρία. προεῖπε μὲν δὴ ταῦτα αὐτίκα ἐνιστάμενος ⁵⁴ ἐς τὴν ἀρχήν.

The latter may be defined ή τοῦ φθειρομένου δι' ὅλης αὐτοῦ οὐσίας ὀστοῦ φθορὰ, Hippocrates, p. 1049. ε. Galen. Miltades was confined to his bed, σηπομένου τοῦ μηροῦ, and died σφακελίσαντος τ. μ. καὶ σαπέντος, vi. 136. W.

44. ἀπήνεικε] supply ήνοῦσος, P. οι τὸ κακὸν, S. οι ὁ σφάκελος. τοὺς δὲ

λοιμός ὑπολαβών ά. τί. 27.

45. τὰ πάντα] in all only. S. Clement of Al. says ten years, Str. i. p. 395.; Ctesias eighteen, xii. L.

46. γόνου] SCHW., on B. 45., seems mistaken in giving this the

sense of yévous, ii. 85.

47. ἐκπολεμωθῆ] should be rendered hostile. \mathbf{v} . 73. \mathbf{W} . i. c. πολέμιον ποιηθῆ; verbs in όω have generally this sense, as βεβαιόω i. e. βέβαιον ποιέω, Thucydides, ii. 187. δουλόω i. e. δοῦλον π. i. 94. compare vii. 7. οἰκείω i. e. οἰκείον π. i. 4. πιστόω i. e. πιστόν π. Th. iv. 88. See BL. on Ag. 131.

48. ἀνεστεῶτα] perhaps the same as ἐπανεστεῶτα, S. as in St. Mark, iii. 26. ἐνεστεὼs is used i. 120. and ἐνιστάμενος, iii. 67. V. ἀνέστη Βασιλεὺς ἔτερος, Αcts, vii. 18. δ ἀνιστά-

μενος ἄρχειν ἐθνῶν, Rom. xv. 12. SCHL.

49. ἔξαρνος ἢν] ἀπηρνήσατο, ἡρνήσατο. So ἄπαρνός ἐστι μὴ μὲν νοσέειν, iii. 99. S. ὅτι, δοὺς, νῦν ἔξαρνός ἐστιν, ἄπαντες ἴστε, Demosthenes, de Hal. p. 90.

50. $\mu\dot{\eta}$ $\mu\dot{\epsilon}\nu$] in oaths and solemn asseverations, is used by Ionic writers for $\mu\dot{\eta}$ $\mu\dot{\eta}\nu$, ii. 118. 179. iii. 99. v. 106. S. in affirmations $\dot{\eta}$ $\mu\dot{\epsilon}\nu$ is used. L.

51. μάγος] As the kings of Persia, who impeded the building of the temple, are said in Scripture to be Ahasuerus and Artaxerxes, (the two who intervened between Cyrus and Darius); it follows that the former was Cambyses, and the latter Smerdis; Ezra, iv. 5—7. Prideaux. TR.

52. της πληρώσιος] to follow τους

ἐπιλοίπους. IV.

53. φόρου] In conformity with the custom of Persian monarchs, Ahasucrus, on his marriage with Esther, δασμόν τ' εξαφίει πάνδημον, δῶρά τ' ὁπασσεν, Ε. 412. ΒΛ. τὸν προσοφειλόμενον φόρον μετίει πάσησι τῆσι πόλισι, vi. 59.

54. ενιστάμενος] εκέχρηστό σφι κατ'

LXVIII. 'Ογδόω δε μηνί έγενετο κατάδηλος τρόπω τοιώδε. Ότάνης ην Φαρνάσπεω μεν παις, γένει δε και χρήμασι όμοιος 55 τω πρώτω Περσέων ούτος ο 'Οτάνης πρωτος υπύπτευσε τον μάγον, ώς ούκ είη ὁ Κύρου Σμέρδις, άλλ' ὅσπερ ἦν, τῆδε συμβαλλεόμενος, ὅτι τε ούκ έξεφοίτα έκ της άκροπόλιος, και ότι ούκ έκάλεε ές όψιν έωυτώ ούδένα των λογίμων Περπέων, υποπτεύσας δέ μιν, έποίες τάδε έσχε αὐτοῦ ὁ Καμβύσης θυγατέρα, τῆ οὐνομα ἦν Φαιδίμη τὴν αὐτήν δή ταύτην είχε τότε ὁ μάγος, καὶ ταύτη τε συνοίκες καὶ τῆσι άλλησι πάσησι τησι τοῦ Καμβύσεω γυναιξί. πέμπων δη ων δ 'Οτάνης παρά ταύτην την θυγατέρα, έπυνθάνετο, "παρ' ότεω άνθρώπων κοιμώτο, είτε μετά Σμέρδιος του Κύρου, είτε μετά άλλου τευ." ή δέ οί ἀντέπεμπε, φαμένη " οὐ γινώσκειν οὕτε γὰρ τὸν Κύρου Σμέρδιν ίδεσθαι ούδαμα, ούτε όστις είη ο συνοικέων αύτη είδεναι." έπεμπε δεύτερα ό 'Οτάνης, λέγων' "Εὶ μὴ αὐτὴ Σμέρδιν τὸν Κύρου γινώσκεις, σὺ δὲ παρά 'Ατόσσης 56 πύθευ, ὅτεω τούτω συνοικέει αὐτή τε έκείνη, καὶ σύ πάντως γὰρ δή κου τόν γε έωυτῆς άδελφεὸν γινώσκει." 'Αντιπέμπει προς ταυτα ή θυγάτηρ' " Ούτε 'Ατόσση δύναμαι ές λόγους έλθειν, ούτε άλλην ούδεμίαν ιδέσθαι των συγκατημένων 57 γυναικών έπεί τε γάρ τάχιστα ούτος ώνθρωπος, ύστις κοτέ έστι, παρέλαβε την βατιληίην, διέσπειρε 58 ήμέας, άλλην άλλη Tášas."

LXIX. 'Ακούοντι δὲ ταῦτα, τῷ 'Οτάνη μᾶλλον κατεφαίνετο τὸ πρῆγμα. τρίτην δὲ ἀγγελίην ἐσπέμπει παρ' αὐτὴν, λέγουσαν ταῦτα' "Ω θύγατερ, δεῖ σε, γεγονυῖαν εὖ, κίνδυνον ἀναλαβέσθαι, τὸν ᾶν ὁ πατὴρ ὑποδύνειν κελεύη εἰ γὰρ δὴ μή ἐστι ὁ Κύρου Σμέρδις, ἀλλὰ τὸν καταδοκέω ἐγὼ, οὕ τοί μιν, σοί τε συγκοιμώμενον καὶ τὸ Περσέων κράτος ἔχοντα, δεῖ χαίροντα ἀπαλλάσσειν, ἀλλὰ δοῦναι

ἀρχὰς αὐτίκα ἐνισταμένοισι ἐς τὰς τυραννίδας, ii. 147. ἐπεὰν ἄλλος ἐνίστηται βασιλεὺς, vi. 59. W. where ὁ ἐσιὰν and ὁ κατιστάμενος β. are used of a person thus circumstanced.

55. όμοῖος] 'Οτάνης ἢν γένει καὶ πλούτω Περσων τοῖς πρώτοις ἐνάμιλλος, Ζοπατας, Απ. iv. p. 127. ε. ὅμοια τ. πρ. Σικελιωτῶν πεπλούτηκε, Phalaris, xxi. V. Μακεδόνων ὁμοίως τοῖς ἀρίστοις ἢγεν ἐν τιμῆ, Pausanias, i. 9. W. M. G. G. 289. 3. iii. 35. p. 134. n. 74.

56. 'Arogons | This is perhaps the

same name as Hadassah in Scripture, Esth. ii. 7. BA.

57. συγκατημένων] Many females were immured in the harams of the Eastern monarchs, as appears from the book of Esther. They used to sit together, employing themselves in embroidery or other work. W. κατήσθαι occurs in speaking of a sedentary business, ii. S6. S.

58. διέσπειρε] τοῦ δὲ πίπτοντος πέδφ, πῶλοι διεσπάρησαν εἰς μέσον δρόμον, Sophocles, Ε. 749.

δίκην. νῦν ὧν ποίησον τάδε ἐπεάν σοι συνεύδη, καὶ μάθης αὐτὸν κατυπνωμένον, άφασον 59 αὐτοῦ τὰ ὧτα· καὶ ἡν μέν φαίνηται ένων 60 ώτα, νόμιζε σεωυτήν Σμέρδι τῷ Κύρου συνοικέειν ήν δὲ μή έχων, σὺ δὲ τῷ μάγφ Σμέρδι." 'Αντιπέμπει πρὸς ταῦτα ἡ Φαιδίμη, φαμένη "κινδυνεύσειν μεγάλως, ην ποιη ταυτα εί γαρ δη μη τυγγάνει τὰ ὧτα ἔχων, ἐπίλαμπτος 61 δὲ ἀφάσσουσα ἔσται, εὖ είδέναι, ως αιστώσει μιν όμως μέντοι ποιήσειν ταυτα." ή μεν δή ύπεδέξατο ταυτα τῷ πατρὶ κατεργάσεσθαι. 62 του δὲ μάγου τούτου τοῦ Σμέρδιος Κύρος ὁ Καμβύσεω άρχων τὰ ὧτα ἀπέτεμε ἐπ' αἰτίη δή τινι ου σμικρή, ή ών δη Φαιδίμη αυτη, ή του 'Οτάνεω θυγάτηρ, πάντα έπιτελέουσα, τὰ ὑπεδέξατο τῷ πατρὶ, ὑπνωμένου καρτερῶς 63 του μάγου, ήφασε τὰ ὧτα. μαθούσα δὲ οὐ χαλεπῶς, ἀλλ' εὐπετέως, 64 ούκ έχοντα τον άνδρα ώτα, ώς ήμέρη τάχιστα έγεγόνες, πέμθασα έσήμηνε τῷ πατρὶ τὰ γενόμενα.

LXX. 'Ο δε 'Οτάνης παραλαβών 'Ασπαθίνην καὶ Γωβρύην, Περσέων τε πρώτους έύντας και έωυτῷ ἐπιτηδεωτάτους ές πίστιν, άπηγήσατο πῶν τὸ πρῆγμα· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἄρα ὑπόπτευον οῦτω τοῦτο ένειν. ἀνενείκαντος δε τοῦ 'Οτάνεω τους λόγους, εδέξαντο' καὶ ἔδοξέ σφι, εκαστον ἄνδρα Περσέων προσεταιρίσασθαι⁶⁵ τεῦτον. τῷ πιστεύει μάλιστα. 'Οτάνης μέν νυν εἰσάγεται⁶⁶ 'Ινταφέρνεα, 67 Γωβρύης δε Μεγάβυζον,68 'Ασπαθίνης δε Υδάρνεα. γεγονότων δε τούτων εξ, παραγίνεται 69 ές τὰ Σοῦσα Δαρεῖος ὁ Υστάσπεος, ἐκ

ἀφάσσω, future ἀφάσω. S.

60. φαίνηται έχων] he be found to

Bloomfield's Thucydides.

61. ἐπίλαμπτος] καταφανής. GL. κατάδηλος. Ιοπίς for ἐπίληπτος. The Attics would say αὐτὴ δὲ ληφθῆ or φωραθή οτ άλφ ψηλαφωσα, οτ ψαύουσα. The letter u is often inserted superfluously, especially in proper names, for the sake of cuphony; in this way are formed καταλαμπτέος, iii. 127. φοιβόλαμπτος, iv. 13. V. W.

62. κατεργάσεσθαι] After the same verb ὑπεδέκετο, the first agrist κατερ-

γάσασθαι is used, i. 24. ST. 63. δ. καρτερώς] being sound or

fast asleep.

64. οὐ χαλεπῶς, ἀλλ' εὐπετέως] οὐκ

59. ἄφασον] Ψηλάφησον, Suidas. W. ἐλάσσω, ἀλλὰ πολὺ μείζω, Antiphon, p. 118, 24. οὐ βουλόμενος, ἀλλ' ἄκων, Lysias, p. 319. οὐ μικρὰ, ἀλλὰ μεγάλα, Isæus, p. 67, 4. V. μὴ γίνου ἄπιστος, hare; φ. έχειν, he seem to hare. M. Isæus, p. 67, 4. V. μη γίνου απίστος, G. G. * 548. 5. Compare n. 1. p. 3. of άλλα πιστός, St. John, xx. 27. M. G. G. 444, 5.

65. προσεταιρίσασθαι] to associate to himself. in societatem consilii adsu-

mere, Livy, ii. 4.

66. εἰσάγεται] has the same meaning, takes to himself. ἐσαγαγέσθαι γυ-ναϊκα, v. 39. vi. 63. This is a solitary instance in our author of els being used for ès. S.

67. Ίνταφέρνεα] called Artaphrenes

by Æschylus, P. 782. BL.

68. Μεγάβυζον] signifies μέγαν

στρατηγόν. ΒΑ.

69. παραγίνεται] arrives in Cissia (of which Susa was the capital) from Persia. S.

Περσέων ήκων τούτων γάρ δη ήν οι ο πατήρ υπαρχος, έπει ών ούτος ἀπίκετο, τοισι εξ των Περσέων εδοξε καὶ Δαρείον προσεταιρίσασθαι.

LXXI. Συνελθόντες δε ουτοι, εόντες έπτα, εδίδοσάν σφισι πίστις 70 και λόγους, έπεί τε δε ές Δαρείον απίκετο γνώμην αποφαίνεσθαι, έλεγε σφι τάδε " Έγω ταῦτα εδόκεον μεν αὐτὸς μοῦνος 71 έπίστασθαι, ότι τε ὁ μάγος είη ὁ βασιλεύων, καὶ Σμέρδις ὁ Κύρου τετελεύτηκε· καὶ αυτοῦ τούτου είνεκεν 72 ήκω σπουδη, ώς συστήσων έπλτω μάγω θάνατον. έπεί τε δε συνήνεικε, ώστε και υμέας είδεναι καί μή μουνον έμε, ποιέειν αυτίκα μοι δοκέει, καί μή υπερβάλλεσθαι ου γάρ άμεινον."73 Είπε πρώς ταῦτα ὁ Ότάνης " ΤΩ παῖ Υστάσπεος, είς τε πατρώς άγαθοῦ καὶ έκφαίνειν έοικας σεωυτών έόντα του πατρός ουδέν ήσσω την μέντοι έπιχείρησιν ταύτην μή ούτω συντάχυνε άβούλως, άλλ' έπὶ τὸ σωφρονέστερον αὐτήν λάμβανε δεί γάρ, πλεύνας γενομένους, ούτω ἐπιχειρέειν." Λέγει πρώς ταῦτα Δαρείος "Ανδρες οι παρεύντες, τρόπω τω είρημενω έξ 'Οτάνεω εί χρήσεσθε, ἐπίστασθε, ὅτι ἀπολέεσθε κάκιστα· ἐξοίσει γάρ τις πρὸς τὸν μάγον, ίδιη περιβαλλόμενος έωυτῷ κέρδεα. μάλιστα μέν τυν ωφείλετε έπ' ύμέων αυτών βαλύμενοι 74 ποιέειν ταῦτα' ἐπεί τε δὲ ὑμῖν ἀναφέρειν ἐς πλεῦνας ἐδόκεε, καὶ ἐμοὶ ὑπερέθεσθε, ή ποιέωμεν σήμερον, ή ίστε, υμίν στι ήν υπερπέση ή νῦν ημέρη, ώς ουκ άλλος φθας 75 έμεῦ κατήγορος εσται, αλλά σφεα αυτός έγω κατερέω προς τον μάγον."

LXXII. Λέγει προς ταῦτα 'Οτάνης, ἐπειδή ώρα σπερχύμενον Δαρείον " Έπεί τε ήμέας συνταχύνειν αναγκάζεις, και ύπερβάλλεσθαι ουκ έας, 'ίθι 76 έξηγέο αυτός, ύτεω τρόπω πάριμεν ές τα

 70. πίστις] p. 13. n. 78.
 71. μοῦνος] Primitive adjectives in νος are oxytones except μοῦνος οτ μόvos, ξείνος or ξένος, χαῦνος, and ἄσμεvos, if the latter two are primitives.

72. αὐτοῦ τούτου εί.] for this very purpose. ές 'Ηλιούπολιν αὐτῶν τούτων εί. ἐτραπόμην, ii. 3. W. πολλοίς, αὐ. τ. είνεκα, ές λόγους ήλθον, Pausanias, i. p. 54. V.

73. οὐ-ἄμεινον] it were better not; understand ĕσται. i. 187. iii. 82. Hesiod, O. D. 748. W. non erit melius, Livy, iii. 41. ST. quiesse erit melius, 48.

74. ἐπ' ὑ. αὐ. βαλόμενοι discussing the matter among yourselves, and keeping it to yourselves. ἐπ' ἐμεωυτοῦ βαλόμενος, έπρηξα, iii. 155. iv. 160. εχ πέρ τι τοιούτον πρήσσει, ίσθι αὐτὸν ἐπ' έωυτοῦ βαλόμενον πεπρηχέναι, ν. 106. GR. v. 73. viii. 109. P. & uèv ¿¢ έαυτοῦ βαλλόμενος ἔπραττε τὸ τερπνόν, Libanius, Decl. ii. p. 204. D. W.

75. φθàs] governs an accusative, vii. 161. ἐμεῦ is governed by κατήγο. pos. S.

76. 1017 come. age die, Horace, r Od. xxxii. 3.

βασιλήϊα, και έπιχειρήσομεν αυτοΐσι. φυλακάς γάρ δη διεστεώσας οίδας κου καὶ αὐτὸς, εἰ μὴ ἰδων, ἀλλ' ἀκούσας ας τέφ τρόπφ περήσομεν ; " 'Αμείβεται Δαρείος τοισδε " 'Οτάνη, ή πολλά έστι, τὰ λόγφ μέν οὐκ οἶά τε δηλωσαι, ἔργφ δέ άλλα δ' ἐστί, τὰ λόγφ μὲν οἷά τε, έργον δὲ οὐδὲν ἀπ' αὐτῶν λαμπρὸν γίνεται. ὑμεῖς δὲ ἴστε φυλακάς τὰς κατεστεώσας ἐούσας οὐδὲν χαλεπάς παρελθεῖν. 77 τοῦτο μεν γάρ, ήμεων εόντων τοίων, ούδεις σστις ού 78 παρήσει, τα μέν κου καταιδεόμενος ήμέας, τὰ δέ κου καὶ δειμαίνων τοῦτο δὲ, ἔνω αύτος σκηψιν ευπρεπεστάτην, τη πάριμεν, φας άρτι τε ήκειν έκ Περσέων, καὶ βούλεσθαί τι έπος παρά τοῦ πατρὸς σημηναι τῷ βασιλέι. ένθα γάρ τι δεῖ ψεῦδος 79 λέγεσθαι, λεγέσθω, τοῦ γάρ αὐτοῦ γλιχόμεθα οί τε ψευδόμενοι και οι τη άληθητη διαχρεώμενοι. οι μέν γε ψεύδονται τότε, έπεών τι μέλλωσι τοῖσι ψεύδεσι πείσαντες κερδήσεσθαι οί δ' άληθίζονται, "να τι τη άληθητη έπισπάσωνται 80 κέρδος. καί τι μαλλόν σφισι έπιτράπηται. ούτω, ου ταυτά ασκέοντες, 81 τωυτοῦ περιεχόμεθα. εὶ δὲ μηδὲν κερδήσεσθαι μέλλοιεν, ὁμοίως αν ὅ τε άληθιζόμενος ψευδής είη, και ό ψευδόμενος άληθής. δε αν μέν νυν

χαλεπὰs παρελθεῖν] difficult to pass. όδὸs ἀμήχανος εἰσελθεῖν στρατεύματι, Xenophon, An. i. 2. 21. niveus videri, Horace, Iv Od. ii. 59. ST.

78. οὐδεὶς ὅστις οὐ] After the first of these words supply ἐστί. οὐδὲν ὅτι οὐκ ὑπίσχετο, ν. 97. Ἑλένην οὐδεὶς ὅστις οὐ στυγεῖ βροτῶν, Euripides, Hel. 925. HER. on Vig. ii. 2. M. G. G. 483. οὐκ ἔστιν ὅστις οὐ, Polybius, xii. p. 235. οὐκ ἔστιν ὅστις ἀν βροτὸν, ὅστις,

Sophocles, Œ. C. 252.

79. ψεῦδος] Yet Herodotus says of the Persians αίσχιστον αὐτοῖσι τὸ ψεύδεσθαι νενόμισται, i. 138. L. καλόν ποτε καλ τὸ ψεύδος, ὅταν ἀφελοῦν τοὺς λέγοντας, μηδέν καταβλάπτη τους ά. κούοντας, Heliodorus, Æ. i. p. 50. The sophistry of Darius goes a step further on the principle of expediency, and accords with the maxims of Ulysses "οὐκ αἰσχρὸν τὰ ψευδη λέγειν, εἰ τὸ σωθηναί γε το ψεύδος φέρει. δταν τι δράς ἐκκέρδος οὐκ ὀκνεῖν πρέπει," Sophocles, Ph. 109. W. Socrates states circumstances in which he considers a falsehood justifiable, Xenophon, M. iv. 2. one case is similar to that of Tullus in pretending that Mettus was acting by

his orders, Livy, i. 27. another to that of the physician who deceives a sick child, Lucretius, i. 935. translated by Tasso, G. L. i. 5. Chrysostom advances many arguments in support of the assertion, έχει κέρδος εὔκαιρος ἀπάτη,—μόνον μὴ μετὰ δολερᾶς προσαγέσθω τῆς προαιρέσεως, from which he concludes that πολλάκις ἀπατῆσαι δέον, de Sac. i. p. 28. This subject is treated of by Paley, M. Ph. iii. 1. 15.

80. ἐπισπάσωνται] Sometimes the active voice is used in the same sense, ἐαυτῷ being understood; πλῆθος πημάτων ἐπέσπασε, Æschylus, P. 483. ἐπισπάσειν κλέος, Sophocles, Ai. 780.

BL.

51. ἀσκέοντες] practising. τὴν ἀληθητην ἀσκέευ, vii. 209. δίκαια. ἀ. Sophocles, Œ. C. 913. Crates, Anal. t. i. p. 186. δικαιοσύνην ὰ. Pythagorean G. V. 13. σωφροσύνην ὰ. Phocylides in Stob. v. p. 39. σώφρονα εὐοργησίαν ὰ. Euripides, Β. 631. χρηστότητα ὰ. Sup. 882. τὰγάθα ὰ. 922. μὴ πρέποντα αὐτῷ κακὰ ὰ. Soph. Tr. 386. κακότητα ὰ. Æschylus, P. V. 1102. BL.

τῶν πυλουρῶν ἐκὼν παρίη, αὐτῷ οἰ ἄμεινον ἐς χρόνον ⁸² ἔσται δε δ' ἄν ἀντιβαίνειν πειρᾶται, διαδεικνύσθω ⁸³ ἐνθαῦτα ἐὼν πολέμιος καὶ ἔπειτα, ἀσάμενοι ἔσω, ἔργου ἐχώμεθα."

LXXIII. Λέγει Γωβρύης μετὰ ταῦτα: ""Ανδρες φίλοι, ἡμῖν κότε κάλλιον παρέξει 84 ἀνασώσασθαι τὴν ἀρχὴν, ἡ, εἴ γε μὴ οἰοί τε ἐσόμεθα αὐτὴν ἀναλαβέειν, ἀποθανέειν; ὅτε γε ἀρχόμεθα μὲν, ἐόντες Πέρσαι, ὑπὸ Μήδου ἀνδρὸς μάγου, καὶ τούτου ὧτα οὐκ ἔχοντος.85 ὅσοι τε ὑμέων Καμβύση νοσέοντι παρεγένοντο, πάντως κου μέμνησθε τὰ ἐπέσκηψε 86 Πέρσησι τελευτῶν τὸν βίον, μὴ πειρεωμένοισι ἀνακτᾶσθαι τὴν ἀρχήν τὰ τότε οὐκ ἐνεδεκόμεθα, ἀλλ' ἐπὶ διαβολῆ ἐδοκέομεν εἰπεῖν Καμβύσεα. νῦν ὧν τίθεμαι ψῆφον, πείθεσθαι Δαρείω, καὶ μὴ διαλύεσθαι ἐκ τοῦ συλλόγου τοῦδε ἀλλ' ἰόντας ἐπὶ τὸν μάγον ἰθέως." Ταῦτα εἶπε Γωβρύης καὶ πάντες ταῦτα αἴνεον.

LXXIV. Έν ῷ δὲ οὖτοι ταῦτα ἐβουλεύοντο, ἐγίνετο κατὰ συντυχίην τάδε. τοῖσι μάγοισι ἔδοξε βουλευομένοισι Πρηξάσπεα φίλον προσθέσθαι, ὅτι τε ἐπεπόνθεε πρὸς Καμβύσεω ἀνάρσια,⁸⁷ ὅς οἰ τὸν παῖδα τοξεύσας ἀπολωλέκεε· καὶ διότι μοῦνος ⁸⁸ ἢπίστατο τὸν Σμέρδιος τοῦ Κύρου θάνατον, αὐτοχειρίη μιν ἀπολέσας· πρὸς δ' ἔτι, ⁸⁹ ἐόντα ἐν αἴιη ⁹⁰ μεγίστη τὸν Πρηξάσπεα ἐν Πέρσησι. τούτων δή μιν εῖνεκεν καλέσαντες φίλον προσεκτέωντο, πίστι τε λαβόντες ⁹¹ καὶ ὀρκίοισι, ἢ μὲν ἔξειν παρ' ἑωυτῷ, μηδ' ἐξοίσειν μηδενὶ ἀνθρώπων τὴν

82. εs χρόνον] in after time. οὐκ ὑμιν εs χ. μεταμελήσει, ix. 89. S.

83. διαδεικνύσθω] let him be marked out as. διαδεξάτω βασιλέσς κηδόμενος, viii. 118. S. The following words or phrases are also constructed with a nominative participle, ἐνδείκνυσθαι, Euripides, Β. 47. Andocides, p. 31, 34. φαίνεσθαι, Sophocles, Tr. 679. φανερός είναι, Lysias, p. 90. φ. γενέσθαι, Xenophon, H. iii. 5. 11. ἔνδηλος είναι, Thucydides, ii. 64. ἐπάῖστος γ. Her. ii. 119. V. M. G. G. 296. ἐναποδείκνυσθαι, ix. 58. δεικνύναι, Euripides, M. 548. δηλοῦν, Thuc. iii. 84. δῆλον ποιεῖν, Herod. vi. 21. σημεῖα φαίνευ, Soph. E. 24. M. G. G. *548.

84. παρέξει] πάρεσται δ καιρός. This verb occurs impersonally; v. 98. and repeatedly. S.

85. έχοντος] Σμέρδις, αισχύνη πά-

τρα θρόνοισί τ' άρχαίοισι, Æschylus, P. 780.

86. ἐπέσκηψε] iii, 65. iv. 33. vii.

87. ἀνάρσια] p. 69. n. 35.

88. μοῦνος] ὀλίγοι, c. 61. γνοὺς ὁ Πατιζείθης ὡς ὀλίγοις ὁ ἐκείνου θάνατος ἔγνωσται, Zonaras, p. 127. Β. V. Cambyses himself was dead, and it is possible that, of the few, Prexaspes only now survived.

\$9. δ' ἔτι] ST. conjectures δὲ, ἄτε.
90. αἴνη] ὡς εἴη (Θεμιστοκλέης) ἐν
αἴ. μ. τῶν στρατηγῶν, κιιίί. 112. τῶν
ἐν αἴ. ὡν Μακεδόνων, Αττίαη, Ι. 27.

W.

91. πίστι—λαβόντες] π. τε καταλαβόντες καὶ δ. and καταλαβόντες δ. ix. 106. This compound word is more frequent and occurs below, c. 75. δρκοις δεινοτάτοις κ. Procopius, B. G. i. 11. H. A. 2. Zosimus, iv. 26. W.

από σφεων απάτην ές Πέρσας γεγονυίαν, υπισχνεύμενοι τα πάντα οί μυρία 92 δώσειν. ὑποδεκομένου 93 δὲ τοῦ Πρηξάσπευς ποιήσειν ταῦτα, ώς ανέπεισαν μιν οι μάγοι. δεύτερα προσέφερον, αύτοι μέν φάμενοι Πέρσας πάντας συγκαλέειν 94 ύπο το βασιλή τον τείχος, 95 κείνον δ' έκέλευον αναβάντα έπι πύργον αγορεύσαι, ως ύπο του Κύρου Σμέρδιος άργονται, και υπ' ουδενος άλλου, ταυτα δε ούτω ένετελλοντο. ώς πιστοτάτου δήθεν έόντος αὐτοῦ έν Πέρσησι, καὶ πολλάκις ἀποδεξαμένου γνώμην, ως περιείη ὁ Κύρου Σμέρδις, καὶ έξαρνησαμένου τὸν φόνον αὐτοῦ.

LXXV. Φαιιένου δε και ταῦτα ετοίμου είναι 96 ποιέειν τοῦ Ποηξάσπεος, συγκαλέσαντες Πέρσας, οι μάγοι άνεβίβασαν 97 αυτον έπι πύργον, καὶ ἀγορεύειν ἐκέλευον. ὁ δὲ, τῶν μέν τοι ἐκεῖνοι προσεδέοντο αυτοῦ, τούτων μεν 98 εκών επελήθετο, αρξάμενος δε από 'Αγαιμένεος έγενεηλόγησε την πατριήν τοῦ Κύρου μετά δὲ, ὡς ἐς τούτον κατέβη, τελευτών 99 έλεγε, όσα άγαθὰ Κύρος Πέρσας πεποιήκοι 100 διεξελθών δε ταυτα, εξέφαινε την άληθηίην, φάμενος πρότερον μέν κρύπτειν οὐ γάρ οἱ εἶναι ἀσφαλὲς λέγειν τὰ γενόμενα έν δὲ τῶ παρεόντι ἀναγκαίην 1 μιν καταλαμβάνειν φαίνειν καὶ δὴ έλεγε, τὸν μὲν Κύρου Σμέρδιν ώς αὐτὸς ὑπὸ Καμβύσεω ἀναγκαζόμενος ἀποκτείνειε, τοὺς μάγους δὲ βασιλεύειν. Πέρσησι δὲ πολλά έπαρησάμενος, εί μη άνακτησαίατο² οπίσω την άργην και τους μάγους τισαίατο, απηκε έωυτον έπὶ κεφαλήν 3 φέρεσθαι από τοῦ πύργου κάτω. Πρηξάσπης μέν νυν, έων τον πάντα χρόνον άνηρ δόκιμος, ούτω έτελεύτησε.

92. μυρία] understand ἀγαθά; see n. on πασι δ. iv. 88. Primitive adjectives in tos are proparoxytones, except upplos (as distinguished from μύριος), and πολιδς and σκολιδς, which denote "defects" of old age.

93. ὑποδεκομένου] ὑποσχομένου. καταθεμένου ἐκείνου ποιήσειν ταῦτα, προσexhyov. Zonaras. V.

94. συγκαλέειν] is the Attic future, formed by syncope from συγκαλέσειν. MI.

95. Β. τείχος | Kings generally had their palace in the citadel: Compare c. 68. and c. 79. L. The citadel of Agbatana contained the palace and the treasury, i. 98.

96. ¿τοίμου είναι] The genitive after the infinitive, M. G. G. 535.

97. ἀνεβίβασαν] ἀνήνεγχαν, Hesychius. SCHL. carried up, made to mount.

98. μέν τοι-μέν] p. 68. n. 18. 99. τελευτών] in conclusion; H. on Vig. vi. 4. 6. opposed to ἀρχόμεvos in the commencement. M. G. G. 557. ST.

100. πεποιήκοι] Μ. G. G. 500.1. ἀναγκαίην] Hence it appears αναγκαίη is to be understood before καταλελάβηκε, c. 65. ST. p. 140. n. 21.

2. avaktnoalatol M. G. G. 201.

3. ἐπὶ κεφαλὴν] headlong. quum de turre sese pracipitaret, Livy, xxiii. 37. This sense of &. k. confirms the interpretation of S. p. 134, n. 75.

LXXVI. Οί δὲ δὴ ἐπτὰ τῶν Περσέων, ὡς ἐβουλεύσαντο αὐτίκα ἐπιχειρέειν τοισι μάγοισι καὶ μὴ ὑπερβάλλεσθαι, ἤίσαν εὐξάμενοι τοισι θεοίσι, των περί Πρηξάσπεα πρηγθέντων είδότες ούδέν, έν τε δη τη όδω μέση στείχοντες έγίνοντο, και τα περί Πρηξάσπεα γεγονότα έπυνθάνοντο, ένθαῦτα, έκστάντες τῆς όδοῦ, έδίδοσαν αὖτίς σφισι λόγους, 5 οί μεν άμφιο τον 'Οτάνην πάγχυ κελεύοντες ύπερβαλέσθαι. μηδέ, οίδεόντων 8 των πρηγμάτων, ἐπιτίθεσθαι. 9 οί δὲ ἀμφὶ τὸν Δαρείον αὐτίκα τε ἰέναι καὶ τὰ δεδογμένα ποιέειν, μηδ' ὑπερβάλλεσθαι. ώθιζομένων 10 δ' αὐτῶν, ἐφάνη ἰρήκων ἐπτὰ ζεύγεα δύο αίγυπιων 11 ζεύγεα διώκοντά τε καὶ τίλλοντα καὶ ἀμύσσοντα. 12 ίδόντες δὲ ταῦτα οἱ ἐπτὰ, τήν τε Δαρείου πάντες αἴνεον γνώμην, καὶ ἔπειτα ήϊσαν ἐπὶ τὰ βασιλήϊα, τεθαρσηκότες τοῖσι ὅρνισι.13

LXXVII. Έπιστασι δὲ ἐπὶ τὰς πύλας ἐγίνετο οἶόν τι Δαρείω ἡ γνώμη έφερε καταιδεόμενοι γαρ οι φύλακοι άνδρας τους Περσέων πρώτους, και ούδεν τοιούτον ύποπτεύοντες έξ αυτών έσεσθαι, παρίεσαν θείη πομπή γρεωμένους,14 οὐδ' ἐπειρώτα οὐδείς. ἐπεί τε δὲ καὶ παρηλθον ές την αυλήν, ενέκυρσαν τοισι τας άγγελίας 15 έσφέρουσι ευνούχοισι, οί σφεας ιστόρεον, ο τι θέλοντες ήκοιεν καί, αμα ίστο-

4. τε-καl] are the same as δταν and τότε, iii. 108. iv. 135. 181 twice; 199 twice; v. 86. &c. S. Xenophon, Cyr. i. 4. 28. Sometimes δè precedes, where time is denoted, as ήδη δὲ ἦν ὀψὲ, καὶ οἱ Κορίνθιοι πρύμναν ἐκρούοντο, Thucydides, i. 50. which is very frequently the case in the sacred writers, ην δὲ ἄρα τρίτη καὶ ἐσταύρωσαν αὐτὸν, St. Mark, xv. 25. Virgil often uses a similar idiom, vix inceperat æstas et pater dare vela jubebat, Æ. iii. 8. Z. on Vig. viii. 7. 10. ST. At other times no conjunction precedes, as τέτρατον ημαρ έην καὶ τῷ τετέλεστο απαντα, Homer, Od. Ε. 262. SCHL.

5. ε. — σ. λόγους] δόντες σφίσι λόγον, iv. 102. W. ii. 162.

6. of-aupl There is no necessity of confining this expression to the individual, with M. G. G. 271. 2. It seems more probable that each had his partisans, but that ultimately all (πάντες) coincided with Darius. p. 37. n. 60.

7. ὑπερβαλέσθαι] ὑπερθέσθαι, ἐπι-

μείναι τον ἐπιτήδειον καιρον τῶν πράξεων, Ammonius. V.

8. οίδεόντων] tument negotia: horribile est que loquantur, quæ minitentur, Cicero, ad At. xiv. 4. ne deserere viderer hunc tumorem rerum .quæ sunt εὐρίπιστα omnia, 5. S. growing to a head.

9. ἐπιτίθεσθαι] ἐπιχειρέειν οἰδέουσι τοῖς πρήγμασι; V. to set about. οὐδ' ἀνθρώποις φήσ' ἐπιθέσθαι, ἀλλὰ τοῖσι μεγίστοις έπιχειρείν, Aristophanes, V.

1029. SCHL.

10. ωθιζομένων] being engaged in altercation. εγένετο λόγων πολλός ωθισμός, ix. 26. S.

11. αἰγυπιῶν] γυπῶν. GL. 12. ἀμύσσοντα] σπαράσσοντα, ξλκούντα, ξέοντα. GL.

13. τ. τ. όρνισι] Δε άρα Γοι Γειπόντι ἐπέπτατο δεξιός ὅρνις, αἰετός ὑψιπέτης· ἐπιείξαχε λαδς 'Αχαιών θάρσυνος οἰωνώ. Homer, Il. N. 821.

14. θ. πομπη χ.] iv. 152. IV. p. 37. n. 63.

15. ἀγγελίας] p. 60. n. 19. p. 69.

ρέοντες τούτους, τοῖσι πυλουροῖσι ἀπείλεον, ὅτι σφέας παρῆπαν Ἰσχον τε βουλομένους τοὺς ἐπτὰ ἐς τὸ πρόσω παριέναι. οἱ δὲ, διακελευσάμενοι, καὶ σπασάμενοι τὰ ἔγχειρίδια, τούτους μὲν τοὺς Ἰσχοντας αὐτοῦ ταύτη συγκεντέουσι, αὐτοὶ δὲ ἢϊσαν δρόμφ ἐς τὸν ἀνδρεῶνα. 16

LXXVIII. Οί δε μάγοι ετυχον αμφότεροι τηνικαυτα εόντες τε έσω, καὶ τὰ ἀπὸ Πρηζάσπεος γενόμενα ἐν βουλη ἔχοντες. ἐπεὶ ὧν είδον τούς εὐνούχους τεθορυβημένους τε καὶ βοῶντας, ἀνά τε έδραμον πάλιν άμφότεροι, καὶ, ώς ξμαθον τὸ ποιεύμενον, πρὸς άλκην έτραποντο.17 ὁ μεν δη αὐτῶν φθάνει τὰ τόξα κατελόμενος, 18 ὁ δὲ πρὸς την αίχμην ετράπετο. ενθαύτα δη συνέμισγον άλληλοισι. τῷ μεν δή τα τόξα αναλαβόντι αὐτῶν, έύντων τε αγγοῦ τῶν πολεμίων καὶ προσκειμένων, ην χρηστα οὐδέν ο δ΄ ετερος τη αίχμη ημύνετο, καὶ τοῦτο μεν 'Ασπαθίνην παίει ές τον μηρον, τοῦτο δε 'Ινταφέρνεα ές τὸν ὀφθαλμόν καὶ ἐστερήθη μὲν τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐκ τοῦ τρώματος ὁ Ίνταφέρνης, οὺ μέντοι ἀπέθανέ γε. τῶν μὲν δὴ μάγων οὕτερος τρωματίζει τούτους ο δε ετερος, έπει τε οι τα τόξα ουδεν χρηστα έγενετο, ην γαρ δή θάλαμος έσεχων ές τον ανδρεώνα, ές τούτον κατασεύγει, θέλων αὐτοῦ 19 προσθεῖναι 20 τὰς θύρας. καί οἱ συνεσπίπτουσι των έπτα δύο, Δαρειός τε και Γωβρύης συμπλακέντος δε Γωβρύεω τω μάγω, ο Δαρείος έπεστεως ηπόρει, οία έν σκότει, προμηθεόμενος. μή πλήξη τον Γωρρύην, ορέων δέ μιν άργον 21 έπεστεωτα, ο Γωβρύης είρετο, " ο τι ου χράται τη χερί;" ο δε είπε "Προμηθεύμενος σέο, μη πλήξω." Γωβρύης δε άμείβετο " "Ωθει και δί άμροτέρων τὸ ξίφος." Δαρείος δὲ, πειθόμενος, ωσέ τε τὸ έγχειρίδιον. καὶ ἔτυχέ κως 22 τοῦ μάγου.

16. ἀνδρεῶνα] p. 20. n. 82.

17. ἐτράποντο] betook themselves, had recourse.

18. φθάνει—κατελόμενος] is beforehand in taking down, is in time to get down. M. G. G. 553. R.

19. αὐτοῦ | of the chamber.

20. προσθέῖναι] to put to, to shut. SCHW. B. 120. το θύριον προστιθείς, Diogenes L. ii. 105. π. τὴν θύρον, Lysias, de C. E. p. 14. W. τ. θ. τοῦ δωματίον π. Lucian, de Par. t. ii. p. 878. π. τὰς θύρας, Pausanias, ii. p. 195. adduxit ostium, Petronius, xciv. V. ἐπιθεῖναι and ἐπικλῖναι have the same sense, i. e. ἀποκλεῖσαι, Suidas;

Pollux, x. 25. A passage in Thucy-dides has several points of resemblance; οἱ ᾿Αθηναῖοι, ἐγίγνετο γὰρ ἀπὸ ξυνθήματος, ἔθεον δρόμφ, Βουλόμενοι φθάσαι πρὶν ξυγκλεισθῆναι τὰς πύλας ἡ ἄμαξα ῆν κάλυμα προσθεῖναι, καὶ αὐτοὶ τοὺς κατὰ πύλας φύλακας κτείνουσι καὶ οἱ περὶ τὸν Δημοσθένους ἐκc. iv. 67.

21. ἀργον] idle, ἀ—ἔργον " without —work." εἶδεν ἄλλους ἐστῶτας ἀργους, κἀκείνοις εἶπεν τί ὧδε ἐστήκατε ἀργοί; St. Matthew, xx. 3, 6.

22. kws] alterum Gobryas medium amplexus, cunctantibus sociis, ne ipsum pro mago transfoderent, quia

LXXIX. 'Αποκτείναντες δὲ τοὺς μάγους, καὶ ἀποταμόντες αὐτῶν τὰς κεφαλὰς, τοὺς μὲν τρωματίας ἐωυτῶν αὐτοῦ λείπουσι, καὶ ἀδυνασίης εἴνεκεν καὶ φυλακῆς τῆς ἀκροπόλιος οἱ δὲ πέντε αὐτῶν, ἔχοντες ²³ τῶν μάγων τὰς κεφαλὰς, ἔθεον ἔζω, βοῆ τε καὶ πατάγφ χρεώμενοι, καὶ Πέρσας τοὺς ἄλλους ἐπεκαλέοντο, ἐξηγεόμενοί τε τὸ πρῆγμα, καὶ δεικνύοντες τὰς κεφαλάς καὶ ἄμα ἔκτεινον πάντα τινα τῶν μάγων τὸν ἐν ποσὶ γινόμενον. οἱ δὲ Πέρσαι, μαθόντες τὸ τε γεγονὸς ἐκ τῶν ἑπτὰ καὶ τῶν μάγων τὴν ἀπάτην, ἐδικαίευν καὶ αὐτοὶ ἔτερα τοιαῦτα ²⁴ ποιέειν σπασάμενοι δὲ τὰ ἐγχειρίδαι, ἔκτεινον ὅκου τινὰ μάγον εὕρισκον εἰ δὲ μὴ νὸξ ἐπελθοῦσα ἔσχε, ἔλιπον ᾶν οὐδένα μάγον. ταὐτην τὴν ἡμέρην θεραπεύουσι Πέρσαι κοινῆ μάλιστα τῶν ἡμερέων, καὶ ἐν αὐτῆ ὑρτὴν μεγάλην ἀνάγουσι, ὅ κέκληται ὑπὸ Περσέων μαγοφόνια ²⁶ ἐν τῆ μάγον οὐδένα ἔξεστι φανῆναι ἐς τὸ φῶς, ἀλλὰ κατ οίκους ἑωυτοὺς οἱ μάγοι ἔχουσι την ἡμέρην ταύτην.

LXXX. Έπεί τε δὲ κατέστη ὁ θόρυβος, καὶ ἐκτὸς πέντε ἡμερέων ἐγένετο, ἐβουλεύοντο οἱ ἐπαναστάντες τοῖσι μάγοισι περὶ τῶν πρηγμάτων πάντων. καὶ ἐλέχθησαν λόγοι, ἄπιστοι μὲν ἐνίοισι Ἑλλήνων, ἐλέχθησαν δ' ὧν.²⁷ 'Οτάνης μὲν ἐκέλευε ἐς μέσον Πέρσησι καταθεῖναι τὰ πρήγματα, λέγων τάδε '' Ἐμοὶ δοκέει, ἔνα μεν ἡμέων μούναρχον ²⁸ μηκέτι γενέσθαι οῦτε γὰρ ἡδὺ, οῦτε ἀγαθών. εἰδετε μὲν γὰρ τὴν Καμβύσεω ῦβριν ἐπ' ὅσον ἐπεξῆλθε, μετεσχήκατε δὲ καὶ τῆς τοῦ μάγου ὕβριος. κῶς ²⁰ δ' ὰν εῖη χρῆμα ³⁰ κατηρ-

res obscuro loco gerebatur, vel per suum corpus adigi mago ferrum jussit: fortuna tamen ita regente, illo incolumi magus interficitur, Justin, i. 9. W.

23. ĕxovτes] p. 61. n. 29.

24. етера тогадта] р. 75. п. 90.

25. ἀνάγουσι] The simple verb is used, i. 147. viii. 65. W. i. 148. 183. Xenophon, H. i. 4. 12. Æschylus, Ag. 1582. The compound, ii. 48. 60. Παιᾶνα ἀνάγετε, Sophocles, Tr. 214. Both occur in the sacred writers. SCHL. mansit solemne, ut feriæ per novem dies ogerentur, Livy, i. 31. 26. μαγοφόνια] αί δρταί Έλλήνων

πάντων όμοίως πάσαι ές τωύτο γράμμα τελευτώσι, i. 148. Agathias, ii. p. 47. Α. W. άγεται τοῖς Πέρσαις ἐορτή τῆς μαγοφονίας, καθ' ἡν ὁ μάγος ἀνήρηται,

Ctesias, 15.

27. δ' ἀν] λέγουσι, ἐμοὶ μὲν οὐ πιστὰ λέγοντες, λέγουσι δ' ἀν, iv. 5. ἔλεξε, οὔτε εἰ ψευδόμενος οὔτε εἰ ἀληθέα λέγων, ἔχω σαφηνέως εἶπαι, ἔλεξε δ' ἄν, vi. 82. Other writers would use οὐδὲν ἦσσον, or, at the end of a sentence, δέ οτ δὲ ὅμως, V. οτ μέντοι. ST.

28. μούναρχον] despotic or absolute monarch. L.

29. κῶs] Compare with this declamation, vi. 45. S. v. 92. Plutarch, t. ii. p. 826. Ε. οὐδὲν τυράννου δυσμενέστερον πόλει' ὅπου, τὸ μὲν πρώτιστον, οὐκ εἰσὶν νόμοι κοινοὶ, κρατεῖ δ' εἶs, τὸν νόμον κεκτημένος αὐτὸς παρ' αὐτῷ, Euripides, Sup. 439. W.

30. χρήμα] p. 135. n. 77. M. G. G.

437. 4.

τημένον μουναρχίη, τῆ ἔξεστι³¹ ἀνευθύνω³² ποιέειν τὰ βούλεται; καὶ γὰρ ᾶν τὸν ἄριστον ἀνδρῶν πάντων, στάντα ἐς ³³ ταύτην τὴν ἀρχὴν, ἐκτὸς ³⁴ τῶν ἐωθότων νοημάτων στήσειε. ἐγγίνεται μὲν γάρ οἱ ΰβρις ³⁵ ὑπὸ τῶν παρεόντων ἀγαθῶν, φθόνος δὲ ἀρχῆθεν ἐμφύεται ³⁶ ἀνθρώπω. δύο δὶ ἔχων ταῦτα, ἔχει πᾶσαν κακότητα τὰ μὲν ³⁷ γὰρ, ὑβρει κεκορημένος, ³⁸ ἔρδει πολλὰ καὶ ἀτάσθαλα, τὰ δὲ, φθόνω. καὶ τοι ἄιδρα γε τύραννον ἄφθονον ἔδει εἶναι, ἔχοντά γε πάντα τὰ ἀγαθά τὸ δὶ ὑπεναντίον τούτου ³⁹ ἐς τοὺς πολιήτας πέφυκε φθονέει γὰρ τοῖσι ἀρίστοισι ⁴⁰ περιεοῦσί τε καὶ ἐώουσι, χαίρει

31. ἔξεστι] "This will be the manner (τὸ δικαίωμα, LXX.) of the king that shall reign over you; he will take your sons and appoint them for himself, for his chariots, and to be his horsemen; and some shall run before his chariots: and he will set them to ear his ground, and to reap his harvest, and to make his instruments of war, and instruments of his chariots. And he will take your daughters to be confectionaries and to be cooks and to be bakers (iii. 150.) And he will take your fields and your vineyards and your oliveyards, even the best of them, and give them to his servants. And he will take the tenth of your seed and of your vineyards, and give to his officers and to his servants. And he will take your men-servants and your maid-servants and your goodliest young men and your asses, and put them to his work. He will take the tenth of your sheep: and ye shall be his servants. And ye shall cry out in that day, because of your king." 1. Sam. viii. 11. Bochart, de J. ac P. Reg. viii. p. 53.

32. ἀνευθύνφ] irresponsible; without being responsible or accountable for so doing. Dionysius speaks of the dictator, as one, δε ἀνευθύνφ χρώμενος έξουσία, καl βουλήν καl δῆμον ἀναγκάσει, Α. R. vi. p. 370. W. δεινά τυράννων λήματα, καl πως, ὀλίγ' ἀρχόμενοι, πολλὰ κραποῦντες. χαλεπῶς ὁργὰς μεταβάλλουσιν, Euripides, Μ. 119. L. It is said of Χειχες by Α-τοςεα, κακῶς πράξας οὐχ ὑπεύθυνος πόλει, Æschylus, P. 217. of Jupiter,

τραχὺς μόναρχος οὐδ' ὑπεύθυνος κρατεῖ, P. V. 332. and in the same sense Pelasgus is called πρύτανις ἄκριτος, Sup. 367. BL.

33. στάντα ἐs] ἐs ἀγῶνα ἑστᾶσιν, Aristophanes, Ph. in Ath. iv. 41. εἰs ἔριν ἔστης, Archias, Anth. iii. 8. 3. ἐs ἀντίπαλον ἴστασθε κρίσιν, Julian, Cæs. p. 319. Β. ἐs δίκην ἔστην, Euripides, I. T. 962. POR. ἐs with the accusative is here equivalent to ἐν with a dative. S.

34. ἐκτὸς] τοῦ πάθους ἔξωθεν, Plutarch, t. ii. p. 460. ἔξω τοῦ φρονεῖν Euripides, B. 841. ἔξω τῶν ἐπιθυμιῶν, Heraclides P. in Ath. xii. 77. MUS.

35. ὕβρις] ὕ. φυτεύει τύραννον ὑ. ἢν πολλῶν ὑπερπλησθῆ μάταν, Sophocles, Œ. R. 873. W.

36. ἐμφύεται] μὴ ὀλιγωρίη καὶ ἀνασκησίη ἀρετῆς ψυχαῖς ἐμφύη, Eusebius

in Stob. S. xli. p. 270. W.

37. τὰ μὲν—τὰ δὲ] partly—partly.
τὰ μὲν, φράσουσα, χεροὶν ἃ τεχνησάμην τὰ δ', οἶα πάσχω, Sophocles, Tr.
543. ΗΕR. on Vig. i. 16. τὰ μὲν φιλονεικία, τὰ δὲ ἤτινι δή ποτ' αἰτία προάγονται, Demosthenes, de Ch. p.
97.

38. κεκορημένος] in Attic κεκορεσμένος, Μ. G. G. 239.

39. τούτου] i. e. τοῦ ἄφθονον είναι.

ST.

40. ἀρίστοισι] ἀνὴρ βασιλεὺς τοὺς ἀρίστους, οῦς ἀν ἡγῆται φρονεῖν, κτείνει, δεδοικὼς τῆς τυραννίδος πέρι. πῶς οδν ἔτ ἀν γένοιτ' ἀν ἰσχυρὰ πόλις, όταν τις, ὡς λειμῶνος ἡρινοῦ στάχυν, τόλμας ἀφαιρῆ, κἀπολωτίζη νέους; Ευripides, Sup. 454. W. The simile in these lines is illustrated by the mode

δὲ τοῖσι κακίστοισι τῶν ἀστῶν, διαβολὰς δὲ ἄριστος 41 ἐνδέκεσθαι ἀναρμοστότατον 42 δὲ πάντων ἤν τε γὰρ αὐτὸν μετρίως θωυμάζης, ἄχθεται, ὅτε οὰ κάρτα θεραπεύεται, ἤν τε θεραπεύη τις κάρτα, ἄχθεται ἄτε θωπί. 43 τὰ δὲ δὴ μέγιστα ἔρχομαι ἐρέων νόμαιά τε κινεῖ πάτρια, καὶ βιᾶται γυναῖκας, 44 κτείνει τε ἀκρίτους. πλῆθος δὲ ἄρχον, πρῶτα μὲν, οὕνομα 45 πάντων κάλλιστον ἔχει, ἰσονομίην. 46 δεύτερα δὲ, τούτων, τῶν ὁ μούναρχος, ποιέει οὐδέν πάλφ 47 μὲν ἀρχὰς ἄρχει, ὑπεύθυνον δὲ ἀρχὴν ἔχει, βουλεύματα δὲ πάντα ἐς τὸ κοινὸν ἀναφέρει. τίθεμαι ὧν γνώμην, 48 μετέντας ἡμέας μουναρχίην, τὸ πλῆθος ἀέξειν ἐν γὰρ τῷ πολλῷ ἔνι 40 τὰ πάντα." 'Οτάνης μὲν δὴ ταύτην τὴν γνώμην ἐσέφερε.

LXXXI. Μεγάβυ \gtrsim ος δὲ ὀλιγαρχίη ἐκέλευε ἐπιτράπειν, 50 λέγων τάδε· "Τὰ μὲν 'Οτάνης εἶπε, τυραννίδα παύων, λελέχθω κάμοὶ ταῦτα· τὰ δ' 51 ἐς τὸ πλῆθος ἄνωγε φέρειν τὸ κράτος, γνώμης τῆς

in which Thrasybulus answered the herald sent by Periander, v. 92, 6. and by that which Tarquin adopted in reply to his son's messenger, Livy, i. 54.

41. ἄριστος] λέγειν σὰ δεινός, μανθάνειν δ' έγω κακός σοῦ, Sophocles, Œ. R. 545.

42. ἀναρμοστότατον] δ τι δὲ ἀ. πάντων ἐστὶν, ἔστὶ τοῦτο ὅτι. After these elliptical forms of expression, γὰρ generally introduces the following clause. M. G. G. 613. v. ST.

43. θωπί] a fawning parasite; κόλακι, τῷ μετὰ θαυμασμοῦ ἐγκωμιαστῆ, εἴρωνι, Hesychius. πολλοί, ἔχοντες φίλους, οὐ γινώσκουσιν, ἀλλ' ἐταίρους ποιοῦνται θῶπας πλούτου καὶ τύχης κόλακας, Antiphon, de Conc. in Suid. Stanh Th. I. G. 4380

Steph. Th. L. G. 4380. .

44. γυναϊκας] κτᾶσθαι δὲ πλοῦτον καὶ βίον τὶ δεῖ τέκνοις, ὡς τῷ τυράννῷ πλείον ἐκμοχθῆ βίον; ἡ παρθενεύεν ταΐδας ἐν δόμοις καλῶς, περπνὰς τυράγνοις ἡδονὰς, ὅταν θέλη, δάκρυα δ᾽ ἐτοιμάζουσι; μὴ ζώην ἔτι, εἰ τὰμὰ τέκνα πρὸς βίαν νυμφεύεται, Euripides, Sup. 460. W.

45. οδνομα] το εἰθισθαι ζῆν ἐπ' ἴσοισιν κρεῖσσον τῶν γὰρ μετρίων, πρῶτα μὲν εἰπεῖν τοὄνομα νικᾳ, χρῆσθαί τε μακρὰ λῷστα βροτοῖσιν, Euripides, M. 122. L.

46. δσονομίην] iii. 83. 142, γεγραμ-

μένων τῶν νόμων, ὅ τ' ἀσθενὴς ὁ πλούσιός τε τὴν δίκην ἴσην ἔχει· ἔστιν δ' ἐνισπεῖν τοῖσιν ἀσθενεστέροις τὸν εὐτυχοῦντα ταῦθ', ὅταν κλύη κακῶς· νικᾶ δ' ὁ μείων τὸν μέγαν, δίκαι' ἔχων τί τοὐτων ἐστ' ἱσαίτερον πόλει; Euripides, Sup. 443. non simile est vivere in æqua civitate, ubi jus legibus valeat: et devenire sub unius tyranni imperium, ubi singularis libido dominatur, Hyperides by Rutilius Lupus, de F. S. ii. p. 7. Livy, ii. 3. Compare Euripides, Ph. 551. &c. W.

47. πάλφ] λαχὸν τὸ πλῆθος is understood. πάλος κλῆρος, ἀπὸ τοῦ πάλλεσθαι (τὴν κυνέην) πρὸς τὴν αἴρεσιν τοῦ λαγχάνοντος, Hesychius. omnis legio, sortita periclum, exercet vices, quod cuique tenendum est, Virgil, Æ. ix. 174. BL. δῆμος ἀνάσσει διαδοχαῖσιν ἐν μέρει ἐνιαυσίαισιν, οὐχὶ τῷ πλούτφ διδοὺς τὸ πλεῖστον, ἀλλὰ χὼ πένης ἔχων ἴσον, Euripides, Sup. 416. Socrates exposes the absurdity of this mode of election, Xenophon, M. i. 2. 9. Mitchell.

48. γνώμην] νῦν ὧν τίθεμαι ψῆφον, iii. 73. ST.

49. ἔνι] i. e. ἐν γὰρ τῷ τοὺς πολλοὺς ἄρχειν ἔνεστι πάντα τὰ ἀγαθὰ, ἄ τις ἃν ἀρχὴ οἴα τε ἦ παρέχειν. ST.

50. επιτράπειν] supply τὰ πρηγ-

µата. ST.

51. τà δ'] with respect, however, to

άρίστης ημάρτηκε. δμίλου γαρ άχρητου 50 ουδέν έστι άξυνετώτερον ούδε ύβριστότερον. 53 καί τοι, τυράννου υβριν φεύγοντας, ανέρας ές δήμου ακολάστου ύβριν πεσέειν έστι ουδαμώς ανασχετόν. 54 ό μεν γάρ, εί τι ποιέει, γινώσκων ποιέει τῷ δὲ οὐ γινώσκειν 55 ενι κῶς γαρ αν γινώσκοι, δε ούτ' έδιδάχθη, 56 ούτε οίδε καλον ούδεν, ούδ' οἰκήϊον; 57 ωθέει τε έμπεσων τὰ πρήγματα άνευ νόου, χειμάρδφ ποταμώ 58 ικελος; δήμω μέν νυν, οι Πέρσησι κακόν νοέουσι, οδτοι

his urging that we should commit the supreme power to the people; κατὰ δὲ ταῦτα, ὅτι. Μ. G. G. 478. a. The Latins use quod in this sense; quod scire vis, qua quisque in te fide sit et voluntate; difficile dictu est de singulis, Cicero, ad Fam. i. 7. quod scribis te velle scire, qui sit reipublicæ status; summa dissentio est, sed contentio dispar, ibid. quod improviso unum pagum adortus esset, quum ii, qui flumen transissent, suis auxilium ferre non possent; ne ob eam rem aut suæ magnopere virtuti tribueret aut ipsos despiceret, Cæsar, B. G. i. 11. ST.

52. axontov useless, by litotes for pernicious. L. In the same way avεπιτήδεον is used as synonymous with χαλεπόν; compare i. 175. viii. 104. and by Xenophon in the sense of hostile, H. vii. 4. 6. ominous, H. i. 4. 12. So Demosthenes joins ἀσυμφορώτατον, to signify prejudicial, with δεινότατον, de F. L. p. 11. Similar expressions occur in Latin writers; videte, quot res, quam inutiles, sequantur illam viam consilii: jactura, vastatio, bellum, Livy, v. 5. seditiosus et inutilis civis, Cicero, Off. ii. 14. aquæ inutiles pestilentesque. Seneca, N. Q. vi. 27, 2.

53. ύβριστότερον | νομίσας δήμον είναι συνοίκημα άχαριτώτατον, vii. 156. οὐδὲν ὑβριστικώτερον ὅχλου, Suidas; γίγνονται οἱ πονηροὶ πολὺ ὑβριστότεροι, Xenophon, Cyr. v. 5. 41. W.

54. ἀνασχετον " The despotism of the mob is a blind and brute power, which is infuriated against itself. people spoilt by excessive liberty is the most insupportable of all tyrants," Fenelon, Consc. d'un Roi, p. 140. Similar to this was the reply of Bishop Watson to George the Third, "Sir, I

look upon the tyranny of any one man to be an intolerable evil, and upon the tyranny of an hundred, to be an hundred times as bad." Anecdotes, i. p. 314. "Socrates," says Ælian, disliked the Athenian constitution, as he saw that democracy has in it all the evils of tyranny and absolute monarchy." V. H. iii. 17. Mitchell.

55. οὖ γινώσκειν] πῶς ἃν μὴ διορ-θεύων λόγους, ὀρθῶς δύναιτ' ἃν δῆμος εὐθύνειν πόλιν; Euripides, Sup. 427. δημος γάρ ἀχάριστον, άψίκορον, ώμον, βάσκανον, ἀπαίδευτον, Æschines, Dial. iii. 17. W.

56. ἐδιδάχθη] ἡ αὐτὸς νοήσας ἡ δι-δαχθείς ὑπό του, Χenophon, Η. ν. 4. 31. αὐτὸς ξυνειδώς, ἡ μαθών ἄλλου πάρα; Sophocles, Œ. R. 704. ἐξευρών αὐτὸς, ἡ καὶ ὑπ' ἄλλου διδαχθείς, Pausanias, v. p. 410. ή μαθών παρ' άλλου, η αὐτὸς ἐξεύρων, ἐπιστάμων, Archytas in Stob. p. 270, 8. Hesiod, O. D. 291. Livy, xxii. 29. Cicero, pro A. Cl. 31. V. Soph. An. 730.

57. οἰκήτον] proper, becoming; προσῆκον, πρέπον. So μέλλω σοι λόγον πέμπειν πειρασόμενόν σε προτρέπειν έπι πράξεις οίκειστέρας και καλλίους καὶ μάλλον συμφερούσας, Isocrates, ad Ph. 3. p. 205. Tous bears the same sense, ουτ' ίδιωτέρας πράξεις ουτε καλλίους, &c. Panath. 8. p. 427. C. Polybius uses oikelos as befitting, appropriate, i. 84, 10. ii. 35, 5. iii. 8, 9. v. 105, 1. vi. 37, 12. S.

58. χειμάβρφ ποταμφ] The truth of this was evident to the orators and statesmen, who had to deal with a Grecian mob, especially that of Athens; δράς, παρά βείθροισι χειμάββοις δσα δένδρων ὑπείκει, κλώνας ὡς ἐκσώζεται, τὰ δ' ἀντιτείνοντ', αὐτόπρεμν' απόλλυται: αύτως δε ναός δστις έγχράσθων 50 ήμεις δε, ανδρών των αρίστων επιλέξαντες ομιλίην, τούτοισι περιθέωμεν 60 το κράτος έν γαρ δή τούτοισι καὶ αυτοί ένεσόμεθα, αρίστων δε ανδρών οίκος άριστα βουλεύματα γίνεσθαι." Μεγάβυ2ος μεν δή ταύτην γνώμην έσέφερε.

LXXXII. Τρίτος δε Δαρείος απεδείκνυτο γνώμην, λέγων· "Εμοί δέ, τα μέν εἶπε Μεγάβυζος ές τὸ πληθος ἔχοντα, δοκέει όρθως λέξαι τα δ' ές όλιγαρχίην, ούκ όρθως. τριών γαρ προκειμένων, καὶ πάντων, τῶν λέγω, ἀρίστων ἐόντων, δήμου τε ἀρίστου, καὶ όλιγαρχίης, καὶ μουνάρχου, πολλώ τοῦτο 61 προέχειν λέγω. ἀνδρὸς γαρ ένος του άριστου ούδεν άμεινον αν φανείη γνώμη γαρ τοιαύτη χρεώμενος, επιτροπεύοι αν αμωμήτως του πλήθεος, σιγωτό 62 τε αν βουλεύματα έπίθα δυσμενέας ανέρας ούτω μάλιστα. έν δε όλιγαρχίη, πολλοισι άρετην έπασκέουσι ές τὸ κοινὸν, έχθεα ίδια ίσχυρα

κρατής, πόδα τείνας, ὑπείκει μηδὲν, ύπτίοις κάτω στρέψας το λοιπον σέλμασιν ναυτίλλεται, Sophocles, An. 723. Cicero has many similar passages, populus, si judicat, non delectu aut sapientia ducitur, sed impetu et temeritate : non est enim consilium in vulgo, non ratio, non discrimen, non diligentia. Nostrum est, qui in hac tempestate populi jactemur ac fluctibus, ferre, pro C. P. iv. illæ undæ comitiorum ut mare profundum et immensum, sic effervescunt quodam quasi æstu, ut ad alios accedant, ab aliis autem recedant: in tanto impetu studiorum, et motu temeritatis, v. pro L. M. xvii. de P. C. xvi. pro T. A. M. 2. Demosthenes represents his adversaries as telling Philip, ώς δ δημός έστιν όχλος, ασταθμητότατον πράγμα των απάντων καὶ ασυνθετώτατον, ώσπερ ἐν θαλάττη κῦμα ἀκατάστατον, ὡς αν τύχοι, κινούμενον, de F. L. p. 54. δημος άστατον κακόν, και θαλάσση πάνθ' δμοιον ύπ' ἀνέμου βιπίζεται και γαληνός ην τύχη, παν πνεθμα βραχὸ κορύσσεται κήν τις αίτία γένηται, τον πολίτην κατέπιεν, a Comic Writer in Dio Chr. p. 368. V. G. With reference to the Athenian republic, L. observes that it is neither conquest nor genius which constitutes the true happiness of a people. Conquest frequently is fatal. to the well-being of the conquerors, and the gifts of the mind often pave the way to its corruption. Under the government of their kings the people

were happy; under the democracy they never were. Animated only by passions and caprices, they undid one day, what they had done the day before. Directed by their demagogues, they imagined they governed, while in fact they were slaves. In short, they knew neither how to command nor how to obey. They repeatedly changed the form of government, and never would fix it : like invalids who change their posture every moment, fancying ease only in that in which they are not. These various changes never occurred without a violent commotion, which shook the state to its very foundation, and in which all the opulent and great and good were sacrificed. The opinions of Socrates, Plato, and Xenophon, all unfavorable to democracy, are stated by Mitchell, Prel. Disc. to Aristoph. p. cxl. &c.

59. χράσθων] in Attic χρήσθων, for χρήσθωσαν, Μ. G. G. 197. 3.

60. περιθέωμεν] Μ. G. G. 207. 8.

61. τοῦτο] τὸ μούναρχον είναι, ST. and so below δσφ έστι τοῦτο άριστον, and ή μουναρχίη κράτιστον, and τδ τοιούτο περιστέλλειν. Ι.

62. σιγώτο] To a multitude may be adapted the expression of Terence, plena rimarum est, hac atque illac per-

fluit, Eu. i. 2. 25. W.

63. ἐπί] against, depends on βουλεύματα; HER. but in M. G. G. 586. c. a different explanation is given.

φιλέει 64 έγγίνεσθαι αυτός γαρ εκαστος 65 βουλόμενος κορυφαίος είναι γνώμησί 66 τε νικάν, ές έχθεα μεγάλα άλλήλοισι άπικνέονται έξ ὧν στάσιες ἐγγίνονται, ἐκ δὲ τῶν στασίων φόνος, ἐκ δὲ τοῦ φόνου ἀπέβη 67 ές μουναρχίην και έν τούτφ διέδεξε, όσφ έστι τοῦτο άριστον. 68 δήμου τε αὖ άρχοντος, ἀδύνατα μὴ οὐ κακύτητα ἐγγίνεσθαι κακότητος τοίνυν έγγινομένης ές τὰ κοινά, έχθεα μέν οὐκ έγγίνεται τοῖσι κακοῖσι, φιλίαι δὲ ἰσχυραίο οἱ γὰρ κακοῦντες τὰ κοινα, συγκύψαντες 69 ποιευσι· τουτο δε τοιουτο γίνεται, es δ αν προστάς 70 τις του δήμου τους τοιούτους παύση έκ δε αυτών θωυμάζεται ούτος δη ύπο του δήμου, θωυμαζόμενος δε, αν' ων εφάνη 71 μούναρχος εων καὶ έν τούτω δηλοί καὶ ούτος, ως ή μουναρχίη κράτιστον. Ενίτε δε έπει πάντα συλλαβόντα είπειν, 73 κόθεν ήμιν ή έλευθερίη έγένετο; καὶ τεῦ δόντος; κότερα παρὰ δήμου, η όλιγαρχίης, ή μουνάρχου; έχω τοίνυν γνώμην, ήμέας έλευθερωθέντας δια ενα άνδρα, τὸ τοιοῦτο 74 περιστέλλειν χωρίς τε τούτου, 75 πατρίους νόμους μη λύειν 76 έχοντας εδ. ου γαρ άμεινον."

64. φιλέει] are wont. This verb occurs very frequently in this sense; εθέλει has the same meaning, συμβάσειε ίσχυραl οὐκ εθέλουσι συμμένειν, i. 74. δ έρως πολὺ αὖ εθέλει ἤκιστα τῷ τυράννῳ ἐγγίγνεσθαι, Xenophon, Hier. i. 30. Z. on Vig. v. 8. 10.

65. αὐτὸς—ἔκαστος] viii. 10. πᾶς τις ἐωντῷ ἐτίθετο τὴν ψῆφον, αὐ. ἔ. δοκέων ἄριστος γενέσθαι, 123. Æneas, Ταςτ. iv. ἔ. occurs with a plural verb, vii. 144. cepere se quisque magis extollere, Sallust, B. C. 7. W. οἱ δὲ λόγους πλάττοντες ἔ. περιερχόμεθα, Demosthenes, Ph. i. p. 59. de P. p. 67.

66. γνώμησι] p. 35. n. 45.

67. ἀπέβη] understand τὰ πρήγματα. S. The agrist here denotes are wont to end, and is the same as ἀποβαίνειν φιλέει or ἀ. ἐθέλει, Μ. G. G. 503. 3. αἱ φρενῶν ταραχαὶ παρέπλαγξαν (often lead astray) καὶ σόφον, Pindar, O. vii. 55.

68. ἄριστον] "The best writers of antiquity have uniformly declared in favor of royalty. Herodotus, Plato, Aristotle, Xenophon, Isocrates, Cicero, Seneca, Tacitus, Plutarch, &c. havo considered monarchic govern-

ment as the most advantageous, and most perfect, that men have ever invented; and what is remarkable is, that most of these writers lived under republics," Goguet. L.

69. συγκύψαντες] εἴ κως εν τε γενοιτο τὸ 'Ελληνικὸν καὶ εἰ σ. τωὐτὸ πρήσσοιεν πάντες, vii. 145.' τοῦτο εἰς εν ἐστι συγκεκυφὸς, Aristophanes, Ε. 851. W. being all bent on one and the same object. The metaphor is perhaps taken from a crew of rowers.

70. προστάς] p. 32. n. 9. προΐστασο τῶν ἀδικουμένων, Chrysostom, de Sac. ii. p. 42. ἐκκλησίας προστήναι, ibid. προστάται γενόμενοι τῆς εἰρήνης, Xenophon, H. v. 1. 36. οἰ τοῦ δήμου π. v. 2. 3. and 6. Polybius, vi. 8. 9.

ἀν ἀν ἐφάνη] Μ. G. G. 594.2.
 τ2. ἐνὶ in one; ἔνι, for ἔνεστι, it is or they are in; iii. 80. ἐνὶ, Poetic for ἐν, in; i. 67.

73. εἰπεῖν] p. 36. n. 48. B. 501. 74. τὸ τοιοῦτο] such a form of government as we now have. ST.

75. χωρίς τε τούτου] and, independently of this superiority which monarchy has been shown to possess, &c. ST.

76. μη λύειν] understand συμβου-

LXXXIII. Γεωμαι μέν δή τρεις 77 αθται προεκέατο· οι δέ τέσσερες των έπτα άνδρων προσέθεντο ταύτη. ώς δε έσσώθη τη γνώμη ό Ότάνης, Πέρσησι ἰσονομίην 78 σπεύδων ποιησαι, ελεξε ές μέσον 79 αὐτοῖσι τάδε· ""Ανδρες στασιῶται 80 δηλα γὰρ δη, ὅτι δεῖ ἔνα γέ τινα ήμεων βασιλέα γενέσθαι, ήτοι κλήρω γε λαχύντα, 81 ή έπιτρεψάντων 80 τω Περσέων πλήθει τον αν έκεινοι έλωνται, ή άλλη τικὶ μηγανή. 83 έγω μέν τυν υμίν ουκ έναγωνιευμαι ούτε γαρ άρχειν ούτε άρχεσθαι έθέλω έπὶ τούτω δὲ ὑπεζίσταμαι τῆς άρχῆς, ἐπ' ψ 84 τε ύπ' οὐδενὸς ὑμέων ἄρξομαι, οὕτε αὐτὸς έγω, οὕτε οἱ ἀπ' ἐμεῦ αίει γινόμενοι." Τούτου είπαντος ταῦτα, ώς συνεχώρεον οι εξ έπὶ τούτοισι, ούτος μέν δή σφι ουκ ένηγωνίζετο, άλλ' έκ του μέσου καθηστο. 35 και νυν αυτη ή οικίη διατελέει μούνη έλευθέρη έουσα Περσέων, καὶ ἄρχεται τυσαῦτα 86 οσα αὐτὴ θέλει, νόμους οὐκ ὑπερβαίνουσα τούς Περσέων.

LXXXIV. Οι δε λοιποί των έπτα εβουλεύοντο, ως βασιλέα δικαιότατα στήσονται 87 καί σφι έδοξε, 'Οτάνη μεν και τρίσι άπὸ 'Οτανέω αιεί γινομένοισι, ην ές άλλον τινά των έπτα έλθη ή βασιλητη, εξαίρετα δίδοσθαι έσθητά τε Μηδικήν έτεος εκάστου, και τήν πασαν δωρεήν,88 ή γίνεται έν Πέρσησι τιμιωτάτη, τουδε δέ είνεκεν

λεύω or δεί, as in πρίν αν τελευτήση. έπισχέειν, μηδέ καλέειν όλβιον, i. 32.

77. γνωμαι-τρείς Το these three opinions may be added the reflections of Polybius, vi. 8. &c. who gives the preference to a mixed government, such as those of ancient Sparta and Rome, and that of Great Britain at the present day. "This form of government, however, is not suited to all people. A monarchy, tempered by religion and wise laws operating upon refined manners, is the only form which can secure the true happiness of a nation at large." L.

78. ἰσονομίην] ν. 37. 79. ές μέσον] παρελθών, as was customary with orators about to deli-

ver a speech. ST.

80. στασιῶται] i. 59. 60. parti-sans, οἱ ἐκ τῆς αὐτῆς στάσεως, Hesy-

81. κλήρφ-λαχόντα] obtaining it by lot, chosen by lot. πάλω λ. iv. 94. 153. Æschylus, Th. 55. 120. Eu. 32. VOL. I. Herod.

δεσπότας ἀποφαίνειν τοὺς κ. λαχόντας, Philo J., Con. Pr. p. 722. W. p. 106. η. 42. κλήρους έν κυνέη χαλκήρει πάλλον έλόντες, Homer, Il. Ψ. 861. BL.

82. ἐπιτρεψάντων] the genitive absolute: understand ἡμέων. ST.

83. μηχανή] μήτε τέχνη, μήτε μ. μηδεμιά occurs often in Lysias. W.

81. $\epsilon \pi'$ $\hat{\phi}$] Xenophon, H. v. 2. 12. p. 34. n. 26. The antecedent is sometimes omitted and the relative expressed by ώστε, as βουληθέντες Λακεδαιμονίοις την πόλιν δουλεύειν ώστε αὐτοὶ τυραννεῖν, Η. ν. 4. 1. έξὸν αὐτοῖς των λοιπων άρχειν Έλληνων ώστ' αὐτους ύπακούειν βασιλεί, Demosthenes, Ph. ii. p. 74.

85. έ. τ. μ. καθήστο] p. 28. n. 59. seceded from the meeting, stood aloof, see Aloof, 4. in Todd's Johnson's Dictionary. The phrase occurs, iv. 118. viii. 22. 73, twice. W.

86. ἄρχεται τοσαῦτα] οὕτε ἄ. πλὴν

τ. as one Ms. reads. IV.

87. στήσονται] p. 59. n. 11. 88. δωρεήν] iii. 160. vii. 116. W. έβουλεύσαντό οἱ δίδοσθαι ταῦτα, ὅτι ἐβούλευσέ τε πρῶτος τὸ πρῆγμα, καὶ συνέστησε αὐτούς. ταῦτα μὲν δὴ ᾿Οτάνῃ ἐξαίρετα τάδε δὲ ἐς τὸ κοινὸν ἐβούλευσαν, παριέναι ἐς τὰ βασιλήῖα πάντα τὸν βουλόμενον τῶν ἐπτὰ ἄνευ ἐσαγγελέος ⁸⁹ γαμέειν δὲ μὴ ἐξεῖναι ἄλλοθεν τῷ βασιλέϊ ἢ ἐκ τῶν συνεπαναστάντων. περὶ δὲ τῆς βασιλήτης ἐβούλευσαν ⁹⁰ τοιόνδε ὅτευ ᾶν ὁ ἵππος ἡλίου ⁹¹ ἐπανατέλλοντος πρῶτος φθέγζηται ⁹² ἐν τῷ προαστείῳ, αὐτῶν ἐπιβεβηκότων, τοῦτον ἔχειν τὴν βασιληΐην.

LXXXVI. "Αμ' ἡμέρῃ δὲ διαφαυσκούση, 93 οἱ εξ, κατὰ συνεθήκαντο, παρῆσαν ἐπὶ τῶν ἵππων διεξελαυνόντων δὲ κατὰ τὸ προάστειον, ὁ Δαρείου ἵππος ἐχρεμέτισε ἄμα δὲ τῷ ἵππῳ τοῦτο ποιήσαντι, ἀστραπὴ ἐξ αἰθρίης καὶ βροντὴ ἐγένετο. 94 ἐπιγενόμενα δὲ ταῦτα τῷ Δαρείῳ, ἐτελέωσέ 95 μιν, ὥσπερ ἐκ συνθέτου τευ γενόμενα οἱ δὲ, καταθορόντες ἀπὸ τῶν ἵππων, προσεκύνεον 96 τὸν Δαρεῖον ὡς βασιλέα. 97

LXXXVIII. Δαρεῖός τε δὴ, ὁ Ὑστάσπεος, βασιλεὺς ἀπεδέδεκτο· καί οἱ ἦσαν ἐν τῆ ᾿Ασίῃ πάντες κατήκοοι, πλὴν ᾿Αραβίων, 98 Κύρου τε καταστρεψαμένου, καὶ ὕστερον αὖτις Καμβύσεω.

89. ἐσαγγελέος] The Author of the Book de Syr. Dea makes the king say ἀπίξεαι παρ' ἡμέας ἄνευ ἐ. οὐδέ τις ἀπέρξει σε ἡμετέρης ΰψιος, p. 472. V.

90. ἐβούλευσαν] pacti inter se sunt, ut die statuta omnes equos ante regiam primo mane perducerent: et cujus equus inter solis ortum hinnitum primus edidisset, is rex esset, Justin, i. 10. V.

91. ἡλίου] εἶναι γὰρ (Πέρσαις) νόμον τὰς τοῦ ἡ. ἀνατολὰς προσκυνεῖν ἐκάστη ἡμέρα, Procopius, B. P. i. 3. W. num et solem Persæ unum deum csse credunt, et equos eidem deo sacratos ferunt, Justin, i. 10. V.

92. φθέγξηται] Tacitus says of the Germans, proprium gentis equorum præsagia ac monitus experiri: hinnitusque ac fremitus observant, 10. L.

93. αμ' ἡ.—διαφαυσκούση] ix. 45. p. 45. n. 52. M. G. G. 556. 6. τῆ ἐπιφωσκούση, St. Matthew, xxviii. l. α. τῷ ῆρι ὑποφαυσμένω, Xenophon, H. v. 3. l. τῆς ἡμέρας ὑποφωσκούσης, Diodorus, xiii. l8. ἔωθεν, Zonaras, V. W. The same form of syntax

occurs just below, α. τφ ໃππφ ποιήσαντι.

94. βροντὴ ἐγένετο] St. John, xii. 29. ἐκ νεφέων οἱ ἀντάῦσε βροντᾶς αξσου φθέγμα, λαμπραὶ δ' ἢλθον ἀκτῖνες στεροπᾶς ἀπορηγνύμεναι, Pindar, P. iv. 350. SCHL.

95. ἐτελέωσε] consummated, i. e. confirmed his elevation to the throne. Compare Hebrews, ii. 10. vii. 28. viii. 1. SCHL.

96. προσεκύνεον] τὰ χεῖρέ τις προτείνας, καὶ τὴν δεξιὰν ἐπὶ θατέραν παραλλάξας, κύψας προσεκύνησε, Heliodorus; τῆς τιμῆς, ὡ βασιλεῦ, χάριν
οῖδά σοι, καὶ ὑποκύψας ἐς τὸ Περσικὸν
προσκυνῶ σε, περιάγων ἐς τοὐπίσω τὰ
χεῖρε, τιμῶν τὴν τιάραν ὀρθὴν οδσαν
καὶ τὸ διάδημα, Lucian, Πλ. ἡ Εὐχ.
p. 941. ΒΑ. Χεnophon, H. ii. 1. 8.

97. βασιλέα] βασιλεύει τῶν ἐπτὰ ὁ Δαρεῖος, τοῦ Ἱππου, καθὰ συνέκειτο ἀλλήλοις, πρώτου, ἐπειδή ὁ ἥλιος πρὸς ἀνατολὰς ἐγένετο, χρεμετίσαντος, Ctesias, 15. V. Darius was now about 29 years of age. L.

98. 'Apaßiwv According to the

CXXIX. Συνήνεικε χρύνω ου πολλώ υστερον βασιλέα Δαρείον, έν άγρη θηρών 99 αποθρώσκοντα από ίππου, στραφηναι 100 τον πόδα. καί κως ισχυροτέρως έστραφη ο γάρ οι αστράγαλος έξεχώρησε έκ των άρθρων. νομίζων δέ και πρότερον περί έωυτον έχειν Αίγυπτίων τους δοκέοντας είναι πρώτους την ιητρικήν, τούτοισι έχρητο. οί δέ, στρεβλούντες καὶ βιώμενοι τὸν πόδα, κακὸν μέξον 3 έργάζοντο, έπ' έπτα μεν δή ήμερας και έπτα νύκτας ύπο τοῦ παρεόντος κακοῦ ὁ Δαρεῖος ἀγρυπνίησι είνετο. 5 τῆ δὲ δὴ ὀγδόη ἡμέρη, ἔγοντί οί φλαύρως, παρακούσας τις πρότερον έτι έν Σάρδισι τοῦ Κροτωνιήτεω Το Δημοκήδεος 8 την τέχνην, αγγέλλει 9 τῷ Δαρείω ο δὲ άγειν μιν την ταχίστην παρ' έωυτον έκέλευσε. τον δε ώς έξευρον έν τοισι 'Οροίτεω ανδραπόδοισι δκου δή απημελημένον, παρήγον ές μέσον, πέδας τε έλκοντα καὶ ράκεσι έσθημένον.

CXXX. Σταθέντα δε ές μέσον είρωτα ο Δαρείος, την τέχνην εί έπίσταιτο όδ' οὐκ ὑπεδέκετο, ἀρρωδέων, μη, ἐωυτὸν ἐκφήνας, τὸ παράπαν της 'Ελλάδος η άπεστερημένος, κατεφάνη δὲ τῷ Δαρείω τεχνάζειν, 10 έπιστάμενος καὶ τους άγαγύντας αυτον έκέλευτε

prediction of the Almighty, Gen. xvi. 12. 13. The Arabs have always been a wild and intractable people. "They have at all times been extremely jealous of their liberty; and never received any foreign prince. Neither the Assyrians of old, nor the kings of Persia, and, after them, those of Macedon, have ever been able to subjugate them," Diodorus, ii. 1. L. W. The attempt was vainly made by Sesostris, Antigonus, Pompey, Ælius Gallus, Trajan, and Severus: nor in later times have the Tartars, Mamelucs, or Turks been more successful. Newton, Diss. on Proph. ii. TR.

99. θηρων] is the genitive plural of

Onp. S.

100. στραφηναι] sprained.

1. à. ἐξεχώρησε ἐ. τ. ά.] his anclebone was dislocated. καταπεσών ἀπὸ τοῦ Ίππου ἐν κυνηγεσίοις, τοῦ ἀστραγάλου ἐκχωρήσαντος, Dio Chrys. Or. xiv. p. 231. πεσόντι ἀπὸ τοῦ Ίππου μεταχωρήσας δ αστράγαλος, Ιχχνίι. p. 652. W.

2. iητρικήν] supply τέχνην from what follows. B. 265.

3. κακον μέζον] πολλά παθούσα ύπο πολλών ιατρών, και μηδέν ώφεληθείσα άλλά μαλλον είς το χείρον ελθούσα, St. Mark, v. 26.

4. αγρυπνίησι] είς αγρυπνίας τε καί άλγηδόνας (Δαρείον) ἐνέβαλον, έλκοντες καὶ βιαζόμενοι τὸ άρθρον, Dio Chrys. Or. xiv. p. 231. B. lxxvii. p. 652. D. 653. V.

5. είχετο] ἀμφιβολίη ἔχεσθαι, ν. 74. Sometimes a preposition is inserted, as ἐν ἀπορίη είχοντο, ix. 98. ἐν ἀπορίησι είχετο, iv. 131. or compounded with the verb, as amopings ενείχετο, i. 190. ST. φαλαγγίων κνήσμασιν έ. Ælian, V. H. xiii. 35. τφ λοιμφ έ. Lucian, Scyth. 2. W.

6. παρακούσας] having heard incidentally and without paying attention

to it at the time. W. S.

7. Κροτωνιήτεω Milo the athlete and Alcmeon the Pythagorean physician were also natives of Crotona. L. A.

8. Δημοκήδεος Athenœus, xii. 22. Dio calls him Demodocus. V.

9. ἀγγέλλει] understand αὐτήν. S. 10. τεχνάζειν] vi. 1. to be prevaricating, equivocating, or dissembling. W. Understand και περ την τέχνην before ἐπιστάμενος. S. L.

μάστιγάς τε καὶ κέντρα παραφέρειν ἐς τὸ μέσον. ὁ δὲ ἐνθαῦτα δὴ ὧν ἐκφαίνει, φὰς ἀτρεκέως μὲν οὐκ ἐπίστασθαι, ὁμιλήσας δὲ ἰητρῷ, φλαύρως ἔχειν τὴν τέχνην. 11 μετὰ δὲ, ικς οἱ ἐπέτρεψε, 12 Ἑλληνικοῖσι ἰήμασι χοεώμενος, καὶ ἤπια 13 μετὰ τὰ ἰσχυρὰ προσάγων, ὕπνου τέ μιν λαγχάνειν ἐποίεε, καὶ ἐν χρόνφ ὀλίγφ ὑγιέα μιν ἐόντα ἀπέδεξε, οὐδαμᾶ ἔτι ἐλπίζοντα ἀρτίπουν ἔσεσθαι. δωρέεται δή μιν μετὰ ταῦτα ὁ Δαρεῖος πεδέων χρυσέων δύο ζεύγεσι ὁ δέ μιν ἐπείρετο, εἴ οἱ διπλήσιον τὸ κακὸν ἐπίτηδες 14 νέμει, ὅτι μιν ὑγιέα ἐποίησε. ἡσθεὶς δὲ τῷ ἔπεῖ, ὁ Δαρεῖος ἀποπέμπει μιν παρὰ τὰς ἐωυτοῦ γυναῖκας. παράγοντες δὲ, οἱ εὐνοῦχοι ἔλεγον πρὸς τὰς γυναῖκας, ως βασιλεῖ οὖτος εἴη ὂς τὴν ψυχὴν 15 ἀπέδωκε. ὑποτύπτουσα 16 δὲ αὐτέων ἐκάστη φιάλη 17 ἐς τοῦ χρυσοῦ τὴν θήκην, ἐδω-

11. τὴν τέχνην] Before these words understand ἐωυτὸν κατά. Our author might also have used τῆς τέχνης, ἔνεκα being understood. S. παιδείας ὅπως ἔχει καὶ δικαιοσύνης, Plato, Gorg. which Cicero thus translates, quam sit doctus, quam vir bonus, T. Q. v. 12. V.

12. ἐπέτρεψε] Understand έωυτον

οι το πρηγμα. S.

13. ήπια] Understand φάρμακα or ἀκέσματα. ή. φ. Homer, Il. Δ. 218. Λ. 515. 829. ή. ά. Æschylus, P. V. 491. IV. " Democedes could not, by beginning with sedatives or gentle treatment, repair the mischief which the ignorant Egyptian surgeons had committed. Perhaps the foot was set so badly that he was obliged to luxate it again, which is a very painful operation. Both ήπια and ἐσχυρὰ refer to the mode of treatment by Democedes. After the violence which he was obliged to employ, he administered some narcotic to soothe the pain, opium for instance to produce sleep. When violent remedies are necessary, Hippocrates advises them to be used alternately with such as are mild and soothing, that the patient may not be exhausted by constant pain; or, if the application be external, that the part affected may not be inflamed or ulcerated by the continual use of that which is of an acrid nature: apxoueνος έκ μαλθακών ές ισχυρότερα, τελευτῶν δὲ αδθις ἐς μαλθακὰ, de Ster. v. p. 678. and a little before τὴν ἔησιν ἀρχόμενος ἐξ ἰσχυρῶν, τελευτᾶν δὲ ἐς μαλθακώτερα. This Greek method, which Herodotus designates by Ἑλληνικοῖσι ἰἡμασι, is still observed by all judicious physicians." C. To an extract from the preceding passage, Laurent adds, "Coray is no less celebrated for his skill in medicine, than for his profound knowledge of Greek, both ancient and modern."

14. enlτηδes] intentionally, on pur-

pose.

15. ψυχήν] ψ. δώσω, Euripides, Ph. 1012. 1243. i.e. βίστον, 1249. ζωήν, Scholiast. Ψυχή is often used in this sense, Her. 15. Al. 294. Hesiod, O. D. 684. Homer, Il. I. 322. Xenophon, Cyr. iii. 1, 36. 41. 3, 44. iv. 1, 5. and very frequently in the sacred writers; so is anima in Latin. SCHL.

16. ὁποτύπτουσα] ii. 136. vi. 119. Aristophanes, Av. 1145. W. V. "Each of them dipping down into a chest of gold, so as to scoop up (the money)

with a saucer, &c." L.

17. φιάλη] ἐστὶ χαλκεῖον ἐκπέταλον λεβητῶδες, ἐπιτηδείως ἔχον πρὸς ὑδάτων ψυχρῶν ὑποδοχὰς, Didymus in Ath. xi. 34. 103. V. It was the custom of the ancients to mix their wine with water in large "vases," thence called κρητῆρες, into which they dipped a deep "pitcher," κύαθος, and poured the liquor out of

ρέετο τον Δημοκήδεα ούτω δή τι δαψιλέϊ δωρεή, ώς τους άποπίπτοντας άπο των φιαλέων στατήρας έπόμενος ο οικέτης, τῷ οὐνομα ἢν Σκίτων, ἀνελέγετο, καί οι χρήμα 18 πολλόν τι χρυσοῦ συνελέχθη.

CXXXII. Τότε δὲ ὁ Δημοκήδης ἐν τοῖσι Σούσοισι, ἐξιησάμενος Δαρεῖον, οἶκόν τε μέγιστον εἶχε, καὶ ὁμοτράπεζος βασιλέὶ ἐγεγόνες πλῆν τε ἐνὸς, τοῦ ἐς Ἑλληνας ἀπιέναι, πάντα τὰ ἄλλα οἱ παρῆν. καὶ τοῦτο μὲν, τοὺς Αἰγυπτίους ἰητροὺς, οῦ βασιλέα πρότερον ἰῶντο, μέλλοντας ἀνασκολοπιεῖσθαι, διότι ὑπὸ Ἑλληνος ἰητροῦ ἐσσώθησαν, τούτους, βασιλέα παραιτησάμενος, ἐρρύσατο ¹9 τοῦτο δὲ, μάντιν Ἡλεῖον, Πολυκράτεϊ ἐπισπόμενον, καὶ ἀπημελημένον ἐν τοῖσι ἀνδραπόδοισι, ἐρρύσατο. ἦν δὲ μέγιστον πρῆγμα 20 Δημοκήδης παρὰ βασιλέϊ.

CXXXIII. Έν χρόνφ δὲ ολίγφ μετὰ ταῦτα, τάδε ἄλλα συνήνεικε γενέσθαι. ᾿Ατόσση, τῆ Κύρου μὲν θυγατρὶ, Δαρείου δὲ γυναικὶ, ἐπὶ τοῦ μαστοῦ ἔφυ φῦμα. ² μετὰ δὲ, ἐκραγὲν ἐνέμετο πρόσφ. ὅσον μὲν δὴ χρόνον ῆν ἔλασσον, ἡ δὲ, κρύπτουσα καὶ αἰσχυνομένη, ἔφραζε οὐδενί. ἐπεί τε δὲ ἐν κακῷ ῆν, μετεπέμψατο τὸν Δημοκήδεα, καί οἱ ἐπέδεξε. ὁ δὲ, φὰς ὑγιέα ποιήσειν, ἐζορκοῖ μιν, ῆ μέν οἱ ἀντυπουργήσειν ἐκείνην τοῦτο, τὸ ἃν αὐτῆς δεηθῆ, δεήσεσθαι δὲ οὐδενὸς τῶν ὅσα ἐς αἰσχύνην ² ἐστὶ φἔροντα. ²3

CXXXIV. 'Ως δὲ ἄρα μιν μετὰ ταῦτα ἰώμενος ὑγιέα ἀπέδεξε, ἐνθαῦτα δὴ, διδαχθεῖσα ὑπὸ τοῦ Δημοκήδεος, ἡ "Ατοσσα προσέφερε

this into the "drinking cup," ἔκπωμα, which was handed to the guests on a "salver or saucer," φιάλη. Compare Xenophon, Cyr. i. 3. 8. L.

18. χρημα] quantity; χ. τέκνων, a quantity of young, iii. 109. p. 22. n.

67.

19. ἐβρίσατο] This generous action is praised by Dio Chrys. Or. lxxvii.

p. 653. A. W.

20. μέγιστον πρηγμα] p. 76. n. 6. 21. ἔφυ φῦμα] an abscess formed. θεραπεύσας δ Δημοκήδης Άτσσαν τον μαστον ἀλγήσασαν, Athenaus, xii. 22. ἔπαισε τῷ ξίφει τὸ φῦμα καὶ διείλεν οῦτως, Βόττε σωθηναι τὸν ἀνθρωπον (Jason of Phera) τοῦ φύματος ραγέντος, Plutarch, t. ii. p. 80. c. W. nec prodesse voluit Pheræo Jasoni is, qui

gladio vomicam ejus aperuit, quam sanare medici non potuerant, Cicero, de

N. D. iii. 28.

22. ἐs αἰσχύνην] i. 10. ἐs ἄκεσω φέροντα, iv. 90. S. εἰς ὅκνον φ. Ευτipides, Sup. 305. μέγα φ. ἐς ἀρετὰν, I. Α. 562. εἰς βλάβην φ. Sophocles, Œ. R. 517. οὐκ εἰς ἀπλοῦν φ. ἀλλ' εἰς μέγιστον, 519. εἰς φόβαν φ. 991. MAR. The preposition is often omitted and then the expression means bringing dishonor, &c. (instead of leading or tending to dishonor, &c.) as in Eur. Hec. 1223. Plato, Men. p. 247. A. W. Ælian, V. H. i. 21, V.

23. ἐστὶ φέροντα] A circumlocution for φέρει, M. G. G. 559.

ἐν τῆ κοίτη Δαρείφ λόγον τοιόνδε· "Ω βασιλεῦ, ἔχων δύναμιν τοσαύτην, κάτησαι, ²⁴ οὔτε τι ἔθνος προσκτώμενος οὔτε δύναμιν Πέρσησι, οἰκὸς δέ ἐστι ἄνδρα, καὶ νέον καὶ χοημάτων μεγάλων δεσπότην, φαίνεσθαί τι ἀποδεικνύμενον, ἵνα καὶ Πέρσαι ἐκμάθωσι, ὅτι ὑπ' ἀνδρὸς ἄρχονται. ἐπ' ἀμφότερα δέ τοι φέρει ταῦτα ποιέειν, καὶ ἵνα σφέων Πέρσαι ἐπιστέωνται ἄνδρα εἶναι τὸν προεστεῶτα, καὶ ἵνα τρίβωνται πολέμφ, μηδὲ, σχολὴν ἄγοντες, ἐπιβουλεύωσί τοι. νῦν γὰρ ἄν τι καὶ ἀποδέξαιο ἔργον, ἕως νέος εἶς ἡλικίην αὐξανομένφ ²⁵ γὰρ τῷ σώματι συναύξονται καὶ αὶ φρένες, ²⁶ γηράσκοντι δὲ συγγηράσκονσι, ²⁷ καὶ ἐς τὰ πρήγματα πάντα ἀπαμβλύνονται." ²⁸ Ἡ μὲν δὴ ταῦτα ἐκ διδαχῆς ἔλεγε· ὁ δ' ἀμείβεται τοῖσδε· "Ω γύναι, πάντα, ὅσα περ αὐτὸς ἐπινοέω ποιήσειν, εἴρηκας· ἐγὼ γὰρ βεβούλευμαι, ἐεύξας ²⁹ γέφυραν ἐκ τῆσδε τῆς ἡπείρου ἐς τὴν ἐτέρην ἤπειρον, ἐπὶ Σκύθας στρατεύεσθαι· καὶ ταῦτα ὀλίγον χρόνου ³⁰ ἔσται

24. κάτησαι] is a verb often used of persons who remain inactive; iii. 151. p. 28. n. 59. p. 157. n. 85. Xenophon, An. vii. 1. 21. Cyr. iii. 3. 14. iv. 5. 28. v. 1. 8. ST. Thucydides, iv. 124. ἀργὸν εἶναι, Scholiast, Hutchinson. ἐγὰ οἴομαι, τὴν μὰν εἰρήνην ἄγειν, οἰχ ὑμᾶς δεῖν πείθειν, οἰ πεπεισμένοι κάθησθε, ἀλλὰ τὸν τὰ τοῦ πολέμου πράττοντα, Demosthenes, de Ch. p. 111. residem tempus terere, Livy, vi. 23.

25. αὐξανομένω Stobæus attributes these words to Democritus, S. cxv. p. 592. IV. και δή μοι αξξεται ενδοθι θυμός, Homer, Od. B. 315. συναύξεται τῷ σώματι ἡ ψυχὴ, καὶ πάλιν συμμειοῦται, Antipater of Tars., de An. ii. gigni pariter cum corpore, et una crescere sentimus, pariterque senescere mentem: nam ubi robustis adolevit viribus ætas; consilium quoque majus, et auctior est animi vis : post, ubi jam validis quassatum est viribus ævi corpus, claudicat ingenium, dellrat mens: ergo omnem animai naturam gigni pariter, pariterque videmus crescere, et simul ævo fessa fatiscit, Lucretius, iii. 446. L. Furius says of his colleague Camillus, (qui exactæ jamætatis erat; sed vegetum ingenium in vivido pectore vigebat, virebatque integris sensibus,) " juvenibus bella

data; et cum corporibus vigere et deflorescere animos," Livy, vi. 22. 23.

26. αἱ φρένες] τῆς λογικῆς ψυχῆς αἱ δυνάμεις, Galen. L.

27. συγγηράσκουσι] ἔστιν, ὥσπερ καὶ σώματος, καὶ διανοίας γῆρας, Aristotle, Pol. ii. 7. but the same writer says elsewhere " no sort of change happens to the soul," de An. i. 5 L. Others even affirm that it changes for the better, ὅσον ἡ τοῦ σώματος ἰσχὸς ὑποφθίνει, τοσοῦτον ἡ τῆς διανοίας αὔςεται ρῶσις, Heraclides of Pont., All. p. 485. W. ἡ μὲν τοῦ σώματος ἰσχὸς γηράσκει, ἡ δὲ τῆς ψυχῆς ρώμη τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἀγήρατός ἐστιν, Χεποphon, Ag. xi. 14. Cyr. viii. 7. 6. Cicero, de Sen. ix. V.

28. ἀπαμβλύνονται] Æschylus, P. V. 891. τὰ λευκὰ τῶν τριχῶν ἀπαμβλύνει τὸν νοῦν, Herodes in Stob. cxvii. p. 481. BL. It is the contrary to θηγεσθαι οτ παροξύνεσθαι.

29. [citas] after throwing over, literally yoking. iv. 118. W.

30. δλίγου χρόνου] Understand ἐντὸς, within a short time. βαιοῦ κοὐχὶ μυρίου χ., Sophocles, Œ. C. 397. οὐ μακροῦ χ. 821. τίνος χ.; Euripides, Ο. 1210. ἡμερῶν τεττάρων, Aristophanes, V. 260. Β. 403. MUS. Ε. ποίου χ. Æschylus, Ag. 269.

τελεύμετα." Λέγει "Ατοσσα τάδε· ""Ορα τυν, ἐς Σκύθας μὲν τὴν πρώτην 31 ἰέγαι ἔασον οὖτοι γὰρ, ἐπεὰν σὺ βούλη, ἔσονταί τοι σὰ δὲ μοι 32 ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στρατεύεσθαι. 33 ἐπιθυμέω γὰρ, λόγφ πυνθανομένη, Λακαίνας τὲ μοι γενέσθαι θεραπαίνας 3½ καὶ 'Αργείας καὶ 'Αττικὰς καὶ Κορινθίας. ἔχεις δὲ ἄνδρα ἐπιτηδεώτατον ἀνδρῶν πάντων δέξαι τε ἕκαστα τῆς Ἑλλάδος καὶ κατηγήσασθαι, τοῦτον, ὅς σευ τὸν πόδα ἐξιήσατο." 'Αμείβεται Δαρεῖος "'Ω γύναι, ἐπεὶ τοίνυν τοι δοκέει τῆς Ἑλλάδος ἡμέας πρῶτα ἀποπειρᾶσθαι, κατασκόπους μοι δοκέει Περσέων πρῶτον ἄμεινον εἶναι, ὀμοῦ τούτφ τῷ σὰ λέγεις, πέμψαι ἐς αὐτούς 35 οῖ, μαθόντες καὶ ἰδόντες ἕκαστα αὐτῶν, ἐξαγγελέουσι ἡμῖν καὶ ἔπειτα, ἐξεπιστάμενος, ἐπ' αὐτοὺς τρέψομαι."

CXXXV. Ταῦτα εἶπε, καὶ ἄμα ἔπος τε, ³⁶ καὶ ἔργον ἐποίεε. ἐπεί τε γὰρ τάχιστα ἡμέρη ἐπέλαμψε, καλέσας Περσέων ἄνδρας δοκίμους πεντεκαίδεκα, ἐνετέλλετό σφι, ἑπομένους Δημοκήδεϊ, διεξελθεῖν τὰ παραθαλάσσια τῆς Ἑλλάδος, ὅκως τε ³⁷ μὴ διαδρήσεταί σφεας ὁ Δημοκήδης, ἀλλά μιν ³⁸ πάντως ὀπίσω ἀπάξουσι. ἐντειλάμενος δὲ τούτοισι ταῦτα, δεύτερα, καλέσας αὐτὸν Δημοκήδεα, ἐδέετο αὐτοῦ, ὅκως, ἐξηγησάμενος πᾶσαν καὶ ἐπιδέξας τὴν Ἑλλάδα τοῖσι Πέρσησι, ὀπίσω ήζει ³⁹ δῶρα δέ μιν τῷ πατρὶ καὶ τοῖσι ἀδελ-

31. τὴν πρώτην] Μ. G. G. 281. 2. p. 85. n. 9.

32. μοι] σοι, &c. are often redundant in familiar discourse: καὶ ἀπ' ἐκείνου τυφλός εἰμί σοι, ὧ Πόσειδον, Lucian, Pol. et Nep. ST.

33. στρατεύεσθαι] p. 134. n. 67.

31. θεραπαίνας] Javan, or Greece, is said to have carried on a slave-trade with Tyre, Ezek. xxvii. 13. ποθήσασα θ. κτήσασθαι 'Αττικὰς καl 'Ιαδας, Æliau, N. A. xi. 27. Greek slaves are mentioned as valuable by Martial, iv. 66, 9. vii. 80, 9. Heliodorus, vii. viii. felices, quibus Argiræ, pulchrære ministrant Thessalides, famulas et quæ meruere Lacænas, Claudian, in Eut. ii. 198. Bochart, Ph. iii. 3. Dinon says the king was reminded of undertaking an expedition against Athens by Athenian figs being sent to table among his dessert, in Ath. xiv. 67. L.

35. es auτούs] namely τους Ελληνας,

understood in the word Ἑλλάδυς; so Αἴγυπτος and σφι, ii. 65. πόλιν and τούτους, ii. 90. Βαβυλῶνα and αὐτοὺς, iii. 154. This figure is called πρὸς τὸ

σημαινόμενον. ST.

36. έπος τε] αὐτικ' ἔπειθ' ἄμα μῦθος ἔην, τετέλεστο δὲ Γέργον, Homer, II. T. 242. W. ἄμα δὲ ταῦτα ἔλεγε, καὶ &c. i. 112. ἄ. τε ἔ. τ., καὶ &c. iv. 150. ταῦτά τε ἄ. ἡγόρευε, καὶ &c. ivi. 5. Euripides, B. 1071. nec dicta res morata, Justin, ii. 3. ἄμ² ἔπος, ἄμ² ἔργον, Zenobius, Prov. i. 77. εἶπεν ὁ Θεὸς, γενηθήτω καὶ ἐγένετο, Gen. i. 3. Afterwards more hyperbolical expressions were in use, as 6 ασσον ἡ λέγοι τις, Eur. Hip. 1181. V.

37. ὅκως $\tau \epsilon$] i. e. καὶ δρᾶν ὅκως.

38. µw] M. G. G. 146.

39. ὅκως — ἥξει] The indicative with a conjunction instead of the infinitive, M. G. G. 531. obs. 2. p. 122. n. 64.

φεοῖσι ἐκέλευε πάντα τὰ ἐκείνου ἔπιπλα λαβόντα ἄγειν, φὰς ἄλλα οἰ πολλαπλάσια ⁴⁰ ἀντιδώσειν πρὸς δὲ, ἐς ⁴¹ τὰ δῶρα ὀλκάδα οἱ ἔφη συμβαλέεσθαι, ⁴² πλήσας ἀγαθῶν ⁴³ παντοίων, τὴν ἄμα οἱ πλεύσεσθαι. Δαρεῖος μὲν δὴ, δοκέειν ἐμοὶ, ἀπ' οὐδενὸς δολεροῦ νόου ⁴⁴ ἐπαγγέλλετό οἱ ταῦτα. Δημοκήδης δὲ, δείσας, μή εὐ ⁴⁵ ἐκπειρῷτο Δαρεῖος, οὕ τι ἐπιδραμὼν ⁴⁶ πάντα τὰ διδύμενα ἐδέκετο, ἀλλὰ τὰ μὲν ἐωυτοῦ κατὰ χώρην ἔφη καταλείψειν, ἵνα ἀπίσω σφέα ἀπελθὼν ἔχοι τὴν μέντοι ὀλκάδα, τήν οἱ Δαρεῖος ἐπαγγέλλετο ἐς τὴν δωρεὴν τοῖσι ἀδελφεοῖσι, δέκεσθαι ἔφη. ἐντειλάμενος δὲ καὶ τούτῳ ταῦτα, ὁ Δαρεῖος ἀποστέλλει αὐτοὺς ἐπὶ θάλασσαν.

CXXXVI. Καταβάντες δὲ οὕτω ἐς Φοινίκην καὶ Φοινίκης ἐς Σιδῶνα ⁴⁷ πόλιν, αὐτίκα μὲν τριήρεας δύο ἐπλήρωσαν, ἄμα δὲ αὐτῆσι καὶ γαῦλον ⁴⁸ μέγαν παντοίων ἀγαθῶν παρεσκευασμένοι ⁴⁹ δὲ πάντα, ἔπλεον ἐς τὴν Ἑλλάδα. προσίσχοι τες δὲ, αὐτῆς τὰ παραθαλάσσια ἐθηεῦντο καὶ ἀπεγράφοντο, ⁵⁰ ἐς δ, τὰ πολλά αὐτῆς καὶ οὐνομαστότατα θεησάμενοι, ἀπίκοντο τῆς Ἱταλίης ⁵¹ ἐς Τάραντα. ⁵² ἐνθαῦτα δὲ, ἐκ ῥηστώνης τῆς Δημοκήδεος, ⁵³ ᾿Αριστοφιλίδης τῶν Ταραντίνων ὁ βασιλεὺς, τοῦτο μὲν, τὰ πηδάλια παρέλυσε τῶν Μηδικέων νεῶν, τοῦτο δὲ, αὐτοὺς τοὺς Πέρσας ἔρξε, ὡς κατασκόπους

40. πολλαπλάσια] The antepenultimate of this word is short. iv. 50. vii. 160. G.

41. ¿s] to. S.

42. συμβαλέεσθαι] that he would

43. ἀγαθῶν] of the good things of this life, iv. 82. St. Luke, xvi. 25. SCHL.

44. ἀπ' οὐδ. δ. νόου] with, or from no fraudulent intention. M. G. G. 573.

45. εὐ] or εὖ, Doric and Ionic for οὖ or ε̃ο, of him, or of himself; an enclitic: M. G. G. 147. obs. 1. εὖ, well.

46. ἐπιδραμὰν] Understand τοῖς διδομένοις; jumping at, flying to snatch. οὐκ ἀν δέξαιο; οἶμαι μὲν καὶ ἐπιδράμοις, Aristides, t. ii. p. 401. ἐπίδ. 32. W. Appian uses the verb with a dative, viii. 94. S. "Thou didst flee upon the spoil," 1 Sam. xv. 19. 47. Σιδῶνα] The oldest city of

17. Σιδωνα] The oldest city of Phænicia, now Sayda or Zuide. A.L. 48. γαθλον] πλοΐον Φοινικικόν;

GL. the same as δλκάδα, a tender. W. vi. 17. G. Aristophanes, Av. 598. 602. σκάφος Φ. Scholiast. It was orbicular in form. Bochart, Ch. ii. 11.

49. παρεσκευασμένοι] This participle, which occurs here in a middle sense, is used as a passive by Thucydides, iii. 3. M. G. G. 493. d. and obs. and by Xenophon, H. i. 6, 31. Compare iii. 150.

50. απεγράφουτο] described or delineated.

51. Ἰταλίης] See Italia in A. 52. Τάραντα] now Turanto, a Lacedemonian colony, and the emporium of Italy. Archytas was a native of it. A. L.

-53. ἐκ ὁηστώνης τῆς Δ.] out of kindness towards Democedes. Compare p. 80.n. 56. So ἐκ τῶν Λαΐου χρησμων, v. 43. ὑπὲρ τολμήματος τῶν παίδων, Ælian, V. H. v. 21. L. C., in a note of considerable length, endeavours to show that ἡηστώνη means the subtlety or cunning of Democedes.

δήθει 54 εόντας εν ῷ δὲ οὖτοι ταῦτα ἔπασχον, ὁ Δημοκήδης ες τὴν Κρότωνα ἀπικνέεται. ἀπιγμένου δὲ ἤδη τούτου ες τὴν ἐωυτοῦ, 55 ὁ ᾿Αοιστοφιλίδης ἔλυσε τοὺς Πέρσας, καὶ τὰ παρέλαβε τῶν νεῶν, ἀπέδωκε σφι.

CXXXVII. Πλέρντες δε ειθεύτεν οι Πέρσαι, και διώκοντες Δημοκήδεα, απικνέονται ές την Κρότωνα ευρόντες δέ μιν αγορά-Ξοντα, άπτοντο αὐτοῦ, τῶν δὲ Κροτωνιητέων οἱ μὲν, καταρρωδέοντες τὰ Περτικά πρήγματα, προϊέναι 56 ετοίμοι ήσαν οι δε άντάπτοντό τε, καὶ τοῖσι σκυτάλοισι 57 έπαιον τοὺς Πέρσας, προϊσγομένους έπεα τάδε "Ανδρες Κροτωνιηται, δρατε τα ποιέετε άνδρα βασιλέος δρηπέτην γενόμενον έξαιρέεσθε, και κώς ταυτα βασιλέϊ Δαρείω εκχρήσει 58 περιυβρίσθαι; κως δε ύμιν τα ποιεύμενα έξει καλώς, ην απέλησθε 59 ημέας; έπὶ τίνα δὲ τησδε 60 προτέρην στρατευσόμεθα πόλιν; τίνα δὲ προτέρην ἀνδραποδίζεσθαι πειρησόμεθα:" Ταῦτα λέγοντες, τοὺς Κροτωνιήτας οὐκ ὧν ἔπειθον.61 ἀλλ', έξαιρεθέντες τε τὸν Δημοκήδεα,62 καὶ τὸν γαῦλον, τὸν ἄμα ήγοντο, άπαιρεθέντες, ἀπέπλεον οπίσω ές την 'Ασίην' οὐδ' ἔτι ἐξήτησαν τὸ προσωτέρω της Έλλάδος ἀπικόμενοι ἐκμαθεῖν, ἐστερημένοι τοῦ ηγεμόνος, τοσόνδε μέντοι ένετείλατό σφι Δημοκήδης αναγομένοισι, κελεύων 63 είπειν Δαρείω σφέας, ότι άρμοσται την Μίλωνος θυγατέρα Δημοκήδης γυναϊκα, τοῦ γὰρ δή παλαιστέω Μίλωνος 64 ην ούνομα πολλόν παρά βασιλέϊ. κατά δή τοῦτό μοι δοκέει σπεῦσαι τὸν γάμον τούτον, τελέσας χρήματα μεγάλα, Δημοκήδης, ίνα φανή πρώς Δαρείου έων και έν τη έωυτοῦ δύκιμος.

54. δηθεν] p. 33. n. 12.

έs τὴν ἐωυτοῦ] viii. 73. ix. 27.
 ἐκ τῆς ἐμαυτοῦ τούσδε δραπέτας ἔχων,
 Furipides, Her. 141. M. G. G. 281. 2.
 προῖέραι] Understand αὐτὸν τοῖοι

T'anna

57. σκυτάλοισι] βάβδοις, GL. στρογγύλοις και λείοις ξύλοις, βοπάλοις, Suidas. G.

5^ω. ἐκχρήσει] will it be satisfactory? i. e. will he put up with it?

59. $\delta \pi \epsilon \lambda \eta \sigma \theta \epsilon$] Understand $\tau o \hat{v} \tau o v$. S. This verb governs a double accusative.

60. τησδε] i. e. η ἐπὶ τήνδε. ST.

61. οὐκ ὧν ἔπειθον] they did not however prerail upon. οὖκ ὧν occurs in the sense of οὐ μέντοι, combined with πείθειν, here, and i. 11. 24. iii.

138. with πείθεσθαι θέλειν, i. 59. iv. 11. ST. Compare p. 106. n. 36.

έξαιρεθέντες—τὸν Δ.] In the passive voice, one of the accusatives is changed into the nominative to the verb; the other will remain. M. G. G. 420.1.

63. κελεύων p. 117. n. 4.

64. παλαιστέω M.] Milo obtained six prizes at the Olympic games and seven at the Pythic, A. Gellius, N. A. xv. 16. L. Utque Milon, robur diducer fissile tentes, nec possis captas inde referre manus, Ovid, Ib. 611. Met. xv. 229. viribus ille confisus periit, admirandisque lacertis, Juvenal, x. 10. are allusions to his melancholy end.

CXXXVIII. 'Αναχθέντες δὲ ἐκ τῆς Κρότωνος, οὶ Πέρσαι ἐκπίπτουσι τῆσι νηυσὶ ἐς Ἰηπυγίην. 65 καί σφεας δουλεύοντας ἐνθαῦτα Γίλλος, 66 ἀνὴρ Ταραντῖνος φυγὰς, ρυσάμενος ἀπήγαγε παρὰ βασιλέα Δαρεῖον. ὁ δὲ ἀντὶ τούτων ἐτοῖμος ῆν διδόναι τούτω, ὅ τι βούλοιτο αὐτός. Γίλλος δὲ αἰρέεται κάτοδόν 67 οἱ ἐς Τάραντα γενέσθαι, προαπηγησάμενος τὴν συμφορήν τια δὲ μὴ συνταράξη τὴν Ἑλλάδα, ῆν δι' αὐτὸν στόλος μέγας πλέη ἐπὶ τὴν Ἰταλίην, Κνιδίους μούνους ἀποχρᾶν οἱ ἔφη τοὺς κατάγοντας γίνεσθαι δοκέων ἀπὸ τούτων, ἐύντων τοῖσι Ταραντίνοισι φίλων, μάλιστα δὴ τὴν κάτοδόν οἱ ἔσεσθαι. Δαρεῖος δὲ ὑποδεξάμενος ἐπετέλες πέμψας γὰρ ἄγγελον ἐς Κνίδον, κατάγειν σφέας ἐκέλευς Γίλλον ἐς Τάραντα πειθόμενοι δὲ Δαρείω Κνίδιοι Ταραντίνους οὐκ ὧν ἔπειθον, βίην δὲ ἀδύνατοι ἤσαν προσφέρειν. ταῦτα μέν νυν οὕτω ἐπρήχθη. οὖτοι δὲ πρῶτοι ἐκ τῆς ᾿Ασίης ἐς τὴν Ἑλλάδα ἀπίκοντο Πέρσαι, καὶ οὖτοι διὰ τοιόνδε πρῆγμα κατάσκοποι ἐγένοντο.

CXXXIX. Μετὰ δὲ ταῦτα, Σάμον βασιλεὺς Δαρεῖος αἰρέει, πολίων πασέων πρώτην Ἑλληνίδων καὶ βαρβάρων.

CL. Έπὶ δὲ Σάμον στρατεύματος ναυτικοῦ οἰχομένου, Βαβυλώνιοι ἀπέστησαν, κάρτα εὖ παρεσκευασμένοι ἐν ὅσφ γὰρ ὅ τε μάγος ἦρχε, καὶ οἱ ἐπτὰ ἐπανέστησαν, ἐν τούτφ παντὶ τῷ χρόνφ καὶ τῆ ταραχῆ ἐς τὴν πολιορκίην παρεσκευάδατο. 68 καί κως ταῦτα ποιεῦντες ἐλάνθανον ἐπεί τε δὲ ἐκ τοῦ ἐμφανέος 69 ἀπέστησαν, ἐποίησαν τοιόνδε τὰς μητέρας ἐξελόντες, γυναῖκα ἕκαστος μίαν προσεξαιρέτο, πο τὴν ἐβούλετο ἐκ τῶν ἐωυτοῦ οἰκίων, τὰς δὲ λοιπὰς ἀπάσας συναγαγόντες ἀπέπνιξαν τὴν δὲ μίαν ἕκαστος σιτοποιὸν τὶ ἐξαι-

65. 'Ιηπυγίηυ] Understand ἄκρην, now Capo di Leuca. A.

66. Γίλλοs] Pythagoras, when a slave of Cambyses, is said to have been reciperatus a quodam Gillo, Crotoniensium principe, Apuleius, Flor.

p. 351. W.

67. κάτοδον] p. 34. n. 28. To denote returning from exile by sea, Xenophon uses καταπλεῖν, H. i. 4, 13. κατάπλους, 4, 11. 21. and καταδέχεσθαι to signify to receive exiles back, v. 2, 10.

68. παρεσκευάδατο] vii. 218. compare v. 31. S.

69. ἐκ τοῦ ἐμφανέος] Procopius is very fond of this expression, B. G. i. 1. 11. 12. &c. ἔκ γε ἐμφανοῦς πόλεμος οὐκ ἢν συνεστηκὼς, Pausanias, ix. 1. p. 105. n. 29. IV.

70. προσεξαιρέετο] selected besides. 71. σιτοποίον] This was a female office, vii. 187. Euripides, Hec. 362. W. Theophrastus, Ch. iv. The Platæans, previously to their celebrated siege, dismissed $\pi\lambda\hat{\eta}\theta\sigma$ το ἀχρεῖον, but there remained in the town γυναῖκες δέκα καὶ έκατὸν σιτοποίοι, Thucydides, ii. 78. SCH.

ρέετο. ἀπέπνιζαν 72 δὲ αὐτὰς, ΐνα μή σφεων τὸν σῖτον ἀναισιμώσωσι. 73

CLI. Πυθόμενος δὲ ταῦτα ὁ Δαρεῖος, καὶ συλλέξας ἄπασαν τὴν ἐωυτοῦ δύναμιν, ἐστρατεύετο ἐπ' αὐτούς ἐπελάσας δὲ ἐπὶ τῆν Βαβυλῶνα, ἐπολιόρκες φροντίζοντας οὐδὲν τῆς πολιορκίης. ἀναβαίνοντες γὰρ ἐπὶ τοὺς προμαχεῶνας τοῦ τείχεος, οἱ Βαβυλώνιοι κατωρχέοντο, καὶ κατέσκωπτον Δαρεῖον καὶ τὴν στρατιὴν αὐτοῦ καὶ τις αὐτῶν εἶπε τοῦτο τὸ ἔπος "Τί κάτησθε ἐνθαῦτα, ὡ Πέρσαι, ἀλλ' οὐκ⁷⁴ ἀπαλλάσσεσθε; τότε γὰρ αἰρήσετε ἡμέας, ἐπεὰν ἡμίονοι τέκωσι." Τοῦτο εἶπε τῶν τις Βαβυλωνίων, οὐδαμᾶ ἐλπίζων ἃν ἡμίονον τεκεῦν. Τοῦτο εἶπε τῶν τις Βαβυλωνίων, οὐδαμᾶ ἐλπίζων ἃν ἡμίονον τεκεῦν. Τοῦτο εἶπε τῶν τις Βαβυλωνίων, οὐδαμᾶ ἐλπίζων αν ἡμίονον τεκεῦν. Τοῦτο εἶπε τῶν τις Βαβυλωνίων, οὐδαμᾶ ἐλπίζων αν ἡμίονον τεκεῦν. Τοῦτο εἶπε τῶν τις Βαβυλωνίων, οὐδαμᾶ ἐλπίζων αν ἡμίονον τεκεῦν. Το Επικρού καὶ τὸν ἡμίονον τεκεῦν. Τοῦτο εἶπε τῶν τις Βαβυλωνίων, οὐδαμᾶ ἐλπίζων αν ἡμίονον τεκεῦν. Τοῦτο εἶπε τῶν τις Βαβυλωνίων, οὐδαμᾶ ἐλπίζων αν ἡμίονον τεκεῦν. Τοῦτο εἶπε τῶν τις Βαβυλωνίων, οὐδαμᾶ ἐλπίζων αν ἡμίονον τεκεῦν. Τοῦτο εἶπε τῶν τις Βαβυλωνίων καὶ τὸν ἡμίονον τεκεῦν. Τοῦτο εἶπε τῶν τις Βαβυλωνίων καὶ τὸν καὶ τὴν στρατιὰν καὶ τὸν τὸν καὶ τὸν καὶν τὰν καὶν τὸν τὸν καὶν τὸν τὸν καὶν τὸν καὶν τὸν καὶν τὸν καὶν τὸν καὶν τὸν καὶν τὸν τὸν τὸν καὶν τὸν καὶν τὸν τὸν καὶν τὸν καὶν τὸν τὸν τὸν καὶν τὸν καὶν τὸν καὶν τὸν τὸν καὶν τὸν τὸν καὶν τὸν τὸν τὸν τὸν τὸν καὶν τὸ

CLII. Έπτὰ δὲ μηνῶν καὶ ἐνιαυτοῦ διεληλυθότος ἤδη, ὁ Δαρεῖός τε ἤσχαλλε, καὶ ἡ στρατιὴ πᾶσα, οὐ δυνατὴ ἐοῦσα ἐλεῖν τοὺς Βαβυλωνίους. καί τοι πάντα σοφίσματα καὶ πάσας μηχανὰς ἐπεποιήκες ἐς αὐτοὺς Δαρεῖος ἀλλ' οὐδ' ὡς ⁷⁶ ἐδύνατο ἐλεῖν σφέας, ἄλλοισί τε σοφίσμασι πειρησάμενος, καὶ δὴ καὶ τῷ ⁷⁷ Κῦρος εἶλέ σφεας, καὶ τούτῷ ἐπειρήθη. ἀλλὰ γὰρ δεινῶς ἦσαν ἐν φυλακῆσι οἱ Βαβυλώνιοι, οὐδέ σφεας οἶός τε ἦν ἐλεῖν.

CLIII. Ένθαῦτα εἰκοστῷ μηνὶ Ζωπύρῳ τῷ Μεγαβύ2ου τούτου,
δε τῶν ἐπτὰ ἀνδρῶν ἐγένετο τῶν τὸν μάγον κατελόντων, τούτῳ τῷ
Μεγαβύ2ου παιδὶ Ζωπύρῳ ἐγένετο τέρας τόδε τῶν οἱ σιτοφόρων τε
ἡμιόνων μία ἔτεκε. ὡς δέ οἱ ἐξαγγέλθη, καὶ ὑπὸ ἀπιστίης αὐτὸς ὁ
Ζώπυρος εἶδε τὸ βρέψος, το ἀπείπας τοῦσι δούλοισι μηδενὶ φρά2ειν
τὸ γεγονὸς, ἐβουλεύετο καί οἱ πρὸς 80 τὰ τοῦ Βαβυλωνίου ῥήματα,
δε κατ ἀρχὰς ἔφησε, "ἐπεάν περ ἡμίονοι τέκωσι, τότε τὸ τεῖχος

72. ἀπέπνιξαν] "O virgin daughter of Babylon,—these two things shall come to thee in a moment, in one day, the loss of children and widowhood," Isaiah, xlvii. 1. 9. TR.

73. ἀναισιμώσωσι] p. 16. n. 23.
74. ἀλλ' οὐκ] and not rather, ix. 6.

SCHL.

75. τεκεῖν] Mules so seldom foal, that the ancients regarded such an event as a prodigy. Theophrasius vulgo parere in Cappudocia tradit; sed esse id animal sui generis, Pliny, H. N. viii. 44. L. egregium sanctumque virum si cerno, hoc monstrum fetæ comparo mulæ, Juvenal, xiii. 64.

76. ἀλλ' οὐδ' ὡς] καὶ οὐδὲ οὕτως; St. Mark, xiv. 59.

77. τῶ] i. 151.

78. σιτοφόρων] sumpler.

79. βρέφος] is here used of a foal in imitation of Homer, β. ημίονον, II, Ψ. 266. σκύμνος ἀεξηθεὶς ὀλίγον β., Oppian, Hal. v. 464. β. ἐλάφου οτ ἐλέφαντος, Ælian, H. A. xi. 25 W.

80. πρδs] according or conformable

to. M. G. G. 591. δ.

81. ε. περ ή.] when mules (mules as they are) &c. when even mules. οἰκία, τά τε στυγέουσι θεοί περ, Homer, Il. Υ. 64.

άλωσεσθαι," προς ταύτην την φήμην 82 Ζωπύρω έδόκεε άλωσιμος είναι ήδη ή Βαβυλών σύν γαρ θεώ, 83 έκεινόν τε είπειν, και έωυτώ τεκείν την ημίονον.

CLIV. 'Ως δέ οἱ έδόκεε μόρσιμον 84 εἶναι ήδη τῆ Βαβυλώνι άλίσκεσθαι, προσελθών Δαρείω, απεπυνθάνετο, 85 εί περί πολλοῦ κάρτα ποιέεται την Βαβυλωνα έλειν. πυθόμενος δέ, ως πολλού τιμώτο, άλλο έβουλεύετο, όκως αυτός τε έσται ο έλων αυτήν καί έωυτοῦ τὸ ἔργον ἔσται κάρτα γὰρ ἐν τοῖσι Πέρσησι αἱ ἀγαθοεργίαι86 ές τὸ πρόσω μεγάθεος τιμωνται. 87 ἄλλφ μέν νυν οὐκ ἐφράζετο 88 έργω δυνατός είναι μιν υποχειρίην ποιήσαι, εί δ' έωυτον λωβησάμενος αὐτομολήσειε ές αὐτούς.89 ένθαῦτα έν έλαφρώ 90 ποιησάμενος, έωντον λωβαται 91 λώβην ανήκεστον αποταμών γαρ έωντου τήν ότνα και τα ώτα, και την κόμην κακώς περικείρας, και μαστιγώσας, ηλθε παρά Δαρείον.

CLV. Δαρείος δε κάρτα βαρέως ήνεικε, ίδων άνδρα δοκιμώτατον λελωβημένον εκ τε του θρόνου άναπηδήσας, άνέβωσέ τε καὶ είρετό μιν, όστις είη ὁ λωβησάμενος. καὶ ὅ τι ποιήσαντα.92 ὁ δὲ εἶπε,

82. φήμην] ominous expression. omen, quasi oremen, quia fit ab ore, Festus. The ancients attended to the words of those whom they happened to meet, in order to elicit from them some presage of the future. L. When the Romans were debating about removing to Veii, rem dubiam decrevit rox opportuna emissa: centurio in comitio exclamavit; " signifer, statue signum: hie manebimus optime:" qua voce audita, senatus " accipere se omen" conclamavit, Livy, v. 55. δέκομαι τον οίωνον, ix. 91.

83. σὺν $-\theta \epsilon \hat{\varphi}$] p. 66. n. 89. εἴτε κληδόνος εἴνεκεν θέλων πυθέσθαι, εἴτε καί κατά συντυχίην, θεοῦ ποιεῦντος, ix. 91. θείη τύχη, iv. 8. v. 92, 3. κατά συγκυρίαν, St. Luke, x. 31. κατά τύχην τινά και δαίμονα, Demosthenes, p. 652, 31. κατὰ θεόν τινα, Plato, Euth. p. 272. E. forte quadam divinitus, Livy, i. 4. W. μηχαναίς Διός, Æschylus, Ag. 660. δαιμονία τιν καί θεία εὐεργεσία, Dem. Ol. ii. p. 21.

84. μόρσιμον] a Homeric word; ήδη γάρ Γοι ἐπώρνυε μ. ἦμαρ Παλλάς, 11. Ο. 613. νῦν γάρ κεν έλοι πόλιν εὐρυάγυιαν, Β. 12.

85. απεπυνθάνετο] he made inquiry of him, understand aυτου.

86. ἀγαθοεργίαι] 160. ἀγαθοεργός, i. 67. W. heroic achievements, acts of selfdevotion for the good of their country. τιμάν μάλιστα νομίζουσι, των έγω οίδα ανθρώπων, Πέρσαι άνδρας αγαθούς τὰ πολέμια, vii. 238. L. Such were the actions of Curtius, the Decii, and Regulus, among the Romans.

87. ἐς τὸ πρόσω μ. τ.] i. e. τιμῶνται, ώστε αὐτοὺς (τοὺς ἀγαθοεργοὺς) έ. τ. π. μ. ἀνήκειν, to arrive at high advancement in greatness. π. αρετης ανήκειν, vii. 237. M. G. G. 318. 3.

88. ἐφράζετο] he considered: used in this sense only by the Ionians or by poets. V.

89. ἐς αὐτούς] p. 163. n. 35. 90. ἐν ἐλαφρῷ] i. e. οὐ χαλεπῶς φερών, οὐ βαρέως φ. p. 72. n. 64. οὐκ έν έλ. Theocritus, xxii. 212. ἐν εὐμαρεί, Euripides, Hel. 1226. I. A. 969. οὐκ ἐν εὐ. Thes. fr. v. 10. ἐν ἀσφαλεῖ, Hec. 967. οὐκ ἐν à. Hip. 785. ἐν ἴσψ, I. A. 1199. V. MUS.

91. λωβάται] p. 33. n. 10.

92. δ τι ποιήσαντα] δ τι πεποιήκοι (Ζώπυρος), δι' δ άλλος αὐτὸν οῦτω λω"Οὐκ ἔστι οὖτος ὧ'νὴρ⁹³ ὅτι μὴ σὺ, τῷ ἔστι δύναμις τοσαύτη ἐμὲ δὴ ὧδε διαθεῖναι' οὔτε τις ἀλλοτρίων, ὧ βασιλεῦ, τάδε ἔργασται, ⁹⁴ ἀλλ' αὐτὸς ἐγὰ ἐμεωυτὸν, δεινόν τι ποιεύμενος 'Ασσυρίους Πέρσησι καταγελᾶν. ⁹⁵" Ο δ' ἀμείβετο "³Ω σχετλιώτατε ἀνδρῶν, ἔργᾳ τῷ αἰσχίστῳ οὔνομα τὸ κάλλιστον ἔθευ, φὰς διὰ τοὺς πολιορκευμένους σεωυτὸν ἀνηκέστως διαθεῖναι' τί δ', ὧ μάταιε, λελωβημένου σεῦ, θᾶσσον οἱ πολέμιοι παραστήσονται; ⁹⁶ κῶς οὐκ ἐξέπλωσας τῶν φρενῶν, ⁹⁷ σεωυτὸν διαφθείρας;" 'Ο δὲ εἶπε "Εὶ μέν τοι ὑπερετίθεα ⁹⁸ τὰ ἔμελλον ποιήσειν, οὐκ ἄν με περιεῖδες' νῦν δ', ἐπ' ἐμεωυτοῦ βαλόμενος, ἔπρηξα. ἡδη ὧν, ἡν μὴ τῶν σῶν ⁹⁰ δεήση, αἰρέομεν ¹⁰⁰ Βαβυλῶνα. ἐγὰ μὲν γὰρ, ὡς ἔχω,¹ αὐτομολήσω ἐς τὸ τεῖχος, καὶ φήσω πρὸς αὐτοὺς, ὡς ὑπὸ σεῦ τάδε πέπονθα' καὶ δοκέω, πείσας σφέας ταῦτα ἔχειν οὕτω, τεύξεσθαι στρατιῆς. σὰ δὲ, ἀπ' ἦς ἄν ἡμέρης ἐγὰ ἐσέλθω ἐς τὸ τεῖχος, ἀπὸ ταύτης ἐς δεκάτην ἡμέρην, τῆς σεωυτοῦ στρατιῆς, τῆς οὐδεμία ἔσται ὅρη ² ἀπολλυμένης, ταύτης

Βήσαιτο; in like manner, γράφει ές Βιβλίον πάντα, τὰ ποιήσαντά μιν οἶα καταλελαβήκεε, iii. 42. ST.

93. οὐκ ἔστι οὕτος ὧ'νὴρ] οὐκ ἔσθ' οὕτος ἀνὴρ διερὸς βροτὸς, οὐδὲ γένηται, ὅς κεν Φαιήκων ἀνδρων ἐς γαῖαν ἴκηται, ὁτοτήτα φέρων, Homer, Od. Z. 201. W.

94. ἔργασται] has a passive form, but an active sense. M. G. G. 495. τὸ ἔργον μεῖζον ἔξείργασμαι, Æschines, in Ct. ix.

95. Πέρσησι καταγελῶν] Our author gives this verb the same construction as ἐπεγγελῶν has, namely a dative: compare M. G. G. 394. a. and obs. 2.

96. παραστήσονται] p. 121. n. 44. 97. ἐξέπλωσας τῶν φρενῶν] παραφρονήσαντες καὶ ἐκπλώσαντες ἐκ τοῦ νόου, νὶ. 12. ἐκπλεῖν τῶν φ. occurs twice in Suidas: ἐξώρμει τὰ πολλὰ ἐκ τοῦ νοῦ, Pausanias, Lac. p. 211. ἔξω αδτῆς οῦσα, Demosthenes, de F. L. p. 244. πᾶ τὰς φρένας ἐκπεπότασαι; Theocritus, ii. 19. xi. 72. σύ γέ τις φρένας ἐκπεπαταγμένος ἐσσὶ, Homer, Od. Σ. 326. οὐκ ἐπ' ἀγλατας θυμὸν ἐκπεπόταμαι, Euripides, Εl. 175. τούμπαλιν πεσεῖν φρενῶν, Hip. 392. a constantia atque a mente atque a se ipse discessit: qua perturbatione unimi, Herod.

quæ, sanus cum esset, timebat ne evenirent, ea demens eventura esse dicebat, Cicero, de Div. ii. 55. qui exisse ex potestate dicuntur, idcirco dicuntur, quia non sunt in potestate mentis, T. Q. iii. 5. itaque iratos proprie dicimus exisse de potestate, id est, de consilio, de ratione, de mente, iv. 36. The metaphor which Herodotus uses is natural to mariners, as in vi. 12. but not so appropriate to Darius: among the Athenians, however, and the Ionians, who were chiefly maritime states, such expressions might have been familiar. V. W. έκπλαγηναι φρένας, Æschylus, Ch. 227. ε. θυμόν, Eur. Med. S. BL.

98. ὑπερετίθεα] the Ionic imperfect.

M. G. G. 207. 6.

99. τῶν σῶν] on your part, i. e. in you. SCH. on B. 135. So το δμέτερον, viii. 140. for δμέτε. V. S.

100. αἰρέομεν] p. 64. n. 60. So αἰρέοι for αἰρέσει, v. 43. vi. 82. Æschylus, Ag. 124. Sophocles, Ph. 114. E. BL.

1 ωs έχω] as I um; ωs είχε, i. 24.

as he was. ST.

2. άρη] p. 9. n. 12. p. 114. n. 7. n. έχω δέ τοι οὐδ' ὅσον ἄραν χέιματος, se Theoritus, ix. 20. έμοῦ θεοὐς ἄραν τι. ἔξειν, Sophocles, Œ. C. 385. τοῦ τυ. Vol. I.

χιλίους τάξον κατὰ τὰς Σεμιράμιος καλεομένας πύλας μετὰ δὲ αὖτις, ἀπὸ τῆς δεκάτης ἐς ἐβδόμην, ἄλλους μοι τάξον δισχιλίους κατὰ τὰς Νινίων³ καλεομένας πύλας ἀπὸ δὲ τῆς ἑβδόμης διαλείπειν⁴ εἴκοσι ἡμέρας, καὶ ἔπειτα ἄλλους κάτισον, ἀγαγὼν κατὰ τὰς Χαλδαίων καλεομένας πύλας, τετρακισχιλίους. ἐχόντων δὲ μήτε οἱ πρότεροι μηδὲν τῶν ἀμυνούντων, μήτε οὖτοι, πλὴν ἐγχειριδίων τοῦτο δὲ ἐᾶν ἔχειν. μετὰ δὲ τὴν εἰκοστὴν ἡμέρην, ἰθέως τὴν μὲν ἄλλην στρατιὴν κελεύειν πέριξ προσβάλλειν πρὸς τὸ τεῖχος, Πέρσας δέ μοι τάξον κατά τε τὰς Βηλίδας καλεομένας πύλας καὶ Κισσίας ὡς γὰρ ἐγὼ δοκέω, ἐμέο μεγάλα ἔργα ἀποδεξαμένου, τά τε ἄλλα ἐπιτράψονται ἐμοὶ Βαβυλώνιοι καὶ δὴ καὶ τῶν πυλέων τὰς βαλανάγρας. τὸ δ' ἐνθεῦτεν ἐμοί τε καὶ Πέρσησι μελήσει τὰ δεῖ ποιέειν."

CLVI. Ταῦτα ἐντειλάμενος, ἥῖε ἐπὶ τὰς πύλας, ἐπιστρεφόμενος, ὡς δὴτ ἀληθέως αὐτόμολος. ὀρέοντες δὲ ἀπὸ τῶν πύργων οἱ κατὰ τοῦτο τεταγμένοι, κατέτρεχον κάτω καὶ, ὀλίγον τι παρακλίναντες την ἐτέρην πύλην, θ εἰρώτεον, τίς τε εἴη, καὶ ὅτεν δεόμενος ἤκοι. ὁ δέ σφι ἠγόρευε, ὡς εἴη τε Ζώπυρος, καὶ αὐτομολέοι ἐς ἐκείνους. ἦγον δή μιν οἱ πυλουροὶ, ταῦτα ὡς ἤκουσαν, ἐπὶ τὰ κοικὰ 10 τῶν Βαβυλωνίων.

φλοῦ ἐντροπὴν ἢ φροντίδ εξειν αὐτὸν, 299. the contrary to these expressions is ὀλιγώρως ἔχειν used by Isæus, Lysias, &c. ἐν ὀλιγωρία (i. e. ὀλίγη ἄρη) ποιεῖσθαι, Thucydides, iv. 5. ἐς ὀλιγωρίαν τραπέσθαι, Th. ii. 52. ἄρη is not met with in the latter Attic writers, nor in the best of their imitators, Aristides and Lucian. V. as to which, it will be no matter even if it be destroyed.

3. Nivlων] of the Ninevites; Nivevitav in Scripture.

4. διαλείπειν] p. 134. n. 67.

5. τοῦτο] i. e. τὸ ὅπλον. ST.
6. βαλανάγρας] κλεῖς. GL. The word properly signifies a sort of catch used for pulling out the βάλανος, a bolt or pin of iron driven through the Jambs of the gate, and through the end of the μοχλὸς or cross-bar, to keep it in its proper position. In opening the gates, the βαλανάγρα was necessary to remove the fastening of the bar, so that it might be shot back.

LAU. See AR. and Bloomfield on Thucydides, ii. 4.

7. ως δή] as if forsooth. Zopyrus ηκεν αυτόμολος, ως ταύτα δή ύπό Δαρείου παθών, Polyænus, vii. 12. V. άγορεύεις, ως δή τοῦδ' ἔνεκά σφι Εκπβόλος ἄλγεα τεύχει, Homer, Il. A. 110.

8. παρακλίναντες] Aristophanes, P. 946. Homer uses ἀνακλίνειν, Π. Ε. 751. Od. Χ. 156. in V. Hom. xxiii. v. 3. W. παροίξας, Ar. P. 30. Euripides, 1. A. 857. BL.

9. την ἐτέρην πύλην] one of the folding doors, of which the gates (πόλαι) consisted. The gates of Mycenæ, for instance, were formed by two folding doors, each fixed to a round bar, turning within sockets hewn in the sill and lintel: these folding doors were fastened by a cross-beam, the ends of which ran into cavities made in the jambs. LAU.

10. ἐπὶ τὰ κοινὰ] to the public authorities. commune Milyadum, Cicero, Ver. i. 38. c. Siciliæ, ii. 46. 63. V. ol

καταστάς δὲ ἐπ' αὐτὰ, 11 κατοικτίζετο, 12 φὰς ὑπὸ Δαρείου πεπονθέναι τα έπεπόνθεε υπ' έωυτου παθέειν δε ταυτα, διότι συμβουλεύσαι οί απανιστάναι την στρατιήν, έπεί τε ούδεις πόρος έφαίνετο της άλώσιος "νῦν τε," ἔφη λέγων, 13 "έγω ὑμῖν, ὧ Βαβυλώνιοι, ήκω μέγιστον άγαθον, Δαρείω δέ και τη στρατιή και Πέρσησι μέγιστον κακόν ου γάρ δή, έμε γε ώδε λωβησάμενος, καταπροίζεται 14 έπίσταμαι δ' αὐτοῦ πάσας τὰς διεξόδους τῶν βουλευμάτων."

CLVII. Τοιαυτα έλεγε. οἱ δὲ Βαβυλώνιοι ὁρέοντες ἄνδρα τῶν έν Πέρσησι δοκιμώτατον ρινός τε καὶ ἄτων ἐστερημένον, μάστιξί τε καὶ αῖματι ἀναπεφυρμένου, πάγχυ 15 ἐλπίσαντες λέγειν μιν ἀληθέα, καί σφι ήκειν σύμμαγον, έπιτραπέσθαι έτοιμοι ήσαν των έδέετο σφέων έδέετο δὲ στρατιῆς, ὁ δὲ, ἐπεί τε αὐτῶν τοῦτο παρέλαβε, έποίες τά περ τω Δαρείω συνεθήκατο έξαγαγών γαρ τη δεκάτη ήμέρη την στρατιήν των Βαβυλωνίων, και κυκλωσάμενος τούς γιλίους, τους πρώτους ένετείλατο Δαρείω τάξαι, τούτους κατεφόνευσε. μαθόντες δέ μιν οἱ Βαβυλώνιοι τοῖσι ἔπεσι τὰ ἔργα παρεγόμενον ομοία, πάγγυ περιγαρέες έόντες, παν δη έτοιμοι ήσαν υπηρετέειν. ό δε, διαλιπών ημέρας τας συγκειμένας, αθτις επιλεξάμενος 16 των Βαβυλωνίων έξήγαγε, καὶ κατεφόνευσε τῶν Δαρείου στρατιωτέων τους δισχιλίους. ίδόντες δε και τουτο το έργον οι Βαβυλώνιοι, πάντες Ζώπυρον είγον έν στόμασι αινέοντες. 17 ό δε, αυτις διαλιπών τας συγκειμένας ήμέρας, έξήγαγε ές τὸ προειρημένον, καὶ κυκλωσάμενος κατεφόνευσε τούς τετρακισχιλίους, ώς δέ και τούτο κατέργαστο, πάντα 18 δη ην τοισι Βαβυλωνίοισι Ζώπυρος, καὶ στρατάρχης τε οδτός σφι καὶ τειγοφύλαξ ἀπεδέδεκτο.

δε ου προσεδέξαντο αυτόν ες την πόλιν, οὐδ' ἐπὶ τὸ κοινὸν, Thucydides, ii. 12. B. 39. gentis c. Pelasgæ, Ovid, M. xii. 7.

11. ἐπ' αὐτὰ] before them. στὰς ἐπὶ τὸ συνέδριον, τίιι. 79. S. καταστάντες έπὶ τοὺς ἄρχοντας, iii. 46. ST.

12. κατοικτίζετο | Compare Virgil,

Æn. ii. 67, &c.

13. ἔφη λέγων] p. 72. n. 63. Trollope on Homer, Il. A. 343. βη δ' ζμεν, E. 167. n. on v. 36.

14. καταπροίξεται] p. 136. n. 88. Aristophanes, Eq. 433.

15. πάγχυ] The poetic and Ionic form of πάνυ. Appian uses the former,

Syr. 24. and the latter, B. C. ii. 2. unless it should be πάγχυ έλπίσας. S.

16. ἐπιλεξάμενος] understand δσους ἐχρὴν, οτ δσους ἐβούλετο. S.

17. εἶχον ε΄. σ. αἰνέοντες] When Miltiades returned unsuccessful from Paros, (αὐτὸν) έ. σ. ἔσχον οἱ ᾿Αθηναῖοι; hut in that case the general was censured. vi. 136. W.

18. πάντα] p. 76. n. 6. ἦσαν ἄπαντα αί Συρήκουσαι, vii. 156. HER. Ίνα ή δ Θεός τὰ πάντα ἐν πᾶσι, 1 Cor. xv. 28. σωτήρ και εὐεργέτης και πάντα ήν έγω, Lucian, Abd. p. 722. το όλον αυτοῖς ην και το παν 'Απελλης, Poly-

bius, v. 26. SCHL.

CLVIII. Προσβολὴν δὲ Δαρείου κατὰ τὰ συγκείμενα¹⁹ ποιευμένου πέριξ τὸ τεῖχος, ἐνθαῦτα δὴ πάντα τὸν δύλον ὁ Ζώπυρος ἐξέφαινε. οἱ μὲν γὰρ Βαβυλώνιοι, ἀναβάντες ἐπὶ τὸ τεῖχος, ἡμύνοντο τὴν Δαρείου στρατιὴν προσβάλλουσαν ὁ δὲ Ζώπυρος, τάς τε Κισσίας καὶ Βηλίδας καλεομένας πύλας ἀναπετάσας, ἐσῆκε τοὺς Πέρσας ἐς τὸ τεῖχος. τῶν δὲ Βαβυλωνίων οῖ μὲν εἰδον τὸ ποιηθὲν, οὖτοι ἔφευγον ἐς τοῦ Διὸς τοῦ Βήλου τὸ ἱρόν οῖ δὲ οὐκ εἶδον, ἔμενον ἐν τῆ ἐωυτοῦ τάξι ἔκαστος, ²⁰ ἐς δ δὴ καὶ οὖτοι ἔμαθον προδεδομένοι. ²¹

CLIX. Βαβυλών μέν νυν οὔτω τὸ δεύτερον αἰρέθη. Δαρεῖος δὲ, ἐπεί τε ἐκράτησε τῶν Βαβυλωνίων, τοῦτο μέν, σφεων τὸ τεῖχος περιεῖλε, καὶ τὰς πύλας πάσας ἀπέσπασε τὸ γὰρ πρότερον ἐλὼν Κῦρος τὴν Βαβυλῶνα ἐποίησε 22 τούτων οὐδέτερον τοῦτο δὲ, ὁ Δαρεῖος τῶν ἀνδρῶν τοὺς κορυφαίους μάλιστα ἐς τρισχιλίους ἀνεσκολόπισε, τοῖσι δὲ λοιποῖσι Βαβυλωνίοισι ἀπέδωκε τὴν πόλιν οἰκέειν. ὡς δ' ἔξουσι γυναῖκας οἱ Βαβυλώνιοι, ἴνα σφι γένεα ὑπογίνηται, τάδε Δαρεῖος προϊδὼν ἐποίησε τὰς γὰρ ἐωυτῶν, ὡς καὶ κατ' ἀρχὰς δεδήλωται, ἀπέπνιξαν οἱ Βαβυλώνιοι, τοῦ σίτου προορέωντες ἐπέταξε τοῖσι περιοίκοισι ἔθνεσι γυναῖκας ἐς Βαβυλῶνα κατιστάναι, ὅσας δὴ ἐκάστοισι ἐπιτάσσων, ὥστε πέντε μυριάδων τὸ κεφαλαίωμα τῶν γυναικῶν συνῆλθε. ἐκ τουτέων δὲ τῶν γυναικῶν οἱ νῦν Βαβυλώνιοι γεγόνασι.

CLX. Ζωπύρου δὲ οὐδεὶς ἀγαθοεργίην Περσέων ὑπερεβάλετο παρὰ Δαρείω κριτω, ω οὐτε των ΰστερον γενομένων, οὐτε των πρότερον, ὅτι μὴ Κῦρος μοῦνος τούτω γὰρ οὐδεὶς Περσέων ἢξίωσέ κω ἑωυτὸν συμβαλέειν. πολλάκις δὲ Δαρεῖον λέγεται γνώμην τήνδε ω

19. συγκείμενα] συμβόλαια (conditions) may be understood. SCHW. on B. 256.

20. ἔμενον—ἔκαστος] M. G. G. 301. a.

21. ἔμαθον προδεδομένοι] Μ. G. G. * 548. 3.

22. ἐποίησε] It appears both from Herodotus and Xenophon that Babylon had been much indebted to the elemency of Cyus. W.

clemency of Cyrus. W.

23. παρὰ—κριτῆ] These two words are sometimes omitted, and the dative placed alone to express in the judgement, or opinion, of any one. M. G. G.

389. a. $\pi \alpha \rho$ $\epsilon \mu o l$ occurs in this sense, i. 32. ST.

24. γνώμην τήνδε] ἐκεῖνο δὴ τὸ λαμπρὸν ἐφθέγξατο. "ἀλλ' οὐδὲ εἴκοσι Βαβυλῶνας ἔχειν ἐβούλομην αν, ἐφ' ὧτε ὁρῶν τοιαῦτα παθύντα Ζάπυρον," Polyænus, vii. 12. Plutarch swells the number from twenty to one hundred, Apoph. p. 173. Lucian exaggerates it to twenty thousand, Jov. Tr. 53. but he is not speaking seriously. What Darius says of Megabazus, iv. 143, Plutarch applies to Zopyrus. W. V. L.

ἀποδέξασθαι, ως βούλοιτο αν Ζώπυρον είναι ἀπαθέα τῆς ἀεικείης μᾶλλον, ἢ Βαβυλωνάς οἱ εἴκοσι πρὸς τῆ ἐούση προσγενέσθαι. ἐτίμησε δέ μιν μεγάλως καὶ γὰρ δῶρά οἱ ἀνὰ πᾶν ἔτος ἐδίδου ταῦτα, τὰ Πέρσησί ἐστι τιμιώτατα, καὶ τὴν Βαβυλῶνά οἱ ἔδωκε ἀτελέα νέμεσθαι μέχρι τῆς ἐκείνου ζόης, καὶ ἄλλα πολλὰ ἐπέδωκε. Ζωπύρου δὲ τούτου γίνεται Μεγάβυζος, ος ἐν Αἰγύπτω ἀντία ᾿Αθηναίων καὶ τῶν συμμάχων ἐστρατήγησε. 25 Μεγαβύζου δὲ τούτου γίνεται Ζώπυρος, ος ἐς ᾿Αθήνας αὐτομόλησε ε ἐκ Περσέων.

25. ἐστρατήγησε] Thucydides, i. 109. Diodorus, xi. 74. 76. He is mentioned as one of the Persian generals, vii. 62. W.

26. αὐτομόλησε] This was also in the reign of Artaxerxes. According to Ctesias, he did not reach Athens, but was killed at Caunus. W. L.

ARGUMENT OF THE FOURTH BOOK.

Darius determines to invade Scythia: i. Against the advice of Artabanus, he advances to the Bosporus: lxxxiii—lxxxv. The Persian army crosses the bridge built by Mandrocles: lxxxviii—lxxxix. In their march to the Danube, they conquer the Getæ: xci—xciii. Darius crosses the river, leaving the Ionians to guard the bridges: xcvii—xcviii. The Scythians solicit aid: cii. Their application being in great measure unsuccessful; they retire before the invaders, devastating the country in their retreat: cxviii—cxxv. Darius offers them the alternative of submission or a pitched battle; they decline his proposals, and draw the Persians on: cxxvi—cxxx. They send the king an enigmatical present: cxxxii—cxxxiv. He retreats precipitately: cxxxv. The Scythians urge the Ionians to demolish the bridges; Histiæus succeeds in dissuading the measure, though opposed by Miltiades: cxxxvi—cxxxix. Darius recrosses the Danube, and returns to Asia, leaving Megabazus in Europe: cxl—cxliv. Persian expedition into Libya: cxlv. Barce taken; attack on Cyrene fails: cc—ccv.

ΗΡΟΔΟΤΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΤΕΤΑΡΤΗ.

МЕЛПОМЕНН.

Ι. ΜΕΤΑ δὲ τὴν Βαβυλῶνος αἵρεσιν ἐγένετο ἐπὶ Σκύθας αὖ τοῦ Δαρείου ἔλασις. ἀνθεύσης γὰρ τῆς ᾿Ασίης ἀνδράσι, καὶ χρημάτων μεγάλων συνιόντων, ἐπεθύμησε ὁ Δαρεῖος τίσασθαι Σκύθας, ὅτι ἐκεῖνοι πρότεροι, ἐσβαλόντες ¹ ἐς τὴν Μηδικὴν καὶ νικήσαντες μάχη τοὺς ἀντιουμένους, ὑπῆρξαν ² ἀδικίης. τῆς γὰρ ἄνω ᾿Ασίης ἦρξαν, ὡς καὶ πρότερόν ³ μοι εἴρηται, Σκύθαι ἔτεα δυῶν δέοντα τριήκοντα. ⁴ Κιμμερίους ⁵ γὰρ ἐπιδιώκοντες, ἐσέβαλον ἐς τὴν ᾿Ασίην, καταπαύσαντες τῆς ἀρχῆς Μήδους οὖτοι γὰρ, πρὶν ἢ Σκύθας ἀπικέσθαι, ἤρχον τῆς ᾿Ασίης.

LXXXIII. Παρασκευαζομένου Δαρείου έπὶ τοὺς Σκύθας, καὶ

1. ἐσβαλόντες] has the force of a gerund in -do. μέγα λαβεῖν, μικρὰ πράττοντας, Demosthenes, Ol. iii. p. 41. οὐκ ἔστιν, ἀδικοῦντα, καὶ ἐπιορκοῦντα, καὶ ψευδόμενον, δύναμιν βεβαίαν κτήσασθαι, Ol. ii. p. 23. δεικτέον τὴν μεταβολὴν, εἰσφέροντας, ἐξιόντας, ἄπαιτα ποιοῦντας ἐτοίμας, p. 24. ἡσυχάσασα αὐξηθῆναι, Thucydides, i. 12. crescit indulgens sibi, Horace, 11. Od. ii. 13. M. G. G. 554.

 ὑπῆρξαν] πολλῶν κακῶν ὑπῆρξεν Οιδίπου δόμοις τόδ ἡμαρ, Euripides, Ph. 1598. An. 273. MUS. The word πρότεροι in the preceding part of the sentence is redundant, and the substantive corresponding to αδικίης is sometimes suppressed. SCHW. on B. 13. Demosthenes has the elliptical, as well as the pleonastic expression; ανεπίφθονον τιμωρεῖσθαι τὸν ὑπάρξαντα, and τῆς ἔχθρας πρότερος ὑπῆρξεν. Steph. Th. L. G. 2298.

3. πρότερον] i. 103, &c. W. iv. 12. LAU.

4. ξ. δυῶν δέοντα τρ.] This sort of circumlocution is more frequent than the use of numbers compounded with 8 or 9. M. G. G. 141. obs. 1. so underiginti, duodeviginti, &c.

5. Κιμμερίουs] Homer, Od. Λ. 14.

S.

έπιπέμποντος άγγέλους έπιτάξοντας τοισι μέν πεζον⁶ στρατόν, τοισι δε νέας παρέχειν, τοισι δε ζευγνύναι τον Θρηίκιον Βόσποοον. 8 'Αρτάβανος ὁ Ύστάσπεος, άδελφεὸς έων Δαρείου, έχρηζε μηδαμώς αυτόν στρατηίην έπι Σκύθας ποιέεσθαι, καταλέγων των Σκυθέων την απορίην. άλλ', ου γαρθ έπειθε συμβουλεύων οι γρηστα, ο μεν επέπαυτο ο δε, επειδή οι τα πάντα παρεσκεύαστο, εξήλαυνε τον στρατον 10 έκ Σούσων.

LXXXIV. 'Ενθαύτα των Περσέων Ολόβαζος έδεήθη Δαρείου, τριών έύντων οι παίδων και πάντων στρατευομένων, ένα αὐτώ καταλειφθηναι. ὁ δέ οἱ ἔφη, ὡς φίλω ἐόντι καὶ μετρίων δεομένω, πάντας τους παίδας καταλείθειν. ὁ μεν δη Οιόβαζος περιχαρής ήν, έλπίζων τους νίεας στρατηίης ἀπολελύσθαι, ὁ δὲ ἐκέλευσε τους ἐπεστεῶτας 11 άποκτείναι πάντας τους Οιοβάζου παίδας, και ούτοι μεν, άποσφαγέντες, αὐτοῦ ταύτη ἐλίποντο.12

LXXXV. Δαρείος δέ, έπεί τε πορευόμενος έκ Σούσων απίκετο της Καλγηδονίης 13 έπὶ τὸν Βόσπορον, "να εξευκτο ή γέφυρα, ένθευτεν,

6. πεζον] p. 125. n. 90.

7. [evyvovai] This is the reading of SCH. approved by IV. and S. To construct a bridge of boats across, σχεδίη being understood. L.

8. τον Θρηίκιον Βόσπορον] so called to distinguish it from B. Kinnepios, iv. 12. See A. L. BL., on Æschylus,

P. V. 758.

9. ἀλλ', οὐ γὰρ] p. 17. n. 39. ii. 116. 120. 139. ix. 109. ST.

10. εξήλαυνε του στρατου] ii. 161. vii. 38. The substantive is omitted, ii. 163. F. but there τους επικούρους may be repeated from the preceding words. B. 254. 255. Compare i. 191. The augment is omitted in ἀπέλαυνε, iv. 92.

11. τους ἐπεστεῶτας the by-standers, GR. W. S. those whose office it was; Steph. ST. The word signifies superintendants, ii. 148. vii. 117. but to denote those whose office it was, Herodotus uses τοῖσι προσετέτακτο ταῦτα πρήσσειν, vii. 39. S. τοῖσι προσέκειτο, i. 119. οίπερ ἐτετάχατο ἐπὶ τούτφ, i. 191. τοῖσι ταῦτα πρήσσουσι, iii. 29. ST. On a comparison of which passages, especially iii. 29. and vii. 39. which speaks of a similar act of tyranny, it strikes me that the interpretation of Stephens conveys the meaning of our author; who uses τους παραστάτας for "the by-standers," vi. 107.

12. ἐλίποντο] See Mitford, ii. 6, 3. (note 15.) TR. plerique sic iram, quasi insigne regium, exercuerunt: sicut Darius,-nam quum bellum Scythis indixisset, rogatus ab Œbazo, nobili sene, ut ex tribus liberis unum in solatium patri relinqueret, duorum opera uteretur; plus, quam rogabatur, pollicitus, omnes se illi dixit remissurum, et occisos in conspectu parentis abjecit: crudelis futurus, si omnes abduxisset! Seneca, de I. iii. 16. Compare this incident with the anecdote of Xerxes, vii. 38. to whose character such an atrocity was far more congenial. IV.

13. Καλχηδονίης] Chalcedon, or Calchedon, was called "the City of the Blind;" Tacitus, An. xii. 63. it is now Kadi-Keni. A. L. Καλχηδονίης here is an adjective agreeing with γηs understood; the bridge was 60 or 70 stadia from the town. Compare R. p. 117. with Barthelemy's Map, V. du J. A. pl. 6.

έσβας ές νέα, επλεε έπὶ τὰς 14 Κυανέας 15 καλευμένας, τὰς πρότερον πλαγκτὰς 16 Ελληνές φασι εἶναι. Εδόμενος δὲ έπὶ τῷ ἱρῷ, 17 ἐθηεῖτο τὸν Πόντον, ἐόντα ἀξιοθέητον.

LXXXVII. 'Ο δὲ Δαρεῖος, ὡς ἐθηήσατο τὸν Πόντον, ἔπλεε ὁπίσω ἐπὶ τὴν γέφυραν, τῆς ἀρχιτέκτων ἐγένετο Μανδροκλέης Σάμιος θηησάμενος δὲ καὶ τὸν Βόσπορον, στήλας ἔστησε δύο ἐπὰ αὐτῷ 18 λίθου λευκοῦ, 19 ἐνταμὼν γράμματα, 20 ἐς μὲν τὴν 'Ασσύρια, ἐς δὲ τὴν 'Ελληνικὰ, ἔθνεα πάντα, ὅσαπερ ἦγε' ἦγε δὲ πάντα, τῶν ἦρχε' τουτέων μυριάδες ἐξηριθμήθησαν, χωρὶς τοῦ ναυτικοῦ, ἐβδομήκοντα σὺν ἱππεῦσι νέες δὲ ἔξακόσιαι συνελέχθησαν. τῷσι μέν νυν στήλησι ταύτησι Βυζάντιοι, 21 κομίσαντες ἐς τὴν πόλιν, ὕστερον τούτων ἐχρήσαντο πρὸς τὸν βωμὸν τῆς 'Ορθωσίης 22' 'Αρτέμιδος, χωρὶς ἐνὸς λίθου' οὖτος δὲ κατελείφθη παρὰ τοῦ Διονύσου 23 τὸν νηὸν ἐν Βυζαντίω, γραμμάτων 'Ασσυρίων πλέως. τοῦ δὲ Βοσπόρου ὁ χῶρος, 24 τὸν ἔζευξε βασιλεὺς Δαρεῖος, ὡς ἐμοὶ δοκέειν 25 συμβαλλομένω, μέσον ἐστὶ Βυζαντίου τε καὶ τοῦ ἐπὶ στόματι ἰροῦ.

LXXXVIII. Δαρείος δε μετά ταῦτα, ήσθεις τη σχεδίη,26 τον

14. ἐπὶ τὰs] Understand νήσους. F. B. 183.

15. Κυανέας] also called Συμπληγάδας, Euripides, M. 2. I. T. 242. now the Pavorane; see A. L.

16. πλαγκτάς] planetas, Pliny; instabiles, Ovid, Tr. i. 10, 34. συνδρόμων κινηθμών διμαμμάκετον πετράν, Pindar, P. iv. 370. A. Apollonius, ii. 317. &c. 551, &c. L.

17. $\tau \hat{\varphi}$ $i \rho \hat{\varphi}$] Darius landed on the Asiatic shore of the Bosporus near the temple of Jupiter Urius, emphatically called Hieron; which was situated on a height commanding a view of the mouth of the Black Sea, and of the Cyanean Rocks, at the distance of 40 stadia. After seeing the prospect, the king descended the hill, and re-embarked. W. L.

18. ἐπ' αὐτῷ] ἐπὶ τῷ ᾿Αληκι ποταμῷ, Thucydides, iii. 99. M. G. G. 586. γ. 19. λίθου λευκοῦ] of white marble.

20. γράμματα] must here be taken in the sense of ἐπιγραφὴ an inscription. γ. λέγοντα τάδε occurs i. 187, twice; iv. 91. therefore this participle may be understood here; or γ. and ἔθνεα may be put in apposition. S.

21. Βυζάντιοι] Byzantium afterwards bore the name of Constantinople; and is now called by the Turks Istambol, (Byron, Maid of Athens;) a corruption of ἐs τὰν πόλιν, A. L. which very expression occurs here.

'Ορθωσίηs] Diana had this surname from mount Orthius in Arcadia.

23. Διονύσου] This name means "the god (Δls) from mount Nysa in India." A.

24. $\delta \chi \hat{\omega} \rho os$] At this spot Mahomet II. repaired the old castles, preparatory to the siege of Constantinople, Gibbon, xvii.

25. ως εμοί δοκέειν] ii. 124. viii. 30. S. Z. on V10. v. 3. 8.

26. τῆ σχεδίη] c. 89. Understand γεφύρα, with the temporary bridge; Stosch, B. 45. SCH. The adjective originally, when standing alone, refers to ναῦς understood, Homer, Od. E. 33. a ressel constructed on an emergency; D. it afterwards came to signify a temporary bridge constructed of such ressels: ἡ εἰκαίως πεποιημένη ναῦς, διάβασις, γέφυρα, ξεῦγμα, Hesychius, BL. γέφυρα is not written with a final

άρχιτέκτονα αὐτῆς Μανδροκλέα τὸν Σάμιον ἐδωρήσατο πᾶσι δέκα. Τὰ ἀπ' ὧν δὴ Μανδροκλέης ἀπαρχὴν, ἔῶα γραψάμενος ²⁸ πᾶσαν τὴν ἐεῦξιν τοῦ Βοσπόρου, καὶ βασιλέα τε Δαρεῖον ἐν προεδρίη κατήμενον, καὶ τὸν στρατὸν αὐτοῦ διαβαίνοντα, ταῦτα γραψάμενος, ἀνέθηκε ἐς τὸ "Ηραιον, ²⁹ ἐπιγράψας τάδε·

Βόσπορον ἰχθυόεντα γεφυρώσας, ἀνέθηκε Μανδροκλέης "Ηρη μνημόσυνον σχεδίης: Αὐτῷ μὲν στέφανον 30 περιθείς, Σαμίοισι δὲ κῦδος, Δαρείου βασιλέως ἐκτελέσας κατὰ νοῦν.

ταῦτα μέν νυν τοῦ ἐεύξαντος τὴν γέφυραν μνημόσυνα έγένετο.

LXXXIX. Δαρεῖος δὲ, δωρησάμενος Μαιδροκλέα, διέβαινε ἐς τὴν Εὐρώπην, τοῖσι "Ιωσι παραγγείλας πλέειν ἐς τὸν Πόντον, μέχρι "Ιστρου 31 ποταμοῦ ' ἐπεὰν δὲ ἀπίκωνται ἐς τὸν "Ιστρον, ἐνθαῦτα αὐτὸν περιμένειν, Ξευγνύντας τὸν ποταμόν. τὸ γὰρ δὴ ναυτικὸν ῆγον "Ιωνές τε καὶ Αἰολέες καὶ 'Ελλησπόντιοι. 32 ὁ μὲν δὴ ναυτικὸς στρατὸς, τὰς Κυανέας διεκπλώσας, ἔπλεε ἰθὸ τοῦ "Ιστρου' ἀναπλώσας δὲ ἀνὰ τὸν ποταμὸν δυῶν ἡμερέων πλόον ἀπὸ θαλάσσης, τοῦ ποταμοῦ τὸν αὐχένα, 33 ἐκ τοῦ σχίζεται τὰ στόματα τοῦ "Ιστρου, ἐζεύγνυε. Δαρεῖος δὲ, ὡς διέβη τὸν Βόσπορον κατὰ τὴν σχεδίην, ἐπορεύετο διὰ τῆς Θρηΐκης ἀπικύμενος δὲ ἐπὶ Τεάρου 34 ποταμοῦ τὰς πηγὰς, ἐστρατοπεδεύσατο ἡμέρας τρεῖς.

XCI. Έπὶ τοῦτον ῶν τὸν ποταμὸν ἀπικόμενος ὁ Δαρείος ὡς

 η in Ionic, because the α is short, as

the accent shows.

27. πᾶσι δέκα] with ten things of each sort, ix. 81. τὰ πάντα μυρία, iii. 74. ἐκατὸν π. Theopompus in Ath. iv. 25. Strabo; Parthenius, Er. ix. CAS. W. π. τρισχίλια, i. 50. V. HER. on Vig. iii. 10. 4.

28. ζωα γραψάμενος] ζωγραφήσας, Eustathius. W. The middle voice shows that he did not paint it himself,

but had it painted. L.

29. "Ηρωων] iv. 152. This was the celebrated temple of Juno at Samos, i. 70. νηδε μέγιστος πάντων νηῶν τῶν ἡμῶς τῆμες τῆμες τῆμες τῆμες τῆμες του Ν΄.

30. στέφανον) 'Αγαμέμνονα λόγχαις Έλλάδι κλεινότατον σ. δος άμφι κάρα γ έδν, κλέος ἀείμηστον, ἀμφιθεῖναι, Euripides, I. A. 1527. MUS. γέρας

ἀμφέβαλε κόμαις, Pindar, P.

31. Iστρου] the Danube, in Ger-

man Donau. A.

32. Έλλησπόντιοι] The people who dwelt on either side of the Heliespont, or Dardanelles, and of the Propontis or Sea of Marmora. A. L.

33. αὐχένα] Αὐχὴν neck, applied to a river, denotes that part of it at which different "heads" branch off, to their "mouths" στόματα, from the main "body" of the stream; when the head is double, the term "horns" κέρατα is sometimes used. S.

34. Τεάρου] Δαρείω ἐπὶ Σκύθας ἐλαύνοντι Ταίναρος ἐν Θράκη ποταμὸς ἔδυξεν είναι κάλλιστος καὶ στύλον ὁ Δαρεῖος στήσας, τοῦτο ἐνέγραψεν αὐτῷ, Ταίναρον είναι ποταμὸν κάλλιστον, Libanius,

Or. Ant. p. 346. A. W.

έστρατοπεδεύσατο, ήσθεις τῷ ποταμῷ, στήλην ἔστησε καὶ ἐνθαῦτα, γράμματα ἐγγράψας λέγοντα τάδε· "Τεάρου ποταμοῦ κεφαλαὶ εδωρ ἄριστόν τε καὶ κάλλιστον παρέχονται πάντων ποταμῶν· καὶ ἐπ' αὐτὰς ἀπίκετο, ἐλαύνων ἐπὶ Σκύθας στρατὸν, ἀνὴρ ἄριστός τε καὶ κάλλιστος πάντων ἀνθρώπων, Δαρεῖος ὁ Ύστάσπεος, Περσέων τε καὶ πάσης τῆς ἡπείρου 35 βασιλεύς. ταῦτα δὴ ἐνθαῦτα ἐγράφη.

ΧCΙ. Δαρεῖος δὲ, ἐνθεῦτεν ὁρμηθεὶς, ἀπίκετο ἐς ἄλλον ποταμὸν, τῷ οὕνομα ᾿Αρτισκός ¾ ἐστι, ὃς διὰ ᾿Οδρυσέων ρέει. ἐπὶ τοῦτον δὴ τὸν ποταμὸν ἀπικόμενος, ἐποίησε τοιόνδε ἀποδέξας χωρίον τῷ στρατιῷ, ἐκέλευε πάντα ἄνδρα λίθον ἔνα παρεξιόντα τιθέναι ἐς τὸ ἀποδεδεγμένον τοῦτο χωρίον. ὡς δὲ ταῦτα ἡ στρατιὴ ἐπετέλεσε, ἐνθαῦτα κολωνοὺς ¾ μεγάλους τῶν λίθων καταλιπὼν, ἀπέλαυνε τὴν στρατιήν.

ΧΟΙΙΙ. Πρίν δὲ ἀπικέσθαι ἐπὶ τὸν "Ιστρον, πρώτους αἰρέει Γέτας 38 τοὺς ἀθανατί ἐοντας. οἱ μὲν γὰρ δὴ τὸν Σαλμυδησσὸν 39 ἔχοντες Θρήϊκες, καὶ ὑπὲρ ᾿Απολλωνίης 40 τε καὶ Μεσαμβρίης 41 πόλιος οἰκημένοι, καλεύμενοι δὲ Σκυρμιάδαι καὶ Νιψαῖοι, ἀμαχητὶ σφέας αὐτοὺς παρέδοσαν Δαρείψ οἱ δὲ Γέται, πρὸς ἀγνωμοσύνην τραπόμενοι, αὐτίκα ἐδουλώθησαν, Θρηΐκων ἐύντες ἀνδρειότατοι καὶ δικαιότατοι.

ΧCVII. Δαρεῖος δὲ ὡς ἀπίκετο, καὶ ὁ πεξὸς ⁴² τμὶ αὐτῷ στρατὸς, ἐπὶ τὸν Ἰστρον, ἐνθαῦτα διαβάντων πάντων, Δαρεῖος ἐκέλευσε τοὺς Ἰωνας, τὴν σχεδίην λύσαντας, ἔπεσθαι κατ' ἤπειρον ἐωυτῷ καὶ τὸν ἐκ τῶν νεῶν στρατόν. μελλόντων δὲ τῶν Ἰώνων λύειν, καὶ ποιέειν τὰ κελευόμενα, Κώης ὁ Ἐρξάνδρου, στρατηγὸς ἐὼν Μυτιληναίων, ἔλεξε Δαρείῳ τάδε, πυθόμενος πρότερον, εἰ οἱ φίλον εἰη γνώμην ἀποδέκεσθαι παρὰ τοῦ βουλομένου ἀποδείκνυσθαι. "Π΄ βασιλεῦ, ἐπὶ γῆν γὰρ ⁴³ μέλλεις στρατεύεσθαι, τῆς οὕτε ἀρηρομένον ⁴⁴ φανή-

35. της ηπείρου] of the continent, i.e. of Asia: In England by "the continent" we mean that of Europe.

36. 'Αρτισκός] probably the same as "Αρδησκος (or 'Αρδισκος Mss. Barocc.) Hesiod, Th. 345. W. now Arta. L.

37. κολωνούς] barrows, cairns.

38. Γέταs] The same people as the Goths: they inhabited Bulgaria, and perhaps a small part of Servia. A. L. 39. Σαλμνδησσάν] or Halmydessus,

39. Σαλμνόησσον or Halmydessus, now Stagnura, L. or Midjeh. A. Pro-

per names in -ησσδς are oxytones; Άλικαρνησσδς, Ταρτησσδς, Λυκαβησσδς, Λυρνησσδς, Μυκαλησσδς, Τελμησσός. BL.

40. 'Απολλωνίης] afterwards Sozopolis, now Sizeboli. A.

41. Μεσαμβρίης] now Miserria. In the Thracian language bria signified πόλις "city." L.

42. πεζος] p. 125. n. 90. It does not signify infantry, unless in connexion with lππος cavalry. L.

43. γαρ] This passage confirms the

σεται ουδέν, ούτε πόλις οίκεομένη, σύ νυν 45 γέφυραν ταύτην έα κατά γώρην έστάναι, φυλάκους αὐτῆς λιπών τούτους, οί περ μιν έζευξαν. καὶ ήν τε κατά νόον πρήξωμεν, ευρόντες Σκύθας, έστι άποδος ημίν ήν τε και 46 μή σφεας ευρείν δυνεώμεθα, ή γε αποδος ήμιν ασφαλής. ου γαρ έδεισα κω, μη έσσωθέωμεν υπό Σκυθέων μάχη, άλλα μαλλον. μή, ου δυνάμενοι σφεας εύρειν, πάθωμέν τι άλώμενοι, και τάδε λέγειν φαίη τις άν με έμεωυτοῦ είνεκεν, ώς καταμένω έγω δέ γνώμην μέν, την ευρισκον αρίστην σοι, βασιλεύ, ές μέσον 47 φέρω. αὐτὸς μέντοι έψομαί τοι, καὶ οὐκ αν λειφθείην. 48" Κάρτα τε ήσθη τη γνώμη Δαρείος, καί μιν ημείψατο τοίσδε " Εείνε Λέσβιε. σωθέντος έμεῦ οπίσω ές οἶκον τὸν έμὸν, ἐπιφάνηθί μοι 49 πάντως, ίνα σε άντι χρηστής συμβουλίης χρηστοίσι έργοισι άμεί-Junai."

XCVIII. Ταῦτα είπας, καὶ ἀπάψας 50 αμματα έξήκοντα έν ίμάντι, καλέσας ές λόγους τους Ἰώνων 51 τυράννους, έλεγε τάδε· "Ανδρες "Ιωνες, 52 ή μεν πρότερον γνώμη αποδεχθείσα ές την γέφυραν μετείσθω⁵³ μοι έχοντες δε τον ιμάντα τόνδε, ποιέετε τάδε· έπεάν με ίδητε τάχιστα πορευόμενον έπι Σκύθας, από τούτου αρξάμενοι του γρόνου, λύετε αμμα εν εκάστης ημέρης ην δε έν τούτω τω χρόνω 54 μη παρέω, άλλα διεξέλθωσι υμίν αι ημέραι των άμματων,55

interpretation given, p. 77. n. 17. which, I have since found, is adopted

by M.; see M. G. G. 615.

44. ἀρηρομένον] Homer, Il. Σ. 548. Apollonius, iii. 1335. S. ηροτριωμένον, Hesychius. V. Coes appears not to have known of Scythian ἀροτήραs and γεωργούς, iv. 17. 18. W.

45. σύ νυν] p. 77. n. 18.

46. kal] here appears equivalent to

at, on the other hand. ST.

47. ès μέσον] before the council. Besides ¿. μ. φέρειν, our author has the expressions λέγειν ε. μ. τινλ, iii. 83. γνώμην εσφέρειν, iii. 80. ST. είπείν ès πάντας, viii. 26. V.

48. λειφθείην] The optative often restricts the future, M. G. G. 514. 3.

p. 22, n. 75.

49. ἐμεῦ—μοι] p. 25. n. 20. 50. ἀπάψας] This mode of computation was in use among some of the savage nations of America. W. It indicates great barbarism and ignorance on the part of the Persians. L. About a century and a half after this, the Romans used to reckon the lapse of time by driving a nail once a year into that part of the temple of Jupiter, which was consecrated to Minerva. Volsiniis quoque claros, indices numeri annorum, fixos in templo Nortia, Etruscæ Deæ, comparere, Cincius adfirmat, Livy vii. 3. viii. 18.

51. 'Ιώνων of the Ionians and other

Greeks, 137. 138. W. 52. "Ανδρες 'I.] is an appellation of respect. M. G. G. 430. 7.

53. μετείσθω] imperative perfect

passive. M. G. G. 209. 2.

54. ἐν τούτφ τῷ χρόνφ] The preposition is sometimes omitted, as ravry τῆ ἡμέρα, Xenophon, Cyr. iii. 3, 29. SCH. on B. 426. Though Darius calculated on conquering Scythia in two months, he appears to have been in the country five months, and yet failed after all. L.

55. αὶ ἡμέραι τῶν ἀμμάτων] i. e. τοσαῦται ἡ. δσα ἄμματα ἔχει δ ίμάς. So ai ή. τοῦ ἀριθμοῦ, iv. 136. ST.

άποπλέετε ès την υμετέρην αυτων. 56 μέχρι δὲ τούτου, ἐπεί τε οὕτω μετέδοζε, φυλάσσετε την σχεδίην, πᾶσαν προθυμίην σωτηρίης τε καὶ φυλακης παρεχόμενοι. ταῦτα δὲ ποιεῦντες, ἐμοὶ μεγάλως χαριεῖσθε." Δαρεῖος μὲν, ταῦτα εἰπας, ἐς τὸ πρόσω ἐπείγετο.

CII. Οι δε Σκύθαι, δόντες σφίσι λόγον, ⁵⁷ ώς οὐκ οἶοί τέ εἰσι τὸν Δαρείου στρατὸν ἰθυμαχίη διώσασθαι ⁵⁸ μοῦνοι, ἔπεμπον ἐς τοὺς πλησιοχώρους ἀγγέλους τῶν δε καὶ δὴ οἱ βασιλῆες συνελθόντες ἐβουλεύοντο, ⁵⁹ ὡς στρατοῦ ἐπελαύνοντος μεγάλου. ἦσαν δε οἱ συνελθόντες βασιλῆες Ταύρων ⁶⁰ καὶ ᾿Αγαθύρσων ⁶¹ καὶ Νευρῶν ⁶² καὶ ᾿Ανδροφάγων ⁶³ καὶ Μελαγχλαίνων ⁶⁴ καὶ Γελωνῶν ⁶⁵ καὶ Βουδίνων ⁶⁶ καὶ Σαυροματέων. ⁶⁷

CXVIII. Έπὶ τούτων ὧν τῶν καταλεχθέντων ἐθνέων τοὺς βασιλέας ἀλισμένους ἀπικόμενοι, τῶν Σκυθέων οἱ ἄγγελοι ἔλεγον, ἐκδιδάσκοντες, ὡς ὁ Πέρσης, ἐπειδή οἱ τὰ ἐν τῆ ἡπείρφ τῆ ἐτέρη πάντα κατέστραπται, γέφυραν ἐεύζας ἐπὶ τῷ αὐχένι 68 τοῦ Βοσπό-

56. ἐs τὴν ὑμετέρην αὐτῶν] The genitive of αὐτὸs is often added pleonastically to the pronoun possessive; vi. 97. Μ. G. G. 466, 1. iv. 130.
57. δόντες σφίσι λόγον] Andocides,

57. δόντες σφίσι λόγον] Andocides, de Myst. p. 17. Plutarch, Def. Orac. p. 419. c. and with the pronoun omitted, Alex. p. 704. c. p. 149. n. 5.

58. διώσασθαι] to repulse; ἀπωθήσασθαι, ἐκβαλεῖν, Hesychius. GR.

έβουλεύοντο] λέγεται τοὺς Κιμμερίους βουλεύεσθαι ὡς στρατοῦ ἐπιόντος μεγάλου, iv. 11. ST.

60. Taupaw] They were probably the remains of the Cimmerians formerly expelled by the Scythians; S. and inhabited Chersonesus Taurica, in which the scene of the "Iphigenia in Tauris" lies, and which is now the Crimea. A. L. Some of these names seem purely Grecian; and are therefore rather the nick-names given by that people, than the proper names of the nations: or perhaps the Greeks gave significant names, which in sound resembled the proper appellations. R.

61. 'Αγαθύρσων] These occupied Trunsylvania, and the north-eastern part of Hungary, R. and were said to derive their origin and name from a son of Hercules. A. L. picti Agathyrsi, Virgil, Æn. iv. 146.

62. Neυρῶν] These dwelt in the eastern part of Gallicia, and in part of the province of Lutzk or Lusuc. R.

of the province of Lutzk or Lusuc. R. 63. Ανδροφάγων] These occupied Polish Russia. R. Their proper name, as well as that of the following people was Bastarna. S.

people, was Bastarnæ. S.

64. Μελαγχλαίνων] These were probably the progenitors of the Russians, Mannert; A. and inhabited the governments of Naugorod, Orel, Mohilow, Kursk, &c. Tamerlane found on the Indian Caucasus a tribe named Sia-poshians "black-clothed." The Getæ beyond the Jaxartes had black ensigns. R.

65. Γελωνῶν] These derived their origin and name from a son of Hercules; A. they were Greeks who had settled in the country of the Budini. L. Virgil applies to them the epithets picti, G. ii. 115. acres, iii. 461. and sagittiferi, Æn. viii. 725.

66. Boudivar] These dwelt in the

vicinity of Woronetz. R. 67. Σαυροματέων] The Latins called them Sarmata. R. They occupied the province of Astracan.

68. αὐχένι] p. 178. n. 33. Αὐχὴν

Herod. Vol. I.

ρου διαβέβηκε ές τήνδε την ήπειρον διαβάς δέ, και καταστρεψάμενος Θρήϊκας, γεφυροί ποταμον Ιστρον, βουλόμενος και τάδε πάντα ύπ' έωυτῷ ποιήσασθαι. "'Υμεῖς ὧν μηδενὶ τρόπω έκ τοῦ μέσου κατήμενοι 69 περιάδητε 70 ήμέας διαφθαρέντας, άλλα τωὐτὸ νοήσαντες 71 ἀντιάζωμεν 72 τον ἐπιόντα. οὐκ ὧν 73 ποιήσετε ταῦτα, ἡμεῖς μέν, πιε ζόμενοι, ή έκλεί θομεν την χώρην, ή, μένοντες, όμολογίη χρησόμεθα, τί γάρ πάθωμεν, 74 μη βουλομένων υμέων τιμωρέειν; ύμιν δε ούδεν έπι τούτω έσται ελαφρότερον. ήκει γαρ ο Πέρσης ούδέν τι μαλλον έπ' ήμέας ή οὐ καὶ 75 ἐπὶ ὑμέας, οὐδέ οἱ καταχρήσει, ημέας καταστρεψαμένω, υμέων απέχεσθαι, μέγα δε υμίν λόγων τωνδε μαρτύριον έρεομεν εί γαρ 76 έπ' ήμεας μούνους έστρατηλάτες ό Πέρσης, τίσασθαι της πρόσθε δουλοσύνης βουλόμενος, χρην77 αὐτὸν, πάντων τῶν ἄλλων ἀπεχόμενον, οὕτω ἰέναι ἐπὶ τὴν ἡμετέρην και άν έδήλου πασι, ώς έπι Σκύθας έλαύνει, και ουκ έπι τους άλλους. νῦν δὲ ἐπεί τε τάχιστα διέβη τήνδε τὴν ήπειρον, τοὺς αἰεὶ ἐμποδών γινομένους ήμερουται 78 πάντας, τούς τε δή άλλους έχει ὑπ' έωυτω Θρήϊκας, και δή και τους ήμιν έθντας πλησιοχώρους Γέτας."

CXIX. Ταῦτα Σκυθέων ἐπαγγελλομένων, ἐβουλεύοντο οἱ βασιλέες οι άπὸ τῶν έθνέων ήκοντες, καί σφεων ἐσχίσθησαν 79 αί γνωμαι ό μεν γάρ Γελωνός 80 και ό Βουδίνος και ό Σαυρομάτης, κατά τωυτό γενόμενοι. 81 υπεδέκοντο Σκύθησι τιμωρήσειν, ο δε 'Αγά-

is here applied to a strait; the Euxine might be compared to "the body," the Propontis to "the head," and the Bosporus to "the neck." S.

69. έ. τ. μ. κατήμενοι] p. 162. n. 24. 70. περιίδητε] Μ. G. G. 516, 2.

p. 22. n. 74.

71. τ. νοήσαντες] τ. φρονήσαντες, i. 60. or κατά τ. φ. v. 3. is more common. IV.

72. ἀντιάζωμεν] with an accusative; M. G. G. 382. n. iv. 80. 121. Compare Homer, Il. A. 31. Euripides, I. A. 150. Sophocles, An. 993. MUS.

73. ovk &v] p. 106. n. 36.

74. τί - πάθωμεν τί πεισόμεθα, Æschylus, Sup. 774. what are we to do? P. 909. Th. 1060. Euripides, Hec. 618. Ph. 909. Sup. 259. Sophocles, Tr. 974. Aristophanes, Pl. 603. Theocritus, iii. 24. The expression is in imitation of Homer, Il. A. 404. and is imitated by Ælian, V. H. ix. 27. It is equivalent to τί ποῶ; Ar. Pl. 1197.

οι τί δρωμεν; M. G. G. 515, 2. Vig. v. 9, 12. L. BL. T. Thucydides, i. 40. 75. η οὐ καl] v. 94. vii. 16, 3. The

pleonasm of the negative particle is an Attic as well as an Ionic idiom. S.

76. μαρτύριον - εί γὰρ] μαρτύριον μοι τόδε οὐκ ἐλάχιστον τούτου πέρι γέγονε, οὐ γὰρ, τίι. 221. μέγα δὲ καλ τόδε μαρτύριον φαίνεται γάρ, viii. 120. τεκμήριου - αί μεν γάρ, ii. 58. σημείον δè and δηλον δè are used in the same way. Z. on Vig. iii. 11, 1. ST.

77. χρην] p. 24. n. 11. 78. ἡμεροῦται] he tames, i. e. subdues; v. 2. χθόνα ανημερον τιθέντες ήμερωμένην, Æschylus, Eu. 13. τιθασσεύων κάξημερῶν ἐπράϋνεν, Philo, V. M. i. p. 606. D. W.

79. ἐσχίσθησαν] δίχα ἐγίνοντο, vi. 109. εχωρίσθησαν, iv. 11. ST.

80. δ-Γελωνδς] p. 7. n. 78.

81. κατὰ τωὐτό γενόμενοι] τῆ αὐτῆ γνώμη χρησάμενοι. ST.

Ουρσος καὶ Νευρός καὶ Ανδροφάγος καὶ οἱ τῶν Μελαγχλαίνων καὶ Ταύρων τάδε Σκύθησι ὑπεκρίναντο "Εὶ μὲν μὴ ὑμεῖς ἔατε οἰ πρότερον άδικήσαντες Πέρσας και άρξαντες πολέμου, τούτων δεόμενοι, των νύν δέεσθε, λέγειν τε αν έφαίνεσθε ήμιν όρθα, και ήμεις. ύπακούσαντες, τωὐτὸ αν ύμιν 80 έπρήσσομεν, νῦν δὲ ὑμεῖς τε, ἐς τὴν έκείνων έσβαλόντες γην, άνευ ημέων, έπεκρατέετε Περσέων, όσον γρόνον υμίν ο θεώς παρεδίδου καὶ έκείνοι, έπεί σφεας ώυτος θεώς έγείρει, την ομοίην 83 υμίν αποδιδούσι. ημείς δε ούτε τι τότε ηδικήσαμεν τους άνδρας τούτους ούδεν, ούτε νῦν πρότεροι πειρησόμεθα άδικέειν. ην μέντοι έπίη 84 και έπι την ημετέρην, άρξη τε άδικέων, 85 καὶ ἡμεῖς οὐ πεισόμεθα. 86 μέχρι δὲ τοῦτο Ἰδωμεν, 87 μενέομεν παρ' ήμιν αυτοίσι ήκειν γάρ δοκέρμεν ουκ έπ' ήμέας Πέρσας, άλλ' έπὶ τούς αιτίους της άδικίης γενομένους."

CXX. Ταῦτα ώς ἀπενειχθέντα ἐπύθοντο οἱ Σκύθαι, ἐβουλεύοντο ίθυμαχίην μεν μηδεμίαν ποιέεσθαι έκ τοῦ έμφανέος, ὅτι δή σφι οὖτοί γε σύμμαγοι οὐ προσεγένοντο ὑπεξιόντες δὲ καὶ ὑπεξελαύνοντες, τα φρέατα, τα παρεξίοιεν αύτοι, και τας κρήνας συγγούν, την ποίην τε έκ της γης έκτρίβειν, διχού σφέας διελόντες. και πρός μεν την μίαν των μοιρέων, της έβασίλευε Σκώπασις, προσχωρέειν Σαυρομάτας τούτους μεν δή υπάγειν, ήν έπὶ τοῦτο τράπηται ὁ Πέρσης, ίθὺ Τανάϊδος 88 ποταμού παρά την Μαιητιν 89 λίμνην υποφεύγοντας. ἀπελαύνοντός τε τοῦ Πέρσεω, ἐπιόντας διώκειν. αὕτη μέν σφι μία ην μοιρα της βασιληίης,90 τεταγμένη ταύτην την όδον, ήπερ είρηται.

82. τωὐτὸ--ὑμῖν] the same as you.

83. τὴν ὁμοίην] vi. 21. understand χάριν. B. 297. This passage is one of those which may be explained by enallage of gender: MUS. or ἀπόδοow may be supplied. Plato considered this expedition unjustifiable; ποίφ δικαίφ χρώμενος Ξέρξης επί την Έλλάδα ἐστράτευεν, ἡ ὁ πατὴρ αὐτοῦ έπὶ τοὺς Σκύθας; Gorg. p. 483. D. V.

84. ἐπίη] namely ὁ Πέρσης. ST. 85. ά. - ἀδικέων | ἀδ. is here a participle; though the preceding verb often has a genitive case to express the same sense : οὐκ ἄρχειν ἀδίκων, ἀλλ' αμύνασθαι τον άρξαντα, Ælian, H. A. xvii. 24. v. 34. αν τις τύπτη τινα άρχων χειρών άδίκων, an Old Law in Demosth, c. Arist. p. 410. W. it

occurs with ἀδικίης, i. 130. vi. 119. S. ἄρχειν is constructed with participles, when it signifies 'to be the first to

do.' M. G. G. 549, 8.

86. οὐ πεισόμεθα] ought here to have the sense of οὐκ ἐἀσομεν, we will not suffer it or allow of it: but the following conjectures have been proposed, σφε τισόμεθα, V. οὐ παυσόμεθα, S. οὐκ ὑπησόμεθα, G. οὐ κατακεισόμεθα. ST.

87. ἴδωμεν] understand ἄν. ST. 88. Taváibos The Don: see A.

89. Maintiv The lake Mæotis is now the Sea of Azoph or Zabache. A.

90. της βασιληίης] i.e. των βασιλητων Σκυθέων. ST. φυλής may be understood.

τας δε δύο των βασιληίων, την τε μεγάλην, της ήρχε 'Ιδάνθυρσος, καὶ τὴν τρίτην, τῆς ἐβασίλευε Τάξακις, συνελθούσας ἐς τωὐτὸ, καὶ Γελωνών τε και Βουδίνων προσγινομένων, ήμέρης και τούτους όδφ προέχοντας των Περσέων, ὑπεξάγειν, ὑπιόντας τε καὶ ποιεύντας τὰ βεβουλευμένα, πρώτα μέν νυν υπάγειν σφέας ίθυ των χωρέων των άπειπαμένων την σφετέρην συμμαχίην, ίνα και τούτους έκπολεμώσωσι εί δε μη εκύντες γε υπέδυσαν τον πόλεμον τον προς Πέρσας, άλλ'91 ἄκοντας έκπολεμωσαι.90 μετά δέ τούτο, ύποστρέφειν ές την σφετέρην, και έπιχειρέειν, ην δη βουλευσμένοισι δοκέη.

CXXI. Ταῦτα οι Σκύθαι βουλευσάμενοι, ὑπηντίαζον τὴν Δαρείου στρατιήν, προδρόμους άποστείλαντες των ίππέων τους άρίστους. τας δε άμάξας, έν τησί σφι διαιτάτο τα τέκνα τε και αί γυναϊκες πασαι, καὶ τὰ πρόβατα πάντα, πλην όσα σφι ές φορβην ίκανα ην, τοσαυτα ύπολιπόμενοι, 93 τὰ άλλα αμα τῆσι αμάξησι προέπεμψαν. εντειλάμενοι αίει το προς Βορέω ελαύνειν. ταῦτα μεν δή προεκομίζετο.

CXXII. Των δε Σκυθέων οι πρόδρομοι, ώς εδρον τους Πέρσας ύσον τε 94 τριών ήμερέων ύδον ἀπέχοντας ἀπό τοῦ Ίστρου, οὖτοι μέν, τούτους ευρόντες, ημέρης ύδῷ προέχοντες, έστρατοπεδεύοντο, τὰ ἐκ της γης φυόμενα λεαίνοι τες.95 οι δε Πέρσαι, ώς είδον επιφανείσαν των Σκυθέων την ίππον, ἐπήϊσαν κατά στίβον αἰεὶ ὑπαγόντων καὶ ἔπειτα, πρὸς γάρ τὴν μίαν τῶν μοιρέων ϊθυσαν, 96 οἱ Πέρσαι έδίωκον προς ηωθο τε καὶ τοῦ Τανάϊδος. διαβάντων δὲ τούτων τὸν Τάναϊν ποταμόν, οι Πέρσαι έπιδιαβάντες 98 έδίωκον ές τὸ, τῶν

91. εί-άλλ'] though-yet. εί γὰρ πρότερον είναι δημότης, άλλ' έν τῷ παρεόντι είναι αὐτῶν βασιλεὺς, ii. 172. Plato, Alc. ii. p. 148. c. Xenophon, Cyr. i. 3, 6. viii. 6, 18. An. ii. 5, 3. ST. εὶ μη πλέον, ἀλλὰ μίαν ἡμέραν δόντες αὐτοῖς, Η. i. 7, 20. SCHN. understands καὶ after εἰ, even though.

92. ἐκπολεμῶσαι] understand ἐβου-

λεύοντο. ST.

93. ὑπολιπόμενοι] vi. 7. IV.

94. δσον τε] ἀπέχοντος αὐτοῦ δσον έβδομήκοντα σταδίους Σάρδεων, Αιrian, Al. i. 18. Plato, Phæd. p. 229. and, followed by the preposition es pleonastically, Pausanias, Ach. p. 421, 35. H. on Vig. iii. 9, 11. Homer and Herodotus add re to 8000; HER. for instance, δσον τ' ὅργυιαν, Od. I. 325. K. 167. In these expressions the antecedent, τόσον διάστημα, is to be understood. D. p. 14. n. 90.

95. λεαίνοντες εκτρίβοντες, Hesychius, iv. 120. λεήναί τε καὶ ἐκτρίψαι τῶν Λογγιβάρδων τὴν δύναμιν, Menan-

der, Exc. Leg. p. 102. W.
96. ἴθυσαν] Æschylus supplies the accusative case Κύρου παις ίθυνε στρατον, P. 779. so 7. δόρυ, 417. compare Euripides, C. 14. Hel. 1610. BL.

97. προς ηω | HER. on Vig. ix. 1,

1. p. 49. n. 92.

98. ἐπιδιαβάντες] crossing over after them. It would seem that there Σαυροματέων την χώρην διεξελθόντες, ἀπίκοντο ές την τῶν Βουδίνων.

CXXIII. "Όσον μὲν δη χρόνον οἱ Πέρσαι ηϊσαν διὰ τῆς Σκυθικῆς καὶ τῆς Σαυρομάτιδος χώρης, οἱ δὲ εἶχον οὐδὲν σινέεσθαι, ⁹⁹ ἄτε τῆς χώρης ἐούσης χέρσου ἐπεί τε δὲ ἐς τὴν τῶν Βουδίνων χώρην ἐσέβαλον, ἐνθαῦτα δη ἐντυχόντες τῷ ξυλίνῳ τείχεϊ, ἐκλελοιπότων τῶν Βουδίνων καὶ κεκενωμένου τοῦ τείχεος πάντων, ἐνέπρησαν αὐτό. τοῦτο δὲ ποιήσαντες, εἴποντο αἰεὶ τὸ πρόσω ¹⁰⁰ κατὰ στίβον ἐς δ, διεξελθόντες ταύτην, ἐς τὴν ἐρῆμον ἀπίκοντο.

CXXIV. Έπεὶ ὧν ὁ Δαρεῖος ἦλθε ἐς τὴν ἐρῆμον, παυσάμενος τοῦ δρόμου, ¹ ἴδρυσε τὴν στρατιὴν ἐπὶ ποταμῷ 'Οάρῳ.² τοῦτο δὲ ποιήσας, ὀκτὰ τείχεα ἀ ἐτείχεε μεγάλα, ἵσον ἀπ' ἀλλήλων ἀπέχοντα, σταδίους ὡς ἐξήκοντα μάλιστά κη, τῶν ἔτι ἐς ἐμὰ τὰ ἐρείπια σῶα ἦν. ἐν ῷ † δὰ οὖτος πρὸς ταῦτα ἐτράπετο, οἱ διωκόμενοι Σκύθαι, περιελθόντες τὰ κατύπερθε, ὑπέστρεφον ἐς τὴν Σκυθικήν. ἀφανισθέντων δὰ τούτων τὸ παράπαν, ὡς οὐκέτι ἐφαντάζοντό σφι, οὕτω δὴ ὁ Δαρεῖος τείχεα μὰν ἐκεῖνα ἡμίεργα μετῆκε' αὐτὸς δὰ ὑποστρέψας ἤῖε πρὸς ἐσπέρην, δοκέων τούτους τε πάντας τοὺς Σκύθας εἶναι, καὶ πρὸς ἐσπέρην σφέας φεύγειν.

CXXV. Έλαύνων δὲ τὴν ταχίστην τὸν στρατὸν, ὡς ἐς τὴν Σκυθικὴν ἀπίκετο, ἐνέκυρσε ἀμφοτέρησι τῆσι μοίρησι τῶν Σκυθέων· ἐντυχὼν δὲ, ἐδίωκε ὑπεκφέροντας ἡμέρης ὑδῷ. καὶ, οὐ γὰρ ἀνίες ἐπιὼν ὁ Δαρεῖος, οἱ Σκύθαι κατὰ τὰ βεβουλευμένα ὑπέφευγον ἐς τῶν ἀπειπαμένων τὴν σφετέρην συμμαχίην· πρώτην δὲ, ἐς τῶν Μελαγχλαίνων τὴν γῆν. ὡς δὲ ἐσβαλόντες τούτους ἐτάραξαν οἵ τε

must have been a ford at this place. L. As the journey to the Tanais was one of twenty days to an expeditious traveller, the Persian army would be much longer than that on its march. W. Darius perhaps never went so far, but citherfancied, or represented, the Hypanis or the Borysthenes to be the Tanais; Palmer. S.

99. σινέεσθαι] v. 81. W. ix. 13. S.

100. το πρόσω] understand ès; p. 10. n. 34. and n. 36. M. G. G. 282.

παυσάμενος τοῦ δρόμου] iv. 126.
 π. πλάνης, ibid. π. τῆς διώρυχος, ii.
 159. W.

2. 'Οάρφ] R. makes this the Wolga; but it is a river no longer in existence.

3. τείχεα] forts. L.

4. ἐν ῷ] iii. 105. vi. 89. understand χρόνω. ST. Sophocles, Tr. 946. Thucydides, vii. 29. Vig. ix. 3, 11. SCH. ἐν ῷ ἔρχομαι ἐγὼ, ἄλλος πρὸ ἔμοῦ καταβαίνει, St. John, v. 7. B. 320.

5. ὑπεκφέροντας] withdrawing out of sight: compare iv. 120. S.

6. àviee] The form àvie; also occurs, for the imperfect, ii. 113. iv. 152. and for the present, iv. 28. W. S. M. G. G. 207, 6. This verb is constructed with a participle; ib. 549, 8.

Σκύθαι καὶ οἱ Πέρσαι, κατηγέοντο οἱ Σκύθαι ἐς τῶν ᾿Ανδροφάγων τοὺς χώρους. ταραχθέντων δὲ καὶ τοὐτων, ὑπῆγον ἐπὶ τὴν Νευρίδα. ταρασσομένων δὲ καὶ τούτων, ἡῖσαν ὑποφεύγοντες οἱ Σκύθαι ἐς τοὺς Αγαθύρσους. ᾿Αγάθυρσοι δὲ, ὁρέοντες καὶ τοὺς ὁμούρους φεύγοντας ὑπὸ Σκυθέων καὶ τεταραγμένους, πρὶν ἡ σφι ἐμβαλέειν τοὺς Σκύθας, πέμψαντες κήρυκα, ἀπηγόρευον Σκύθησι μὴ τ ἐπιβαίνειν τῶν σφετέρων οὔρεων, προλέγοντες ὡς, εἰ πειρήσονται ἐσβαλόντες, β σφίσι πρῶτα διαμαχήσονται. ᾿Αγάθυρσοι μὲν, προείπαντες ταῦτα, ἐβοήθεον ἐπὶ τοὺς οὔρους, ἐν τῷ ἔχοντες ἐρύκειν τοὺς ἐπιόντας Μελάγχλαινοι δὲ καὶ ᾿Ανδροφάγοι καὶ Νευροὶ, ἐσβαλόντων τῶν Περσέων ἄμα Σκύθησι, οὔτε πρὸς ἀλκὴν ἐτράποντο, θ ἐπιλαθόμενοί τε τῆς ἀπειλῆς, ἔφευγον αἰεὶ τὸ πρὸς βορέω ἐς τὴν ἐρῆμον τεταραγμένοι. οἱ δὲ Σκύθαι ἐς μὲν τοὺς ᾿Αγαθύρσους οὐκέτι, ἀπείπαντας, ¹ο ἀπικνέοντο οἱ δὲ ἐκ τῆς Νευρίδος χώρης ἐς τὴν σφετέρην κατηγέοντο τοῖσι Πέρσησι.

CXXVI. Ως δὲ πολλὸν 11 τοῦτο ἐγίνετο καὶ οὐκ ἐπαύετο, πέμψας Δαρεῖος ἰππέα παρὰ τὸν Σκυθέων βασιλέα Ἰδάνθυρσον, ἔλεγε τάδε· '' Δαιμόνιε ἀνδρῶν, 12 τί φεύγεις αἰεὶ, ἐξόν 13 τοι τῶνδε τὰ ἔτερα ποιέειν; εἰ μὲν γὰρ ἀξιόχρεος 14 δοκέεις εἶναι σεωντῷ τοῖσι ἐμοῖσι πρήγμασι ἀντιωθῆναι, σὰ δὲ, στάς τε καὶ παυσάμενος πλάνης, μάχεσθαι 15 εἰ δὲ συγγινώσκεαι εἶναι 10 ήσσων, σὰ δὲ,

7. ἀπηγόρενον—μη] p. 51. n. 15. The reason of this construction may, in many places, be the ellipsis of λέγοντες, or some other participle to the same effect; ἀπειπὼν εἴργει μελάθρων, " μηκέτ' ἐσέλθης," τάδε φωνῶν, Æschylus, Ag. 1304. Thucyd. i. 40.

8. π. ἐσβαλόντες] p. 44. n. 48.
9. πρὸς ἀλκὴν ἐτράποντο] iii. 78. ἐκπλαγέντες, οὐδὲ ὀλίγον ἐς ἀ. τραπέντες, ἐγκλίνουσιν ἔστι δὲ οῦ καὶ διέφυγον ἐς τὰ ὅρεα, Arrian, Ind. 24. Appian, Mith. 34. W.

10. ἀπείπαντας] since they forbude it. iii. 153. W. ἀπαγορεύσαντας. S. The country of the Agathyrsi had a strong natural defence in the Alpine chain, now known by the name of the Carpathian mountains. L.

11. πολλον] ώς δὲ π. ῆν τοῦτο τὸ επος, ii. 2. ST. p. 60. n. 16.

12. δαιμόνιε ἀνδρων] vii. 48. most extraordinary of men. δ. ξείνων, Ηο-

mer, Od. Z. 443. with a genitive case because it partakes of the nature of a superlative. D. sancte degrum, Virgil, Æn. iv. 576. SCH. on B. 116.

13. ἐξὸν] p. 81. n. 61.

14. άξιόχρεος] v. 65. S. Ionic for άξιόχρεως.

15. μ άχεσθαι] p. 31. n. 97. B. 369. The infinitive will be generally found to follow (1) ἀλλὰ σὐ, Homer, Il. A. 582. (2) σὐ δὲ, iii. 134. vii. 159. Arrian, Al. v. 11, twice; Appian, R. H. vii. 46. Heliodorus, v. 261. vii. 320. (3) σὑ μ έντοι, iv. 163. or (4) a vocative case, i. 55. Hom. Il. A. 20. see T. App. Mith. 49. Æschylus supplies θ έλησον, P. V. 808. Sophocles θ σύλον, E. C. 1538. GR. W. S. Juvenal uses memento with the infinitive v. 71.

16. συγγινώσκεαι είναι] The infinitive is here used for the participle. M. G. G. 550, obs. 3.

καὶ οὕτω παυσάμενος τοῦ δρόμου, δεσπότη τῷ σῷ δῶρα φέρων γῆν τε καὶ ὕδωρ, 17 έλθὲ ἐς λόγους."

CXXVII. Πρώς ταυτα ὁ Σκυθέων βασιλεύς Ίδάνθυρσος έλεγε τάδε.18 " Ούτω τὸ έμὸν ἔχει, ὦ Πέρσα έγω οὐδένα κω ἀιθρώπων δείσας έφυγον, ούτε πρότερον, ούτε νύν σε φεύγω, ούδε τι νεώτερόν είμι ποιήσας νον ή και έν είρητη έωθεα ποιέειν. ότι 19 δε ούκ αὐτίκα μάχομαί τοι, έγω και τοῦτο σημανέω ημιν οὐτε άστεα 30 ούτε γη πεφυτευμένη έστι, των πέρι δείσαντες, μη άλώη η καρή, ταχύτερον 21 συμμίσγοιμεν αν ές μάγην υμίν εί δε δέοι πάντως ές τοῦτο 22 κατά τάχος άπικνέεσθαι, τυγχάνουσι ήμιν έόντες τάφοι πατρώιοι, 23 φέρετε, τούτους άνευρύντες, συγχέειν πειρασθε αυτούς. καὶ γνώσεσθε τότε, είτε ύμιν μαχησόμεθα περί των τάφων, είτε καὶ ου μαχησύμεθα, πρότερον δέ, ην ημέας λύγος αίρη, ου συμμίζομέν τοι. άμφι μέν μάγη τυσαύτα είρησθω δεσπότας δε έμους Δία τε έγω νομίζω, τον έμον πρόγονον, και Ίστίην, την Σκυθέων βασίλειαν, μούνους είναι. σοι δέ, άντι μέν δώρων γης τε και ύδατος, δώρα πέμθω τοιαύτα, οδά σοι πρέπει έλθειν άντι δε του, 4 ότι δεσπότης εφησας είναι έμος, κλαίειν 25 λέγω." 'Ο μεν δη κήρυξ οιγώκες 26 άγγελέων ταῦτα Δαρείω.

CXXVIII. Οί δε Σκυθέων βασιλέες, ακούσαντες της δουλοσύνης

17. γῆν τε καὶ ὕδωρ] τὸ διδόναι γ. κ. τ. δουλεύειν ἐστὶ, Aristotle, Rh. ii.
24. it was an acknowledgement of supremacy by land and by sea. The commission given to Holofernes by Nebuchadnezzar directed him to order the refractory nations ἐτοιμάζειν γ. κ. τ. LXX, Judith, ii. 7. Compare vi. 48. vii. 32. 131—136. with Livy, xxxv. 17. BA.

18. τάδε] This speech is remarkable for its natural simplicity; and is peculiarly adapted to the Scythian king, in whose mouth Herodotus has placed it. V. W.

19. 8 71] Understand διά. ST.

20. οδτε άστεα] And so Artabanus had before told his brother, iv. 83. Ephorus speaks of them as οὐδὲν ἔχοντες ὑπὲρ οῦ δουλεύσουσι, in Strab. vii. p. 464. A. They told Sesostris tam opulenti populi ducem stolide adversus inopes occupasse bellum: quod belli certamen anceps, præmia victoriæ

nulla, damna manifesta sint, Justin, ii. 3. V.

21. ταχύτερον] Μ. G. G. 130, 1. 22. τοῦτο] i. e. τὸ μάχεσθαι. ST.

23. τάφοι πατράιοι] θήκαι προγόνων, Æschylus, P. 411. parentum monumenta, Charisius, in Rutil. Lup. p. 98. BL. responderunt; se nec urbes ullas, nec agros cultos, pro quibus dimicarent, habere: ceterum cum ad parentum suorum monumenta venissent, sciturum quemudmodum Scythæ præliari solerent, Valerius M. v. 4. W.

24. ἀντὶ δὲ τοῦ] The neuter article often stands before an entire proposition, M. G. G. 279.

tion. M. G. G. 279.

25. κλαίεν] The Attics used the euphemism of χαίρεν λέγω οι κελεύω; Bias says Άλυάττη κελεύω κρόμμνα δεθίειν. Diogenes L. i. 83. V. jubeo plorare, Horace, 1 S. x. 91. TR.

26. οἰχώκεε] with ω for η. M. G. G. 183. 6.

τὸ ούνομα, ὀργῆς ἐπλήσθησαν, τὴν μὲν δὴ μετὰ Σαυροματέων μοῖραν ταχθείσαν, της ήρχε Σκώπασις, πέμπουσι, "Ιωσι κελεύοντες ές λόγους ἀπικέσθαι τούτοισι, οι τὸν Ιστρον έξευγμένον έφρούρεον αὐτων δε τοισι υπολειπομένοισι²⁷ έδοξε πλανάν²⁸ μεν μηκέτι Πέρσας, σττα δε εκάστοτε αναιρεομένοισι 29 επιτίθεσθαι. 30 νωμώντες 31 ων στα άναιρεομένους τους Δαρείου, έποίευν τα βεβουλευμένα. ή μεν δή ίππος την ίππον αιεί τρέπεσκε 32 ή των Σκυθέων οι δε των Περσέων ίππόται φεύγοντες έσέπιπτον ές τον πεζόν ο δε πεζος αν έπεκούρεε οι δε Σκύθαι, έσαράξαντες την ίππον, υπέστρεφον, τον πεζον φοβεύμενοι. ἐποιεῦντο δὲ καὶ τὰς νύκτας παραπλησίας προσ-Βολας οί Σκύθαι.

CXXIX. Τὸ δὲ τοῖσι Πέρσησί τε ην σύμμαχον, καὶ τοῖσι Σκύθησι ἀντίζοον, ἐπιτιθεμένοισι τῷ Δαρείου στρατοπέδφ, θῶμα μέγιστον έρέω, των τε όνων ή φωνή καὶ των ήμιόνων τὸ είδος. ούτε γαρ όνον 33 ούτε ημίονον 34 γη η Σκυθική φέρει, ουδέ έστι έν τη Σκυθική πάση χώρη τὸ παράπαν ούτε όνος ούτε ήμίονος διὰ τὰ ψέχεα. ὑβρίζοντες 35 ων οἱ ὄνοι ἐτάρασσον τὴν ἵππον τῶν Σκυθέων πολλάκις δε, επελαυνόντων 36 επί τους Πέρσας, μεταξύ 37 όκως ἀκούσειαν 38 οί ἵπποι των όνων τῆς φωνῆς, ἐταράσσοντό τε ὑποστρεφόμενοι, καὶ ἐν θώματι ἔσκον, ὀρθὰ ἱστάντες τὰ ὧτα,39 ἄτε οὐτε άκούσαντες πρύτερον φωνής τοιαύτης, ούτε ίδόντες τὸ είδος. ταῦτα μέν νυν έπὶ σμικρόν τι έφέροντο 40 τοῦ πολέμου.

27. ὑπολειπομένοισι] those under Idanthyrsus and Taxacis. LAU.

28. πλαναν] to cause to wander, i. e. by leading them about the country.

29. σῖτα-ἐκάστοτε à.] as often as they were foruging. S.

30. ἐπιτίθεσθαι] p. 12. n. 61. 31. νωμῶντες] watching, observing:

Euripides, Ph. 1271. ἐπισκοποῦντες, παρατηρουντες, Scholiast. S. τὸ νωμαν και το σκοπείν, ταυτον, Plato, Crat. p. 411. p. Æschylus, Th. 3. 25. W. Sophocles, Œ. R. 300. MUS.

32. τρέπεσκε] The Cossack cavalry still resembles that of the Scythians;

compare Mitford, vi. 3.

33. ovov] The ass was so common among the Hyperboreans, that they even sacrificed hecatombs of asses, Pindar, P. x. 51. Callimachus, fr. 187.188.

34. ἡμίονον] mule; literally, half ass.

35. ύβρίζοντες] σκιρτώντες. GL. It also refers to their braying. W.

36. ἐπελαυνόντων] τῶν Σκυθέων

37. μεταξὺ] i. e. πρὶν ἢ τοὺς Σκύθας έλθεῖν πρὸς τοὺς Πέρσας, καὶ συμπλακήναι αὐτοίς. ST.

38. ἀκούσειαν] Μ. G. G. 193, 6. 39. ὀρθὰ ἱστάντες τὰ ὧτα] Ίππος εὐγενης ἐν τοῖσι δεινοῖς ὀρθὸν οὖς ໃστησιν, Sophocles, El. 25. V. "The fiery courser, when he hears from far The sprightly trumpets and the shouts of war, Pricks up his ears," Dryden, V.G. iii. 130.

40. ἐφέροντο] Understand οἱ Πέρσαι. The Persians then gained for themselves these advantages, of some slight moment in the war. S. G.

CXXX. Οἱ δὲ Σκύθαι, ὅκως τοὺς Πέρσας ιδοιεν τεθορυβημένους, ⁴¹ τνα παραμένοιέν τε ἐπὶ πλέω χρόνον ἐν τῆ Σκυθικῆ, καὶ παραμένοντες ἀνιψατο, τῶν πάντων ἐπιδευέες ⁴² ἐάντες, ἐποίευν τοιάδε ὅκως τῶν προβάτων ⁴³ τῶν σφετέρων αὐτῶι ⁴⁴ καταλίποιεν ⁴⁵ μετὰ τῶν τομέων, αὐτοὶ ἃν ὑπεξήλαυνον ἐς ἄλλον χῶρον, οἱ δὲ ἃν Πέρσαι ἐπελθόντες λάβεσκον τὰ πρόβατα, καὶ λαβόντες ἐπήροντο ⁴⁶ ᾶν τῷ πεποιημένῳ.

CXXXI. Πολλάκις δὲ τοιούτου γινομένου, τέλος Δαρεῖός τε ἐν ἀπορίησι εἴχετο· καὶ οἱ Σκυθέων βασιλῆες, μαθόντες τοῦτο, ἔπεμπον ⁴⁷ κήρυκα, δῶρα Δαρείω φέροντα, ὄρνιθά τε καὶ μῦν καὶ βάτραχον καὶ οϊστοὺς πέντε. Πέρσαι δὲ τὸν φέροντα τὰ δῶρα ἐπειρώτεον τὸν νόον ⁴⁸ τῶν διδομένων· ὁ δὲ οὐδὲν ἔψη οἱ ἐπεστάλθαι ἄλλο ἢ δόντα τὴν ταχίστην ἀπαλλάσσεσθαι, αὐτοὺς δὲ τοὺς Πέρσας ἐκέλευε, εἰ σοφοί εἰσι, γνῶναι τὸ ⁴⁹ ἐθέλει ⁵⁰ τὰ δῶρα λέγειν. ταῦτα ἀκούσαντες, οἱ Πέρσαι ἐβουλεύοντο.

CXXXII. Δαρείου μέν νυν ή γνώμη ἔην, Σκύθας ἐωυτῷ διδόναι σφέας τε αὐτοὺς καὶ γῆν τε καὶ ὕδωρο εἰκάζων τη τῆδε, ὡς μῦς μὲν ἐν γῆ γίνεται, καρπὸν τὸν αὐτὸν ἀνθρώπωρο σιτεόμενος, βάτραχος δὲ ἐν ὕδατι, ὅρνις δὲ μάλιστα ἔοικε τη μὲν Δαρείω ἡ γνώμη

41. τεθορυβημένους] Understand ἄτε δὴ ὡρμημένους ἐκ τῆς χώρης Σκυθικῆς ἐξιέναι. ST.

42. ἐπιδευέεs] Homeric for ἐπιδεεῖs, W. Od. Φ. 185. 253. Ω. 170. The same as ἐνδεεῖs, Euripides, Ph. 713. D.

43. τῶν προβάτων] Understand μέρος τι, a part only of their flocks. M. G. G. 356. b.

44. των σφετέρων αὐτων] p. 181. n.
 56. τοῖς οἶσιν αὐτοῦ, Sophocles, Œ.R.
 1248.

45. καταλίποιεν] If the Scythians had driven off all their flocks, the Persians, despairing of subsistence, would have retired to save themselves from starvation. The few sheep left were not sufficient to alleviate the famine, which began to distress the army of the invaders; but were just enough to decoy Darius on, and to involve him in greater perplexity, till the bridge should be broken down in his rear. L. S.

46. ἐπήροντο] were eluted.

47. ἔπεμπον] Δαρείω Σκύθαι, ἐπερχομένω αὐτῶν τῆ χώρα, ἔπεμψαν ὕρνιν καὶ διστὸν καὶ βάτραχον, Athenæus, viii. 9. V.

48. τον νόον] the meaning; την διάνοιαν, ii. 162. ST.

49. τδ] 8 τι.

50. ἐθέλει] οτ βούλεται; i. e. τί διανοηθέντες, οτ πρδς τί ἀφορῶντες, οτ τίνι ποτὲ γνώμη χρώμενοι ἔπεμπον. The same expression occurs ii. 13. v. 80. vi. 37. Euripides, Hip. 860. 868. δύναται τοῦτο τὸ ἔπος, ii. 30. τοῦτο φρονεῖ ἡ ἀγωγὴ, Thucydides, v. 85. V. Compare St. Matthew, ix. 13.

51. εἰκάζων] instead of εἰκάζουτος to agree with Δαρείου, οτ εἰκάζουσα to agree with γνώμη, the nominative masculine is used by a reference to the thing signified; namely ἔγνω Δαρείος. Υ. Ἱστιαίου (ἦν γνώμη) ἐναντίη ταύτη, λέγοντος, iv. 137.

52. τον αὐτον ἀνθρώπφ] Μ. G. G.

386, 1.

53. μ. ἔοικε] in point of swiftness.

ἀπεδέδεκτο συνεστήκεε 54 δὲ ταύτη τῆ γνώμη ἡ Γωβρύεω, τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐπτὰ 55 ἐνὸς τῶν τὸν μάγον κατελόντων, εἰκάζοντος τὰ δῶρα λέγειν " ἡν μὴ, 56 ὄρνιθες γενόμενοι, ἀναπτῆσθε ἐς τὸν οὐρανὸν, ὧ Πέρσαι, ἡ, μύες γενόμενοι, κατὰ τῆς γῆς ⁵⁷ καταδύητε, ἡ βάτραχοι γενόμενοι, ἐς τὰς λίμνας ἐσπηδήσητε, οὐκ ἀπονοστήσετε ἀπίσω, ὑπὸ τῶνδε τῶν τοξευμάτων βαλλόμενοι." Πέρσαι μὲν δὴ οὕτω τὰ δῶρα εἰκαζον.

CXXXIII. 'Η δὲ Σκυθέων μία μοῖρα, ἡ ταχθεῖσα πρότερον μὲν παρὰ τὴν Μαιῆτιν λίμνην φρουρέειν, τότε δὲ ἐπὶ τὸν "Ιστρον "Ιωσι ἐς λόγους ἐλθεῖν, ὡς ἀπίκετο ἐπὶ τὴν γέφυραν, ἔλεγε τάδε· "Ανδρες "Ιωνες, ἐλευθερίην ὑμῖν ἤκομεν φέροντες, ἤνπερ γε ἐθέλητε ἐσακούειν. πυνθανόμεθα γὰρ Δαρεῖον ἐντείλασθαι ὑμῖν, ἐξήκοντα ἡμέρας μούνας φρουρήσαντας τὴν γέφυραν, αὐτοῦ μὴ παραγινομένον ἐν τούτφ τῷ χρόνῳ, ἀπαλλάσσεσθαι ἐς τὴν ὑμετέρην. νῦν ὧν ὑμεῖς, τάδε ποιεῦντες, ἐκτὸς μὲν ἔσεσθε πρὸς ἐκείνου αἰτίης, ἐκτὸς δὲ πρὸς ἡμέων τὰς προκειμένας ἡμέρας παραμείναντες, τὸ ἀπὸ τούτου ἀπαλλάσσεσθε.' Οὖτοι μέν νυν, ὑποδεξαμένων Ἰώνων ποιήσειν ταῦτα, ὀπίσω τὴν ταχίστην ἐπείγοντο.

CXXXIV. Πέρσησι δὲ, μετὰ τὰ δῶρα τὰ ἐλθόντα Δαρείψ, ἀντετάχθησαν οἱ ὑπολειφθέντες Σκύθαι πεζῷ καὶ ὅπποισι, ὡς συμβαλέοντες τεταγμένοισι δὲ τοῖσι Σκύθησι λαγὸς ἐς τὸ μέσον διῆξε. 58 τῶν δὲ, ὡς ἕκαστοι ὥρεον τὸν λαγὸν, ἐδίωκον. ταραχθέντων δὲ τῶν Σκυθέων καὶ βοῆ χρεωμένων, εἴρετο ὁ Δαρεῖος τῶν ἀντιπολέμων τὸν θόρυβον πυθόμενος δέ σφεας τὸν λαγὸν διώκοντας, εἶπε ἄρα πρὸς τούσπερ ἐώθεε 59 καὶ τὰ ἄλλα λέγειν. "Οὐτοι ὧνδρες ἡμέων πολλὸν καταφρονέουσι, καί μοι νῦν φαίνεται Γωβρύης εἶπαι περὶ τῶν Σκυθικῶν

54. συνεστήκεε] p. 108. n. 58. viii. 79. ό δὲ Γωβρύας ἀπεδείκνυτο γνώμην ταύτη τῆ γνώμη ἐναντίην, as in i. 207. ST.

55. τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐπτὰ] Had the adjective preceded the substantive, the first article only would have been requisite; M. G. G. 276. iii. 153. and here, as there, ἐνὸs might be understood. W.

56. ħν μὴ] ħν μή με φεύγων ἐκφύγης πρὸς αἰθέρα, Euripides, Ph. 1231. quadrigas si nunc inscendas Jovis, atque hinc fugias, ita vix poteris effugere infortunium, Plautus, Am. i. 1. 294. V. "Prepare thyself a burrow under ground, or a ladder in the sky," Carmen Tograi, v. 31.

57. κατὰ τῆς γῆς] Aristophanes, Pl. 238. N. 189. Euripides, Hip. 1363. ἔδυ κατὰ γῆς, Plato, Tim. p. 25. D. V. M. G. G. 581, 3. γαῖαν δῦναι, Homer, Il. Z. 19.

58. διήξε] σπασμός δ. πλευρών, Sophocles, Tr. 1099. Æschylus, P. V. 134. ἄρμησε, Hesychius, BL. Δαρεῖος παρετάσσετο Σκύθαις λαγώς δ. παρὰ τὴν Σκυθικὴν φάλαγγα, Polyænus, vii. 10, 1. V.

59. ἐώθεε] p. 130. n. 37.

δώρων δρθώς. ὡς ὧν οὕτως ήδη δοκεόντων ⁶⁰ καὶ αὐτῷ μοι ⁶¹ ἔχειν, βουλῆς ἀγαθῆς δεῖ, ὅκως ἀσφαλέως ἡ κομιδὴ ἡμῖν ἔσται τὸ ὁπίσω." Πρὸς ταῦτα Γωβρύης εἶπε· " ⁷Ω βασιλεῦ, ἐγὰ σχεδὸν μὲν καὶ λόγψ ἡπιστάμην τούτων τῶν ἀνδρῶν τὴν ἀπορίην· ἐλθὰν δὲ, μᾶλλον ἐξέμαθον, ὁρέων αὐτοὺς ἐμπαίξοντας ἡμῖν. νῦν ὧν μοι δοκέει, ἐπὴν τάχιστα νὰξ ἐπέλθη, ⁶² ἐκκαύσαντας τὰ πυρὰ, ὡς καὶ ἄλλοτε ἐώθαμεν ποιέειν, τῶν στρατιωτέων τοὺς ἀσθενεστάτους ἐς τὰς ταλαιπωρίας ⁶³ ἐξαπατήσαντας, καὶ τοὺς ὅνους πάντας καταδήσαντας, ἀπαλλάσσεσθαι πρὶν ἡ καὶ ἐπὶ τὸν Ἰστρον ἰθύσαι Σκύθας λύσοντας τὴν γέφυραν, ἡ καὶ τι Ἰωσι δόξαι τὸ ἡμέας οἶόν τε ἔσται ἐξεργάσασθαι." Γωβρύης μὲν ταῦτα συνεβούλενε.

CXXXV. Μετὰ δὲ, νυξ τε ἐγένετο, καὶ Δαρεῖος ἐχρᾶτο τῆ γνώμη ταύτη τοὺς μὲν καματηροὺς ⁶⁴ τῶν ἀνδρῶν, καὶ τῶν ἦν ἐλάχιστος ἀπολλυμένων λόγος, ⁶⁵ καὶ τοὺς ὅνους πάντας καταδήσας, κατέλιπε αὐτοῦ ταὐτη ⁶⁵ ἐν τῷ στρατοπέδψ κατέλιπε δὲ τούς τε ὕνους καὶ τοὺς ἀσθενείας τῆς στρατιῆς τῶνδε εἴνεκεν, ἵνα οἱ μὲν ὕνοι βοὴν παρέχωνται, οἱ δὲ ἄνθρωποι ἀσθενείης μὲν εἴνεκεν κατελίποντο, προφάσιως ⁶⁷ δὲ τῆσδε εῆλα δὴ, ⁶⁸ αὐτὸς μὲν σὺν τῷ καθαρῷ ⁶⁹ τοῦ στρατοῦ ἐπιθήσεσθαι μέλλοι τοῖσι Σκύθησι, οὖτοι δὲ τὸ στρατόπεδον τοῦτον τὸν χρόνον ρυοίατο. ταῦτα τοῖσι ὑπολειπομένοισι ὑποθέμενος ὁ Δαρεῖος, καὶ πυρὰ ἐκκαύσας, τὴν ταχίστην ἐπείγετο ἐπὶ τὸν ˇΙστρον. οἱ δὲ ὅνοι, ἐρημωθέντες τοῦ ὁμίλου, οὔτω μὲν δὴ μᾶλλον πολλῷ ἵεσαν τῆς φωνῆς. ^{το} ἀκούσαντες ⁷¹ δὲ οἱ Σκύθαι τῶν ὄνων, πάγχυ κατὰ χώρην ⁷² ἤλπιζον τοὺς Πέρσας εἶναι.

60. δοκεόντων] p. 79. n. 39.

61. αὐτῷ μοι] p. 64. n. 69. T. on Hom. Il. A. 271. E. 884. Z. 91.

62. ἐπέλθη] shall have come on. viii.

63. ές τὰς ταλαιπωρίας] i.e. ές τὸ φέρειν τ. τ. ST.

64. καματηρούs] the same as ἀσθενέας which follows. S.

65. των ήν έ. α. λ.] στρατιής, τής οὐδεμία ἔσται ωρη ἀπολλυμένης, iii.

66. αὐτοῦ ταύτη] p. 102. n. 87. iii. 25. Other writers would omit ταύτη, as αὐτοῦ ἐν τῷ ἰερῷ, Thucydides, iii. 81. Xenophon, H. vii. 4, 36. iv. 8, 39. αὐτοῦ ἐν τῆ χώρα, Cyr. vii. 1, 23. Theopompus in Ath. xii. 43. Lucian, Prom. 8. V. SCHN.

67. προφάσιος] repeat εἴνεκεν from what precedes, in the same sense as διὰ πρόφασιν τοιἡνδε. vii. 230. S.

68. δηλα δη] to wit. After this word understand δτι. S. δηλα γὰρ δη δτι, i. 207.

69. τφ καθαρφ] the sound part; i. 211. S. p. 103. n. 98.

16 σαν τῆς φωνῆς] μηδεμίαν φωνὴν ἰέναι, ii. 2. The construction here is ἴεσαν φωνὴν μᾶλλον τῆς εἰθισμένης φωνῆς. S.

71. ἀκούσαντες] και τὰς σκηνὰς ἀκεραίους όρῶντες, φόντο παρείναι τοὺς Πέρσας (Δαρείος γὰρ), ὅπως λάθοι τοὺς Σκύθας, τὸ στρατόπεδον, ὡς εἶχεν, ἐξ κατὰ χώραν μένειν, Polyænus, vii, 10, 4. V.

72. κατά χώρην] Xenophon, An. i.

CXXXVI. 'Ημέρης δε γενομένης, γνόντες οι υπολειφθέντες, ώς προδεδομένοι είεν ύπο Δαρείου, χειράς τε προετείνοντο τοισι Σκύθησι, καὶ έλεγον τὰ κατήκοντα 73 οι δέ, ώς ήκουσαν ταῦτα, τὴν ταγίστην συστραφέντες, αι τε δύο μοιραι των Σκυθέων και ή μία,74 Σαυρομάται τε καὶ Βουδινοι καὶ Γελωνοί, εδίωκον τοὺς Πέρσας ὶθὺ 75 τοῦ Ίστρου, ἄτε δὲ τοῦ Περσικοῦ μέν τοῦ πολλοῦτο ἐώιτος πεζοῦ στρατού, και τας όδους ουκ έπισταμένου, όστε ου τετμημένων 77 των όδων τοῦ δὲ Σκυθικοῦ, ἱππότεω, καὶ τὰ σύντομα τῆς όδοῦ ἐπισταμένου άμαρτόντες άλλήλων, έφθησαν πολλώ οι Σκύθαι τους Πέρσας έπὶ τὴν γέφυραν ἀπικόμενοι. 78 μαθόντες δὲ τοὺς Πέρσας οὐ κω άπιγμένους, έλεγον προς τους "Ιωνας έόντας έν τησι νηυσί" " Αι έρες 'Ιωνες, αι τε ημέραι υμίν του άριθμου διοίχηνται το καί ου ποιέετε γε δίκαια, ετι παραμένοντες. άλλ', έπεὶ πρότερον δειμαίνοντες έμένετε, νυν λύσαντες τὸν πόρον τὴν ταχίστην άπιτε χαίροντες έλεύθεροι, 80 θεοισί τε και Σκύθησι είδότες χάριν. τον δε πρότερον έόττα ύμεων δεσπότην ήμεις παραστησόμεθα ούτω, ώστε έπί μηδαμούς έτι άνθρώπους αυτόν στρατεύσασθαι."

CXXXVII. Πρός ταῦτα οἱ Ἰωνες έβουλεύοντο. Μιλτιάδεω 81 μέν τοῦ 'Αθηναίου, 82 στρατηγέοντος καὶ τυραννεύοντος 83 Χερσονησιτέων 84 των έν Έλλησπόντω, ην γνώμη, πείθεσθαι Σκύθησι, καὶ

5, 15. Aristophanes, Pl. 367. ἐν τῆ αθτή χώρη.

73. τὰ κατήκοντα] p. 59. n. 10.

74. \u03a \u03a \u03a the third: compare 120, 128, and 133. L. W.

75. ίθὺ] ἐλῶς ὶ. τῆς ἀρχῆς τῆς Toμύριος, i. 207. iv. 120. v. 64.

76. τοῦ πολλοῦ] the major part. 77. τετμημένων] Archelaus, on coming to the throne of Macedon, δδούς εὐθείας ἔτεμε, Thucydides, ii. 100. Philo uses the compound, moλυσχιδείς ἀνατέμνων ὁδοὺς, λεωφόρους àπάσας, de M. Op. p. 14. B. ἐν ἀνοδίαις ἀπλανεῖς καὶ λεωφόρους όδοὺς ανατεμείν, Cr. Pr. p. 723. β. W.

78. ἔφθησαν—ἀπικόμενοι] came to the bridge long before the Persians.

M. G. G. 553, 3.

79. αί-ἡμέραι-διοίχηνται] i. e. δ ταχθείς αριθμός των ημέρων ύμιν διοίχηται, ST. by enallage, S.

80. χαίροντες έλεύθεροι A more usual turn of expression would be άπιτε χ., θεοίς τε καί Σκ. είδότες χά-

ριν, ελεύθεροι όντες, as in iii. 125. or ανθ' ων ελεύθεροί έστε. ST. p. 127. n.

81. Μιλτιάδεω] This was the second Miltiades. V.

82. 'Αθηναίου] Athens was so called after Minerva the tutelary deity: its former name was Cecropis, its modern name Atheni. L.

83. τυραννεύοντος] Chersonesi perpetuam obtinuerat dominationem, tyrannusque fuerat appellatus, sed justus; non erat enim vi consecutus, sed suorum voluntate, eamque potestatem bonitate retinuerat. omnes autem et habentur et dicuntur tyranni, qui potestate sunt perpetua in ea civitate,

quæ libertate usa est, Nepos, i. 8. L. 84. Χερσονησιτέων] This Chersonesus is now called the peninsula of Romania: its ancient inhabitants were the Thracian Dolonci. L. people were called Chersonesii as well as Chersonesitæ: perhaps the latter properly denoted "Greek Settlers;"

λέγοντος, " ώς νῦν μεν διὰ Δαρεῖον έκαστος αὐτῶν τυραννεύει πόλιος της Δαρείου δε δυνάμιος καταιρεθείσης, ούτε αύτος Μιλησίων οδός τε έσται άρχειν, ούτε άλλον ούδένα ούδαμων· 86 βουλήσεσθαι γαρ εκάστην των πολίων δημοκρατέεσθαι μαλλον ή τυραννεύεσθαι." Ίστιαίου δε γνώμην ταύτην αποδεικνυμένου, αὐτίκα πάντες ήσαν τετραμμένοι προς ταύτην την γνώμην, πρότερον την Μιλτιάδεω αίρεόμενοι.

CXXXIX. Οδτοι ων έπεί τε την Ιστιαίου αιρέοντο γνώμην, έδοξέ σφι προς ταύτη τάδε έργα τε καὶ έπεα προσθείναι τῆς μέν γεφύρης λύειν τα κατά τους Σκύθας έόντα, λύειν δε όσον τόξευμα 87 έξικνέεται τνα καὶ ποιέειν τι δοκέωσι, ποιεύντες μηδέν, καὶ οἱ Σκύθαι μή πειρώατο βιώμενοι 88 και βουλόμενοι διαβηναι τον "Ιστρον κατά την γέφυραν είπειν τε, λύοντας της γεφύρης το ές την Σκυθικήν έχου, ως πάντα ποιήσουσι τὰ Σκύθησί έστι έν ήδουή. ταῦτα μέν προσέθηκαν τη γνώμη μετά δὲ, ἐκ πάντων ὑπεκρίνατο Ἱστιαῖος, τάδε λέγων " Ανδρες Σκύθαι, χρηστα ήκετε φέροντες, 89 και ές καιρον ἐπείγεσθε, καὶ τά τε ἀπ' ὑμέων ἡμῖν χρηστῶς ὁδοῦται,90 καὶ τα ἀπ' ἡμέων ἐς ὑμέας ἐπιτηδέως ὑπηρετέεται. ὡς γὰρ ὁρᾶτε, καὶ λύομεν τον πόρον καὶ προθυμίην πασαν έξομεν, θέλοντες εἶναι έλεύθεροι. έν δ δε ημέες τάδε λύομεν, ύμεας καιρός έστι δίξησθαι έκείνους, ευρόντας δε, υπέρ τε ημέων και υμέων αυτών τίσασθαι ούτως ώς κείνους πρέπει."91

CXL. Σκύθαι μέν, τὸ δεύτερον 92 "Ιωσι πιστεύσαντες λέγειν

as Italiotæ and Siceliotæ did, in contradistinction to Itali and Siculi, " the barbarous tribes" of Italy and Sicily. See Bloomfield, Th. ii. 109. 165.

85. 'Iorialov | Histiaus Milesius, ne res conficeretur, obstitit; dicens, " non idem ipsis, qui summas imperii tenerent, expedire, et multitudini; quod Darii regno ipsorum niteretur dominatio, quo extincto ipsos potestate expulsos civibus suis pænas daturos: itaque adeo se abhorrere a cæterorum consilio, ut nihil putet ipsis utilius quam confirmari regnum Persarum," Nepos, i. 3. The opinion of Miltiades is there given more fully. V.

86. οὐδαμῶν] ἔσεσθαι is understood. S. ως του κρητήρα απέδουτο, ίδιωτας δε πριαμένους αναθείναι μιν, i. 70. iii. Herod.

32. ST. p. 57. n. 91.

87. τόξευμα] οὐ μόνον ἡ τοξεία, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ τόξον, i. e. πᾶσα ἡ τοξική σκευή, and particularly το τοξευόμενον, Thomas Magister; πρίν τόξευμα έξ-ικνείσθαι, Xenophon, An. i. 8, 13. understand πρός or είς αὐτούς or αὐτῶν. HUT. Before δσον, understand τόσον διάστημα.

88. π. βιώμενοι] p. 44. n. 48.

89. ήκετε φέροντες] you are come

with. M. G. G. 557.

90. ὁδοῦται] Æschylus, P. V. 507. Ag. 169. Euripides, Ion 1050. Herodotus uses the compound verb evοδόω, vi. 73. W. BL.

91. πρέπει] απήλλαξαν οῦτω ὡς κεί-

νους έπρεπε, viii. 68, 2. W.

92. τὸ δεύτερον] iv. 133. ST. VOL. I. R άληθέα, ὑπέστρεφον ἐπὶ ζήτησιν τῶν Περσέων, καὶ ἡμάρτανον πάσης της έκείνων διεξόδου, αίτιοι δὲ τούτου αὐτοὶ οἱ Σκύθαι ἐγένοντο, τας νομάς των ίππων τας ταύτη διαφθείραντες, και τα ύδατα συγχώσαντες. εί γὰρ ταῦτα μη ἐποίησαν, παρεῖχε ἄν σφι, εὶ ἐβούλοντο, ευπετέως έξευρέειν τους Πέρσας νυν δέ, τά σφι έδόκεε άριστα βεβουλεῦσθαι, κατὰ ταῦτα ἐσφάλησαν. Σκύθαι μέν νυν τῆς σφετέρης χώρης τη χιλός τε τοισι ιπποισι και ύδατα ην, ταύτη διεξιόντες έδί-Ζηντο τους αντιπολέμους, 93 δοκέοντες και έκείνους δια τοιούτων την ἀπόδρησιν ποιέεσθαι οί δὲ δὴ Πέρσαι, τὸν πρότερον ἐωυτῶν γενόμενον στίβον, τοῦτον φυλάσσοντες, ήϊσαν καὶ οὕτω μόγις 94 εξρον τον πόρον, εία δε νυκτός τε απικόμενοι, και λελυμένης της γεφύρης έντυχόντες, 95 ές πασαν άρρωδίην απίκατο, 96 μή σφεας οί "Iwres έωσι απολελοιπότες.

CXLI. την δέ περί Δαρείον άνηρ Αλγύπτιος, φωνέων μέγιστον άιθρωπων τοῦτον δή τὸν ἄνδρα, καταστάντα ἐπὶ τοῦ χείλεος τοῦ "Ιστρου, έκέλευε Δαρείος καλέειν Ίσταιον Μιλήσιον, ο μέν δή έποίες ταυτα· Ίστιατος δέ, έπακούσας τω πρώτω κελεύσματι,97 τάς τε νέας άπάσας παρείχε διαπορθμεύειν την στρατιήν, και την γέφυραν έζευζε.

CXLII. Πέρσαι μεν ων ούτω έκφεύγουσι· Σκύθαι δε, διζήμενοι, και το δεύτερον ήμαρτον των Περσέων και τουτο μέν, ώς έόντας 98 "Ιωνας έλευθέρους, κακίστους τε και άνανδροτάτους κρίνουσι είναι άπαιτων ανθρώπων, 90 τοῦτο δὲ, ώς δούλων Ἰώνων τὸν λόγον ποιεύ-

93. ἀντιπολέμους] iv. 134. vii. 236. viii. 68, 2. πολεμίους, Hesychius. S.

94. μόγις] μόλις. D.

95. λ. τ. γ. ἐντυχόντες] A compound sometimes takes the construction of a simple verb, M. G. G. 382. obs. Æschylus, Sup. 70. Sophocles, Ph. 323. IV. Euripides, Or. 1284. S. however thinks this enallage scarcely allowable except by poetical license, and would understand τῶ πόρω, making λ. τ. γ. the genitive absolute: and POR. denies that ἐντυγχάνειν, οτ συντυγχάνειν, is ever constructed with a genitive.

96. ἀπίκατο] p. 6. n. 75. M. G. G.

198, 6. b.

97. κελεύσματι] οὐ τῷ πρώτῳ οἱ κ. πειθόμενος, vii. 16. W. κέλευμα was the more modern form of the word. celeuma est carmen, quod navigantes canere solent; vel clamor nauticus, id est, vox nautarum. Isidorus, de Or.

xvi. p. 7. BL.

98. ως ἐόντας] The order of the words is I., ως ἐ. ἐλευθέρους, κρ. εἶ. κ. τε καὶ α. α. ανθρώπων. The expression is much the same as I., η μεν έλ., they deem the Ionians, considered as freemen, &c. Callicratidas gives the same character of this people; to one asking ὁποῖοι ἄνδρες οἱ Ἰωνες; he answers έλεύθεροι μεν κακοί, δούλοι δε άγαθοί, Plutarch, Lac. Ap. p. 222. D. W. V.

99. απάντων ανθρώπων] When the class, to which the substantive that the superlative agrees with belongs, is mentioned, it is put in the genitive plural, and often with mas. M. G. G.

459.1.

μενοι, ἀνδράποδα φιλοδέσποτά φασι εἶναι καὶ ἄδρηστα 100 μάλιστα. ταῦτα μὲν δὴ Σκύθησι ἐς "Ιωνας ἀπέββιπται.

CXLIII. Δαρεῖος δὲ, διὰ τῆς Θρητκης πορευόμενος, ἀπίκετο ἐς Σηστὸν¹ τῆς Χερσονήσου· ἐνθεῦτεν δὲ αὐτὸς μὲν διέβη τῆσι νηυσὶ ἐς τὴν 'Ασίην, λείπει δὲ στρατηγὸν ἐν τῆ Εὐρώπη Μεγάβαζον, ἄνδρα Πέρσην· τῷ Δαρεῖός κοτε ἔδωκε γέρας, τοιόνδε εἴπας ἐν Πέρσησι ἔπος· ὡρμημένου Δαρείου ροιὰς τρώγειν, ὡς ἄνοιξε τάχιστα τὴν πρώτην τῶν ροιέων, εἴρετο αὐτὸν ὁ ἀδελφεὸς 'Αρτάβανος, ὅ τι βούλοιτ' ἄν οἱ τοσοῦτο πλῆθος γενέσθαι, ὅσοι ἐν τῆ ροιῆ κόκκοι. Δαρεῖος δὲ εἶπε, Μεγαβάζους ² ἄν οἱ τοσούτους ἀριθμὸν γενέσθαι βούλεσθαι μᾶλλον ἡ τὴν 'Ελλάδα ὑπήκοον. ἐν μὲν δὴ Πέρσησι ταῦτά μιν εἴπας ἐτίμα· τότε δὲ αὐτὸν ὑπέλιπε στρατηγὸν, ἔχοντα τῆς στρατιῆς τῆς ἑωυτοῦ ὀκτὼ μυριάδας.

CXLIV. Οὖτος δη ὧν τότε ὁ Μεγάβαζος, στρατηγὸς λειφθείς ἐν τῆ χώρη Ἑλλησποντίων, τοὺς μη μηδίζοντας κατεστρέφετο. οὖτος μέν νυν ταῦτα ἔπρησσε.4

CXLV. Τὸν αὐτὸν δὲ τοῦτον χρόνον ἐγίνετο ἐπὶ Λ ιβύην ἄλλος στρατιῆς μέγας στόλος.

CC. Οι Φερετίμης τιμωροί Πέρσαι, έπεί τε έκ τῆς Αιγύπτου ἀπίκατο ἐς τὴν Βάρκην, ἐπολιόρκεον τὴν πόλιν, ἐπαγγελλόμενοι ἐκδιδόναι τοὺς αἰτίους τοῦ φόνου τοῦ ᾿Αρκεσίλεω τῶν δὲ πᾶν γὰρ ἢν τὸ πλῆθος β μεταίτιον, οἰκ ἐδέκοντο τοὺς λόγους. ἐνθαῦτα δὴ ἐπολιόρκεον τὴν Βάρκην ἐπὶ μῆνας ἐννέα, ὀρύσσοντές τε ὀρύγματα ὑπόγαια † φέροντα ἐς τὸ τεῖχος, καὶ προσβολὰς καρτερὰς ποιεύμενοι.

100. ἄδρηστα] τοὺς τῶν Ἰώνων τυράννους Ἰδάθυρσος διὰ τὴν πρὸς Δαρεῖον
πίστιν ἀνδράποδα χρηστὰ καὶ ἄδραστα
ἐκάλει, Plutarch, t. ii. p. 174. Ε. ἄδρηστος is opposed to δρηπέτης α runαναυς; ἡ εἶναι ἐλευθέροισι ἡ δούλοισι,
καὶ τούτοισι ὡς δρηπέτησι, vi. 11. V.

1V.

1. Σηστόν] It was here that Xerxes built the bridge across the Hellespont. The modern town near the same spot is called Zemenic. L. A.

Μεγαβάζουs] The name is also spelt with δ. p. 144. n. 68. v. 12, &c. Μεγαβόζουs, εἶπεν, ἐθέλειν αὑτῷ τοσούτουs εἰναι, Eustathius, on II. B. p. 182, 27. V.

3. μηδίζοντας] Ancient writers in

general comprehend the Persians under the name of Medes. L.

4. ἔπρησσε] The principal purposes of the Scythian expedition were probably accomplished; see Mitford, vi. 3. TR.

5. στόλος] The pretext of which was to avenge the assassination, at Barca, of Arcesilaus, tyrant of Cyrene and son of Pheretima.

6. τῶν δὲ—τὸ πλῆθος] i. e. ὅτι, or διότι, δὲ τούτων πῶν τὸ πλ. S. or οί δὲ, πῶν γὰρ ἦν αὐτῶν τὸ πλ. &c. ST.

7. ὀρόγματα ὑπόγαια] ὑπόνομον, Eustathius; V. a mine. This is one of the earliest instances of mining and countermining being adopted in the siege and defence of towns. L.

τα μέν νυν δρύγματα άνηρ γαλκεύς άνευρε επιχάλκω άσπίδι άδε έπιφρασθείς περιφέρων αὐτην έντὸς τοῦ τείχεος προσίσχε πρὸς τὸ δάπεδον της πόλιος. τὰ μὲν δη ἄλλα ἔσκε κωφὰ, πρὸς ἃ προσίσχε, κατά δὲ τὰ ορυσσόμενα ήχεσκε ὁ χαλκὸς τῆς ἀσπίδος, ἀντορύσσοντες δ' αν ταύτη οἱ Βαρκαῖοι έκτεινον τῶν Περσέων τοὺς γεωρυχέοντας. τοῦτο μεν δη οῦτω έξευρέθη τας δε προσβολας άπεκρούοντο oi Bapkaioi.

CCI. Χρόνων δὲ δὴ πολλῶν τριβομένων καὶ πιπτόντων ἀμφοτέρων πολλών και ούκ ήσσον των Περσέων, "Αμασις, ο στρατηγός τοῦ πεζοῦ, μηχανᾶται τοιάδε μαθών τοὺς Βαρκαίους, ὡς κατὰ μέν τὸ ἰσχυρὸν οὐκ αίρετοὶ εἶεν, δόλφ δὲ αίρετοὶ, ποιέει τοιάδε νυκτὸς τάφοην 9 δούξας εὐρέην, ἐπέτεινε ξύλα ἀσθενέα ὑπέρ αὐτῆς κατύπερθε δε, επιπολης των ξύλων, χοῦν γης επεφόρησε, ποιέων τη άλλη γη ισόπεδον. άμα ημέρη δε ές λόγους προσεκαλέετο τους Βαρκαίους. οί δὲ ἀσπαστῶς ὑπήκουσαν, ἐς ο σφι ἔαδε ὁμολογίη χρήσασθαι. τὴν δε όμολογίην εποιεύντο τοιήνδε τινα, επί της κρυπτης τάφρου τάμνοντες όρκια, 10 " ές τ' αν 11 ή γη αύτη ούτω έχη, μένειν τὸ

8. χαλκεύς ἀνεῦρε ανήρ χ. ἀνεῦρεν, ενθυμήσας ασπίδος χάλκωμα επιφέρειν, και έντος του τείχους έπάνω προσίσχειν πρός τὸ δάπεδον τῆ μεν δη άλλη κωφά ην, προς & προσίσχοι το χάλκωμα· ή δ' ύπωρύσσετο, ἀντήχει ἀντορύσσοντες οῦν οἱ Βαρκαῖοι, ταύτη ἀπέκτειναν πολλούς των ύπορυσσόντων, Æneas, 37. W. A similar device was used by the Ambraciots when undermined by the Romans; έξης ἔθηκαν παρὰ τον ἕνα τοίχον της τάφρου έγγυς τῷ τείχει χαλκώματα συνεχή, λεπτότατα ταις κατασκευαίς, οίον λεκάνας καὶ έτερα ομοια τούτοις καὶ παρὰ ταῦτα διὰ τῆς τάφρου παριόντες, ηκροώντο τοῦ ψόφου των δρυττόντων έσωθεν. ἐπεί δὲ ἐσημειώσαντο τον τόπον, καθ' δν έδήλου τινά τῶν χαλκωμάτων ἀντήχουν γὰρ πρός του έκτος ψόφον ἄρυττον ἔσωθεν άλλην κατά γης τάφρον &c. Polybius, xxii. 11. S. Livy merely says aure admota, sonitum fodientium captabant,

xxxviii. 7. V. 9. τάφρην] iv. 28. and below, τάφρον; so ψάμμος, iv. 182. and ψάμμη, iv. 181. σαθρος, iv. 183.[?] and σαύρη, iv. 192. δ and ἡ κίων, iv. 184. and i. 92. S.

10. τάμνοντες δρκια δ. πιστά ταμόντες, Homer, Il. B. 124. φιλότητα καὶ 8. π. τ. Γ. 73. σπονδάς τ. Euripides, Hel. 1234. i. e. δι' ἐντομῆς θυμάτων συνθήκας ποιήσαντες κατά τὸ ἀρχαῖον έθος, Eustathius. BA. ἀρθμον καὶ φι-λίαν τ. Callimachus, fr. 199. φίλια τ. Eur. Sup. 385. MAR. slaying a victim in order to ratify the oaths. T. ίερα θύσαντες, ώμοσαν ἐπὶ τῶν ἐμπύρων, Dionysius, A. R. iii. p. 154, 27. Vic. ix. 4. 8. LAU. The same idiom holds good in Latin, where, in the present tense, fædus ferire is used, Cicero, pro D. S. Livy, i. 24. ix. 5. and, in the preterperfect, f. icisse, Cic. pro L. C. B. 15. in L. C. P. 12. Liv. i. 24. or f. percussisse, Liv. i. 24. Justin, xlii. 3. The ceremony itself is described by Livy, i. 24. ix. 5. and by Virg., Æn. viii. 641. xii. 161. "To strike a league" is an English idiom also.

11. ές τ' αν μέχρις αν ουρανός τε καὶ γη την αὐτην στάσιν ἔχωσι, Dionysius, A. R. vi. p. 415. W. στάς μετά τῶν τὰ δρκια ταμνόντων ὅμοσεν, έφ' δσον ούτως ή γη μένει, φυλάξειν τά συγκείμενα, Polyænus, vii. 34. com-

pare vi. 22. V.

ὅρκιον κατὰ χώρην." 12 καὶ Βαρκαίους τε ὑποτελέειν φάναι ἀξίην 13 βασιλέϊ, καὶ Πέρσας μηδὲν ἄλλο νεοχμοῦν κατὰ Βαρκαίων. 14 μετὰ δὲ τὸ ὅρκιον, Βαρκαῖοι μὲν, πιστεύσαντες τούτοισι, αὐτοί τε ἐξήϊσαν ἐκ τοῦ ἄστεος, καὶ τῶν πολεμίων ἐων παριέναι ἐς τὸ τεῖχος τὸν βουλόμενον, 15 τὰς πύλας πάσας ἀνοίζαντες. οἱ δὲ Πέρσαι, καταρρήζαντες τὴν κρυπτὴν γέφυραν, ἔθεον ἔσω ἐς τὸ τεῖχος. κατέρρηζαν δὲ τοῦδε εἴνεκα τὴν ἐποίησαν γέφυραν, ἴνα ἐμπεδορκέοιεν, 16 ταμόντες τοῖσι Βαρκαίοισι χρόνον μένειν αἰεὶ τὸ ὅρκιον, ὅσον ᾶν ἡ γῆ μένη κατὰ τὰ τότε εἶχε καταρρήζασι δὲ, οὐκέτι ἔμενε τὸ ὅρκιον κατὰ χώρην.

CCII. Τοὺς μέν νυν αἰτιωτάτους τῶν Βαρκαίων ἡ Φερετίμη, ἐπεί τέ οἱ ἐκ τῶν Περσέων παρεδύθησαν, ἀνεσκολύπισε κύκλω τοῦ τείχευς τοὺς δὲ λοιποὺς τῶν Βαρκαίων ληΐην ἐκέλευσε θέσθαι τοὺς Πέρσας, πλὴν ὅσοι αὐτῶν ἦσαν Βαττιάδαι τε καὶ τοῦ φόνου οὐ μεταίτιοι τούτοισι δὲ τὴν πόλιν ἐπέτρεψε ἡ Φερετίμη.

CCIII. Τοὺς ὧν δὴ λοιποὺς τῶν Βαρκαίων οἱ Πέρσαι ἀνδραποδισάμενοι ἀπήεσαν ὀπίσω καὶ ἐπεί τε ἐπὶ τῆ Κυρηναίων πόλι ἐπέστησαν, ¹⁷ οἱ Κυρηναῖοι, λόγιόν τι ἀποσιεύμενοι, διεξῆκαν αὐτοὺς διὰ τοῦ ἄστεος. διεξιούσης δὲ τῆς στρατιῆς, Βάρης μὲν, ὁ τοῦ ναυτικοῦ στρατοῦ στρατηγὸς, ἐκέλευε αἰρέειν τὴν πόλιν "Αμασις δὲ, ὁ τοῦ πεζοῦ, οὐκ ἔα " ἐπὶ Βάρκην γὰρ ἀποσταλῆναι μούνην Ἑλληνίδα πόλιν" ἐς δ διεξελθοῦσι, καὶ ἰζομένοισι ἐπὶ Διὸς Λυκαίου ¹⁸ ὅχθον, μετεμέλησέ σφι οὐ σχοῦσι τὴν Κυρήνην καὶ ἐπειρῶντο τὸ δεύτερον παριέναι ἐς αὐτήν οἱ δὲ Κυρηναῖοι οὐ περιώρεον. τοῖσι δὲ Πέρσησι, οὐδενὸς μαχομένου, φύβος ¹⁹ ἐνέπεσε ἀποδραμόντες δὲ

12. κατά χώρην] p. 191. n. 72.

13. ἀξίην] vii. 39. W. Understand

τιμην. ο

14. ν. κατὰ B.] The same verb and preposition are followed by an accusative, v. 19. S.

15. τον βουλόμενον] An expression which occurs peculiarly in laws, treaties, &c. M. G. G. 269. obs.

16. ἐμπεδορκέσιεν] Xenophon, de R. L. near the end; ἐμμένειν ὅρκφ, Euripides, Med. 752. MAR.

17. ἐπέστησαν] halted, Xenophon, Cyr. iv. 2, 18. suddenly presented themselves.

18. Αυκαίου] named after Lycæus, a mountain of Arcadia, consecrated to both Jupiter and Pan. A.

19. φόβος] Such unaccountable alarms were called punics, and supposed to be inspired by Pan. οἱ Μακεδόνες καὶ τὸ πλῆθος τῶν βαρβάρων, εὐθὺς φοβηθέντες ὅπερ φιλεῖ μεγάλα στραπόπεδα ἀσαφῶς ἐκπληγνῦσθαι καπαστάντες ἐς αἰφνίδιον φυγὴν, ἐχώρουν ἐπ' οἰκου, Thucydides, iv. 125. αὐτοῖς οἱον φιλεῖ καὶ πᾶσι στραποπέδοις, μάλιστα δὲ τοῖς μεγίστοις, φόβοι καὶ δείμαπα ἐγγίγνεσθαι) ἐμπίπτει ταραχὴ, Th. vii. 80. Πανὸς τρομερῷ μάστιγι φοβεῖ, φυλακὰς δὲ λιπῶν, κινεῖς στραπιάν; Euripides, Rh. 36. V. compare SCH, on B. 59. Q. Curtius, iv. 12, 14. V. Flaccus, iii. 44, &c. Potter, iii. 9. "We sacrificed to Pan, Assailed the unguarded ruffians in his name; He

CCIV. Οὖτος ὁ Περσέων στρατὸς τῆς Λιβύης ἐκαστάτω ἐς Εὐεσπερίδας ²⁰ ἦλθε. τοὺς δὲ ἦνδραποδίσαντο τῶν Βαρκαίων, τούτους δὲ ἐκ τῆς Αἰγύπτου ἀνασπάστους ²¹ ἐποίησαν παρὰ βασιλέα. βασιλεὺς δέ σφι Δαρεῖος ἔδωκε τῆς Βακτρίης ²² χώρης κώμην ἐγκατοικῆσαι. οἱ δὲ τῆ κώμη ταὐτη οὔνομα ἔθεντο Βάρκην, ἤπερ ἔτι καὶ ἐς ἐμὲ ἦν οἰκευμένη ἐν τῆ γῆ τῆ Βακτρίη.

CCV. Οὐ μὲν οὐδὲ ἡ Φερετίμη εὖ τὴν Ζόην κατέπλεξε.²³ ὡς γὰρ δὴ τάχιστα ἐκ τῆς Λιβύης, τισαμένη τοὺς Βαρκαίους, ἀπενόστησε ἐς τὴν Αἴγυπτον, ἀπέθανε κακῶς Ζῶσα γὰρ εὐλέων ἐξέζεσε.²⁴ ὡς ἄρα ἀνθρώποισι αὶ λίην ἰσχυραὶ τιμωρίαι πρὸς θεῶν ἐπίφθονοι²⁵ γίνονται. ἡ μὲν δὴ Φερετίμης τῆς ²⁶ Βάττεω τοιαύτη τε καὶ τοσαύτη τιμωρίη ἐγένετο ἐς Βαρκαίους.

with his terrors smote their yielding hearts." "God! whose power, By rumor vain, or echo's empty voice, Can sink the valiant in desponding fear, Can disarray whole armies." Glover, Leonidas, ii. 596. 652.

20. Εὐεσπερίδαs] This people dwelt on the eastern side of the greater Syrtis; their capital was Hesperides, afterwards Berenice, now Bernic. L. They are not mentioned in A.

21. ἀνασπάστουs] v. 12. vi. 32. denotes those torn from their native country; ἀναστάτουs implies moreover that the country itself was conquered. W.

22. Βακτρίης] part of the modern Chorasan; its capital was Bactræ, now Balk. L.

23. κατέπλεξε] wound up. διαπλέ-

κειν, ν. 92, 6.

24. ζ.—εὐλέων ἐξέζεσε] cum viva vermibus ehullisset, Tertullian, ad Scap. 3. ἐξ. σκώληκας, LXX. Exod. xvi. 20. σκωληκων ζέσας, Lucian, Al. Ps. 59. W. Ἡρώδης, γενόμενος σκωληκόβρωτος, ἐξέψυξεν, Acts, xii. 23.

25. ἐπίφθονοι] ἐ. ἀεί πως παρὰ θεῶν αἱ ὑπερβολαὶ τῶν τιμωριῶν εἰσι, Pausanias, ix. 17. V. i. 32. iii. 40. S.

26. τη̂s] Understand γυναικός. B. 55. M. G. G. 273.

ARGUMENT OF THE FIFTH BOOK.

Megabazus reduces Perinthus and the rest of Thrace : i. ii. x. Darius rewards Histiaus and Coes: xi. Reduction of the Paonians: xiv-xvi. Submission of the Macedonians: xvii. xviii. Histiæus is summoned to the Persian Court : xxiii. xxiv. Artaphernes, præfect of Sardis. Otanes, admiral of the fleet, takes Byzantium, Calchedon, &c. : xxv-xxvii. Affairs of Naxos : xxviii. xxx-xxxiv. Aristagoras, instigated by Histiæus, revolts: xxxvxxxviii. Affairs of Sparta; Cleomenes, Dorieus: xxxix. xlii. xlviii. Failure of Aristagoras at Sparta: xlix-li. Affairs of Athens; Hippias and Hipparchus, Harmodius and Aristogiton : lv. The Alcmæonidæ : lxii-lxvii. Clisthenes: lxix. lxx. lxxii, lxxiii. Invasion of Attica: lxxiv. lxxv. The Athenians retaliate on the Bootians and Chalcideans; the Æginetans take part in the war: Ixxvii-Ixxxi, Ixxxix. The Spartans fail in their design of reinstating Hippias, being opposed by the Corinthians: xc-xcvi. Aristagoras applies to the Athenians; they aid him; Sardis is taken and burnt: xcvii-civ. Darius sends off Histiaus to quell the rebellion: cv-cvii. The Ionians are reduced, and Aristagoras slain: cxvi-cxxvi.

ΗΡΟΔΟΤΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΠΕΜΠΤΗ.

ТЕРЧІХОРН.

Ι. ΟΙ δὲ ἐν τῆ Εὐρώπη τῶν Περσέων καταλειφθέντες ὑπὸ Δαρείου, τῶν ὁ Μεγάβαζος ἦρχε, πρώτους μὲν Περινθίους Έλλησποντίων, οὐ βουλομένους ὑπηκόους εἶναι Δαρείου, κατεστρέψαντο, περιεφθέντας πρότερον καὶ ὑπὸ Παιόνων τρηχέως.

II. Τότε δὲ ἀνδρῶν ἀγαθῶν περὶ ² τῆς ἐλευθερίης γενομένων τῶν Περινθίων, οἱ Πέρσαι τε καὶ ὁ Μεγάβαζος ἐπεκράτησαν πλήθεϊ. ὡς δὲ ἐχειρώθη ἡ Πέρινθος, ἤλαυνε τὸν στρατὸν ὁ Μεγάβαζος διὰ τῆς Θρηΐκης, πᾶσαν πόλιν καὶ πᾶν ἔθνος τῶν ταὐτης οἰκημένων ἡμερούμενος βασιλέϊ ταῦτα³ γὰρ οἱ ἐντέταλτο ἐκ Δαρείου, Θρηΐκην καταστρέφεσθαι.

Χ. Τα παραθαλάσσια δ' ων αυτης Μεγάβαζος Περσέων κατήκοα εποίεε.

ΧΙ. Δάρειος δὲ, ὡς διαβὰς τάχιστα τὸν Ἑλλήσποντον ἀπίκετο ἐς Σάρδις, ἐμνήσθη τῆς ἐξ Ἱστιαίου τε τοῦ Μιλησίου εὐεργεσίης, καὶ

 Περινθίους] Perinthus was afterwards called Heraclea, from which its modern name Erekli or Rheglia is derived, L.

2. περl] for the sake of. πυραννίδος πέρι, Euripides, Ph. 534. i. c. βασιλείας χάριν, Dionysius, A. R. iv. Bd. regnandi gratia, Cicero, Off. iii. 21. Suetonius, i. 30. pro regno, Seneca,

Th. 662. V. M. G. G. 589, 5. a. compare p. 96. n. 33.

3. ταῦτα] namely Θρ. καταστρέφεσθαι. ST. As ταῦτα here refers to what follows, so τάδε refers to what precedes, i. 210. and thus in Livy ille is found relating to "the latter," and hic to "the former." Compare p. 17. n. 38.

της παραινέσιος του Μυτιληναίου Κώεω μεταπεμθάμενος δέ σφεας ές Σάρδις, έδίδου αὐτοῖσι αϊρεσιν, ὁ μὲν δὴ Ίστιαῖος, ἄτε τυραννεύων της Μιλήτου, τυραννίδος μέν οὐδεμιης προσέχρηζε. 5 αίτέει δε Μύρκινον την 'Ηδωνίδα, βουλόμενος έν αὐτη πόλιν κτίσαι, ούτος μέν δη ταύτην αιρέεται ό δε Κώης, οίά τε ου τύραννος δημότης τε έων, αιτέει Μυτιλήνης τυραννεύσαι, τελεωθέντων 8 δὲ ἀμφοτέροισι, οὖτοι μὲν κατὰ τὰ εἴλοντο ἐτράποντο.

ΧΙΥ. Ένθαῦτα Δαρείος γράφει γράμματα πρὸς Μεγάβαζον, τὸν Ελιπε ἐν τῆ Θρηϊκη στρατηγόν ἐντελλόμενος ἐξαναστῆσαι ἐξ ήθέων Παίονας, και παρ' έωυτον άγαγειν και αυτούς και τέκνα τε καὶ γυναϊκας αὐτῶν, αὐτίκα δὲ ἱππεὺς ἔθες φέρων τὴν ἀγγελίην ἐπὶ τὸν Ελλήσποντον περαιωθείς δε, διδοῖ τὸ βιβλίον τῷ Μεγαβάζω. ό δὲ, ἐπιλεξάμενος, καὶ λαβών ἡγεμόνας, Θε τῆς Θρηίκης, ἐστρατεύετο έπὶ τὴν Παιονίην.

ΧV. Πυθύμενοι δε οί Παίονες τους Πέρσας έπι σφέας ιέναι, άλισθέντες έξεστρατεύσαντο προς θαλάσσης δοκέοντες ταύτη έπιγειρήσειν τους Πέρσας εμβάλλοντας, οι μεν δή Παίονες ήσαν έτοιμοι τὸν Μεγαβάζου στρατὸν ἐπιόντα ἐρύκειν οἱ δὲ Πέρσαι, πυθόμενοι συναλίσθαι τους Παίονας, και την προς θαλάσσης έσβολην φυλάσσοντας, έχοντες ήγεμόνας, την άνω όδον 10 τράπονται λαθύντες δέ τους Παίονας, έσπίπτουσι ές τας πόλιας αὐτῶν, έούσας άνδρών έρημους οία δε κεινησι 11 έπιπεσόντες, εύπετέως κατέσχον, οί δὲ Παίονες, ὡς ἐπύθοντο ἐχομένας τὰς πύλιας, αὐτίκα διασκεδασθέντες, κατ' έωυτους έκαστοι έτράποντο, και παρεδίδοσαν 12 σφέας αὐτοὺς τοῖσι Πέρσησι.

4. μεταπεμψάμενος | μ. αὐτοὺς, καὶ ήκειν κελεύσας, Athenæus, xi. 85. p. 25. n. 15.

5. προσέχρηζε] The preposition denotes in addition. προσαναισίμωτο, v.

6. Μύρκινον] Μύρκινος, Ἡδωνικὴ πόλις, Thucydides, iv. 107. The penult is long, and the name is also written Μύρκιννος or Μυρκίνος; whereas, according to Labbe, Mupowos, the

name of a city, has its penult short.
7. 'Ηδωνίδα] Edonis was celebrated for its vines, Horace, 11 Od. vii. 27. Ovid, M. xi. 69. Δάρειος του Κώηυ μεν, της συμβουλης ένεκα της προτέρας, έξ ίδιώτου τύραννον ποιήσας Μιτυλήνης, τώ 'Ιστιαίω δίδωσι κτίζειν δέ την Μυρκίνον, Tzetzes, Ch. iii. 503. V.

8. τελεωθέντων] namely τούτων ων είλοντο. ST.

9. ήγεμόνας] v. 100. viii. 35. Sophocles, Œ. C. 1542. Euripides, Ph. 1632. Aristophanes, Pl. 1160. Xenophon, Cyr. ii. 4, 22. &c. Understand της όδοῦ, viii. 31. οι των όδων, Thucydides, iii. 98. τους της όδου ήγουμέvous, Zonaras; V. δδηγούς, Hesychius. SCHL.

10. την άνω όδον] the upper road. Μ. G. G. 270. a. 11. κεινῆσι] from κεινδε empty;

κείνος for ἐκείνος, he; v. 17.

12. παρεδίδοσαν] delivered up; a word of frequent occurrence in the New Testament. SCHL.

ΧVΙ. Παιόνων μεν δή οι γειρωθέντες ήγοντο ές την 'Ασίην.

ΧVII. Μεγάβαζος δέ, ως έχειρωσατο τους Παίονας, πέμπει άγγέλους ές Μακεδονίην άιδρας έπτα Πέρσας, οι, μετ' αὐτὸν κείνον, 13 ήσαν δοκιμώτατοι έν τῷ στρατοπέδφ. ἐπέμποντο 14 δὲ ούτοι παρ' 'Αμύντην, αιτήσοντες γην τε και ύδωρ Δαρείω βασιλέι.

ΧΥΙΙΙ. ()ὶ ὧν Πέρσαι, οἱ πεμφθέντες οὖτοι παρὰ τὸν 'Αμύντην, ώς ἀπίκοντο, αίτεον, έλθόντες ές ύψιν την Αμύντεω, Δαρείω βασιλέϊ γην τε καὶ ύδωρ. ὁ δὲ ταῦτά ἐδίδου.15

ΧΧΙΙΙ. Μεγάβαζος δέ, άγων τους Παίονας, απίκετο έπὶ τὸν Έλλήσποντον ένθευτεν δε διαπεραιωθείς απίκετο ές Σάρδις. ατε δε τειχέοντος 16 ήδη Ιστιαίου του Μιλησίου, την παρά Δαρείου αιτήσας έτυχε δωρεήν, μισθον φυλακης 17 της σχεδίης έόντος δε του γώρου τούτου παρά Στρυμόνα ποταμόν, τῷ οὐνομά ἐστι Μύρκινος. μαθών ο Μεγάβαξος το ποιεύμενον έκ τοῦ Ἱστιαίου, ώς ἦλθε τάγιστα ές τὰς Σάρδις ἄγων τοὺς Παίονας, ἔλεγε Δαρείω τάδε " ὧ βασιλευ, κοιόν τι χρημα ἐποίησας, ἀνδρὶ Ελληνι δεινώ τε καὶ σοφώ δούς έγκτήσασθαι 18 πόλιν έν Θρηίκη; ίνα ίδη τε ναυπηγήσιμός έττι ἄφθονος, καὶ πολλοὶ κωπέες, 19 καὶ μέταλλα άργύρεα· ὅμιλός τε πολλός μεν "Ελλην περιοικέει, πολλός δε βάρβαρος οι, προστάτεω έπιλαβόμενοι,²⁰ ποιήσουσι τουτο, τὸ αν κείνος έξηγέηται, καὶ ἡμέρης καὶ νυκτός, σύ νυν τοῦτον τὸν ἄνδρα παῦσον ταῦτα ποιεῦντα, ἴνα μὴ οικηίω πολέμω συνέχηαι τρόπω δε ήπίω μεταπεμψάμενος, παυσον έπεαν δε αυτόν περιλάβης, ποιέειν, 21 όκως μηκέτι κείνος ές Ελληνας ἀπίξεται."

ΧΧΙΥ. Ταῦτα λέγων ὁ Μεγάβαζος, εὐπετέως ἔπειθε Δαρεῖον, ώς εξ προορέων το μέλλον γίνεσθαι, μετα δέ, 20 άγγελον πέμλας

13. μετ' αὐτὸν κείνον] after Megabazus himself. M. G. G. 587. c.

14. πέμπει--ἐπέμποντο] The accusative after the active verb becomes the nominative to the passive verb. M. G. G. 490.

15. ¿dídou] ix. 109. offered, or promised, to gire. Appian, Syr. 29. διδυμένων χρημάτων ἐπὶ τῷ τοῦ διδόντος συμφέροντι ἀπέχεσθαι, Polybius, xxxii. 8, 6. iii. 100, 3. S.

16. ἄτε-τειχέοντος] M. G. G.

568, 2. Z. on Vic. ii. 15.

17. δωρεήν, μισθόν φ.] πιστοτάτοις διώεσσιν έλευθερίην και άποινα, μισθόν ύπηρεσίης, Metrodorus, Ep. ανδραγαθίας, οὐ πατραγαθίας, μισθὸν καὶ δωρεάς δίδωμι, Stobæus, S. Ixxxv. p. 497. IV.

18. ἐγκτήσασθαι] Houses and lands, which a man possessed in his own country, were called κτήματα; έγκτημα was an estate in any other country

than his own. V.
19. κωπέες] τὰ ξύλα τὰ πρὸς τὰς κώπας ἐπιτήδεια, Scholiast; τὰ εἰς κώπας εύθετα ξ. Hesychius. V.

20. προστάτεω ἐπιλαβόμενοι] i. 127.

21. ποιέειν] p. 134. n. 67. 22. μετὰ δὲ] p. 13. n. 68.

ὁ Δαρείος ès την Μύρκινον, έλεγε τάδε. 23 " Ιστιαίε, βασιλεύς Δαρείος τάδε²⁴ λέγει έγω φροντίζειν ευρίσκω έμωι τε και τοίσι έμοισι πρήγμασι ουδένα είναι σεῦ ἀνδρα εὐνοέστερον τοῦτο δὲ οὐ λόγοισι, άλλ' έργοισι οίδα μαθών 25 νῦν ών, ἐπινοέω γάρ πρήγματα μεγάλα κατεργάσασθαι, 26 άπικνέο μοι πάντως, ίνα τοι αυτά ύπερθέωμαι." τούτοισι τοΐσι Επεσι πιστεύσας ὁ Ίστιαΐος, καὶ άμα μέγα ποιεύμενος βασιλέος σύμβουλος γενέσθαι, απίκετο ές τας Σάρδις. ἀπικομένω δέ οἱ ἔλεγε Δαρεῖος τάδε " Ιστιαῖε, ἐγώ σε μετεπεμψάμην τωνδε είνεκεν έπεί τε τάχιστα ένόστησα άπο Σκυθέων, καὶ σύ μοι ἐγένεο ἐξ ὀφθαλμῶν, 3 οὐδέν κω ἄλλο χρῆμα οὔτω έν βραχέι έπεξήτησα, ώς σε ίδέειν τε καί ές λόγους μοι²⁹ απικέσθαι, έγνωκως, ότι κτημάτων πάντων 30 έστι τιμιώτατον άνηρ φίλος συνετός τε καὶ εύνοος τά τοι έγω καὶ άμφύτερα συνειδώς έχω μαρτυρέειν 31 ές πρήγματα τὰ έμά. τῦν ὧν, εὖ γὰρ ἐποίησας ἀπικόμενος,32 τάδε τοι έγω προτείνομαι Μίλητον μεν έα και την νεύκτιστον έν Θρηϊκη πόλιν· σὺ δ' έμοὶ ἐπόμενος ές Σοῦσα, ἔχε τά περ αν έγω έχω, έμος τε σύσσιτος έων και σύμβουλος."

ΧΧΥ. Ταῦτα Δαρεῖος είπας, καὶ καταστήσας 'Αρταφέρνεα,38

23. ἔλεγε τάδε] i. 206. iv. 126. W. iii. 122. ST.

24. τάδε] ὧδε is more frequently used in letters and messages; iii. 40. 122. Thucydides, i. 129. ST.

25. οὐ λ. ἀλλ' ἔ. οἶδα μ.] οῖ, δ' οὐ λόγφ μ. Euripides, Her. 5. ἔργφ κοὐ λ. τεκμαίρομαι, Æschylus, P. V. 344. E. Compare POR. on Euripides, Ph. 512.

26. πρήγματα μ. κατεργάσασθαι] μ. πράστειν, Xenophon, An. ii. p. 91. p. πράγμα πράσσων μέγα, Sophocles, Ε. 322. μεγάλα πράσσων, Euripides, An. 388. MAR. The phrase μ. π. sometimes denotes "prospering exceedingly." KU.

27. δπερθέωμαι] from δπερτιθέναι, i. 108. iii. 71. to communicate. M. G. G. 208. 3.

28. εξ ὸφθαλμῶν] out of sight; εν οφθαλμοῖσι, Homer, Il. A. 587. Γ. 366. in my sight.

29. µoi] σοι would seem more natural; but it would be a less dignified expression. W.

30. κτημάτων πάντων] For these

words κτήμα might have been used, p. 151. n. 30. σύμβουλος άγαθος χρησιμώτατον και τυραννικώτατον άπάντων κτημάτων έστι, Isocrates, ad Nic. p. 25. в. М. G. G. 437. τοὺς φίλους πλουσίους ποιῶν, τούτους μοι νομίζω θησαυροὺς, Xenophon, Cyr. viii. 2, 19. W.

31. $\tau \grave{\alpha} - \mu \alpha \rho \tau \nu \rho \acute{\epsilon} \iota \nu$] i. e. $\tau \acute{\alpha} \tau o \imath \grave{\alpha} \mu \phi \acute{\sigma} \tau \rho \rho \alpha$ (namely $\tau \acute{\sigma} \sigma \nu \nu e \tau \acute{\nu} \iota \kappa \alpha l$ e $\acute{\nu} \nu o \nu o \iota \dot{\nu} \iota \alpha l$ e, or $\tau \acute{\nu} \iota \nu \iota \sigma \nu \iota \nu \epsilon \sigma \iota \nu \iota \kappa \alpha l$ $\tau \acute{\nu} \nu \iota \nu \iota \nu$ e $\acute{\nu} \nu \iota \alpha \nu$) e $\acute{\nu} \iota \nu \iota \alpha \nu$ e $\acute{\nu} \nu \iota \alpha \nu$) e $\acute{\nu} \iota \nu \iota \alpha \nu$ e $\acute{\nu} \nu \iota \alpha \nu$) e $\acute{\nu} \iota \nu \iota \nu$ e $\acute{\nu} \iota \nu \iota \alpha \nu$ is not used with a negative; though S. says that the negative particle is constantly added to the verb in this sense.

32. εδ—ἐποίησας ἀπικόμενος] The participle expresses the action, with reference to which the finite verb determines any condition or quality; thou hast well done in coming: so οὐ καλῶς ποιέεν ἀπαρνεύμενον, vi. 69. M. G. G. 554. This is rendered in Latin by quad with the subjunctive.

33. 'Αρταφέρνεα] The Greeks absurdly derive the name, from having

άδελφεὸν ἐωυτοῦ ὁμοπάτριον, ὕπαρχον εἶναι³⁴ Σαρδίων, ἀπήλαυνε ἐς Σοῦσα ἄμα ἀγόμενος Ἱστιαῖον, ὑτάνεα δὲ ἀποδέξας στρατηγὸν εἶναι τῶν παραθαλασσίων ἀνδρῶν³⁵ τοῦ τὸν πατέρα Σισάμνην βασιλεὺς Καμβύσης, γενόμενον τῶν βασιληΐων δικαστέων,³⁶ ὅτι ἐπὰ χρήμασι³⁷ δίκην ἄδικον ἐδίκασε, σφάξας, ἀπέδειρε πᾶσαν τὴν ἀνθρωπηἵην³⁸ σπαδίξας ³⁹ δὲ αὐτοῦ τὸ δέρμα, ἰμάντας ἐξ αὐτοῦ ἔταμε, καὶ ἐνέτεινε τὸν θρόνον, ἐς τὸν ἵζων ἐδίκαζε· ἐντανύσας δὲ, ὁ Καμβύσης ἀπέδεξε δικαστὴν εἶναι ἀντὶ τοῦ Σισάμνεω, τὸν ἀποκτείνας ἀπέδειρε, τὸν παῖδα τοῦ Σισάμνεω, ἐντειλάμενός οἱ μεμνῆσθαι, ἐν τῷ κατίζων θρόνω δικάζει.

ΧΧVI. Οὖτος ὧν ὁ Ὁτάνης, ὁ ἐγκατιζόμενος ἐς τοῦτον τὸν θρόνον, τότε διάδυχος γενόμενος Μεγαβάζω τῆς στρατηγίης, Βυξαντίους τε εἶλε καὶ Καλχηδονίους, ⁴⁰ εἶλε δὲ "Αντανδρον ⁴¹ τὴν ἐν τῆ Τρωάδι γῆ, εἶλε δὲ Λαμπώνιον, ⁴² λαβὼν δὲ παρὰ Λεσβίων

τὰς φρένας ἀρτίας καὶ ἀκεραίας; hence Æschylus says, φρένες γὰρ αὐτοῦ θυμὸν ὦακοστρόφουν, Ρ. 773. W.

34. εlναι] is redundant, as in v. 94. 99. vii. 154.; it is omitted in vii. 105. The same pleonasm occurs in the Homeric expression δῶκε ξεινήϊον είναι, II. Κ. 269. Λ. 20. esse sui dederat monumentum et pignus amoris, Virgil, Æn. v. 572. ferre sui &c. 538.

35. σ. - τῶν π. ἀνδρῶν] στρατηγός τ.

π. ανθρώπων, vii. 135. IV.

36. των βασιλητων δικαστέων] οἱ βασιλήτοι δικασταὶ κεκριμένοι ἄνδρες γίνονται Περσέων, ἐς οῦ ἀποθάνωσι, ἤ σφι παρευρεθῆ τι ἄδικον, μέχρι τούτου, iii. 31. ST.

37. ἐπὶ χρήμασι] vii. 194. W. for, or on condition of receiving, or in order to get, or on account of, a sum of money; M. G. G. 585. B. or χρήματα λαβών, after receiving a sum of money: ἐπὶ κόσω χρήματι for how large a sum, and ἐπὶ τίνι χ. for what sum, iii. 38. Cambyses asked the people, respectively, how much they would take, and what they would take to do so and so. ST.

38. $\lambda\nu\theta\rho\omega\pi\eta\dot{\tau}\eta\nu$] Understand $\delta\rho\rho\dot{\mu}\nu$. B. 70. Eustathius gives many instances of a similar ellipsis. V.

39. σπαδίξας] ἐκδείρας· σπάδιξ γὰρ, φλοιὸς ῥίζης πρινίνης. GL. after stripping off; from σπάν. SA. Some cty-

mologists fancifully derive the English word "flay" from φλοιδς. Todd's Johnson. This barbarous punishment was inflicted on the living. Sapor, king of Persia, ordered the emperor Valerian to be flayed alive: his skin was afterwards tanned, and painted red; and, that the ignominy might be perpetuated, it was nailed up in a Persian temple. One of the earliest instances of this punishment is the flaving of Marsyas by Apollo. A. Cambyses mali cujusdam judicis ex corpore pellem detractam sellæ intendi, in eaque filium ejus judicaturum considere jussit, Valerius M., vi. 3, 3. V. Artaxerxes punished more than one of the judges in a similar manner, Diodorus, x. 10. L. Darius crucified one for a like offence, vii. 194.

40. Καλχηδονίουs] Calchedon, Lamponium, and Antandros were in Asia, and consequently not under the jurisdiction of Otanes, the successor of Megabazus, who commanded only in Europe. But perhaps Otanes was governor of the Asiatic coasts before he succeeded to the command of Megabazus. L. see p. 205. n. 45.

41. 'Αντανδρον] This town also bore the names of Edonis and Cim-

meris. L.

42. Λαμπώνιον] A town of Troas, to the north of the Adramyttian gulf,

νέας, είλε Λημνών 43 τε καὶ "Ιμβρον, 44 άμφοτέρας έτι τύτε ὑπὸ Πελασγων 45 οἰκεομένας.

ΧΧΥΙΙ. Αιτίη δε τούτου 46 ήδε πάντας ηνδραποδίζετο καί κατεστρέφετο, τους μέν λειποστρατίης έπι Σκύθας αιτιώμενος, τους δέ, σίνεσθαι τὸν Δαρείου στρατὸν ἀπὸ Σκυθέων ὁπίσω ἀποκομιξόμενον. ούτος μέν νυν τοσαύτα έξεργάσατο στρατηγήσας.

ΧΧΥΙΙΙ. Μετά δέ, οὐ πολλον χρόνον ἄνεσις 47 κακῶν ῆν. Καὶ ήρχετο το δεύτερον έκ Νάξου τε και Μιλήτου "Ιωσι γίνεσθαι κακά. τούτο μέν γάρ, η Νάξος εὐδαιμονίη τῶν νήσων προέφερε.48 τούτο δέ, κατά τὸν αὐτὸν χρόνον ή Μιλητος αὐτή τε έωυτῆς μάλιστα 40 δή τότε ἀκμάσασα, καὶ δή καὶ τῆς Ἰωνίης ἦν πρόσγημα.50

ΧΧΧ. Τότε δὲ ἐκ τουτέων τῶν πολίων ὧδε ήρχετο κακὰ γίνεσθαι τη Ίωνίη. ἐκ Νάξου ἔφυγον ἄνδρες τῶν παχέων 51 ὑπὸ 52 τοῦ δήμου. φυγώντες δε, απίκοντο ές Μίλητον, της δε Μιλήτου ετύγχανε επίτροπος 53 έων 'Αρισταγόρης ὁ Μολπαγόρεω, γαμβρός τε έων καὶ

between Antandros and Gargara. It was an Æolian town, and was also called Lamponia. L. It is omitted by

43. Λημνον] This island was sacred to Vulcan; it is now called Lemno or Stalamene. A. L.

44. "Ιμβρον] now Imbro. L.

45. Πελασγῶν] vi. 138. BO. Otanes was not appointed to the command in Thrace, till 507, or 508, B.C. The Pelasgians were expelled from these islands 510, B. C. by Miltiades, vi. 139. But Otanes had taken the two islands 511, or 512, B. C., when governor of the Asiatic coasts; p. 204. n. 40. Compare the Essay on Chronology, viii. 11, p. 262 &c. L. They called themselves Raseni or Tyrseni; and received the name of Pelasgi, or Πελαργοί, "storks," from their periodical incursions resembling the visits of birds of passage. A. (The whole article PELASGI is well deserving of attention.)

46. τούτου of his doing thus. 47. avecis] avanauois, Hesychius.

48. Νάξος-προέφερε Ν. μεγέθει μεν ου μεγάλη έστιν, άλλως δε καλή τε καὶ ἀγαθὴ, ἀγχοῦ τῆς Ἰωνίας, χρήματα έχουσα πολλά, Eustathius, on Dion. P.

Bochart, Ch. i. 14.

49. έωυτης μάλιστα] The superlative is often accompanied by the genitive of the reflexive pronoun, to denote the highest degree to which a person or thing attains. M. G. G. 460. For a similar use of the comparative, see Bloomfield's Thucydides, p. 14. n. 11.

50. πρόσχημα] the pride, the ornament. καλλώπισμα, Thomas M. τὸ κλεινον Έλλάδος π. Sophocles, E. 683. τὸ παλαιὸν π. τῆς Ε. ἦν ταῦτα τὰ πολίσματα, Strabo, x. p. 691. B. xi. p. 786. In the same sense the simple noun σχημα is found, Euripides, An. 1. L. κάλλος, εὐπρέπεια, κόσμος, ἀξίωμα, δόξα, Scholiast; τὸ σ. τοῦ κόσμου τούτου, 1 Cor. vii. 31. BA.

51. παχέων] πλουσίων, GL. literally, fat; substantial. vi. 91. vii. 156. Aristophanes, V. 288. This, according to Lexicographers, is an Atticism. The verb παχύνω occurs in a cognate sense, Æschylus, Th. 769. Sup. 633

BL. W.

52. ἔφυγον—ὑπὸ] ὑπὸ precedes the agent not only after verbs passive, but after neuters which have a passive sense, as φεύγειν " to be banished." M. G. G. 592, 7. a. a.

-53. ἐπίτροπος] p. 38. n. 83.

Vol. I. Herou.

άνειδος Ιστιαίου τοῦ Λυσαγόρεω, τὸν ὁ Δαρείος έν Σούσοισι κατείχε. ὁ γὰρ Ἱστιαίος τύραννος ἦν Μιλήτου, καὶ ἐτύγχανε τοῦτον τον χρόνον έων έν Σούσοισι, ότε οἱ Νάξιοι ήλθον, ξείνοι πρὶν έόντες τῷ Ἱστιαίω. ἀπικόμενοι δὲ οἱ Νάξιοι ἐς τὴν Μίλητον, ἐδέοντο τοῦ 'Αρισταγόρεω, εί κως αὐτοῖσι παράσχοι⁵⁴ δύναμίν τινα, καὶ κατέλθοιεν ές την έωυτων, ὁ δὲ, ἐπιλεξάμενος, ὡς, ἡν δι' ἐωυτοῦ κατέλθωσι ές την πόλιν, ἄρξει της Νάξου, σκηθιν δέ ποιεύμενος την ξεινίην την Ιστιαίου, τόνδε σφι λόγον προσέφερε " αὐτὸς μὲν ὑμῖν ου φερέγγυος 55 είμι δύναμιν τοσαύτην παρασχείν, ώστε κατάγειν άεκόντων των την πόλιν έχόντων Ναξίων πυνθάνομαι γάρ όκτακισχιλίην άσπίδα 56 Ναξίοισι είναι, καὶ πλοῖα μακρά πολλά μηγανήσομαι δέ, πάσαν σπουδήν ποιεύμενος έπινοέω δέ τήδε. 'Αρταφέρνης μοι τυγχάνει έων φίλος ὁ δὲ, 'Υστάσπεω μέν έστι πάις, Δαρείου δε τοῦ βασιλέος άδελφεος, τῶν δ' ἐπιθαλασσίων τῶν ἐν τῆ 'Ασίη⁵⁷ άρχει πάντων, έχων στρατιήν τε πολλήν καὶ πολλάς νέας. τούτον ων δοκέω τὸν ἀνδρα ποιήσειν των αν χρηίζωμεν." Ταύτα ακούσαντες, οι Νάξιοι προσέθεσαν 58 τω 'Αρισταγόρη πρήσσειν ή δύναιτο άριστα· καὶ ὑπίσχεσθαι 59 δώρα ἐκέλευον καὶ δαπάνην τῆ στρατιή, ώς αυτοί διαλύσοντες. 60 έλπίδας πολλάς έχοντες, σταν έπιφανέωσι ές την Νάξον, πάντα ποιήσειν τους Ναξίους, τὰ αν αυτοί κελεύωσι, ως δε και τους άλλους νησιώτας των γαρ νήσων τουτέων τῶν Κυκλάδων61 οὐδεμία κω ἢν ὑπὸ Δαρείω.

54. εδέοντο-εί κως-παράσχοι] The regular construction would have required an infinitive mood, without a conjunction, to follow the former verb. M. G. G. 531. obs. 2. if so be that he would furnish a certain force, and that they might return from exile, &c.

55. φερέγγυος] βεβαιωτής, GL. άξιδπιστος, έγγυητής, Hesychius. It is a favorite word with Æschylus, Th. 392. 445. 466. 798. BL. The simple word eyyvos occurs in the Anthologia, ανέγγυος in Anacreon, εχέγγυος and ἀνεχέγγυσε in Thucydides, iii. 46. 81. WA.

56. ἀσπίδα] by enallage of number for ασπίδας, so της νεως for των νεων, Thucydides, vi. 67. πρύμναν for πρύμνας, 40. $τ\hat{\varphi}$ κεράμ φ , Th. iii. 74. $τ\hat{\eta}$ άμπέλ φ , Th. iv. 100. WA. ἀσπὶς was the shield of the heavy-armed troops, πέλτη of the light infantry. L. ἀριθμός έγένετο των Έλληνων άσπλς μυρία και τετρακοσία, πελτασταί δὲ δισχίλιοι καὶ τετρακόσιοι, Xenophon, An. i. 7, 9. BL. ii. 4, 11. To the instances in p. 13. n. 83. add θεραπεία for οἱ θεράποντες, St. Matthew, xxiv. 45. φωs for πεφωτισμένοι, Eph. v. 8. περιτομή for περιτετμημένοι, Gal. ii. 9. &c. HUT. την φυγην and τους φυγάδας are used as synonymous, Xen. H. v. 2, 9 and 10. δμηλικίη for δμήλικες, Homer, 11. E. 326. civitas for cives, Horace, 1v Od. ii. 51. Ep. xvi. 18 and 36. duodecim secures for 11 prætores cum x11 lictoribus, Cicero, pro L. M. 12.

57. 'Aoin] Perhaps Artaphernes succeeded Otanes. Compare p. 204. n. 40. 58. προσέθεσαν] enjoined, i. 108.

iii. 62. GR. S.

59. ὑπίσχεσθαι] τῷ 'Αρταφέρνει.

60. ωs-διαλύσοντες] p. 84. n. 1. 61. Κυκλάδων] The Cyclades were named from κύκλος "a circle," as

ΧΧΧΙ. 'Απικόμενος δε ό 'Αρισταγύρης ές τας Σάρδις, λέγει προς τον 'Αρταφέρνεα, ώς Νάξος είη νησος μεγάθει μεν ου μεγάλη, άλλως δὲ καλή τε καὶ ἀγαθή καὶ ἀγχοῦ Ἰωνίης, χρήματα δ' ἔνι ιο πολλά και άνδράποδα. "Σὸ ὧν ἐπὶ ταύτην τὴν χώρην στρατηλάτες, κατάγων ές αυτήν τους φυγάδας έξ αυτής, καί τοι ταυτα ποιήσαντι, τοῦτο μέν έστι έτοιμα παρ' έμοι χρήματα μεγάλα παρέξ τῶν αναισιμωμάτων τη στρατιή ταυτα μέν γαρ δίκαια 63 ήμέας τους άγοντας παρέχειν τοῦτο δὲ, νήσους προσκτήσεαι βασιλέϊ, αὐτήν τε Νάξον καὶ τὰς ἐκ ταύτης ἡρτημένας, 64 Πάρον 65 τε καὶ "Ανδρον 65 καὶ άλλας τὰς Κυκλάδας καλευμένας. ἐνθεῦτεν δὲ ὁρμεώμενος, εύπετέως ἐπιθήσεαι Ευβοίη,67 νήσω μεγάλη τε καὶ εὐδαίμονι, οὐκ έλάσσονι Κύπρου και κάρτα ευπετέι αίρεθηναι, άποχρωσι δε έκατὸν νέες ταύτας πάσας χειρώσασθαι." 'Ο δὲ ἀμείβετο αὐτὸν τοῖσδε. σὸ ές οἶκον τὸν βασιλέος 63 έξηγητής γίνεαι πρηγμάτων άγαθων, και ταύτα εὖ παραινέεις πάντα, πλην τῶν νεῶν τοῦ ἀριθμοῦ. ἀντὶ δὲ ἐκατὸν νεῶν, διηκόσιαί τοι ἐτοῖμοι ἔτονται ἄμα τῷ ἔαρι δεῖ δὲ τούτοισι καὶ αὐτὸν βασιλέα συνέπαινον γίνεσθαι."

ΧΧΧΙΙ. Ὁ μεν δη 'Αρισταγύρης, ώς ταῦτα ήκουσε, περιχαρής έων, απήτε ès Μίλητον. ὁ δὲ 'Αρταφέρνης, ώς οἱ πέμψαντι ès Σούσα, καὶ ὑπερθέντι τὰ ἐκ τοῦ ᾿Αρισταγόρεω λεγόμενα, συνέπαινος καὶ αὐτὸς Δαρεῖος έγένετο, παρεσκευάσατο μεν διηκοσίας τριήρεας, πολλον δε κάρτα όμιλον Περσέων τε και των άλλων συμμάχων. στρατηγόν δε τουτέων 69 ἀπέδεξε Μεγαβάτην, ἄνδρα Πέρσην των 'Αγαιμενιδέων, έωυτοῦ τε καὶ Δαρείου ἀνεψιόν' τοῦ Παυσαιίης δ Κλεομβρότεω Λακεδαιμόνιος, εί δη άληθής γε έστι ο λόγος, το ύστέ-

surrounding Delos; ἀμφὶς ἰοῦσαι Δῆλον ἐκυκλώσαντο, καὶ οὔνομα Κυκλάδες elol, Dionysius P., 525. IV. but the name is inaccurate, as they lie mostly west and south of Delos. They were upwards of fifty in number. A. L.

62. ένι] i. 181. 183. W. 63. δίκαια] viii. 22. for δίκαιόν ἐστι. ένδμισαν σφίσιν έτι δυνατά είναι τά πράγματα περιγενέσθαι, Thucydides, viii. 106. iii. 86. DU. W.

64. ηρτημένας] dependent, in much the same sense as in p. 126. n. 100.

65. Mápov Paros bore many other names. It was celebrated for its statuary marble. Archilochus was born there. A. L.

66. 'Ανδρον Andros also, now An-

dro, had many names. A. L. 67. Εὐβοίη] also called Macris, now Negrepont, which is a corruption of Euripus. A. L.

68. es οίκον τ. β.] An oriental phrase, to denote the kingdom and the royal family, vi. 9. ix. 107. which occurs in the letter of Artaxerxes (if genuine) to Hystanes; Hippocrates, Ep. p. 1272. IV.

69. τουτέων] των τριηρέων. ΑΡ.

70. εί-λόγος] Hence it appears that our author had no knowledge of Pausanias's letter soliciting in marriage the daughter of Xerxes, Thucydides, i. 128. W.

ρφ χρόνφ τούτων ήρμόσατο⁷¹ θυγατέρα, ἔρωτα σχὼν τῆς Ἑλλάδος τύραννος γενέσθαι. ἀποδέξας δὲ Μεγαβάτην στρατηγὸν, ᾿Αρταφέρνης ἀπέστειλε τὸν στρατὸν παρὰ τὸν ᾿Αρισταγόρεα.

ΧΧΧΙΙΙ. Παραλαβών δὲ ὁ Μεγαβάτης ἐκ τῆς Μιλήτου τόν τε ᾿Αρισταγόρεα καὶ τὴν Ἰάδα στρατιὴν καὶ τοὺς Ναξίους, ἔπλεε πρόφασιν το ἐπ΄ Ἑλλησπόντου ἐπεί τε δὲ ἐγένετο ἐν Χίω, ἔσχε τὰς νέας ἐς Καύκασα, το ὡς ἐνθεῦτεν βορέη ἀνέμω ἐς τὴν Νάξον διαβάλοι. καὶ, οὐ γὰρ ἔδεε το το τω τῷ στόλω Ναξίους ἀπολέσθαι, πρῆγμα τοιόνδε συνηνείχθη γενέσθαι περιϊόντος Μεγαβάτεω τὰς ἐπὶ τῶν νεῶν ψυλακὰς, ἐπὶ νεὸς Μυνδίης το ἔτυχε οὐδεὶς ψυλάσσων ὁ δὲ, δεινόν τι ποιησάμενος, ἐκέλευσε τοὺς δορυφόρους, ἐξευρόντας τὸν ἄρχοντα ταύτης τῆς νεὸς, τῷ οὔνομα ἦν Σκύλαξ, τοῦτον δῆσαι, διὰ θαλαμίης το διελόντας τος σος, κατὰ τοῦτο, τος ἔξω μὲν κεφαλὴν ποιεῦντας, ἔσω δὲ τὸ σῶμα. δεθέντος δὲ τοῦ Σκύλακος, ἐξαγγέλλει τις τῷ ᾿Αρισταγόρη, ὅτι τὸν ξεῖνόν οἱ τὸν Μύνδιον Μεγαβάτης δήσας λυμαίνοιτο. ὁ δ᾽ ἐλθὼν παραιτέετο δο τὸν Πέρσην τυγχάνων δὲ οὐδενὸς, τῶν ἐδέετο, αὐτὸς ἐλθων ἔλυσε. πυθόμενος δὲ, κάρτα

71. ήρμόσατο] courted, sought in

marriage; v. 47. S.

72. πρόφασιν] Understand κατά. The seuse expressed at length, is ε΄ τῆ μὲν προφάσει ἐ. Ε., ε΄ργφ δὲ ἄλλο τι ἐν νῷ εἶχε διαπράξασθαι, οι ἀνήγετο ὡς ἐ. Έ. δῆθεν πλευσόμενος. ST. p. 32. n. 7. p. 105. n. 25. προφάσει μὲν, διανοία δὲ, Τἰμιςydides, νὶ. 76. τάλλα μέν ἐστι λόγοι ταῦτα καὶ προφάσεις, πράττεται δὲ τοῦτο καὶ παρασκευάζεται, Demosthenes, de Ch. p. 100. ὡς ἀρφωστῶν, pretending to be sick, Xenophon, H. ii. 1, 9.

73. Καύκασα] might have been a port, or merely a road or anchorage, of the isle of Chios. It is now totally unknown; no other ancient author

having mentioned it. L.

74. διαβάλοι] In the next chapter the accusative, τὰς νέας, is supplied. SCHW. on B. 181. πρὸς Άργος διαβαλεῖν, Ευτιρίdes, Sup. 933. κὰκεῖθεν εἰς τὴν Ἰταλίαν ἀνέμω νότω διεβάλομεν τὸ πέλαγος εἰς Μεσσαπίους, Demetrius, Sic. in Ath. iii. 73. MAR.

75. οὐ—ἔδεε] it was not destined; ii. 161. iv. 79. v. 92, 4. ix. 109. χρῆν is used in the same sense of πεπρωμέ-

νον ήν, as in i. 8. Agathias, Epigr. W. and so is χρεών ἐστι, viii. 141. S.

76. Movdins] Myndus is now Min-

des, or Mentese. L.

77. θαλαμίης] Aristophanes, P. 1198. ἡ κάτω τῆς νεὼς τρώγλη θαλαμιὰ λέγεται, Scholiast; one of the port-holes of the bow oars. ὀπῆς is understood. SCH. on B. 201. "Megabates, with the haughty and undistinguishing imperiousness of a modern Turkish bashaw, immediately ordered him to be tied in his own cabin, with his head out of the window," Mitford, vii. 1. TR. Potter, iii. 22.

78. διελόνταs] διαμερίσανταs, διανείμανταs, Hesychius. W. διαλαβόνταs, iv. 68. The body being within, and the head without, the man might

be said to be "divided." S.

79. κατὰ τοῦτο] v. 3. 37. vi. 44. for this reason. These words are to

be connected with δησαι, S.

80. παραιτέετο] Aristophanes, V. 1257. ἐλιπάρει, παρεκάλει, Scholiast. Xenophon expresses himself more at length, σὸ τοὺς θεοὺς παραιτήση συγγνώμονάς σοι εἶναι, Xenophon, M. ii. 2. V.

δεινον ἐποιήσατο ὁ Μεγαβάτης, καὶ ἐσπέρχετο ⁸¹ τῷ ᾿Αρισταγόρη, ὁ δὲ εἶπε '' σοὶ δὲ καὶ τούτοισι τοῖσι πρήγμασι τί ἐστι; ⁸² οὐ σὲ ἀπέστειλε ᾿Αρταφέρνης ἐμέο ⁸³ πείθεσθαι, καὶ πλέειν τῷ ἃν ἐγὼ κελεύω; τί πολλὰ πρήσσεις; ⁸⁴ Ταῦτα εἶπε ᾿Αρισταγόρης. ὁ δὲ θυμωθεὶς τούτοισι, ὡς νὺξ ἐγένετο, ἔπεμπε ἐς Νάζον πλοίφ ἄνδρας φράσοντας τοῖσι Ναξίοισι πάντα τὰ παρεόντα σφι πρήγματα.

ΧΧΧΙV. Οἱ γὰρ ὧν Νάξιοι οὐδὲν πάντως προσεδέκοντο ἐπὶ σφέας τὸν στόλον τοῦτον ὁρμήσεσθαι. ἐπεὶ μέντοι ἐπύθοντο, αὐτίκα μὲν ἐσηνείκαντο⁸⁵ τὰ ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐς τὸ τεῖχος, παρεσκευάσαντο δὲ, ὡς πολιορκησύμενοι,⁸⁶ καὶ σῖτα καὶ ποτὰ τὸ τεῖχος⁸⁷ ἐσάξαντο. Καὶ οὖτοι μὲν παρεσκευάδατο ὡς παρεσομένου σφι πολέμου οἱ δ΄, ἐπεί τε διέβαλον ἐκ τῆς Χίου⁸⁸ τὰς νέας ἐς τὴν Νάζον, πρὸς πεφραγμένους προσεφέροντο, καὶ ἐπολιόρκεον μῆνας τέσσερας. ὡς δὲ, τὰ τε ἔχοντες ἦλθον ⁸⁹ χρήματα οἱ Πέρσαι, ταῦτα καταδεδαπάνητό σφι, καὶ αὐτῷ τῷ ᾿Αρισταγόρη προσαναισίμωτο πολλὰ, τοῦ πλεῦνός τε ἐδέετο ⁹⁰ ἡ πολιορκίη, ἐνθαῦτα, τείχεα ⁹¹ τοῖσι φυγάσι τῶν Να-

S1. ἐσπέρχετο] was enraged. Τελαμῶνι θυμὸς ὀρίνθη, σπερχόμενος δ' ἀνόρουσε θοῶς, Apollonius, iii. 515. θεῶν βασίλεια σπερχθείσα θυμῷ πέμπε δράκοντας ἄφαρ, Pindar, N. i. 59. W.

82. τί ἐστι] Understand κοινόν or ξυνδν, agreeing with πρηγμα also understood. The ellipsis is partly supplied, in Achilles T. vi. p. 387. and Anthol. Gr. iv. 12. ep. 31. SCHL. σφίσι τε καὶ 'Αθηναίοισι είναι οὐδὲν πρηγμα; ν. 84. σοι τί και Πρωτεσίλεφ κοινόν; Philostratus, p. 662. τίς κατόπτρφ και τυφλφ κοινωνία; a Comic Poet in Stob. p. 501, 4. quid tibi rei mecum est? Terence; quid mecum est tibi? Plautus, St. ii. 2, 9. Livy, viii. 25. V. The words έν μέσω are added either when κοινον is expressed, Euripides, Ion, 1283. or when it is understood, Her. 185, τί κυνηγεσίων και σοί μελέτη; Hip. 224. M. G. G. 385, 10. sibi cum viro forti negotium esse, Nepos, xiv. 7. τί ἐμοὶ καὶ σοί; St. John, ii. 4. St. Matthew, viii. 29. xxvii, 19. What business have you with these matters?

83. eµéo] p. 79. n. 33.

81. τί πολλὰ πρήσσεις] why intermeddle thus? i.e. why do you busy yourself about many things which do not belong to you? Aristophanes, R. 228. 748. &c. opposed to δλίγα πρήσσειν, Antoninus, iv. 24. or τὰ ἐαυτοῦ πράττειν, Xenophon, M. ii. 9.[?] MAR.

85. ἐσηνείκαντο] ἐσκευαγωγήσαντο εἰς τὴν πόλιν οἱ ἀπὸ τῶν ἀγρῶν, Scholiast, on Arist. V.

86. παρεσκευάσαντο—&s π.] This verb, here and just below, as well as in other places, seems to be considered as an independent verb, not requiring the addition of the participle, which follows, to complete the meaning; and the participle appears to be used as an accessary definition of the preceding verb, and not as the necessary result of it. M. G. G. 550. obs. 4.

87. το τείχος] p. 92. n. 84. p. 102. n. 90.

88. Xlov] In A, there is a material error as to the magnitude of this island, which is said to be 900 leagues in circuit, instead of 90 or 100 miles.

89. ἔχοντες ἦλθον] Πλήθει χρημάτων ἃ ἦλθεν ἐκ τῆς ᾿Ασίας ἔχων, Thucydides, i. 9. and Bloomfield's note; εἶπεν, ὅτι τὰ μὲν παρὰ βασιλέως χρήματα ἀνηλωμένα εἴη, καὶ ἔτι πλείω πολλῷ, Χenophon, Η. ii. 1, 11.

90. πλεῦνος — ἐδέετο] ἐπεί τε τοῦ π. αἰεὶ ἔδεε, iv. 43. LAU.

91. τείχεα] a fortress. L. Xeno-

phon, H. ii. 1, 25.

Είων οἰκοδομήσαντες, ἀπαλλάσσοντο ές την ήπειρον, κακώς πρήσ-

ΧΧΧ . 'Αρισταγόρης δε ουκ είχε την υπόσχεσιν τῷ 'Αρταφέρνεϊ έκπληρωσαι 92 αμα δέ, επίεξε μιν ή δαπάνη της στρατιής απαιτεομένη άβρωδες τε, του στρατού πρήξαντος κακώς, και Μεγαβάτη διαβεβλημένος έδόκες τε την βασιλητην 93 της Μιλήτου άπαιρήσεσθαι,94 ἀρρωδέων δὲ τούτων εκαστα, εβουλεύετο ἀπόστασιν. συνέπιπτε γαρ και τον έστιγμένον 95 την κεφαλήν απίχθαι έκ Σουσέων παρ' Ίστιαίου, σημαίνοντα ἀπίστασθαι 'Αρισταγόρη ἀπὸ βασιλέος. ό γαρ Ίστιαῖος, βουλόμενος τῷ Αρισταγόρη σημηναι ἀποστηναι, άλλως μεν ούδαμως είχε άσφαλέως σημηναι, ώστε φυλασσομενέων 96 των όδων ό δέ, των δούλων τὸν πιστύτατον ἀποξυρήσας τὴν κεφαλὴν εστιζε, και ανέμεινε αναφυναι τας τρίχας. 97 ώς δε ανέφυσαν τάγιστα, ἀπέπεμπε ές Μίλητον, έντειλάμενος αὐτῷ ἄλλο μὲν οὐδὲν, έπεαν δε απίκηται ές Μίλητον, κελεύειν 'Αρισταγόρην ξυρήσαντά μιν τας τρίγας κατιδέσθαι ές την κεφαλήν τα δε στίγματα έσήμαινε, ως και πρότερον μοι είρηται, απόστασιν. ταῦτα δε ὁ Ἱστιαῖος έποίεε, συμφορήν ποιεύμενος μεγάλην την έωυτοῦ κατοχήν 98 την έν Σούσοισι άποστάσιος ων γινομένης, πολλάς είχε έλπίδας μετήσεσθαι 99 έπὶ θάλασσαν μη δὲ νεώτερόν τι ποιεύσης της Μιλήτου, ουδαμά ές αὐτὴν ήξειν ἔτι έλογίζετο.

ΧΧΧΥΙ. Ίστιαῖος μέν νυν, ταῦτα διανοεύμενος, ἀπέπεμπε τὸν άγγελον 'Αρισταγόρη δε συνέπιπτε τοῦ αὐτοῦ χρόνου πάντα ταῦτα συνελθόντα. έβουλεύετο ών μετά των στασιωτέων, έκφήνας τήν τε

92. ἐκπληρῶσαι] ἐκτελέσαι. W.

93. την βασιλητην] the regency. 94. ἀπαιρήσεσθαι] The middle future is especially put for the passive. M. G. G. 496, 8. ἐλασσώσεσθαι, vi. 11. Ι. πολιορκησόμενοι, τ. 31. S.

95. ἐστιγμένον] Ἱστίαιος βουλόμενος τῷ 'Αρισταγόρα σημῆναι, ἄλλως μὲν οὐδαμῶς εἶχεν ἀσφαλῶς δηλῶσαι, ἄτε φυλασσομένων των δδων, και οὐκ εύπορυν ον γράμματα λαθείν φέροντα, των δούλων τον πιστότατον ἀποξυρήσας ἔστιξε, καὶ ἐπέσχεν, έως ἃν ἔφυσαν αἰ τρίχες είτα τάχιστα έπεμπεν είς Μίλητον ἐπιστείλας τῷ ἐπεστιγμένῳ ἄλλο μενούδεν, επειδάνδ' άφικοιτο είς Μίλητον πρός 'Αρισταγόραν, κελεύειν ξυρήσαντα κατιδείν είς την κεφαλήν τὰ δὲ στίγματα εσημαινέν, & δεί ποιείν, Ε-

neas, 31. Polyænus says the words were 'Ιστιαίος 'Αρισταγόρα' 'Ιωνίαν ἀπόστησον, i. 24. According to Gellius, Histiaus chose a servant who had bad eyes, and told him, that he would cure him by shaving his head, &c. He then wrote the message on his head and sent him to Aristagoras, who was to effect his cure by shaving his head a second time :- inopinabilis latebra barbarico astu excogitata, N. A. xvii. 9. BE. TR. V. p. 76. n. 13.

96. ἄστε φυλασσομενέων] Μ. G. G.

97. à. à. τàs τρίχας] viii. 56. M. G. G. 536.

98. κατοχήν detention. 99. μετήσεσθαι] n. 94. above. έωυτου γνώμην 100 και τα παρά του Ιστιαίου άπιγμένα. οι μέν δή άλλοι πάντες γνώμην κατά τωὐτὸ έξεφέροντο, κελεύοντες ἀπίστασθαι, 'Εκαταΐος 1 δέ, ο λογοποιός 2 πρώτα μέν ούκ ξα 3 πόλεμον βασιλέϊ τῶν Περσέων ἀναιρέεσθαι, 4 καταλέγων τά τε ἔθνεα πάντα, τῶν πριε Δαρείος, και την δύναμιν αὐτοῦ ἐπεί τε δὲ οὐκ ἔπειθε, δεύτερα συνεβούλευε " ποιέειν, δκως ναυκράτεες της θαλάσσης έσονται. άλλως μέν τυν οὐδαμῶς" ἔφη λέγωνο " ἐνορᾶν ἐσόμετον τοῦτο έπίστασθαι γάρ την δύναμιν την Μιλησίων έουσαν άσθενέα εί δε τά γρήματα καταιρεθείη τὰ έκ τοῦ ίροῦ τοῦ έν? Βραγχίδησι, 8 τὰ Κροῖσος ὁ Λυδὸς ἀνέθηκε, πολλὰς είχε ἐλπίδας ἐπικρατήσειν τῆς θαλάσσης και ούτω αὐτούς τε έξειν χρήμασι χράσθαι, και τους πολεμίους οὐ συλήσειν αὐτά," τὰ δὲ γρήματα ἦν ταῦτα μεγάλα, αὕτη μὲν δὴ οδκ ενίκα ή γνώμη, εδόκεε δε όμως απίστασθαι ένα τε αὐτῶν πλώσαντα ές Μυούντα ές τὸ στρατόπεδον τὸ ἀπὸ τῆς Νάξου ἀπελθὸν. έὸν ἐνθαῦτα, συλλαμβάνειν πειρᾶσθαι τοὺς ἐπὶ τῶν νεῶν ἐπιπλέοντας στρατηγούς.

ΧΧΧΥΙΙ. 'Αποπεμφθέντος δε Ίητραγόρεω κατ' αὐτὸ τοῦτο, καὶ συλλαβύντος δύλω 'Ολίατον 'Ιβανώλιος 9 Μυλασσέα, 10 καὶ Ιστιαΐον

100. εκφήνας-γνώμην] ἀποφαίνεσθαι γ. is more usual, vii 152. ix. 5. Euripides, Sup. 345. Isocrates, ad Phil. p. 827. MAR.

1. 'Eκαταΐος] M. G. G. 2:3. 'E. δς πρώτος ίστορίαν εξήνεγκε, Suidas, SA,

2. δ λογοποιδς] ii. 143. v. 125. Arrian, ii. 16. δ ύφ' ἡμῶν ἱστορικδς λεγόμενος, Harpocration; p. 3. n. 17. Xenophon, Cyr. viii. 5, 28. δ 'Ηρόδοτος ό λογ. Ar. iii. 30. The word also means fabulist, ii. 131. W. S.

3. ove ¿a] dissuaded, or urged them not; as opposed to κελεύειν to urge, iv. 203. vi. 109. this sense is evident from οὐκ ἔπειθε following. S. L. Thucydides, vi. 72. Xenophon, H. ii. 1, 14. V. Homer, II. E. 819. &c.

 π. – ἀναιρέεσθαι] Xenophon, An.
 τ. 7, 16. Euripides, Sup. 502. MAR. 5. ναυκράτεες τ. θ.] ναυκράτορες, vi. 9. θαλασσοκράτορες, Thucydides, viii.

63. V.

6. έφη λέγων] p. 72. n. 63. p. 171. n. 13. Sophocles, Aj. 768. M. G. G. 613, IV. BL. When Herodotus adopts this mode of expression, it is generally in a transition from indirect to direct speech; and when, after reporting the substance of what was said, he proceeds to give the concluding words of the speaker. WE. S. p. 216. n. 64.
7. ἐκ τοῦ ἰ. τοῦ ἐν] Instead of the

latter preposition, ek is repeated, vi.

46. M. G. G. 596. a.

8. Βραγχίδησι] p. 88. n. 41. i. 92. vi. 19. The temple was rebuilt by Pæouius of Ephesus and Daphnis of Miletus; and Vitruvius reckons it among the four temples which had immortalised their architects. L.

9. 'Ολίατον 'Ιβανώλιος] As the mention of the descent is frequently not so much a precise definition of the person in contradistinction to others, as a mere customary addition, the article is often omitted. M.G. G. 273. This omission appears hardly allowable where the preceding noun happens also to be in the genitive case. SCH. on B. 289. Bloomfield on Thuc. i. 24. n. 6.

10. Μυλασσέα] Mylassa is now named Melasso, or Marmara, from its " marble" quarries. A. L.

Τύμνεω Τερμερέα, 11 καὶ Κώην Ἐρξάνδρεω, τῷ Δαρεῖος Μυτιλήνην ἐδωρήσατο, καὶ ᾿Αρισταγόρην Ἡρακλείδεω Κυμαῖον, καὶ ἄλλους συχνοὺς, οὕτω δὴ ἐκ τοῦ ἐμφανέος 12 ὁ ᾿Αρισταγόρης ἀπεστήκεε, πᾶν ἐπὶ Δαρείω μηχανώμενος. Καὶ πρῶτα μὲν, λόγω μετεὶς τὴν τυραννίδα, ἰσονομίην 13 ἐποίεε τῷ Μιλήτω, ὡς ᾶν ἐκόντες αὐτῷ οἱ Μιλησιοι συναπισταίατο μετὰ δὲ, καὶ ἐν τῷ ἄλλη Ἱωνίῃ τωὐτὸ τοῦτο ἐποίεε, τοὺς μὲν ἐξελαύνων τῶν τυράννων τοὺς 14 δ ἔλαβε τυράννους ἀπὸ τῶν νεῶν τῶν συμπλευσασέων ἐπὶ Νάξον, τούτους δὲ, φίλα βουλόμενος ποιέεσθαι τῆσι πόλισι, ἐξεδίδου ἄλλον ἐς ἄλλην πόλιν παραδιδοὺς, ὅθεν εἴη ἕκαστος.

ΧΧΧΥΙΙΙ. Κώην μέν νυν Μυτιληναΐοι, ἐπεί τε τάχιστα παρέλαβον, ἐξαγαγόντες κατέλευσαν, Κυμαΐοι δὲ τὸν σφέτερον αὐτῶν ¹⁵ ἀπῆκαν· ὡς δὲ καὶ ἄλλοι οἱ πλεῦνες ¹⁶ ἀπίεσαν. τυράννων μέν νυν κατάπαυσις ἐγένετο ἀνὰ τὰς πόλιας. ᾿Αρισταγόρης δὲ ὁ Μιλήσιος, ὡς τοὺς τυράννους κατέπαυσε, στρατηγοὺς ¹⁷ ἐν ἐκάστη τῶν πολίων κελεύσας ἐκάστους καταστῆσαι, δεύτερα αὐτὸς ἐς Λακεδαίμονα τριἡρεϊ ἀπόστολος ἐγίνετο· ἔδες γὰρ δὴ συμμαχίης τινός οἱ μεγάλης ἐξευρεθῆναι. ¹⁸

ΧΧΧΙΧ. Τῆς δὲ Σπάρτης 'Αναξανδρίδης μὲν ὁ Λέοντος οὐκέτι περιεων ἐβασίλευε, ἀλλὰ ἐτετελευτήκεε' Κλεομένης δὲ ὁ 'Αναξανδρίδεω εἶχε τὴν βασιληΐην, οὐ κατὰ ἀνδραγαθίην σχων, ἀλλὰ κατὰ γένος.

ΧLΙΙ. 'Ο μεν δη Κλεομένης, ως λέγεται, ην τε ου φρενήρης ακρομανής 19 τε' ο δε [τούτου άδελφεὸς] Δωριεύς ην των ηλίκων

11. Τερμερέα] Termera in Caria, and on the borders of Lycia, though mentioned by Stephanus, Strabo, and Pliny, L. is omitted in A.

12. ἐκ τοῦ ἐμφανέος] In the reference to this passage, p. 105, n. 29, the article is incorrectly omitted.

13. lσονομίην] is opposed to τυραννίδα, p. 153. n. 46. IV. L.

14. τοὺς] for οὖς, p. 3. n. 24. M. G. G. 291.

15. σφέτερον αὐτῶν] Μ. G. G. 466,

16. ἄλλοι οἱ πλεῦνες] most of the others, M. G. G. 268. obs.

17. στρατηγούς] The Strategus was a magistrate, who combined civil with military authority, and whose functions probably corresponded with

those of the Archons in Athens, the Cosmi in Crete, &c. The title occurs on medals. L. In like manner Imperator and Dux, though originally confined to military rank, afterwards became titles of political distinction.

18. ἔδεε—ἐξευρεθηναι] Understand ἀστε before the infinitive. φιλίου χρή-ξω στόματος παίδων προσπτύξασθαι, Euripides, Μ. 1396. σ. φ. χ. σέθεν φωτής ἀκοῦσαι, the Author of Χ. Π. 460. POR. The use of the infinitive here is a pleonasm, and results from the blending of two constructions, viz. the accusative with a verb, and the genitive without one. M. G. G. 613. IV.

19. ἀκρομανης] ὑπομαργότερος, iii. 29. almost out of his mind, somewhat

πάντων πρῶτος, εὖ τε ἐπίστατο κατ' ἀνδραγαθίην αὐτὸς σχήσων²⁰ τὴν βασιληίην. ὥστε ὧν οὕτω φρονέων, ἐπειδὴ ὅτε 'Αναξανδρίδης ἀπέθανε, καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι, χρεώμενοι τῷ νόμῳ, ἐστήσαντο²¹ βασιλέα τὸν πρεσβύτατον Κλεομένεα, ὁ Δωριεὺς, δεινόν τε²² ποιεύμενος καὶ οὺκ ἀξιῶν ὑπὸ Κλεομένεος βασιλεύεσθαι, αἰτήσας λαὸν Σπαρτιήτας, ἄγε ἐς ἀποικίην.²³

ΧLVIII. Εὶ δὲ ἡνέσχετο βασιλευόμενος ὑπὸ Κλεομένεος, καὶ κατέμενε ἐν Σπάρτη, ἐβασίλευε ἃν Λακεδαίμονος τὸ γάρ τινα πολλὸν χρόνον ἦρξε ὁ Κλεομένης, ἀλλ' ἀπέθανε ἄπαις, θυγατέρα μούνην λιπὼν, τῆ οῦνομα ἦν Γοργώ. 24

ΧLΙΧ. 'Απικνέεται δ' ὧν ὁ 'Αρισταγόρης ὁ Μιλήτου τύραντος ἐς τὴν Σπάρτην, Κλεομένεος ἔχοντος τὴν ἀρχήν' τῷ δὴ ἐς λόγους ήῖε, ὡς Λακεδαιμόνιοι λέγουσι, ἔχων χάλκεον πίνακα, ²⁵ ἐν τῷ γῆς ἀπάσης περίοδος ἐνετέτμητο καὶ θάλασσά τε πᾶσα καὶ ποταμοὶ πάντες. ἀπικνεόμενος δὲ ἐς λόγους, ὁ 'Αρισταγόρης ἔλεγε πρὸς αὐτὸν τάδε' "Κλεόμενες, σπουδὴν μὲν τὴν ἐμὴν μὴ θωμάσης τῆς ἐνθαῦτα ἀπίξιος ²⁶ τὰ γὰρ κατήκοντά²⁷ ἐστι τοιαῦτα ²⁸ 'Ιώνων παῖδας

deranged, half mad, not quite right in his intellects. άκρος, compounded with other adjectives, has the force of wind or ήμι, of sub or semi in Latin. ἀκρόπαστος " slightly salted," Sopater, in Ath. iii. 88. ἀκροθώραξ, Diphilus, in Ath. x. 18. ἀκροθώραξ, ημιμέθυσος, "half-drunk," Hesychius. C. S. In this interpretation (according to LAU.) SCHN. coincides, although the contrary is stated by S. Compare BL. on Æschylus, Ag. 778.

20. ἐπίστατο—σχήσων] he knew he should have. M. G. G. 547, 2.

21. ¿στήσαντο] p. 59. n. 11.

22. δεινόν τε] δ. τι and κάρτα δ. occur, v. 33.

23. ἀποικίην] Δ., οὐ γὰρ ἡνείχετο ὑπακούειν Κλεομένει μένων ἐν Λακεδαίμονι, ἐs ἀποικίαν στέλλεται, Pausanias, iii. 3. V.

24. Popyw] married Leonidas, vii.

239. L. v. 51.

25. χάλκεον πίνακα] The art of constructing geographical maps was probably an invention of the Egyptians; from them the Israclites appear to have learnt it, Josh. xviii. 4—9. as well as the Greeks. Sesostris, who

colonized Colchis, left tables of this description with the settlers, of γράπτυς πατέρων έθεν είρύονται κύρβιας, οίς ένὶ πᾶσαι όδοὶ καὶ πείρατ' ἔασιν ύγρῆς τε τραφερής τε πέριξ ἐπινεισομένοισιν, Apollonius, iv. 279. Anaximander, a disciple of Thales, was the first Greek who published a geographical chart, in the sixth century B. C. Eratosthenes in Strab. i. p. 13. c. Diogenes Laertius, ii. 2. L. πινάκιον έχον γης περίοδον, Ælian, V. Η. iii. 28. τους πίνακας, εν οίς αι της γ. περίοδοί είσι, D. Laert. v. 51. V. Aristotle, Rh. i. 4, 5. Though the art of delineating maps was known to the ancients, no maps, prior to those which were formed in order to illustrate the geography of Ptolemy, have reached our times. Robertson, India, ii. p. 192.

26. της-απίξιος] Understand περί, with respect to. M. G. G. 320, 1.

27. τὰ κατήκοντα] the circumstances of the case, i. 97. and with πρήγματα expressed, viii. 19. W. p. 59. n. 10.

28. τοιαθτα] ώστε ταχείας δείσθαι βυηθείας, ST. δούλους εἶναι ἀντ' ἐλευθέρων² ὅνειδος καὶ ἄλγος μέγιστον μὲν αὐτοῖσι ἡμῖν, ἔτι δὲ τῶν λοιπῶν ὑμῖν, ὅσω³ προεστέατε³ τῆς Ἑλλάδος. νῦν ὧν, πρὸς θεῶν³ τῶν Ἑλληνίων, ἡύσασθε³³ Ἰωνας ἐκ δουλοσύνης, ἄνδρας ὁμαίμονας. εὐπετέως³ ἐδ ὑμῖν ταῦτα οἶά τε³5 χωρέειν ἐστί τοὕ τε³6 γὰρ οἱ βάρβαροι ἄλκιμοί εἰσι, ὑμεῖς τε, τὰ ἐς τὸν πόλεμον, ὅτ ἐς τὰ μέγιστα ἀνήκετε ἀρετῆς πέρι. ἡ τε μάχη αὐτῶν ἐστὶ τοιήδε τόζα, καὶ αἰχμὴ βραχέα, ³δ ἀναξυρίδας ³θ δὲ ἔχοντες, ἔρχονται ἐς τὰς μάχας, καὶ κυρβασίας ⁴θ ἐπὶ τῆσι κεφαλῆσι οὕτω εὐπετέες χειρωθῆναί εἰσι. ἔστι δὲ καὶ ἀγαθὰ τοῖσι τὴν ἡπειρον ἐκείνην νεμομένοισι, ὅσα οὐδὲ τοῖσι συνάπασι ἄλλοισι, ἀπὸ χρυσοῦ ἀρξαμένοισι, ⁴1 ἄργυρος, καὶ χαλκὸς, καὶ ἐσθὴς ποικίλη, καὶ ὑποξύγιά τε, καὶ ἀνδράποδα τὰ, θυμῷ βουλόμενοι, ⁴2 αὐτοὶ ᾶν ἔχοιτε. κατοίκηνται δὲ ἀλλήλων ἐχόμενοι, ὡς ἐγὼ φράσω. Ἰώνων μὲν τῶνδε οἵδε ⁴3 Λυδοὶ, οἰκέοντές τε χώρην ἀγαθὴν, καὶ πολυαργυρώτατοι

29. ἀντ' ἐλευθέρων] ἀντὶ τοῦ ἐλευ-

30. δσφ] in as much as. M. G. G. 405, 7. 455. obs. 3. It is sometimes put for δτι, obs. 4. and after τοσούτφ, viii. 13. ibid. 480. obs. 2.

31. προεστέατε] M. G. G. 205, 3. 32. προς θεῶν] by the gods, per deos, Horace, 1 Od. viii. 1. M. G. G. 590. β.

33. ρύσασθε] Compare a similar passage, ix. 90. S.

34. εὐπετέως] is to be connected

with $\chi \omega \rho \epsilon \epsilon i v$. LAU. 35. old $\tau \epsilon$] p. 17. n. 27. $\delta v v d \mu \epsilon i s$ old δv old $\tau \epsilon$ old αv or $\delta v \epsilon v$, Demosthenes, Ph. i. p. 55.

36. οὔ τέ] is followed by τε, Euripides, Sup. 337. as neque by et in Latin. MAR. vide quid agus, ne neque illi prosis, et tu pereus, Terence, Eu. v. 5, 22.

37. τὰ ἐς τὸν π.] κατὰ τὰ ἐς τ. π. πρήγματα. Μ. G. G. 270. b.

38. βραχέα] for βραχέη, W. refers only to αἰχμή. GR. αἰχμὰς βραχέας εἶχον, τόξα δὲ μεγάλα, vii. 61. HUT.

39. ἀναξυρίδας] loose trowsers. They were of skin, i. 71. pellibus et laxis arcent male frigora braccis, Ovid, v Tr. vii. 49., by the figure hendiadys; hos Persica bracca tegit, x. 34. Tacitus calls it tegmen barbarum, H. ii. 20. οἱ Γαλάται χρῶνται

ἀναξυρίσιν, αs ἐκεῖνοι βράκας προσαγορεύουσι, Diodorus; v. 30. L. From this Gallic name, the English word "breeches" is derived.

40. κυρβασίας] τιάρας. The word also signifies "a cock's comb." L. Περσικός όρνις έχων, ώσπερ βασιλεύς ό μέγας, διαβάσκει έπλ της κεφαλής την κυρβασίαν των δρνίθων μόνος δρθην, Aristophanes, Av. 485. cidarim Persæ regium capitis vocabant insigne, Curtius, iii. 3, 19. Xenophon describes Cyrus as δ. ε. την τιάραν κα! περί τοις σκέλεσιν αναξυρίδας ύσγινοβαφείς, Cyr. viii. 3, 13. That this mode of wearing the tiara was peculiar to the king is mentioned by the same author, An. ii. 5, 3. BA. also by Photius, Suidas, BL. Lucian, and D. Chrysostom. From their use of the tiara instead of a helmet the Persians are said ψιλαίς ταίς κεφαλαίς έν τῷ πολέμω διακινδυνεύειν, An. i. 8, 4. on other occasions we read of their brazen head-pieces, vii. 84. HUT.

41. ά. χ. ἀρξαμένοισι] primarily, or especially, gold; M. G. G. 557. gold to begin with.

42. θυμφ βουλόμενοι] τὰ, εἰ τῶνδε
ὑμῦν ὰν ἢν θυμὸς, αὐτοὶ τὰν ἔχοιπε. V.
if you really wish it, if you wish it in
uour hearts.

43. οίδε] Understand έχουσι. LAU. οίδε, these; οίδε, he has known.

έόντες." δεικνύς δε, έλεγε ταυτα, ές της γης την περίοδον, την έφέρετο έν τω πίνακι έντετμημένην. " Αυδών δέ," έφη λέγων ο 'Αρισταγόρης, " οίδε έχονται Φρύγες οι προς την ήω, πολυπροβατώτατοί τε έόντες άπάντων, των έγω οίδα, και πολυκαρπότατοι. Φρυγών δε έχονται Καππαδόκαι, 41 τους ήμεις Συρίους καλέσμεν. τούτοισι δὲ πρόσουροι Κίλικες, κατήκοντες ἐπὶ θάλασσαν τήνδε, ἐν ή ήδε Κύπρος νήσος κέεται οι πεντακόσια τάλαντα βασιλέι τον έπέτειον φύρον έπιτελεύσι. Κιλίκων δε τωνδε έχονται Αρμένιοι 45 οίδε, καὶ ούτοι ἐόντες πολυπρόβατοι 'Αρμενίων δὲ Ματιηνοί,46 χώρην τήνδε έχοντες. έχεται δε τούτων γη ήδε Κισσίη. 47 έν τη δή παρά ποταμόν τύνδε Χοάσπην 48 κείμενά έστι τὰ Σοῦσα ταῦτα, ενθα Βασιλεύς τε μέγας δίαιταν 49 ποιέεται, καὶ τῶν γρημάτων οἱ θησαυροί ένθαῦτά είσι έλόντες δε ταύτην την πόλιν, θαρσέοντες ήδη τῷ Διὶ πλούτου πέρι ἐρίζετε. 50 άλλὰ περὶ μὲν χώρης ἄρα οὐ πολλης, ούδε ούτω χρηστης, και ούρων σμικρών, χρέων έστι ύμέας μάχας άναλαβέσθαι 51 πρώς τε Μεσσηνίους, έόντας ἰσοπαλέας, καὶ 'Αρκάδας 52 τε, καὶ 'Αργείους' τοῖσι οὕτε χρυσοῦ ἐχόμενόν 53 ἐστι οὐδὲν, ούτε άργύρου, των πέρι καί τινα ένάγει 54 προθυμίη μαχόμετον ἀποθνήσκειν. παρέχον 55 δὲ τῆς 'Ασίης πάσης ἄρχειν εὐπετέως,

44. Καππαδόκαι] p. 11. n. 45. Strabo was a Cappadocian. A. They were called Λεωκοσύροι to distinguish them from the Μελανοσύροι, who dwelt beyond Mount Taurus. SCHL.

45. 'Αρμένιοι] Armenia was divided into Greater and Lesser, now Turco-

mania and Genech. A.

46. Ματιηνοί] p. 101. n. 74. omitted by A.

47. Kiooin] now Khozistan; its c tal was Susa. L.

48. Χοάσπην] or Eulæus. The Persian kings drank no other water than that of this river. L. A. τοῦ μούνου πίνει βασιλεὺς, καὶ ἄλλου οὐδενὸς ποταμοῦ, i. 188. Athenæus, ii. 23. tam puro fluore inclytum est, ut omnes inde reges non alias quam ejus aquas bibant, Solinus, 33. ε. reges non ex alio bibunt, et ob id in longinqua portant, Pliny, N. H. vi. 27. regia lympha Choaspes, Tibullus, iv. 1, 140. Hill. "Choaspes, amber stream, The drink of none but kings," Milton, P. R. iii. 288. G.

49. δίαιταν] p. 132. n. 54.

50. ερίζετε vie. This verb is often used poetically in making comparisons, iv. 152. Dionysius, 757. Theocritus, iv. 63. Lynceus in Ath. iii. 8. Callistratus, p. 894. certantem uvam purpura, Horace, E. ii. 20. viridi certat bacca Venafro, 11 Od. vi. 15. V.

 ἀναλαβέσθαι] iii. 69. to undertake. This conjectural reading of S.

is approved by M.

52. 'Αρκάδας] Arcadia was anciently called Drymotis, from δρῦς, " an oak." A.

53. ἐχόμενον] p. 74. n. 84. p. 141.

54. ἐνάγει] induces; similar in sense to ἐξάγει, excites, (παροξύνει, Hesychius;) which occurs, Euripides, Sup. 90. Al. 1099. Ion, 364. MAR.

55. παρέχον] i. e. έξον, παρόν; so παρέξει ἀνασώσασθαι τὴν ἀρχὴν, iii. 73. μοὶ παρέχει νῦν ὑμέων ἄρχειν, iii. 142. ν. π. κάλλιστον ὑμέας ἔργον ἐξεργάσασθαι, viii. 75. i. 9. iv. 140. v. 98. vii. 120. viii. 8. 30. 100. ix. 122. εδ

άλλο τί ⁵⁶ αἰρήσεσθε;" 'Αρισταγόρης μὲν ταῦτα ἔλεξε' Κλεομένης δὲ ἀμείβετο τοῖσδε· " ὧ ξεῖνε Μιλήσιε, ἀναβάλλομαί τοι ἐς τρίτην ἡμέρην ἀποκρινέεσθαι." ⁵⁷

L. Τότε μὲν ἐς τοσοῦτον ἥλασαν ὅς ἐπεί τε δὲ ἡ κυρίη ἡμέρη ἐγένετο τῆς ἀποκρίσιος, καὶ ἦλθον ἐς τὸ συγκείμενον, Ἦς εἰρετο ὁ Κλεομένης τὸν ᾿Αρισταγόρην, ὁκοσέων ἡμερέων ἀπὸ θαλάσσης τῆς Ἰώνων δο ὁδὸς εἰη παρὰ βασιλέα. ὁ δὲ ᾿Αρισταγόρης, τἄλλα ἐὼν σοφὸς καὶ διαβάλλων δι ἐκεῖνον εὖ, ἐν τούτῳ ἐσφάλη δι χρεὼν γάρ μιν δι μὴ λέγειν τὸ ἐὸν, βουλόμενον γε Σπαρτιήτας ἐξαγαγεῖν ἐς τὴν ᾿Ασίην, λέγει δι ὧν τριῶν μηνῶν φὰς δι εἶναι τὴν ἄνοδον. δι ὁ δὲ, ὑπαρπάσας δι τὸν ἐπίλοιπον λόγον, τὸν ὁ ᾿Αρισταγόρης ὥρμητο λέγειν περὶ τῆς ὑδοῦ, εἶπε " ὧ ξεῖνε Μιλήσιε, ἀπαλλάσσεο ἐκ Σπάρτης πρὸ δύντος ἡλίου οὐδένα γὰρ λόγον εὐεπέα δι λέγεις Λακεδαιμονίοισι, ἐθέλων σφέας ἀπὸ θαλάσσης τριῶν μηνῶν ὁδὸν ἀγαγεῖν." ὁ μὲν δὴ Κλεομένης, ταῦτα εἴπας, ἤϊε ἐς τὰ οἰκία.

L1. 'Ο δε 'Αρισταγόρης, λαβών ίκετηρίην, 68 ή τε ές του Κλεομέ-

παρασχόν, Thucydides, i. 120. καλῶς π. Th. v. 14. 63. 60. παρεόν is more common, παρεόν οἱ ὁποχείρια πάντα ποιήσασθαι, vi. 72. π. αὀτῷ βασιλέα γενέσθαι, i. 129. ἄρχειν παρόν μοι, Euripides, Ph. 530. V. W. S. p. 81. n. 61.

56. ἄλλο τί] p. 65. n. 73.

57. ἀποκρινέεσθαι] i. e. τὴν ἀπόκρισιν. M. G. G. 541. obs. 1.

58. ès τοσούτον ήλασαν] they got

thus far.

59. το συγκείμενον] Understand χωρίον. F. B. 328. This place was either the public assembly of the Lacedæmonians, or at least the chamber of the Ephors. S.

60. $\tau \hat{\eta} s$ Ἰώνων] When a genitive follows the noun which governs it, the article of the former noun is prefixed to the latter. M. G. G. 277. This sea of the Ionians was the Ægean and not the Ἰόνιον πέλαγων or Adriatic. L.

61. διαβάλλων] deceiving, beguiling, imposing upon; v. 97. 107. viii. 110. ix. 116. p. 118. n. 11. where the gloss, καταπαιχθείs καὶ γελασθείs, Gregorius, night have been added. S.

62. ἐσφάλη] He also acted injudiciously in the style and fashion which he assumed. ἐσθῆτα ἔχων πολυτελῆ καὶ

την ἄλλην τρυφην την 'Ιωνικην, Zenobius. Cent. v. 57. W.

63. χρεών γάρ μιν] for whereas he ought. M. G. G. 564. p. 81. n. 61.

64. λέγει—φάs] pleonasm. M. G. G. 558. p. 211. n. 6.

65. avosov] p. 100. n. 65.

66. ὑπαρπάσαs] catching up; ix. 91. where the whole construction of the passage is similar. S.

67. εὐεπέα] Though Aristagoras was plausible in the speech which he addressed to those authorities before whom he now appeared, Cleomenes intimates that such words might have a very good effect upon other auditors, but that they would not tell well with the Lacedemonians. One of the Ephors is said to have exclaimed, οἴκοι τὰ Μιλήσια! Suidas, S.

68. ἰκετηρίην] vii. 141. Euripides, I. A. 1216. Aristophanes, Pl. 363. understand κλάδον, which is feminine as well as masculine, SCH. SCHW. on B. 133. or ράβδον, LAU. or εἰρεσιώνην. Suppliants held in their hand a branch of bay or olive, round which were twined fillets of white wool, which fell over the hand so as partly to conceal it. τί δεῦρ ἀρίκεσθ' ἰκεσίοισι σὺν κλάδοις: ἔξιτε χθονὸς.

νεος 6 έσελθων δε είσω, 70 άτε ικετεύων, επακούσαι εκέλευε τον Κλεομένεα, αποπέμψαντα το παιδίον προσεστήκες γαρ δη τω Κλεομένει ή θυγάτηρ, τη ούνομα ην Γοργώ τοῦτο δέ οί και μοῦνον τέκνον έτύγχανε έον ετέων οκτώ ή εννέα ηλικίην. Κλεομένης δε λέγειν μιν έκέλευε, τα βούλεται, μηδ' έπισχειν του παιδίου είνεκα. ένθαυτα δή δ' Αρισταγόρης άρχετο έκ δέκα ταλάντων 71 υπισχνεόμενος,72 ήν οι έπιτελέση, των έδέετο. άνανεύοντος δε του Κλεομένεος, προέβαινε τοῖσι χρήμασι ὑπερβάλλων ὁ ᾿Αρισταγόρης, ἐς ὅ⁷³ πεντήκοντά τε τάλαντα ὑποδέδεκτο, καὶ τὸ παιδίον πυδάξατο.74 " πάτερ,75 διαφθερέει σε ὁ ξεῖνος, ην μη ἀποστας ίης." 76 ό τε δη Κλεομένης, ήσθεις του παιδίου τη παραινέσει, ήμε ές έτερον οικημα,⁷⁷ και ό 'Αρισταγόρης άπαλλάσσετο τὸ παράπαν έκ τῆς Σπάρτης, οὐδέ οί έξεγένετο έπιπλέον 78 έτι σημηναι περί της ανόδου της παρά Baoiléa.

LV. 'Απελαυνόμενος δε ο 'Αρισταγόρης έκ της Σπάρτης, ή τε ές τας 'Αθήνας, γενομένας τυράννων ώδε έλευθέρας. Έπεὶ "Ιππαρχου 79 του Πεισιστράτου, Ίππίεω δὲ τοῦ τυράνιου άδελφεον, κτεί-

Eur. Her. 518. Sup. 113. ίκτῆρι θαλλφ, 10. 269. ίερα στέμματα, 36. σεμνά στέφη, 369. ΗΕΚ. δεσμον άδεσμον φυλλάδυς, 32. Potter, ii. 5. T. on Hom. Il. A. 12. δαφνηφόρους λαβοῦσα κλώνας, Ιοη 425. ίκτηρίοις κλάδοισιν έξεστεμμένοι, Sophocles, Œ. R. 3, HO. έχων έλαίας ύψιγέννητον κλάδον, λήνει έστεμμένον, ἀργητι μαλλώ, Æschylus, Eu. 43. σὺν τοῖσδ', ἱκετῶν ἐγχειριδίοις, εριοστέπτοισι κλάδυισι, S. 22. MAR. (May not exxespidiois here be a substantive, and the metaphor similar to that by which a shield is called "the cup of Mars?" The indirect allusion to "the sword in the myrtle bough" would be readily caught by an Athenian audience.) λευκοστεφείς ίκτηρίας έχουσαι διά χερών, 206. 256. 356. 497. Spanheim, rumis veluti Palladis, Virgil, Æ. vii. 154. præferre manibus vittas, 237. MUS. paciferæ manu ramum prætendere oliræ, viii. 116. vitta comptos pr. ramos, 128. velati ramis olea, xi. 101. pacis m. pr. ramos, 332. HE. orant Cecropiæ prælata fronde Minerræ, Lucan, iii. 306. vittatæ laurus et supplicis arbor oliræ, Statius, Th. xii. 491. BA. F. Herod.

69. ές τοῦ Κλεομένεος] p. 21. n. 91. 70. είσω] within, (and going up to the hearth.) W.

71. ταλάντων In round numbers a talent may be reckoned as 2001.

72. άρχετο έκ δ. τ. ύπισγνεόμενος] began by offering tentalents. M.G.G. 557. τελευτών έλεγε, he concluded by saying, iii. 75. Compare p. 214. n. 41.

73. és 8] p. 89. n. 44.

74. ηὐδάξατο] ii. 55. 57. an Ionic

and poetic verb. P.

75. πάτερ] " καταφθαρεί σε, & π., τὸ ξενύλλιον, ἐὰν μὴ τάχιον αὐτὸν τῆς οἰκίας ἐκβάλης," Plutarch, t. ii. p. 240. D. V.

76. ἀποστὰς Υης M. G. G. 559.c.

p. 88. n. 36.

77. ετερον οίκημα] another room.

78. ἐπιπλέον] occurs as two words έπὶ πλεῦν, v. 120. WA.

79. 'Ιππαρχου] 'Ιππίας μεν πρεσβύτατος ών ήρχε των Πεισιστράτου υξεων, Ιππαρχος δέ και Θεσσαλός άδελφοι ήσαν αὐτοῦ, Thucydides, i. 20. Π. γηραιοῦ τελευτήσαντος ἐν τῆ τυραννίδι, οὐχ Ι. (Εσπερ οἱ πολλοὶ οἴονται) ἀλλί Ί. πρ. ων ἔσχε την ἀρχην, Th. vi. 54. Plato agrees with those who consider VOL. I.

νουσι⁸⁰ 'Αριστογείτων καὶ 'Αρμόδιος, γένος ἐόντες τὰ ἀνέκαθεν⁶¹ Γεφυραΐοι,⁸² μετὰ ταῦτα ⁸³ ἐτυραννεύοντο 'Αθηναῖοι ἐπ' ἔτεα τέσσερα ⁸⁴ οὐδὲν ἦσσον, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον, ἦ πρὸ τοῦ.

LXII. 'Ιππίεω τυραννεύοντος, καὶ ἐμπικραινομένου 'Αθηναίοισι διὰ τὸν Ίππάρχου θάνατον 'Αλκμαιωνίδαι, γένος ἐόντες 'Αθηναίοις, καὶ φεύγοντες Πεισιστρατίδας, ἐπεί τέ σφι, ἄμα τοῖσι ἄλλοισι 'Αθηναίων φυγάσι, πειρωμένοισι κατὰ τὸ ἰσχυρὸν οὐ προεχώρες κάτυδος, ἀλλὰ προσέπταιον ⁸⁵ μεγάλως, πειρώμενοι κατιέναι τε καὶ ἐλευθεροῦν τὰς 'Αθήνας, Λειψύδριον ⁸⁶ τὸ ὑπὲρ Παιονίης ⁸⁷ τειχίσαντες. ἐνθαῦτα οἱ 'Αλκμαιωνίδαι, πᾶν ἐπὶ τοῖσι Πεισιστρατίδησι μηχανώμενοι, παρ' 'Αμφικτυόνων ⁸⁸ τὸν νηὸν ⁸⁹ μισθοῦνται

Hipparchus the eldest son, and differs from Thucydides in other points, in

Hip. t. ii. p. 228. B. L.

80. κτείνουσι] ἐν μύρτου κλαδὶ τὸ ξίφος φορήσω, ἄσπερ 'Αρμόδιος κ'Αριστογείτων, ὅτε τὸν τύραννον κτανέτην, ἰσονόμους τ' Αθήνας ἐποιησάτην: – ὅτ' 'Αθηναίης ἐν θυσίαις ἄνδρα τύραννον 'ἐππαρχον ἐκαινέτην, Callistratus in Ath. xv. 50. L.

81. γένος—τὰ ἀνέκαθεν] p. 97. n.

41 and 42. B. 272.

82. Γεφυραίοι] Γεφυρείς δημος 'Αττικός ἀπὸ τοῦ ἔχειν γέφυραν, δί ης ἐπὶ Ἑλευσινα κάτεισιν οἱ μύσται, Etymolog. This bridge was over the Cephisus. Bochart, Ch. i. 21. L. thinks that bridges were called γέφυραι from this people, who were named Gephyreans long before they came into Attica. Gephyra was a town about twenty miles from Antioch.

83. μετὰ ταῦτα] The Athenians notwithstanding paid the highest honours to Harmodius and Aristogiton; who were deemed the destroyers of tyranny, as having struck the first blow in favour of liberty, and having infused by their example a spirit into their countrymen, which ultimately triumphed. V. Consult Mitford, i. 5,

5. and ii. 7, 5.

84. $\tau \acute{e}\sigma \sigma \epsilon \rho a$] From a comparison of Thucydides, vi. 59. and Plato, in Hipt. ii. p. 229. n. it appears that Hippias was ejected from Athens in the course of the fourth year. W.

of the fourth year. W.
85. προσέπταιον] The Pisistratida besieged and took Lipsydrium. αt, αt,

Λειψύδριον προδωσέταιρον, οίους ἄνδρας ἀπώλεσας, μάχεσθαι ἀγαθούς τε καὶ εὐπατρίδας, οὶ τότ' ἔδειξαν, οίων πατέρων ἔσαν, in Athenaus, xv. 50. L.

SG. Λειψύδριον] on mount Parnes, near the frontiers of Bœotia, was so named from "the failure of water."

L.

87. Παιονίης] There are reasons for believing this to have been the name of an Attic town at the foot of mount

Parnes. L.

88. 'Αμφικτυόνων] The Amphictyons are generally considered a federative diet. De St. Croix maintains the contrary opinion. Its only object was to guard the temple of Delphi with its treasures, and to administer justice to the multitudes resorting thither for the purpose of consulting the oracle. If it had the right, it seems scarcely to have had the power, of interference in political disputes. This assembly met twice a year, in spring and in autumn. Each town of the union sent two deputies, the Hieromnemon and the Pylagorus. L. The place of meeting originally was Thermopylæ, sometimes Delphi in later times. Mitford, i. 3, 3. The number of deputies at first was twelve; it was subsequently augmented. A. Leland, Prel. Diss. to Life of Philip. Barthelemy, V. du J. A. xxxv.

89. τον νηον] The temple, having been accidentally burnt, was rebuilt by subscription, ii. 180. W. The Amphictyons contracted to erect it,

for 300 talents. L.

τον εν Δελφαΐσι, τον νυν έσντα, τότε δε ού κω, τουτον έξοικοδομή ται. οία δε χοημάτων εδ ήκοντες, 90 και έσντες άνδρες δόκιμοι άνέκαθεν έτι, τόν τε νηὸν έξεργάσαντο του παραδείγματος κάλλιον, τά τε άλλα, καὶ, συγκειμένου σρι πωρίνου 91 λίθου ποιέειν τὸν νηὸν, Παρίου 92 τὰ ἔμπροσθεν αὐτοῦ έξεποίησαν.

LXIII. 'Ως ὧν δὴ οἱ 'Αθηναῖοι ⁹³ λέγουνι, οὖτοι οἱ ἄιδρες, ἐν Δελφοῖοι κατήμενοι, ἀνέπειθον ⁹⁴ τὴν Πυθίην χοήμασι, ὅςως ἔλθωεν Σπαρτιητέων ἄνδρες, εἴτε ἰδίω στόλω ⁹⁵ εἴτε δημοσίω, χοησόμενοι, προφέρειν σφι τὰς 'Αθήνας ἐλευθεροῦν. Λακεδαιμύνιοι δὲ, ὡς σφι αἰεὶ τωὐτὸ πρόφαντον ἐγένετο, πέμπουνι 'Αγχιμόλιον τὸν 'Αστέρος, ἐόντα τῶν ἀστῶν ἄνδρα δόκιμον, σὺν στρατῷ ἐξελῶντα Πεισιστρατίδας ἐξ 'Αθηνέων, ὅμως καὶ ξειτίους ⁹³ σφι ἐόντας τὰ μάλιστα τὰ γὰρ τοῦ θεοῦ ⁹³ πρεσβύτερα ⁹³ ἐποιεῦντο ἡ τὰ τῶν ἀνδρῶν. πέμ-

90. χ. εὖ ήκοντες] p. 61. n. 34. ὁρέων ήκουσαν οὐκ ὁμοίως, i. 149. ΜΟ. ῥώμης καὶ ἀλκῆς εὖ ήκοντας, Ælian, H.A. ii. J. καλῶς ῆκον Βίου, Ευτipides, Al. 302. G. εὖ χαρίτων ἔχουσαν πόλιν, Her. 380. κάρτ' ἔ. εὖ φρενῶν, Hip. 464. E. M. G. G. 315, l.

91. πωρίνου] Pario similis candore et duritie, minus tamen ponderosus, qui Porus vocatur, Pliny, N. H. xxvi. 17. It was brought from Elis, Pausanias, v. 10. and differed from tophus,

which was friable. L.

92. Παρίου] Pindar, N. iv. 131. Παρίας λίθοιο, Theocritus, vi. 38. BA. This marble was held in the highest estimation; Phidias, Praxiteles, and the first-rate sculptors used it for their best works. quem lapidem capere lychniten appellare, quoniam ad lucernus in cuniculis caderetur, ut auctor est Varro, Pliny, N. H. lychnicus, Hyginus, F. 223. p. 342. The Greeks often call it λυχύας, or λυχνώς, Callixenus in Ath. v. 39. Steph. Th. L. G. 5861. It was also called λύγδινος, Anacreon, xxviii. 27. candida Lygdos, Martial, vi. 13, 3. 42, 21. L. p. 207. n. 65.

93. 'Αθηναίοι] more probably Λακεδαιμόνιοι, as appears on a compari-

son of c. 90. and 91. S.

94. ἀνέπειθον] 'Ιππίας ώμως ἐκράτει τῶν 'Αθηναίων' μὴ φέροντες τούτου τὴν βίαν οἱ 'Αλκμαιωνίδαι ἐξῆλθον ἐκ τῆς

'Αττικής, ών είς ήν και δ Κλεισθένης, δς την Πυθίαν (τοῦτ' ἐστὶ την ἐν Δελφοῖς ἱέρειαν) παρεκάλει ἐπὶ τὸ χρησαι τοίς Λακεδαιμονίοις βοηθήσαι ταίς 'Αθήvais, Schol. on Aristides, Pan. The priestess Perialla was deprived of her office for a similar want of integrity, vi. 66. Pausanias, iii. 4. When Lycurgus submitted any of his new laws to the approval of the oracle, ή προφητις, χρήμασι πεπεισμένη, αεί συμφέρειν έχρα, Polyænus, i. 16, 1. In later times instances of corruption occurred more frequently. V. Themistocles induced the prophetess to give the sanction of the oracle to his political measures. W.

95. ίδίω στόλω] on a private foot-

ing, in a private capacity.

96. ξεινίους] elsewhere ξείνους, as

c. 90 and 91. W.

91. τὰ—τοῦ θεοῦ] ἐγὰν ὑμᾶς, ὁ ἄνδρες ᾿Αθηναῖοι, ἀστάζομαι μὲν καὶ φιλῶ, πείσομαι δὲ θεῷ μᾶλλον ἡ ὑμῖν, Plato, Αρ. Soc. p. 29. c. πειθαρχεῖν δεῖ Θεῷ μᾶλλον ἡ ἀνθρώποις, Acts, v. 29. The entire controversy of Antigone with Creen hinges on this point, Sophocles, An. 460, &c. V.

98. πρεσβύτερα] more entitled to their regard, possessing a prior and stronger claim upon them. longe antiquissimum ratus sacra publica facere, Livy, i. 32. Compare the signification of this word with the senses of νεώτε-

pov, p. 138. n. 6.

πουσι δὲ τούτους κατὰ θάλασσαν πλοίοισι. ὁ μὲν δή, προσχών ές Φάληρον.99 την στρατιήν ἀπέβησε.100 οι δε Πεισιστρατίδαι, προπυνθανόμενοι ταύτα, έπεκαλέρντο έκ Θεσσαλίης 1 έπικουρίην έπεποίητο γάρ σφι συμμαχίη προς αὐτούς. Θεσσαλοί δέ σφι δεομένοισι ἀπέπεμθαν, κοινή γνώμη χρεώμενοι, χιλίηντε ίππον καὶ τὸν βασιλέα τον σφέτερον Κινέην, άνδρα Κονιαΐον τους έπεί τε έσχον συμμάγους, οί Πεισιστρατίδαι έμηγανέατο 3 τοιάδε· κείραντες 4 των Φαληρέων τὸ πεδίον, καὶ ἐππάσιμον 5 ποιήσαντες τοῦτον τὸν χῶρον, έπηκαν τῷ στρατοπέδω τὴν ἵππον έμπεσοῦσα δὲ, διέφθειρε ἄλλους τε πολλούς των Λακεδαιμονίων, και δή και τον 'Αγχιμόλιον' τούς δε περιγενομένους αυτών ές τας νέας κατέρξαν. δ μεν δή πρώτος στόλος έκ Λακεδαίμονος ούτω απήλλαξε.7

LXIV. Μετά δέ, Λακεδαιμόνιοι μέζω στόλον στείλαντες άπέπεμθαν έπὶ τὰς 'Αθήνας, στρατηγόν τῆς στρατιῆς ἀποδέξαντες βασιλέα Κλεομένεα τον 'Αναξανδρίδεω, οδκέτι κατά θάλασσαν στείλαντες, άλλα κατ' ήπειρον, τοισι δε έσβαλουσι ές την 'Αττικήν χώρην ή των Θεσσαλων ίππος πρώτη προσέμιζε, καὶ οὐ μετὰ πολύ έτράπετο,8 καί σφεων έπεσον ύπερ 9 τεσσεράκοιτα άνδρας· οί δε

99. Φάληρον The ancient harbour of Athens, before Themistocles fortified the Piræus. It is now called Tripurgi "Three Towers" or Porto. L. A.

100. ἀπέβησε] disembarked: in a transitive sense, as in vi. 107. viii. 95. SCH. Steph. Th. L. G. 2534.

1. Ocoanins Thessaly had many names in ancient times; it now bears that of Janna. It was celebrated for its breed of horses, (Theocritus, xviii. 30. Oracle in Schol. on xiv. 48.) of which Bucephalus was one; and for its cavalry. L. A. The fable of the Centaurs originated in the circumstance of the Thessalians having first employed horses in war.

2. Koviaîov] There is a town in Phrygia called Conium; and the Bryges, a colony of Phrygian origin, settled near Mount Bermion in Macedonia, to the north of Thessaly. L. It is however very possible that there was a town of this name in Thessaly itself, or in the neighbourhood, as it cannot be supposed that the name of every place has come down to us. BO.

3. εμηχανέατο Analogy would require έμηχανώατο, as έπειρώατο, i. 76. see also 68. or ἐμεμηχανέατο, M. G. G. 505.111. 2. but έμηχανέοντο occurs viii. 7. ἀντεμηχανέοντο, 52. M. p. 6. n. 75. Our author however frequently employs syncope, p. 11. n. 47. and consequently he may adopt the present form, instead of eunxaveéato, for the sake of euphony.

4. κείραντες] after clearing from

trees and hedges. L.

5. ίππάσιμον] ην δ Μαραθών ἐπιτηδεώτατον χωρίον της 'Αττικής ένιππεῦσαι, vi. 102.

6. κατέρξαν] vi. 102. ἀπεργμένους, v. 64. S. Pausanias says of bees, οὐδὲ σφας ές σίμβλους κατείρξαντες έχουσιν, i. 32. καταράσσειν would be a stronger expression: ἐκείνους είς τὸ τείχος κατήραξαν, Dio Cassius, xlvii. p. 396. τους πεζους είς τ. τ. κ., xlviii. p. 416. ἐσαράξαντές σφεας ἐς τὰς νέας, v. 116. W. iv. 128.

7. οῦτω ἀπήλλαξε] got off thus. p.

129. n. 25.

8. ετράπετο] Cleomenes Lacedæmonius adversus Hippiam Atheniensem, qui equitatu pravalebat, planiπεριγενόμενοι απαλλάσσοντο, ώς είχον, 10 ίθος 11 έπι Θεσσαλίης. Κλεομένης δε, άπικόμενος ές το άστυ, άμα 'Αθηναίων τοισι βουλομένοισι είναι έλευθέροισι, έπολιόρκες τούς τυράννους άπεργμένους έν τῷ Πελασγικῶ 10 τείγεί.

LXV. Καὶ οὐδέν τι πάντως 13 αν έξειλον τούς Πεισιστρατίδας οί Λακεδαιμώνιοι ού τε γαρ ἐπέδρην ἐπενύεον ποιήσασθαι, οί τε Πεισιστρατίδαι σίτοισι καὶ ποτοίσι εὖ παρεσκευάδατο πολιορκήσαντές τε αν ημέρας ολίγας, απαλλάσσοντο ές την Σπάρτην. νου δε συντυχίη τοισι μέν κακή έπεγένετο, τοισι δέ ή αυτή αυτη 14 σύμμαχος. 15 ύπεκτιθέμενοι 16 γαρ έξω της χώρης, οι παίδες των Πεισιστρατιδέων ήλωσαν.17 τουτο δε ως έγενετο, πάντα αυτών τα πρήγματα συνετετάρακτο παρέστησαν 18 δε, έπὶ μισθώ 19 τοῖσι τέκνοισι, έπ' οἶσι έβούλοντο οι 'Αθηναίοι, ώστε έν πέντε ημέρησι έκχωρησαι έκ της 'Αττικής, μετά δὲ, ἐξεχώρησαν 20 ἐς Σίγειον 21 τὸ ἐπὶ τῷ Σκαμάνδρω, ε άρξαντες μεν 'Αθηναίων έπ' έτεα έξ τε καὶ τριήκον-

tiem, in qua dimicaturus erat, arboribus prostratis impedivit, et inviam equiti fecit, Frontinus, Str. ii. 2, 9. L. οί Λάκωνες έλθόντες δορί πολλούς μέν άνδρας Θετταλών ἀπώλεσαν, πολλούς δ' έταίρους 'Ιππίου καὶ ξυμμάχους, ξυν-εκμαχοῦντες τῆ τόθ' ἡμέρα μόνοι, κάλευθέρωσαν, Aristophanes, L. 1150.

9. ὑπὲρ] above, i. e. more than.

M. G. G. 582. b.

10. ωs είχον] as they were, i. e. instantly; Achilles Tatius, ii. Sophocles, An. 1120. Burgess, on D. M. C. p. 355. L.

11. ioùs] the same as ioù, i. 207. S. It is of very frequent occurrence in

Homer, as Il. M. 106, &c. p. 192. n. 75. 12. Πελασγικώ] The Pelasgi built the wall surrounding the Acropolis, vi. 137. L. Thucydides, ii. 17. W. The latter author is speaking of a space of ground below the Pelasgic wall, at the foot of the rocks on the northern side of the Acropolis; where the dwellings of the Pelasgi might have been situated, while they were building the fortifications of the citadel. A skill in building appears to have characterized the Pelasgian race. AR.

13. οὐδέν τι πάντως] νί, 3. οὐδέν π., ν. 34. Ι. οὐδέν τι μᾶλλον, iv. 118.

14. ἡ αύτὴ αὕτη] the very same.

15. σύμμαχος] τὸ δὲ τοῖσι Πέρσησί τε ην σύμμαχον, και τοῖσι Σκύθησι άντίξοον, iv. 129. IV.

16. ὑπεκτιθέμενοι] while being clandestinely removed, in the act of being privately removed. Thucydides, i. 89. Demosthenes, de F. L. p. 73. Æneas T. 10. V. Sophocles, E. 299. ὑπεκπέμπειν, Euripides, M. 6. 14. hunc Priamus furtim mandarat alendum Threïcio regi; cum jam diffideret armis, cingique urbem obsidione videret, Virgil, Æ. iii. 49. CAS.

17. ἥλωσαν] Andocides, de Myst., speaks of a victory at Pallenium, which restored liberty to Athens: if he alludes to this capture, the children must have had a large escort, which seems incompatible with the design of sending them away private-

ly. L.

18. παρέστησαν] p. 121. n. 44. 19. ἐπὶ μισθῷ] p. 34. n. 26.

20. ἐξεχώρησαν | τυραννεύσας έτη τρία 'Ιππίας έτι 'Αθηναίων, και παυθείς έν τῷ τετάρτῳ ὑπὸ Λακεδα:μονίων καὶ 'Αλκμαιωνιδών των φευγόντων, έχώρει ύπόσπονδος ές Σίγειον, Thucydides, vi. 59. IV.

21. Σίγειον] v. 94. IV. Sigeum, now Gaurkioi, was situated on a promontory of the same name, now Cape Jenisari. L. A.

22. Σκαμάνδρφ] δυ Ξάνθου καλέ-

τα. 23 οὕτω μὲν 'Αθηναῖοι τυράννων ἀπαλλάχθησαν. ὅσα δὲ, ἐλευθερωθέντες, ἔρξαν ἢ ἔπαθον ἀξιόχρεα ἀπηγήσιος, πρὶν ἢ Ἰωνίην τε ἀποστῆναι ἀπὸ Δαρείου, καὶ 'Αρισταγόρεα τὸν Μιλήσιον, ἀπικόμενον ἐς 'Αθήνας, χρῆσαι σφέων βοηθέειν, ταῦτα πρῶτα φράσω.

LXVI. 'Αθῆναι, ἐοῦσαι καὶ πρὶν μεγάλαι, τότε, ἀπαλλαχθεῖσαι τυράννων, ἐγίνοντο μέζονες. ἐν δὲ αὐτῆσι δύο ἄνδρες ἐδυνάστευον, Κλεισθένης τε, ἀνὴρ 'Αλκμαιωνίδης, ὅσπερ δὴ λόγον ἔχει ²⁴ τὴν Πυθίην ἀναπεῖσαι, καὶ Ἰσαγόρης ὁ²⁵ Τισάνδρου, οἰκίης μὲν ἐων δοκίμου, ἀτὰρ τὰ ἀνέκαθεν οὐκ ἔχω φράσαι θύουσι δὲ οἱ συγγενέες αὐτοῦ Διὰ Καρίφ.²⁶ οὖτοι οἱ ἄνδρες ἐστασίασαν περὶ δυνάμιος ἐσσούμενος δὲ, ὁ Κλεισθένης τὸν δῆμον προσεταιρίζεται μετὰ δὲ, τετραφύλους ²⁷ ἐσντας 'Αθηναίους δεκαφύλους ²⁸ ἐποίησε, τῶν Ἰωτος ²⁹ παίδων, Γελέοντος ³⁰ καὶ Αλγικύρεος ³¹ καὶ 'Αργάδεω ³² καὶ

ovoι θεοl, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον, Hom. II. T. 74. T. It is still called Scamandro, or Palescamandria "old Scamander," L. or Mendere. R. Its waters have still the "yellow" colour, which obtained it the name of Xanthus. A.

23. ἐπ' ἔ. ἔξτε καὶ τρ.] ἡ τῶν Πεισιστρατιδῶν τυραννὶς 'Αθήνησιν οὐκ ἐγένετο συνεχὴς, δὶς γὰρ ἔφυγε Πεισίστρατος τυραννῶν' ὥστε ἐν ἔτεσι λγ', ιζ' ἔτη τούτων ἐτυράννευσεν' ιή δὲ οἱ παίδες ιὧστε τὰ πάντα ἐγένετο ἔτη λε', Aristotle, P. v. 12. W. The thirtysixth year had probably commenced. L. Scholiast on Aristoph. V. 502. S.

24. ὅσπερ—λόγον ἔ.] the same as ὅνπερ λόγος ἔ., vii. 5. So ἔ. φάτιν Διονυσοφάνης, ix. 84. and ἡ φάτις μιν ἔ., vii. 3. οὐκέτι δυσκέλαδος φάμα γυναϊκας έξει, Euripides, M. 419. W.

25. 8] B. 289.

26. Διὶ Καρίφ] ἀποδεικνῦσι ἐν Μυλάσοισι Διὸς Καρίου ἰρὸν ἀρχαῖον, τοῦ Μυσοῖσι καὶ Λυδοῖσι μέτεστι, ὡς κασιγνήτοισι ἐοῦσι τοῖσι Καρσὶ, i. 171. W. Strabo, xiv.p. 659. n. The same community of religious rites naturally belonged to men of the same blood. ΔR. The Carians were proverbially a servile mercenary race, Aristides, t. iii. p. 256. Cicero, pro L. Fl. 27. Euripides, C. 647. V. Plutarch censures Herodotus for casting this stigma on Isagoras, but he does not attempt to disprove it: L. and, after all, it is not evident that the Carians

stood so low in the estimation of Herodotus, as they appear to have sunk subsequently. In i. 171.he says, that in the time of Minos το Καρικου ἢυ ἔθνος λογιμώτατον τῶν ἐθνέων ἀπάντων μακρῷ μάλιστα: and here he is alluding to the remote ancestors of Isagoras. Cicero, in speaking of Phrygia, Mysia, and Lydia, represents the people of these three nations as being proverbially servile, and despicable, in no less a degree than the Carians.

27. τετραφύλουs] p. 32. n. 4. Erichthonius named the tribes Dias, Athenias, Posidonias, and Hephæstias; Erechtheus gave them names from the four sons of Ion. L. The object of Clisthenes was to throw impediments in the way of a coalition between any two of the tribes; Scholiast on Aristid. Pan, t. i. p. 336. V. 28. δεκαφύλουs] When Antigonus

28. δεκαφύλουs] When Antigonus and Demetrius freed the Athenians from the Macedonian voke, they increased the number of the tribes to twelve; Potter, i. 9.

29. "Iwvos] Euripides, Ion 1575.

30. Γελέοντος] The Cyzicene marble, described by Count Caylus, names the four tribes of Cyzicus, Geleontes, Argades, Ægicores, and Hopletes; these denominations they derived, through Miletus their parent state, from Athens. The first name may be derived from γελέν, i. e. λάμπειν, ἀνθεῖν, αἴθειν, Hesychius. D. refers the etymology of γελῶν το ἕλη "the warmth and splendor of the

"Οπλητος, 33 ἀπαλλάζας 34 τὰς ἐπωνυμίας, ἐπιχωρίων δ' ἐτέρων ἡρώων ἐπωνυμίας 35 ἐξευρων, πάρεξ Αίαντος 36 τοῦτον ἐὲ, ἄτε ἀστυγείτοτα καὶ σύμμαχον, ξεῖνον ἐόντα, προσέθετο.

LXVII. Ταῦτα δὲ, δοκέειν ³⁷ ἐμωὶ, ἐμιμέετο ὁ Κλεισθένης οὖτος τὸν ἐωυτοῦ μητροπάτορα, Κλεισθένεα τὸν Σικυῶνος τύραντον.

LXIX. 'Ως γὰρ δὴ τὸν 'Αθηναίων δῆμον, πρότερον ἀπωσμένον, τότε πάντα πρὸς τὴν ἐωυτοῦ μοῖραν προσεθήκατο, τὰς φυλὰς μετωνόμασε καὶ ἐποίησε πλεῦνας ἐξ ἐλασσόνων, δέκα τε δὴ φυλάρχους ¾δ ἀντὶ τεσσέρων ἐποίησε, δέκα δὲ κὰὶ τοὺς δήμους ¾9 κατένεμε ἐς τὰς φυλάς ἢν τε, τὸν δῆμον προσθέμενος, πολλῷ κατύπερθε τῶν ἀντιστασιωτέων.

LXX. Έν τῷ μέρει 40 δὲ ἐτσούμενος, ὁ Ἰσαγόρης ἀντιτεχνᾶται τάδε· ἐπικαλέεται Κλεομένεα τὸν Λακεδαιμόνιον, γενόμενον ἐωυτῷ

sun," or to σέλας. LE. supposes it to have been properly said of what was " brilliant and splendid :" hence the beautiful Italian metaphor il lampeggiar del angelico riso. The Geleontes therefore would be the illustrious families, the λαμπροί οτ εὐπατρίδαι. W. Plutarch writes the name Teleontes, and explains it as meaning " husbandmen." MUS. This tribe. according to Wachsmuth, corresponded to Cecropia or Cranais. Its name appears to indicate a sacred order, the priests of Athens and Eleusis, including also the cultivators of their lands, and their dependants employed in trades and mechanical arts. Strabo calls the four tribes " agriculturists, artificers, priests, and soldiers." AR.

31. Alγικόρεοs] MUS. and L. think the Ægicores were the priests. Euripides derives the name from the Ægis of Minerva, Ion 1580. According to Plutarch, they were goutherds; W. the herdsmen or shepherd people of the bighlands. Wachsmuth identifies them with the tribe Diacria or Autochthon. AR.

32. 'Αργάδεω] The Argades were artificers, L. or agriculturists, W. Wachsmuth considers them to have been the land-owners of the lowlands; the same with Actea, or Atthis. It may be a question whether they were not rather the race of Pelasgian artificers naturalized and swelled by

the accession of natives. AR.

33. "Οπλητος] The Hopletes, or Hoplitæ, were the military caste. L.

34. ἀπαλλάξας] discarding. 35. ἐπωνυμίας] λαβών ρ΄ ἡρώων ὀνό. ματα ήλθεν είς Πυθίαν, μαθείν βουλόμενος έκ ποίων ονομάτων καλέσει τὰς φυλάς, ας μέλλει κτίζειν λαβών τον χρησμον καὶ ἐλθών ᾿Αθήνησι, ἐποίησε ι΄ φυλάs, Scholiast on Ar. Pan, t. i. p. 336. V. The ten chosen by the Pythian were Κεκροπίς, Έρεχθητς, Πανδίονις, Αίγητς, from Cecrops, Ereclitheus, Pandion, and Ægeus, kings of Athens; Acourls, from Leon an Athenian; 'Ακαμαντίς, 'Ιπποθοωντίς, 'Αντιοxls, Olunts, from Acamas son of Theseus, Hippothoon son of Neptune, Antiochus son of Hercules, and Eneus son of Pandion; and Alartls. Pollux, vii, 9.

36. Aĭavτos] This Ajax was son of Telamon king of Salamis, and consequently first cousin to Achilles. A.

37. δοκέειν] p. 36. n. 48.

38. $\phi \nu \lambda d \rho \chi o v s$] tribunes; who, in war, commanded the infantry, as the $T \pi \pi a \rho \chi o s$ did the cavalry. SCHN. LAU.

39. δήμους] p. 35. n. 33. The order of the words is κατένεμε δὲ καὶ τοὺς δ. ἐς τὰς τ΄ φυλάς. W. Besides which, πολλοὺς ἐφυλέτευσε ξένους καὶ δούλους μετοίκους, Aristotle, P. iii. 1, or 2. δήμος in the singular denotes "the people of Athens" at large.

40. ἐν τῶ μέρεῖ] p. 13. n. 69.

ξείνον ἀπὸ τῆς Πεισιστρατιδέων πολιορκίης, τὰ μέν δή πρώτα πέμπων ὁ Κλεομένης ές τὰς 'Αθήνας κήρυκα, έξέβαλλε 41 Κλεισθένεα καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλους πολλούς 'Αθηναίων, " τοὺς ἐναγέας" ἐπιλέγων.42 ταῦτα δὲ πέμπων έλεγε ἐκ διδαχῆς τοῦ Ἰσαγόρεω οἱ μὲν γαρ 'Αλκμαιωνίδαι και οι συστασιώται αυτών είχον αιτίην 43 του φόνου τούτου αὐτὸς δὲ οὐ μετεῖχε, οὐδ' οἱ φίλοι αὐτοῦ.

LXXII. Κλεομένης δε ώς πέμπων εξέβαλλε Κλεισθένεα καί τους έναγέας, Κλεισθένης μέν αυτός υπεξέσχε μετά δέ, ουδέν ήσσον παρην ές τας 'Αθήνας ο Κλεομένης, ου συν μεγάλη χειρί. άπικόμενος δε, άγηλατέει 44 επτακόσια επίστια 'Αθηναίων, 45 τα οί ύπέθετο ο Ίσαγόρης, ταῦτα δὲ ποιήσας, δεύτερα την βουλην 46 καταλύειν έπειρατο, τριηκοσίοισι δέ τοισι Ίσαγύρεω στασιώτησι τάς άρχας ένεχείριζε. άντισταθείσης δε της βουλης και ου βουλομένης πείθεσθαι, ό τε Κλεομένης και δ Ίσαγόρης και οι στασιώται αυτού καταλαμβάνουσι την ακρόπολιν. 47 'Αθηναίων δε οι λοιποί, τα αυτά φρονήσαντες, επολιώρκεον αυτούς ημέρας δύο τη δε τρίτη ύπόσπονδοι έξέργονται έκ της γώρης, όσοι ήσαν αυτών Λακεδαιμόνιοι, τους δε άλλους 'Αθηναίοι κατέδησαν την έπὶ θανάτω ούτοι μέν νυν δεδεμένοι έτελεύτησαν.

LXXIII. 'Αθηναΐοι δέ μετά ταῦτα Κλεισθένεα καὶ τὰ έπτακόσια ἐπίστια, τὰ διωχθέντα ὑπὸ Κλεομένευς, μεταπεμψάμενοι, πέμπουσι άγγέλους ές Σάρδις, συμμαχίην βουλόμενοι ποιήσασθαι προς Πέρσας ήπιστέατο γάρ σφι Λακεδαιμονίους τε και Κλεομένεα έκπεπολεμωσθαι. 48 άπικομένων δε των άγγελων ές τας Σάρδις και λεγέντων τὰ έντεταλμένα, 'Αρταψέρνης ὁ Υστάσπεος, Σαρδίων ύπαρχος, ἐπειρώτα, "τίνες ἐόντες ἀνθρωποι, καὶ πῆ γῆς οἰκημένοι, δεοίατο Περσέων σύμμαχοι γενέσθαι." πυθόμενος δέ προς των άγγέλων, ἀπεκορύφου 49 σφι τάδε "εί μεν διδοῦσι βασιλέι Δαρείω 'Αθη-

41. ἐξέβαλλε] p. 76. n. 10. τοὺς ἐναγεις ήλασε Κλεομένης δ Λακεδαιμόνιος μετά 'Αθηναίων στασιαζόντων, Thucydides, i. 126. V.

42. τους ε. επιλέγων] After verbs signifying "to call," the predicate substantive is accompanied by the article. M. G. G. 266.

43. αλτίην] την κατηγορίαν, Phavorinus. SCHL. v. 73.

44. ἀγηλατέει] διώκει, φυγαδεύει, GL. ὡς ἄγος ἐλαύνει, Hesychius. Sophocles, Œ. R. 402. E.

45. 'Αθηναίων] i. e. οὐ τῶν μετοί-

 $\kappa\omega\nu$. L.

46. την βουλην] There were two senates at Athens, viz. that of the Areopagus, and that of the Five Hundred. Wherever the word βουλή occurs simply, the latter is meant.

47. ἀκρόπολιν] οὐδὲ Κλεομένης, θς αὐτὴν κατέσχε πρῶτος, ἀπῆλθεν ἀψάλακτος άλλ', όμως Λακωνικόν πνέων, φχετο, θωπλα παραδούς εμοί, Aristophanes, L. 273. V.

48. ἐκπεπολεμῶσθαι] p. 142. n. 47.

iv. 120, twice. S.

49. ἀπεκορύφου] προφανώς έλεγε,

ναίοι γην τε και ύδωρ, ο δέ συμμαχίην σφι συνετίθετο εί δέ μη διδούσι, άπαλλάσσεσθαι αυτούς εκέλευε." οι δε άγγελοι, έπι σφεων αὐτῶν βαλόμενοι, " διδόναι" ἔφασαν, βουλόμενοι τὴν συμμαχίην ποιήσασθαι. ούτοι μέν δή, απελθήντες ές την έωυτων, αίτίας μεyálas elyor.

LXXIV. Κλεομένης δέ, ἐπιστάμενος περιυβρίσθαι έπεσι καί έργοισι ύπ' 'Αθηναίων, συνέλεγε έκ πάσης Πελοποννήσου στρατύν, ου φράζων ές το συλλέγει τίσασθαί τε έθέλων τον δημον των 'Αθηναίων, και Ίσαγόρεα βουλόμενος τύραννον καταστήσαι συνεξήλθε γάρ οι ούτος έκ της άκροπόλιος. Κλεομένης τε δή στόλω μεγάλω έσεβαλε ές την Έλευσινα. 50 και οι Βοιωτοί 51 άπο συνθήματος 52 Οιι όην 53 αιρέουσι και 'Youns, 51 δήμους τους έσχατους της 'Αττικής. Χαλκιδέες 55 τε έπὶ τὰ έτερα έσίνοντο έπιόντες χώρους τής 'Αττικής. 'Αθηναίοι δέ, καίπερ άμφιβολίη έχόμενοι, Βοιωτών μέν καὶ Χαλκιδέων ἐς ΰστερον ἔμελλον μνήμην ποιήσεσθαι, 56 Πελοποννησίοισι δέ, έουσι έν Ελευσίνι, άντία έθεντο τα οπλα.57

LXXV. Μελλόντων δε συνάθειν τα στρατύπεδα ές μάχην, Κορίνθιοι μέν πρώτοι σφίσι αὐτοῖσι δύντες λύγον, ώς οὐ ποιοῖεν τά δίκαια, μετεβάλλοντό 58 τε και άπαλλάσσοντο μετά δε. Δημάρητος

told them plainly, Suidas; els κορυφην το τέλος ηγέν, brought the malter to a close, Hesychius; told them summarily. W. 50. Έλευσίνα] The seat of the

Eleusinian mysteries; now Lefs.na.

A. L.

51. Boiwrol] Bootia had antiently many names; it is now called Livadia. Its inhabitants were generally looked upon as a rude and heavy race; though Hesiod, Pindar, and Plutarch, form bright exceptions. A. L.

52. ἀπὸ συνθήματος] in concert.

53. Olvonv] This Enoe was about half way between Thebes and Eleusis; Barthelemy, V. du J. A. L. It was situated somewhere or other in the pass now called Saranda Pota-moi, "Forty Rivers," on the main road from Thebes to Athens. The precise spot is doubtful, some authorities placing it at Gyphto Castro, others at Blachi; perhaps it stood between the two. AR.

54. Totas | From this passage one

might be tempted to suppose Hysiæ was once within the Athenian territory; though there are many objections to such a supposition. L. As there were at least two villages of the name of Enoe, might there not be two of this name, viz. one, which is often mentioned, on the north of Cithæron; and the other, here spoken of, near the site of Blachi? Compare p. 208. n. 73. p. 220. n. 2.

55. Χαλκιδέες Chalcis of Eubœa is now Egripo; L. p. 207. n. 67.

56. μιήμην ποιήσεσθαι] μ. έξειν, ii.

43. ST. to bear in mind. 57. έθεντο τὰ ὅπλα] ἐστρατοπεδεύον-

το, ix. 52 and 53. This phrase arises from the circumstance that the soldiers, while on the march, used to carry their shields slung at their backs; but when they halted, they rested the edge of their bucklers on the ground before them. S. p. 37. n. 62. Thucydides, ii. 2. Xenophon, An. iv. 3, 13 and 19. H. v. 2, 40. 3, 18. 4,

58. μετεβάλλοντο] οἱ Κ., ἄτε δὴ

ο 'Αρίστωνος, ἐων καὶ οῦτος βασιλεὺς Σπαρτιητέων, καὶ συνεξαγαγών τε τὴν στρατιὴν ἐκ Λακεδαίμονος, καὶ οὐκ ἐων διάφορος ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῷ Κλεομένεϊ. ἀπὸ δὲ ταύτης τῆς διχοστασίης ἐτέθη νόμος 50 ἐν Σπάρτη, μὴ ἐξεῖναι ἔπεσθαι ἀμφοτέρους τοὺς βασιλέας, ἔξιούσης τῆς στρατιῆς τέως 60 γὰρ ἀμφότεροι εἴποντο· παραλυσμένου 61 δὲ τούτων τοῦ ἐτέρου, καταλείπεσθαι καὶ τῶν Τυνδαριδέων 62 τὸν ἔτερον· πρὸ τοῦ γὰρ δὴ καὶ οῦτοι ἀμφότεροι, ἐπίκλητοί 63 σφι ἐόντες, εἴποντο. τότε δὴ ἐν τῷ Ἐλευσῖνι ὑρέωντες οὶ λοιποὶ τῶν συμμάχων τούς τε βασιλέας τῶν Λακεδαιμονίων οὺκ ὑμολογέοντας, καὶ Κορινθίους ἐκλιπόντας τὴν τάξιν, οἴχοντο καὶ αὐτοὶ ἀπαλλασσόμενοι.

LXXVII. Διαλυθέντος ὧν τοῦ στόλου τούτου ἀκλεῶς, ἐνθαῦτα ᾿Αθηναῖοι, τίντυσθαι ⁶⁴ βουλόμενοι, πρῶτα στρατηΐην ποιεῦνται ἐπὶ Χαλκιδέας. Βοιωτοὶ δὲ τοῖσι Χαλκιδεῦσι βοηθέουσι ἐπὶ τὸν Ευριπον. ⁶⁵ ᾿Αθηναίοισι δὲ ἰδοῦσι τοὺς βοηθοὺς ἔδοξε ⁶⁶ πρότερον τοῖσι Βοιωτοῖσι ἢ τοῖσι Χαλκιδεῦσι ἐπιχειρέειν. συμβάλλουσί τε δὴ τοῖσι

εὐσεβεῖς, ἤρξαντο ἀναβαλέσθαι τὴν συμμαχίαν, φάσκοντες μηδὲν ἀδικῆσθαι ὑπ' ᾿Αθηναίων, Scholiast on Arist. V.

59. $\nu b\mu os$] Still upon extraordinary emergencies, the kings were wise enough to adhere to the spirit, rather than the letter, of the law; Thucydides, v. 75. Potter, iii. 5.

60. τέως] up to that time.

61. παραλυομένου] being exempted from serving; understand της στρα-

τηίης, vii. 38.

62. Τυνδαριδέων] Castor and Pollux, ix. 73. When the Epizephyrian Locrians applied for aid to the Spartans, the latter answered that they would send τους Διοσκούρους, Zenobius, Cent. ii. 17. Compare c. 80. of this book. τὰ παλαιὰ τῶν Διοσκούρων ἀφιδρύματα οἱ Σπαρτιᾶται "δόκανα" καλούσι they were δύο ξύλα παράλληλα δυσί πλαγίοις ἐπεζευγμένα, Plutarch, π. Φιλ. p. 478. A. IV. Spartans termed the twin heroes, in common discourse, τω Σιώ; and, from the harmony which subsisted between the brothers, they used not only to invoke them to attend their two kings to war, but to send the docana as emblematical and representative of them, for the sake of good omen; σωτηρες όντες κάγαθοι παραστάται, α Tragic poet in Æl. V. H. i. 30. adfuturos præliantibus persuasit Archidamus, Frontinus, i. 11, 9. ώς οἱ Διώσκουροι συμμαχήσοντες ήκοιεν, Polymus, i. 41, 1. ii. 31, 4. V. It became necessary of course to separate the docana, when one of the Tyndaridæ was to be left behind in Sparta. L.

63. ἐπίκλητοι] σύμμαχοι, Hesy-

chius. L. Compare v. 80.

64. τίννυσθαι] understand τοὺς έχθοούς.

G5. Εὔριπον] from εὖ and ρίπτειν. ex patenti utrimque coactum in angustias mare, speciem intuenti primo gemini portus in ora duo versi præbuerit: sed haud facile alva infestior classi statio est: nam et venti ab utriusque terræ præaltis montibus subiti ac procellosi se dejiciunt; et fretum ipsum Euripi non septies die, sicut fama fert, temporihus statis reciprocat; sed temere, in modum venti, nunc huc nunc illuc verso mari, velut monte præcipiti devolutus torrens rapitur: ita noc nocte nec die quies navibus datur, Livy, xxviii. 6. Λ.

66. ἔδοξε] The position of the Bœotians rendered this determination ne-

cessary. LAU.

Βοιωτοϊσι οι 'Αθηναΐοι, καὶ πολλῷ ἐκράτησαν' κάρτα δὲ πολλοὺς φονεύσαντες, ἐπτακοσίους αὐτῶν ἐΖώγρησαν, τῆς δὲ αὐτῆς ταύτης ἡμέρης οι 'Αθηναῖοι, διαβάντες ἐς τὴν Εὔβοιαν, συμβάλλουσι καὶ τοῖσι Χαλκιδεῦσι' νικήσαντες δὲ καὶ τούτους, τετρακισχιλίους κληρούχους ⁶⁷ ἐπὶ τῶν ἰπποβοτέων ⁶⁸ τῆ χώρη λείπουσι' οι δὲ ἰπποβόται ἐκαλέοντο οι παχέες ⁶⁹ τῶν Χαλκιδέων. ὅσους δὲ καὶ τούτων ἐΖώγρησαν, ἄμα τοῖσι Βοιωτῶν ἐΖωγρημένοισι εἶχον ἐν φυλακῆ, ἐς πέδας ⁷⁰ δήσαντες' χρόνῷ δὲ ἔλυσάν σφεας, διμνέως ⁷¹ ἀποτιμησάμενοι, τὰς δὲ πέδας αὐτῶν, ἐν τῆσι ἐδεδέατο, ἀνεκρέμασαν ἐς τὴν ἀκρόπολιν' αἴπερ ἔτι καὶ ἐς ἐμὲ ἦσαν περιεοῦσαι, ⁷² κρεμάμεναι ἐκ τειχέων περιπεφλευσμένων ⁷³ πυρὶ ὑπὸ τοῦ Μήδου, ἀντίον δὲ τοῦ μεγάρου ⁷⁴ τοῦ πρὸς ἑσπέρην τεπραμμένου, καὶ τῶν λύτρων τὴν δεκάτην ἀνέθηκαν, ποιησάμενοι τέθριππον χάλκεον ⁷⁵ τὸ δὲ ἀριστε-

67. κληρούχους] The word κληροῦχος denotes one who takes possession, as a colonist, of a portion of land, conquered from the enemy, that has been allotted to him. SCHN. LAU. γεωργούς, GL. κληρουχέοντας, vi. 100.

68. iπποβοτέων] compounded of lππος "a horse" and βόσκειν "to nourish;" Ίππους τρεφόντων, Scholiast on Eur. O. 996. Χαλκιδέων τους ίπποβότας λεγομένους, πλούτω και δόξη διαφέροντας, Plutarch, Cam. p. 164. F. W. Very opulent families are called οἰκίαι τεθριπποτρόφοι, τί. 35. 125. τῶν πρώτων είναι πολιτών και άρματοτροφησαι, Diogenes L., iv. 17. V. As the pasturage of Eubœa was not abundant, none but very rich persons could maintain horses. Good pasturage was still more scarce in Attica; and the keeping of horses was there ruinous. L. Even at the present day the keeping of horses in those countries is regarded as a mark of wealth. LAU.

69. παχέες] παχεις οι 'Αθηναίοι τους πλουσίους καλουσι συνήθως, Phavori-

nus. L. p. 205. n. 51.

70. ἐs πέδαs] ἐν πέδαις, i. 66. ἐν πέδησι, i. 86. β. ἐs is sometimes put for ἐν. Μ. G. G. 578, 3. so ἐs τὴν ἀκρόπολιν, just below.

71. διμνέως] άποινά ἐστι Πελοποννησίοισι δύο μνέαι τεταγμέναι κατ' άνδρα αλχμάλωτον ἐκτίνειν, vi. 79. W. During the Peloponnesian war the Lacedemonians and Athenians settled the ransom for prisoners at one mina a head; Wilkinson. Two minæ were about 61. 10s.

72. ἦσαν περιεοῦσαι] The Athenians, having conquered the Bootians and Chalcideans τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ἀνέθησαν τὰς πέδας ἐν ἀκροπόλει, αῖς τοὺς αἰχμαλώτους ἔδησαν καὶ χαλκοῦν τέθριππον ἀπότισιν τῶν λύτρων, Scholiast on Arist. Pan. αἰ πέδαι, ἐν τῆσι ἐδεδέατο, ἔτι καὶ ἐς ἐμὲ ἦσαν σῶαι ἐν Τεγέη, περὶ τὸν νηὸν τῆς ᾿Αθηναίης κρεμάμεναι, i. 66. ii. 181. iv. 124. viii. 39. V.

73. περιπεφλευσμένων] i. e. περιπεφλεγμένων, ἐπιπολαίως περικεκαυμένων, καὶ τὴν ἐπιφάνειαν διεφθαρμένων, from φλέειν οτ φλοίειν "to strip off the bark, to flay;" hence "to blister, to scorch." P.

74. τοῦ μεγάρου] p. 20. n. 82. There were two temples on the west of the citadel, one of Agraulos, daughter of Cecrops, and the other of Wingless Victory. What temple Herodotus means is uncertain. L.

75. τέθριππον χάλκεον] A car of bronze with four horses. The propylæa of the citadel were re-built by Pericles, in the most magnificent style, with white marble, and equestrian figures were erected on pedestals at each extremity. This car of bronze formed one of the ornaments; Pausa-

ρῆς χερὸς το Εστηκε πρῶτον ἐσιόντι το ἐς τὰ προπύλαια τὰ ἐν τῆ ἀκροπόλι· ἐπιγέγραπται δέ οἱ τάδε·

ἔθνεα Βοιωτῶν καὶ Χαλκιδέων δαμάσαντες
παῖδες 'Αθηναίων ἔργμασιν ἐν πολέμου,
 δεσμῷ ἐν ἀχλυόεντι σιδηρέῳ ἔσβεσαν ὕβριν ⁷⁸
τῶν ἵππους δεκάτην Παλλάδι τάσδ' ἔθεσαν.⁷⁹

LXXVIII. 'Αθηναίοι μέν τυν ηύξηντο' δηλοί δε οὐ κατ' εν μοῦτον, ἀλλα πανταχή, 80 ἡ ἰσηγορίη 81 ὡς εστι χρῆμα σπουδαίον, εἰ
καί 82 'Αθηναίοι, τυραννευόμενοι μεν, οὐδαμῶν τῶν σφέας περιοικεόντων ἦσαν τὰ πολέμια ἀμείνους, ἀπαλλαχθέντες δε τυράννων, μακρῷ
πρῶτοι ἐγένοντο' δηλοί ὧν ταῦτα, ὅτι κατεχύμενοι μεν, ἐθελοκάκεον, ὡς δεσπότη ἐργαζόμενοι, ἐλευθερωθέντων δε, αὐτὸς ἕκαστος
εωυτῷ προθυμέετο κατεργάξεσθαι.

LXXIX. Ο ὖτοι μέν νυν ταῦτα ἔπρησσον Θηβαῖοι δὲ μετὰ ταῦτα ἐς θεὸν ἔπεμπον, βουλόμενοι τίσασθαι 'Αθηναίους. ἡ δὲ Πυθίη ἀπὸ σφέων μὲν αὐτῶν οὐκ ἔφη αὐτοῖσι εἶναι τίσιν, ἐς πολύφημον ⁸³ δὲ ἐξενείκαντας ἐκέλευε τῶν ἄγχιστα ⁸⁴ δέεσθαι. ἀπελθόντων ὧν θεοπρόπων, ⁸⁵ ἐξέφερον ⁸⁶ τὸ χρηστήριον, ἀλίην ποιησάμενοι ὡς ἐπυνθάνοντο δὲ λεγόντων αὐτῶν "τῶν ἄγχιστα δέεσθαι" εἶπαν οἱ Θηβαῖοι, ἀκούσαντες τούτων " οὐκ ὧν ἄγχιστα ἡμέων οἰκέουσι Ταναγραῖοί ⁸⁷ τε καὶ Κορωναῖοι ⁸⁸ καὶ Θεσπιέες ⁸⁹ καὶ οὖτοί γε, ἄμα ἡμῖν αἰεὶ

nias, i. 28. L.

76. à. χερδε] understand ¿ξ.

77. ἐσιόντι] as you enter. M. G. G. 390. b.

78. ἔσβεσαν ὕβριν] ὕ. χρὴ σβεννύειν μᾶλλον ἡ πυρκαῖὴν, Diogenes L., ix. 2. W.

79. ἔθεσαν] "perhaps ἄνεθεν; see BL. on Æsch. P. 994." Class. Jour. xl. 79. p. 97.

80. πανταχη in every respect; πάντα τρόπου, Suidas. S.

81. ή ίσηγορίη] the right to speak one's sentiments, the privilege of being heard, liberty of speech. L. S.

82. $\epsilon i \, \kappa \alpha i$ denotes the proposition, to which it is prefixed, to be actually true: $\kappa \alpha i \, \epsilon i$ would merely imply an assumption of its truth. HER. on Vig. viii. 6, 6.

83. πολύφημον] πολύφωνον, ήγουν

ἐκκλησίαν ἐν ἦ πολλαὶ φῆμαι καὶ κληδόνες εἰσὶν, Hesychius; ἀγορὴν πολύφημον, Homer, Od. B. 150. W. There
would be no obscurity in this expression. (τὰ χρηστήρια) οἱ θεοπρόποι
ἀπήγγελον ἐς τὸν δῆμον, vii. 142. V.

84. τῶν ἄγχιστα] those nearest them; whether as neighbours or as kinsmen, is left in uncertainty: ἀγχιστευόντων, συγγενῶν, ἐγγὺς ὅντων πρὸς τὸ γένος, Hesychius; Bellanger. M. G. G. 270. a.

85. $\theta \epsilon o \pi \rho \delta \pi \omega \nu$] $\theta \epsilon \omega \rho \hat{\omega} \nu$, persons sent to consult the oracle. L. i. 158. 174.

86. εξέφερον] ανήνεγκαν ες τον δημον, Thucydides, v. 28.

87. Ταναγραῖοι] Tanagra, now Tenagra or Scamino, was the birth-place of Corinna. L.

88. Κορωναΐοι] The ruins of Coronwa now bear the name of Comari. L.

μαχύμενοι, προθύμως συνδιαφέρουσι τὸν πύλεμον; τί δεῖ τούτων γε δέεσθαι; άλλὰ μᾶλλον μὴ οὐ 90 τοῦτο ἦ τὸ χρηστήριον."

LXXX. Τοιαῦτα δη ἐπιλεγομένων, εἶπε δή κοτε μαθών τις '' ἐγώ μοι δοκέω συνιέναι, τὸ ἐθέλει λέγειν ἡμῖν τὸ μαντήϊον. 'Ασωποῦθ λέγονται γενέσθαι θυγατέρες Θήβη θε τε καὶ Αἴγινα θε τουτέων ἀδελφεῶν ἐουσέων, δοκέω ἡμῖν Αἰγινητέων δέεσθαι τὸν θεὸν χρῆσαι τιμωρητήρων γενέσθαι." καὶ, οὺ γάρ τις ταύτης ἀμείνων γνώμη ἐδόκες φαίνεσθαι, αὐτίκα πέμψαντες ἐδέοντο Αἰγινητέων, ἐπικαλεόμενοι κατὰ τὸ χρηστήριόν σφι βοηθέειν, ὡς ἐόντων ἀγχιστέων. οἱ δέ σφι αἰτέουσι ἐπικουρίην τοὺς Αἰακίδας θε συμπέμπειν ἔφασαν.

LXXXI. Πειρησαμένων 95 δε τῶν Θηβαίων κατὰ τὴν συμμαχίην τῶν Αἰακιδέων, καὶ τρηχέως περιεφθέντων 96 ὑπὸ τῶν ᾿Αθηναίων, αὖτις οἱ Θηβαῖοι πέμψαντες, τοὺς μὲν Αἰακίδας σφι ἀπεδίδοσαν, τῶν δὲ ἀνδρῶν ἐδέοντο. Αἰγινῆται δὲ, εὐδαιμονίη τε μεγάλη ἐπαρθέντες, 97 καὶ ἔχθρης παλαιῆς ἀναμνησθέντες ἐχούσης ἐς 98 ᾿Αθηναίους, τότε, Θηβαίων δεηθέντων, πόλεμον ἀκήρυκτον 99 ᾿Αθη-

89. Θεσπιέες] Thespia is now Neo-chori, or Cacosi. L.

90. μη οὐ] Before these words understand φοβέσμαι οτ δέδοικα. ST.

91. 'Ασωπου] The river is now

called Asopo. L.

92. Θήβη] Θήβαις ἐν ἐπταπύλοις Καδμεῖοι νιν οὐκ ἀέκοντες ἄνθεσι μίγνυνον Αἰγίνας ἔκαπι· φίλοισι γὰρ φίλος ἐλθῶν, ξένιον ἄστυ κατέδραμεν, Pindar, Ν. iv.13. χρὴ δ' ἐν ἑ. Θ. τραφέντα Αἰγίνα χαρίτων ἄωτον προνέμειν· πατρὸς οὕνεκα δίδυμαι γένοντο θύγατρες, ᾿Ασωπίδων θ' ὁπλόταται, Ι. νίὶὶ. S. τυγγενεῖς ἡσαν Θηβαῖοι Αἰγινητῶν· Θήβη γὰρ καὶ Αἴγινα ᾿Ασωπίδες, καὶ φασι, Θηβαίοις πολεμοῦσιν ᾿Αθηναίοις ἐκπεσεῖν λόγιον, τοὺς συγγενεῖς ἐλέσθαι συμμάχους, δι' οῦ τοὺς Αἰγινήτας ἑλέσθαι, τοῦτο γὰρ ἐδήλου τὸ ῥῆμα, Scholiast. W. ΗΕ.

93. Aiywa] The island was formerly called Enone and Enopia, now

Engia. A. L.

94. τοὺς Αἰακίδας] ναῦς ἐς Σαλαμῖνα ἐξ Αἰγίνης ἔπλευσεν, ἄγουσα ἐπὶ συμμαχία τοῦ Ἑλληνικοῦ τὸν τῶν Αἰακιδῶν οἶκον, Philostratus, Her. xix. p. 743. Compare viii. 64. 84. The Locrians of Italy in like manner requested Herod.

the aid of Ajax, the son of Oileus, from their kinsmen in Opus; Pausanias, iii. 19. W. Αἴγινα φίλα μᾶτερ, Διζ, καὶ κρέοντι σὺν Αἰακῷ, Πηλεῖ τε, κὰρίστῳ Τελαμῶνι, σύν τ' ᾿Αχιλλεῖ, Pindar, P. viii. 140.

95. πειρησαμένων] for ως δε οί Θηβαίοι, τῆ των Αἰ. συμμαχία πεποιθότες, επειράσαντο τοῖς 'Αθηναίοις συμβαλείν, ST. καὶ περιέφθησαν τρηχέως ὑτ αὐτῶν.

S1. και περιεφθησαν τρηχεως υπ αυτων.
 96. περιεφθέντων] from περιέπειν,
 v. 1. viii, 27. &c. S.

97. ἐπαρθέντες] elated; invited,

Thucydides, i. 42.

98. ἐχούσης ἐς] directed or existing towards, relative to; vi. 2. 19. viii. 144. W. The preposition ἐς often follows ἔχθρη, v. 82. vi. 65. and Thucydides, ii. 68. V., where πρὸς has preceded in the same sense.

ναίοισι ἐπέφερον. ἐπικειμένων γαρ αὐτῶν Βοιωτοῖσι, ἐπιπλώσαντες μακρησι νηυσί ές την 'Αττικήν, κατά μεν έσυραν Φάληρον, κατά δε της άλλης παραλίης πολλούς δήμους ποιεύντες δε ταύτα, μεγάλως 'Αθηναίους έσινέουτο. 100

LXXXIX. Της δέ έχθρης της προς Αίγινήτας 'Αθηναίοισι γενομένης άρχη κατά τὰ είρηται έγένετο. Τότε δη, Θηβαίων έπικαλευμένων, προθύμως των περί τὰ ἀγάλματα γενομένων ἀναμιμνησκόμενοι, οι Αλγινήται έβοήθεον τοΐοι Βοιωτοΐοι. Αλγινήται τε δή έδήευν της 'Αττικής τα παραθαλάσσια. 1 και 'Αθηναίοισι, όρμεωμένοισι έπ' Αλγινήτας στρατεύεσθαι, ήλθε μαντήϊον έκ Δελφων, " έπισχόντας ἀπὸ τοῦ Αίγινητέων ἀδικίου τριήκοντα ἔτεα.2 τῶ ἐνὶ καὶ τριηκοστώ, 3 Αἰακώ τέμενος 4 ἀποδέξαντας, ἄρχεσθαι τοῦ πρὸς Αλγινήτας πολέμου καί σφι χωρήσειν τα βούλονται. ην δε αὐτίκα έπιστρατεύωνται, πολλά μέν σφεας έν τῷ μεταξύ τοῦ χρόνου πείσεσθαι, πολλά δὲ καὶ ποιήσειν τέλος μέντοι καταστρέψεσθαι."5 ταῦτα ως ἀπενειχθέντα ήκουσαν οι 'Αθηναΐοι, τω μεν Αλακώ τέμενος ἀπέδεξαν τοῦτο, τὸ νῦν ἐπὶ τῆς ἀγορῆς ϊδρυται τριήκοντα δὲ έτεα οὐκ ἀνέσχοντο ἀκούσαντες ὅκως χρεων είη ἐπισχεῖν, πεπονθύτας προς 6 Αίγινητέων ανάρσια.7.

ΧC. Ές τιμωρίην δέ παρασκευαξομένοισι αυτοίσι, έκ Λακεδαιμονίων πρηγμα έγειρόμενον, έμπόδιον έγένετο. πυθόμενοι γάρ οί Λακεδαιμόνιοι τὰ ἐκ τῶν 'Αλκμαιωνιδέων ἐς τὴν Πυθίην μεμηχανημένα, καὶ τὰ ἐκ τῆς Πυθίης ἐπὶ σφέας τε καὶ τοὺς Πεισιστρατίδας.

100. ἐσινέοντο] iv. 123. ix. 48. 85. W. The antiquity of $\epsilon \omega$ as a general form is shown by the futures which still end in ήσω, as μελλήσω, βουλήσω.

1. τὰ παραθαλάσσια Palæphatus supplies the ellipsis τ. π. χωρία, F.

xxix. 4. F. B. 328.

2. ἐπισχόντας — ἔτεα] that, after restraining themselves for thirty years reckoning from the wrong done by the Æginetæ, &c. W. The example from Virgil, p. 80. n. 56. would have been more apposite to the present construction of the genitive.

3. τῷ ἐνὶ καὶ τριηκοστῷ] in the oneand-thirtieth year; not τῷ πρώτῳ καὶ T. in the first-and-thirtieth. H. on

Vig. iii. 2, 13.

4. τέμενος] from τέμνειν "to cut." The sacred precincts consisted of three

parts: (1) T., the consecrated close, (surrounded by a high and massy wall with a portico frequently at the entrance) consisting of the plot of ground in which the temple was situated, and in this resembling our church-yards; it was generally laid out as a grove: (2) ispov, the temple: and (3) vads, the shrine where the deity more immediately "dwelt." BLO. SCHL.

5. καταστρέψεσθαι] In this passage many prefer the first aorist: compare HER. on Vig. vi. 1, 18. M. G. G.

506, 2. p. 30. n. 75.

6. πρός] for ὑπὸ, iii. 74. G. vii. 209. M. G. G. 590, 6. α. πεποίηται πρός Τρώων, Homer, 11. Z. 57. 7. ἀνάρσια] The order of the words

is οὐκ ἀνέσχοντο ἀκ. δ. χ. εἴη (αὐτοὺς), π. άν. πρός Αί., ἐπ. λ' ἔτεα. LAU.

συμφορήν ἐποιεῦντο διπλην, ὅτι τε ἄνδρας ξείνους σφίσι ἐόντας ἐξεληλάκεσαν ἐκ τῆς ἐκείνων, καὶ ὅτι ταῦτα ποιήσασι χάρις οὐδεμία ἐφαίνετο πρὸς τῶν ᾿Αθηναίων. ἔτι τε πρὸς τούτοισι, ἐνῆγόν σφεας οἱ χρησμοὶ,^β λέγοντες πολλά τε καὶ ἀνάρσια ἔσεσθαι αὐτοῖσι ἐξ ᾿Αθηναίων, τῶν πρότερον μὲν ἦσαν ἀδαέες, τότε δὲ, Κλεομένεος κομίσαντος ἐς Σπάρτην, ἐξέμαθον. ἐκτήσατο δὲ ὁ Κλεομένης ἐκ τῆς ᾿Αθηναίων ἀκροπόλιος τοὺς χρησμοὺς, τοὺς ἔκτηντο μὲν πρότερον οἱ Πεισιστρατίδαι, ἐξελαυνόμενοι δὲ ἔλιπον ἐν τῷ ἰρῷ· ٩ καταλειφθέντας δὲ ὁ Κλεομένης ἀνέλαβε.

ΧCΙ. Τότε δὲ, ὡς ἀνέλαβον οἱ Λακεδαιμόνιοι τοὺς χρησμοὺς, καὶ τοὺς ᾿Αθηναίους ἐώρεον ¹ο αὐζομένους, καὶ οὐδαμῶς ἐτοίμους ἐόντας πείθεσθαι σφίσι, τόφ λαβόντες, ὡς, ἐλεύθερον μὲν ἐὐν, τὸ γένος τὸ ᾿Αττικὸν ἱσόβροπον ¹¹ τῷ ἐωυτῶν ἃν γίνοιτο, κατεχόμενον δὲ ὑπὸ τυραννίδος, ἀσθενὲς καὶ πειθαρχέεσθαι ἐτοῖμον μαθύντες δὲ ¹² τούτων ἔκαστα, μετεπέμποντο Ἱππίην τὸν Πεισιστράτου ἀπὸ Σιγείου τοῦ ἐν Ἑλλησπόντφ, ἐς δ καταφεύγουσι¹³ οἱ Πεισιστρατίδαι. ἐπεί τε δέ σφι Ἱππίης καλεύμενος ἢκε, μεταπεμψάμενοι καὶ τῶν ἄλλων συμμάχων ἀγγέλους, ἔλεγόν σφι Σπαρτιῆται τάδε '' "Ανδρες σύμμαχοι, συγγινώσκομεν αὐτοῖσι ἡμῖν οὐ ποιήσασι¹⁴ ὀρθῶς' ἐπαρ-

8. οἱ χρησμοὶ] These oracles were analogous to the Sibylline books at Rome, which were kept in the Capitol; and among them in all probability were the verses of Musaus, mutilated and interpolated by Onomacritus: vii. 6. W. Besides which there were perhaps some of Bacis and of Amphilytus. It appears that certain sacred books, in which the safety of the state was supposed to consist, were entrusted to the custody of the Areopagus: Dinarchus, Dem. p. 91. L. χρησμῶν ἀσιδοὺν πάντας εἰς ἐν ἀλίσας, ἤλεγξα καὶ βέβηλα καὶ κεκρυμμένα λόγια παλαιὰ, τῆδε γῆ σωτήρια, Euripides, Her. 404. MUS.

9. dv to ipo] of Minerva. L.

10. ¿ápeov] Our author having stated the pretext for the war, now proceeds to develop its true cause. The Lacedamonians, actuated by an ambitious jealousy which could brook no rival, were ever endeavouring to impose on others the yoke which they disdained themselves. They were haughty and imperious to their sub-

jects; vexatious and oppressive to their neighbours; and, in forming alliances, more influenced by expediency than by a sense of honour. V.

11. Ισόρροπον] of equal weight in the balance of power. The Spartans aided Thebes by way of making it a counterpoise to Athens; νομίζοντες τὰς Θήβας, ἐὰν αὐξήσωσιν, ἔσεσθαι τῆ τῶν ᾿Αθηναίων ὥσπερ ἀντίπολίν τινα, Diodorus, xi. 81. V. By the same metaphor Cimon speaks of Athens as ἐτερόζυγα, Plutarch, xvi. SCHN.

12. 86] here is not adversative, but is equivalent to the enclitic conjunc-

tion vuv, then. S.

13. καταφεύγουσι] It is not unusual with our author to recall to the recollection of his readers facts which he has already mentioned. S.

14. ποιήσασι] The participle after verbs of "consciousness" may agree either with the nominative to the verb, or with the dative of the reflective pronoun. M. G. G. 547, 2. BL. on Æsch. Ch. 210.

θέντες γὰρ κιβδήλοισι 15 μαντηΐοισι, ἄνδρας ξείνους ἐόντας ἡμῖν τὰ μάλιστα, καὶ ἀναδεκομένους 16 ὑποχειρίας παρέξειν τὰς ᾿Αθήνας, τούτους ἐκ τῆς πατρίδος ἐξηλάσαμεν καὶ ἔπειτα, ποιήσαντες ταῦτα, δήμφ ἀχαρίστφ παρεδώκαμεν τὴν πόλιν ος, ἐπεί τε δι' ἡμέας ἐλευθερωθεὶς ἀνέκυψε, ἡμέας μὲν καὶ τὸν βασιλέα ἡμέων περιϋβρίσας ἐξέβαλε, δύξαν δὲ φύσας αὐζάνεται 17 ὅστε ἐκμεμαθήκασι μάλιστα μὲν οὶ περίοικοι αὐτῶν Βοιωτοὶ καὶ Χαλκιδέες, τάχα δέ τις καὶ ἄλλος ἐκμαθήσεται ἁμαρτών. 18 ἐπεί τε δὲ 19 ἐκεῖνα ποιήσαντες ἡμάρτομεν, νῦν πειρησόμεθά σφεας ἄμα ὑμῖν, ἀκεόμενοι, 20 τίσασθαι αὐτοῦ γὰρ τούτου εἵνεκεν τόνδε τε τὸν Ἱππίην μετεπεμψάμεθα καὶ ὑμέας ἀπὸ τῶν πολίων, ἵνα, κοιι ῷ τε λόγφ καὶ κοινῷ στόλφ ἐσαγαγόντες αὐτὸν ἐς τὰς ᾿Αθήνας, ἀποδῶμεν τὰ καὶ ἀπελόμεθα. "

XCII. Οἱ μὲν ταῦτα ἔλεγον τῶν δὲ συμμάχων τὸ πλῆθος οὐκ ἐνεδέκετο τοὺς λόγους. οἱ μέν νυν ἄλλοι ἡσυχίην ἦγον Κορίνθιος δὲ Σωσικλέης ἔλεξε τάδε (1.) " Ή δὴ ει ὅ τε οὐρανὸς εε ἔσται ἔνερθε

15. κιβδήλοισι] counterfeit. In a war with the Chians, the Athenians stamped the base coin of the former people with χ; hence it was called χίβδηλον, "manifest by the letter chi." In process of time the word was softened down to κίβδηλον; Scholiast on Arist. Av. 158. L.

16. ἀναδεκομένους] taking it upon themselves, undertaking; ὑπισχνουμένους, ὑποδεχομένους. Compare Thucydides, viii. 81. Theophrastus, Ch. xii. DU. ὑποσχομένους, Plutarch,

t. ii. p. 860. F. V.

17. δόξαν—φύσας αὐξάνεται] after begetting self-conceit, is growing great; i. e. having grown conceited, is aggrandizing itself. S. Sophocles, E. C. 804. E. 1492. W. δόξα vain-glory is opposed to εὕκλεια and ἀρετή, Euripides, An. 319. V. φύειν seems to

be put for exew, ii. 68. ST.

18. ἐκμαθήσεται ἀμαρτὰν] will learn that he has done wrong, M. G. G. °548, 3. p. 172. n. 21. if he gives offence, L. unless he adopts wise measures, S. The first interpretation is the most simple, if the words are taken by themselves: had the speech concluded with them, that of L. would have been preferable; but the use of ἡμάρτομεν immediately afterwards corroborates S.'s version, qui recta non

inierint consilia, and in this case a. will be much the same as οὐ ποιήσας ὀρθῶς at the beginning of the speech.

19. ἐπεί τε δε] v. 18. but since.

20. ἀκεόμενοι] iii. 40. βουλόμενοι ἀκέσασθαι τὴν ἁμαρτάδα, i. 167. Either this substantive or τὰ ἡμάρτομεν may be understood here. W. S.

ἢ δὴ] surely now; expressive of surprise and indignation: ἢ δὴ λοί-για Γέργα τάδ' ἔσσεται, οὐδ' ἔτ' ἀνεκτὰ, εἰ δὴ σφὼ ἕνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὧδε, Homer, II. A. 573. H. i.

22. 8 Te obpards] In caput alla suum labentur ab æquore retro flumina; conversis solque recurret equis: terra feret stellas; cælum findetur aratro; unda dabit flammus; et dabit ignis aquas: omnia naturæ præpostera legibus ibunt; parsque suum mundi nulla tenebit iter: omnia jam fient, fieri quæ posse negabam; et nihil est, de quo non sit habenda fides, Ovid. 1. Tr. viii. 1. W. άνω ποταμών ίερων χωροῦσι παγαί, και δίκα και πάντα πάλιν στρέφεται, Euripides, M. 411. Sup. 530. πρόσθε γάρ κάτω γης είσιν άστρα, γη τ' άνεισ' es alθέρα, Philo J. p. 537, &c. V. Theocritus has given a pastoral turn to the hyperbole in the following beautiful lines: vũν la μεν φορέοιτε βάτοι, φορέοιτε δ' ἄκανθαι, ά δὲ καλά νάρκισσος έπ' άρκεύθοισι κομάσαι.

της γης, και ή γη μετέωρος ύπερ του ούρανου, και οι άνθρωποι νομόν έν θαλάσση έξουσι, και οι ιχθύες τον πρότερον ανθρωποι, ότε γε ύμεις, ω Λακεδαιμόνιοι, ισοκρατίας 23 καταλύοντες, τυραννίδας ές τας πόλις κατάγειν παρασκευάζεσθε τοῦ οὕτε άδικώτερον οὐδέν έστι κατ' άνθρώπους, ούτε μιαιφονώτερον. εί γαρ δή τοῦτό γε δοκέει ὑμῖν είναι χρηστόν, ώστε τυραγγεύεσθαι τας πόλις, αὐτοὶ πρώτοι τύραγγον καταστησάμενοι παρά σφίσι αὐτοῖσι, οὕτω καὶ τοῖσι ἄλλοισι δί-Ζησθε κατιστάναι νον δέ, αυτοί άπειροι έύντες τυράννων, καί φυλάσσοντες δεινότατα τούτο έν τη Σπάρτη μή γενέσθαι, παραχρασθε ές τους συμμάχους. 24 εί δε αυτοί εμπειροι εατε, κατάπερ ήμεις, είχετε 25 αν περί αυτού γνώμας αμείνονας συμβάλλεσθαι ήπερ νῦν. (7.) Ήμέας δὲ τοὺς Κορινθίους τότε αὐτίκα θῶμα μέγα είχε, ότε υμέας είδομεν μεταπεμπομένους Ίππίην νύν τε δή καὶ μεζόνως θωμάζομεν λέγοντας ταυτα έπιμαρτυρόμεθά τε έπικαλεόμενοι υμίν θεούς τους Ελληνίους. 26 μη κατιστάναι τυραννίδας ές τας πόλις. οὐκ ὧν²⁷ παύσεσθε, ἀλλα πειρήσεσθε παρα τὸ δίκαιον κατάγοντες Ίππίην, Ίστε υμίν Κορινθίους γε 28 οὐ συναινέοντας."

ΧΟΙΙΙ. Σωσικλέης μὲν ἀπὸ Κορίνθου πρεσβεύων ἔλεξε τάδε. Ίππίης δὲ αὐτὸν ἀμείβετο, ⁵⁹ τοὺς αὐτοὺς ἐπικαλέσας θεοὺς κείνω, "ἢ μὲν Κορινθίους μάλιστα πάντων ἐπιποθήσειν Πεισιστρατίδας, ὅταν σφι ἡκωσι ἡμέραι αἰ κύριαι ἀνιᾶσθαι ὑπ' ᾿Αθηναίων." 'Ἰππίης μὲν τούτοισι ἀμείψατο, οἶά τε τοὺς χρησμοὺς ἀτρεκέστατα ἀνδρῶν

πάντα δ' ἔναλλα γένοιτο, καὶ ἁ πίτυς ὄχνας ἐνείκαι, Δάφνις ἐπεὶ θνάσκει καὶ τὰς κύνας ὅλαφος ἔλκοι, κὴξ ὀρέων τοὶ σκῶπες ἀηδόσι γαρύσαιντο, i. 132. Β 4.

23. ἰσοκρατίαs] Æschines opposes τὴν την καὶ τὴν ἕννομον πολιτείαν of Athens to τὴν ἄνισον πολιτείαν c. Tim. p. 21. τῶν ἴσων καὶ τῶν δικαίων ἐκαστος ἡγεῖται ἐαντῷ μετεῖναι ἐν δημοκρατία, Demosthenes, c. Mid. p. 336. οἶδα Λακεδαιμονίους διὰ τοῦτο κάλλιστα πολιτευρένους, ὅτι μάλιστα δημοκρατούμενοι τυγχάνουσι: ἴδοιμεν γὰρ ὰν παρ' αὐτοῖς τὰς ἰσότητας καὶ τὰς όμοιότητας μάλλον ἡ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἰσχυνούσας, Isocrates, Ar. p. 261. V.

24. παραχρῶσθε ès τ. σ.] you think nothing of it in the case of your allies, i. e. where others only are concerned. M. G. G. 578. understand τοῦτο χενέσθαι. S.

25. είχετε] p. 6. n. 59.

26. Έλληνίους] for Έλληνικούς, the same form occurs, Euripides, Hipp. 1120. V.

27. οὐκ ὧν] p. 106. n. 36.

28. Kopivelous \(\gamma \in \] The Corinthians did not always retain these generous sentiments; at the close of the Peloponnesian war, they were most clamorous for the destruction of Athens: Xenophon, H. ii. 2, 19. L. but we must recollect the ingratitude with which all their former services to this city were requited, and the provocation given by the Athenians in the commencement of that war; Thucydides, i. 40. &c.

29. ἀμείβετο] This verb signifying "to answer" has an accusative of the person, M. G. G. 406, 5. and a dative of the matter, as τούτοισι in these words.

έξεπιστάμενος, οι δε λοιποί τῶν συμμάχων τέως μεν είχον εν ήσυχίη σφέας αὐτούς ἐπεί τε δε Σωσικλέος ἤκουσαν εϊπαντος, έλευθέρως ἄπας τις αὐτῶν, φωνὴν ῥήξας, αἰρέετο τοῦ Κορινθίου τὴν γνώμην, Λακεδαιμονίοισί τε ἐπεμαρτυρέοντο, " μὴ ποιέειν μηδεν νεώτερον περὶ πόλιν Ἑλλάδα." 30 οὖτω μεν ταῦτα ἐπαύσθη.

ΧCIV. Ίππίη δὲ, ἐνθεῦτεν ἀπελαυνομένω, ἐδίδου ³¹ μὲν ᾿Αμύντης ὁ Μακεδων ³² ᾿Ανθεμοῦντα, ³³ ἐδίδοσαν δὲ Θεσσαλοὶ Ἰωλκόν. ὁ δὲ τούτων μὲν οὐδέτερα αἰρέετο, ἀνεχώρεε δὲ ἀπίσω ἐς Σίγειον τὸ εἶλε Πεισίστρατος αἰχμῆ παρὰ Μυτιληναίων, κρατήσας δὲ αὐτοῦ, κατέστησε τύραννον εἶναι παῖδα τὸν ἐωυτοῦ νόθον Ἡγησίστρατον, γεγονότα ἐξ ᾿Αργείης γυναικός ος οὐκ ἀμαχητὶ εἶχε τά περ ἔλαβε παρὰ Πεισιστράτου.

ΧCVI. Ίππίης δὲ ἐπεί τε ἀπίκετο ἐκ τῆς Λακεδαίμονος ἐς τῆν ᾿Ασίην, πᾶν χρῆμα ἐκίνες, ¾ διαβάλλων τε τοὺς ᾿Αθηναίους πρὸς τὸν ᾿Αρταφέρνεα, καὶ ποιέων ἄπαιτα, ὅκως αἱ ᾿Αθῆναι γενοίατο ὑπ᾽ ἐωυτῷ τε καὶ Δαρείῳ. Ἱππίης τε δὴ ταῦτα ἔπρησσε, καὶ οἱ ᾿Αθηναίοι, πυθόμετοι ταῦτα, πέμπουσι ἐς Σάρδις ἀγγέλους, οὐκ ἐῶντες ¾ τοὺς Πέρσας πείθεσθαι ᾿Αθηναίων τοῖσι φυγάσι. ὁ δὲ ᾿Αρταφέρνης ἐκέλευέ σφεας, εὶ βουλοίατο σόοι εἶναι, καταδέκεσθαι ὀπίσω Ἱππίην. οὐκ ὧν δὴ ἐνεδέκοντο τοὺς λόγους ἀποφερομένους ᾿Αθηναῖοι οὐκ ἐνδεκομένοισι δέ σφι δέδοκτο ἐκ τοῦ φαιεροῦ τοῖσι Πέρσησι πολεμίους εἶναι.

ΧCVII. Νομίζουσι³⁶ δὴ ταῦτα,³⁷ καὶ διαβεβλημένοισι ἐς τοὺς Πέρσας, ἐν τοὑτῷ δὴ τῷ καιρῷ ὁ Μιλήσιος ᾿Αρισταγόρης, ὑπὸ Κλεομένεος τοῦ Λακεδαιμονίου ἐξελασθεὶς ἐκ τῆς Σπάρτης, ἀπίκετο ἐς ᾿Αθήνας ἀντη γὰρ ἡ πόλις τῶν λοιπέων ἐδυνάστευε μέγιστα. ἐπελθῶν δὲ ἐπὶ τὸν δῆμον, ὁ ᾿Αρισταγόρης ταυτὰ ἔλεγε, τὰ καὶ ἐν τῆ Σπάρτη, περὶ τῶν ἀγαθῶν τῶν ἐν τῆ ᾿Ασίη καὶ τοῦ πολέμου τοῦ Περσικοῦ, ὡς οὐτε ἀσπίδα οὕτε δόρυ³⁸ νομίζουσι,³⁹ εὐπετέες τε

30. Έλλάδα] i. e. Έλληνίδα; vii. 22. 115, twice; GR. Sophocles, Ph. 226. W.

31. ¿δίδου] offered to give. p. 93. n. 91. p. 76. n. 10. ix. 109. iii. 148. S.

32. Μακεδών] viii. 142. βασιλεύς Μακεδύνων, ix. 44. W.

33. 'Ανθεμοῦντα] Thucydides, ii.

34. πῶν χρημα ἐκίνεε] left no stone unturned.

35. ¿wvres] does not refer to ay-

γέλους, but to the nominative before the verb πέμπουσι. iii. 13. iv. 145. GR. v. 108. W.

36. voul($50v\sigma t$) The dative absolute is used because the action of the verb $\delta\pi^i\kappa\epsilon\tau$ 0 has a reference to the subject of the participle. M. G. G. 562, 2.

37. ταῦτα] c. 49.

38. ούτε ἀσπίδα ούτε δόρυ] The Greeks had three sorts of troops, (1) 'Οπλίται, (2) Ψιλοί, (3) Πελτασταί.

χειρωθήναι είησαν. ταῦτά τε δὴ ἔλεγε καὶ πρὸς τοῖσι τάδε, ὡς οἱ Μιλήσιοι 40 τῶν 'Αθηναίων εἰσὶ ἄποικοι, καὶ οἰκός σφεας εἰη ῥύεσθαι δυναμένους μέγα' καὶ οὐδὲν 41 ὅ τι οὐκ ὑπίσχετο, οἶα κάρτα δεόμενος 42 ἐς δ ἀνέπεισέ σφεας. πολλοὺς γὰρ οἶκε εἶναι εὐπετέστερον διαβάλλειν 43 ἢ ἔνα, εἰ 45 Κλεομένεα μὲν τὸν Λακεδαιμόνιον μοῦνον οὐκ οῖός τε ἐγένετο διαβάλλειν, τρεῖς δὲ μυριάδας 45 'Αθηναίων ἐποίησε τοῦτο. 46 'Αθηναίοι μὲν δὴ, ἀναπεισθέντες, ἐψηφίσαντο εἴκοσι τέας ἀποστεῖλαι βοηθοὺς "Ιωσι, στρατηγὸν ἀποδέξαντες αὐτῶν εἶναι 47 Μελάνθιον, ἄνδρα τῶν ἀστῶν ἐόντα τὰ πὰντα δόκιμον. αὖται δὲ αἰ νέες ἀρχὴ κακῶν 48 ἐγένοντο "Ελλησί τε καὶ βαρβάροισι.

ΧCVIII. 'Αρισταγόρης δέ, προπλώσας, καὶ ἀπικόμενος ές τὴν

The 'Oπλίται or heavy troops had a cuirass, a long buckler (ἀσπὶs), a sword, and a pike (δόρυ). The Ψιλοί were the opposite of these; they had neither cuirass, nor long buckler, nor helmet: they used only missile weapons. The Πελτασταὶ were of an intermediate description: the πέλτα was smaller than the ἀσπὶs, their javelin heavier than that of the Ψιλοί but smaller than the δόρυ: Arrian, Tact, p. 11. L. Potter, iii. 3 and 4.

39. νομίζουσι] understand φορέειν. When νομίζειν is followed by a dative or accusative, this case is dependent upon an infinitive understood, which may be easily supplied from the context: φωνήν νομίζοντες, i. e. ίέναι, ii.

42. ST.

40. Mixhotol] Neleus, the son of Codrus, led a colony to Miletus; which city anciently had many names: it is now called Pulatsa. Among its natives were the early historians Cadmus and Hecatæus, and the philosophers Thales and Anaximander. L. A.

41. oὐδèv] p. 146. n. 78. M. G. G.

305.

42. οδα κάρτα δ.] as being very urgent; or as very much in want, viz. of their aid, viii. 3. 59. S. iii. 46. ST.

43. $\delta \iota \alpha \beta \acute{\alpha} \lambda \lambda \epsilon \iota v$] p. 118. n. 11. to which add the gloss by Gregorius, $\kappa \alpha \tau \alpha \pi \alpha \iota \chi \theta \epsilon ls$ kal $\gamma \epsilon \lambda \alpha \sigma \theta \epsilon ls$. v. 50. W. v. 107. ST.

44. el] p. 34. n. 31.

45. τρείς — μυριάδας] The Athenian citizens were but about 20,000,

according to Demosthenes, Plato, Aristophanes, V. 709. and Xenophon. Most probably their numbers were greatly thinned by the Persian and Peloponnesian wars. W. SCHN. πολιτῶν πλεῖον ἢ τρισμυρίων ὄντων το πλῆθος, Ar. C. 1132. V. It must be recollected, that the number of citizens as well as of the tribes had just been considerably augmented by Clisthenes: πολλοὺς γὰρ ἐφυλέτευσε ξένους καὶ δούλους μετοίκους, Aristotle, P. iii. 1.

46. ἐποίησε τ.] The Lacedæmonians had no other motiveto engage in a war with Persia than that of restoring the Ionians to liberty: whereas the Athenians were not only offended by the protection which the Persians had granted to Hippias, but apprehensive of an attack from them, L.

47. elvai] M. G. G. 531.

48. ἀρχὴ κακῶν] κ' τριἡρεσιν ἔπλευσαν ἐπικουρήσοντες τοῖς 'I., Charon of L. in Plut. νῆας ἐἴσας ἀρχεκάκους, αξ αξαικακὸν Τρώεσσι γένοντο, Homer, Il. E. 62. Isocrates in Arist. Rh. iii. 2, 3. W. Aristotle, P. v. 4. ille dies primus lethi, primusque malorum causa fuit, Virgil, Æ. iv. 169. vii. 481. ''ἤδε ἡ ἡμέρα τοῖς 'Έ. μεγάλων κακῶν ἄρξει,'' Thucydides, ii. 12. αἰτία δὲ αἴτη πρώτη ἐγένετο τοῦ πολέμου τοῖς Κορινθίως ἐς τοῦς 'Αθηναίους, Th. i. 55. V. Τ. πρωτοπήμων, Æschylus, Ag. 217. '' Τὸ Greece the direful spring Of woes unnumber'd,'' Pope, H. I. i. 1. See n. 22. and n. 23. on vi. 67.

Μίλητον, έξευρων βούλευμα, ἀπ' οῦ "Ιωσι μεν οὐδεμία ξμελλε ώφελείη έσεσθαι· οὐδ' ὧν οὐδὲ τούτου είνεκα ἐποίεε, άλλ' ὅκως βασιλέα Δαρείον λυπήσειε, επεμψε ές την Φρυγίην ανδρα έπὶ τούς Παίονας, τους άπο Στρυμόνος ποταμού αίγμαλώτους γενομένους υπο Μεγαβάζου, οἰκέοντας δὲ τῆς Φρυγίης χῶρόν τε καὶ κώμην ἐπ' ἐωυτων 49 ος, έπεί τε απίκετο ές τους Παίονας, έλεγε τάδε ""Ανδρες Παίονες, έπεμψε με 'Αρισταγόρης ὁ Μιλήτου τύραννος σωτηρίην ύμιν ύποθησόμενον, ήιπερ βούλησθε πείθεσθαι, νύν γαρ Ίωνίη πασα απέστηκε από βασιλέος, και ύμιν παρέχει σώζεσθαι έπὶ την ύμετέρην αὐτῶν, μέχρι μὲν θαλάσσης αὐτοῖσι ὑμῖν, τὸ δὲ ἀπὸ τούτου ήμιν ήδη μελήσει," ταυτα δε ακούσαντες, οι Παίονες κάρτα τε άσπαστον 50 εποιήσαντο, και, αναλαβόντες παιδάς τε και γυναϊκας, απεδίδρησκον έπὶ θάλασσαν οἱ δέ τινες αὐτῶν καὶ κατέμειναν, άρρωδήσαντες, αὐτοῦ. ἐπεί τε δὲ οἱ Παίονες ἀπικέατο ἐπὶ θάλασσαν, ενθεύτεν ές Χίον διέβησαν. εόντων δε ήδη εν Χίφ, κατά πόδας 51 έληλύθες Περσέων ίππος πολλή, διώκουσα τους Παίονας. ώς δὲ οὐ κατέλαβον, ἐπηγγέλλοντο ἐς τὴν Χίον τοῖσι Παίοσι, ὅκως αν οπίσω απέλθοιεν, οι δε Παίονες τους λόγους ουκ ενεδέκοντο. άλλ' έκ Χίου μεν Χιοί σφεας ές Λέσβον ήγαγον, Λέσβιοι δε ές Δορίσκον εκόμισαν ενθεύτεν δε, πεζή κομιζόμενοι, άπικέατο ές Hawring.

ΧCIX. 'Αρισταγύρης δὲ, ἐπειδὴ οἴ τε 'Αθηναῖοι ἀπικέατο εἴκοσι νηυσὶ, 50 ἄμα ἀγόμενοι 'Ερετριέων πέντε τριήρεας, οῦ οὐ τὴν 'Αθηναίων χάριν 53 ἐστρατεύοντο, ἀλλὰ, τὴν αὐτῶν Μιλησίων, ὀφειλόμενά σφι ἀποδιδύντες οἱ γὰρ δὴ Μιλήσιοι πρότερον τοῖσι 'Ερετριεῦσι τὸν πρὸς Χαλκιδέας πόλεμον 54 συνδιήνεικαν, 55 ὅτε περ καὶ Χαλκιδεῦσι ἀντία 'Ερετριέων καὶ Μιλησίων Σάμιοι ἐβοήθεον οὖτοι ὧν ἐπεί τέ σφι ἀπικέατο, καὶ οἱ ἄλλοι σύμμαχοι παρῆσαν, ἐποιέετο

^{49.} ἐπ' ἐωυτῶν] all to themselves. M. G. G. 584. Compare BLO. on Thuc. ii. 63.

^{50.} ἀσπαστόν] i. 62. Understand πρηγμα. S.

^{51.} κατὰ πόδαs] ix. 89. S. in close pursuit, almost at their heels. Xenophon, II, ii, 1, 20, κ, στίβον, γ, 102.

phon, H. ii. 1, 20. κ. στίβον, v. 102. 52. εἴκοσι νηνσὶ] The words στρατός, "an army," στόλος, "a fleet," v. 100. χεὶρ, ibid., στρατιῶτα and the various classes of soldiers, νῆες, &c. are generally put in the dative simply,

without $\sigma b \nu$, when they signify an accompaniment. M. G. G. 400. e.

^{53.} την 'A. χάριν] HER. on Vig.

^{51.} πόλεμον] This is the war alluded to by Thucydides, i. 15. The object of contention was the champaign of Lelantus. V.

^{55.} συνδιήνεικαν] i. 18. v. 79. στρατείας, δε κατ' Αίγυπτον αὐτοῦ τῷ πατρὶ συνδιήνεγκε, Josephus, B. J. i. 14, 4. σ. τὰ τοῦ πολέμου, Philo J. de Agr. p. 209. c. Procopius, B. G.i. 5. W.

στρατητήν ο 'Αρισταγόρης ες Σάρδις. αὐτὸς μεν εὴ οὐκ εστρατεύετο, ἀλλ' ἔμενε ἐν Μιλήτω στρατηγοὺς δὲ ἄλλους ἀπέδεξε Μιλησίων εἶναι, τὸν ἐωυτοῦ τε ἀδελφεὸν Χαροπῖνον, καὶ τῶν ἄλλων ἀστῶν⁵⁶ Έρμόφαντον.

C. 'Απικόμενοι δὲ τῷ στόλῳ τούτῳ "Ιωνες ἐς "Εφεσον, πλοῖα μὲν κατέλιπον ἐν Κυρήσσω τῆς 'Εφεσίης, ⁵⁷ αὐτοὶ δὲ ἀτέβαιτον ⁵⁸ χειρὶ πολλῆ, ποιεύμενοι 'Εφεσίους ἡγεμόνας. ⁵⁹ πορεύομενοι δὲ παρὰ ποταμὸν Καΰστριον, ⁶⁰ ἐπεί τε, ὑπερβάντες τὸν Τμῶλον, ἀπίκοντο, αἰρέουσι Σάρδις, ⁶¹ οὐδενός σφι ἀντιωθέντος αἰρέουσι ⁶² δὲ χωρὶς τῆς ἀκροπόλιος τἄλλα πάντα τὴν δὲ ἀκρόπολιν ἐρρύετο αὐτὸς 'Αρταφέρνης, ἔχων δύναμιν ἀνδρῶν οὐκ ὀλίγην.

CI. Το δε μή 63 λεηλατήσαι ελόντας σφέας την πόλιν έσχε τόδε. ήσαν έν τήσι Σάρδισι οἰκίαι αὶ μεν πλευτες καλάμιται, υσαι δ' αὐτέων καὶ πλίνθιται ήσαν, καλάμου είχον τὰς ὀροφάς. τουτέων εὴ μίαν τῶν τις στρατιωτέων 63 ώς ἐνέπρησε, αὐτίκα ἀπ' οἰκίης ἐς οἰκίην ἰὸν, τὸ πῦρ ἐπενέμετο 65 τὸ ἄστυ ἄπαν. καιομένου δὲ τοῦ ἄστεος, οἰ

56. τῶν ἄλλων ἀ.] Understand ἐνὰ, as ἐνὸς in ῶ παῖτοῦ τᾶς Τροίας πύργους ἐλθόντος τῶν ᾿Ατρειδῶν τῶν κλεινῶν, Euripides, I.T. 139. Seidler. Compare v. 105.

57. ἐν Κ. τῆς 'Ε.] When the names of places are accompanied by the name of the country in the genitive, the latter is almost always placed first; vi. 47. 101. M. G. G. 354, 6. a. "This is very true of Thucydides, but not of Herodotus and some other authors. In Hellenistic Greek it always follows,"

BLO.

58. ἀνέβαινον] marched up the country.

59. ἡγεμόνας] duces, Virgil, Æ. iii.

470.
60. Καὐστριον] This river was celebrated in poetry for the number of its swans, and was serpentine in course like the Mæander. The Turks call it Kitchik-Minder, "the Little M," or Kara Sou, "Black Water," or Kiaf. L. In p. 91. n. 67. for Bojuk, read Boyuk, i. e. "Great."

61. ἐπεί τε—ἀπ., αἰ. Σ.] the same as ἐ. τ. Σ., ἀπ., αἰ. αὐτὰς οι τὴν πόλιν. S.

62. αἰρέουσι] ἀναβάντες εἰς Σάρδεις στρατιῷ κοινῷ πυρθήσαντες ἄχοντο, Aristides, de Ath. t. i. p. 209. Some give

the credit of this exploit to the Athenians solely; 'Αθηναιοι έλον τὰ περὶ Σ. ἄπαντα, χωρὶς τοῦ τείχους τοῦ βασιλήτου, Charon in Plut. t. ii. p. 861. p. (τοῦ Σαρδιανῶν ἐρύματος, Χεπορhon, Cyr. vii, 2, 3. see p. 148. n. 95.) ὁ δὲ 'Ηροδοτός φησιν, ὡς ὑπ' ᾿Αρισταγόροῦ τὰς Σ. ἐξεπόρθησαν πεισθέντες 'Αθ., Tzetzes, Ch. i. 853. V.

63. τb δὲ μὴ] The μὴ is used because ἔχειν, here and i. 158. synonymous with κατέχειν, is one of those verbs which include a denial. M. G. G. 533, 3. BLO. The following is a similar passage, ὅπερ ἔσχε μὴ κατὰ πόλεις αὐτὸν ἐπιπλέοντα τὴν Πελοπόννησον πορθεῖν, Thucydides, i. 73. After ἔχειν in this sense, the infinitive is put with the accusative of the article, for the genitive, M. G. G. 542. obs. 3. which is the more natural construction, σχήσω σ' ἐγὼ τῆς νῦν βοῆς, Αristophanes, L. 180. τούτονς ἔσχε τοῦ μὴ ἐκπεπλῆχθαι, Χεπορhon, Η. iv. 8, 5. V.

64. τῶν τις στρατιωτέων] The article is sometimes separated from its noun by the governing word, especially in Ionic writers. M. G. G. 278.

65. ἐπενέμετο] ἐπῆλθεν, Hesychius; invaded, preyed upon, devastated. δ λοιμός ἐπενείματο 'Αθήνας, ii. 54. κόΑυδοί τε καὶ ὅσοι Περσέων ἐνῆσαν ἐν τῆ πόλι, ἀπολαμφθέντες πάντοθεν, ὥστε ⁶⁶ τὰ περιέσχατα ⁶⁷ νεμομένου τοῦ πυρὸς, καὶ οὐκ ἔχοντος ⁶⁸ ἐξήλυσιν ἐκ τοῦ ἄστευς, συνέρρεον ἔς τε τὴν ἀγορὴν καὶ ἐπὶ τὸν Πακτωλὸν ποταμόν ⁶ς σφι ψῆγμα χρυσοῦ ⁶⁹ καταφορέων ἐκ τοῦ Τμώλου διὰ μέσης τῆς ἀγορῆς ⁷⁰ ῥέει, καὶ ἔπειτα ἐς τὸν "Ερμον ποταμὸν ἐκδιδοῖ, ὁ δὲ ἐς θάλασσαν ⁶ ἐπὶ τοῦτον δὴ τὸν Πακτωλὸν καὶ ἐς τὴν ἀγορὴν ἀθροι εὐμενοι, οἴ τε Λυδοὶ καὶ οἱ Πέρσαι ἠναγκά-εοντο ἀμύνεσθαι. οἱ δὲ "Ιωνες, ὁρέοντες τοὺς μὲν ἀμυνομένους τῶν πολεμίων, τοὺς δὲ σὺν πλήθει πολλῷ προσφερομένους, ἐξανεχώρησαν, δείσαντες, πρὸς τὸ οὖρος τὸν Τμῶλον καλεύμενον ⁶ ἐνθεῦτεν δὲ ὑπὸ νύκτα ⁷¹ ἀπαλλάσσοντο ἐπὶ τὰς νέας.

CII. Καὶ Σάρδις μὲν ἐνεπρήσθησαν, ἐν δὲ αὐτῆσι καὶ ἰρὸν ἐπιχωρίης θεοῦ Κυβήβης. το σκηπτόμενοι, το ὶ Πέρσαι ὕστερον ἀντενεπίμπρασαν τὰ ἐν Ελλησι ἰρά. το τὸ εὸ οἱ Πέρσαι οἱ ἐντὸς Αλυος ποταμοῦ νομοὺς ἔχοντες, προπυνθανόμενοι ταῦτα, συνηλίζοντο καὶ ἐβοήθεον τοῖσι Λυδοῖσι καί κως ἐν μὲν Σάρδισι οὐκέτι ἐόντας τοὺς Ἰωνας εὐρίσκουσι ἐπόμενοι δὲ κατὰ στίβον, αἰρέουσι τὸ αὐτοὺς ἐν Ἐφέσω. καὶ ἀντετάχθησαν μὲν οὶ Ἰωνες, συμβαλόντες δὲ, πολλὸν ἐσσώθησαν. καὶ πολλοὺς αὐτῶν οἱ Πέρσαι φονεύουσι, ἄλλους

μην ἐπ. ἀλώπηξ, Callimachus, H. D.

79. BL. BLO.

66. ‰στε] The construction with the participle is very often preceded by such particles; and when the subject of the participle has not gone before, it is to be put in the genitive absolute. M. G. G. 568. p. 202. n. 16. p. 210. n. 96.

67. περιέσχατα] p. 52. n. 31. τὰ

περί τὰ ἔσχατα, i. 191. W.

68. ἔχοντοs] admitting of, permitting, allowing, affording; παρέχοντοs, Scholiast on Thuc. ii. 61. Vig. v. 7, 12. SCHL.

69. ψηγμα χρυσοῦ] This gold dust was no longer found in the time of

Augustus. L.

70. διὰ μέσης τῆς ἀγορῆς] διὰ μέσων ἀφικνούμενος Σάρδεων ἔτοιμα χρήματα κομίζει, D. Chrysostom, Or. Ixxxiii. p. 659. λ. W. Ovid only says magnis vicinum Sardibus amnem, M. xi. 137. SCHN.

71. ὑπὸ νύκτα] under cover of the night: but see M. G. G. 593. c.

72. Κυβήβης] Cybebes, Phædrus, iii. 20, 4. δρεστέρα παμβώτι Γα, ματερ

αὐτοῦ Διὸς, ἃ τὸν μέγαν Πακτωλὸν εὕχρυσον νέμεις, Sophocles, Ph. 395. ades huc, ades Cybebe fera montium dea, Mæcenas, Ep. W. alma Cybebe, Virgil, Æ. x. 220. sec A. The more common name is Cybele. ST.

73. σκηπτόμενοι The fact was, that the Persians were glad of this plausible excuse for demolishing these edifices; as they condemned the use of temples, considering it impious to attempt confining deities within walls: W. for Cambyses ἐνέπρησε τὰ κατ Αἴγνπτον ἰερὰ, Diodorus, i. 46. where this pretext of retaliation had no existence. V. ἀγάλματα καὶ νηοὺς καὶ βωμοῦς τοῖσι ποιεῦσι μωρίην ἐπιφέρουσι, i. 131.

74. τὰ—[ρὰ] Among these were that of Abæ in Phocis, τοῦτο τὸ ἰρὸν συλήσαντες ἐνέπρησαν, viiì. 33., those in the Acropolis of Athens, 53, &c. τοὸς ἐν τῆ 'Αλιαρτία ναοὺς, Pausanias, x. p. 887. τόν τε ἐν Σάμω τῆς 'Ηρας, καὶ ἐν Φωκαία τῆς 'Αθηνᾶς · θαῦμα δὲ ὅμως ἡσαν καὶ ὑπὸ τοῦ πυρὸς λελυμασμένοι, vii. p. 533. V.

75. αἰρέουσι] κατέλαβου, τ. 98.

τε ονομαστούς, έν δε δή και Ευαλκίδεα στρατηγέοντα Έρετριέων, στεφανηφόρους τε άγωνας άναραιρηκότα, και ύπο Σιμωνίδεω τοῦ Κηΐου το πολλὰ αινεθέντα. οι δε αυτων άπέφυγον την μάχην, εσκεδάσθησαν άνὰ τὰς πόλιας.

CIII. Τότε μὲν δὴ οὐτω ἠγωνίσαντο μετὰ δὲ, ᾿Αθηναῖοι μὲν τὸ παράπαν ἀπολιπόντες τοὺς ἸΙωνας, ἐπικαλεομένου⁷⁷ σφέας πολλὰ δι' ἀγγέλων ᾿Αρισταγόρεω, οὐκ ἔφασαν τιμωρήσειν σφίσι. ἸΙωνες δὲ, τῆς ᾿Αθηναίων συμμαχίης στερηθέντες, οὕτω γάρ σφι ὑπῆρχε πεποιημένα ἐς Δαρεῖον, ⁷⁸ οὐδὲν δὴ ἦσσον τὸν πρὸς βασιλέα πόλεμον ἐσκευάζοντο. πλώσαντες δὲ ἐς τὸν Ἑλλήσποντον, Βυζάντιόν τε καὶ τὰς ἄλλας πόλις ἀπάσας τὰς ταύτη ὑπ' ἐωυτοῖσι ἐποιήσαντο ἐκπλώσαντές τε ἔξω τὸν Ἑλλήσποντον, ⁷⁹ Καρίης τὴν πολλὴν προσεκτήσαντο σφίσι σύμμαχον εἶναι καὶ γὰρ τὴν Καῦνον ⁸⁰ πρότερον οὺ βουλομένην συμμαχέειν, ὡς ἐνέπρησαν τὰς Σάρδις, τότε σφι καὶ αὔτη προσεγένετο.

CIV. Κύπριοι δὲ ἐθελονταί σφι πάντες προσεγένοντο πλην 'Αμαθουσίων.⁸¹

CV. Βασιλέϊ δὲ Δαρείω ὡς ἐξαγγέλθη Σάρδις ἀλούσας ἐμπεπρησθαι ὑπό τε ᾿Αθηναίων καὶ Ἰώνων, τὸν δὲ ἡγεμόνα γενέσθαι τῆς συλλογῆς, ὥστε ταῦτα συνυφανθηναι,⁸² τὸν Μιλήσιον ᾿Αρισταγόρην πρῶτα μὲν λέγεται αὐτὸν, ὡς ἐπύθετο ταῦτα, Ἰώνων οὐδένα λόγον ποιησάμενον, εὖ εἰδότα, ὡς οὖτοί γε οὐ καταπροίζονται⁸³ ἀποστάντες,⁸⁴ εἴρεσθαι, "οἴτινες εἶεν οἱ ᾿Αθηναῖοι." μετὰ δὲ, πυθόμενον αἰτῆσαι τὸ τόξον λαβόντα δὲ, καὶ ἐπιθέντα οἴστὸν ἄνω ἐς τὸν οὐρανὸν ἀπεῖται,⁸⁵ καί μιν ἐς τὸν ἠέρα βάλλοντα εἰπεῖν. "³Ω

76. Kniov] Ceos, now Zia, was the birth-place also of Prodicus. L. A.

77. ἐπικαλεομένου] v. 108.

78. οὕτω—Δαρεῖον] since their conduct towards Davius had been such; i.e. since they had committed themselves thus far.

79. του 'Ελλήσποντον] The genitive would be a more natural construction; but sometimes in compound verbs no regard is paid to the prepositions, and the accusative is put. έξελθύντα τὸ ἄστυ, v. 104. ἐξηλθον τὴν χώρην, vii. 29. W. M. G.G. 377. υδs. 1.

80. τὴν Καῦνον] The use of the accusative for the nominative is a frequent anacoluthia, ii. 106. Sophocles, Tr. 287. deos verisimile est ut alios in-

dulgentius tractent, Seneca, de B. iv. 32. Livy, ii. 57. illum ut vivat optant, Terence, Ad. v. 2, 20. W. M. G. G. 426. obs. 3.

81. 'Αμαθουσίων] Amathus was afterwards called *Limmesol*: its site still bears the name of *Limmesol Antica*. A.

82. ώστε τ. συνυφανθήναι] M, G. G. 543.

83. καταπροίξονται] p. 136. n. 88.

84. ἀποστάντες] The participle expresses the action with reference to which the finite verb is asserted. M. G. G. 554.

85. ἄνω — ἀπεῖναι] The Kalmucks, a people of Tartary, bordering on Persia, "being offended, came, towards

Ζεῦ, 86 ἐκγενέσθαι 87 μοι 'Αθηναίους τίσασθαι.' '88 είπαντα δέ ταυτα, προστάξαι ένὶ 89 των θεραπόντων, δείπνου προκειμένου αὐτω, ές τρις εκάστοτε είπειν " Δέσποτα, μέμνεο των 'Αθηναίων."

CVI. Προστάξας δὲ ταῦτα, εἶπε, καλέσας ἐς ὄψιν Ἱστιαῖον τὸν Μιλήσιου, τον ο Δαρείος κατείχε χρόνον ήδη πολλόν "Πυνθάνομαι, Ίστιαῖε, ἐπίτροπον τὸν σὸν, τῷ σὰ Μίλητον ἐπέτρεψας, νεώτερα ές έμε πεποιηκέναι πρήγματα άνδρας γάρ μοι έκ της έτέρης ήπείρου έπαγαγών, καὶ "Ιωνας σὺν αὐτοῖσι, τοὺς δώσοντας έμοι δίκην των έποίησαν τούτους άναγνώσας άμα έκείνοισι έπεσθαι. Σαρδίων με άπεστέρηκε. νῦν ὧν κῶς τοι φαίνεται ταῦτα ἔγειν καλως; 90 κως δ' άνευ των σων βουλευμάτων τοιουτόν τι έπρηχθη; όρα, 91 μη έξ υστέρης 92 σεωυτον έν αίτιη σχης." 93 Είπε προς ταῦτα ὁ Ἱστιαῖος· " Βασιλεῦ, κοῖον ἐφθέγξαο ἔπος, ἐμὲ βουλεῦσαι πρηγμα, έκ τοῦ σοί τι η μέγα ή σμικρον 94 έμελλε λυπηρον άνα-

the end of the campaign, to the frontier which separates the two countries, and solemnly shot an arrow into the Persian dominions, which is their mode of declaring war;" Chardin, Voy. t. iv. p. 302. L. A similar custom prevailed among the Romans: fieri solitum, ut fecialis hastam ferratam aut sanguineam præustam ad fines eorum ferret, and then, after using a set form of words, hastam in fines eorum emittebat, Livy, i. 32.

86. Ζεῦ] τὸν κύκλον πάντα τοῦ οὐρα-

νοῦ Διὰ καλέοντας, i. 131. V.

87. ἐκγενέσθαι] understand ποίησον, or rather δds, Eustathius; Zev, μη πρίν έπ' ἡέλιον δῦναι, Homer, Il. B. 412. Z. πάτερ, ή Αἴαντα λαχείν, Η. 179. Π. 99. Æschylus, Th. 75. 239. Ch. 301. POR. Euripides, S. 3. E. 805. Aristophanes, Ach. 782. Th. 288. R. 885. Theocritus, xiv. 1. SCHIV. on B. 349. 354. 366. Instances, where δὸs is expressed, are frequent, Il. Z. 307. Z., άλλοι τε θεοί, δότε τόνδε γενέσθαι, &c. 476. compare 526-528. A. 18. H. 203. & Ζ., δός με τίσασθαι μόρον πατρός. Æ. Ch. 16. Eur. Hec. 538. M. 1399. Xenophon, Cyr. vi. 4, 9. but in vi. 3, 12. γένοιτο is supplied. In the Attic poets εύχομαι is generally to be understood. V. BL. T. VIG. v. 3, 9. M. G. G. 545. pulchra Luverna, da mihi fallere, da justo sanctoque rideri, Horace

I E. xvi. 60. SCH, and HER, would rather consider the use of the infinitive for the imperative or optative as a relic of the ancient simplicity of style, than account for it by ellipsis.

88. τίσασθαι] to cause to be paid to one's self, hence to exact satisfuction, to punish, to be revenged on. KU. ii. 12. Between the two infinitives eky. and T., eξουσίαν οτ δύναμιν may be understood. B. 90. οὐκ έξεγένετό οἱ τιμωρήσασθαι, vii. 4. 8, 2. Pausanias has often imitated the expression, iii. 15. 17. ix. 25. Aristophanes, E. 848. SCH.

89. évil is here used for rivi, as els τῶν νεανίσκων, Herodian, vii. 11. unus paterfamilias, Cicero, de Or. i. 29.

SCHL.

90. ἔχειν καλῶς] Μ. G. G. 604. Demosthenes uses the verb & with the adverbs φαυλώς, άμεινον, κ., and οὐκ ορθώς, Ol. iii. p. 40. in the same sense as elvat with the corresponding adjectives, p. 52. n. 33.; but in the same page he has ἀσφαλῶs ἔ. in its literal meaning " to possess securely."

91. 3pa] is often suppressed, as in Homer, Il. O. 95. LEI. in B. 380.

92. ἐξ ὑστέρης] p. 64. n. 57. 93. σ. ἐν αἰτίη σχῆs] thou implicate

thyself in the blame.

94. ἡ μέγα ἡ σμικρον] p. 137. n. 3. διδόασιν οἱ διδόντες, οὕτε τὰ μικρὰ, οὕτε

σχήσειν: τί δ' αν 95 επιδιζήμενος ποιέσιμι ταῦτα; τεῦ δὲ ενδεής έων: τω πάρα 96 μεν πάντα 97 όσα περ σοί, πάντων δε προς σεο βουλευμάτων έπακούειν άξιευμαι. άλλ' εί πέρ τι τοιούτον, οίον σύ είρηκας, πρήσσει ο έμος επίτροπος, ίσθι αυτον έπ' έωυτου βαλλόμενον πεπρηχέναι. άρχην δέ έγωνε ούδε ειδέκομαι τον λόγον, όκως τι Μιλήσιοι και ὁ έμὸς ἐπίτροπος νεώτερον πρήσσουσι περί πρήγματα τὰ σά εὶ δ' ἄρα τι τοιοῦτο ποιεῦσι, καὶ σὸ τὸ ἐὸν ἀκήκοας, & βασιλεύ, μάθε, οίον πρηγμα έργάσαο, έμε άπο θαλάσσης άνάσπαστον ποιήσας. Ίωνες γάρ οίκασι, έμεῦ έξ όφθαλμων σφι γενομένου, ποιησαι, των πάλαι "μερον είχον έμεο δ' αν 98 εύντος έν Ίωνίη, ούδεμία πόλις ύπεκίνησε, νύν ών ώς τάνος με άφες πορευθηναι ές Ίωνίην, "να τοι κεινά τε πάντα καταρτίσω ές τωυτό,99 καὶ τὸν Μιλήτου ἐπίτροπον τοῦτον, τὸν ταῦτα μηγανησάμενον, έγγειρίθετου παραδώ. ταῦτα δὲ κατὰ νόον τὸν σὸν ποιήσας, θεούς έπόμι υμι 100 τους βασιληίους, μη μέν 1 πρότερον εκδύσασθαι, τον έχων κιθώνα² καταβήσομαι ές Ίωνίην, πρίν άν τοι Σαρδώ, 3 νησον την μεγίστην, δασμοφόρον ποιήσω."

CVII. Ίστιαῖος μὲν δὴ, λέγων ταῦτα, διέβαλε Δαρεῖος δὲ ἐπείθετο, καί μιν ἀπίει ἐντειλάμενος, ἐπεὰν, τὰ ὑπέσχετό οἱ, ἐπιτελέα ποιήση, παραγίνεσθαί οἱ ὀπίσω ἐς τὰ Σοῦσα.

τὰ πολλὰ, ἀντ' οὐδενός οὐ γὰρ οὕτω μαίνονται, Demosthenes, de Ch. p. 103. οὐδαμᾶ προῦφηνεν οὕτε μείζον' οὕτ' ἐλάσσονα; Sophocles, Τr. 327. οὐδὲ εὖ παθύντες ἡ μικρὸν ἡ μέγα παρ' ἐμοῦ, Chrysostom, de Sac. ii. p. 66.

95. τί δ' ἀν] Compare with this passage the reply of the Magi to Astyages, δ βασιλεῦ, &c. i. 120. the speech of Creon to Œdipus, Sophocles, Œ. R. 584—615. Seneca, Œ. 687—693. and that of Hippolytus to Theseus, Euripides, Hip. 1016—1024. V.

96. τῷ πάρα] i.e. ῷ πάρεστι. LAU. 97. πάντα] see the conclusion of

c. 24. W. 98. av] p. 103. n. 5.

99. καταρτίσω ès τωὐτὸ] I may reestablish on the same footing, I may settle again. καταρτύσων occurs in Sophocles, Œ. C. 71. W.

160. θεούς ἐπόμνυμι] The deity or person, by whom one swears, is put in the accusative after verbs of "swear-

ing." M. G. G. 419, 3.

1. μη μεν] p. 142. n. 50. p. 111. n. 90.
2. τον ε. κ.] Sometimes the relative has the noun, with which it agrees, in the same case after it. M. G. G. 474. populo ut placerent, quas fecisset fabulas, Terence, An. pr. 3. malarum, quas amor curas hubet, obliviscitur, Horace,

Ep. ii. 37.

3. Σαρδω] p. 97. n. 38. vi. 2. μεγίστη Σ., δεντέρα Σικελία, τρίτη Κρήτη, Scylax. IV. Before the time of Bias, Manticlus had advised the Messenians, πλεύσαντας ἐς Ξ., κτήσασθαι (κτίσα σθαι?) μεγίστην τε β. και εὐδαιμονία πρώτην, Pausanias, iv. 23. ἡ Σ. μέγεθος καὶ εὐδαιμονίαν ἔστιν ὅμοια ταῖς μάλιστα ἐπαινουμέναις, x. p. 836. V. The magnitude of Sardinia was much overrated; its population thin; its subjugation no very arduous task; and its situation peculiarly favorable for the scheme which Darius entertained of universal monarchy. L.

4. διέβαλε] έξηπάτησε, Hesychius. SCHL. Understand Δαρείον. S.

CXVI. Κύπριοι μέν, ένιαυτον έλεύθεροι γενόμενοι, αύτις έκ νέης κατεδεδούλωντο. Δαυρίσης δέ, έχων Δαρείου θυγατέρα, καὶ Υμέης τε καὶ 'Οτάνης καὶ ἄλλοι Πέρσαι στρατηγοί, έχοντες καὶ ούτοι Δαρείου θυγατέρας, έπιδιώξαντες τούς έν Σάρδισι στρατευσαμένους Ίωνων, καὶ ἐσαράζαντές σφεας ἐς τὰς νέας, τῆ μάχη ὡς έπεκράτησαν, τὸ ἐνθεῦτεν ἐπιδιελόμενοι⁵ τὰς πόλις ἐπόρθεον.

CXVII. Δαυρίσης μέν, τραπόμενος προς τας έν Έλλησπόντω πόλις, είλε μεν Δάρδανον, δ είλε δε "Αβυδόν 7 τε και Περκώτην 8 και Λάμψακον 9 καὶ Παισόν 10 ταύτας 11 μεν έπ' ημέρης εκάστης αίρεε. άπο δε Παισοῦ ελαύνοντί οι επὶ Πάριον 12 πόλιν ηλθε άγγελίη, τούς Κάρας, τωὐτὸ "Ιωσι φρονήσαντας, ἀπεστάναι ἀπὸ Περσέων. άποστρέψας ών έκ τοῦ Ελλησπόντου, ήλαυνε τὸν στρατὸν ἐπὶ τὴν Καρίην.

CXVIII. Καί κως 13 ταῦτα τοῖσι Καροὶ έξαγγέλθη πρότερον, πρὶν 14 η τον Δαυρίσην ἀπικέσθαι, πυθόμενοι δέ, οί Κάρες συνελέγοντο έπὶ Λευκάς τε Στήλας καλεομένας και ποταμόν Μαρσύην, 15 ος, ρέων έκ της Ίδριάδος 16 χώρης, ές τὸν Μαίανδρον έκδιδοι. συλλεχθέντων δὲ τῶν Καρῶν ἐιθαῦτα, ἐγίνοιτο βουλαὶ ἄλλαι τε πολλαὶ, καὶ ἀρίστη γε δοκέουσα είναι έμοι Πιζωδάρου του Μαυσώλου, άνδρος Κινδυέος, 17 ος του Κιλίκων βασιλέος Συεννέσιος 18 είχε θυγατέρα.

5. ἐπιδιελόμενοι] after distributing, or portioning out, amongst themselves.

6. Δάρδανον] This town, which no longer exists, gave name to the Dar-

danelles. L. A.

7. "Aβυδου] This town was not, where the village of Areo or Aidos now stands, just opposite Sestos, but rather to the south-east on the point of Nagara, where its ruins are visible. L.

8. Περκώτην] or Percope, between

Arisba and Lampsacus. L.

9. Λάμψακον] formerly Pityusa, now Lamsaki. The chief deity of the place was Priapus. L. A.

10. Haioby also called Apasus. L.

11. ταύτας] τουτέων έκάστας. S.

12. Πάριον] now Camanar. L. A.

13. kal kws] and it so happened

14. πρότερον, πρίν] This pleonasm is

offrequent occurrence; vii. 8, 2. viii. S. ix. 93. GR.

15. Μαρσύην vii. 26. Marsyas amnis, haud procul a Mæandri fontibus oriens, in Maundrum cadit: famuque ita tenet, Celænis Marsyam cum Apolline tibiarum cantu certasse, Livy, xxxviii. 13. celer erectis descendens Marsya ripis errantem Mæandron adit, mixtusque refertur, Lucan, iii. 207. petens rapidum ripis declivibus aquor, Marsua nomen habet, Phrugiæ liquidissimus amnis, Ovid, M. vi. 399.

16. 'Ιδριάδος A district of Phrygia with a city of the same name, on the confines of Caria, to the east of the " White Pillars." L.

17. Kivovéos] Cindys was a town of Caria in the vicinity of Iassus. L.

18. Συεννέσιος] Syennesis was the general name of the Cilician kings; i. 74. vii. 98. Σ. Κιλίκων επαρχος, Æschylus, P. 332. Diodorus S., xiv. 20. W. Xenophon, An. i. 2, 12. 21. &c. BL.

τούτου τοῦ ἀνδρὸς ἡ γνώμη ἔφερε, διαβάντας τὸν Μαίανδρον τοὺς Κᾶρας, καὶ κατὰ νώτου 19 ἔχοντας τὸν ποταμὸν, οὕτω συμβάλλειν τνα, μὴ ἔχοντες ὀπίσω φεύγειν οἱ Κᾶρες, αὐτοῦ τε μένειν ἀναγκα-ἐύμενοι, γενοίατο ἔτι ἀμείνονες τῆς φύσιος. Ο αὕτη μέν νυν οὐκ ἐνίκα ἡ γνώμη, ἀλλὰ τοῖσι Πέρσησι κατὰ νώτου γίνεσθαι τὸν Μαίανδρον μᾶλλον ἡ σφίσι δῆλα δὴ, ἡν φυγὴ τῶν Περσέων γένηται, καὶ ἐσσωθέωσι τῷ συμβολῷ, ὡς οὐκ ἀπονοστήσουσι, ἐς τὸν ποταμὸν ἐσπίπτοντες.

CXIX. Μετὰ δὲ, παρεόντων καὶ διαβάντων τὸν Μαίανδρον τῶν Περσέων, ἐνθαῦτα ἐπὶ τῷ Μαρσύη ποταμῷ συνέβαλόν τε τοῖσι Πέρσησι οἱ Κᾶρες, καὶ μάχην ἐμαχέσαντο ἰσχυρὴν καὶ ἐπὶ χρότον πολλόν. ²¹ τέλος δὲ, ἐσσώθησαν διὰ πλῆθος. Περσέων μὲν δὴ ἔπεσον ἄνδρες ἐς δισχιλίους, ²² Καρῶν δὲ ἐς μυρίους. ἐνθεῦτεν δὲ οἱ διαφυγόντες αὐτῶν κατειλήθησαν ²³ ἐς Λάβρανδα, ²⁴ ἐς Διὸς Στρατίου ²⁵ ἰρὸν μέγα τε καὶ ἄγιον ἄλσος πλατανίστων. μοῦνοι δὲ, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, Κᾶρές εἰσι, οῖ Διὰ Στρατίῳ θυσίας ²⁶ ἀνάγουσι. κατειληθέντες ὧν οὖτοι ἐνθαῦτα, ἐβουλεύοντο περὶ σωτηρίης, ὁκότερα, ἡ παραδόντες σφέας αὐτοὺς Πέρσησι, ἡ ἐκλιπόντες τὸ παράπαν τὴν ᾿Ασίην, ἄμεινον πρήξουσι.

CXX. Βουλευσμένοισι δέ σφι ταῦτα παραγίνονται βοηθέοντες Μιλήσιοί τε καὶ οἱ σύμμαχοι αὐτῶν. ἐνθαῦτα δὲ, τὰ μὲν πρότερον οἱ Κᾶρες ἐβουλεύοντο, μετῆκαν, οἱ δὲ αὖτις πολεμεῖν ἐξ ἀρχῆς ἀρτέοντο, καὶ ἐπιοῦσί τε τοῦσι Πέρσησι συμβάλλουσι, καὶ, μαχεσάμενοι,

19. κατὰ νώτου] i. 9. 75. BO. in the rear, Thucydides, i. 62. BLO. Compare the advice of Crœsus to Cyrus, i. 207.

20. της φύσιος] i. e. η πεφύκασι, than they naturally were. iv. 50. ST.

21. ἐπὶ χ. πολλον] From these words the ellipsis p. 99. n. 59. may be more fully supplied. M. G. G. 586. c.

22. ἐs δισχιλίουs] to the number of two thousand, as many as two thousand. Such is the meaning of ἐs with numerals in the instances in M. G. G. 578. and not "about." AR.

23. κατειλήθησαν] were driven pellmell into the town, were driven in huddled one over another. AR.

24. Λάβρανδα] A town of Caria to the north of Mylasa, the south of Straonicea, and the east of Bargasa: L.

 $\lambda \alpha \beta \rho \nu s$ in the Lydian tongue signified "an axe." W.

25. Δ. Στρατίου] The statue of Labrandean Jove in Caria held in its hand an axe, πέλεκυς, Plutarch, Q. Gr. p. 301. F. V. the form of which was two-headed; as appears from its figure on an altar, found in Caria, with the following inscription,

ΔΙΟΣΛΑΒΡΑΥΝ ΔΟΥ ΚΑΙΔΙΟΣΜΕΓΙΟ ΣΤΟΥ

Marm. Ox. pt. ii. pl. 5. 12. Jupiter was afterwards worshipped elsewhere under the title of "Warrior;" and Mars had the same epithet. L.

26. θυσίαs] The mode of sacrifice is described by Appian, B. M. 66. L.

έπὶ πλεῦν ἡ πρότερον ἐσσώθησαν. ²⁷ πεσόντων δὲ τῶν πάντων πολλῶν, Μιλήσιοι μάλιστα ἐπλήγησαν. ²⁸

CXXI. Μετὰ δὲ, τοῦτο τὸ τρῶμα ²⁹ ἀνέλαβόν ³⁰ τε καὶ ἀνεμαχέσαντο οἱ Κᾶρες. πυθόμενοι γὰρ, ὡς στρατεύεσθαι ὁρμέαται οἱ Πέρσαι ἐπὶ τὰς πόλις σφέων, ἐλόχησαν τὴν ἐν Πηδάσω ὁδόν ἐς τὴν ἐμπεσόντες οἱ Πέρσαι τυκτὸς, διεφθάρησαν καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ στρατηγοὶ αὐτῶν, Δαυρίσης καὶ ᾿Αμόργης καὶ Σισιμάκης σὰν δέ σφι ἀπέθανε καὶ Μύρσος ὁ Γύγεω. τοῦ δὲ λόχου τούτου ἡγεμῶν ἦν Ἡρακλείδης Ἡβανώλιος, ἀνὴρ Μυλασσεύς. οὖτοι μέν νυν τῶν Περσέων οὕτω διεφθάρησαν.

CXXII. Ύμέης δὲ, καὶ αὐτὸς ἐὼν τῶν ἐπιδιωξάντων τοὺς ἐς Σάρδις στρατευσαμένους Ἰώνων, τραπόμενος ἐς τὴν Προποντίδα, ³ι εἶλε Κῖον³² τὴν Μυσίην. ταύτην δὲ ἐξελὼν, ὡς ἐπύθετο τὸν Ἑλλήσποντον ἐκλελοιπέναι Δαυρίσην καὶ στρατεύεσθαι ἐπὶ Καρίης, καταλιπὼν τὴν Προποντίδα, ἐπὶ τὸν Ἑλλήσποντον ἦγε τὸν στρατόν καὶ εἶλε μὲν Αἰυλέας πάντας, ὅσοι τὴν Ἰλιάδα νέμονται, εἶλε δὲ Γέργιθας, ³³ τοὺς ὑπολειφθέντας τῶν ἀρχαίων Τενκρῶν ³⁴ αὐτός τε Ὑμέης, αἰρέων ταῦτα τὰ ἔθνεα, νούσω τελευτῷ ³⁵ ἐν τῷ Τρωάδι.

27. ἐσσώθησαν] τῶν Καρῶν περὶ τοῦ πολέμου πρός τῷ τοῦ Λαβρανδέως άλσει βουλευσαμένων, άλκιμωτάτους όντας των έν πολέμω γειτόνων τίνας χρή ποιείσθαι συμμάχους, οί μέν τους Μιλησίους ήγουντο δείν παρακαλείν οί δέ διαλύσασθαι πρός τους Πέρσας συνεβούλευον. έδοξεν οδν τοις Καρσίν έρωτησαι τον 'Απόλλωνα' τον δε θεον αποκρίνασθαι " πάλαι πότ' ήσαν άλκιμοι Μιλήσιοι." τοῦ δὲ χρησμοῦ διαδοθέντος εἰς τας 'Ασιάτιδας πόλεις, οἱ μὲν Μιλήσιοι, την προφήτιν αίτιασάμενοι διεφθάρθαι χρήμασιν ύπο των μηδιζόντων, πανδημεί τοις Καρσί βοηθήσαντες και τοις Πέρσαις μετ' ἐκείνων συμβαλόντες, σχεδον πάντες ἀπέθανον, Damon. V.

28. ἐπλήγησαν] μεγάλως ἐνικήθησαν πληγή γὰρ κατὰ πόλεμον, καὶ τραῦμα, ἡ ἰσχυρὰ ἦττα, Scholiast on Thuc. πληγέντες ὑπὸ τῶν ᾿Αντισσαίων, ἀπέθανόν τε πολλοὶ, καὶ ἀνεχώρησαν οἱ 18. It may be observed by the way, that Herodotus generally prefers the first aorists passive, but that ἐπλήχθην is an unusual word: and further that the Attics apply πατάξαι to the agent, and πληγῆναι to the person who suf-

fers. V. were beaten. μεγάλως πληγέντες, viii. 130. Euripides, Rh. 864. BLO.

29. τρῶμα] ἢτταν, ἐλάττωμα; W. vi. 132. quum hæc accepta clades esset, Livy, ii. 51.

30. ἀνέλαβον] they repaired: ἀνέλαβε αἰτίην, νii. 231. ἀκήκοα ἀνδρας ἐς ἀναγκαίην ἀπειληθέντας, νενικημένους ἀναμάχεσθαί τε καὶ ἀναλαμβάνειν τὴν προτέρην κακότητα, νiii. 109. ἀναμαχέσασθαι καὶ ἀναλαβεῖν τὴν ῆτταν, Diodotus S., xvi. 19. W. τὸ παρεὸν τρῶμα ἀνιεῦνται, νii. 236. ἀναμ. τὴν γεγεννημένην περιπέτειαν, Polybius, i. 55, 5. κῶν πυτε πταίσωσι ἀναμάχονται τοῖς ὅλοις, Pol. vi. 52, 6. S.

31. Προποντίδα] now the sea of Marmara, or the White Sea. L. A.
32. Κίον] now Ghio or Zemlic, L.

33. Γέργιθας] A town to the east of Rhæteum and Ophrynium, and to the south of Dardanus, vii. 43. L.

34. Τευκρῶν] It is probable that the Teucri were only a branch of the in-habitants of Troas, and originally of Thracian descent; Mannert. A.

35. νούσφ τελευτά] vi. 1. 136. Procopius, 101. 26. ετελεύτησε νοσήσας,

CXXIII. Οὖτος μὲν δὴ οὔτω ἐτελεύτησε' ᾿Αρταφέρνης δὲ ὁ Σαρδίων ὅπαρχος καὶ Ἡτάνης ὁ τρίτος στρατηγὸς ἐτάχθησαν ἐπὶ τὴν Ἰωνίην καὶ τὴν προσεχέα Αλολίδα στρατεύεσθαι. Ἰωνίης μέν νυν Κλαξομενὰς αἰρέουσι, Αλολέων δὲ Κύμην.

CXXIV. 'Αλισκομενέων δὲ τῶν πολίων' ἢν γὰρ δὴ, ὡς διέδεξε, ³δ 'Αρισταγόρης ὁ Μιλήσιος ψυχὴν οὐκ ἄκρος, ³7 ος, ταράξας τὴν
'Ἰωνίην καὶ ἐγκερασάμενος πρήγματα μεγάλα, δρησμὸν ἐβούλευς,
ὁρέων ταῦτα πρὸς δέ οἱ καὶ ἀδύνατα ἐφάνη βασιλέα Δαρεῖον ὑπερβαλέσθαι πρὸς ταῦτα δὴ ὧν, συγκαλέσας τοὺς συστασιώτας, ἐβουλεύετο, λέγων, " ὡς ἄμεινόν σφισι εἰη κρησφύγετόν ³8 τι ὑπάρχον
εἶναι, ἢν ἄρα ἐξωθέωνται ἐκ τῆς Μιλήτου εἴτε δὴ ὧν ἐς Σαρὸω ἐκ
τοῦ τόπου τούτου ἄγοι ἐς ἀποικίην, εἴτε ἐς Μύρκινον τὴν 'Ἡδωνῶν,
τὴν Ἱστιαῖος ἐτείχες, ³θ παρὰ Δαρείου δωρεὴν λαβών." ταῦτα ἐπειρώτα ὁ 'Αρισταγόρης.

CXXV. Έκαταίου μέν νυν τοῦ Ἡγησάνδρου, ἀνδρὸς λογοποιοῦ, " τουτέων μὲν ἐς οὐδετέρην στέλλειν" ἔφερε ἡ γνώμη, " ἐν Λέρῳ ⁴⁰ δὲ τῷ νήσῳ τεῖχος ⁴¹ οἰκοδομησάμενον, ἡσυχίην ἄγειν, ἡν ἐκπέση ἐκ τῆς Μιλήτου ἔπειτα δὲ, ἐκ ταύτης ὑρμεώμενον, κατελεύσεσθαι ἐς τὴν Μίλητον." ταῦτα μὲν δὴ Ἐκαταῖος συνεβούλευε.

Isæus; Ælian, V. H. xiv. 32. Understand τον βίον, which is supplied, ii. 121, 1. and by Thucydides, νοσήσας τελευτᾶ τ. β. i. 138. Plato, Prot. p. 210. Demosthenes, B. ii. p. 114. (who, in the same oration, has the expression αδδωστήσας ετελεύτησεν, p. 113. and also omits the substantive, p. 110. 111. 113. 115.) Isocrates, Paneg. p. 122. Ælian, V. H. vi. 2. Euripides, Hec. 419, vitam finivit, Justin, x. 3. Tacitus omits the noun, sic Tiberius finivit, A. vi. 50. D. Laertius supplies ημέραν του βίου, x. 22. Herodotus τον alwa, ix. 17. 27. and i. 32. in which latter chapter Tov Biov is three times joined to the verb, and once omitted altogether. SCH. B. 36, 37. BLO. SCHL.

36. &s διέδεξε] i.73. ii. 134. iii. 82. Understand ἐωντὸν, as after δηλοῖ, ii. 117. ix. 68. Λιβύη γὰρ δηλοῖ ἐωντὴν ἐοῦτα περίβρντος, iv. 42. ST. These verbs, when put intransitively, may also be rendered impersonally, as was very ενίdent; δῆλόν ἐστι, it is clear. S.

37. ψυχην οὐκ ἄκρος] of no very great strength of mind. ήν γαρ, ώς διέδεξε, δργήν ά., " of a very violent temper," i. 73. ἀρετην ἄκρη, " of very great excellence," vii. 5. τὰ πολέμια акрои, " of consummate skill and bravery in war," vii. 111. The adjective occurs also without an accusative case following, v. 112. vi. 122. W. S. " Aristagoras saw the gathering storm, and could see no means of withstanding it. Herodotus accuses him of pusillanimity, apparently without reason. Aristagoras knew that, however others might make their peace, there could be no pardon for him; and, when he could no longer assist his country in the unequal contest into which he had led it, his presence might only inflame the enemy's revenge;" Mitford, vii. 2.

38. κρησφύγετον] καταφυγή, ὀχύρωμα. GL.

39. ἐτείχεε] began fortifying; v.73. W.

40. Λέρω] one of the Sporades, now Lero. L. A.
41. τείχος] fort. L. p. 185. n. 3.

CXXVI. Αὐτῷ δὲ ᾿Αρισταγόρη ἡ πλείστη γνώμη ἦν ἐς τὴν Μύρκινον ἀπάγειν. τὴν μὲν δὴ Μίλητον ἐπιτρέπει Πυθαγόρη, ἀνδρὶ τῶν ἀστῶν δοκίμω ἀστὸς δὲ, παραλαβὼν πάντα τὸν βουλόμενον, ἔπλεε ἐς τὴν Θρηϊκην, καὶ ἔσχε τὴν χώρην, ἐπ' ἢν ἐστάλη. ἐκ δὲ ταύτης ὁρμεώμενος, ἀπόλλυται ὑπὸ Θρηϊκων, αὐτός τε ὁ ᾿Αρισταγόρης καὶ ὁ στρατὸς αὐτοῦ, πόλιν ⁴² περικατήμενος, καὶ βουλομένων τῶν Θρηϊκων ὑποσπόνδων ἐξιέναι.

42. πόλιν] τὰς τότε καλουμένας Ἐννέα 'Οδοὸς (' Nine Ways''), νῦν δὲ 'Αμφίπολιν, Thucydides, i. 100. AR. now Jamboli. L, A. τὸ δὲ χωρίον τοῦτο, ἐφ' οὖ νῦν ἡ πόλις ἐστὶν, ἐπείρασε

μὲν πρότερον καὶ ᾿Αρισταγόρας ὁ Μιλήσιος, φεύγων βασιλέα Δαρείον, κατοικίσαι, ἀλλὰ ὁπὸ Ἡδώνων ἐξεκρούσθη, Τh. iv. 102. W.

ARGUMENT OF THE SIXTH BOOK.

Histiaus arrives at Sardis, and, not being received by the Ionians, withdraws to Byzantium; i-v. The Persians invest Miletus by land; defeat the Greek fleet under Dionysius, who escapes to Sicily; and capture the city: vi-xx. A body of Samians and Milesians takes Zancle in Sicily by treachery: xxii-xxiv. Caria is reduced: xxv. Histiæus, after conquering Chios, attacks Thasos; but, landing in Mysia, is defeated and taken by Harpagus; Artaphernes puts him to death: xxvi-xxx. The Persians subjugate the islands; Ionia is enslaved a third time; the Hellespontine cities are reduced: xxxi-xxxiii. Affairs of the Chersonese; Miltiades 1.; Stesagoras; Miltiades 11., who flies to Athens; his son Metiochus is carried captive into Persia: xxxiv-xli. Artaphernes regulates Ionia: xlii. Expedition of Mardonius: he subdues Thasos and Macedonia; his fleet being wrecked about Athos, he returns to Asia. Thasos still further enslaved: xliii-xlvii. Darius demands from the Greeks earth and water; the Æginetans comply: xlviii-l. Affairs of Sparta; feuds of Cleomenes and Demaratus: li. lxi. lxiv. Leotychides: lxv. Demaratus is deposed: lxvi. lxvii. He crosses over to Darius, and is succeeded by Leotychides: lxx. lxxi. Hostages taken from Ægina by the Spartans, and sent to Athens: lxxiii. The intrigues of Cleomenes being detected, he flies his country; levies forces for an invasion, and is reinstated; he afterwards goes mad, and destroys himself: lxxiv. lxxv. Hostilities between Athens and Ægina: lxxxy-xciii. Expedition under Datis and Artaphernes takes Naxos, Carystus, and Eretria. Hippias conducts the Persians to Marathon; where the Athenians and Platmans meet them. The Spartans are detained at home by their law: xciv-cviii. Miltiades persuades the Polemarch to give the casting vote for engaging the enemy. Battle of Marathon; seven ships taken; the rest of the fleet fails in an attempt to surprise Athens, and retreats to Asia: cix-cavii. Eretrian captives: cxix. Lacedæmonians reach Athens: cxx, Miltiades attacks Paros unsuccessfully; meets with an accident, which ultimately proves fatal; and is fined on his return home: cxxxii-cxxxvi.

ΗΡΟΔΟΤΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΕΚΤΗ.

ΕΡΑΤΩ.

Ι. 'ΑΡΙΣΤΑΓΟΡΗΣ μέν νυν, 'Ιωνίην ἀποστήσας, οὔτω τελευτᾶ. Ίστιαιος δε δ Μιλήτου τύραννος, μεμετιμένος 1 υπο Δαρείου, παρην ές 2 Σάρδις. ἀπιγμένον δὲ αὐτὸν έκ τῶν Σούσων είρετο 'Αρταφέρνης ό Σαρδίων υπαρχος, κατά κοιόν τι δοκέοι Ίωνας άπεστάναι ό δὲ οὐ τε είδεναι έφη, εθώμαξε τε τὸ γεγονὸς, ώς οὐδεν δηθεν3 των παρεόντων πρηγμάτων έπιστάμενος, ὁ δὲ 'Αρταφέρνης, ὁρέων αὐτὸν τεχνάζοντα, 4 εἶπε, εἰδώς τὴν ἀτρεκείην τῆς ἀποστάσιος· " οὕτω τοι, Ίστιαῖε, έχει 5 κατά ταῦτα τὰ πρήγματα τοῦτο τὸ ὑπόδημα 6 ἔρὸαψας τ μεν συ, υπεδήσατο δε 'Αρισταγόρης."

ΙΙ. 'Αρταφέρνης μεν ταῦτα ές την ἀπόστασιν ἔχοντα εἶπε' Ίστιαῖος δὲ, δείσας ώς συνιέντα Αρταφέρνεα, ὑπὸ τὴν πρώτην

1. μεμετιμένος] v. 108. vii. 229. IV. for μετειμένος, a very anomalous form, M. G. G. 170. 209, 3. as if there were a simple verb μετίω of the same signification as μεθίημι. S.

2. παρην ές Various verbs, which of themselves do not imply motion, receive this sense by the construction with els. M. G. G. 578, 3.

3. δηθεν] p. 33. n. 12.

4. τεχνάζοντα] p. 159. n. 10. 5. οὕτω—ἔχει] Vig. v. 7, 9. M. G. G. 604.

6. τοῦτο-ύπόδημα] This metaphor

is explained by Tzetzes, την ὑπόθεσιν δέδωκεν 'Ιστιαίος, ές τέλος δ' έξεπέρανεν αὐτὴν 'Αρισταγόρας, iii. 324. ix. 240. οίδ' έγω το πράγμα τοῦθ', δθεν πάλαι καττύεται, Aristophanes, Eq. 314.

7. ἔββαψας The same metaphor is used, ix, 17. by Homer, Od. r. 118. II. 422. Euripides, An. 828. 903. I. T. 682. metuo ne quid suo suat capiti, Terence, Ph. iii. 2, 6. Hence also ραφεὺs, Æschylus, Ag. 1594. BL. Beck; and μηχανοβράφος, Sophocles, Œ. R. 387.

έπελθοῦσαν νύκτα ἀπέδρη ἐπὶ θάλασσαν, βασιλέα Δαρεῖον ἐξηπατηκὼς, ὅς,⁸ Σαρδὼ νῆσον τὴν μεγίστην ὑποδεξάμενος κατεργάσασθαι, ὑπέδυνε τῶν Ἰώνων τὴν ἡγεμοτίην τοῦ πρὸς Δαρεῖον πολέμου.⁹ διαβὰς δὲ ἐς Χίον, ἐδέθη ὑπὸ Χίων, καταγνωσθεὶς πρὸς αὐτῶν νεώτερα πρήσσειν πρήγματα ἐς ἐωυτοὺς ἐκ Δαρείου. μαθόντες μέττοι οἱ Χῖοι τὸν πάντα λόγον, ὡς πολέμιος εἰη βασιλέϊ, ἔλυσαν αὐτόν.

ΙΙΙ. Έντανθα δὲ, εἰρωτεώμενος 10 ὑπὸ τῶν Ἰώνων ὁ Ἰστιαῖος, "κατ' ὅ τι προθύμως οὕτω ἐπέστειλε τῷ ᾿Αρισταγόρη ἀπίστασθαι ἀπὸ βασιλέος, καὶ κακὸν τοσοῦτον εἴη "Ιωνας ἐξεργασμένος," τὴν μὲν γενομένην αὐτοῖσι 11 αἰτίην οὐ μάλα ἐξέφαινε, ὁ δὲ ἔλεγέ σφι, ὡς " βασιλεὺς Δαρεῖος ἐβουλεύσατο, Ψοίνικας μὲν ἐξαναστήσας, ἐν τῷ Ἰωνίη κατοικίσαι, 12 «Ιωνας δὲ ἐν τῷ Φοινίκη καὶ τούτων εἴνεκα ἐπιστείλειε·" οὐδέν τι πάντως 13 ταῦτα βασιλέος βουλευσαμένου, ἐδειμάτου 14 τοὺς Ἰωνας.

IV. Μετὰ δὲ, ὁ Ἰστιαῖος δι' ἀγγέλου ποιεύμενος Ἑρμίππου,¹⁵ ἀνδρὸς ᾿Αταρνείτεω, τοῖσι ἐν Σάρδισι ἐοῦσι Περσέων ἔπεμπε βυβλία, ὡς προλελεσχηνευμένων αὐτῷ ἀποπτάσιος πέρι. ὁ δὲ "Ερμιππος, πρὸς τοὺς μὲν ἀπεπέμφθη, οὐ διδοῖ, φέρων δὲ ἐνεχείρισε τὰ βυβλία ᾿Αρταφέρνεϊ. ὁ δὲ, μαθὼν ἄπαν τὸ γινόμενον, ἐκέλευε τὸν Ἑρμιππον τὰ μὲν παρὰ τοῦ Ἱστιαίου δοῦναι φέροντα τοῖσί περ ἔφερε, τὰ δὲ ἀμοιβαῖα, τὰ παρὰ τῶν Περσέων ἀντιπεμπόμενα Ἱστιαίῳ, ἐωυτῷ δοῦναι τούτων δὲ γενομένων φανερῶν, ἀπέκτεινε ἐνθαῦτα πολλοὺς Περσέων ὁ ᾿Αρταφέρνης. περὶ Σάρδις μὲν δὴ ἐγένετο ταραχή.

8. bs] p. 19. n. 62.

9. τῶν 'I. — τοῦ — πολέμου] of the war of the Ionians; S. of the Ionians in the war; as one substantive sometimes governs two different genitives in different relations. M. G. G. 314. obs. 1.

10. εἰρωτεώμενος] p. 54. n. 53.

11. αὐτοῖσι] governed by ἐξέφαινε.

W.

12. εξαναστήσας—κατοικίσαι] It was the more easy to persuade the Ionians of this, from its being the common practice of the Assyrians (11 Kings, xviii, 32.) and Persians (ν. 14. νi. 9. 119.). Philip of Macedon adopted this custom; ut pecora pastores, nunc in hi-

bernos, nunc in æstivos saltus, trajiciunt; sic ille populos et urbes, ut illi vel replenda vel derelinquenda quæque loca videbantur, ad libidinem suam transfert, Justin, viii. 5. W.

13. οὐδέν τι πάντως] v. 65. W. Some conjunction, or the adverb οὔτω, appears wanting: and this omission renders it an instance of anacoluthia, as if λέγων, and not ἔλεγε, had preceded. M.

14. ἐδειμάτου] BL. on Æsch. Ch.

15. δι' ἀγγέλου π. 'E.] acting by means of Hermippus as envoy; i. e. employing Hermippus as envoy. διὰ χρηστηρίων π., viii. 134. W.

V. Ίστιαῖον δὲ, ταύτης ἀποσφαλέντα τῆς ἐλπίδος, ¹6 Χῖοι κατῆγον ἐς Μίλητον, αὐτοῦ Ἱστιαίου δεηθέντος. οἱ δὲ Μιλήσιοι, ἄσμενοι ἀπαλλαχθέντες καὶ ᾿Αρισταγόρεω, οὐδαμῶς πρόθυμοι ἦσαν ἄλλον τύραννον δέκεσθαι ἐς τὴν χώρην, οἶά τε ἐλευθερίης γευσάμενοι. καὶ δὴ, νυκτὸς γὰρ ἐούσης βίῃ ἐπειρᾶτο κατιὼν ¹² ὁ Ἱστιαῖος ἐς τὴν Μίλητον, τιτρώσκεται τὸν μηρὸν ὑπό τευ τῶν Μιλησίων. ὁ μὲν δὴ, ὡς ἀπωστὸς τῆς ἐωυτοῦ ¹8 γίνεται, ἀπικνέεται ὀπίσω ἐς τὴν Χίον, ἐνθεῦτεν δὲ, οὐ γὰρ ἔπειθε τοὺς Χίονς, ὥστε ἐωυτῷ δοῦναι ¹9 νέας, διέβε ἐν Μυτιλήνην, καὶ ἔπεισε Λεσβίους δοῦναί οἱ νέας. οἱ δὲ, πληρώσαντες ²ο ὀκτὰ τριήρεας, ἔπλεον ἄμα Ἱστιαίφ ἐς Βυζάντιον ἐνθαῦτα δὲ ἰζόμενοι, ²¹ τὰς ἐκ τοῦ Πόντου ἐκπλωούσας τῶν νεῶν ἐλάμβανον, πλὴν ἢ ὅσοι αὐτῶν Ἱστιαίφ ἔφασαν ἑτοῖμοι εἶναι πείσεσθαι.²²

VI. Ίστιαῖος μέν νυν καὶ Μυτιληναῖοι ἐποίευν ταῦτα· ἐπὶ δὲ Μίλητον αὐτὴν ναυτικὸς πολλὸς καὶ πε2ὸς ἦν στρατὸς προσδόκιμος συστραφέντες γὰρ οἱ στρατηγοὶ τῶν Περσέων, καὶ εν ποιήσαντες στρατόπεδον, ἤλαυνον ἐπὶ τὴν Μίλητον, τὰ ἄλλα πολίσματα περὶ ἐλάσσονος ²³ ποιησάμενοι, τοῦ δὲ ναυτικοῦ Φοίνικες μὲν ἦσαν προθυμότατοι· συνεστρατεύοντο δὲ καὶ Κύπριοι, νεωστὶ κατεστραμμένοι, καὶ Κίλικές τε καὶ Αἰγύπτιοι.

VII. Οι μεν δή έπι την Μίλητον και την άλλην Ίωνιην έστράτευον "Ίωνες δε, πυνθανόμενοι ταῦτα, επεμπον προβούλους²⁴ σφέων
αὐτῶν²⁵ ἐς Πανιώνιον.²⁶ ἀπικομένοισι δε τούτοισι ἐς τοῦτον τὸν
χῶρον, και βουλευομένοισι, εδοξε πεζὸν μεν στρατὸν μὴ συλλέγειν
ἀντίζοον Πέρσησι, ἀλλὰ τὰ τείχεα ρύεσθαι²⁷ αὐτοὺς Μιλησίους, τὸ
δε ναυτικὸν πληροῦν, ὑπολειπομένους μηδεμίαν τῶν νεῶν πληρώσαντας δε, συλλέγεσθαι τὴν ταχίστην²⁸ ἐς Λάδην, προναυμαχή-

16. ἀποσφαλέντα τῆς ἐ.] ψευσθέντας ἐ. μεγάλης, ii. 13. ST.

17. ἐπειρᾶτο κατιών] p. 44. n. 48. p. 252. n. 38.

18. ἀπωστὸς τῆς έ.] ἀ. γῆς ἀπορριφθήσομαι, Sophocles, Αj. 1038. γ. ἀπῶσαι πατρίδος, Œ. R. 641. W.

19. ἔπειθε—ὥστε—δοῦναι] M. G. G. 531. obs. 2.

20. πληρώσαντες] understand ἐπιβατῶν, or the cognate substantive πληρωμάτων. SCH. on B. 93.

iζόμενοι] stationing themselves.
 έτοιμοι—πείσεσθαι] χωρεῖν ἔτοιμος, Sophocles, Aj. 824.

23. $\pi\epsilon\rho$ i ¿λάσσονος] In such phrases, the idea of ἀντὶ seems to be implied in $\pi\epsilon\rho$ i. M. G. G. 589, 5. a.

24. προβούλους] deputies or delegates to a council; vii. 172. compare

i. 170. W.

25. σφέων αὐτῶν] of (i. e. from among) themselves, of their own number. S. πέμπουσιν έαυτῶν ἐθελόντας, Thucydides, i. 60. 61, twice. 64. &c.

26. Πανιώνιον] p. 83. n. 91. 27. βύεσθαι] to defend. εἴ κως διαφυλάξαιεν τὰ τείχεα, vi. 101. GR.

28. την ταχίστην] B. 33. Understand συλλογήν, v. 105. p. 64. p. 64.

σοντας Μιλήτου ή δὲ Λάδη $\mathfrak Q$ ἐστὶ νῆσος μικρὴ ἐπὶ τῆ πόλι $\mathfrak Q$ τῆ Μιλησίων κειμένη.

VIII. Μετά δὲ ταῦτα, πεπληρωμένησι τῆσι νηνοὶ παρῆσαν οἱ Ἰωνες, σὰν δέ σφι καὶ Αἰολέων οἱ Λέσβον νέμονται ἐτάσσοντο δὲ ἄδε τὸ μὲν πρὸς τὴν ἔω εἶχον κέρας αὐτοὶ Μιλήσιοι, νέας παρεχόμενοι ὀγδώκοντα εἴχοντο δὲ τουτέων Πριηνέες δυώδεκα νηνοὶ, καὶ Μυούσιοι τρισὶ νηνοί Μυουσίων δὲ Τήϊοι εἴχοντο ἑπτακαίδεκα νηνοί Τηΐων δὲ εἴχοντο Χῖοι ἐκατὸν νηνσί πρὸς δὲ τούτοισι Ἐρνθραῖοί ³¹ τε ἐτάσσοντο καὶ Ψωκαέες, Ἐρυθραῖοι μὲν ὀκτὰ νέας παρεχόμειοι, Φωκαέες δὲ τρεῖς Φωκαέων δὲ εἴχοντο Λέσβιοι νηνοὶ ἐβδομήκοντα τελευταῖοι δὲ ἐτάσσοντο, ἔχοντες τὸ πρὸς ἐσπέρην κέρας, Σάμιοι ἐξήκοντα νηνοί. πασέων δὲ τουτέων ὁ σύμπας ἀριθμὸς ἐγένετο τρεῖς καὶ πεντήκοντα καὶ τριηκόσιαι τριήρεες.

ΙΧ. Αὖται μὲν Ἰώνων ἦσαν τῶν δὲ βαρβάρων τὸ πλῆθος τῶν νεῶν ἦσαν ἐξακόσιαι. ὡς δὲ καὶ αὖται ἀπίκατο πρὸς τὴν Μιλησίην, καὶ ὁ πεζός σφι ἀπας παρῆν, ἐνθαῦτα οἱ Περσέων στρατηγοὶ, πυθόμενοι τὸ πλῆθος τῶν Ἰάδων νεῶν, καταβρώδησαν, μὴ οὐ δυνατοὶ γένωνται ὑπερβαλέσθαι, καὶ οὕτω οὕ τε τὴν Μίλητον οἶοί τε ἔωσι ἐξελεῖν, μὴ οὐκ ἐὐντες ³² ναυκράτορες, ³³ πρός τε Δαρείου κινδυνεύσωσι κακόν τι λαβεῖν. ταῦτα ἐπιλεγόμενοι, συλλέξαντες τῶν Ἰώνων τοὺς τυράννους, οἱ, ὑπ' ᾿Αρισταγόρεω μὲν τοῦ Μιλησίου καταλυθέντες τῶν ἀρχέων, ³⁴ ἔφευγον ἐς Μήδους, ἐτύγχανον δὲ τότε συστρατενόμενοι ἐπὶ τὴν Μίλητον, τούτων τῶν ἀνδρῶν τοὺς παρεόντας συγκαλέσαν-

29. Λάδη] κείται δὲ αὕτη ἐπὶ τῆ Μιλήτφ, Arrian, Al. i. 19. πρόκειται ή Λ. ν. πλησίον, Strabo, xiv. έστὶ δὲ Μιλησίσις πρό της πόλεως Λ. ν., Pausanias, i. GR. ἐπικειμένη ν., Thucydides, viii. 17. This island is now joined on to the continent. I.. "The site of Miletus has now long ceased to be maritime, and Lade to be an island. The bay, on which that city stood, has been gradually filled with the sand brought down by the river Latmus; and Lade is an eminence in a plain. See Chandler's Travels, or rather Voyage par M. de Choiseuil Gouffier, Myus, near the mouth of the Mæander. underwent earlier the same fate. Paus. vii. 2." Mitford, vii. 2.

30. έπὶ τῆ πόλι] νῆσον ἐπὶ Πελοποννήσω, iii. 59. ἡ ἐπὶ Λοκροῖς νῆσος, Thucydides, ii. 32. It would be more natural for us to say "lying off the city, or coast." AR. Sicanio prætenta sinu jacet insula contra Plemmyrium, Virgil, Æn. iii. 692.

31. Έρυθραῖοι] Erythræ, so named from its founder Erythrus son of Rhadamanthus, once called Cnopopolis, and now Eretri, or Lythry. L.

32. μη οὐκ ἐόντες] in case of not being; unless they are. ST.

33. ναυκράτορες] This word occurs in Thucydides, v. 97. Sophocles, Ph. 1100. BLO.

34. τῶν ἀρχέων] See BLO. on Thuc. ii. 65. Verbs signifying "to cease, to make to cease," &c. require a genitive. M. G. G. 331. d. vi. 94. The circumstance is mentioned v. 37. W.

τες, έλεγόν σφι τάδε· "Aνέρες "Iwres, νῦν τις 35 ὑμέων εὖ ποιήσας φανήτω 36 τον βασιλέος οίλον τους γαρ έωυτου έκαστος 37 ύμεων πολιήτας πειράσθω άποσχίζων 38 άπο του λοιπού συμμαγικού. 30 προϊσγόμενοι δε έπαγγείλασθε τάδε ώς πείσονταί τε άχαρι 40 ούδεν δια την απόστασιν, ούδε σφι ούτε τα ίρα ούτε τα ίδια 41 έμπρησεται, 42 ουδέ βιαιότερον έξουσι ουδέν, ή πρότερον είχον. εὶ δὲ ταῦτα μὲν οὺ ποιήπουσι, οἱ δὲ πάντως διὰ μάχης ἐλεύσονται, 43 τάδε σοι λέγετε έπηρεάξοντες, 44 τά περ σφέας κατέξει ώς, έσσωθέντες τη μάχη, έξανδραποδιεύνται, και ώς την χώρην άλλοισι παραδώσομεν."

Χ. Οι μέν δή έλεγον ταυτα των δέ Ίωνων οι τύραννοι διέπεμπον νυκτός, έλαστος ές τους έωυτου έξαγγελλόμενος. οί δε "luves, ές τους καί 45 άπίκοντο αυται αι άγγελίαι, άγνωμοσύνη τε διεγρέωντο, και ου προσίεντο την προξοσίην, έωυτοισί τε εκαστοι έδύ-

35. τις] i. e. πᾶς τις, οτ εκαστος, each individual; vii. 237. viii. 109. ix. 78. 98. Thucydides, i. 40. 42. BL. on Æsch. Ch. 53. M. G. G. 487, 2, δρχείσθω τις, Ion in Ath. xi. 8. This use of the enclitic is very frequent in Homer, as 11. B. 355. 382, &c. in the imitation of which passage Milton repeats the word "each," P. L. vi. 535. T. and εκαστος ύμέων here follows in much the same sense.

36. εὖ π. φανήτω] p. 144. n. 60.

37. ἐωυτοῦ ἔκαστος] vi. 10. IV. In Latin quisque is very commonly combined with the reflexive pronoun se or its possessive suus.

38. πειράσθω ἀποσχίζων] p. 44. p.

48. p. 250. n. 17.

39. τοῦ-συμμαχικοῦ] Aristophanes, C. 193. the allies, collectively, considered as a body; το πολιτικόν, "the citizens," vii. 103. Adjectives in -ikos are used in the neuter singular, with an article, but without a substantive, to express "a whole." M. G. G. 267. a.

40. ἄχαρι] p. 25. n. 17.

41. ipà-"tota] vi. 13. viii. 109. The former word denotes "the temples of the gods;" the latter agrees with oiκοδομήματα understood, and signifies not only private houses, but all buildings not set apart for religious purposes, especially public edifices. onia is also opposed to lepá. V.

42. ἐμπρήσεται | συλήσεσθαί σφισι καί τὰ ίερὰ καὶ τὰς πατρίδας ἐμπρήσεσθαι, Pausanias, iv. p. 297. V.
43. διὰ μάχης ε.] Thucydides, iv.

92. LAU. p. 96. n. 31.

44. ἐπηρεάζοντες] insulting and menucing. St. Matthew, v. 44. St. Luke, vi. 28. 1 St. Peter, iii. 16. μηδένα ἐπηρεάζεσθαι, μήτε ματαίοις ἐγκλήμασι περιπίπτειν, Herodian, ii. 4, 16. SCHL. δ επηρεάζων φαίνεται καταφρονείν έστι γὰρ ὁ ἐπηρεασμὸς, ἐμποδισμὸς ταῖς βουλήσεσιν, οὐχ ἵνα τι αύτῷ, ἀλλ' Ίνα μὴ ἐκείνω, Asistotle, Rh. ii. 2, 3. παρην δράν πάσαν την πόλιν πεπληρωμένην ύβρεως, καὶ φόνων, και παντοίων ανομνημάτων οί μεν γάρ διὰ τὰς προϋπαρχούσας ἔχθρας οὐδεμιᾶς ἐπηρείας ἀπείχοντο, Diodorus, S., xix. ΙΕΑ. έχθροῦ ἐπήρειαν ἔχει, καὶ ὕβριν, καὶ λοιδορίαν, καὶ προπηλακισμόν, Demosthenes, Cor. p. 229, 8. Victorius. The sense of the verb is not very unlike that of " To Bully, to overbear with noise or menaces;" Todd's Johnson.

45. καl] The conjunction, which seems redundant, after relatives is perhaps equivalent to the Latin cunque. It occurs, ii. 114. Plato, Alc. i. p. 106. c. Leg. vii. p. 821. E. ST.

κεον μούνοισι ταῦτα τοὺς Πέρσας έξαγγέλλεσθαι. ταῦτα μέν νυν ἰθέως ἀπικομένων ἐς τὴν Μίλητον τῶν Περσέων ἐγίνετο.

ΧΙ. Μετὰ δὲ, τῶν Ἰώνων συλλεχθέντων ἐς τὴν Λάξην, ἐγίνοντο ἀγοραί. καὶ δή κού σφι καὶ ἄλλοι ἡγορόωντο, ἐν δὲ δὴ καὶ ⁴θ ὁ Φωκαεὺς στρατηγὸς Διονύσιος, λέγων τάδε· " ἐπὶ ξυροῦ γὰρ ⁴ ἀκμῆς ⁴θ ἔχεται ἡμῖν τὰ πρήγματα, ἄνδρες Ἰωνες, ἡ εἶναι ἐλευθέροισι ⁴θ ἡ δούλοισι, καὶ τούτοισι 50 ὡς δρηπέτησι νῦν ὧν ὑμέες, ἡν μὲν βούλησθε ταλαιπωρίας ἐνδέκεσθαι, τὸ παραχρῆμα μὲν πόνος 51 ὑμῖν ἔσται, οἶοί τε δὲ ἔσεσθε, ὑπερβαλόμενοι τοὺς ἐναντίους, εἶναι ἐλεύθεροι εἰ δὲ μαλακίη τε καὶ ἀταξίη διαχρήσεσθε, οὐδεμίαν ὑμέων ἔχω ἐλπίδα, μὴ οὐ δώσειν ὑμέας δίκην τῷ βασιλέϊ τῆς ἀποστάσιος.

46. ἐν δὲ δὴ καὶ] is used when the most important of several things or persons, previously mentioned, is to be distinguished, iii. 39. The preposition is put adverbially, as μετὰ is just above. M. G. C. 289, 3. 594, 1.

47. γάρ] H. on Vio. viii. 5, 4. Longinus gives this as an instance of hyperbaton, and says the order of the words is & ἄ. *1., νῦν καιρός ἐστιν ὑμῦν πόνους ἐπιδέχεσθαι· ἐπὶ ἔ. γὰρ ἀ. ἔ. ἡ.

τ. π., 22. W.

48. ἐπὶ ξυροῦ—ἀκμῆς] on a razor's edge, i. e. in a very critical situation: έπλ κινδύνου, Hesychius. BL. Homer is the first who uses this metaphor, πάντεσσιν έ. ξ. ισταται άκμης ή ύλεθρος ηε βιωναι, Il. K. 173. which many have imitated, νῦν πάντες έ. ξ. Ιστανται ά., Synesius, de R. p. 21. Β. κίνδυνός τοι έ. ξ. ἴσταται ά., Theognis, 557. ἀκμᾶς έστακυῖαν έ. ξ. Ἑλλάδα πᾶσαν, Simonides; ¿π' αὐτοῦ τοῦ ξ. τῆς ἀκμῆς ἐστηκότος, η είναι την Ε. η μη, Aristides in Them. t. iii. p. 303. In other authors, sometimes ἀκμῆς is omitted, as Æschylus, Ch. 870. ανθρώπων σωτήρες έ. ξ. ήδη ἐόντων, Theocritus, xxii. 6. φρόνει βεβώς νῦν έ. ξ. τύχης, Sophocles, An. 1008. MUS. and sometimes ξυροῦ, as Euripides, Ph. 1097. Hel. 896. ἄνδρες φίλοι, ὶτ', ἐγκονεῖτε, σπεύδεθ', ως δ καιρός ουχί μέλλειν, άλλ' έστ' έπ' αὐτης ά., ή δεῖ παρόντ' ἀμύνειν. Ατί-stophanes, Pl. 254. νῦν ἐπ' αὐτην ηκει την ἀκμην, Demosthenes, p. 37, 56. (occasio or tempus) pendens in novacula, Phædrus, v. 8, 1. Livy appears to have Herod.

had our author in his view in the following passage, in discrimine est nunc humanum omne genus, utrum vos, an Karthaginienses, principes terrarum videat, xxix. 17. W. V. H. on Vio. ix. 3, 15. SCHW. on B. 187. 236.

49. είναι έλευθέροισι] p. 23. n. 79. p. 56. n. 77. ὑμὶν εὐδαίμοσιν ἔξεστι γενέσθαι, Demosthenes, O. iii. 9.

50. καὶ τούτοισι] and thut, i. e. and what is wearse. "Ye difraud, and that (καὶ ταῦτα) your brethren," τ Cor. vi. 8. οδτοι γὰρ μοῦνοι Ἰάνων οὐκ ἄγουσι Ἰάνων οὐκ ἄγουσι Ἰάνων οὐκ ἀγουσι Ἰάνων οὐκ ἀγουσι Ἰάνων οὐκ ἀγουσι Ἰάνων οἰκ καὶ οδτοι κατὰ φόνου τινὰ σκῆψιν, i. 147. cum esset responsum, cædes, incendia, interitumque reipublicæ comparari; et eu per cives, Cicero, Cat. iii. 9. H. on Vig. iv. 16.

M. G. G. 471, 7.

51. τὸ παραχρημα μὲν πόνος] quonam modo indignari possunt, quibus aliquid novi adjectum commodi sit, cis laborem etiam novum pro portione injungi? nusquam nec opera sine emolumento, nec emolumentum ferme sine impensa opera est: labor voluptasque, dissimillima natura, societate quadam inter se naturali sunt juncta, Livy, v. 4. πόνους του ζην ήδέως ήγεμόνας νομίζετε, Xenophon, Cyr. i. 5, 12. οὐδίν των μεγάλων μικρών έστι πόνων ωνιόν, Dionysius H., t. ii. p. 317, 23. αν τι πράξης καλου μετά πόνου, δ μεν πόνος οίχεται, τὸ δὲ καλθν μένει, Musonius in A. Gell., N. A. xvi. 1. V. των πόνων πωλοίσιν ήμιν πάντα τ' άγαθὰ οί θεοί, Epicharmus; Z. nil sine magno vita labore dedit mortalibus, Horace, VOL. I.

άλλ' έμοί τε πείθεσθε, καὶ έμοι ύμέας αὐτούς έπιτρέψατε καὶ ὑμῖν έγω, θεων τὰ ίσα νεμόντων, 50 ὑποδέκομαι ή οὐ συμμίζειν τους πολεμίους, ή, συμμίσγοντας, πυλλον έλασσώσεσθαι." 53

ΧΙΙ. Ταῦτα ἀκούσαντες οἱ "Ιωνες ἐπιτρέπουσι σφέας αὐτοὺς 54 τῷ Διονυσίω. ὁ δὲ, ἀνάγων ἐκάστοτε ἐπὶ κέρας 55 τας νέας, ὅκως τοῖσι έρέτησι χρήσαιτο, 56 διέκπλοον 57 ποιεύμενος τῆσι νηυσί δι' άλληλέων, και τους έπιβάτας 58 οπλίσειε, 59 το λοιπον 60 της ημέρης τας νέας έγεσκε 61 έπ' άγκυρέων παρείγε τε τοίσι "Ιωσι πόνον δι' ήμερης. 62 μέχρι μέν νυν ημερέων έπτα έπείθοντό τε και έποίευν τὸ

1. S. ix. 59.

52. θεών τὰ ἴσα νεμόντων] vi. 109. τ. %. νέμων, Thucydides, vi. 16. W.

53. ἐλασσώσεσθαι] p. 210. n. 94.

54. σφέας αὐτοὺς The same as έωντούς below; σ. ξαυτούς would be wrong. M. G. G. 148.

55. ἐπὶ κέρας] c. 14. i. e. ἀλλήλαις ἀκολουθούσας. The phrase ἐπὶ κέρως denotes that a naval column moves on one of its wings, either the right or the left leading the way; BLO. it occurs in Thucydides, ii. 90. vi. 32. 50. viii. 104. Xenophon, H.i. 7, 31. vi. 2, 30. V. Appian, Mith. xxiv. AR. ulav κατακολουθοῦσαν τῆ ἐτέρα, Suidas. Dionysius seems to have led out his fleet either in a double column or in two single columns; (Th. ii. 90. adds κατά μίαν to ἐπὶ κ.) and, when out at sea, the left column faced to the right. and the right column to the left, so as to form opposite lines for the purpose of executing other manœuvres. S. ¿nì μιας ώς πρός διέκπλουν και περίπλουν παρεσκευασμέναι, Χ. Η. ί. 6, 31.

 χρήσαιτο] he might practise.
 διέκπλοον] viii. 9. Thucydides, i. 49. ii. 83. 89. vii. 36. 70. Xenophon, Η. ί. 6, 31. διέκπλους έστι τὸ έμβαλείν, και πάλιν ύποστρέψαι, και αδθις έμβαλείνο ήτοι το έμβ., και διασχίζειν την τῶν ἐναντίων τάξιν, Scholiast on Th.; Polybius, xvi. 4, 14. ER. S. This manœuvre was either for the purpose of cutting through the enemy's line and taking it in the rear, so as to separate one part from the rest, that it might be attacked in detail and overpowered; BLO. or, of turning rapidly after breaking through the line, in order to strike the enemy's ship on the

side or stern, where it was most defenceless, and so to sink it. AR.

58. ἐπιβάτας A class of soldiers resembling our marines. BLO. this early state of Greek naval tactics, when victory depended more on the number and prowess of the troops on board, than on the manœuvres of the seamen (Thucydides, i. 49.), each ship had a complement of forty marines; c. 15. The Athenians improved the system, by decreasing this number and relying on the more skilful management of their vessels; Th. vii. 62. 67. In the Peloponnesian war each trireme had ten epibatæ; Th.iii. 91.94. 95. ii. 92. 102. iv. 76. 101. AR.

59. δπλίσειε] might train to the use

of their arms.

60. το λοιπον] during the remainder; τοῦ λοιποῦ for the future. HER.

on Vic. i. 19, 3.

61. EXECKE] It was the practice of the Greeks to moor their ships close to the shore, and to let the crews remain on land. When the sentinels gave the alarm of an enemy, the sailors hurried on board again : see Xenophon, H. i. 5, 10. ii. 1, &c. The Ionians, who were kept at the oar for great part of the morning and not allowed to go ashore all the day long, must have found it very hard service; and the only wonder is that they submitted to such discipline so long as they did. L.

62. δι' ἡμέρης] p. 59. n. 9. ii. 173. vii. 210. Eubulus in Ath. x. 11. διά νυκτός all night long, Ion in Ath. xi. 8. understand 8Ans, Hesychius; Harpocration. Compare CA. on Ath. vii. 3. V. and B. 200. M. G. G. 580. a.

κελευόμενον τη δε έπι ταύτησι, οί Ίωνες, οία άπαθέες εύντες πόνων τοιούτων, τετρυμένοι 63 τε ταλαιπωρίησί τε καὶ ἡελίω, ελεξαν προς έωυτους τάδε " τίνα δαιμόνων παραβάντες,64 τάδε άναπίμπλαμεν: 65 οίτινες, παραφρονήσαντες, και έκπλώσαντες 66 έκ τοῦ νόου, άνδρι Φωκαέι άλαζόνι, παρεχομένω νέας τρείς, έπιτρέψαντες ημέας αὐτοὺς 67 ἔχομεν. 68 ὁ δὲ παραλαβών ημέας λυμαίνεται λύμησι άνηκέστοισι καὶ δὴ πολλοὶ μέν ἡμέων ἐς νούσους πεπτώκασι, πολλοί δε επίδοζοι 69 τωύτο τοῦτο πείσεσθαί είσι πρό τε τούτων 70 τῶν κακῶν ἡμῖν γε κρέσσον καὶ ὅ τι ὧν ἄλλο παθέειν έστὶ, καὶ τὴν μέλλουσαν δουλητην υπομείναι, ήτις έσται, μαλλον 71 ή τη παρεούση συνέχεσθαι. φέρετε, 72 τοῦ λοιποῦ μὴ πειθώμεθα αὐτοῦ." 73 Ταῦτα έλεξαν και μετά ταυτα αυτίκα πείθεσθαι ουδείς ήθελε άλλ, οία στρατιή, σκηνάς τε πηξάμενοι έν τη νήσω, έσκιητροφέοντο, καὶ εσβαίνειν ουκ εθέλεσκον es τας νέας, ουδ' άναπειρασθαι.74

ΧΙΙΙ. Μαθόντες 75 δε ταῦτα τὰ γινόμενα έκ τῶν Ἰώνων οἱ στρα-

63. τετρυμένοι] i. 22. ii. 129. την στρατιάν τετρυμένην πόνφ και χρόνφ, Appian, B. C. ii. 30. &c. Polybius, i. 71, 3. &c. Ι. άχθηδών κακοῦ τρύσει σε, Æschylus, P. V.26. for other examples consult BL. heal of the heat of the sun, Thucydides, iv. 35. vii. 87. BLO.

64. τ. δ. παραβάντες] quo numine læso, Virgil, Æ. i. 12. P. έμοι μελήσει ταντα και δρκοις και θεοίς τοίς παραβαθείσι, Heliodorus, Æ. vii. end. W. άδικήgarres would be better suited to prose than παραβάντες. ST.

65. τάδε ἀναπίμπλαμεν] understand кака, do we fill up the measure of these sufferings. S. αναπλησαι κακά, v. 4. LAU. εν άδου κ. αναπίμπλησιν, Pausanias, x. 28. V.

66. ἐκπλώσαντες] p. 169. n. 97.

67. ἡμέας αὐτοὺς] see M. G. G. 148. and n. BL.

68. ἔχομεν] with the participle of the first agrist, denotes not only "the having done a thing," but " the continuing to do so;" S. we go on.

69. ἐπίδοξοι] p. 54. n. 61. ἀργαλέος 'Ολύμπιος αντιφέρεσθαι, Homer, Il. A.

589.

70. πρό-τούτων] p. 36. n. 55.

71. κρέσσον — μαλλον] i. 31. 32. M. G. G. 458. To the examples there given others may be added from Xenophon, Cyr. i. 6, 25. ii. 2, 12. 4, 10. αίρετώτερον έστι μαχομένους αποθνήσκειν μαλλον ή φεύγοντας σωθήναι, iii. 3, 51. v. 5, 4. ST. This idiom occurs in English: "It is better for thee to enter into life halt or maimed, rather than, having two hands or two feet, to be cast into everlasting fire;" and "it is better for thee to enter into life with one eye, rather than, having two eyes, to be cast into hell fire;" St. Matthew, xviii, 8, 9, where the Greek is καλδν

72. φέρετε] Vig. v. 13, 6. Z. is mistaken in asserting this imperative to be used in the singular only, whereas ayere occurs often in the plural. LAU.

73. πειθώμεθα αὐτοῦ] p. 79. n. 33.

74. ἀναπειρασθαι] to keep up their practice, to repeat the trial. Consult

BLO. on Thuc. vii. 7.

75. μαθόντες] The order of the words is οἱ δὲ στρ. τῶν Σ., μ. τ. τὰ γ. έκ τῶν 'Ι., ἐνθαῦτα δὴ ἐδέκοντο παρ' Αἰ. τοῦ Σ. κείνους τοὺς λόγους (τοὺς λ. Αί., κ. τ. Π., πρότερον έπ., δ. σ. έ. τὴν 'Ι. σ.) δρέωντες—'Ιώνων, ἄμα δὲ, &c. the other words of Zámoi av are introduced to resume the thread of the τηγοὶ τῶν Σαμίων, ἐνθαῦτα δὴ παρ' Αἰάκεος τοῦ Συλοσῶντος κείνους, τοὺς πρότερον ἔπεμπε λόγους Αἰάκης, κελευόντων τῶν Περσέων, δεόμενός σφεων ἐκλιπεῖν τὴν Ἰώνων συμμαχίην, οἱ Σάμιοι ὧν, ὁρέωντες ἄμα μὲν ἐοῦσαν ἀταζίην πολλὴν ἐκ τῶν Ἰώνων, ἐδέκοντο τοὺς λόγους ἄμα δὲ κατεφαίνετό σφι εἶναι ἀδύνατα το τὰ βασιλέος πρήγματα ὑπερβαλέσθαι εὖ τε ἐπιστάμενοι, ὡς, εἰ καὶ τὰ παρεὸν ναυτικὸν το ὑπερβαλείατο τὸν Δαρεῖον, ἄλλο σφι παρέσται πενταπλήσιον το προφάσιος ὧν ἐπιλαβόμενοι, ἐπεί τε τάχιστα εἶδον τοὺς Ἰωνας ἀρνευμένους τὸ εἶναι χρηστοὺς, ἐν κέρδει ἐποιεῦντο δὸ περιποιῆσαι τὰ τε ἰρὰ τὰ σφέτερα καὶ τὰ Ἰδια. ὁ δὲ Αἰάκης, παρ' ὅτευ τοὺς λόγους ἐδέκοντο οἱ Σάμιοι, παῖς μὲν ῆν Συλοσῶντος τοῦ Αἰάκεος τύραννος δὲ ἐων Σάμου, ὑπὸ τοῦ Μιλησίου ἸΑρισταγόρεω ἀπεστέρητο τὴν ἀρχὴν, κατά περ οἱ ἄλλοι τῆς Ἰωνίης τύραννοι.

ΧΙΥ. Τότε ὧν ἐπεὶ ἐπέπλωον οἱ Φοίνικες, οἱ Ἰωνες ἀντανῆγον καὶ αὐτοὶ τὰς νέας ἐπὶ κέρας. ὡς δὲ καὶ ἀγχοῦ ἐγίνοντο, καὶ συνέμισγον ἀλλήλοισι, τὸ ἐνθεῦτεν⁸¹ οὐκ ἔχω ἀτρεκέως συγγράψαι, οἴτινες τῶν Ἰώνων ἐγένοντο ἄνδρες κακοὶ ἡ ἀγαθοὶ ἐν τῆ ναυμαχίη ταὑτη ἀλλήλους γὰρ καταιτιῶνται. λέγονται δὲ Σάμιοι ἐνθαῦτα, κατὰ τὰ συγκείμενα πρὸς τὸν Αἰάκεα, ἀειράμενοι⁸² τὰ ἰστία, ἀποπλῶσαι ἐκ τῆς τάζιος ἐς τὴν Σάμον, πλὴν ἕνδεκα ⁸³ νεῶν. τουτέων δὲ οἱ τρι-

sentence, which was interrupted by the parenthesis. M. G. G. 611, 3. LAU.

76. ἀδύνατα] p. 9. n. 16. v. 124. Thucydides, i. 1. 125. iii. 88. iv. 1. v. 14. vii. 43. viii. 60. This enallage is more rare in the Attic poets; it occurs in Euripides, Hip. 269. V. 373. Hec. 1089. 1222. Ph. 1008. H. F. 582. M. 491. 701. Sophocles, An. 688. Aristophanes, Pl. 1085. BA.

77. το π. ναυτικόν] understand κατὰ as regarded. G. Many verbs however have a double accusative; one of the more immediate object, or thing, and another of the more remote object, whether thing or person; Μιλτιάδης ὁ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην τοὺς βαρβάρους νικήσας, Æschines, Ct. 61. M. G. G. 409, &c. Compare p. 35. n. 45.

78. πενταπλήσιον] victorium (Marathonium) de Persis non finem sed

causam majoris belli fore, Justin, ii. 12. V. μείζονος ενίστατο πολέμου καταρχή καl φοβερωτέρου, Polybius, i. 71.

79. ἀρνευμένους] οὐ βουλομένους. W.

80. ἐν κέρδεϊ ἐποιεῦντο] they considered themselves lucky in saving. κέρδος ἐνόμισεν, Thucydides, iii. 33. vii. 68. viii. 66. WA.

81. τὸ ἐνθεῦτεν] τὰ δ' ἔνθεν οὕτ' εἰδον, οὕτ' ἐννέπω, Æschylus, Ag. 239. τὰ δ' ὕστερ' οὐκέτ' οἶδα, Euripides, Ο. 1512. BL. χώπως μὲν ἐκ τῶνδ' οὐκέτ' οἶδ' ἀπόλλυται, Sophocles, (E. R. 1251.

82. ἀειράμενοι] hoisting. It was the practice of the Greeks when they were going into action to strike their mainsails and often to leave them on shore, Xenophon, H. i. 1, 13. vi. 2, 27.

83. ἔνδεκα] ἐπὶ Δαρείου Σαμίων, πλην ένός τε καὶ δέκα ἀνδρῶν, τῶν ἄλλων τριηράρχων τὸ ναυτικὸν τῶν Ἰώνων προδόντων, Pausanias, vii, 10. W. ήραρχοι παρέμενον καὶ ἐναυμάχεον, ἀνηκουστήσαντες ⁸⁴ τοῖσι στρατηγοῖσι καί σφι τὸ κοινὸν τῶν Σαμίων ἔδωκε διὰ τοῦτο τὸ πρῆγμα ἐν στήλη ἀναγραφῆναι πατρόθεν, ⁸⁵ ὡς ἀνδράσι ἀγαθοῖσι γενομένοισι καὶ ἔστι αὕτη ἡ στήλη ἐν τῆ ἀγορῆ. ἰδόμενοι δὲ καὶ Λέσβιοι τοὺς προσεχέας φεύγοντας, τωὐτὸ ἐποίευν τοῖσι Σαμίοισι ὡς δὲ καὶ οἱ πλεῦνες τῶν Ἰώνων ἐποίευν τὰ αὐτὰ ταῦτα.

ΧV. Τῶν δὲ παραμεινάντων ἐν τῆ ναυμαχίη περιέφθησαν τρηχύτατα Χῖοι, ὡς ἀποδεικνύμενοί τε ἔργα λαμπρὰ καὶ οὐκ ἐθελοκακέοντες παρείχοντο μὲν γὰρ, ὥσπερ καὶ πρότερον εἰρέθη, νέας ἐκατὸν, καὶ ἐπ' ἐκάστης αὐτέων ἄνδρας τεσσεράκοντα τῶν ἀστῶν λογάδας ἐπιβατεύοντας ὑρέωντες δὲ τοὺς πολλοὺς τῶν συμμάχων προδιδύντας, οὐκ ἐδικαίευν εθ γενέσθαι τοῖσι κακοῖσι αὐτῶν ὁμοῖοι ἀλλὰ, μετ' ὀλίγων συμμάχων μεμουνωμένοι, ετ διεκπλώοντες ἐναυμάχεον, ἐς δ, τῶν πολεμίων ἐλόντες νέας συχνὰς, ἀπέβαλον τῶν σφετέρων νεῶν τὰς πλεῦνας. Χῖοι μὲν δὴ τῆσι λοιπῆσι τῶν νεῶν ἀποφεύγουσι ε ἐς τὴν ἐωντῶν. Εθ

XVI. "Οσοισι δὲ τῶν Χίων ἀδύνατοι 90 ἦσαν αἰ νέες ὑπὸ τρωμάτων, οὖτοι δὲ, ὡς ἐδιώκοντο, καταφυγγάνουσι πρὸς τὴν Μυκάλην. 91 νέας μὲν δὴ αὐτοῦ ταύτη ἐποκείλαντες κατέλιπον, οἱ δὲ πε $\tilde{\epsilon}$ $\tilde{\eta}$ 92 ἐκομί $\tilde{\epsilon}$ οντο διὰ τῆς ἡπείρου. ἐπεὶ δὲ ἐσέβαλον ἐς τὴν Ἐφεσίην κομι $\tilde{\epsilon}$ όμενοι οἱ Χῖοι, νυκτός τε ἀπικέατο ἐς αὐτὴν, καὶ ἐόντων τῆσι γυναιξὶ αὐτόθι Θεσμοφορίων, 93 ἐνθαῦτα δὴ οἱ Ἐφέσιοι, οὕ τε προ-

84. ἀνημουστήσαντες] An Homeric word, Il. O. 236. where it is followed by a genitive, as also in Æschylus, P. V. 40. M. G. G. 340, 3. obs.

85. πατρόθεν] i. e. τὰ ὀνόματα αὐτῶν σὺν τοῖς ὀνόμασι τῶν πατέρων. ST. 86. οὐκ ἐδικαίευν] disdained.

87. μετ' δλίγων σ. μεμουνωμένοι] The participle must not be too rigorously interpreted. *BLO*. μονωθείς μετ' δ. τῶν ξυνδιαβάντων, Thucydides, vi. 101. *W.* μονάδα Ξέρξην ἔρημον οὐ πολλῶν μέτα, Æschylus, P. 740. μόνον σὺν τέκνοισι, Euripides, Hec. 1130. *BL*.

88. ἀποφεύγουσι] escape: the same as ἐκφεύγειν, vi. 40. which Homer uses frequently: προφεύγειν occurs in the same sense, Il. H. 309. as well as the simple verb, Sophocles, Œ. R. 355. 356.

89. ἐς τὴν ἐωυτῶν] p. 165. n. 55. τὴν βασιλέως, Xenophon, H. ii.1, 16. 90. ἀδύνατοι] Μ. G. G. 116, 6. disabled.

91. Μυκάλην] A woody promontory with a town of the same name, celebrated for the victory described ix. 97, &c. L. A.

92. $\pi \epsilon \tilde{\chi} \tilde{g}$] overland. Their object was to reach the port nearest to the island of Chios, and from that to cross over to the island itself. L.

93. Θεσμοφορίων] This festival was celebrated by women in honor of Ceres as having first given laws to mankind. It lasted five days, beginning on the fourteenth of the month Pyanepsion (i. e. the twenty-third of October) among the Athenians; though most of the Greek cities kept it in the summer, as the Ephesians appear to

ακηκούτες ως είχε⁹⁴ περί των Χίων, ίδύντες τε στρατόν ές την χώρην έσβεβληκότα, πάγχυ σφέας καταδύζαντες είναι κλωπας και ίέναι έπι τας γυναϊκας, έξεβοήθεον πανδημεί, και έκτεινον τους Χίους. οδτοι μέν νυν τοιαύτησι περιέπιπτον ⁹⁵ τύχησι.

ΧΥΙΙ. Διονύσιος δὲ ὁ Φωκαεὐς, ἐπεί τε ἔμαθε τῶν Ἰώνων τὰ πρήγριατα διεφθαρμένα, ⁹⁶ νέας ἐλὼν τρεῖς τῶν πολεμίων, ἀπέπλεε ἐς μὲν Φώκαιαν οὐκέτι, εὖ εἰδὼς, ὡς ἀνδραποδιεῖται ⁹⁷ σὺν τῆ ἄλλη Ἰωνίη ὁ δὲ ἰθέως, ὡς εἶχε, ⁹⁸ ἔπλεε ἐς Φοινίκην, γαύλους ⁹⁹ δὲ ἐνθαῦτα καταδύσας, ¹⁰⁰ καὶ χρήματα ¹ λαβὼν πολλὰ, ἔπλωε ἐς Σικελίην ἐρμεώμενος δὲ ἐνθεῦτεν, ληϊστὴς κατεστήκεε Ἑλλήνων μὲν οὐδενὸς, Καρχηδονίων δὲ καὶ Τυρσηνῶν.

XVIII. Οι δὲ Πέρσαι, ἐπεί τε τῆ ναυμαχίη ἐνίκων τοὺς Ἰωνας, τὴν Μίλητον πολιορκέοντες ἐκ γῆς καὶ θαλάσσης ² καὶ ὑπορύσσοντες τὰ τείχεα καὶ παντοίας μηχανὰς προσφέροντες, αἰρέουσι κατ' ἄκρης,³

have done. L. Potter, ii. 20. legifera Ceres is mentioned by Virgil, Æn. iv. 58.

91. ωs είχε] understand τὰ πράγματα, how matters were. LAU.

95. περιέπιπτον] τοιούτω πάθει οι 'Αθηναΐοι περιπεσύντες ἐπιέζοντο, Thucydides, ii. 54. The verb of itself denotes ''meeting with ill success,'' as in Polybius, i. 71. SCHL. p. 64. n. 58.

96. τ. π. διεφθαρμένα] διεφθάρη τ. π., νί. \$9. τ. π. δ. Ρωμαίοις, Proceeding, 259, 25. Thucydides seems to have imitated the expression, τ . των Έλληνων π. ἐφθάρη, i. 110. Μωτ τ. π. ἐ.,

Pausanias, viii. 101. BLO.

97. ἀνδραποδιεῖται] Το the examples in MA. and M. G. G. 178.c. may be added, besides this verb, ἀφανιῶ, Xenophon, A. iii. 2, 7. ἀπολωτιῶ, Euripides, I. Α. 793. καθιῶ, Χen. Η. ii. 1, 4. κατοικιῶ, Sophocles, Œ. C. 637. νομιῶ, Xen. Α. ii. 5, 12. ἀνειδιῶ, Soph. Œ. R. 1423. 1500. συγκατοικτιῶ, Tr. 544.

99. γαύλους] p. 164. n. 48. γαυλός, α bucket, vi. 119.

100. καταδύσαs] viii. 87. 88. 90, thrice; Thucydides, i. 50. 54. ii. 92. vii. 34. Xenophon, H. i. 6, 36. 7, 35. In most of these passages the verb denotes τιτρώσκειν merely (and not βαπτίζειν) according to the Scholiast on Thuc. or διαφθείρειν, to cripple. The Greek triremes were so light and shallow, that even when they became water logged, from being shattered in action, they did not absolutely sink, but still were able for a time to keep the crew above water. AR. BLO.

1. χρήματα] money, property, goods, effects: γανλικά χ., Xenophon, An. v. S, 1. according to SP. signifies the cargoes of the merchantum.

έκ γῆς καὶ θαλάσσης] ἐκπολιορκῆσαι τοὺς ἐν τῷ Πειραιεῖ κατά τε γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, Xenophon, II. ii.
 28.

3. κατ' ἄκρης] vi. 82. A phrase of frequent occurrence in Homer, as νῦν δλετο πᾶσα κατ' ἄκρης Γ΄ Ιλιος αἰπενή, Il. N. 773. (ruit alto a culmine Troja, Virgil, Æ. ii. 290. sternitque a culmine Trojam, 603.) κ. ἄ. Γ΄ Ιλιον αἰπεινὴν ἐλέειν, Ο. 557. Χ. 411. πόλις ἡδε κ. ἄ. πέρσεται, Ω. 728. It is also found in Thucydides, Βρασίδας καὶ τὸ πλῆθος εὐθὺς ἄνω καὶ ἐπὶ τὰ μετέωρα τῆς πό-

τῷ ἔκτῷ ἔτεϊ 1 ἀπὸ τῆς ἀποστάσιος τῆς ᾿Αρισταγόρεω, καὶ ἡν 1 ραποδίσαντο τὴν πόλιν, ὥστε συμπεσέειν 5 τὸ πάθος τῷ χρηστηρί 1 2 ες Μίλητον γενομέν 2 .

ΧΙΧ. Καὶ τότε δὴ, Μίλητε, κακῶν ἐπιμήχανε ἔργων, πολλοῖσιν δεῖπνόν τε καὶ ἀγλαὰ δῶρα γενήσει· σαὶ δ' ἄλοχοι πολλοῖσι πόδας νίψουσι κομήταις· 6 νηοῦ δ' ἡμετέρου Διδύμοις⁷ ἄλλοισι μελήσει.⁸

τότε δη ταῦτα τοὺς Μιλησίους κατελάμβανε, ὅτε γε ἄνδρες μὲν οἱ πλεῦνες ἐκτείνοντο ὑπὸ τῶν Περσέων ἐόντων κομητέων, γυναῖκες δὲ καὶ τέκνα ἐν ἀνδραπόδων λόγω ⁹ ἐγίνοντο, ἰρὸν δὲ τὸ ἐν Διδύμοιο, ὁ νηός τε καὶ τὸ χρηστήριον, ¹⁰ συληθέντα ἐνεπίμπρατο.

ΧΧΙ. Ένθεῦτεν οἱ ἐωγρηθέντες τῶν Μιλησίων ἤγοντο ἐς Σοῦσα. βασιλεὺς δέ σφεας Δαρεῖος, κακὸν οὐδὲν ἄλλο ποιήσας, κατοίκισε ἐπὶ τῆ Ἑρυθρῆ θαλάσση¹¹ ἐν Ἦπη¹² πόλι, παρ' ῆν Τίγρης ποταμὸς

λεως ετράπετο, βουλόμενος κ. ά. καλ Βεβαίως έλειν αυτήν, iv. 112. Aschylus, Ch. 679. Sophocles, Œ.C. 1242. An. 207. (where Musgrave's emendation of πέρσαι for πρησαι is confirmed by the passage of Homer last quoted, and by the following) πόλισμα Τροίας πέρσας κ. ά. πάλιν, Euripides, I. A. 777. Hel. 690. (κατ' ἄκρων περγάμων έλεῖν πόλιν, Ph. 1192.) It signifies from the summit, from the citadel downwards, and therefore entirely, since when the citadel is taken, the city cannot hold out, although there are many instances of a city being captured without the citadel surrendering. LAU. S. v. 100. Some understand κεφαλής or κορυφής, or πόλεωs, SCHW. on B. 132. 136. 224. others consider άκρης as a substantive synonymous with κεφαλης, WA.SCH. κατά κεφαλής, από της ακροπόλεως, Didymus; έξ εφόδου και αἰφνίδιον, Hesychius; BL. δλώς, δλοτελώς, παντελωs. D. rentura desuper urbi, Æ. ii. 47. AR.

4. τῷ ἔκτῷ ἔτεῖ] Understand ἐν, which is found in some Mss. SCH. on B. 426.

5. συμπεσέειν] coincided with. S. The infinitive often follows the parti-

cles Zore and &s, "so that." M.G.G. 543.

6. κομήταις] κάρη κομόωντας, Homer, II. Β. 11.

Λιδύμοιs] Understand ἐν, which is supplied just below: B. 424, so τὸν ᾿Αβαῖσι ναὸν, Sophocles, Œ. R. 898.
 W. p. 54, n. 41. see L.

8. νηοῦ — ἄλλοισι μ.] μέλει has a genitive of the thing and a dative of the person. M. G. G. 326.

9. ἐν ἀ. λόγφ] c. 23. iii. 125. H. on V16. iii. 6, 10. in the light of slaves. ἐν ἀπδρῶν λ., iii. 120. ἐν ὁμήρων λ., vii. 222. ἐν συμμάχων λ., viii. 68, 3. literam loco, Livy, i. 39. hostium l., ii. 4.

10. το χρηστήριον] was the inmost sanctuary from which the oracles were delivered. S. p. 230. n. 4. V. in his note gives numerous instances where ιερον and ναὸς are distinguished from each other.

11. ' $E\rho\nu\theta\rho\hat{\eta}$ 0.] p. 3. n. 19. here the Persian Gulf.

12. Άμπη] δ δὲ (Τίγρις) παρὰ Ππιν πόλιν ρέων ἐς τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν ἐκδιοῖ, i. 180. but very possibly Opis might be on one bank of the river and Ampe on the other, W.

παραβρέων ες θάλασσαν εξίει. της δε Μιλησίης χώρης αὐτοὶ μεν οί Πέρσαι είχον τὰ περὶ τὴν πόλιν καὶ τὸ πεδίον, τὰ δε ὑπεράκρια εδοσαν Καροὶ Πηδασεῦσι ἐκτῆσθαι.

ΧΧΙΙ. Μίλητος μέν νυν Μιλησίων ἐρήμωτο· Σαμίων δὲ τοῖσί τι ἔχουσι 13 τὸ μὲν ἐς τοὺς Μήδους ἐκ τῶν στρατηγῶν τῶν σφετέρων ποιηθὲν οὐδαμῶς ἤρεσκε· ἐδόκεε δὲ μετὰ τὴν ναυμαχίην αὐτίκα βουλευομένοισι, πρὶν ἤ σφι ἐς τὴν χώρην ἀπικέσθαι τὸν τύραννον Αἰάκεα, ἐς ἀποικίην ἐκπλέειν, μηδὲ μένοντας Μήδοισί τε καὶ Αἰάκεῖ δουλεύειν. Ζαγκλαῖοι 14 γὰρ, οἱ ἀπὸ Σικελίης, 15 τὸν αὐτὸν χρόνον τοῦτον πέμποντες ἐς τὴν Ἰωνίην ἀγγέλους, ἐπικαλέοντο τοῦς Ἰωνας ἐς Καλὴν ᾿Ακτὴν, 16 βουλόμενοι αὐτόθι πόλιν κτίσαι 17 Ἰώνων ἡ δὲ Καλὴ ᾿Ακτὴ αὕτη καλεομένη, ἔστι μὲν Σικελῶν, πρὸς δὲ Τυρσηνίην τετραμμένη 18 τῆς Σικελίης τούτων ὧν ἐπικαλεομένων, οἱ Σάμιοι μοῦνοι Ἰώνων ἐστάλησαν, 19 σὺν δέ σφι Μιλησίων οἱ ἐκπεφευγότες.

13. τι έχουσι] i.e. παχέεσι, πλουσίοις, γαμόροις; the latter appears the proper designation of the Samian nobles or landed proprietors; Thucy-dides, viii. 21. Plutarch, Q. G. p. 303. E. Xenophon calls them of γνώριμοι, H. ii. 2. 6. Exew is often put alone, denoting to have property, to be rich, as Sophocles, Aj. 157. Euripides, Al. 57. Aristophanes, Eq. 1292. ἔξεστι πυθέσθαι είτε τὸ πλουτείν είτε τὸ πεινην βέλτιον τους μεν έχοντας καὶ πλου. τούντας-, τοὺς δὲ πένητας τῶν ἀνθρώπων-, Pl. 594. Isocrates, Areop. St. Matthew, xiii. 12. and habere in Latin, as Curius in Cic. Ep. ad F. vii. 29. amor hubendi, Ovid, A. A. iii. 541. F. i. 195. cura h., Phædrus, iii. pr. 21. habens and inops are opposed, Virgil, G. ii. 499. habentes, and non habentes, Lactantius, D. I. v. 8. In like man-ner to have no property, to be poor, is signified by the addition of οὐκ, as οἱ μὲν όλβιοι -- , οί δ' οὐκ ἔχοντες, καὶ σπανίζοντες βίου, είς τους έχοντας κέντρ ἀφιᾶσιν κακὰ, Euripides, S. 249. or μη, as Nehemiah, viii. 10. and of nil in Latin, as Juvenal, iii. 208. The ellipsis may be variously supplied, (1) χρήματα, in χρήμασιν διάφοροι έχουσων, οί δ' ου, Eur. H. F. 635. Arrian, Al. ii. 1. Pausanias, iii. p. 223. St. Mark, x. 23. St. Luke, xviii. 24. SCHL. (2) κτήματα, as St. Matthew, xix. 22. (3) πράγματα, as Thucydides, iii. 72. LEI. (4) οὐσίας, as Dionysius of Sinope, in Ath. vi. 36. v. 30. Xenophon, H. v. 2, 7. (5) βίστον, in Eur. Dau. fr. v. 5. KU. (6) βίον, in Eur. Hel. 432. Ph. 416. compare 411. and 412. V. B. 38. 138. 307—310. MO.

14. Ζαγκλαῖοι] Consult Thucydides, vi. 4. who says Ζάγκλη ῆν ὁπὸ τῶν Ξικελῶν κληθεῖσα, ὅτι δρεπανοειδὲς τὴν Ιδέαν τὸ χωρίον ἐστὶ, τὸ δὲ δρέπανον οί Σικελοὶ ζάγκλον καλοῦσιν: it was afterwards called Messana, and its modern name is Messina. L. The town of Drepanum in Sicily also derived its name from the same resemblance to "a sithe."

15. ἀπό Σικελίης] of Sicily; οί, ἀπό Στρυμόνος, v. 1.

16. Καλην 'Ακτην] " Fair Shore;" littus piscosa Calacte, Silius, xiv. 251. afterwards Caronia. L.

17. κτίσαι] Before this infinitive supply αὐτοὺς, i. e. τοὺς Ἰωνας; or it may be the active put for the passive, M. G. G. 534. LAU.

18. τετραμμένη] p. 49. n. 91. 19. ἐστάλησαν] Supply ἐs ἀποικίην, iv. 159. ST.

ΧΧΙΙΙ. Έν & τοιόνδε δή τι συνήνεικε γενέσθαι Σάμιοι γάρ. κομιδόμετοι ές Σικελίην, έγένοντο έν Λοκροίσι τοίσι Έπιδεφυρίοισι, 30 καὶ Ζαγκλαῖοι, αὐτοί τε καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν, τῷ οὕνομα ην Σκύθης, 21 περιεκατέατο πόλιν των Σικελων, έξελειν βουλόμενοι. μαθών δέ ταῦτα, ό 'Ρηγίου 22 τύραννος 'Αναξίλεως, 23 τότε έων διάφορος τοίσι Ζαγκλαίοισι, συμμίξας τοίσι Σαμίοισι, άναπείθει, ώς χρεών είη Καλήν μεν 'Ακτήν, έπ' ήν επλεον, έαν χαίρειν, 24 την δέ Ζάγκλην σχείν, ἐοῦσαν ἐρῆμον ἀνδρῶν, πειθομένων δὲ τῶν Σαμίων καὶ σχύντων την Ζάγκλην, 55 ένθαῦτα οἱ Ζαγκλαῖοι, ὡς ἐπύθοντο έχομένην την πόλιν έωυτων, έβοήθεον αυτή, και έπεκαλέοντο Ίπποκράτεα τὸν Γέλης 6 τύραννον. ἦν γὰρ δή σφι οῦτος σύμμαγος. έπεί τε δὲ αὐτοῖσι καὶ ὁ Ἱπποκράτης σὺν τῆ στρατιῆ ἦκε βοηθέων, Σκύθην μέν τον μούναρχον των Ζαγκλαίων, αποβαλόντα την πόλιν, ό Ίπποκράτης πεδήσας, καὶ τὸν άδελφεὸν αὐτοῦ Πυθογένεα, ές "Ινυκον ετ πόλιν ἀπέπεμψε' τους δε λοιπούς Ζαγκλαίους, κοινολογησάμενος τοισι Σαμίσισι, και όρκους δούς και δεξάμενος, προέδωκε. μισθός δέ οι ην ειρημένος όδε ύπο των Σαμίων, πάντων των έπίπλων καὶ ἀνδραπόδων τὰ ἡμίσεα μεταλαβεῖν τῶν ἐν τῆ πόλι, τὰ δ' ἐπὶ τῶν ἀγρῶν πάντα Ίπποκράτεα λαγγάνειν. τοὺς μὲν δὴ πλεῦνας τῶν Ζαγκλαίων αυτός έν άνδραπόδων λόγω είχε δήσας, τους δέ κορυφαίους αὐτῶν τριηκοσίους ἔδωκε τοῖσι Σαμίοισι κατασφάξαι οὐ μέντοι οί γε Σάμιοι ἐποίησαν ταῦτα.

ΧΧΙΥ. Σκύθης δὲ, ὁ τῶν Ζαγκλαίων μούναρχος, ἐκ τῆς Ἰνύκου

20. Λοκροῖσι—'Επίζεφυρίσισι] These Locrians were to the north of the promontory of Zephyrium ("Western") now Capo Bruzzano; the site of their city was near Gerace or at Pagliapoli, in the country of the Brutii. τούτους δὲ πρώτους φασὶ χρήσασθαι νόμοις γραπτοῖσιν, οῦς Ζάλευκος ὑποθέσθαι δοκεῖεἰσὶ δ΄ ἄποικοι τῶν "Οπουντίων Λοκρῶν, ἔνιοι δὲ Λοκρῶν φασὶ τῶν ἐν "Οζόλαις, Scymnus, 316. CR.

21. Σκύθης] vii. 163. probably the uncle of Scythes, tyrant of Cos. V.

22. 'Pηγίου] In support of the ctymology given p. 95. n. 10. may be quoted ἀφ' οῦ δὴ 'Ρήγιον κικλήσκεται, Æschylus. CR.

23. 'Αναξίλεως] vii. 165. L. Justin,

iv. 2. CR.

24. ἐᾶν χαίρειν] to bid adieu to, to give up all thoughts of, to relinquish. Aristophanes, Pl. 1187. H. and HER. on V10. v. 14, 7.

25. σχόντων τὴν Ζ.] Anaxilaus soon afterwards expelled them, re-peopled the town, and called it Messana, Thucydides, vi. 4. W.

26. Γέλης] The inhabitants were afterwards transferred to the more modern town of Phintias, which was sometimes called Gela in consequence. The neighbouring river Gelas is now Fiume di Terra Nuova. L. A.

27. Ίνυκον] χωρίον πάνυ σμικρόν, Plato, Hip. p. 282. E. 284. B. Now the monastery of St. John de Arenis. WA. It was probably near the mouth of the Hypsa to the east of Selinus. L.

έκδιδρήσκει 28 ès 'Ιμέρην' 29 èκ δὲ ταύτης παρῆν 30 ès τὴν 'Ασίην, καὶ ἀνέβη παρὰ βασιλέα Δαρεῖον. καί μιν ἐνόμισε Δαρεῖος πάντων ἀνδρῶν δικαιότατον εἶναι, ὅσοι ἐκ τῆς 'Ελλάδος παρ' ἐωυτὸν ἀνέβησαν. καὶ γὰρ, παραιτησάμενος βασιλέα, ἐς Σικελίην ἀπίκετο, καὶ αὖτις ἐκ τῆς Σικελίης ὀπίσω παρὰ βασιλέα, ἐς δ³ γήρα, μέγα ³² δλβιος ἐὼν, ἐτελεύτησε ἐν Πέρσησι. Σάμιοι δὲ, ἀπαλλαχθέντες Μήδων, ἀπονητὶ πόλιν καλλίστην Ζάγκλην περιεβεβλήατο. ³3

ΧΧ V. Μετὰ δὲ τὴν ναυμαχίην τὴν ὑπὲρ Μιλήτου γενομένην, Φοίνικες, κελευσάντων Περσέων, κατῆγον ἐς Σάμον Αἰάκεα τὸν Συλοσῶντος, ὡς πολλοῦ τε ἄξιον γενόμενόν σφισι καὶ μεγάλα κατεργασάμενον καὶ Σαμίοισι μούνοισι τῶν ἀποστάντων ἀπὸ Δαρείου, διὰ τὴν ἔκλειψιν τῶν νεῶν τῶν ἐν τῷ ναυμαχίη, οὕτε ἡ πόλις, οὕτε τὰ ἰρὰ ἐνεπρήσθη. Μιλήτου δὲ ἀλούσης, αὐτίκα Καρίην ἔσχον οἱ Πέρσαι τὰς μὲν ἐθελοντὴν ¾ τῶν πολέων ὑποκυψάσας, τὰς δὲ ἀνάγκη προσηγάγοντο. ταῦτα μὲν δὴ οὕτω ἐγίνετο.

ΧΧVI. Ίστιαίφ δὲ τῷ Μιλησίφ, ἐόντι περὶ Βυζάντιον καὶ συλλαμβάνοντι τὰς Ἰώνων ὁλκάδας ἐκπλωούσας ἐκ τοῦ Πόντου, 35 ἐξαγγέλλεται τὰ περὶ Μίλητον γενόμενα. τὰ μὲν δὴ περὶ Ἑλλήσποντον ἔχοντα πρήγματα ἐπιτράπει Βισάλτη, ᾿Απολλοφάνεος παιδὶ, ᾿Αβυδηνῷ αὐτὸς δὲ, ἔχων Λεσβίους, ἐς Χίον ἔπλεε καὶ Χίων φρουρῆ, οὐ προσιεμένη μιν, συνέβαλε ἐν Κοίλοισι 36 καλεομένοισι τῆς Χίης χώρης τούτων τε δὴ ἐφόνευσε συχνούς καὶ τῶν λοιπῶν Χίων, οἶα

28. ἐκδιδρήσκει] vi. 90. ix. Ss. Thucydides, i. 126. vi. 7. Aristophanes, V. 126. The aorist ἐξέδραν occurs, iv. 148. Arist. C. 55. Euripides, Her. 14. E.

29. 'Ιμέρην] Himera was to the west of the mouth of a river which bore the same name; it is now called *Termini* from θερμα! " the warm baths." A. L.

30. παρῆν] ῆλθεν, Hesychius. SCHL. M. G. G. 578, 3.

31. ἐς δ] vi. 40. ἔως οδ until. H. on Vig. ix. 2, 11. M. G. G. 578.

32. μέγα] vii. 190. Ælian has imitated this sentence, μέγα ὅλβιος ὢν, γήρα καπέστρεψε τὸν βίον, V. H. viii. 17. The neuter adjective is used adverbially with each degree of comparison. H. on Vic. iii. 7. 12.

son. H. on Vic. iii. 7, 12.

33. περιεβεβλήατο] The passive for the middle; had appropriated to themselves; literally, had surrounded

for themselves, or invested themselves with. S. It appears a metaphor taken from dress.

34. ἐθελοντὴν] voluntarily. This word is properly an adjective, and may stand for κατὰ ἐθελοντὴν τρόπον, or here κ. ἐ. προσαγωγήν; in the same sense as in Thucydides, i. 82.

35. τοῦ Πόντου] Understand Εὐξείνου, which was peculiarly so called.

36. Koiλoiot] Chios is divided into two parts. The first is elevated and looks to the west; we see there hills covered with wood, and deep and dark hollows, from which a great number of small rivers spring; Meletius. L. "The Hollows" of Euboca are mentioned, viii. 13. Livy, xxxi. 47. Strabo, x. These were also districts of Syria and Elis so called; and a borough of Attica bore the same name, vi. 103. Æschines, Ct. 65.

δή κεκακωμένων έκ τῆς ναυμαχίης, ὁ Ἱστιαῖος, ἔχων τοὺς Λεσβίους, ἐπεκράτησε, ἐκ Πολίχνης 37 τῆς Χίων ὁρμεώμενος.

ΧΧVII. Φιλέει 38 δέ κως προσημαίνειν, 39 εὖτ' ὰν μέλλη 40 μεγάλα κακὰ ἢ πόλι ἢ ἔθνεϊ ἔσεσθαι' καὶ γὰρ Χίοισι πρὸ τούτων σημήϊα 41 μεγάλα ἐγένετο. τοῦτο μέν σφι πέμψασι ἐς Δελφοὺς χορὸν νεηνιέων ἐκατὸν, δύο μοῦνοι τούτων ἀπενόστησαν, τοὺς δὲ ὀκτώ τε καὶ ἐννετήκοντα αὐτῶν λοιμὸς ὑπολαβὼν 42 ἀπήνεικε 43 τοῦτο δὲ, ἐν τῆ πόλι τὸν αὐτὸν τοῦτον χρόνον, ὀλίγον πρὸ τῆς ναυμαχίης, παισὶ γράμματα διδασκομένοισι ἐνέπεσε ἡ στέγη, ὥστε ἀπ΄ 41 ἐκατὸν καὶ εἴκοσι παίδων εἶς μοῦνος ἀπέφυγε. ταῦτα μέν σφι σημήϊα ὁ θεὸς προέδεξε μετὰ δὲ ταῦτα, ἡ ναυμαχίη ὑπολαβοῦσα, ἐς γόνυ τὴν πόλιν ἔβαλε 45 ἐπὶ δὲ τῆ ναυμαχίη ἐπεγένετο Ἱστιαῖος, Λεσβίους ἄγων κεκακωμένων δὲ τῶν Χίων, καταστροφὴν εὐπετέως αὐτῶν ἐποιήσατο. 46

37. Πολίχνης] "Little Town."
There were towns of the same name in Crete, vii. 170. in Sicily, and in Troas. W. L.

38. φιλέει] p. 156. n. 64. δ θεδs may be understood here, as it occurs just below: or the verb may be taken

impersonally. S.

39. προσημαίνειν] If φιλέει be construed impersonally, this infinitive must be considered as an active used for the passive, as δηλοῖ, i. e. δῆλόν ἐστι, ii. 117. ix. 68. διέδεξε, ii. 134. iii. 82. ἐδήλωσε, Xenophon, Cyr. vii. 1, 30. M. i. 2, 32. In a military sense the nominative δ σαλπιγκτής may be understood before the verb σημαίνει, viii. 11. S. An. i. 2, 17. ii. 2, 2. iii. 4, 3. vi. 5, 15. Cyr. v. 3, 52. M. G. G. 294. Euripides, Her. 830. ἔσεισε for σεισμός ἐγένετο, Thucydides, iv. 52. Ε. Χεη. Η. iv. 7, 4. σημῆναι for σημείον εἶναι, Τημα. ii. 8. σημαίνειν πρὸ τῶν μελλόντων, Χ. Η. v. 4, 17. ΒΕΟ.

40. μέλλη] After particles of time the subjunctive is used, when an action, frequently occurring, is mentioned in the present or future tense. M.G.

G. 521.

41. σημήτα μ] ένθ' ἐφάνη μέγα σῆμα, Homer, 11. B. 308. SCHL.

42. δπολαβών] overtaking: just below, and iv. 179. vi. 75. vii. 170. viii. 118. ἐπιλαβών is the same, ἐ. δὲ λοιμός του στρατου έφθειρε, viii. 115. W. απολαμφθέντες, ii. 115. ix. 114. intercepted. Appian has imitated Herodotus in the use of these three verbs, αναχθέντα αὐτου χειμών ὑπέλαβε, R. H. iii. 12, 2. λιμός όμοῦ καὶ λοιμός ἐπέλαβε Ῥωμαίους, fr. t. iii. p. 16. τὴν δίοδον ἀπολαμβάνων, B. C. iv. 109. The first is generally applied to a storm. S.

43. ἀπήνεικε] carried off. p. 142. n.

44.

44. ἀπ'] of, i. e. out of: a sense

not noticed by M.

45. έs γόνυ- εβαλε This metaphor, taken from wrestling, is often used by Appian, R. H. viii. 94. B. C. ii. 146. τους δημοκόπους δ δήμος, ἐπὶ πλείστον έξάρας, ές γ. ἔρριψε, iii. 20. καταστρεψάμενος αὐτὴν καὶ κλίνας ές γ., 30. Basil the Great, Ep. 301. p. 437. c. Basil of Sel., M. S. Th. ii. 12. p. 168. IV. (τὴν πόλιν) οὐ, τὸ λεγόμενον δὴ τοῦτο, είς γ. πεσούσαν, άλλ' έπὶ στόμα, άνέστησεν αδθις, Ælian, V. H. iii. 17. δ παρών ύμιν άγων πρόκειται ύπερ έκκλησιῶν εἰς γ. κατενεχθεισῶν, Chrysostom. Ep. ad In. t. iii. p. 522. A. V. 'Aoia χθών αίνως έπὶ γ. κέκλιται, Æschylus, P. 926. consult BL. γνὸξ έριπε occurs repeatedly in Homer, Il. E. 68. &c. incidit ictus ad terram duplicato poplite, Virgil, Æ. xii. 926.

46. καταστροφήν - ἐποιήσατο] a pe-

ΧΧΥΙΙΙ. Ένθευτεν δε δ Ίστιαιος έστρατεύετο έπι Θάσον, 47 άγων Ίωνων καὶ Αἰολέων συχνούς. περικατημένω δέ οἱ Θάσον ήλθε άγγελίη, ώς οι Φοίνικες άναπλώουσι έκ της Μιλήτου έπὶ τὴν άλλην Ίωνίην. πυθόμενος δε ταυτα, Θάσον μεν απόρθητον λείπει, αυτός δέ ές την Λέσβον ηπείγετο, άγων πάσαν την στρατιήν, έκ Λέσβου δέ, λιμαινούσης 48 οί τῆς στρατιῆς, πέρην διαβαίνει, ἐκ τοῦ 'Αταρνέος 49 ώς αμήσων τον σίτον, τόν τε ένθευτεν και τον έκ Καίκου 50 πεδίου, τὸν τῶν Μυσῶν, ἐν δὲ τούτοισι τοῖσι γωρίοισι ἐτύγγανε έων "Αρπαγος, άνηρ Πέρσης, στρατηγός στρατιής ούκ όλίγης ος, οί άποβάντι συμβαλών, αὐτόν τε Ίστιαῖον ζωγρίη ἔλαβε, καὶ τὸν στρατόν αὐτοῦ τὸν πλέω διέφθειρε.

ΧΧΙΧ. Έξωγρήθη δε ό Ίστιαῖος ὧδε ώς εμάγοντο οί Ελληνες τοῖσι Πέρσησι έν τῆ Μαλήνη τῆς 'Αταρνείτιδος χώρης, οἱ μὲν συνέστασαν 51 χρόνον έπὶ πολλον, ή δὲ ίππος υστερον όρμηθεῖσα έπιπίπτει τοῖσι "Ελλησι" τότε δή εργον 52 τῆς ἵππου τοῦτο ἐγένετο" καὶ τετραμμένων των Έλλήνων, ο Ίστιαῖος, έλπίζων οὐκ ἀπολέεσθαι ύπὸ βασιλέος διὰ τὴν παρεούσαν άμαρτάδα, φιλοψυχίην τοιήνδε τινα αναιρέεται ώς φεύγων τε κατελαμβάνετο ύπ' ανδρός Πέρσεω, καὶ ώς καταιρεόμενος ὑπ' αὐτοῦ ἔμελλε συγκεντήθήσεσθαι, Περσίδα γλωσσαν μετείς,53 καταμηνύει έωυτον, ώς είη Ίστιαιος ό Μιλήσιος.

ΧΧΧ. Εί μέν νυν, ως έξωγρήθη, άχθη άγόμενος 51 παρά βασιλέα Δαρείον, ὁ δὲ 55 οὐτ' αν επαθε 56 κακὸν οὐδὲν, δοκέειν έμοὶ, 57

riphrasis for κατεστρέψατο. Η. on

Vig. v. 10, 9.

47. Θάσον] now Thaso. L. It had formerly many names, which will be found in A.

48. λιμαινούσης] Ίνα μη λιμήνειε ή στρατιή, vii. 25. W. ελίμαινεν δ στρατός αὐτῷ καὶ τὴν πόαν ἡρτοποίουν, Αρ-

pian, ii. 61. S.

49. 'Αταρνέος] p. 90. n. 60. vii. 42. πολίχνιόν τι καταντικρύ Λέσβου κείμεvov, Harpocration. S. From the present passage it is probable that after the revolt of the Ionians the Persians had restored this territory to the Mysians. L.

50. Καΐκου] Mysusque Caïcus, Virgil, G.iv. 370. L. Its modern name is Mandragorai, Mannert; or, accord-

ing to others, Girmasti. A.

51. συνέστασαν] p. 108. n. 58.

52. Epyou then it became the business of the cavalry: i. e. the cavalry put the finishing stroke to the action.

53. μετεls] The simple verb is more common, ii. 2. W. but the compound occurs, vi. 37. ix. 16. S. Έλλάδα

γλωσσαν ίέντα, ibid.

54. ἄχθη ἀγόμενος] Our author in like manner has lortes hioar, vi. 34. φεύγων ἐκφεύγει, ν. 95. οἴχεσθαι οἰχομένους, vii. 220. IV. ἔφη λέγων, i. 118. 125. v. 36. 49. είσι εόντες, iii. 49. εστι δοῦσα, iii. 108. ἀρνέεται οὐ φάμενος, iv. 68. ST.

55. δ δε] Both these words are superflueus. This pleonasm is Homeric.

56. οἔτ' αν ἔπαθε] This conjecture of the historian rests on the good-naἀπῆκέ 50 τ' αν αυτώ την αιτίην νον δέ μιν, αυτών τε τούτων είνεκα, καί ίνα μη, διαφυγών, 50 αυτις μέγας 60 παρά βασιλέι γένηται, 'Αρταφέρνης τε ο Σαρδίων υπαρχος, και ο λαβών "Αρπαγος, ώς απίκετο άγύμενος ές Σάρδις, τὸ μὲν αὐτοῦ σῶμα αὐτοῦ ταύτη ἀνεσταύρωσαν, την δε κεψαλήν ταριχεύσαντες ανήνεικαν παρά βασιλέα Δαρείον ές Σούσα. Δαρείος δέ, πυθόμενος ταύτα καὶ έπαιτιησάμενος τούς ταύτα ποιήσαντας, ότι μιν ου ξώοντα ανήγαγον ές όθιν την έωυτου, την κεφαλήν την Ιστιαίου λούσαντάς τε και περιστείλαντας εδ ένετείλατο θάψαι, 61 ως άνδρος μεγάλως έωυτῷ τε καὶ Πέρσησι εὐεργέτεω.62 τα μεν περί Ίστιαῖον ούτω έσχε.

ΧΧΧΙ. 'Ο δε ναυτικός στρατός ο Περσέων, χειμερίσας περί Μίλητον, τω δευτέρω έτει ώς ανέπλωσε, αιρέει ευπετέως τας νήσους τας προς τη ήπείρω κειμένας, Χίον και Λέσβον και Τένεδον.63 οκως δέ

ture of Darius, his gratitude for past services, and that humane law of the Persians, τὸ μὴ μιῆς αἰτίης ένεκα μήτε αὐτὸν τὸν βασιλέα μηδένα φονεύειν άλλα λογισάμενος ην ευρίσκη πλέω τε καλ μέζω τὰ ἀδικήματα ἐόντα τῶν ὑπουργημάτων, i. 137. Aristides, Ap. pro Q. V. t. iii. p. 419. The gratitude of Darius to foreigners is exemplified in the instances of Democedes, iii. 130, &c. Syloson, iii. 140. Coës, and others, v. 11. vi. 41. His clemency is shown in his treatment of the Eretrians, vi. 119. and Milesians, vi. 20. who had highly offended him. He even pardoned Oribazus the Hyrcanian and some Persians of rank, who had conspired against his life; Ælian, V. H. vi. 14. And great as was the offence of Histiaus, it was outweighed by the service he had rendered in preserving the bridge across the Danube, and thereby saving the king and the whole army, iv. 137. By the aforesaid law Teribazus scems to have been acquitted; Diodorus, xv. 11. by the same, Arbaces των κινδύνων απέλυσε τον Βέλεσυν, φήσας μείζονας είναι τας έξ αὐτοῦ προγεγενημένας εὐεργεσίας τῶν ὕστερον ἀδικημάτων, Ctesias, ii. 28. Pausanias alludes to the same custom, ix. p. 776. The way in which Darius speaks of Histiæus when dead, and his honorable treatment of his remains, afford further confirmation to Herod.

our author's opinion. V.

57. δοκέειν εμοί] i. 172. Æschylus, P. 251. Sophocles, E. 412. δοκείν δ' čμοιγε, Thucydides, vii. 87. REI. on Vig. v. 3, 6. The complete expression would be κατὰ τὸ δ. ἐ.; BL. or ώs with ἔστι, i.e. ἔξεστι may be understood, ix. 32. M.G. G. 543. p. 36. n. 48.

58. ἀπῆκε] The nominative Δαρείος or Buoiden's must be supplied. S. This verb is also constructed with an accusative of the person and a genitive of the thing. SCHL.

59. διαφυγών] understand την κόλασιν, L. or το δίκην διδόναι, as ένιοι παραβαίνοντες διαφεύγουσι τὸ δ. δ., Xenophon, M. iv. 4, 7.

60. μέγας] "The king made Daniel a great man," εμεγάλυνεν ὁ βασιλεύς του Δανιήλ, καὶ δόματα μεγάλα καὶ πολλά έδωκεν αὐτώ, &c. LXX. Daniel, ii. 48.

61. θάψαι] Speaking of deceased parents, Hippias says, κάλλιστον είναι άνδρί πλουτούντι καλώς περιστείλαντι, ύπο των αύτου έκγόνων καλώς καὶ μεγαλοπρεπώς ταφήναι, Plato, t. iii. p. 291. D. τέλος, δακρύσας περισσά την κεφαλήν εκείνην, τοις Πέρσαις λέγει λούσαντας έντίμως καταθάψαι, ώς εὐεργέτου τῶν Περσῶν μεγάλως ὑπηργμένον, Tzetzes, Ch. iii. 535. V.

62. εὐεργέτεω] viii. 85.63. Τένεδον] This island still re-

VOL. I.

λάβοι τινὰ τῶν νήσων, ὡς ἐκάστην ⁶* αἰρέοντες, οἱ βάρβαροι ἐσαγήνευον ⁶5 τοὺς ἀνθρώπους. σαγηνεύουσι δὲ τόνδε τὸν τρόπον ἀνὴρ ἀιδρὸς ἀψάμενος τῆς χειρὸς, ἐκ θαλάσσης τῆς βορητης ἐπὶ τὴν νοτίην διήκουσι, καὶ ἔπειτα διὰ πάσης τῆς νήσου διέρχονται ἐκθηρεύοντες ⁶⁶ τοὺς ἀνθρώπους. αἴρεον δὲ καὶ τὰς ἐν τῆ ἠπείρω πόλιας τὰς Ἰάδας κατὰ τὰ αὐτά ⁶⁷ πλὴν οὐκ ἐσαγήνευον τοὺς ἀνθρώπους οὐ γὰρ οἶά τ' ἦν.

ΧΧΧΙΙ. Ἐνθαῦτα Περσέων οἱ στρατηγοὶ οὐκ ἐψεύσαντο τὰς ἀπειλὰς, τὰς ἐπηπείλησαν τοῖσι Ἦωσι στρατοπεδευομένοισι ἐναντία σφίσι. ὡς γὰρ δὴ ἐπεκράτησαν τῶν πολίων, τὰς πόλιας ἐνεπίμπρασαν αὐτοῖσι τοῖσι ἰροῖσι. ⁶ς οῦτω δὴ τὸ τρίτον ⁶ς Ἦωτες κατεξουλώθησαν, πρῶτον μὲν ὑπὸ Λυδῶν, δὶς δὲ ἐπεξῆς τότε ὑπὸ Περσέων.

ΧΧΧΗΙ. 'Απὸ δὲ Ἰωνίης ἀπαλλασσόμενος, ὁ ναυτικὸς στρατὸς $τοι^{70}$ έπ' ἀριστερὰ $τοι^{71}$ ἐσπλέοντι $ι^{72}$ τοῦ Ἑλλησπόντου αίρεε πάντα τὰ

tains its name. It was anciently called Leucophrys, "White Brow." A. L. δφρῦς δρεινή occurs in Strabo, v. p. 366. and the same metaphor is used by St. Luke, iv. 29. HUT.; in English it is very common.

64. ωs ἐκάστην] p. 123. n. 73. p. 16. n. 18. Compare the examples of this phrase given by Seager on Vig.

p. 211.

65. ἐσαγήνευον] iii. 149. ἐθήρευον, ήχμαλώτιζου, ήλίευου, Hesychius; from σαγήνη· δίκτυου, πλέγμα τι έκ καλάμων είς θήραν ιχθύων, Hes. and Phavorinus. SCHL. ws ovdels 'Eρετριέων αὐτὸν ἀποπεφευγώς εἴη, συνάψαντες γάρ τὰς χείρας σαγηνεύσαιεν πᾶσαν την Έρετρικην οἱ στρατιῶται τοῦ Δάτιδος, Plato, de Leg. iii. p. 698. D. Ιχθύων πάθει περί την άλωσιν χρήσασθαι, σαγηνευθήναι γάρ καὶ άλῶναι πάντας, Philostratus, i. 23. V. There is a game still in vogue among boys (in which I have often borne a part), exactly resembling the σαγήνη τῶν ἀνθρώπων, and called by the name Widdy or Withy, a word of northern origin. The English "seine" is derived from σαγήνη, as the French " reine" is from regina. While speaking of pastimes it may not be irrelevant to refer to Minucius F., c. 3.

for a very animated and exact description of the play called "Ducks and Drakes."

66. ἐκθηρεύοντες] Æschylus, P. 238. BL.

67. κατὰ τὰ αὐτὰ] i. e. εὐπετέως. LAU.

68. αὐτεῖσι—ipοῖσι] understand σύν. B. 466. H. REI. and HER. on Vic. iv. 10. and ix. 5, 13. When a word which expresses the accompaniment has αὐτὸς with it, both, in the sense of 'together with,' are put in the dative, without σύν; the preposition is very rarely expressed. M. G. G. 400. f. Homer, Il. Θ. 24. see T.

69. το τρίτον] i. 28. 177. vi. 21. LAU.

70. τὰ] understand χωρία.

71. ἐπ' ἀριστερὰ] understand μέρη, B. 171. as well as in ἐπὶ δεξιὰ which follows. SCH. ἐπὶ δεξιὰ ἐσπλέοντι, iii. 90. ἐ. δ. ἐσιόντι, i. 51. τὸ μὲν ἐ. δ. τῆς ὁδοῦ, τὸ δὲ ἐ. ἀ., vii. 39. εἴτ' ἐ. δ. ἴωσι, εἴτ' ἐ. ձ., Homer, Il. Μ. 239. ἐ. ἀ., N. 675. W. ἡ Θράκη (ἐν τῆ ᾿Ασία) ἐστὶν ἐ. δ. εἰς τὸν Πόντον εἰσπλέοντι, Χεπορhon, An. vi. 4, 1. Compare DU. and BLO. on ἔστι πόλις ἐν δεξιᾶ ἐσπλέοντι, Thucydides, i. 24. and S. on καταβαίνοντι ἐ. δ.,—ἐκ δὲ λαιᾶς, Αρρίαn, pr. R. H. 2.

γαρ έπι δεξια αυτοίσι τοίσι Πέρσησι υποχείρια ην γεγονότα κατ' ήπειρον. Είσὶ δὲ ἐν τῷ Εὐρώπη αίδε τοῦ Ἑλλησπόντου Χερσόνησός τε, έν τη πόλιες συχναί ενεισι, και Πέρινθος, και τα τείχεα τα έπὶ Θρηίκης, καὶ Σηλυβρίη 73 τε, καὶ Βυζάντιον. Βυζάντιοι μέν νυν, και οι πέρηθεν Καλχηδόνιοι, ούδ' ὑπέμειναν ἐπιπλέοντας τοὺς Φοίνικας, άλλ' οίγοντο, απολιπόντες 74 την σφετέρην, 75 έσω ές τον Εύξεινον πόντον και ένθαυτα πόλιν Μεσαμβρίην οικησαν. 76 οι δέ Φοίνικες, κατακαύσαντες ταύτας τας χώρας τας καταλεχθείσας, 77 τράπονται έπί τε Προκόννησον, 78 καὶ 'Αρτάκην' 79 πυρίδε καὶ ταύτας νείμαντες, επλωον αυτις ές την Χερσόνησον, έξαιρήσοντες τας έπιλοίπους των πολίων, όσας πρότερον προσχόντες οὐ κατέσυραν, έπὶ δὲ Κύζικον 80 οὐδὲ ἔπλωσαν ἀρχήν.81 αὐτοὶ γὰρ Κυζικηνοὶ, ἔτι πρότεμον του Φοινίκων έσπλου, έγεγόνεσαν ύπο βασιλέι, Οιβάρει τῷ Μεγαβάζου ὁμολογήσαντες, τῷ ἐν Δασκυλείψ 82 ὑπάρχῳ. τῆς δὲ Χερσονήσου, πλην Καρδίης 83 πόλιος, τας άλλας πάσας έχειρωσαντο of Poivikes.

ΧΧΧΙΥ. Έτυράννευε δε αυτέων μέχρι τότε 84 Μιλτιάδης ο Κίμωνος τοῦ Στησαγόρεω, κτησαμένου την άρχην ταύτην πρότερον Μιλτιάδεω τοῦ Κυψέλου τρόπω τοιώδε είχον Δόλογκοι 85 Θρήϊκες

72. ἐσπλέοντι] M. G. G. 390. b.

and R. by BL.

73. Σηλυβρίη] still retains its name, signifying "the City of Selys." Bpia γάρ, κατά Θράκας, ή πόλις, Stephanus of B., and Strabo, vii. p. 491. HUT. Our borough and burgh (byrig in Saxon) have a common origin with the word

Bρία; and hence "Salisbury."
74. οἶχουτο, ἀπολιπόντες] By the punctuation here adopted the verb refers to ε's τον πόντον, the participle to την σφετέρην, and the phrase does not fall under the formulary given, p. 5.

75. την σφετέρην] understand πό-

λιν.

76. οίκησαν] λέγονται οἱ Βυζάντιοι πτοηθήναί ποτε τους Φοίνικας έπιπλέοντας, και ἀποφυγείν την σφετέραν φυγόντας δὲ είς τὸν Εὔξεινον μετὰ τῶν Καλγηδουίων οἰκήσαι την Μεσημβρίαν πόλιν, Eustathius on Dionys. v. 803.

77. τας καταλεχθείσας here enu-

merated.

78. Προκόννησον] "Hind Island," now Marmara, was anciently called

Elaphonnesus "Stag Island," and Nebris "Fawn;" Scholiast on Apoll, of Rh., ii. 279. L.

79. 'Αρτάκην] adjoining to Cyzicus, in the neighbourhood of which there is a place still called Artaki. L.

80. Κύζικον] Cyzicum nobilis civitas, arce, mænibus, portu, turribusque marmoreis, Asiaticæ plagæ littora illustrat, Florus, iii, 5. It is now in ruins, but still bears the same name; it is also called Capidag. L. A.

81. apxnv] at all. Z. on Vig. iii.

82. Δασκυλείω] now Diaskillo or Dasceli. A. L.

83. Kapdins This town was so named from being built in the form of "a Heart." It was also called Hexamilium "Six Miles," from the breadth of the isthmus, and is now Hexamili.

84. μέχρι τότε] i. e. μ. τοῦτό τε χρόνου, so τῷ τότ' ἐν χρόνφ, Sophocles, Œ. R. 564.

85. Δόλογκοι | Δόλογκοι καὶ Αψίνθιοι έθνη δμορα περί τον Έλλήσποντον τὴν Χερσόνησον ταύτην. 86 οὖτοι ὧν οἱ Δόλογκοι, πιεσθέντες 87 πολέμω ὑπὸ ᾿Αψινθίων, ἐς Δελφοὺς ἔπεμψαν τοὺς βασιλέας, 88 περὶ τοῦ πολέμου χρησομένους. ἡ δὲ Πυθίη σφι ἀνεῖλε " οἰκιστὴν ἐπάγεσθαι ἐπὶ τὴν χώρην τοῦτον, ὃς ἄν σφεας, ἀπιόντας ἐκ τοῦ ἰροῦ, πρῶτος ἐπὶ ξείνια 89 καλέση." ἰόντες δὲ οἱ Δόλογκοι τὴν ἰρὴν ὁδὸν, 90 διὰ Φωκέων τε καὶ Βοιωτῶν ἤῖσαν καί σφεας ὡς οὐδεὶς ἐκάλεε, ἐκτράπονται ἐπ' ᾿Αθηνέων.

XXXV. Ἐν δὲ τῆσι ᾿Αθήνησι τηνικαῦτα εἶχε μὲν τὸ πᾶν κράτος Πεισίστρατος ἀτὰρ ἐδυνάστευε καὶ 91 Μιλτιάδης ὁ Κυψέλου, ἐων οἰκίης τεθριπποτρόφου, 92 τὰ μὲν ἀνέκαθεν 93 ἀπ' Αἰακοῦ τε καὶ

οί δὲ Δόλογκοι κατεπυλέμουν τοὺς 'Αψινθίους. ἐρωτῶσιν οὖν ᾿Αψινθίοις τὸν θεὸν, " πως αν απαλλαγωσι των κακών;" έχρησεν αὐτοῖς, ὅτι "τὸν πρῶτον ὑποδεχόμενον ύμας 'Αθήνησιν αὐτὸν ἐκεῖνον στήσατε τύραννον." ακούσαντες τοῦτο οἱ ᾿Αψίνθιοι ἤρξαντο περινοστεῖν τὰς πόλεις καὶ, τέλος, ελθόντας αὐτοὺς είς *Αθήνας ὑπεδέξατο ὁ Μιλτιάδης * ἐκ τούτου οδυ έγνωσαν ότι ό χρησμός τούτον δηλοί είτα διελέχθησαν αὐτῶ περί τούτου δ δ' οὐκ ἐβουλήθη, ἀλλὰ λέγει 'Αψινθίοις, δτι '' (ἔτι) πέμψαντες εἶς Πυθίαν, μάθετε ἀκριβέστερον, εἶ περὶ έμου λέγει δ χρησμός." πεμψάντων οὖν αὐτῶν, λέγει, ὅτι " ναί περὶ αὐτοῦ λέγει (λέγω?)." ἀκούσας τοῦ χρησμοῦ, πάλιν Αψινθίοις λέγει ὁ Μιλτιάδης, ὅτι " ἐὰν κελεύση ή πόλις, γίνομαι" κελευσάσης οδυ της πόλεως, εγένετο τύραννος, from a Ms. Scholiast on Aristides, who has told the story of the Apsinthians instead of the Dolonci. V.

86. τὴν Χ. ταὐτην] p. 14. n. 93. vi. 40. As Chersonnesus signified peninsula, it applied to more than one place: this accounts for the addition of the demonstrative pronoun. The Romans applied the name κατ ἐξοχὴν to Asia Minor, (which Appian calls ἡ μεγάλη Χεββόννησος, pr. R. H. 2.); as we do to Spain and Portugal.

87. πιεσθέντες] being hard pressed. 88. βασιλέας] It was customary for kings either to consult the oracle in person, or to send a prince of the blood or other personage of distinction for that purpose. Thus Laius θεωρὸς ἐκδημῶν ἀπεστάλη, Sophocles, (Ε. R. 114. and Œdipus says παίδα Μενοικέως

Κρέοντ', έμαυτοῦ γαμβρὸν ἐς τὰ Πυθικὰ ἔπεμψα Φοίβου δώμαθ', ὡς πύθοιθ', ὅ τι δρῶν ἢ τί φωνῶν, τήνδε ρυσαίμην πόλιν, 69. and accosts Creon thus on his return, ἄναξ, ἐμὸν κήδευμα, &cc. 85.

89. $\epsilon \pi l \xi \epsilon l \nu l \alpha$] understand $\delta \epsilon l \pi \nu \alpha$; in the form $\epsilon \pi l \xi \epsilon l \nu l \alpha$, $\tau \rho \alpha \pi \epsilon \xi \eta$ is to be

understood. LAU.

90. ἱρὴν ὁδὸν] The most celebrated sacred road was that from Athens to Eleusis. The way here meant was perhaps that by which the Athenians sent religious processions to Delphi. W. If so, asks LAU., why should the compound ἐκτράπονται have been used? The context would seem to imply that the road, after passing through Phocis and Bœotia, went towards the Peloponnesus.

91. έδυνάστευε καί] was also pos-

sessed of influence.

92. τεθριπποτρόφου] p. 227. n. 68. ίππους, άγαλμα της ύπερπλούτου χλιδηs, Æschylus, P. V. 475. το γαρ έποχείσθαι τοίς Ίπποις πλουσίων έστλ, Scholiast. The Athenians were in the habit of estimating the nobility of a family by the number of horses they kept for the Olympic games: ὅπως θαυμασθη μέν άπο της ίπποτροφίας, διά δὲ πολυτέλειαν καὶ ἀφεληθη τι ἐκ της άρχης, Thucydides, vi. 12.; to which Alcibiades answers, ων πέρι ἐπιβόητός είμι, τοις μέν προγόνοις μου και έμοι δόξαν φέρει ταῦτα, τῆ δὲ πατρίδι καὶ ωφέλειαν, 16. ΒL. ἱπποτρόφοι ἐγένοντο - δαπάνα χαιρον ίππων, Pindar, I. iv. 23 and 49. BLO.

93. τὰ-ἀνέκαθεν] p. 97. n. 41.

Αἰγίνης 9 γεγονῶς, τὰ δὲ νεώτερα 93 'Αθηναῖος' Φιλαίου, τοῦ Αἴαντος παιδὺς, γενομένου πρώτου τῆς οἰκίης ταύτης 'Αθηναίου. οὖτος
ὁ Μιλτιάδης, κατήμενος ἐν τοῖσι προθύροισι τοῖσι ἐωυτοῦ, 96 ὁρέων
τοὺς Δολόγκους παριόντας, ἐσθῆτα ἔχοντας οὐκ ἐγχωρίην καὶ αἰχμὰς,
προσεβώσατο' καί σφι προσελθοῦσι ἐπηγγείλατο καταγωγὴν καὶ
ξείνια. 97 οἱ δὲ, δεξάμενοι, καὶ ξεινισθέντες ὑπ' αὐτοῦ, ἐξέφαινον πᾶν
οἱ τὸ μαντήϊον' ἐκφήναντες δὲ, ἐδέοντο αὐτοῦ τῷ θεῷ μιν 98 πείθεσθαι. Μιλτιάδεα δὲ ἀκούσαντα παραυτίκα ἔπεισε ὁ λόγος, οἶα
ἀχθόμενόν τε τῷ Πεισιστράτου ἀρχῷ, καὶ βουλόμενον ἐκ ποδῶν 99
εἶναι. αὐτίκα δὲ ἐστάλη ἐς Δελφοὺς, ἐπειρησύμενος τὸ χρηστήριον,
εἰ ποιοίη τά περ αὐτοῦ οἱ Δόλογκοι προσεδέοντο.

ΧΧΧΥΙ. Κελευούσης δὲ καὶ τῆς Πυθίης, οὖτω δὴ Μιλτιάδης ὁ Κυψέλου, 'Ολύμπια 100 ἀναιρηκὼς πρότερον τούτων τεθρίππω, τότε, παραλαβὼν 'Αθηναίων πάντα τὸν βουλόμενον 1 μετέχειν τοῦ στόλου, ἔπλεε ἄμα τοῖσι Δολόγκοισι καὶ ἔσχε τὴν χώρην. καὶ μιν οἱ ἐπαγαγόμενοι τύραννον κατεστήσαντο. ὁ δὲ πρῶτον μὲν ἀπετείχισε ² τὸν ἰσθμὸν τῆς Χερσονήσου ἐκ Καρδίης πόλιος ἐς Πακτύην, ³ ἄνα μὴ ἔχοιέν σφεας οἱ 'Αψίνθιοι δηλέεσθαι, 4 ἐσβάλλοντες ἐς τὴν χώρην. 5

94. Alyluns This nymph was said to be the daughter of the Asopus, who was a son of Oceanus and Tethys. L.

95. τὰ—νεώτερα] Neuter adjectives, either with or without an article, are very often put for adverbs: but comparatives are almost always expressed by the singular, and superlatives by the plural. M. G. G. 260, 1. 446, 7.

96. τοῖσι ἐωυτοῦ] The villa of Miltiades was at Laciadæ, not far from

the borders of Attica. V.
97. καταγωγήν καὶ ξείνια] lodging

and hospituble entertainment.

98. $a\dot{v}\tau o\hat{v} - \mu v$] p. 8. n. 94. 99. $\dot{\epsilon}\kappa \pi o\delta \hat{\omega}v$] or $\dot{\epsilon}\kappa \pi o\delta \hat{\omega}v$, out of the way; $\dot{\epsilon}\mu \pi o\delta \hat{\omega}v$, iv. 118. in the way. LAU.

100. 'Ολύμπια] understand ἀγωνίσματα, F. as in Πύθια ἀνελόμενος, vi. 122. A person was also said νικᾶν ἐν 'Ολυμπία, ibid. or, 'Ολυμπίασι, Pausanias, vi. 7. or more commonly, in Herodotus, 'Ολυμπίαδα; with which νίκην is to be understood, vi. 70. 103, repeatedly; 125. ix. 33. Pindar, O. ii. 5. P. vii. 14. Ælian, H. A. xii. 40. In Pausanias an Olympic victor is

said ἀνελέσθαι τὸν κότινον, and a conqueror in the Pythian games ἀ. τὴν δάφνην. W. V. It is not known in what years this victory, and that spoken of in c. 70., were won. L.

1. πάντα τον βουλόμενον] This is the common form of expression in proclamations, decrees, &c. Pisistratus readily promoted a scheme, by which he was likely to get rid of many restless spirits or disaffected subjects. IV.

2. ἀπετείχισε] vi. 37. S. the same as οἰκοδομέειν διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ τεῖχος, viii. 71. Xenophon adds the words ἐκ θαλάττης ἐκ θάλατταν, Η. p. 487. p. In this sense Diodorus uses διατειχίζειν, xiv. 38. W. and Thucydides the simple verb, as well as its compound with ἀπὸ, i. 64. BLO.

3. Πακτύην] now Palaia Patino.

4. δηλέεσθαι] κακοῦν, iii. 87. σινέεσθαι, i. 17. σιναμωρέειν, i. 152. βλάπτειν, Scholiast on Aristides.

5. χώρην] Justinian repaired this wall, and strengthened it with additional works against the Thracians. The Romans had previously used simi-

είσι δε ούτοι στάδιοι εξ τε και τριήκοντα τοῦ ισθμοῦ ἀπὸ δε τοῦ ισθμοῦ τούτου ή Χερσόνησος είσω πᾶσά ἐστι σταδίων είκοσι και τετρακοσίων τὸ μῆκος.

ΧΧΧΥΙΙ. 'Αποτειχίσας ῶν τὸν αὐχένα ⁶ τῆς Χερσονήσου ὁ Μιλτιάδης, καὶ τοὺς 'Αψινθίους τρόπφ τοιούτφ ἀσάμενος, τῶν λοιπῶν πρώτοισι ἐπολέμησε Λαμψακηνοῖσι. καί μιν οἱ Λαμψακηνοὶ λοχήσαντες αἰρέουσι ἐωγρίη. ⁷ ἦν δὲ ὁ Μιλτιάδης Κροίσφ τῷ Λυδῷ ἐν γνώμη γεγονώς ⁸ πυθόμενος ῶν ὁ Κροῖσος ταῦτα, πέμπων προηγόρευς τοῖσι Λαμψακηνοῖσι μετιέναι Μιλτιάδεα εἰ δὲ μὴ, ⁹ σφέας πίτυος τρόπον ¹⁰ ἀπείλεε ἐκτρίψειν. πλανωμένων δὲ τῶν Λαμψακηνῶν ἐν τοῖσι λόγοισι, ¹¹ τὸ θέλει ¹² τὸ ἔπος εἶναι, ¹³ τό σφι ἀπείλησε ὁ Κροῖσος, "πίτυος τρόπον ἐκτρίψειν," μόγις κοτὲ μαθὼν, τῶν τις πρεσβυτέρων εἶπε τὸ ἐὸν, ὅτι πίτυς μούνη ¹⁴ πάντων δενδρέων ἐκτοπεῖσα βλαστὸν οὐδένα μετίει, ἀλλὰ πανώλεθρος ¹⁵ ἐξαπόλλυται. ¹⁶

lar means to protect the Britons from the incursions of the Picts; namely, the celebrated wall of Severus. And, in a later period of the Empire, the Greeks under Emanuel Palæologus adopted a like precaution to secure the Peloponnesus against the inroads of the Turks. The Chinese constructed that immense work, the great wall of China, as a protection from the Tartars. L.

6. αὐχένα] ἡ μὲν ἐν μέσφ τῆς θαλάττης ἐκατέρωθεν παρήκουσα γῆ (καλεῖται) αὐχὴν, Pollux, ix. 18. This word occurs in a metaphorical sense, iv. 85. vi. 37. Xenophon, An. vi. 4, 2. and Pliny uses cerrix in a like signification, N. H. iv. 3. vi. 29. HUT.

7. αίρέουσι ζωγρίη] i. e. εζώγρησαν,

i. 86. &c. ζ. έλαβον, vi. 28.

 èν γνώμη γεγονὼs] i. e. γνώριμος, an intimate acquaintance; S. ST. or κατὰ νόον ἐὰν, ix. 11 l. beloved, esteemed. C. L.

9. εἰ δὲ μη] otherwise, c. 56. Τhe first hypothetical proposition, which is here suppressed, might have been, εἰ μὲν τὸν Μιλτιάδεα μετιέναι ἐβούλοντο, καλῶς ἄν ἔσεσθαι. Η. iii.

10. πίτυος τρόπου] after the manner of a pine-tree. This expression passed into a proverb, πεύκης τ.; Diogenian, Suidas, Zenobius, and Phalaris, W. L.

11. πλανωμένων— ἐν τ. λ.] wandering to and fro in their conversation, L. being quite at a loss to discover. ἐν τ. λ. is much the same as γενομένης λέσχης, ix. 71.

12. το θέλει] i. 78. το δθέλει, iv. 131. W. το is put for δ, p. 3. n. 24. and this for τι, as δs for τις, vi. 124. ix.71, before γένοιτο; τὰ for τινα, iii. 51. S. The question with the Lampsacenes was, why the pine in particular should be mentioned. L. p. 65. n. 71.

13. εἶναι] ἐθέλει λέγειν, ii. 13. iv. 131. IV. ἐξίσταντο πάντες καὶ διηπόρουν, ἄλλος πρὸς ἄλλον λέγοντες "τί ἄν θέλοι τοῦτο εἶναι;" Ας τς, ii. 12. βουλόμεθα γνῶναι τί ὰν θ. ταῦτα εἶ., xvii. 20. H. on Vig. v. 8, 10. Compare εἶπον πρὸς ἀλλήλους "τί ἐστι τοῦτο δ λέγει ἡμῖν;—τοῦτο τί ἐστιν δ λέγει; οὐκ οἴδαμεν τί λαλεῖ," St. John, xvi. 17 and 18. τί ἐστι, St. Matthew, ix. 13. xii. 7.

11. μούνη] quod Herodotus, scriptor historiæ memoratissimus, parum vere dixerit unam solamque pinum arborum omnium cæsam nunquam denuo ex iisdem radicibus pullulare, A. Gellius, N. A. viii. 4. V. "There is a grandeur in such allegories, especially when used in menaces;" Demetrius Ph., p. 555. L.

15. πανώλεθρος] μή μοι πόλιν γε πρέμνοθεν πανώλεθρον έκθαμνίσητε, Ε-

δείσαντες ών οι Λαμψακηνοί Κροϊσον, λύσαντες μετηκαν 17 Μιλτιάδεα.

ΧΧΧΥΙΙΙ. Οὖτος μὲν δὴ διὰ Κροῖσον ἐκφεύγει· μετὰ δὲ, τελευτῷ ἄπαις, τὴν ἀρχήν τε καὶ τὰ χρήματα παραδοὺς Στησαγόρη τῷ Κίμωνος ἀδελφεοῦ παιδὶ ὁμομητρίου. καί οἱ τελευτήσαντι Χερσονησῖται θύουσι, ὡς νόμος ¹⁸ οἰκιστῆ, καὶ ἀγῶνα ἰππικόν ¹⁹ τε καὶ γυμνικὸν ἐπιστᾶσι, ἐν τῷ Λαμψακηνῶν οὐδενὶ ἐγγίνεται ²⁰ ἀγωνίζεσθαι. πολέμου δὲ ἐύντος πρὸς Λαμψακηνοὺς, καὶ Στησαγόρεα κατέλαβε ²¹ ἀποθανεῖν ἄπαιδα, ⁶² πληγέντα ²³ τὴν κεφαλὴν πελέκεϊ ἐν τῷ πρυτανητῷ πρὸς ἀνδρὸς, αὐτομόλου μὲν τῷ λόγῳ, ²⁴ πολεμίου δὲ, καὶ ὑποθερμοτέρου, ²⁵ τῷ ἔργῳ.

ΧΧΧΙΧ. Τελευτήσαντος δε και Στησαγόρεω τρόπω τοιῷδε, εδ ένθαῦτα Μιλτιάδεα τον Κίμωνος, Στησαγόρεω δε τοῦ τελευτήσαντος ἀδελφεὸν, καταλαμψόμενον τὰ πρήγματα ετ ἐπὶ Χερσονήσου

schylus, Th. 71. 930. P. 568. Ch. 921. Eu. 549. Sophocles, Aj. 839. E. 1009. and, in an active sense, Ph. 322. Compare the expression ἐκτέτριπται πρόβρίζοs, vi. 86, 3. Euripides, Hip. 684. W. BL.

16. ἐξαπόλλυται] Contrast with this passage the panegyric on the sacred olive, Sophocles, Œ. C. 694.

17. λύσαντες μετῆκαν] λύσατε αὐτὸν, καὶ ἄφετε ὑπάγειν, St. John, xi.

18. νόμος] understand ἐστὶ θύειν. The sacrifice offered to heroes, or demi-gods, differed from that offered to gods, τῷ μὲν, ὡς ἀθανάτφ, θύονσι· τῷ δὲ ἐτέρφ, ὡς ἢρωῖ, ἐναγίζουσι, ii. 44. τῷ μὲν, ὡς ἢ., μετὰ ἢλιον δύσαντα ἐναγίζουσιν· Εὐαμερίωνι δὲ, ὡς θεῷ, θύονσι, Pausanias, ii. p. 137. The same honors were paid to Brasidas at Amphipolis, περιέρξαντες αὐτοῦ τὸ μνημεῖον, ὡς ἢρωί τε ἐντέμνονσι, καὶ τιμὰς δεδώκασιν ἀγῶνας καὶ ἐτησίους θυσίας, καὶ τὴν ἀποικίαν ὡς οἰκιστῆ προσέθεσαν, Thucydides, v. 11. V. See BLO.

19. iππικὸν] of chariot-races: horseracing was unknown to the ancients. Sophocles has the word iππεία to signify charioteering, E. 505. iππικῶν ἀκύπους ἀγῶν, 698. L. ναυαγίων i., of the wrecks of chariots, 730. iπποι is constantly occurring in Homer in this

sense, πολλοί δε πρηνείς τε και υπτιοι έκπεσον υππων, II. Λ. 179. ludicrum (understand certamen) fuit equi pugilesque, Livy, i. 35.

20. ἐγγίνεται] i. 132. θέμις οτ θεμιτὸν perhaps may be understood; οὐ θεμιτὸν Δωριεῦσι παριέναι ἐνθαῦτα, v. 72.

21. κατέλαβε] vi. 40. ix. 75. it befell.

22. καὶ — κ. ἀ. ἄπαιδα] καὶ οὖτος ἀπέθανεν ἄτεκνος, St. Luke, xx. 30.

23. πληγέντα] πατάπσειν is the verb used in speaking of the agent; so ictus and ferire correspond with each other in Latin.

24. $\tau\hat{\phi}$ $\lambda\delta\gamma\phi$] p. 32. n. 7. specie, Livy, i. 40. where he describes the assassination of the elder Tarquin by a shepherd, who elatam securim in caput dejects.

25. π.—καὶ ὑποθερμοτέρου] an enemy and rather a bold one: θερμόν being the same as θρασὺν, Photius and Suitas; ἀναιδὴν, Ευετατίνιες; who adds θερμουργὸς ἀνήρ· δ θαρσάλεον, καὶ μὴ ψυχρὸν εἰν ἔργον, on II. Β. p. 201, 6. ὧ θερμὸν ἔργον, κὰνδοτον, καὶ παράνομον τολμῶντε δρᾶν, Aristophanes, Pl. 416. BL.

26. $\tau o \iota \hat{\varphi} \delta \epsilon$] This and $\tau d \delta \epsilon$, i. 210. are exceptions to the rule in p. 17. n. 38.

27. τὰ πρήγματα] the administration

άποστέλλουσι τριήρει οι Πεισιστρατίδαι οι μιν και έν 'Αθήνησι έποίευν εδ, ως ου συνειδότες 28 δηθεν 29 του πατρος Κίμωνος αυτου τον θάνατον. Μιλτιάδης δε, ἀπικόμενος ές την Χερσόνησον, είγε κατ' οίκους, 30 τον άδελφεον Στησαγόρεα δήλα δή έπιτιμέων. 31 οί δè Χερσονησίται, πυνθανόμενοι ταύτα, συνελέχθησαν άπὸ πασέων των πολίων οι δυναστεύοντες πάντοθεν κοινώ δε στόλω άπικόμενοι, ώς συλλυπηθησόμενοι, 32 έδέθησαν υπ' αυτου. Μιλτιάδης τε δή ίσγει την Χερσόνησον, πεντακοσίους βύσκων έπικούρους, και γαμέει 'Ολόρου του Θρητιων βασιλέος θυγατέρα 'Ηγησιπύλην.33

ΧL. Ο υτος δέ 34 ο Κίμωνος Μιλτιάδης νεωστί 35 μεν έληλύθεε ές την Χερσόνησον, κατελάμβανε δέ μιν έλθόντα άλλα των κατεχόντων ποηγμάτων 36 γαλεπώτερα. 37 τρίτω μέν γαρ έτει τούτων, 38 Σκύθας έφευγε Σκύθαι γὰρ οἱ νομάδες, έρεθισθέντες ὑπὸ βασιλέος Δαρείου συνεστράφησαν 39 καὶ ήλασαν μέχρι της Χερσονήσου ταύτης, τούτους έπιόντας ουκ υπομείνας, ο Μιλτιάδης έφευγε από Χερσονήσου, ές δ οί τε Σκύθαι ἀπαλλάχθησαν, καί μιν οί Δόλογκοι κατήγαγον ὀπίσω. ταῦτα μέν δη τρίτω έτει πρότερον έγεγόνες τῶν τότε μιν κατεγόν-TOIV.

of affairs, the government; οἱ δοῦλοι έσγον πάντα τὰ π. ἄρχοντές τε καί διέποντες, c. 83. Thucydides, ii. 65. iii. 28.72. iv. 2. v. 62. vii. 48. BL. BLO.

28. συνειδότες] pricy to, implicated in.

29. δηθεν] p. 33. n. 12.

30. elye kar' oikous | kept at home, understand έωυτον himself: the pronoun is supplied, iii. 79. In such cases exelv is equivalent to elval, p. 52. n. 33. and sometimes to μένειν, as σήμαιν', είτ' έχει χώρον πρός αὐτὸν τόνδε γ', είτ' άλλη κυρεί, Sophocles, Ph. 22. κατ' οίκον occurs, 469. Tr. 531. It was a very ancient custom to keep within doors on the loss of a near relation. V.

31. δήλα δη ἐπιτιμέων] apparently

out of respect for.

32. συλλυπηθησόμενοι] συναχθεσθησόμενοι, Æschines, Ct. p. 88. D: Chrysostom, O. xii. p. 198. B. συναλγήσοντες, συμπενθήσοντες, συμπεισόμενοι, are opposed to συνησθησόμενοι, συγχαρησόμενοι, Diodorus, xvii. 48. 113. Addresses and embassies of condolence or congratulation appear to have been of very carly origin. Livy, xxiii. 5. V.

33. 'Ηγησιπύλην] This princess, on the death of Militades, married an Athenian of rank, and by this marriage had a son named Olorus (from his maternal grandfather), who was the father of Thucydides. L. The scholar will bear in mind that the penult of compound nouns in -πύλη is short, whereas that of proper names in -φύλη (as 'Εριφύλη) is long.

34. 86] then, here denotes resumption and transition, and is put for 8h

or Ev. S.

35. νεωστί] recently in comparison with the elder Miltiades and the other

members of his family. S.

36. τῶν κατεχόντων π.] These words refer to the expedition of the Phonician fleet against the Chersonese, c. 33.

37. ἄλλα—χαλεπώτερα] viz. his being driven from his dominions by the Scythians. S.

38. τούτων] understand πρδ, or πρότερον as below.

39. συνεστράφησαν] collected in a

ΧΙΙ. Τότε δε, πυνθανόμενος είναι τους Φοίνικας έν Τενέδω. πληρώσας τριήρεας πέντε χρημάτων των παρεύντων, άπέπλεε ές τας 'Αθήνας καὶ, ώσπερ ωρμήθη έκ Καρδίης πόλιος, επλεε διά τοῦ Μέλανος κύλπου, 40 παραμείβετό τε την Χερσύνησον, και οι Φοίνικές οι περιπίπτουσι τησι νηυσί, αυτός μεν δη Μιλτιάδης συν τησι τέσσερσι 41 των νεων καταφεύγει ές "Ιμβρον, την δέ οι πέμπτην των νεων κατείλον 40 διώκοντες οι Φοίνικες, της δε νεός ταύτης έτυχε των Μιλτιάδεω παίδων ο πρεσβύτατος άρχων Μητίοχος, ουκ έκ της 'Ολόρου τοῦ Θρήϊκος έων θυγατρός, άλλ' έξ άλλης, καὶ τοῦτον άμα τη νητ είλον οι Φοίνικες, και μιν πυθόμενοι, ώς είη Μιλτιάδεω παίς, άνήγαγον παρά βασιλέα, δοκέοντες χάριτα μεγάλην καταθήσεσθαι,43 ότι δη Μιλτιάδης γνώμην ἀπεδέξατο 44 έν τοῖσι "Ιωσι, πείθεσθαι κελεύων τοΐσι Σκύθησι, ότε οι Σκύθαι προσεδέοντο, λύσαντας την σχεδίην, αποπλέειν ές την έωυτων. Δαρείος δέ, ώς οι Φοίνικες Μητίοχον τον Μιλτιάδεω ανήγαγον, εποίησε κακόν μεν ούδεν Μητίογον, άγαθα δε συχνά και γαρ οίκον και κτησιν 45 εδωκε καὶ Περσίδα γυναϊκα, έκ τῆς οἱ τέκνα έγένετο, τὰ ές Πέρσας κεκοσμέαται.46 Μιλτιάδης δὲ έξ "Ιμβρου απικνέεται ές τας 'Αθήvas.

ΧΙΙΙ. Καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐκ των Περσέων οὐδὲν ἐπὶ πλέον ἐγένετο τούτων ἐς νεῖκος φέρον ⁴⁷ "Ιωσι, ἀλλὰ τάδε μὲν χρήσιμα κάρτα τοῖσι "Ιωσι ἐγένετο τούτου τοῦ ἔτεος. 'Αρταφέρνης ὁ Σαρδίων ὅπαρχος, μεταπεμψάμενος ἀγγέλους ἐκ τῶν πολίων, συνθήκας σφίσι αὐτοῖσι τοὺς "Ιωνας ἡνάγκασε ποιέεσθαι, ἵνα δοσίδικοι εἶεν, ⁴⁰ καὶ

40. Μέλανος κ.] "the Black Gulf;" now called the Gulf of Megarisien. L. In many atlases the ancient name is incorrectly given as Sinus Melanis. LAU.

41. τέσσερσι] This form occurs no where else. M.

42. κατείλον] took; καταιρεόμενος, c. 29. being taken: the compound verb being put for the simple. S.

43. χάριτα μ. καταθήσεσθαι] χάριν αθάνατον κ., vii. 178. εὐεργεσίαν ε΄ς Βασιλέα κ., Thucydides, i. 128. The tragedians use the simple verb, χάριν θέσθαι, Æschylus, P. V. 807. Euripides, Hec. 1211. χάριτα θ., Ε. 61. χάρινα κακτι θώμεν, Β. 720. BL. χάριτας κ., Acts, xxiv. 27. V.

44. γνώμην ἀπεδέξατο] iv. 137. ST.

45. κτῆσιν] property, an estate. ὅς κεν ἔμ' ἐνδυκέως ἐφίλει, καὶ κτῆσιν ὅπασσεν, οἶκ τε ϝῷ οἰκῆῖ ϝάναξ εὐθυμος ἔδωκεν, οἶκόν τε, κλῆρόν τε, πολυμνήστην τε γυναίκα, Ηοωετ, Ο. Ξ. 62.

46. κεκοσμέαται] τετάχαται, τεταγμένα έστ!, were reckoned. ές τὸν Αἰγύπτιον νομὸν αὖται (Κυρήνη τε καὶ Βάρκη) ἐκεκοσμέατο, iii. 91. V.

47. es νεικος φέρον] tending to strife, of a hostile tendency: opposed to είρηναία, below. S. νεικος is used for hostilities, vii. 158. and by Homer, W. 11. Γ. 87.

48. δοσίδικοι είεν] more usually δωσίδικοι; W. they would submit their disputes to the decision of the magistrate.

μη άλλήλους φέροιέν τε καὶ ἄγοιεν, ταῦτά τε ηνάγκασε ποιέειν, καὶ τας γώρας σφέων μετρήσας κατά παρασάγγας, 49 τους καλέουσι οί Πέρσαι τὰ τριήκοντα στάδια κατά δή τούτους μετρήσας, φόρους εταξε εκάστοισι, οι κατά γώρην 50 διατελέουσι εγοντες έκ τούτου τοῦ χρόνου αίεὶ ἔτι καὶ és έμε, ώs έταχθησαν έξ'Αρταφέρνεος. έταχθησαν δὲ σχεδὸν κατὰ τὰ αὐτὰ, τὰ καὶ πρότερον εἶχον. καί σφι ταῦτα μέν εἰρηναῖα ἦν.

ΧΕΙΙΙ. "Αμα δὲ τῶ ἔαρι, τῶν ἄλλων καταλελυμένων στρατηγῶν έκ βασιλέος, Μαρδόνιος ὁ Γωβρύεω 51 κατέβαινε έπὶ θάλασσαν, στρατόν πολλόν μεν κάρτα πεζον αμα άγόμενος, πολλόν δέ 52 ναυτικον, 53 ήλικίην τε νέος έων, και νεωστί γεγαμηκώς βασιλέος Δαρείου θυγατέρα 'Αρταξώστρην. ἄγων δὲ τὸν στρατὸν τοῦτον ὁ Μαρδόνιος, έπεί τε έγένετο έν τη Κιλικίη, αὐτὸς μὲν ἐπιβὰς ἐπὶ νεὸς, ἐκομίζετο ἄμα τῆσι ἄλλησι νηυσὶ, στρατιὴν δὲ τὴν πεζὴν ἄλλοι ήγεμόνες ήγον έπὶ τὸν Ελλήσποντον. ὡς δὲ, παραπλέων 54 τὴν 'Ασίην, ἀπίκετο ὁ Μαρδόνιος ές την Ίωνίην, ένθαῦτα μέγιστον θωμα έρέω 55 τοισι μη άποδεκομένοισι των Ελλήνων, 56 Περσέων τοῖσι ἐπτὰ 'Οτάνεα γνώμην ἀποδέξασθαι, ώς χρεών είη δημοκρατέεσθαι Πέρσας· τους γάρ τυράννους των Ίωνων καταπαύσας 57 πάντας, ὁ Μαρδόνιος δημοκρατίας κατίστα ές τὰς πόλιας. ταῦτα δὲ ποιήσας, ήπείγετο ές τὸν Ελλήσποντον. ως δὲ συνελέχθη μὲν χρημα 58 πολλον νεων, συνελέχθη δέ και πεζος πολλος στρατός, δια-

49. παρασάγγας] p. 12. n. 67.

50. κατὰ χώρην] v. 201. undisturbed; (as we sometimes say) in statu quo. Vig. iii. 13, 10.

51. Μαρδόνιος δ Γωβρύεω Gobryas, iii. 70. was a relation of Darius; for Diodorus says of Mardonius, aveuids και κηδεστής ήν Ξέρξου, χί. 1. L. W.

52. μέν-δέ] sometimes answer to the Latin cum-tum: very frequently the same word is repeated, with these particles, in two members of a sentence which immediately follow one another; this is called anaphora, M. G. G. 606, 2. or 622, 2.

53. vautikov to man the fleet. CAS. Compare c. 95. W.

54. παραπλέων] The objection, which some critic (according to W.) made to this passage, is best refuted

by attending to the difference in the signification of tenses: παραπλεύσας would be certainly wrong, for a fleet could not be said, after coasting along Asia, to reach Ionia; whereas in coasting (or while coasting) along Asia, it would arrive at Ionia, p. 26. n. 34. p. 140. n. 23.

55. ἐρέω] p. 84. n. 99.

56. τ. μ. ά. τ. Έλλήνων] iii. 80.

ST.

57. καταπαύσας] v. 38. understand της τυραννίδος or της άρχης, iv. 1. vi. 64. V. He did this "apparently with the view to acquire popularity among a people, whose willing service might be important," Mitford, vii. 3.

58. χρημα] p. 22. n. 67. p. 161.

βάντες τῆσι νηυσὶ τὸν Ἑλλήσποντον, ἐπορεύοντο διὰ τῆς Εὐρώπης ἐπορεύοντο δὲ ἐπί τε Ἐρέτριαν καὶ Αθήνας.

ΧLIV. Αδται μεν ων σφι πρόσχημα 50 ήσαν του στόλου άταρ, έν νόφ έχοντες όσας αν πλείστας δύναιντο ο καταστρέφεσθαι των Έλληνίδων πολίων, τούτο μέν δή, τησι νηυοί Θασίους, ούδε χείρας άντα ειραμένους, κατεστρέψαντο τοῦτο δὲ, τῶ πεζῶ Μακεδόνας, πρὸς τοισι υπάρχουσι, 61 δούλους προσεκτήσαντο τὰ γὰρ έντὸς 62 Μακεδόνων έθνεα πάντα σφι ην ήδη υποχείρια γεγονότα, έκ μεν δή Θάσου διαβαλύντες πέρην,63 ύπὸ την ήπειρον έκομίζοντο μέχρι 'Ακάι θου 64 έκ δε 'Ακάνθου δρμεώμενοι, τον "Αθων 65 περιέβαλλον. έπιπεσων δέ σφι περιπλέουσι, βορης άνεμος μέγας τε καὶ άπορος 66 κάρτα τρηγέως περιέσπε πλήθει πολλάς των νεων, έκβάλλων πρός τον "Αθων. λέγεται γάρ κατά 67 τριηκοσίας μέν των νεών τως διαφθαρείσας είναι, ὑπέρ δὲ δύο μυριάδας ἀνθρώπων ώστε γάρ θηριωδεστάτης ἐούσης τῆς θαλάσσης ταύτης τῆς περὶ τὸν "Αθων, οἱ μεν ύπο των θηρίων 68 διεφθείροντο άρπαζύμενοι οι δε, προς τας πέτρας άρασσύμενοι οί δε αὐτῶν νέειν οὐκ ἐπιστέατο, καὶ κατά τουτο () διεφθείροντο· οί δέ, ρίγει, ό μεν δή ναυτικός στρατός ούτω έπρησσε.

59. πρόσχημα] the pretext. "Considering the character of Darius, and the circumstances of the times, it appears highly probable that the same necessity for employing restless spirits, which had urged the Scythian expedition, was the principal motive also for this enterprise," Mitford, vii. 3. TR.

60. δσας—δύναιντο] M. G. G. 461. 61. πρὸς τοῖσι ὑπάρχουσι] in addition to those who were so already. M. G. G. 590. b. Some Macedonians had submitted previously, v. 18. L.

62. ἐντὸς] ou this side, viz. as regarded the Persians. W.

63. πέρην] to the other side; understand κατά, or ές την, for πέρα is originally a noun. Χαλκίδος πέραν έχων, Æschylus, Ag. 183. BL.

64. 'Ακάνθου] afterwards Erissus,

now Erisso. L.

65. 'Aθων] now called Agion Oros "Holy Mountain," or Monte Santo; the Turks have corrupted the former name and added unnecessarily the word

Daghi "Mountain," calling it Aionourou-Daghi. It is so called from the number of monasteries (no less than twenty-two) and churches which are built on it. L.

66. ἄπορος] i. e. πρὸς δν οὐδένα πόρον εύρειν έστι, Harpocration; irresistible. ἄνεμος Στρυμονίης μέγας και κυματίης, viii. 118. W. importunus.

67. κατὰ] about; ii. 145. vi. 117. W. HER. on Vig. ix. 5, 7. M. G. G. 581. b.

68. θηρίων] γναπτόμενοι άλὶ, δεωὰ σκύλλονται πρὸς ἀναύδων παίδων τᾶς ἀμώντου, Æschylus, P. 582. submersæ sedere rates; fluitantia nunquam largius Arctoos pavere cadavera pisces, Claudian, IV C. H. 628. BL. ποντίοις δάκεσι δὸς βορὰν, Æ., P. V. 602. τὰ δηρία are monstra natantia, Horace, I Od. iii. 18. and θάλασσα θηριώδης (Theophrastus, H. P. iv.) answers to belluosus oceanus, IV Od. xiv. 47. or scatens belluis pontus, III Od. xxvii. 26.

69. κατά τοῦτο] owing to this.

ΧLV. Μαρδονίω δέ και τω πεζώ, στρατοπεδευομένω έν Μακεδονίη, νυκτός Βούνοι 70 Θρήϊκες έπεγείρησαν καί σφεων πολλούς φονεύουσι οἱ Βρύγοι, Μαρδόνιον δὲ αὐτὸν τρωματίζουσι. οὐ μέντοι ούδε αυτοί δουλοσύνην διέφυγον προς Περσέων. 71 ου γάρ δη πρότερον απανέστη έκ των χωρέων τουτέων 72 Μαρδόνιος, πρίν ή σφεας ύπογειρίους έποιήσατος τούτους μέντοι καταστρεθάμενος, άπηγε την στρατιήν οπίσω, άτε τῷ πεζῷ τε προσπταίσας πρὸς τους Βρύγους, καὶ τω ναυτικώ μεγάλως περί "Αθων. ούτος μέν νυν ο στόλος, αίσχρως άγωνισάμενος, άπαλλάχθη ές την 'Ασίην.

ΧLVΙ. Δευτέρω δὲ ἔτεϊ τούτων, 73 ὁ Δαρεῖος πρῶτα μὲν, 74 Θασίους διαβληθέντας ύπὸ τῶν ἀστυγειτόνων, ὡς ἀπόστασιν μηνανοίατο, πέμψας άγγελον, έκέλευέ σφεας το τείχος περιαιρέειν καὶ τὰς νέας ἐς Αβδηρα το κομίζειν. οἱ γὰρ δὴ Θάσιοι, οἶα ὑπὸ Ίστιαίου τε τοῦ Μιλησίου πολιορκηθέντες, καὶ προσόδων ἐουσέων μεγαλέων, έχρέοντο τοισι χρήμασι, ναύς τε ναυπηγεύμενοι⁷⁷ μακράς καὶ τεῖχος ἰσχυρότερον περιβαλλόμενοι. ἡ δὲ πρόσοδός σφι ἐγίνετο έκ τε της ηπείρου και άπο των μετάλλων. 78 έκ μέν γε των έκ Σκαπτης "Υλης 79 των γρυσέων μετάλλων 80 το έπίπαν δηδώκοντα

70. Bobyoul the same probably with the Bpiyes, vii. 73. a portion of whom migrated into Asia and took the name of Φρύγες. The Macedonians οὐδέποτε κατ' ἀρχὰς λέξεων τῷ Φ χρῶνται, ἀλλὰ τφ B, Heraclides in Eust. on Od. K. p. 391. V. hence they say Βερενίκη for Φερενίκη, &c. So in the ancient Latin Bruges for Phryges, Quintilian, i. 4, 15. M. G. G. 32.

71. δουλοσύνην—πρός Π.] δ. for τδ δουλωθηναι, iii. 19. vii. 154. as not only neuter verbs, but nouns, often take the construction of passive verbs; φεύγων θάνατον βίαιον π. Π., i. 159. δυ εν αξιώματι ύπο των Έλληνων, Thucydides, i. 130. ων ἐν ἀ. ὁπὸ των αστών, vi. 15. μή τις δόλος με πρός κασιγνήτου κτάνη, Euripides, Ph. 365. V. M. G. G. 496, 3. A different explanation is given, p. 126. n. 99.
 72. τῶν χ. τουτέων] The article is

put with demonstrative pronouns in order to express the designation more strongly. M. G. G. 264, 1.

73. δευτέρφ - έτει τούτων] τ. for μετά ταῦτα, M.G.G. 334, 4. τρίτην ημέραν αὐτοῦ ήκοντος, "the third day from his coming," Thucydides, viii.

23. H. The genitive depends on aπδ understood; πέμπτη ή έκτη ήμέρη ἀπδ τούτων, iii. 42. Ζ.

74. πρώτα μέν] answers to μετά δέ тойто. с. 48. L.

75. σφεας] A pleonasm.

76. 'Aβδηρα] p. 96. n. 25. This town is now destroyed, at least its true name is unknown; yet Riccioli calls it Astrizza or Asperosa, and Meletius Polystylos. L.

77. ναυπηγεύμενοι in building. 78. μετάλλων Thucydides, i. 100.

79. ἐκ Σκαπτῆς Τλης Properly ἐν or enl should be put after the article, when the preposition with its noun, but without a verb, stands in some measure as an adjective; because in this case, without a verb being added, rest only can be marked. Frequently however the principal verb of the proposition is referred to, and ἐκ or ἀπὸ is put, if that verb admits of being constructed with these prepositions, M. G. G. 596. a. 270. b. p. 211. n. 7. The name signifies "Dug Wood." L.

80. τῶν ἐκ Σ. "Υ. τῶν χ. μ.] On this arrangement see M. G. G. 276.

τάλαντα προσήϊε εκ δε των έν αυτή Θάσω, ελάσσω μεν τούτων, συχνά δὲ οῦτω, ὥστε τὸ ἐπίπαν Θασίοισι, ἐοῦσι καρπῶν ἀτελέσι, ει προσήϊε άπό τε της ηπείρου και των μετάλλων έτεος εκάστου διηκόσια τάλαντα. ὅτε δὲ τὸ πλεῖστον προσῆλθε, τριηκόσια.

XLVII. Οι δε Θάσιοι, τω βασιλέϊ κελεύσαντι, 82 και το τείχος το σφέτερον κατείλον, και τας νέας τας πάσας εκόμισαν ες "Αβδηρα.

ΧΕΥΙΙΙ. Μετά δε τουτο, άπεπειρατο ο Δαρείος των Ελλήνων, ο τι έν νόω έγοιεν, κύτερα πολεμέειν έωυτω, ή παραδιδύναι σφέας αὐτούς. διέπεμπε ών κήρυκας, άλλους άλλη τάξας, άνὰ τὴν Ελλάδα, κελεύων αιτέειν βασιλέι νην τε και ύδωρ, τούτους μεν δή ές την Έλλαδα έπεμπε· άλλους δε κήρυκας διέπεμπε ες της έωυτοῦ δασμοφύρους 83 πόλιας τας παραθαλασσίους, κελεύων νέας τε μακράς καὶ ίππαγωγά πλοΐα 84 ποιέεσθαι.

XLIX. Οὖτεί τε δή παρεσκευάξοντο ταῦτα καὶ τοῖσι ήκουσι ές την Έλλάδα κήρυζι πολλοί μεν ήπειρωτέων εδίδυσαν, τα προίσχετο αιτέων ο Πέρσης, πάντες 85 δε οι νησιώται, ές τους άπικοίατο αιτήσοντες, οί τε δή άλλοι νησιώται διδούσι γην τε καὶ ύδωρ Δαρείω. και δή και Αίγινηται. ποιήσασι δέ σφι ταυτα ίθέως 'Αθηναιοι έπεκέατο, δοκέοντες έπὶ σφίσι έχοντας 86 τους Αλγινήτας δεδωκέναι, ώς αμα τω Πέρση έπὶ σφέας στρατεύωνται. καὶ ἄσμενοι προφάσιος έπελάβοντο, φοιτέοντές τε ές την Σπάρτην, κατηγόρεον 87 των Αίγινητέων, τὰ πεποιήκοιεν προδόντες την Ελλάδα.

L. Προς ταύτην δέ την κατηγορίην Κλεομένης δ' Αναξανδρίδεω.

81. καρπῶν ἀτελέσι] Thasos was fertile both in corn and wine; but it also possessed extensive estates on the Thracian coast, which were productive in the same articles of commerce to a still greater degree: and as there were no drawbacks, in the shape of tribute or duties payable to the kings of Persia or of Thrace, the whole annual revenue of the island amounted at times to 300 talents. S.

82. τῷ βασιλέῖ κελεύσαντι] The dative absolute. M. G. G. 562, 2.

83. δασμοφόρους] A word of frequent occurrence in our author. δασμός is especially used by Greek writers in speaking of tribute to the king of Persia; Xenophon, An. i. 1, 8. BL.

84. νέας-πλοία] τίι. 1. νήες πλοίων διαφέρει, τὰ μὲν γάρ ἐστι στρογγύλα, αἰ VOL. I.

δὲ κωπήρεις καὶ στρατιώτιδες, Ammonius. HUT.

85. πάντες] Yet Herodotus says, Σερίφιοί τε και Σίφνιοι και Μήλιοιοδτοι οὐκ ἔδοσαν μοῦνοι νησιωτέων τῷ βαρβάρφ γῆν τε καὶ ὕδωρ, viii. 46. Apparently he should also have excepted Eubœa and Crete; or at least most of their towns; Mitford, vii. 3. TR.

86. επί σφίσι έχοντας] with a view to their prejudice. S. with hostile intentions towards them, H. on Vig. v. 7, 10.

87. κατηγόρεον] Verbs of this signification, compounded with κατά, take the person in the genitive and the crime in the accusative. M. G. G. 347.

obs. 2.

βασιλεὺς ἐὼν Σπαρτιητέων, διέβη ἐς Αἰγιναν, βουλόμενος συλλαβεῖν Αἰγινητέων τοὺς αἰτιωτάτους. ὡς δὲ ἐπειρᾶτο συλλαμβάνων, ⁸⁰ ἄλλοι τε δὴ αὐτῷ ἐγίνοντο ἀντίξοοι τῶν Αἰγινητέων, ἐν δὲ δὴ ⁸⁰ καὶ Κρῖος ⁹⁰ ὁ Πολυκρίτου μάλιστα, ὃς οὐκ ἔφη ⁹¹ " αὐτὸν οὐδένα ἄξειν χαίροντα ⁹² Αἰγινητέων ἄνευ γάρ μιν Σπαρτιητέων τοῦ κοινοῦ ποιέειν ταῦτα, ὑπ' 'Αθηναίων ἀναγνωσθέντα ⁹³ χρήμασι' ἄμα γὰρ ἄν μιν τῷ ἔτέρῳ βασιλεῖ ἐλθόντα συλλαμβάνειν." ἔλεγε δὲ ταῦτα ἐξ ἐπιστολῆς ^{9‡} τῆς Δημαρήτου. Κλεομένης δὲ, ἀπελαυνόμενος ἐκ τῆς Αἰγίνης, εἴρετο τὸν Κρῖον, ὅ τι οἱ εἰη τὸ οὕνομα· ὁ δὲ τὸ ἐὸν ἔφρασε οἰ. ὁ δὲ Κλεομένης πρὸς αὐτὸν ἔφη· " 'Ήδη ιῦν καταχαλκοῦ, ⁹⁵ ὧ κριὲ, ⁹⁸ τὰ κέρεα, ὡς συνοισύμενος ⁹⁷ μεγάλφ κακῷ."

LI. Ἐν δὲ τῆ Σπάρτη τοῦτον τὸν χρόνον ὑπομένων, Δημάρητος ὁ Αρίστωνος διέβαλλε τὸν Κλεομένεα, ἐὼν βασιλεὸς καὶ οὖτος Σπαρτιητέων, οἰκίης δὲ τῆς ὑποδεεστέρης κατ' ἄλλο μὲν οὐδὲν ὑποδεεστέρης, ἀπὸ γὰρ τοῦ αὐτοῦ γεγόνασι' κατὰ πρεσβυγειείην ⁹⁸ δέ κως τετίμηται μᾶλλον ἡ Εὐρυσθένεος.

88. ἐπειρᾶτο συλλαμβάνων] p. 44. n.

89. $\dot{\epsilon}\nu$ $\delta\dot{\epsilon}$ $\delta\dot{\eta}$] iii. 39. and amongst others. Prepositions are often used adverbially, without a case, especially $\dot{\epsilon}\nu$ in Ionic. M. G. G. 594, 1.

90. Kpios] κριόs, a ram. The Greeks, when they use an appellative as a proper name, change the accent. SCH. S. There was an Æginetan wrestler of this name, mentioned by Simonides. V.

91. οὐκ ἔφη] p. 23. n. 83.

92. χαίροντα] The order of the words is αὐτὸν (i. e. Κλεομένεα) χ. ά. οὐδ. Αἰ. p. 138. n. 8. p. 131. n. 47. H. on Vio. v. 14, 7. Consult HER.

93. ἀναγνωσθέντα] p. 80. n. 48. This is by no means a solitary instance of the Spartan character being accessible to bribery; De Pauw, on the Gr.

t. ii. p. 203.

94. ἐξ ἐπιστολῆs] ἐπ. in iv. 10. is used for ἐντολῆs, ἐπιταγῆs, Hesychius; or τῶν ἐντεταλμένων; compare iv. 9. Æschylus, P. V. 3. P. 788. The orders to Crius might have been conveyed in a letter. W. L. BL. ἐκ διδαχῆs, v. 70.

95. καταχαλκοῦ] Imperative middle; καταχάλκου, imperative active. καταχρυσοῦν is a verb of frequent

occurrence, i. 98. ii. 129. &c. καταργυροῦν, i. 98.

96. κριέ] Cicero often plays upon the name of Verres; videtis Verrutium? videtis primas literas integras? videtis extremam partem nominis, caudam illam verris, tanquam in luto, demersam esse in litura? 11. Act. ii. 78. ridiculum est nunc de Verre me dicere, cum de Pisone Frugi dixerim; ut hic nomen suum comprobarit, sic ille cognomen, iv. 25. aiebant in labores Herculis non minus hunc immanissimum verrem, quam illum aprum Erymanthium referri oportere, 43. and so Caium Annium Cimbrum, Lysidici filium, Lysidicum ipsum Graco verbo, quoniam omnia jura dissolvit; nisi forte jure Germanum Cimber occidit, Phil. xi. 6. Atrium Umbrum semilixam, nominis etiam abominandi ducem, secuti sunt, Livy, xxviii. 28. V. Even the Tracedians did not disdain this play on names, for instance Æschylus on Polynices, Th. 655. on Helen, Ag. 671. on Apollo, Ag. 1048. Sophocles on Ajax, &c. It was very usual to consider a name as ominous of either good or ill.

97. συνοισόμενος] about to encoun-

98. πρεσβυγενείην] παλαιοτέραν γέ-

LXI. Τότε δὲ τὸν Κλεομένεα, ἐόντα ἐν τῆ Αἰγίνη, καὶ κοινὰ τῆ Ἑλλάδι ἀγαθὰ προσεργαζόμενον, ⁹⁹ ὁ Δημάρητος διέβαλε, οὐκ Αἰγινητέων οὕτω κηδόμενος, ὡς ¹⁰⁰ φθόνω καὶ ἄγη ¹ χρεώμενος. Κλεομένης δὲ, νοστήσας ἀπ' Αἰγίνης, ἐβούλευε τὸν Δημάρητον παῦσαι τῆς βασιληΐης.

LXIV. Κλεομένει διεβλήθη² μεγάλως πρότερον³ τε ο Δημάρητος, άπαγαγων την στρατιήν έξ Έλευσινος, και δη και τότε έπ' Αίγινητέων τους μηδίσαντας διαβάντος Κλεομένεος.

LN . Όρμηθεὶς ὧν ἀποτίννυσθαι, ὁ Κλεομένης συντίθεται Λευτυχίδη * τῷ Μενάρεος τοῦ † "Αγιος, δ ἐόντι οἰκίης τῆς αὐτῆς Δημαρήτων, ἐπ' ῷ τε, ῆν αὐτὸν καταστήση βασιλέα ἀντὶ Δημαρήτων, ἔψεταί οἱ ἐπ' Αἰγινήτας. ὁ δὲ Λευτυχίδης ῆν ἔχθρὸς τῷ Δημαρήτω μάλιστα δ γεγονὼς διὰ πρῆγμα τοιόνδε ἀρμοσαμένου τ Λευτυχίδεω Πέρκαλον τῆν Χίλωνος δ τοῦ Δημαρμένου θυγατέρα, ὁ Δημάρητος ἐπιβουλεύσας ἀποστερεῖ Λευτυχίδα τοῦ γάμου, φθάσας το αὐτὸς τὴν Πέρκαλον ἀρπάσας καὶ σχὼν γυναῖκα κατὰ τοῦτο μὲν τῷ Λευτυχίδη ἡ ἔχθρη ἡ ἐς τὸν Δημάρητον ἐγεγόνεε, τότε δὲ, ἐκ τῆς Κλεομένεσς προθυμίης, 11 ὁ Λευτυχίδης κατόμινται Δημαρήτου, φὰς

reσυ, Hesychius; derived from πρεσβυγενής which occurs Homer, Il. Λ. 249. Euripides, T. 595. Seidler.

99. προσεργαζόμενον] The preposition may denote in addition to his own

individual interests. L.

100. οὐκ — οὕτω — ὡς] οὐκ οὕτω τιμωρῆσαι δεομένοισι Σαμίοισι ἐστρατεύοντο, ὡς τίσασθαι βουλόμενοι τοῦ κρητῆρος τῆς ἀρπαγῆς, iii. 47. ST. vi. 108. " I sent thee late a rosy wreath, Not so much honouring thee, As giving it a hope that there It would not withered be," B. Jonson.

1. ἄγη] ζηλώσει, φθόνφ, Hesychius; V. βασκανία, Suidas. The word occurs, Pindar, P. ii. 151. W. Æschylus, Ag.

129. BL. jealousy.

2. διεβλήθη] was become odious or an object of hatred; v. 35. Euripides, Hec. 863. I. A. 1373. W. Thucydides, iv. 22.

3. πρότερον] v. 75. L.

4. Λευτυχίδη] The syllable εω was formerly written εο, hence the Æolic form ευ. M. G. G. 67. obs. 4.

5. † 'Aγιος] 'Ηγησίλεω, viii. 131. W. Unless one or other of these

names is wrong, the grandfather of Leotychides must have had two names. S.

6. μάλιστα] may be joined with διὰ

T. T. V.

7. άρμοσαμένου] being betrothed; v.

47. iii. 137. L.

S. Χίλωνος] Chilo, the sage, was the son of Demagetes. i. 59. vii. 235. L.

9. Δημαρμένου] This name is compounded with άρμένος (i. e. ἄρθμιος, φίλιος) the perfect participle passive ο ἄρω. ἀρμένος ἢν ξείνοισιν ἀνὴρ ὅδε καὶ φίλος ἀστοῖς, Leonidas, Ep. in Plutarch. BL.

10. φθάσας] p. 150. n. 18. p. 192. n. 78. Vig. v. 14, 1. δc. This passage is remarkable on account of the participle φθ. being placed before another participle. HER. ἔφθη διαβάς, vi. 70.

11. ἐκ τῆς Κ. προθυμίης] from his zeal to serve Cleomenes; not that this arose from disinterested attachment, but from the consideration that by so doing he should best forward his own views and insure his own promotion p. 164, n.53.

" αὐτὸν οὐκ ἰκνεομένως 12 βασιλεύειν Σπαρτιητέων, οὐκ ἐόντα παῖδα 'Αρίστωνος."

LXVI. Τέλος δὲ, 13 ἐὐντων περὶ αὐτῶν νεικέων, ἔδοξε Σπαρτιήτησι ἐπείρεσθαι τὸ χρηστήριον τὸ ἐν Δελφοῖσι, " εἰ ᾿Αρίστωνος εἰη παῖς ὁ Δημάρητος." ἀνωΐστου 14 δὲ γενομένου ἐκ προνοίης τῆς Κλεομένεος ἐς τὴν Πυθίην, ἐνθαῦτα προσποιέεται 15 Κλεομένης Κόβωνα τὸν ᾿Αριστοφάντου, ἄνδρα ἐν Δελφοῖσι δυναστεύοντα μέγιστον. ὁ δὲ Κόβων Περίαλλαν τὴν πρόμαντιν ἀναπείθει, τὰ Κλεομένης ἐβούλετο λέγεσθαι, λέγειν. οὖτω δὴ ἡ Πυθίη, ἐπειρωτώντων τῶν θεοπρόπων, ἔκρινε μὴ ᾿Αρίστωνος εἶναι Δημάρητον παῖδα. ὑστέρω μέντοι χρόνω ἀνάπυστα ἐγένετο ταῦτα, καὶ Κόβων τε ἔφυγε ἐκ Δελφῶν, καὶ Περίαλλα ἡ πρόμαντις ἐπαύσθη τῆς τιμῆς.

LXVII. Κατὰ μὲν δὴ Δημαρήτου τὴν κατάπαυσιν τῆς βασιληΐης οὐτω ἐγένετο. ἔφευγε δὲ Δημάρητος ἐκ Σπάρτης ἐς Μήδους ἐκ τοιοῦδε ὀνείδεος μετὰ τῆς βασιληΐης τὴν κατάπαυσιν ὁ Δημάρητος ῆρχε, αἰρεθεὶς, ἀρχήν. 16 ῆσαν μὲν δὴ γυμνοπαιδίαι 17 θεωμένου δὲ τοῦ Δημαρήτου, ὁ Λευτυχίδης, γεγονὼς ἤδη αὐτὸς βασιλεὺς ἀντ' ἐκείνου, πέμψας τὸν θεράποντα, ἐπὶ γέλωτί τε καὶ λάσθη 18 εἰρωτα τὸν Δημάρητον, " ὁκοῖόν τι εἴη τὸ ἄρχειν μετὰ τὸ βασιλεύειν " 19 ὁ δὲ, ἀλγήσας τῷ ἐπειρωτήματι, εἶπε φὰς, ο " αὐτὸς μὲν 21 ἀμφοτέρων ἤδη πεπειρῆσθαι, κεῖνον δὲ οὕ τὴν μέντοι ἐπειρωτησιν ταύ-

12. οὐκ ἱκνεομένως] οὐ προσηκόντως, οὐ καθηκόντως. GL.

13. τέλος δέ] understand κατά, at last. H. and HER. on Vig. iii. 11, 2.

14. ἀνωίστου] p. 88. n. 40.

15. προσποιέται] gains over to his side, secures to himself. τον δημον alel προσποιοῦ, always make friends of the people, Aristophanes, Eq. 215. Thucklides, i. 57. V.

cydides, i. 57. V.
16. ἀρχὴν] depends on ῆρχε, not on

aipedeis. S.

17. γυμνοπαιδίαι] ἐορτὴ ἐν Σπάρτη, ἐν ἦ γυμνοι χοροὺς ἱστῶσιν, GL. ἐν ἢ παίδες ἢδον τῷ ᾿Απόλλωνι παιᾶνας; Etymol. M. whence also it appears that they sang the praises of the 300 Spartans, who fell at Thermopylæ: but this must have been at a later period than that of which Herodotus is now speaking. These games were celebrated during ten days, towards the end of July. The children only wore a

girdle round their middle. L. SCHN. LAU. Thucydides, v. 82.

18. ἐπὶ γέλωτι — καὶ λάσθη] p. 25. n. 21. ἔρεσθαι δι' ἀχθηδόνα, Thucydides, iv. 40. ἔ. κατὰ ὰ., Philostratus, V. Α. iv. 31. ΒLO. μή με χλεύην τε ποιεῦ καὶ γέλωτα καὶ λάσθην, Æschrion in Ath. viii. p. 335. c. W. λάσθη αἰσχύνη. GL.

19. βασιλεύειν] Compare the insulting question of Harpagus to Astyages, i. 129. p. 81. n. 58. to which note might have been added the reflection of Jugurtha, quam gravis casus in servitium exregno foret, Sallust, 66.

20. $\epsilon l \pi \epsilon \phi a s$] p. 75. n. 1. II. on Vig. v. 7, 1.

21. αὐτὸς μὲν] p. 7. n. S6. H. on Vig. v. 3, 2. αὐτὸς μὲν opposed to κεῖνον δὲ clearly exemplifies the distinction made, M. G. G. 535.

την άρξειν 22 Λακεδαιμονίοισι ή μυρίης κακότητος,23 ή μυρίης εύδαιμονίης." ταῦτα δὲ είπας, καὶ κατακαλυθάμενος. 24 ήμε ἐκ τοῦ θεήτρου ές τα έωυτοῦ οίκία.

LXX. 'Ο δέ, πυθόμενος τε τὰ έβούλετο, καὶ ἐπόδια 25 λαβών. έπορεύετο ές ΤΗλιν. 20 τω λόγω φας, ώς " ές Δελφούς, γρησόμενος 97 τῷ χρηστηρίω, πορεύεται." Λακεδαιμόνιοι δέ, ὑποτοπηθέντες Δημάρητον έρησμῷ ἐπιχειρέειν, ἐδίωκον, καί κως ἔφθη ἐς Ζάκυνθον 30 διαβάς ὁ Δημάρητος έκ τῆς "Πλιδος. ἐπιδιαβάντες 29 δè, οἱ Λακεδαιμόνιοι αὐτοῦ τε ἄπτοντο, 30 καὶ τοὺς θεράποντας αὐτὸν 31 ἀπαιρέοντο μετά δέ, οὐ γὰρ έξεδίδοσαν αὐτὸν οἱ Ζακύνθιοι, ἐνθεῦτεν 32 διαβαίνει ές την 'Ασίην παρά βασιλέα Δαρείον, ὁ δὲ ὑπεδέξατό τε αὐτὸν μεγαλωστί, και γην τε και πόλις 33 έδωκε. ούτω απίκετο ές την 'Ασίην Δημάρητος, και τοιαύτη χρησάμενος τύχη' άλλα τε 34 Λακεδαιμονίσισι συχνά έργοισί τε καὶ γνώμησι ἀπολαμπρυνθείς, έν δὲ δὴ καί Όλυμπιάδα 35 σφι, άνελύμενος τεθρίππω, προσέβαλε, μούνος 36 τούτο πάντων δή των γενομένων βασιλέων έν Σπάρτη ποιήσας.

22. ἄρξειν] is resolvable into ἀρχὴν

γενέσθαι. ν. 97.

23. μυρίης κακότητος infinite wo: Homer, Il. Λ. 382. ST. μηνιν οὐλομένην, η μυρί 'Αχαιοίς άλγεα θηκε, Α. 1.

p. 235. n. 48.

24. κατακαλυψάμενος] muffling up his face. It was the custom for persons in distress to veil their heads. έγκαλυψάμενος ἔκλαιε, Isocrates, Trap. p. 714. Abresch; χλαῖναν ἀντ' ὀφθαλμοιῖν ἀνασχών, Homer, Od. Δ. 115. κατήρη χλανιδίοις εκκαλύψας κράτα, Euripides, Sup. 110. όμμα θείσ' είσω πέπλων, Ο. 274. ΒL.

25. ἐπόδια] iv. 203. ἐφόδιον, Thucydides, ii. 70. provision or money for την όδον, LXX. Gen. xlii. 25. xlv. 21. BLO. u journey or voyage; επισιτισμός είς

26. HALL Elis was the capital of the country bearing the same name; and is now called Gastounion or Cal-

loscopion. L.

27. χρησόμενος The future participle often corresponds to the active supine in Latin. H. on Vig. vi. 1, 18. venimus quæsitum oracula, Virgil, G. iv. 449. scitatum oracula Phæbi mittimus, Æ. ii. 114. The words τῶ χρηστηρίω are often suppressed. SCHW. on B. 312.

28. Ζάκυνθον] now Zante. L. 29. ἐπιδιαβάντες] p. 184. n. 98. 30. ἄπτοντο] p. 76. n. 10.

31. αὐτὸν] μήτε σὰ τόνδ' ἀποαίρεο κούρην, Homer, Il. A. 275. IV. M.G. G. 412, 5.

32. ἐνθεῦτεν] inde, as primo in Macedoniam venisse; inde in Siciliam delatum; ab Sicilia Laurentem agrum

tenuisse, Livy, i. 1.

33. πόλις] πόλεις, Πέργαμον καὶ Τευθρανίαν, και 'Αλισάρναν' ὧν Εὐρυσθένης τε καὶ Προκλής ήρχον, οἱ ἀπὸ Δημαράτου τοῦ Λακεδαιμονίου εκείνω δὲ αύτη ἡ χώρα δῶρον ἐκ βασιλέως έδόθη ἀντὶτῆς ἐπὶτὴν Ἑλλάδα συστρατείας, Xenophon, H. iii. 1, 6. An. ii, 1, 3. His posterity are reported, according to Pausanias, to have existed a long while in Asia, iii. HUT.

34. ਕੈ $\lambda\lambda\alpha$ $\tau\epsilon$] The order of the words is (κατ') ἄλλα τε συχνὰ (ἐν) Λ. ἀπολαμπρυνθείς ἔργοισί τε καὶ γνώμησι, εν δε δη (τοις άλλοις) 'O. (νίκην) σφι προσέβαλε, ανελόμενος (αὐτὴν) τεθρίπ-

πφ. S.

35. 'Ολυμπιάδα] p. 269. n. 100. 36. μοῦνος] The other kings of

LXXI. Λευτυχίδης δὲ ὁ Μενάρεος, Δημαρήτου καταπαυσθέντος, διεδέξατο την βασιληίην.

LXXIII. Τότε 37 δε. ως τω Κλεομένει εὐωδώθη 38 τὸ ές τὸν Δημάρητον πρηγμα, αὐτίκα παραλαβών Λευτυχίδεα, ήτε έπὶ τοὺς Αίγινήτας, δεινόν τινά σφι έγκοτον δια τον προπηλακισμόν έγων. ούτω δη ού τε οι Αιγινηται, αμφοτέρων 39 των βασιλέων ηκόντων έπ' αὐτοὺς, έδικαίευν ετι ἀντιβαίνειν έκεῖνοί τε, ἐπιλεξάμενοι ἀνδρας δέκα Αλγινητέων τους πλείστου άξίους και πλούτω και γένει, ήγον καὶ άλλους, καὶ δὴ καὶ Κρῖόν τε τὸν Πολυκρίτου καὶ Κάσαμβον τὸν 'Αριστοκράτεος, οίπερ είγον μέγιστον κράτος' άγαγόντες δέ σφεας ές γην την 'Αττικήν, παραθήκην 40 παρατίθενται 41 ές τούς έχθίστους Αίγινήτησι 'Αθηναίους.

LXXIV. Μετά δὲ ταῦτα, Κλεομένεα, ἐπάϊστον γενόμενον κακοτεχνήσαντα ές Δημάρητον, δείμα έλαβε Σπαρτιητέων καὶ ὑπεξέσχε 42 ές Θεσσαλίην. ένθευτεν δε απικόμενος ές την 'Αρκαδίην, νεώτερα επρησσε πρήγματα, συνιστας τους 'Αρκάδας έπι τη Σπάρτη, άλλους τε όρκους προσάγων 43 σφι, " η μεν 44 έψεσθαί σφεας αὐτῷ, τη αν έξηγηται· " και δή και ές Νώνακριν 45 πόλιν πρόθυμος ήν των 'Αρκάδων τους προεστεωτας άγινέων, έξορκοῦν το Στυγος υδωρ. 46 έν δὲ ταύτη τῆ πόλι λέγεται εἶναι ὑπὸ τῶν 'Αρκάδων τὸ Στυγὸς ύδωρ.

Sparta were probably of opinion that such victories were due rather to riches than to courage. Plutarch, t. i. p. 606. E. t. ii. p. 212. B. V.

37. τότε The narrative is resumed

from c. 50. LAU.

33. εὐωδώθη] εως μὲν γὰρ τὰ κατὰ τὴν πολιτείαν εὐυδοῦται πράγματα αὐτῷ, Philo, in Joseph. p. 548. A. p. 557. A. Sophocles, Œ. C. 1435. χρηστὰ ὁδοῦται, iv. 139. IV.

39. ἀμφοτέρων] See c. 50. ST. 40. παραθήκην] Έλληνικώς παρακαταθήκην, (Thucydides, ii. 72.) 'Αττικώς, Mæris. SCHL. vi. 86. ix. 45. This substantive is here redundant.

41. παρατίθενται κατατίθενται is the more common word; Thucydides, iii. 28. 72, 102. iv. 57. v. 61. 84. viii. 3. Xenophon, H. i. p. 255, 23. V.

42. ὑπεξέσχε] ὑπεξηλθεν, ὑπεξέστη, he withdrew privately, understand &k της Σπάρτης; v. 72. viii. 132. πρδ της δίκης ὑπεξέσχε, Dion, i. e., as the Athenians say, οὐκ ὑπέμεινε τὴν κρίσιν τον άγωνα. V.

43. ὅρκους προσάγων] ἐπὶ τούτοισι ὅ.

ἐπήλασαν, vi. 62. ST.

44. η μέν] p. 111. n. 90. The Attic form η μην occurs, Homer, H. A. 87. Æschylus, Th. 527. Sophocles, Tr. 256. Thucydides, vi. 72. Plato, Phad, p. 94. Lucian, t. ii. p. 556. BL.

45. Νώνακριν Of this city nothing

remains but ruins. L.

46. τδ Σ. εδωρ] Stygiamque paludem, Di cujus jurare timent et fallere numen, Virgil, Æ. vi. 323. θεούς πηγας και ποταμούς ενόμιζον μεγίστους τε καὶ πρώτους, καὶ ἔτι γε νάματα, Ατίstides, Isth. t. i. p. 18. Hence uà τάς Σιμοεντίδας πηγάς, Euripides, Rh. 823. MAR.

LXXV. Μαθύντες δὲ Λακεδαιμόνιοι Κλεομένεα ταῦτα πρήσσοντα, κατῆγον ⁴⁷ αὐτὸν, δείσαντες, ἐπὶ τοῖσι αὐτοῖσι ἐς Σπάρτην, τοῖσι καὶ πρότερον ῆρχε. κατελθόντα δὲ αὐτὸν αὐτίκα ὑπέλαβε μανήη νοῦσος, ⁴⁸ ἐόντα καὶ πρότερον ὑπομαργότερον ⁴⁹ ὅκως γάρ τεω ἐντύχοι Σπαρτιητέων, ἐνέχρανε ἐς τὸ πρόσωπον τὸ σκῆπτρον. ⁵⁰ ποιεῦντα δὲ αὐτὸν ταῦτα, καὶ παραφρονήσαντα, ἔδησαν οὶ προσήκοντες ἐν ξύλω. ⁵¹ ὁ δὲ, δεθεὶς, τὸν φύλακον μουνωθέντα ἰδὼν τῶν ἄλλων, αἴτες μάχαιραν. ⁵² οὐ βουλομένου δὲ τὰ πρῶτα τοῦ φυλάκου διδόναι, ἀπείλες τὰ μιν αὖτις ποιήσεις ⁶ ἐς δ, δείσας τὰς ἀπειλὰς, ὁ φύλακος, ῆν γὰρ τῶν τις εἰλωτέων, ⁵³ διδοῖ οἱ μάχαιραν. Κλεομένης δὲ, παραλαβὰν τὸν σίδηρον, ἄρχετο ἐκ τῶν κνημέων ἑωυτὸν λωβώμενος ἐπιτάμνων γὰρ κατὰ μῆκος ⁵⁴ τὰς σάρκας, προῦβαινε ἐκ τῶν κνημέων ἐς τοὺς μηροὺς, ἐκ δὲ τῶν μηρῶν ἔς τε τὰ ἰσχία καὶ τὰς λαπάρας, ἐς δ ἐς τὴν γαστέρα ἀπίκετο, καὶ, ταύτην καταχορδεύων, ⁵⁵ ἀπέθανε τρόπω τοιούτω.

47. κατήγον] The order of the words is δείσαντες κατήγον αὐτὸν ἐς Σ. ἐπὶ τοῖσι αὐτοῖσι, τοῖσι, &c. LAU.

48. μανίη νοῦσος] ν. ποδάγρα, Sui-

das. S.

49. δπομαργότερον] iii. 145. ST. Instances of the simple adjective are given by BL. on Æ. P. V. 909.

50. ἐνέχραυε ἐς τὸ π. τὸ σ.] ἔπληξε τὸ π. τῷ σκήπτρῳ, Eustathius, on Od. Β. p. 79, 42. V. οἶσι κεράστης οὐλόμενον κακοεργὸν ἐνιχραύσει κυνόδοντα, Nicander, 1h. 277. W. ... 51. ἐν ξύλῳ] ix. 37. in the stocks.

52. μάχαιραν] "The Greeks of the heroic age usually carried two weapons of the sword kind, one called ξίφος,

of the sword kind, one called $\xi l \phi o s$, the other $\mu d \chi a \iota \rho a$, very different one from the other, but commonly both rendered in English by the word sword. The $\xi l \phi o s$ was a large broadsword; the $\mu d \chi a \iota \rho a$ was but a large knife, and used for the purpose of a knife equally and a weapon. Homer, II. F. 271. A. 813. T. 252." Mitford, i.

53. είλωτέων] The Helots, strictly speaking, were the inhabitants of the city of Helos, in Laconia. When the Heraclidae had conquered a part of the Peloponnesus, wishing to attach their new subjects to them, they granted them very extensive privileges, and

even admitted them to the magistracy. Agis, an ambitious prince, not content with depriving them of these privileges, imposed a tribute on them; to which the greater part of the cities, not daring to trust to the fate of war, submitted. The city of Helos alone took up arms. Agis attacked it, and, after an obstinate resistance, conquered it, and reduced its inhabitants to slavery. The Messenians afterwards experienced the same treatment, and at length became one and the same body with the Helots. L. Consult also Potter, i. 10. TR. and Mitford, iv. 3. xii. 1. xvi. 2. With respect to the orthography of the word "it is generally agreed, that it is an ancient participial form, derived from έλω or είλω, making the penult of the oblique cases long; as in ἐκγεγάωτος, μεμάωτος, &c. in Homer. See Müller's Dorier, t. ii. p. 33. Proleg. zur Myth. p. 428. At any rate, even if it is contended that the word is a national name from "Exos, it will hardly be denied that the nominative is ellas, and not είλώτης. We should therefore read είλώτων," Class. Jour. xl. 79.

54. κατὰ μῆκος] lengthwise. p. 44. n. 45.

55. καταχορδεύων] κατατέμνων, GL. εἰς χορδὰς ήτοι λέπαδνα τέμνων διαφθείρειν; the preposition has the same

LXXXV. Τελευτήσαντος δε Κλεομένεος, ως ἐπύθοντο Αίγινηται, ἔπεμπον ἐς Σπάρτην ἀγγέλους καταβωσομένους δο Λευτυχίδεω περὶ τῶν ἐν ᾿Αθήνησι ὁμήμων ἐχομένων. Λακεδαιμόνιοι δὲ, δικαστήριον συναγαγόντες, ἔγνωσαν περιϋβρίσθαι Αἰγινήτας ὑπὸ Λευτυχίδεω, καὶ μιν κατέκριναν ἔκδοτον δι ἄγεσθαι ἐς Αἴγιναν ἀντὶ τῶν ἐν ᾿Αθήνησι ἐχομένων ἀνδρῶν. μελλύντων δὲ ἄγειν τῶν Αἰγινητέων τὸν Λευτυχίδεα, εἶπέ σφι Θεασίδης ὁ Λεωπρέπεος, ἐων ἐν τῆ Σπάρτη δόκιμος ἀνήρ "Τί βούλεσθε ποιέειν, ἄνδρες Αἰγινήται; τὸν βασιλέα τῶν Σπαρτιητέων ἔκδοτον γενόμενον ὑπὸ τῶν πολιητέων ἄγειν; εὶ νῦν, ὀργῆ χρεώμενοι, ἔγνωσαν οὕτω Σπαρτιῆται, ὅκως ἐξ ὑστέρης μή δε τι ὑμῖν, ἡν ταῦτα πρήσσητε, πανώλεθρον κακὸν ἐς τὴν χώρην ἐσβάλωσι." ταῦτα ἀκούσαντες, οἱ Αἰγινήται ἔσχοντο τῆς ἀγωγῆς ὁμολογίη δὲ ἐχρήσαντο τοιῆδε, ἐπισπόμενον δρ Λευτυχίδεα ἐς ᾿Αθήνας, ἀποδοῦναι Αἰγινήτησι τοὺς ἄνδρας.

LXXXVI. 'Ως δε, ἀπικόμενος Λευτυχίδης ες τὰς 'Αθήνας, ἀπαίτεε τὴν παρακαταθήκην, οἱ 'Αθηναῖοι προφάσιας εἶλκον, θο οὰ βουλόμενοι ἀποδοῦναι' φάντες, δύο σφέας ἐόντας βασιλέας παραθέσθαι, καὶ οὰ δικαιοῦν τῷ ἐτέρῳ ἀνευ τοῦ ἐτέρου ἀποδιδόναι. οὰ φαμένων δὲ ἀποδώσειν τῶν 'Αθηναίων, Λευτυχίδης μὲν ἀπαλλάσ-

σero.

LXXXVII. Οι δε Αλγινήται, πρίν των πρότερον 61 άδικημάτων δούναι δίκας, των ες 'Αθηναίους υβρισαν, Θηβαίοισι χαριζόμενοι,

force in κατατρωματίζειν, vii. 212. τὸ αὐτοῦ σῶμα κατεχόρδευσεν ἐκ ποῦων ἀρξάμενος, Aristides, ii. p. 393. εἶτα τῶν φρενῶν ἐξέπλευσε καὶ μανεὶς ἑαυτὸν μαχαίρα κατεχόρδευσε, Theopompus (probably) in Suidas; διὰ μέθην ἑαυτὸν καὶ μαχαίρα κατέτεμε, Athenaeus, x. 48. ἀπολοίμην, καὶ διαπρισθείην, διατμηθείην τε λέπαδυα, Aristophanes, Εq. 768. εἰς μέρη λωροτμηθείην, Scholiast. W. V. S.

56. καταβωσομένους] to inveigh against; Thucydides, v. 45. BLO.

literally to cry down.

57. έκδοτον] προδεδομένον, ἀποδεδομένον, Hesychius. ἡ γὰρ τὸν στρατηγὸν 'Αννίβαι, καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ συνέδρους, ἐκδότους διδόναι 'Ρωμαίοις ἀπήτουν, ἡ προήγγελλον τὸν πόλεμον, Polybius, iii. 20, 8. The expression is used in speaking of our Saviour, Acts, ii. 23. SCHL.

58. ὅκως — μὴ] ὅπως μὴ σαυτὸν οἰκτιεῖς ποτὲ, Æschylus, P. V. 68. Sophocles, Œ. R. 325. BL. The former passage is paraphrased by Eustathius thus, δέδιθι μὴ πάθης οἵκτου ἄξια, on Od. E. p. 231, 37. D. M. C. p. 229. The ellipsis may be supplied in different ways, εἶ περὶ ἡμῶν γνώσεσθο μὴ τὰ εἶκότα, ὁρᾶτε ὅ. μὴ οὐκ ἀποδέξωνται, Thucydides, iii. 57. βλέπε ὅ. μὴ παρέση πρὸς ἡμᾶς ἔτι, Diogenes L., ii. 102. V. or φοβητέον ἐστὶν ὑμῖν, see v. 79. ST. or ἀροντίζετε. Z. on Vio. vii. 10, 6. or σκοπεῖτε. LEI. SCH. on B. 380.

59. ἐπισπόμενον] p. 57. n. 86. 60. προφάσιας εἶλκον] πάσας πρ., ωστ ἀπελθεω οἴκαδε, ἔλκουσιν, Aristophanes, L. 726. ω.

61. πρότερον] v. 80 and 81. S.

έποίησαν τοιόνδε' μεμφώμενοι τοῖσι 'Αθηναίοισι, καὶ ἀξιοῦντες ἀδικέεσθαι, ὡς τιμωρησόμενοι τοὺς 'Αθηναίους παρεσκευάξοντο. καὶ, ἢν γὰρ δὴ τοῖσι 'Αθηναίοισι πεντήρης ἐπὶ Σουνίω, ⁶² λοχήσαντες ὧν, τὴν θεωρίδα ⁶³ νῆα εἶλον πλήρεα ἀνδρῶν τῶν πρώτων 'Αθηναίων' λαβόντες δὲ τοὺς ἄνδρας, ἔδησαν.

LXXXVIII. 'Αθηναΐοι δὲ, παθόντες ταῦτα πρὸς Αἰγινητέων, οὐκέτι ἀνεβάλλοντο μὴ οὐ 64 τὸ πᾶν μηχανήσασθαι ἐπ' Αἰγινήτησι. καὶ, ἦν γὰρ Νικόδρομος Κνοίθου καλεόμενος ἐν τῆ Αἰγίνη, ἀνὴρ δόκιμος, οὖτος, μεμφύμενος μὲν τοῖσι Αἰγινήτησι προτέρην ἐωυτοῦ ἐξέλασιν 65 ἐκ τῆς νήσου, μαθὼν δὲ τότε τοὺς 'Αθηναίους ἀναρτημένους ἔρδειν Αἰγινήτας κακῶς, συντίθεται 'Αθηναίοισι προδοσίην Αἰγίνης, φράσας ἐν τῆ τε ἡμέρη ἐπιχειρήσει, καὶ ἐκείνους ἐς τὴν 66 ἤκειν δεήσει βοηθέοντας. μετὰ ταῦτα, καταλαμβάνει μὲν, κατὰ τὰ συνεθήκατο ὁ Νικόδρομος 'Αθηναίοισι, τὴν παλαιὴν καλεομένην πόλιν.

LXXXIX. 'Αθηναΐοι δὲ οὐ παραγίνονται ἐς δέον' οὐ γὰρ ἔτυχον ἐοῦσαι νέες σφι ἀξιόμαχοι τῆσι Αἰγινητέων συμβαλέειν. ἐν ῷ ⁶⁷ ὧν Κορινθίων ἐδέοντο χρῆσαί ⁶⁸ σφι νέας, ἐν τούτφ διεφθάρη τὰ πρήγματα. οἱ δὲ Κορίνθιοι, ἦσαν γάρ σφι τοῦτον τὸν χρόνον φίλοι ἐς τὰ μάλιστα, ⁶⁹ 'Αθηναίοισι διδοῦσι δεομένοισι εἴκοσι νέας, διδοῦσι δὲ

62. Σουνίφ] now called Cape Colonni from nineteen Doric "pillars," which are visible from a far distance at sea, and belonged to the temple of Minerva. L.

63. θεωρίδα] έτυχε ή πρύμνα έστεμμένη τοῦ πλοίου, δ είς Δηλον Αθηναίοι πέμπουσι κατ' έτος. τοῦτό ἐστι τὸ πλοιον, ως φασιν 'Αθηναιοι, έν ώ Θησεύς ποτε εls Κρήτην τους δls έπτα έκείνους ώχετο άγων, καὶ ἔσωσέ τε, καὶ αἰντὸς έσώθη. τῷ οὖν ᾿Απόλλωνι ηὕξαντο, ὡς λέγεται, τότε, εὶ σωθεῖεν, ἐκάστου έτους θεωρίαν απάξειν είς Δηλον· ην αεί και νῦν ἔτι ἐξ ἐκείνου κατ' ἐνιαυτὸν τώ θεώ πέμπουσι, Plato, Phæd. p. 58. B. It was stationed at Sunium, because ἀπ' ἄκρας τῆς 'Αττικῆς ἡ Λητὼ ἐπέβη τῆς νήσου, Hyperides, in Del. V. The festival, which was called Θεωρία or Δήλια, commenced when the priest of Apollo had crowned the stern of the vessel. The ambassador sent to offer a sacrifice to a god, or to consult the oracle, was termed Θεωρός;

this name served to distinguish such ambassadors from those who were charged with civil affairs; the latter being called $\Pi \rho \epsilon \sigma \beta \epsilon s$. L. Potter, ii. 9. TR. Xenophon, M. iv. 8, 2. ST.

64. μὴ οὐ] οὐδέν ἐλλείψω τὸ μὴ οὐ πᾶσαν πυθέσθαι τῶνδ' ἀλήθειαν πέρι, Sophocles, Tr. 88. M. G. G. 601. a.

65. ἐξέλασιν] ν. 76. ἐν Αἰγίνη δ τὴν πρᾶξιν πρὸς Χάρητα πράξας ἐνεχείρησε μεταβαλεῖν τὴν πολιτείαν, Aristotle, P. v. 6. W. This Chares was an Athenian general. L.

66. ἐs τὴν] on which. γενομένης διαμαρτίας τῶν ἡμέρων, ἐs ἄs ἔδει ἀμφοτέρους στρατεύειν, Thucydides, iv. 89. BLO.

67. ἐν ῷ] understand χρόνῳ, whilst. M. G. G. 577. It is followed by ἐν τούτῳ in Xenophon also, Cyr. ii. 6. H. on Vic. ix. 3, 11.

68. χρησαι] iii. 58. to oblige them by a donation, S. or loan. W.

69. ἐς τὰ μάλιστα] i. 20. and, without the preposition, ii. 147. V.

πενταδράχμους το ἀποδόμενοι τι δωτίνην γὰρ ἐν τῷ νόμῷ οὐκ ἐξῆν δοῦναι. ταύτας τε δὴ λαβόντες το ἀ ᾿Αθηναῖοι καὶ τὰς σφετέρας, πληρώσαιτες ἐβδομήκοντα τέας τὰς ἀπάσας, ἔπλεον ἐπὶ τὴν Αϊγιναν, καὶ ὑστέρισαν το ἡμέρη μιῆ τῆς συγκειμένης.

ΧC. Ν.κόδρομος δὲ, ὡς οἱ ᾿Αθηναῖοι ἐς τὸν καιρὸν οὺ παρεγίνοντο, ἐς πλοῖον ἐσβὰς, ἐκδιδρήσκει ἐκ τῆς Αἰγίνης σὰν δέ οἰ καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν Αἰγινητέων ἔσποντο, τοῖσι ᾿Αθηναῖοι Σούνιον οἰκῆσαι ἔδοσαν. Ἦ ἐνθεῦτεν δὲ οὖτοι ὁρμεώμενοι ἔφερόν τε καὶ ῆγον το τοὺς ἐν τῷ νήσω Αἰγινήτας, ταῦτα μὲν δὴ ὕστερον ἐγίνετο.

ΧCI. Αιγινητέων δὲ οἱ παχέες, ἐπαναστάντος τοῦ δήμου σφι ἄμα Νικοδρόμω, ἐπεκράτησαν καὶ ἔπειτά σφεας χειρωσάμενοι, ἐξῆγον ἀπολέοντες. ἀπὸ τούτου δὲ καὶ ἄγος το σρι ἐγένετο, τὸ ἐκθύσασθαι το οἰοί τε ἐγίνοντο ἐπιμηχανώμενοι, ἀλλ' ἔφθησαν ἐκπεσόντες πρότερον τε ἐκ τῆς νήσου, ἢ σφι ἴλεων γενέσθαι τὴν θεόν. ἐπτακοσίους γὰρ δὴ τοῦ δήμου Ζωγρήσαντες, ἐξῆγον ὡς το ἀπολέοντες. εἶς δὲ τις τούτων, ἐκφυγὼν τὰ δεσμὰ, καταφεύγει πρὸς πρόθυρα

70. π eνταδράχμους] for five drachmæ α-picce; so διμνέως, v. 77. έπταδράχμως (?) κυνάδας, 'lheocritus, xv. 19. W. If the whole fleet had been given for five drachmæ, the genitive πέντε δραχμῶν would be used. M. G. G. 342. b. Selling the vessels for between three and four shillings a-piece was virtually a donation. \hat{L} .

71. ἀποδόμενοι] i. 70. selling them.

72. λαβόντες] The Corinthians afterwards reminded the Athenians of this benefit, νεῶν μακρῶν σπανίσαντές ποτε πρὸς τὸν Αλγινητῶν ὑπὲρ τὰ Μηδικὰ πόλεμον, παρὰ Κορινθίων εἴκοσι ναῦς ἐλάβετε, Thucydides, i. 41. W.

73. ὑστέρισαν] ὑστέρησαν, i. 70. Thucydides, viii. 44. W.

74. οἰκῆσαι ἔδοσαν] ἐκπεσοῦσι τοῖς Αἰγινήταις οἱ Λακεδαιμόνιοι ἔδοσαν Θυρέαν οἰκεῖν καὶ τὴν γῆν νέμεσθαι, Thucydides, ii. 27. 30. v. 42. iv. 61. Sophocles, Æg. fr. i. 3. χώραν ἔδωκε νέμεσθαι, Josephus, 741, 20. The infinitive limits the other verb, so as to denote "occupation," but not "pro-

75. ἔφερόν τε καὶ ἦγον] p. 54. n. 55. ἄγειν καὶ φέρειν διαφέρει ἄγεται μὲν γὰρ τὰ ἔμψυχα, φέρεται δὲ τὰ

perty." BLO.

άψυχα, Ammonius, de Dif. Voc. p. 2. diripi ferrique, Livy, viii. 38. L.

76. ἄγος] corresponds to the Latin word sacer, and implies set apart or devoted to some god, whether for good or for evil. acerba fata Romanos agunt, scelusque fraternæ necis; ut immerentis fluxit in terram Remi sacer nepotibus cruor, Horace, Ε. vii. 17. τὸ ἄγος τῆς θεοῦ, Thucydides, i. 126. is " the accursed thing devoted to the vengeance of the goddess, or that would draw down her vengeance." AR.

77. ἐκθύσασθαι] to expiate, to atone for: it also signifies ἐξιλεώσασθαι, ἐκμειλίξασθαι, Suidas; οὐδὲν ἐξεθύσαντο, Dio Cassius, xli. 14. οθε οἱ τερατοσκόποι καὶ οἱ μάντεις ἐκθύονται, Synesius, Enc. Calv. p. 74. Β. W. τίνα δεῖ μακάρων ἐκθυσαμένους εὐρεῖν μόχθων ἀνάπαυλαν, Euripides, fr. inc. clv. 12. V.

78. πρότερον] is added by a pleo-

nasm. M. G. G. 553, 3.

79. ώs] Just above, this particle was omitted; but it is often inserted, διαβαίνει ώs διμήσων τον σίτον, vi. 28. τηγγέλλετο διανοείσθαι ώs δπιχειρήσων, Plato, Men. p. 240. p. διενοοῦντο ώs θάψοντες, Pausanias, ix. 13. W.

Δήμητρος θεσμοφόρου, 80 ἐπιλαμβανόμενος δὲ τῶν ἐπισπαστήρων, 81 εἴχετο οἱ δὲ, ἐπεί τέ μιν ἀποσπάσαι οὐκ οἶοί τε ἀπέλκοντες ἐγίνοντο, ἀποκόψαντες αὐτοῦ τὰς χεῖρας, ἦγον οὕτω χεῖρες δὲ κεῖναι ἐμπεφυκυῖαι ἦσαν τοῖσι ἐπισπαστῆροι.

ΧCII. Ταῦτα μέν νυν σφέας αὐτοὺς οἱ Αἰγινῆται ἐργάσαντο. 'Αθηναίοισι δὲ ῆκουσι ἐναυμάχησαν νηυσὶ ἑβδομήκοντα' ἐσσωθέντες δὲ τῆ ναυμαχίη, ἐπεκαλέοντο τούτους αὐτοὺς, τοὺς καὶ πρότερον, 'Αργείους, καὶ δή σρι οὖτοι μὲν οὐκέτι βοηθέουσι, μεμφόμετοι, ὅτι Αἰγιναῖαι νέες, ἀνάγκη λαμφθεῖσαι ὑπὸ Κλεομένεος,⁸² ἔσχον τε ἐς τὴν 'Αργολίδα χώρην, καὶ συναπέβησαν Λακεδαιμονίοισι' συναπέβησαν δὲ καὶ ἀπὸ Σικυωνίων⁸³ νεῶν ἀνδρες τῆ αὐτῆ ταύτη ἐσβολῆ· καί σφι ὑπ' 'Αργείων ἐπεβλήθη ξημίη, χίλια τάλαντα ἐκτῖσαι, πεντακόσια ἐκατέρους. Σικυώνιοι μέν νυν, συγγνόντες ἀδικῆσαι, ώμολόγησαν, ἐκατὸν τάλαντα ἐκτίσαντες, ἀξήμιοι εἶναι' Αἰγινῆται δὲ οὔ τε συνεγινώσκοντο, ῆσάν τε αὐθαδέστεροι.⁸⁴ διὰ δὴ ὧν σφι ταῦτα δεομένοισι ἀπὸ μὲν τοῦ δημοσίου οὐδεὶς 'Αργείων ἔτι ἐβοήθεε, ἐθελονταὶ δὲ ἐς χιλίους' ῆγε δὲ αὐτοὺς στρατηγὸς ἀνὴρ,⁸⁵ ὧ οὔνομα Εὐρυβάτης, πεντάεθλον ⁸⁶ ἐπασκήσας, τούτων οἱ πλεῦνες οὐκ ἀπενό-

80. Δ. θεσμοφόρου] vi. 16. Before the invention of agriculture, men led a wandering life, and lived without laws. Agriculture occasioned them to assemble together, and settle in the same province. Laws then became necessary, and to this necessity they owe, no doubt, their institution. Ceres was the first who gave instruction in agriculture, and she is therefore supposed to be the first that gave laws: prima Ceres unco glebam dimovit aratro; prima dedit fruges, alimentaque mitia terris: prima dedit leges. Cereris sumus omnia munus, Ovid, M. v. 341. L.

81. ἐπισπαστήρων] ἐπισπαστήρ was the handle, ring, or knocker, by which a person pulled a gate in order to shut it, (ἐπισπάσασθαι τὴν θύραν καὶ ἐπικλεῖσαι;) το καὶ ἐσπτρον ἐλέγετο, Eustathius; ἐχομένη τῶν ῥόπτρων τῶν θυρῶν τοῦ ἱεροῦ, Phylarchus in Λth. xiii. p. 593. b. ἐπισπάσασα τὴν θύραν, εἴχετο τοῦ ροπάλου (ῥόπτρου?), Xenophon, H. vi. 351, 29. εὐρῶν προσκειμένας τὰς θύρας, καὶ λαβόμενος τῶν

ἐπισπαστήρων, ἀπρὶξ εἴχετο, Suidas. V. 82. ἀ. λ. ὁπὸ Κ.] This expedition is mentioned, c. 76, &c. L.

83. Σικυωνίων] Sicyon is now Basi-

84. αὐθαδέστεροι] more self-willed than they ought to have been, i. e. too self-willed M. G. G. 457, 2. or, perhaps, obstinate in comparison with the Sicyonians.

85. στρατηγδς ἀνὴρ] p. 55. n. 68. M. G. G. 430, 7. ἀ. μάντις, c. 83. IV. BLO. considers it not as a pleonasm, but a relic of the verbose character of antique phraseology. S. thinks the order of the words may be σ. & οὐνομα Εὐ., ὰ. π. ἐπ. so Εὐρυβάτην τὸν 'Αργεῖον, ἄνδρα π., ix. 75. where further particulars are mentioned of Sophanes.

36. πεντάεθλον] The pentathlus included five kinds of exercise; jumping, running, the exercise of the disk, that of the javelin, and wrestling; άλμα, ποδακείην, δίσκον, άκοντα, πάλην, Simonides, Ep. viii. These five exercises were not all in use at the Olympic games from the beginning

στησαν οπίσω, αλλ' έτελεύτησαν υπ'87 'Αθηναίων έν Αιγίνη αὐτὸς δὲ ὁ στρατηγὸς Εὐρυβάτης, μουνομαχίην ἐπασκέων, τρεῖς μὲν ἄνδρας τρύπω τοιούτω κτείνει, ὑπὸ δὲ τοῦ τετάρτου Σωφάνεος τοῦ Δεκελέος 88 ἀποθνήσκει.

XCIII. Αλγινήται δε, εουσι ατάκτοισι 'Αθηναίοισι συμβαλόντες τησι νηυσί, ενίκησαν' καί σφεων νέας τέσσερας αὐτοῖσι ἀνδράσι είλον.

ΧCIV. 'Αθηναίοισι μὲν δὴ πόλεμος συνῆπτο πρὸς Αἰγινήτας. 'Ο δὲ Πέρσης τὸ ἐωυτοῦ ⁸⁹ ἐποίες, ὥστε ἀναμιμνήσκοντός τε αἰεὶ τοῦ θεράποντος ⁹⁰ " μεμνῆσθαί μιν τῶν 'Αθηναίων," καὶ Πεισιστρατι-δέων προσκατημένων καὶ διαβαλλόντων 'Αθηναίους, ἄμα δὲ βουλόμενος ὁ Δαρεῖος, ταύτης ἐχόμενος τῆς προφάσιος, ⁹¹ καταστρέφεσθαι τῆς 'Ελλάδος τοὺς μὴ δόντας αὐτῷ γῆν τε καὶ ὕδωρ. Μαρδόνιον μὲν δὴ, φλαύρως ⁹² πρήξαντα τῷ στόλω, παραλύει τῆς στρατηγίης ⁹³ ἄλλους δὲ στρατηγοὺς ἀποδέξας ἀπέστειλε ἐπί τε 'Ερέτριαν καὶ 'Αθήνας, Δᾶτίν τε, ἐόντα Μῆδον γένος, καὶ 'Αρταφέρνεα τὸν 'Αρταφέρνεος παῖδα, ἀδελφιδέον ⁹⁴ ἐωυτοῦ' ἐντειλάμενος δὲ ἀπέπεμπε, " ἐξανδραποδίσαντας 'Αθήνας καὶ 'Ερέτριαν, ἄγειν ἐωυτῷ ἐς ὄψιν τὰ ἀνδράποδα."

XCV. 'Ως δὲ οἱ στρατηγοὶ οὖτοι οἱ ἀποδεχθέντες, πορευόμενοι παρὰ βασιλέος, ἀπίκοντο τῆς Κιλικίης ἐς τὸ 'Αλήϊον πεδίον, 95 ἄμα

To those of jumping, the disk, and the javelin, they first added the simple race of the stadium; in the fourth Olympiad, that of the double stadium or diaulis was introduced; and in the eighteenth, wrestling; which was properly called the pentathlus. Pugilism having been introduced in the twenty-third Olympiad, they still continued to give these exercises the name of pentathlus, though the more suitable name would have been hexathlus, \$\xi_2\pi\xi\theta\thet

87. ὑπ] For the construction of this preposition with ἐτελεύτησαν and ἀποθνήσκει, consult p. 205. n. 52.

88. Δεκελέος] Decelea is now Bi-

89. το έωυτοῦ] understand μέρος. F. on B. 157.

90. τοῦ θεράποντος] v. 105. S.

91. προφάσιος] πρόφασις often occurs in the sense of cause, reason; i. 29. ii. 161. iii. 36. &c. Thucydides, i. 118. σκήψις is used in the same sense, Æschylus, Ag. 859. BLO.

92. φλαύρως] iii. 129. 130. vi. 135. Thucydides, i. 126. Aristophanes, Av. 651. φλαύρος, in the earlier writers, signifies what is bad, unlucky, and unfarorable, Æschylus, P. 222. in the later ones, what is paltry, base, and vile. φαύλος is derived from it by metathesis: its root is φλάω. BLO. φαύλος is generally used of persons, φλαύρος of things. BL.

93. παραλύει τῆς στρατηγίης] παραλύειν τῆς ἀρχῆς, Thucydides, vii. 16. viii. 54. Herodian, vi. 2, 3. 2, 18. π. τῆς δίκης, Lucian, i. 474. ΒLO. π. τῆς στρατητῆς, vii. 38. (v. 75.) καταλυθέν-

τες των άρχέων, τί. 9.

94. ἀδελφιδέον] nephew.

95. τὸ ᾿Αλήϊον π.] οὐκ ἔχων λήῖα,

άγύμενοι πεζον στρατόν πολλόν τε καὶ εν έσκευασμένον, ένθαντα στρατοπεδευομένοισι έπηλθε 96 μεν ο ναυτικός πας στρατός ο έπιταχθείς εκάστοισι, παρεγένοντο δε και αι ίππαγωγοι νέες,97 τας τη προτέρφ ετεί προείπε τοίπι έωυτοῦ δασμοφόροισι Δαρείος ετοιμάζειν. έσβαλύμενοι 98 δε τους ίππους ές ταύτας, και τον πεζον στρατόν έσβιβάσαντες ές τας νέας, Επλεον εξακοσίησι τριήρεσι ές την Ίωνίην. ένθευτεν δε ου παρά την ήπειρον είχον 99 τας νέας ίθυ 100 του τε Έλλησπόντου καὶ τῆς Θρηίκης, ἀλλ', ἐκ Σάμου δρμεώμενοι, παρά τε 'Ικάριον² καὶ διὰ νήσων τον πλύον ἐποιεῦντο' ώς μὲν ἐμοὶ δοκέειν, 3 δείσαντες μάλιστα τὸν περίπλοον τοῦ "Αθω, ὅτι τῷ προτέρφ ἔτεϊ ποιεύμενοι ταύτη την κομιδήν, μεγάλως προσέπταισαν. πρὸς δὲ, καὶ ἡ Νάξος σφέας ἡνάγκαζε, πρότερον οὐκ άλοῦσα.

ΧCVI. Έπει δέ, έκ τοῦ Ἰκαρίου πελάγεος προσφερόμενοι, προσέμιξαν τη Νάξω· έπὶ ταύτην γὰρ δη πρώτην έπειχον 5 στρατεύεσθαι οί Πέρσαι, μεμνημένοι των πρότερον δ οί Νάξιοι προς τα ούρεα οίχοντο φεύγοντες, οὐδὲ ὑπέμειναν, οἱ δὲ Πέρσαι, ἀνδραποδισάμενοι τους κατέλαβον αυτων, ένέπρησαν και τα ίρα και την πόλιν. ταῦτα δὲ ποιήσαντες, ἐπὶ τὰς ἄλλας νήσους ἀνάγοντο.

ΧCVII. Έν δ δε οδτοι ταυτα εποίευν, οι Δήλιοι, εκλιπόντες καλ αὐτοὶ τὴν Δῆλον, οἴχοντο φεύγοντες ές Τῆνον. Της δὲ στρατιῆς καταπλεούσης, ὁ Δᾶτις, προπλώσας, οὐκ ἔα τὰς νέας πρὸς τὴν νῆσον προσορμίζεσθαι, άλλα πέρην έν τη 'Ρηνέη' 8 αὐτὸς δὲ, πυθόμενος,

i. e. σιτοφόρα χωρία. Compare Homer, Il. Z. 201. L. IV.

96. ἐπῆλθε] came to join; c. 108. Thucydides, i. 36.

97. ai iππαγωγοί νέες The Greek ships were often distinguished by compound appellatives of this sort, denoting the purpose for which they were used; CAS. as οίναγωγός, δπλιταγωγδς, σιταγωγός. i. τριήρεις, Demosthenes, Ph. i. 7.

98. ἐσβαλόμενοι] p. 5. n. 54. %ππους έξεβάλλοντο, с. 101.

3. είχον | ήλαυνον, Eustathius. Ho-

mer, Il. N. 326. W.
100. ἰθὺ] an Ionic form of εὐθὺ, P. straight to; followed by a genitive case, or an accusative with els. M. G. G. 328. iv. 120. vii. 179. viii. 38. 8 μέν, ἄρας, εὐθὺ τῆς Φασήλιδος καὶ Καύνου άνω τον πλουν έποιείτο, Thucydi-

des, viii. 88. BLO.

 ἐκ Σάμου] It would have been much more direct to have gone at once to Naxos: their object therefore must have been to rest at Samos after their yoyage, before attacking Naxos. L.

2. 'Ικάριον] πέλαγος, c. 96. is understood. F. on B. 214. It is named from the isle of Icarus. L.

3. ως-έμοι δοκέειν] M. G. G. 543. p. 36. n. 48. &s epol δοκέει occurs, i. 152. W. p. 177. n. 25.

4. προσέπταισαν] c. 44. IV.

5. ἐπεῖχον] i. 153. p. 47. n. 76. σκοπον είχον, had it in view, Eustathius. IV. 6. πρότερον] v. 34. W.

7. Thror also called Hydrussa and Ophiussa, now Teno. L.

8. 'Pηνέη] as well as Delos, is now called Sdili. L.

ϊνα ἦσαν οἱ Δήλιοι, πέμπων κήρυκα, ἠγόρευέ σφι τάδε· "ἄνδρες ἰροὶ, τί φεύγοντες οἰχεσθε, οὐκ ἐπιτήδεα καταγνόντες κατ' ἐμεῦ; ἐγὼ γὰρ καὶ αὐτὸς ἐπὶ τοσοῦτό γε φρονέω, καί μοι ἐκ βασιλέος ὧδε ἐπέσταλται, ἐν ἢ χώρη οἱ δύο θεοὶ ἐγένοντο, 10 ταύτην μηδὲν σίνεσθαι, μήτε αὐτὴν τὴν χώρην, μήτε τοὺς οἰκήτορας αὐτῆς. νῦν ὧν καὶ ἄπιτε ἐπὶ τὰ ὑμέτερα αὐτῶν, 11 καὶ τὴν νῆσον νέμεσθε." Ταῦτα μὲν ἐπεκηρυκεύσατο τοῖσι Δηλίοισι· μετὰ δὲ, λιβανωτοῦ τριηκόσια τάλαντα κατανήσας ἐπὶ τοῦ βωμοῦ ἐθυμίησε. 10

ΧCVIII. Δᾶτις μὲν δὴ, ταῦτα ποιήσας, ἔπλεε ἄμα τῷ στρατῷ ἐπὶ τὴν Ἐρέτριαν πρῶτα, ἄμα ἀγόμενος καὶ Ἰωνας καὶ Αἰολέας. μετὰ δὲ τοῦτον ἐνθεῦτεν ἐξαναχθέντα, ¹³ Δῆλος ἐκινήθη, ¹⁴ ὡς ἔλεγον οἱ Δήλιοι, καὶ πρῶτα καὶ ὕστατα μέχρι ἐμεῦ σεισθεῖσα. καὶ τοῦτο

 ἐπὶ τοσοῦτο] namely ὤστε νομίζειν οὐκ ὕσιον είναι τὴν νῆσον ταύτην σίνεσθαι, ὡς ἱερὰν τῶν δυοῦν θεῶν οὖσαν. ST.

10. οί δύο θεοί εγένοντο Gobryas the Magian is said to have been sent to Delos, κατά την τοῦ Ξέρξου διάβασιν, δπως τηρήσειε την νησον, εν ή οίδ. θ. è., Æschines S., iii. 19. est proditum memoria ac literis, Latonam, ex longo errore, confugisse Delum, atque ibi Apollinem, Dianamque peperisse: qua ex opinione hominum, illa insula eorum deorum sacra putatur: tantaque ejus auctoritas religionis et est, et semper fuit, ut ne Persæ quidem, cum bellum toti Gracia, diis hominibusque indixissent, et mille numero navium classem ad Delum appulissent, quidquam congrentur aut violare, aut attingere, Cicero, 11. Verr. i. 18. IV. Persæ, mille navium numero Delum compulsi, templo Apollinis religiosas potius quam rapaces manus adhibuerunt, Valerius M., i. 1, 6. V.

11. ἐπὶ τὰ ὑ. αὐτῶν] p. 38. n. 77. p. 181. n. 56.

12. ἐθυμίησε] Δᾶτις τῷ ᾿Απόλλωνι ἐνθυμιᾶ τῷ Δήλῳ τάλαντα τριακόσια λιβανωτοῦ πρωτίστου, Tzetzes, Ch. i. 863. The other general is seldom mentioned; Datis is called by Aristides ὁ τοῦ στρατοπέδου κύριος καὶ ἡγεμὰν, Milt. t. iii. p. 269. V.

12. μετά τοῦτον—ἐξαναχθέντα] p.

. . .

14. Δ. ἐκινήθη] Thucydides in speaking of the Pelopounesian war says, ἔτι δὲ Δ. ἐ. ὀλίγον πρὸ τούτων, πρότερον ούπω σεισθείσα ἀφ' οδ Ελληνες μέμνηνται ελέγετο δε και εδόκει ἐπὶ τοῖς μέλλουσι γενήσεσθαι σημῆναι, ii. 8. W. "As Thucydides, ii. 16., uses the word apri to describe an event that took place just after the Persian invasion, it is not impossible that ὀλίγον πρὸ τούτων may require to be taken with the same latitude. And as Herodotus expressly affirms that the earthquake, which visited Delos a little before the battle of Marathon, had never been repeated within his memory, vi. 98.; as he notices in his history events later than the beginning of the Peloponnesian war; and as he says that the earthquake, which he does mention, was thought to have foretold the troubles of the Peloponnesian war, as well as the Persian invasion; it seems to me probable that Thucydides after all alludes to the same earthquake as Herodotus, although the words ολίγον προ τούτων are somewhat of an exaggeration." AR. Both W. and L. are of this opinion. εκινήθη, was shaken by an earthquake; this is a very rare signification: insolitis tremuerunt motibus Alpes, Virgil, G. i. 475. BLO. motamque tremoribus urbem, Ovid, M. xv. 798.

μέν κου τέρας ἀνθρώποισι τῶν μελλύντων ἔσεσθαι κακῶν ἔφηνε ὁ θεός.

ΧCIX. Οἱ δὲ βάρβαροι, ὡς ἀπῆραν ἐκ τῆς Δήλου, προσίσχον πρὸς τὰς νήσους ἐνθεῦτεν δὲ στρατιήν τε παρελάμβανον, καὶ ὁμήρους τῶν νησιωτέων παῖδας ἐλάμβανον. ὡς δὲ, περιπλέοντες τὰς νήσους, προσέσχον καὶ ἐς Κάρυστον 15 οὐ γὰρ δή σφι οἱ Καρύστιοι οὕτε ὀμήρους ἐδίδοσαν, οὕτε ἔφασαν ἐπὶ πόλις ἀστυγείτονας στρατεύεσθαι, λέγοντες Ἐρέτριάν τε καὶ ᾿Αθήνας ἐνθαῦτα τούτους ἐπολιόρκεόν τε καὶ τὴν γῆν σφέων ἔκειρον, ἐς δ καὶ οἱ Καρύστιοι παρέστησαν ἐς τῶν Περσέων τὴν γνώμην.

C. Έρετριέες δὲ, πυνθανόμενοι τὴν στρατιὴν τὴν Περσικὴν ἐπὶ σφέας ἐπιπλέουσαν, 16 'Αθηναίων ἐδεήθησάν σφισι βοηθοὺς γενέσθαι. 'Αθηναίοι δὲ οὐκ ἀπείπαντο 17 τὴν ἐπικουρίην, ἀλλὰ τοὺς τετρακισχιλίους κληρουχέοντας τῶν ἱπποβοτέων 18 Χαλκιδέων τὴν χώρην, τούτους σφι διδοῦσι τιμωρούς. τῶν δὲ 'Ερετριέων ἦν ἄρα οὐδὲν ὑγιὲς βούλευμα· οῖ μετεπέμποντο μὲν 'Αθηναίους, ἐφρόνεον δὲ διφασίας ἰδέας. οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐβουλεύοντο ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν ἐς 19 τὰ ἄκρα 20 τῆς Εὐβοίης· ἄλλοι δὲ αὐτῶν, ἴδια κέρδεα 21 προσδεκόμενοι παρὰ τοῦ Πέρσεω οἵσεσθαι, προδοσίην ἐσκευάζοντο.

15. Κάρυστον] also called Chironia, now Caristo, produced the mineral known by the name of asbestos. L.

16. πυνθανόμενοι — ἐπιπλέουσαν] πυνθάνομαι and αἰσθάνομαι are followed in construction by a participle. M. G. G. *548, 4.

17. ἀπείπαντο] renounced; ἢρνήσαντο, ἀπερβίψαντο, παρητήσαντο, ἀπετάξαντο, Hesychius; ἀπηρνήσαντο, Suidas. SCHL.

18. ἐπποβοτέων] v. 77. IV.

19. ἐκλιπεῖν—ἐs] Frequently a verb of itself signifies only a removal from a place (which is sometimes expressed with it), and the accompanying motion to a place is merely signified by εἰs. iv. 12. 155. viii. 50. M. G. G. 578, 3. After ἐκλιπεῖν the words καὶ ἰέναι may be supplied. ST.

20. τὰ ἄκρα] vii. 192. The rocks of Eubœa were well-known objects of terror; Euboicæ cautes ultorque Caphereus, Virgil, Æn. xi. 260. Sophocles, Tr. 790. D. Chrysostom makes τὰ ἄκρα, and τὰ κοίλα τῆς Εὐβοῖας,

synonymous, Eub. p. 99. p. and describes the latter as άγρια και σκληρά της νήσου τὰ πρός τὸ πέλαγος, p. 100. A. Compare viii. 13. Philostratus, in Her. p. 716. est sinus Euboicus, quem Cœla vocant, suspectus nautis, Livy, xxxi. 47. V. Euripides, Tr. 34. Tzetzes, on Lyc. 384. Meletius says that this coast is beset with crags. breakers, and sunken rocks. The Epitomizer of Strabo places "the Hollows" between Caphereus and Geræstus. It is necessary to be thus particular, as the generality of modern geographers have fallen into an error on this point. Barbié du Bocage, Voy. du J. A. pl. 5. is correct. The Persian fleet would hardly have dared to venture among these rocks, for fear of being wrecked. L. The word may also mean the heights.

21. κέρδεω] Gongylus received as the reward of his treason four cities, Gambrium, Palægambrium, Myrina, and Grynia; Xenophon, H. iii. 1, 4.

μαθών δè, τούτων ἐκάτερα ώς εἶχε, Αἰσχίνης ὁ Νόθωνος, ἐων τῶν Ἐρετριέων τὰ πρῶτα, ⁹² φράζει τοῖσι ἤκουσι ²³ τῶν ᾿Αθηναίων πάντα τὰ παρεόντα σφι πρήγματα προσεδέετό τε ἀπαλλάσσεσθαί σφεας ἐς τὴν σφετέρην, ἵνα μὴ προσαπόλωνται. ²³ οἱ δὲ ᾿Αθηναῖοι ταῦτα Αἰσχίνη συμβουλεύσαντι πείθονται. καὶ οὖτοι μὲν, διαβάντες ἐς Ὠρωπὸν, ²⁵ ἔσωζόν σφεας αὐτούς.

CI. Οἱ δὲ Πέρσαι, πλέοντες, κατέσχον τὰς νέας ²⁶ τῆς Ἐρετρικῆς χώρης κατὰ Ταμύνας ²⁷ καὶ Χοιρέας καὶ Αἰγίλια· κατασχόντες δὲ ἐς ταῦτα τὰ χωρία, αὐτίκα ἵππους τε ἐξεβάλλοντο, καὶ παρεσκευάΖοντο ὡς προσοισόμενοι τοῖσι ἐχθροῖσι. οἱ δὲ Ἐρετριέες ἐπεξελθεῖν μὲν καὶ μαχέσασθαι οὐκ ἐποιεῦντο βουλήν· εἰ κως ²⁸ δὲ διαφυλάξαιεν τὰ τείχεα, τούτου σφι ἔμελε πέρι, ἐπεί τε ἐνίκα ²⁹ μὴ ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν. προσβολῆς δὲ γενομένης καρτερῆς πρὸς τὸ τεῖχος, ἔπιπτον ἐπὶ εξ ἡμέρας πολλοὶ μὲν ἀμφοτέρων· τῆ δὲ ἐβδόμη Εὐφορβός

22. τὰ πρῶτα] ix. 78. Euripides, M. 913. O. 1245. D. Cassius, xxxvi. p. 16. c. Synesius, Dion. p. 35. B. W. Proper names in the singular are often accompanied by πρῶτος in the neuter plural with an article, either as a predicate or in apposition. M. G. G. 438, 5. ductores Danaum delecti, prima virorum, Lucretius, i. 87. L. Many other instances of this enallage are collected by BL. on Æ. P. 1. of which the following corresponds more closely, than that from Lucretius, with the above rule; summa ducum Atrides, Ovid, Am. i. 9, 37.

23. ηκουσι] to those who were come: ηκω has regularly the signification of a past action, of the perfect, not "I come, I am in the act of coming," but "I am come, I am here;" vi. 104. viii. 50. 68, 2. M. G. G. 504, 2.

24. Ί. μη προσαπόλωνται] lest they

should also perish.

25. ' $\Omega \rho \omega \pi \delta \nu$] now Oropo. L. 26. κ . $\tau \delta s$ $\nu \epsilon a s$] viii. 40. The substantive is often omitted, as just below; Xenophon, H. ii. 1, 29. SCH. on B. 183.

27. της 'Ε. χ. κατὰ Ταμίνας] Μ. G. G. 354. α. "This is the common order of the words in Greek, when a particular place is mentioned together with the country in which it is si-

tuated, and when the name of the place is added for the fuller information of the reader, but is subordinate in the writer's mind to the mention of the country. In these cases the name of the country always comes first, in the genitive case; dependent in grammatical construction on the name of the particular place or town that follows it; where in English we should keep the same order, and use the same preposition with both names: at the territory of Eretria at the towns of Tamynæ, &c. iv. 110. vi. 47. Thucydides, i. 111. 114. ii. 18. 21. iii. 105. &c. Xenophon, H. ii. 1, 20. The fuller expression occurs, iv. 151. ἀπικέσθαι ἐς Λιβύην, καὶ Λιβύης es Πλατέαν νησον. When the town is the principal subject, and the name of the country is added to describe its situation more exactly, the name of the town comes first, as v. 100. Thucydides, i. 108. ii. 2. 25. &c." AR. πόλις ἐστὶν ἐν Εὐβοία ἐν τῆ χώρα τῶν Ερετριέων αι Ταμύναι, Harpocration.

28. εἴ κωs] These words give the following meaning to the passage; διαφυλάξαι δὲ τὰ τείχεα, εἴ κωs δύναιντο. S.

29. ἐνίκα] understand ἡ γνώμη. ST. v. 118. vi. 109. Compare p. 35. n. 45.

τε ο 'Αλκιμάχου και Φίλαγρος ο Κυνέου, άνδρες των άστων δόκιμοι, προδιδούσι τοίσι Πέρσησι, οἱ δὲ, ἐσελθύντες ἐς τὴν πόλιν, τοῦτο μέν, τὰ ίρὰ συλήσαντες ἐνέπρησαν, ἀποτιννύμενοι τῶν ἐν Σάρδισι κατακαυθέντων ίρων τουτο δέ, τους άνθρώπους ήνδραποδίσαντο, κατά τὰς Δαρείου έντολάς.30

CII. Χειρωσάμενοι δέ την Ερέτριαν, και επισχόντες ολίγας ημέρας, επλεον ές την 'Αττικήν, κατέργοντές 31 τε πολλόν; καὶ δοκέοντες ταὐτά τοὺς 'Αθηναίους ποιήσειν, 32 τὰ καὶ τοὺς Έρετριέας ἐποίησαν° καὶ, ἦν γὰρ ὁ Μαραθών 33 ἐπιτηδεώτατον χωρίον τῆς ᾿Αττικῆς ἐνιππευσαι,34 και άγχοτάτω της Έρετρίης, ές τουτό σφι κατηγέετο Ίππίης ὁ Πεισιστράτεω.

CIII. 'Αθηναίοι δέ, ώς ἐπύθοντο ταῦτα, ἐβοήθεον καὶ αὐτοὶ ές τον Μαραθώνα. ήγον δέ σφεας στρατηγοί δέκα των δ δέκατος 35 ην Μιλτιάδης, του 36 τον πατέρα Κίμωνα, τον Στησαγόρεω, κατέλαβε φυγείν έξ 'Αθηνέων Πεισίστρατον τὸν Ίπποκράτεος.

CIV. Οὖτος δή ὧν τότε ὁ Μιλτιάδης, ήκων ἐκ τῆς Χερσονήσου, και εκπεφευγώς 37 διπλόον θάνατον, εστρατήγεε 'Αθηναίων. αμα μέν γάρ οι Φοίνικες αὐτὸν, οι ἐπιδιώξαντες μέχρι "Ιμβρου, περί πολλοῦ ἐποιεῦντο λαβεῖν τε καὶ ἀναγαγεῖν παρὰ βασιλέα άμα δέ,38 έκφυγόντα τε τούτους, και άπικόμενον ές την έωυτου, δοκέοντά τε είναι έν σωτηρίη, ήδη το ένθευτέν μιν οι έχθροι, υποδεξάμενοι καὶ ὑπὸ δικαστήριον 39 αὐτὸν ἀγαγόντες, ἐδίωξαν τυραννίδος 40 τῆς

30. evrolds] c. 94. LAU.

31. κατέργοντες | hemming them in, reducing them to great straits; v. 63. W. κατείργον αὐτοὺς τῷ πολέμω καὶ κατά γην και κατά θάλασσαν, Thucydides, vi. 6. S. π. καὶ δεινώ τινὶ κατειργόμενον, Th. iv. 98. BLO.

32. ποιήσειν] before this infinitive understand avrol, which is omitted as not being emphatic. M. G. G.

33. δ Μαραθών] feminine in Pindar, O. xiii. 157. M. G. G. 93. obs. 1.

34. ἐπιτηδεώτατον χ. τ. 'Α. ἐνιππευσαι] ix. 7. ἐνδυστυχήσαι ἐπιτήδειος εί, Euripides, B. 508. Aristophanes, P. 1228. POR. εὐμενῆ ἐναγωνίσασθαι "a favorable field to fight in," Thucydides, ii. 74. A verb similarly compounded is ἐνευδαιμονήσαι, 44. AR. χώρος ἐπιτήδειος ἐνστρατοπεδεῦσαι, 20.

M. G. G. 532, 2. most suitable for ca-

valry to act in.

35. δ δέκατος] δ. αὐτὸς, Thucydides, ii. 13. σύν δὲ τρίτος ἄμμιν, Theocritus, vii. 2. WA. μετ' ἄλλων δέκα, Thuc. i. 57. M. G. G. 472, 12. 36. TOUT C. 39-41. S.

37. ήκων-καὶ ἐκπεφευγώς] p. 292.

n. 23.

38. αμα μεν-αμα δε] partly-partly. M. G. G. 597. H. on Vig. vii. 2, 6 and 7.

39. ὑπὸ δ.] perhaps for είs. M. G. G. 593. c. before; vi. 72. 82. ix. 93.

SCH. on B. 68.

40. ἐδίωξαν τυραννίδος] As the genitive expresses the cause "on account of which," it is put with verbs signifying "to accuse, to prosecute." διώξομαί σε δειλίας, Aristophanes, Eq. 368. M. G. G. 346.

έν Χερσονήσφ. 41 ἀποφυγὼν δὲ καὶ τούτους, στρατηγὸς οὕτω 40 'Αθηναίων ἀπεδέχθη, αίρεθεὶς ὑπὸ τοῦ δήμου.

CV. Καὶ πρῶτα μὲν, ἐόντες ἔτι ἐν τῷ ἄστεϊ, οὶ στρατηγοὶ ἀποπέμπουσι ἐς Σπάρτην κήρυκα Φειδιππίδην, 43 'Αθηναῖον μὲν ἄνδρα, ἄλλως 44 δὲ ἡμεροδρόμον τε καὶ τοῦτο μελετῶντα. 45 τῷ δὴ, ὡς αὐτός τε ἔλεγε Φειδιππίδης καὶ 'Αθηναίοισι ἀπήγγελλε, περὶ τὸ Παρθένιον 46 οὖρος, τὸ ὑπὸρ Τεγέης, ὁ Πὰν περιπίπτει. 47 βώσαντα δὲ τὸ οὔνομα τοῦ Φειδιππίδεω, τὸν Πᾶνα 'Αθηναίοισι κελεῦσαι 48 ἀπαγγεῖλαι, ''διότι 49 ἐωυτοῦ οὐδεμίαν ἐπιμέλειαν 50 ποιεῦνται, ἐόντος εὐνόου 'Αθηναίοισι, καὶ πολλαχῆ γενομένου ἤδη σφίσι χρησίμου, τὰ δ' ἔτι 51 καὶ ἐσομένου.'' καὶ ταῦτα μὲν 'Αθηναῖοι, καταστάντων σφίσι εὖ 52 ἤδη τῶν πρηγμάτων, πιστεύσαντες εἶναι ἀληθέα, 53 ἱδρύσαντο 54 ὑπὸ τῆ ἀκροπόλι Πανὸς ἱρὸν, καὶ αὐτὸν ἀπὸ ταύτης τῆς ἀγγελίης θυσίησι ἐπετείησι καὶ λαμπάδι 55 ἱλάσκονται.

41. $\tau\nu\rho\alpha\nu\nu i\delta\sigma s \tau \hat{\eta} s \epsilon \nu$ X.] M. G. G. 276. Tyranny was the crime of which Miltiades was accused; the place, in which it had been exercised, was comparatively immaterial, and only so far important, as it enabled the prosecutors to bring specific evidence of the charge. Hence the noun is put without an article, and the designation of the noun follows, as much perhaps to remind the reader of the particulars in the history of Miltiades previously recorded, as to give a definite character to the accusation itself.

42. οὕτω] often stands like οῦτος, and after participles, whose meaning it thus repeats for the sake of empha-

sis. M. G. G. 610.

43. Φειδιππίδην] Most authors call him Philippides. Philippides cursor ejus generis, qui hemerodromi vocantur, C. Nepos, i. 4. W.

44. ἄλλωs] i. 60. besides this.

45. τοῦτο μελετῶντα] making this his profession.

46. Παρθένιον] now Partheni. L. 47. περιπίπτει] falls in with; περιπεσοῦσαν, about to fall into, c. 106.

48. βώσαντα—κελεῦσαι] This sudden transition from direct to oblique speech may be dependent on έλεγε δ Φ. understood. H. on Vig. v. 3, 9.

49. διότι] i. e. διὰ τί. ST.

50. ἐπιμέλειαν] σπουδήν, Hesy-

chius; φροντίδα, Suidas. SCHL. According to the Scholiast on Aristides, Pan said "τῆ μάχη παρέσομαι εἰπὲ δὲ 'Αθηναίοις τιμᾶν με.' V.

τὰ—ἔτι] hereafter, as τὰ νῦν now, τὸ παραυτίκα, c. 106. iŋmediately. M. G. G. 282. LA U. p. 10. n. 36.
 52. εὖ] i. e. τῶν βαρβάρων νικηθέν-

των, καὶ σωθείσης τῆς πόλεως. J.

53. ἀληθέα] It was probably a pious fraud devised by Miltiades. Pericles practised a similar artifice, Frontinus, Str. i. 11, 10. Archidamus, Agesilaus, and Epaminondas did not disdain to avail themselves in like manner of popular superstitions. V.

54. ἰδρύσαντο] Lucian makes Pan say " ᾿Αθηναίοισι συμμαχήσας οὔτως ἡρίστευσα ἐν Μαραθῶνι, ὥστε καὶ ἀριστεῖον ἡρέθη μοι τὸ ὑπὸ ἀκροπόλει σπήλαιον," D. D. xxii. 3. V. This cave is probably the chapel, which was a little below the propylæa of the citadel (Pausanias, i. 28.), and in which was a statue of Pan, of Parian marble (Anthol. iv. 12.), erected by Miltiades (Anal. V. P. Gr. t. i. p. 131.). L.

55. λαμπάδι] The torch-race was as follows. A man ran, with a lighted torch in his hand, from the altar of the god, in whose honor the race was celebrated, to a certain spot. If the torch of him, who first made the attempt, went out, it was handed to a

CVI. Τότε δε πεμφθείς ύπο των στρατηγών ο Φειδιππίδης ούτος ότε πέρ οι έφη και τον Πανα φανήναι, δευτεραίος 56 έκ του 'Αθηναίων άστεος ην έν Σπάρτη, απικόμενος δε έπι τους άργοντας 57 έλεγε " ὧ Λακεδαιμόνιοι, 'Αθηναΐοι ύμέων δέονταί σφισι βοηθήσαι, καὶ μὴ περιίδειν πόλιν άργαιστάτην έν τοισι Ελλησι 58 δουλοσύνη περιπεσούσαν προς ανδρών βαρβάρων και γαρ Ερέτριά τε νῦν ἡνδραπόδισται, καὶ πόλι 59 λογίμη ἡ Ελλάς γέγονε ἀσθενεστέρη." 'Ο μεν δή σφι τὰ έντεταλμένα ἀπήγγελλε τοῖσι δε καδε 60 μεν βοηθέειν 'Αθηναίοισι, άδύνατα 61 δέ σφι ην το παραυτίκα ποιέειν ταῦτα, οὐ βουλομένοισι λύειν τὸν νόμον.62 ην γὰρ ἰσταμένου τοῦ μηνος 63 είνατη είνατη δε ούκ έξελεύσεσθαι έφασαν, μη ού 64 πλήρεος έόντος τοῦ κύκλου.65 οὖτοι μέν νυν την πανσέληνον 66 εμενον.67

second; and he, in like manner, delivered it to a third. If all the three were unsuccessful, neither obtained the prize. The competitors were limited to three. They were not allowed by the spectators to slacken their pace; Pausanias, i. 30. This ceremony was performed in honor of several other deities, and there are allusions to it by the poets: ή ωρη λαμπάδ' έχουσα τρέχει, Alcæus of M., Anal. P. V. Gr. t. i. p. 486., quasi cursores, vitai lampada tradunt, Lucretius, ii. 78. L. Potter, ii. 20. TR.

56. δευτεραίος] From the ordinal numbers are derived numerals, (or rather temporals, BL.) in -alos, which answer to the question "on what day?" M.G.G. 144, 1. Vic.iii. 2, 15. Phillippides (sic) biduo mille ducenta quadraginta stadia ab Athenis Lacedæmonem decucurrit, Solinus, i. p. 9. E. SA. λέγεται, ἀπὸ Μαραθῶνος ἀγγέλλων την νίκην, είπειν ποδς τούς άρχοντας " χαίρετε, νικωμεν" και τοῦτο είπων, συναποθανείν τη άγγελία, καί τῷ χαίρειν συνεκπνεῦσαι, Lucian, t. i. p. 727. V.

57. τους ἄρχοντας | not properly so called (as in the preceding passage of Lucian), but τὰ τέλη, consisting of kings, ephors, and senate.

58. ἐν τοῖσι Ελλησι] p. 29. n. 64.

Compare c. 109.

59. πόλι] The dative expresses the relation of the measure, degree, &c. with the comparative. M. G. G. 405,7. 60, fadel M. G. G. 161.

61. ἀδύνατα] p. 9. n. 16. v. 124.62. νόμον] "The Lacedæmonians were obliged never to march before the full moon; for that planet was believed to have a particular influence upon their affairs, to bless them with success, when itself was in the height of its splendor, but till it was arrived there, to neglect or suffer them to be blasted for want of power to send assistance;" Potter, iii. 7. This was one of "the curbs to which Lycurgus trusted for restraining that ambition which he could not but foresee must arise among his fellow-countrymen;" Mitford, iv. 3. TR.

63. ἱσταμένου τοῦ μηνδς] i. e. ἀρχομένου, from the month's beginning.

64. μη οὐ] if the moon's orb were not full. ii. 110. The "if" is contained not in uh où, but in the participle, § 566, 4.; and μη, which is in this connexion the appropriate negative particle, is only strengthened by ov. M. G. G. 608, 2. (p. 954.) or 601. b. p. 251. n. 32.

65. τοῦ κύκλου] understand της σελήνης. ST.

66. την πανσέληνον] understand

ωρην. F. on B. 336.

67. ἔμενον] " As things now stood, probability of successful opposition was so small, that perhaps we ought not to impute to any base or unreasonable selfishness the caution of the

CVII. Τοΐσι δε βαρβάροισι κατηγέετο Ίππίης ὁ Πεισιστράτου ές τὸν Μαραθωνα τότε δὲ κατηγεόμενος, τοῦτο μὲν, τὰ ἀνδράποδα τὰ έξ Ερετρίης ἀπέβησε 68 ές την νησον την Στυρέων, 69 καλεομένην δέ Αἰγίλειαν' τοῦτο δὲ, καταγομένας ἐς τὸν Μαραθῶνα τὰς νέας ωρμι≥ε 70 ουτος, ἐκβάντας τε ές την γην τους βαρβάρους διέτασσε.

CVIII. 'Αθηναίοισι δέ τεταγμένοισι έν τεμένεϊ 'Ηρακλέος 71 έπηλθον βοηθέοντες Πλαταιέες 72 πανδημεί.73 καὶ γάρ καὶ έδεδώκεσάν σφεας αὐτοὺς τοῖσι 'Αθηναίοισι οἱ Πλαταιέες, καὶ πύνους ὑπὲρ αὐτῶν οἱ ᾿Αθηναῖοι συχνοὺς ήδη ἀναιρέατο 74 ἔδοσαν δὲ ὧδε. πιεζεύμενοι 75 ύπο Θηβαίων, οι Πλαταιέες έδίδοσαν πρώτα παρατυγοῦσι Κλεομένει τε τῷ 'Αναξανδρίδεω καὶ Λακεδαιμονίοισί σφεας αυτούς. οι δε, ου δεκόμενοι, έλεγον σφι τάδε " ήμεις μεν εκαστέρω 76 τε οἰκέρμεν, καὶ ὑμῖν τοιήδε τις γίνοιτ' ἃν ἐπικουρίη ψυχρή. 77 φθαίητε γαρ αν πολλάκις έξανδραποδισθέντες, 78 ή τινα πυθέσθαι ήμέων. συμβουλεύομεν δε ύμιν δουναι ύμέας αὐτοὺς 'Αθηναίοισι, πλησιοχώροισί τε ανδράσι και τιμωρέειν έουσι ου κακοισι."79 Ταυτα συνεβούλευον οἱ Λακεδαιμόνιοι, οὺ κατὰ εὐνοίην οὕτω τῶν Πλα-

Lacedæmonian government, though we should believe that policy or irresolution, more than religion, detained their army;" Mitford, vii. 4. TR.

68. ἀπέβησε] disembarked; ἀνέ-Bnoe, mounted, i. 80. both transitively.

p. 220. n. 100.

69. Στυρέων] Thucydides, vii. 57. of Styra in Eubœa, Homer, Il. B. 539. L. now Spitilus. WA.

70. αρμίζε] brought to anchor; ώρμίζετο, came to an anchor, Thucydi-

des, i. 51. BLO.

71. έν τ. 'Ηρακλέος] c. 116. E. 72. Πλαταιέες Platæa is now Co-

73. πανδημεί] Thucydides, i. 73. πανδαμί, πανομιλί, Æschylus, Th. 283. BL. p. 36. n. 59.

74. avaipéaro] had undertaken:

Ionic for ἀνήρηντο. V. 75. πιεζεύμενοι] " δεομένων γάρ ξυμμαχίας, δτε Θηβαίοι ήμας εβιάσαντο, ύμεις ἀπεώσασθε και 'Αθηναίους ἐκελεύετε τραπέσθαι ὡς ἐγγὸς ὅντας, ὑμῶν δὲ μακρὰν ἀποικούντων " is in the speech of the Platmans to the Spartans, Thucydides, iii. 55. IV.

76. έκαστέρω] iii. 101. Apollonius,

iv. 90. &c. ποδρωτέρω, Hesychius. W. n. on c. 92. A comparison seems to be implied here, which would be expressed by an infinitive with n. M. G. G. 457, 2.

77. έ. ψυχρη] but a poor assistance: νίκη ψ., ix. 49. ἐλπίς ψ., Euripides, I. A. 1014. Josephus, B. J. i. 18, 3.

78. Φθαίητε-àν-èξ., ħ] you would in all probability be enslaved before that, &c. HER. and H. on Vig. v.

14, 2. M. G. G. 553, 3.

79. τιμωρέειν—οὐ κακοῖσι] ἀγαθὸς has the same construction. M. G. G. 532, 2. où may here be rendered far from, by no means. It is an instance of litotes similar to οὐκ ἄμεινον, i. 187. ούκ έλαχίστην μοίρην, i. 201. οὐ γήθησεν, Homer, Il. A. 330. οὐχ ένδς, Æschylus, Th. 100. (where BL. gives several parallel examples both in Greek and in Latin); οὐχ ἥκιστα, Sophocles, Œ. R. 1053. (and elsewhere very frequently); οὐκ ἐν ὑστάτοις, Tr. 315. οὐ χαλεπῶς, Thucydides, i. 2. οὐχ ήσσον, 8. 44. οὐ τὸ πλεῖον, 9. 36. οὐκ έλάσσω, 40. non magis, Livy, ii. 5. 11. 29. p. 146. n. 77. p. 153. n. 41.

ταιέων, ως 80 βουλόμενοι τους 'Αθηναίους έχειν πόνους, συνεστεωτας Βοιωτοῖσι. Λακεδαιμόνιοι μέν νυν Πλαταιεῦσι ταῦτα συνεβούλευον. 81 οἱ δὲ οὐκ ἡπίστησαν, 82 ἀλλ', 'Αθηναίων ἱρὰ ποιεύντων τοῖσι δώδεκα θεοῖσι, 83 ἰκέται ἰζόμενοι ἐπὶ τὸν βωμὸν, ἐδίδοσάν σφεας αὐτούς. ἔδοσαν μὲν δὴ οἱ Πλαταιέες σφέας αὐτοὺς 'Αθηναίοισι τρόπω τῷ εἰρημένω' ἦκον δὲ τότε ἐς Μαραθῶνα βοηθέοντες.

CIX. Το το δε 'Αθηναίων στρατηγοίσι έγίνοντο δίχα⁸⁴ αἱ γνῶμαι τῶν μὲν οὐκ ἐώντων συμβάλλειν, " ὀλίγους γὰρ εἶναι, στρατιῆ Μήδων συμβαλέειν" δὲ, καὶ Μιλτιάδεω, κελευόντων. ὡς δὲ δίχα τε ἐγίνοντο, καὶ ἐνίκα ἡ χεἰρων τῶν γνωμέων, ἐνθαῦτα, ἦν γὰρ ἐνδέκατος ψηφιδοφόρος ὁ τῷ κυάμῳ λαχὼν δε 'Αθηναίων πολεμαρχέειν δο τὸ παλαιὸν γὰρ 'Αθηναῖοι ὁμόψηφον δε τὸν πολέμαρχον δο ἐποιεῦντο το το στρατηγοῖσι ο ἢν τε τότε πολέμαρχος

80. οὖ – οὅτω – ὧs] p. 279. n. 100. 81. συνεβούλευον] The crafty selfishness of the Spartan character was notorious, Σπάρτης ἔνοικοι, δόλια βουλευτήρια, Euripides, An. 447. W.

82. ἡπίστησαν] ἡπείθησαν, Harpocration, ἦσαν ἀπείθεῖς; thus εἰ μὲν ἐπείσθης—εἰ δὶ ἡπίστησας, Isocrates, Ep. to Ph. p. 409. A. This sense is common in Sophocles, V. as τοῖς ἀπιστοῦσιν, An. 225. σὲ ἀπιστοῦσαν τοῖς βασιλείοισιν νόμοις, 387. these participles the Scholiast rightly explains, τοῖς ἀπιθοῦσιν, and μὴ πείθαρχοῦσαν. L.

83. τοισι δώδεκα θεοισι] ii. 7. L. Juno, Vesta, Minerva, Ceres, Diana, Venus, Mars, Mercurius, Jovi', Neptunus, Vulcanus, Apollo, Ennius.

84. ἐγίνοντο δίχα] Instead of adjectives or participles, adverbs are frequently put in the predicate, after εἰμὶ or some equivalent verb; Thucydides, iv. 61. vii. 81. M. G. G. 308. c. 604 or 612. With δίχα the verb is sometimes understood, Æschylus, P. V. 963. A. 1340. BL.

85. δλίγους — συμβαλέειν] too few to engage; ῶς ἐδυτων αὐτῶν δλίγων στρατόν τῶν Μήδων ἀλέξασθαι, viì. 207. νῆες ὀλίγαι ἀμύνειν, Thucydides, i. 50. The positive in these passages is put for the comparative, and the words ἡ ἄστε οτ ἡ ὧς are omitted. M. G. G. 448. b. S. p. 123. n. 70. To the instances there given may be added,

ἔστι μείζω τὰκείνων ἔργα, ἡ ὡς τῷ λόγφτις ὰν εἴποι, Demosthenes, Ph. ii. p. 74.

86. λαχών] αίρεθείς.

87. πολεμαρχέειν] πολέμαρχον είναι.

p. 20. n. 78.

88. δμόψηφον] "lest, in controverted matters, an equality of voices should retard their proceedings;" Potter, iii. 5. The word occurs, vii. 149. it is the same as lσόψηφον, Thucydides, i. 141. iii. 11.79. Dionysius, A. R. p. 111, 14. Euripides, S. 353. and is to be taken metaphorically for lσότιμον. BLO.

89. πολέμαρχον] The Polemarch was the third of the nine archons. He offered to Diana Agrotera " the huntress," and to Mars, the sacrifices which were made annually in commemoration of the victory of Marathon. He regulated the funeral games celebrated in honor of those who died in the field; and performed funeral sacrifices to Harmodius and Aristogiton. He was the judge of the Metæci, or "domiciled strangers," and exercised over them the same authority that the archon Eponymus (i. e. "the one from whom the year was designated") did over the other citizens. L. Potter, i. 12. and iii. 5. TR. άρχων, πρός δυ κατηγγυώντο τούς ξένους. GL.

90. τοίσι στρατηγοίσι] " When the Athenian tribes or wards were in-

Καλλίμαχος 'Αφιδυαίος.91 προς τούτον έλθων Μιλτιάδης έλεγε τάδε· "Έν σοὶ νῦν, Καλλίμαχε, ἔστι 92 ή καταδουλωσαι Αθήνας, ή, έλευθέρας ποιήσαντα. 93 μνημόσυνα 94 λιπέσθαι ές τον άπαντα άνθρώπων βίον, οία οὐδὲ 'Αρμόδιός τε καὶ 'Αριστογείτων λείπουσι. νῦν γὰρ δὴ, ἐξ οῦ ἐγένοντο 'Αθηναῖοι,95 ἐς κίνδυνον ήκουσι μέγιστον. καὶ ην μέν γε υποκύψωσι τοῖσι Μήδοισι, δέδοκται 96 τὰ πείσονται παραδεδομένοι 'Ιππίη' ην δε περιγένηται αθτη ή πόλις, οίη τέ έστι πρώτη τῶν Ἑλληνίδων πολίων γενέσθαι. κῶς ὧν δὴ ταῦτα οξά τέ έστι γενέσθαι, και κως ές σέ τι τούτων άνήκει των πρηγμάτων τὸ κῦρος 97 ἔχειν, νῦν ἔρχομαι φράσων. 98 ἡμέων τῶν στρατηγῶν, εόντων δέκα, δίχα γίνονται αί γνωμαι των μεν, κελευόντων συμβαλέειν, των δέ, ου συμβαλέειν ην μέν νυν 99 μη συμβάλωμεν. έλπομαί 100 τινα στάσιν μεγάλην έμπεσούσαν διασείσειν τὰ 'Αθηναίων φρονήματα, ώστε μηδίσαι ην δέ συμβάλωμεν, πρίν τι καί σαθρον 'Αθηναίων μετεξετέροισι έγγενέσθαι, θεων τα ίσα νεμόντων, οδοί τέ είμεν περιγενέσθαι τη συμβολή. ταῦτα ών πάντα ές σὲ νῦν τείνει 1 καὶ ἐκ σέο ἄρτηται ἡν γὰρ σὰ γνώμη τῆ ἐμῆ προσθῆ, ἔστι

creased to ten, each ward elected its own military commander. Ten generals therefore with equal rank, and elected annually, commanded the forces of the Athenian commonwealth. All were not sent together on foreign expeditions; but at home, on ordinary occasions, each commanded his day in turn; the ten forming a council of war to decide on emergencies;" Mitford, v. 4.

91. 'Αφιδναΐος] Harmodius and Aristogiton were also of this borough; the site of which is doubtful. L.

92. ἐν σοὶ — ἔστι] it depends upon thee, it rests with thee; ἐν τούτφ ἐστὶ, iii. 85. ἐν ὑμῖν οἶκε εἶναὶ ἐμοὶ ἡ στητρήν, viii. 118. ST. ἐν σοὶ νῦν ἐστὶ σῶσαι τὴν Ἑλλάδα, viii. 60, 1. Thucydides, vi. 92. Æschylus, P. 177. Sophocles, Œ. R. 314. Euripides, Al. 279. and with the verb suppressed, Ph. 1265. I. A. 1379. Hel. 1441. BL.

93. σολ — ποιήσαντα] Consult p. 8. n. 94. Vig. vi. 1, 2. M. G. G. 535. obs.

94. μνημόσυνα] This plural again occurs, vii. 226. ix. 16, where the

singular might have been expected. IV. 95. ἐξ οῦ ἐγένοντο 'A.] ἐξ ὅσου 'A.

ἀείμνηστοι εἰσὶν, Lysias, p. 115. ἀφ' οῦ γέγου εν ἡ πόλις, Demosthenes, p. 204. V.

96. δέδοκται] have already been determined and settled. vii. 16, 3. ix. 74. W.

97. το κυρος] the power of deciding, authority to decide, the decision.

98. ἔρχομαι φράσων] p. 10. n. 31. ἔ. ἐννέπων, Pindar, N. vii. 102. M. G. G. 559. c.

99. μέν νυν] For μèν οδν the Ionic writers and the poets use μέν νυν both for commencement and transition. H. xi. v. 123. 125. vi. 1.6. &c.

100. ἔλπομαι] BLO. on Thuc. i. 1. Sophocles, Œ. R. 1432. Virgil, Æ. iv. 292. The distinction made by Plato, p. 45. n. 55. is well illûstrated by the following passage of Æschylus, οὔ μοι φόβου μέλαθρον ἐλπὶς ἐμπατεῖν, ἕως το πρόσθεν εὖ φρονῶν ἐμοί· οὖτος γὰρ ἡμῖν ἀσπὶς οὖ σμικρὰ θράσους, Α. 1409.

1. ἐς σὲ — τείνει] εἰς σὲ τ. τῶνδε διάλυσις κακῶν, Eurip. Ph. 445. V.

τοι πατρίε τε έλευθέρη, καὶ πόλιε πρώτη τῶν ἐν τῆ Ἑλλάδι· ἦν δὲ τὴν τῶν ἀποσπευδόντων τὴν συμβολὴν ἔλῃ, ὑπάρξει τοι, τῶν ἐγὼ κατέλεξα ἀγαθῶν, τὰ ἐναντία."

CX. Ταῦτα λέγων, ὁ Μιλτιάδης προσκτᾶται τὸν Καλλίμαχον. προσγενομένης δὲ τοῦ πολεμάρχου τῆς γνώμης, ἐκεκύρωτο συμβάλλειν, μετὰ δὲ, οἱ στρατηγοὶ, τῶν ἡ γνώμη ἔφερε συμβάλλειν, ὡς ἐκάστου αὐτῶν ἐγίνετο πρυτανηίης τῆς ἡμέρης, Μιλτιάδη παρεδίδοσαν ὁ δὲ, δεκύμενος, οὐ τί κω συμβολὴν ἐποιέετο, πρίν γε δὴ αὐτοῦ πρυτανηίη ἐγένετο.

CXI. 'Ως δὲ ἐς ἐκεῖνον περιῆλθε, ἐνθαῦτα δὴ ἐτάσποντο ὧδε 'Αθηναῖοι, ὡς συμβαλέοντες' τοῦ μὲν δεξιοῦ κέρεος ³ ἡγέετο ⁴ ὁ πολέμαρχος Καλλίμαχος ὁ γὰρ νόμος τότε εἶχε οὕτω τοῖοι 'Αθηναίοισι, τὸν πολέμαρχον ἔχειν κέρας τὸ δεξιόν. ⁵ ἡγεομένου δὲ τοῦτου, ἐξεδέκοντο ὡς ἀριθμέοντο αὶ φυλαὶ, ⁶ ἐχόμεναι ἀλληλέων τελευταῖοι δὲ ἐτάσσοντο, ἔχοντες τὸ εὐώνυμον κέρας, Πλαταιέςς. ἀπὸ ταύτης γάρ σφι τῆς μάχης, θυσίας 'Αθηναίων ἀναγόντων καὶ πανηγύριας τὰς ἐν τῆσι πεντετηρίσι γινομένας, κατεύχεται ὁ κήρυξ ὁ 'Αθηναῖος '' ἄμα τε 'Αθηναίοισι'' λέγων '' γίνεσθαι τὰ ἀγαθὰ καὶ Πλαταιεῦσι.'' τότε δὲ, τασσομένων τῶν 'Αθηναίων ἐν⁸ τῷ Μαραθῶνι, ἐγίνετο τοιύνδε τι' τὸ στρατόπεδον ἐξισούμενον τῷ Μηδικῷ στρατοπέδω, τὸ μὲν αὐτοῦ μέσον ἐγίνετο ἐπὶ τάξιας ὀλίγας, ⁹

2. πρυτανηίη] from πρύτανις, for various usages of which word consult BL. on Æ. P. V. 176.

3. κέρεος] The regular genitive is κέρατος, κέραος, κέρως. Μ. G. G. 84.

4. ἡγέετο] έξῆρχε γὰρ, κὰν τοῖς πρώτοις ἔταττεν αὐτὸν ἡ πολεμαρχία,

Polemo, Soph. p. 3. V.

5. κ. τὸ δεξιὸν] This was formerly the post of the king, (Euripides, S. 657.); after the establishment of a republic, it devolved on the polemarch. The tribe of Æantis, to which Callimachus belonged, was on the right wing. W. This same tribe distinguished itself at the battle of Platæa. L.

6. ai φυλαί] "By an excellent institution, those of the same tribe and the same district are enlisted in the same company and the same squadron; they march, they fight by the side of their parents, their friends, their neighbours, their rivals. What soldier would dare disgrace himself in the presence of such formidable witnesses?" Barthelemy, V. du J. A. c. x. Mitchell. φυλή, Thucydides, vi. 98. Other nations adopted the custom of keeping their tribes distinct in battle. Th. iii. 90. hence φύλοπις "the shout of tribes" is put for "battle;" Homer, Il. Δ. 15. &c. DU.

7. ἐν τῆσι πεντετηρίσι] Both the Delia and the Panathenæa were celebrated every fifth year: the latter festival is here meant. L.

8. èv] p. 120. n. 28.

9. ἐπὶ τάξιας ὀλίγας] few ranks deep. The centre was composed only of the tribes of Leontis and Antiochis; the former commanded by Themistocles, the latter by Aristdes. L. Militades, δέκατος αὐτὸς στρατηγήσας, μόνος, ὡς εἰπεῖν, ὀνομάζεται, καὶ ταῦτα ᾿Αριστεί.

καὶ ταύτη ἦν ἀσθενέστατον τὸ στρατόπεδον, τὸ δὲ 10 κέρας ἐκάτερον ἔὐρωνο πλήθει.

CXII. 'Ως δέ σφι διετέτακτο, 11 καὶ τὰ σφάγια ἐγίνετο καλὰ, ἐνθαῦτα, ὡς ἀπείθησαν 12 οἱ 'Αθηναῖοι, δρόμω 13 ἵεντο ἐς τοὺς βαρβάρους. ἦσαν 14 δὲ στάδιοι οὐκ ἐλάσσονες τὸ μεταίχμιον αὐτῶν ἢ ὀκτώ. οἱ δὲ Πέρσαι, ὁρέωντες δρόμω ἐπιόντας, παρεσκευάζοντο ὡς δεξόμει οι ' μανίην τε τοῖσι 'Αθηναίοισι ἐπέφερον, 15 καὶ πάγχυ ὀκεθρίην, 16 ὀρέωντες αὐτοὺς ἐόντας ὀλίγους, καὶ τούτους δρόμω ἐπειγομένους, οὐτε ἵππου 17 ὑπαρχούσης σφι, οὔτε τοξευμάτων. 18 ταῦτα μέν νυν οἱ βάρβαροι κατείκαζον ' Αθηιαῖοι δὲ, ἐπεί τε ἀθρόοι προσέμιζαν τοῖσι βαρβάροισι, ἐμάχοντο ἀξίως λόγου. πρῶτοι μὲν γὰρ ' Ελλήνων πάντων, τῶν ἡμεῖς ἵδμεν, δρόμω ἐς πολεμίους ἐχρήσαντο 19 πρῶτοι δὲ ἀνέσχοντο 20 ἐσθῆτά τε Μηδικὴν ὀρέωντες,

δου τοῦ Λυσιμάχου παρόντος, Aristides, t. iii. p. 286. V.

10. το μέν — το δέ] M. G. G. 288.

obs. 2.

11. σφὶ διετέτακτο] A verb is sometimes put impersonally in the passive with a dative of the subject; ἐπειδὴ αὐτοῖς παρεσκεύαστο, Thucydides, i. 46. M. G. G. 296. or τὸ στρατόπεδον may be implied in the verb itself. M. G. G. 294, 1.

12. ἀπείθησαν] Ionic for ἀφείθησαν,

first agrist passive of adiqui.

13. δρόμφ] The dative expresses the manner of an action: hence the datives of substantives are often put adverbially. M. G. G. 404, 5.

14. ησαν] αί Θηβαι Αίγυπτος ἐκαλέετο, ii. 15. In each of these instances the verb agrees not with the subject, but with the predicate. M. G. G. 304. It must be recollected that when verbs (signifying "to be, to be called, to appear," &c.) come between two nominatives, that which follows the verb in construction is the predicate, and that which precedes the verb is the subject. The subject in these cases is known by its having the article prefixed, as Θeδε ην δ Λόγος, "the Word was God," St. John, i. 1. When both nouns have articles, they are convertible terms.

15. μανίην-έπέφερον] viii. 10. μω-

ρίην ἐπιφέρειν, i. 131. αἰτίην ἐπενείκας, iv. 166. ST.

16. δλεθρίην] δλέθριος is an adjec-

tive, δλεθροs a substantive. S.

17. [ππου] The Athenians used to take into their pay Thessalian cavalry: v. 63. but Thessaly was now in the hands of the Persians, and, moreover was favorable to the Pisistratidæ. L.

18. τοξευμάτων] Æschylus, who is said himself to have fought at Marathon, at Salamis, and at Platæa, adverts frequently to the difference of weapons: (Ξέρξης) ἐπάγει δουρικλύτοις ἀνδράσι τοξόδαμνον Άρην, Ρ. 87. πότερον τόξου βῦμα τὸ νικῶν, ἢ δορικράνου λόγχης ἰσχὸς κεκρότηκεν; 152. Αtossa asks πότερα τοξουλκὸς αἰχμὴ διὰ χερῶν αὐτοῖς πρέπει; to which the Chorus answers οὐδαμῶν ἔγχη στασδαία, καὶ φεράσπιδες σαγαί, 244. Mitford, vii. 4. TR.

19. δρόμφ—ἐχρήσαντο] Long before this, according to Pausanias, the Messenians δ. ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους ἐχρώντο, iv. 8. Not so the more ancient Greeks, Homer, Il. Γ. 8. W. The practice was afterwards generally adopted; many examples of it may be found in Xenophon, An. Casar highly approved of the method, and adopted it with success in his war with Pompey, who was averse to it. L.

καὶ τοὺς ἄνδρας ταύτην ἐσθημένους τέως δὲ ἢν τοῖσι Έλλησι καὶ τὸ οὕνομα τὸ Μήδων φύβος 21 ἀκοῦσαι.

CXIII. Μαχομένων δὲ ἐν τῷ Μαραθῶνι, χρόνος ἐγίνετο πολλός. καὶ τὸ μὲν μέσον τοῦ στρατοπέδου ἐνίκων οἱ βάρβαροι, τῷ Πέρσαι τε αὐτοὶ καὶ Σάκαι ἐτετάχατο κατὰ τοῦτο μὲν δὴ ἐνίκων οἱ βάρβαροι, καὶ, ῥήξαντες, ἐδίωκον ²² ἐς τὴν μεσόγαιαν τὸ δὲ κέρας ἐκάτερον ἐνίκων ᾿Αθηναῖοί τε καὶ Πλαταιέες. νικῶντες δὲ, τὸ μὲν τετραμμένον τῶν βαρβάρων ²³ φεύγειν ἔων τοῖσι δὲ τὸ μέσον ῥήξασι αὐτῶν, συναγαγόντες τὰ κέρεα ἀμφότερα, ἐμάχοντο, ²⁴ καὶ ἐνίκων ᾿Αθηναῖοι. ²⁵ φεύγουσι δὲ τοῖσι Πέρσησι εἴποντο κόπτοντες, ἐς ὅ, ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἀπικόμενοι, πῦρ τε αἴτεον, ²⁶ καὶ ἐπελαμβάνοι το τῶν νεῶν, ²⁷

CXIV. Καὶ τοῦτο μὲν,³⁸ ἐν τούτφ τῷ πόνφ³⁹ ὁ πολέμαρχος Καλλίμαχος διαφθείρεται,³⁰ ἀνὴρ γενόμενος ἀγαθὸς, ἀπὸ δ' ἔθανε³¹

20. ἀνέσχοντο] τότε πρῶτον ελληνες ὅπέστησαν σχῆμα θεάσασθαι Μηδικόν, Scholiast on Ar. M. V. σοῦνται τοξοδάμαντές τ' ἢδ' ἱπποβάται, φοβερολ μὲν ἰδεῖν, δεινολ δὲ μάχην, Æschylus, P. 25. BL.

21. φόβος] for φοβερδν, the abstract for the concrete. M. G. G. 307. b.

22. ¿δίωκον] "The known abilities of Miltiades, and his acquaintance with the temper and formation of the Persian army, added to the circumstances of the action, would almost warrant a conjecture that the flight of his weak centre was intended, purposely to lead the flower of the enemy's forces out of the battle, and fatigue them with unprofitable pursuit," Mitford, vii. 4. TR.

23. $\tau b - \tau err \rho a \mu \mu \ell \nu \sigma \nu \tau \alpha \nu \beta$.] Instead of the adjectives being considered as epithets of the substantives, and put in the same case with them, the substantive is often considered as the whole, and the adjective as the part; and then the substantive is put in the genitive, and the adjective, or participle, most commonly in the neuter gender, M. G. G. 442, 3. In such cases it is usual to understand $\mu \ell \rho \sigma s$. B. 156, &c. DAL.

μέρος. B. 156, &c. DAL. 24. ἐμάχοντο] This battle was fought about the 17th of August, 490 B.C. 25. 'Αθηναῖοι] ἐλθόντων Περσῶν καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς παμπληθεῖ στόλφ ὡς ἀφανιούντων τὰς 'Αθήνας, ὑποστῆναι αὐτοῖς 'Αθηναῖοι τολμήσαντες, ἐνίκησαν αὐτοῦς, Χεnophon, An. iii. 2, 7. Nepos, i. 5. HUT.

26. πῦρ—αἴτεον] viz. to burn the fleet. W. Herodotus appears to have had in his mind that passage of Homer, οἴσετε πῦρ, νῦν ἡμῶν πάντων Ζεὰς ἄξιον ἡμαρ ἔδωκεν, νῆας ἐλεῶν, Il. O. 718.

27. των νεων] pugnatum est tanta virtute, ut hinc viros, inde pecudes putares: victi Persæ in naves confugerunt; ex quibus multæ suppressæ, multæ captæ sunt, Justin, ii. 9. HUT.

28. τοῦτο μὲν] p. 42. p. 21.

29. $\pi \delta \nu \psi$] Procopius often imitates this expression, and $\pi \sigma \psi$ $\pi \nu \psi \nu \psi$ $\tau \psi$ τ

30. διαφθείρεται] An absurd story is told, that, in consequence of the number of arrows and javelins with which he was pierced, ξμενεν ἐν τῷ τῆς στάσεως σχήματι, καὶ ἐδύκει ἐστάναι, πεσεῖν μὴ δυνάμενος, Polemo, Or. i. p. 2. W.

31. ἀπὸ δ' ἔθανε] γ. 135. n. 80.

τῶν στρατηγῶν Στησίλεως 32 ὁ Θρασύλεω * τοῦτο δὲ, Κυναίγειρος 33 ὁ Εὐφορίωνος ἐνθαῦτα, ἐπιλαβόμενος τῶν ἀφλάστων 34 νηὸς, τὴν χεῖρα ἀποκοπεὶς πελέκεϊ, πίπτει * τοῦτο δὲ, ἄλλοι ᾿Αθηναίων πολλοί

τε καὶ ὀνομαστοί.

CXV. Έπτὰ μὲν δὴ τῶν νεῶν ἐπεκράτησαν τρόπφ τοιούτφ 'Αθηναῖοι' τῆσι δὲ λοιπῆσι οἱ βάρβαροι, ἐξανακρουσάμενοι, ³5 καὶ ἀναλαβόντες ἐκ τῆς νήσου, ἐν τῆ ἔλιπον, τὰ ἐξ Ἐρετρίης ἀνδράποδα, ³6
περιέπλωον Σούνιον, βουλόμενοι φθῆναι τοὺς 'Αθηναίους ἀπικόμενοι
ἐς τὸ ἄστν.

CXVI. Οὖτοι μὲν δὴ περιέπλωον Σούνιον 'Αθηναῖοι 37 δὲ, ὡς ποδῶν εἶχον, 38 τάχιστα έβοήθεον 39 ἐς τὸ ἄστν, καὶ ἔφθησάν τε

32. τῶν στρατηγῶν Σ.] M. G. G. for about the distance of a stone's

354, 6. a.

33. Kuralyeipos The brother of Æschylus. W. His exploit has been exaggerated by later writers: post prælii innumeras cædes, cum fugientes hostes ad naves egisset, onustam navem dextra manu tenuit, nec prius dimisit, quam manum amitteret; tum quoque, amputata dextra, nacem sinistra comprehendit; quam et ipsam cum amisisset, ad postremum morsu navem detinuit : tantam in eo virtutem fuisse, ut non tot cadibus fatigatus, non duabus manibus amissis victus, truncus ad postremum, et veluti rabida fera, dentibus dimicaverit, Justin, ii. 9. L.

34. ἀφλάστων] τῶν ἄκρων τῆς πρύμνης, GL. It was the elevated part of the stern, composed of large curved planks, so called ἀπὸ τοῦ μὴ ῥαδίως φλῶσθαι, i. e. θλῶσθαι; Eustathius. L. Ἔκτωρ δὲ πρύμνης νεὸς ἥψατὸ Ἕ. δὲ, πρύμνηθεν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει, ἄφλαστον μετὰ χερσὶν ἔχων, Homer, Il. O. 704. S. Flags, &c. were hung on this part of the ship, which appears to have served as a shelter for the steersman. LAU. Potter, iii. 15.

35. ἐξανακρουσάμενοι] literally, after beating back out of the fight; i. e. after getting off by the prompt and vigorous use of their oars. S. If ἐπὶ πρύμνην is understood, it will mean backing out of the fight; or retreating by backing water. L. The depth of water along this coast is not six feet,

for about the distance of a stone's throw from the land; a fact which Laurent once ascertained by personal examination. Had the vessels therefore been drawn up, as was customary, with their heads to the shore, the Athenians might easily have waded out far enough to reach the sterns and surround the ships. LAU.

36. τὰ—ἀνδράποδα] τοὺς ἀνδραποδισμένους οι αἰχμαλώτους, c. 119. W.

37. 'Aθηναΐοί] Aristides remained on the field with his tribe to guard the prisoners and the booty; in the execution of this duty he displayed his

characteristic integrity. L.

38. ὡς ποδῶν εἶχον] The same phrase occurs, with the addition of the word ἔκαστος, ix. 58.; and the equivalent expression ὡς τάχεος εἶχε ἔ, viii. 107. W. shows that we must not supply the ellipsis by ταχυτῆτα, or δύναμιν. B. 260, and 74. but by ἑαντούς; SCH. as they had themselves (i. e. were) with respect to their feet. p. 73. n. 73. Ælian says of the eagle, ἔσπερ οὖν ὁρμῆς τε ἄμα καὶ πτερῶν εἶχεν, ἐμπηδᾶ, N. A. vii. 11. cetera classis, prætoria nave amissa, quantum quæque remis valuit, fugerunt, Livy, xxxv. 26. V.

39. ¿Bońfleor] Milliades, quum ingentem Persarum multitudinem apud Marathona judisset, Athenienses circa gratulationem morantes compulit, ut festinarent ad opem urbi ferendam, quam classis Persarum petebat: quumque pracurrisset, implessetque mania ἀπικόμενοι, πρὶν ἢ τοὺς βαρβάρους ἤκειν, καὶ ἐστρατοπεδεύσαντο, ἀπιγμένοι ἐξ Ἡρακληΐου ⁴⁰ τοῦ ἐν Μαραθῶνι, ἐν ἄλλφ Ἡρακληΐω τῷ ἐν Κυνοσάργεϊ. ⁴¹ οἱ δὲ βάρβαροι, τῆσι νηυσὶ ὑπεραιωρηθέντες ⁴² Φαλήρου· τοῦτο γὰρ ἦν ἐπίνειον τότε τῶν ᾿Αθηναίων· ὑπὲρ τούτου ἀνακωχεύσαντες ⁴³ τὰς νῆας, ἀπέπλωον ὀπίσω ἐς τὴν ᾿Ασίην.

CXVII. Ἐν ταύτη τῆ ἐν Μαραθῶνι μάχη ἀπέθανον τῶν βαρβάρων κατὰ ⁴⁴ ἐξακισχιλίους καὶ τετρακοσίους ἄνδρας, ⁴⁵ ᾿Αθηναίων δὲ ἐκατὸν ἐννενήκοντα καὶ δύο. ⁴⁶ ἔπεσον μὲν ἀμφοτέρων τοσοῦτοι.

CXIX. Τοὺς δὲ τῶν Ἐρετριέων ἀνδραποδισμένους 47 Δᾶτίς τε καὶ ᾿Αρταφέρνης, ὡς προσέσχον ἐς τῆν ᾿Ασίην πλέοντες, ἀνήγαγον ἐς Σοῦσα. βασιλεὺς δὲ Δαρεῖος, πρὶν μὲν αἰχμαλώτους γενέσθαι τοὺς Ἐρετριέας, ἐνεῖχἐ σφι δεινὸν χύλον, οἶα ἀρξάντων ἀδικίης προτέρων τῶν Ἐρετριέων ἐπεί τε δὲ εἶδὲ σφεας ἀπαχθέντας παρ᾽ ἑωντὸν, καὶ ὑποχειρίους ἑωυτῷ ἐύντας, ἐποίησε κακὸν ἄλλο οὐδὲν, ἀλλά σφεας τῆς Κισσίης χώρης κατοίκισε ἐν σταθμῷ⁴⁰ ἑωντοῦ, τῷ

armatis, Persæ rati ingentem esse numerum, et alio milite apud Marathona pugnatum, alium pro muris suis opponi, circumactis extemplo navibus, Asiam repetierunt, Frontin. Str. iv. 7, 43. L. 40. 'Ηρακληΐου] c. 108. understand τεμένεος. L.

41. Κυνοσάργεϊ] so called from a "White or Swift Dog," which appeared and stole part of a sacrifice to Hercules. It was celebrated for the Gymnasium, where the Cynics established their school. L.

42. ὑπεραιωρηθέντες] μετεωρισθέντες ὑπέρ. GL.

43. ἀνακωχεύσαντες] ἀναχωρήσαντες. GL.

44. κατὰ] about. M. G. G. 581. b. 45. ἐ. καὶ τ. ἄνδρας] This number was afterwards immensely exaggerated, as in the distich, 'Ελλήνων προμαχοῦντες 'Αθηναῖοι Μαραθώνι ἔκτειναν Μήδων ἐννέα μυρίαδας. W. cecidit et Hippius, tyrannus Atheniensis, auctor et concitor ejus belli, dis patriæ ultoribus pænas repetentibus, Justin, ii. 9. nefurius Hippius, Pisistrati filius, qui in Marathonia pugna cecidit, arma contra patriam ferens, Cicero, to Att. ix, 10. L. In the following anecdote the writer appears to have forgotten that Callimachus was among the slain: Καλλίμαχος, δ πολέμαρχος, λέγεται

εὐξασθαι τῆ ᾿Αρτέμιδι τοσαύτας βοῦς θῦσαι, ὅσους ἀν φονεύση βαρβάρους ἐν Μαραβῶνι ἐκειδη δὲ πολλοὶ ἔφονεύθησαν, μὴ δυνάμενος τοσαύτας βοῦς θῦσαι, ἔθυσε χιμαίρας, Scholiast on Alist. Εq. 658. εὐξάμενοι τῆ ᾿Αρτέμιδι, ὁπόσους ἀν κατακάνοιεν τῶν πολεμίων, τοσαῦτας χιμαίρας καταθύσευ τῆ θεφ, ἐπεὶ οὐκ είχον ἰκανὰς εὐρείν, ἔδοξεν αὐτοῖς κατ᾽ ἐνιαυτὸν πεντακοσίας θύειν· καὶ ἔτι καὶ νῦν ἀποθύουσιν, Χεπορhon, Απ. iii. 2, 7. Agathias, ii. p. 46. HUT.

46. έ. ἐ. καὶ δύο] "The small proportion of the Athenian slain perhaps appears least consistent with the other circumstances. Yet it is countenanced by authentic accounts of various battles in different ages, and particularly by those in our own history, of Crecy, Poitiers, and, above all, of Agincourt. When indeed the whole front of the soldier was covered with defensive armour, slaughter seldom could be great, but among broken troops, or in pursuit," Mitford, vii. 4. TR.

47. ἀνδραποδισμένους] Of 780 prisoners, 400 only reached Susa alive. including 10 women; Philostratus, L, of Ap. i. 24. L.

48. σταθμφ] At the σταθμοl were royal post-houses, where the king lodged on his journeys. L.

οὖνομά ἐστι ᾿Αρδέρικκα, ⁴9 ἀπὸ μὲν Σούσων δέκα καὶ διηκοσίους σταδίους ἀπέχοντι. ἐνθαῦτα τοὺς Ἐρετριέας κατοίκισε βασιλεὺς Δαρεῖος οἷ καὶ μέχρι ἐμέο εἶχον τὴν χώρην ταύτην, φυλάσσοντες τὴν ἀρχαίην γλῶσσαν. τὰ μὲν δὴ περὶ Ἐρετριέας ἔσχε οὕτω.

CXX. Λακεδαιμονίων δὲ ἦκον ἐς τὰς ᾿Αθήνας δισχίλιοι μετὰ τὴν πανσέληνον, ἔχοντες σπουδὴν πολλὴν καταλαβεῖν, ⁵⁰ οὔτω ὤστε τριταῖοι ἐκ Σπάρτης ἐγένοντο ἐν τῆ ᾿Αττικῆ. ὕστεροι ⁵¹ δὲ ἀπικόμενοι τῆς συμβολῆς, ἱμείροντο ὅμως θεήσασθαι τοὺς Μήδους ἐλθόντες δὲ ἐς τὸν Μαραθῶνα, ἐθεήσαντο. μετὰ δὲ, αἰνέοντες ᾿Αθηναίους καὶ τὸ ἔργον αὐτῶν, ἀπαλλάσσοντο ὀπίσω.

CXXXII. Μετὰ δὲ τὸ ἐν Μαραθῶνι τρῶμα ⁵² γενόμενον, Μιλτιάδης, καὶ πρότερον εὐδοκιμέων παρὰ ᾿Αθηναίοισι, τότε μᾶλλον αὔξετο. αἰτήσας δὲ νέας ἐβδομήκοντα καὶ στρατιήν τε καὶ χρήματα τοὺς ᾿Αθηναίους, οὐ φράσας σφι, ἐπ' ἢν ἐπιστρατεύσεται χώρην, ἀλλὰ φὰς " αὐτοὺς καταπλουτιεῖν, ⁵³ ἢν οἱ ἔπωνται ἐπὶ γὰρ χώρην τοιαύτην δή τινα ἄξειν, ὅθεν χρυσὸν εὐπετέως ἄφθονον οἴσονται" λέγων τοιαῦτα, αἴτεε τὰς νέας. ᾿Αθηναῖοι δὲ, τούτοισι ἐπαρθέντες, παρέδοσαν.

CXXXIII. Παραλαβών δὲ ὁ Μιλιτιάδης τὴν στρατιὴν, ἔπλεε ἐπὶ Πάρον, πρόφασιν ἔχων, ὡς οἱ Πάριοι ὑπῆρξαν πρότεροι στρατευόμενοι τριήρεϊ ἐς Μαραθῶνα ἄμα τῷ Πέρση. τοῦτο μὲν δὴ πρόσχημα ⁵⁴ λόγου ἢν ἀτάρ τινα καὶ ἔγκοτον εἶχε τοῖσι Παρίοισι διὰ Λυσαγόρεα τὸν Τισίεω, ἐόντα γένος Πάριον, διαβαλόντα μιν πρὸς Ὑδάρνεα τὸν Πέρσην. ἀπικόμενος δὲ, ἐς τὴν ἔπλεε, ὁ Μιλτιάδης τῆ στρατιῆ, ἐπολιόρκεε Παρίους, κατειλημένους ⁵⁵ ἐντὸς τείχεος καὶ, ἐσπέμπων κήρυκα, αἴτεε ἐκατὸν τάλαντα, φὰς, " ἢν μἡ οἱ δῶσι, οὐκ ἀπαναστήσειν ⁵⁶ τὴν στρατιὴν, πρὶν ἢ ἐξέλη σφέας." οἱ δὲ Πάριοι,

^{49. &#}x27;Αρδέρικκα] half-way between Susa and Babylon. The Eretrians were still there at the commencement of the Christian era; Philostratus, i. 24. 36. L.

 ^{24. 36.} L.
 50. καταλαβεῖν] viz. τοὺς Πέρσας.

^{51.} δστεροι] τῆ δστεραία τῆς μάχης,

Plato, Men. p. 240. c. W. 52. τρῶμα] i. 18. v. 121. ix. 90. ST. Understand Πέρσησι. S.

^{53.} καταπλουτιείν] p. 258. n. 97.

^{54.} πρόσχημα] αΰτη μέν νυν αἰτίη π. τοῦ λόγου ἐγίνετο, iv. 167. ST.

^{55.} κατειλημένους] Πάρον καθεζόμενος ἐπολιόρκει πολύν χρόνον, τῆς θαλάττης εἴργων, Ephorus; urbem operibus clausit, omnique commeatu pritacit, Nepos, i. 7. V.

^{56.} οὐκ ἀπαναστήσειν] that he would not draw off. This sense in the active is rare, but occurs, Thucydides, ii. 70. Appian, i. 45. Dionysius, A. R. 318, 47. BLO.

ὕκως μέν τι δώσουσι Μιλτιάλη ἀργύριον, οὐδὲν 57 διενοεῦντο. 58 οἱ δὲ, ὅκως διαφυλάξουσι τὴν πόλιν, τοῦτο ἐμηχανῶντο ἄλλα τε ἐπιφραἐόμενοι, καὶ τῆ μάλιστα ἔσκε 59 ἐκάστοτε ἐπίμαχον 60 τοῦ τείχεος, 61 τοῦτο ἄμα νυκτὶ ἐξήρετο διπλήσιον τοῦ ἀρχαίου.

CXXXIV. Ές μὲν δή τοσοῦτο τοῦ λόγου οἱ πάντες "Ελληνες λέγουσι, τὸ ἐνθεῦτεν δὲ αὐτοὶ ⁶² Πάριοι γενέσθαι ὧδε λέγουσι' Μιλτιάδη ἀπορέοντι ἐλθεῖν ἐς λόγους αἰχμάλωτον γυναῖκα, ἐοῦσαν μὲν Παρίην γένος, οὕνομα δέ οἱ εἶναι Τιμοῦν' εἶναι δὲ ὑπο≧άκορον⁶³ τῶν χθονίων θεῶν. ⁶³ ταύτην, ἐλθοῦσαν ἐς ὄψιν Μιλτιάδεω, συμβουλεῦσαί οἱ, εἰ περὶ πολλοῦ ποιέεται Πάρον ἐλεῖν, τὰ ᾶν αὐτὴ ὑποθῆται, ταῦτα ποιέειν. μετὰ δὲ, τὴν μὲν ὑποθέσθαι' τὸν δὲ, ἀπικόμενον ἐπὶ τὸν κολωνὸν τὸν πρὸ τῆς πόλιος ἐόντα, τὸ ἔρκος ⁶⁵ θεσμοφόρου Δήμητρος ὑπερθορέειν, οὺ δυνάμενον τὰς θύρας ἀνοῖξαι' ὑπερθορόντα δὲ, ἰέναι ἐπὶ τὸ μέγαρον, ⁶⁶ ὅ τι δὴ ποιήσοντα ἐντὸς, εἴτε κινήσοντά τι τῶν ἀκινήτων, ⁶⁷ εἴτε ὅ τι δή ποτε ⁶³ πρήξοντα' πρὸς τῆσι θύρησί τε γενέσθαι, καὶ πρόκα ⁶⁹ τε φρίκης αὐτὸν ὑπελθούσης, ^{τὸ} ὁπίσω τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἵεσθαι' καταθρώσκοντα δὲ τὴν αἰμασιὴν, τὸν μηρὸν σπασθῆναι' οἱ δὲ αὐτὸν τὸ γόνυ προσπταῖσαι λέγουσι.

CXXXV. Μιλτιάδης μέν νυν, φλαύρως έχων, ⁷¹ ἀπέπλεε ὀπίσω, οὔτε χρήματα 'Αθηναίοισι ἄγων, οὔτε Πάρον προσκτησάμενος, ἀλλὰ πολιορκήσας τε εξ καὶ εἴκοσι ἡμέρας, καὶ δηϊώσας τὴν νῆσον. Πά-

57. oùdèv] for où. M.

58. δκωι—διενοεῦντο] δ. followed by a verb with a conjunction, instead of an infinitive mood. M. G. G. 531. obs. 2.

59. ἔσκε] for ἢν. M. G. G. 212.

obs.

60. ἐπίμαχον] ή φοντο μάλιστα αὐτοὺς προσκομιεῖν τὴν μηχανὴν, καὶ ἡν ἐπιμαχώτατον, (understand τὸ τείχισμα,) πύργον ξύλινον ἀντέστησαν, iv. 115. V.

61. τοῦ τείχεος] Before these words, may be understood τι, οι μέρος, S. οι χωρίον, as τῆ ἦν ἐπίμαχον τὸ χ. τῆς

ακροπόλιος, i. 84: IV.

62. αὐτοί] μοῦνοι. L. SCH. on B.

177.

63. ὑποζάκορον] a priestess, who was probably subordinate to the νεώκορος. L.

64. θεων] Ceres and Proserpine.

U

65. ἔρκος] περίβολον, Plato, t. iii. p. 116. c. π. θεῶν ἰερὸν τῶν μεγάλων, Pausanias, viii. p. 664. ἐντεῦθεν ἐς τὸν ἱ. π. τῆς δεσποίνης ἐστὶν εἴσοδος, p. 675. V. The same as αἰμασιὴν below. ST. p. 240. p. 4.

66. μέγαρον] sanctuary. ST. p. 20.

n. 82.

67. τῶν ἀκινήτων] τούτων, ἃ οὐκ δσιόν ἐστι κινέειν. ST.

63. δ τιδή ποτε] δ τι αν είη. Μ. G. G. 483.

69. πρόκα] p. 67. n. 7.

70. ὑπελθούσης] Sophocles, E. 1118.

71. φλαύρως ἔχων] being in a pitiable state, iii. 129. 130. Thucydides, i. 126. BLO. p. 288. n. 92.

ριοι δὲ, πυθόμενοι, ὡς ἡ ὑπο Ζάκορος τῶν θεῶν Τιμὼ Μιλτιάδη κατηγήσατο, βουλόμενοί μιν ἀντὶ τούτων τιμωρήσασθαι, θεοπρόπους πέμπουσι ἐς Δελφοὺς, ὡς σφεας ἡσυχίη τῆς πολιορκίης ἔσχε. το ἔπεμπον δὲ ἐπειρησομένους, " εἰ καταχρήσονται τὴν ὑπο Ζάκορον τῶν θεῶν, ὡς ἐξηγησαμένην τοῖσι ἐχθροῖσι τῆς πατρίδος ἄλωσιν, καὶ τὰ ἐς ἔρσενα γόνον ἄρρητα ἰρὰ ἐκφήνασαν Μιλτιάδη." ἡ δὲ Πυθίη οὐκ ἔα, φᾶσα, " οὐ Τιμοῦν εἶναι τὴν αἰτίην τούτων ἀλλὰ, το δεῖν γὰρ Μιλτιάδεα τελευτᾶν μὴ εὖ, φανῆναί οἱ τῶν κακῶν κατηγεμόνα." Παρίοισι μὲν δὴ ταῦτα ἡ Πυθίη ἔχρησε.

CXXXVI. 'Αθηναῖοι δὲ ἐκ Πάρου Μιλτιάδεα ἀπονοστήσαντα ἔσχον ἐν στόμασι, ⁷⁴ οι τε ἄλλοι, καὶ μάλιστα Ξάνθιππος ὁ 'Αρίφρονος. δς, θανάτου ⁷⁵ ὑπαγαγὼν ⁷⁶ ὑπὸ τὸν δῆμον Μιλτιάδεα, ἐδίωκε τῆς 'Αθηναίων ἀπάτης εἴνεκεν. ⁷⁷ Μιλτιάδης δὲ, αὐτὸς μὲν παρεὼν, οὐκ ἀπελογέετο ἢν γὰρ ἀδύνατος. ⁷⁸ ὥστε σηπομένου τοῦ μηροῦ προκειμένου δὲ αὐτοῦ ἐν κλίνη, ὑπεραπολογέοντο οἱ φίλοι, τῆς μάχης τε τῆς ἐν Μαραθῶνι γενομένης πολλὰ ἐπιμεμνημένοι, καὶ τὴν Λήμνου αϊρεσιν. ⁷⁹ ὡς ἐλὼν Λῆμνόν τε, καὶ τισάμενος τοὺς Πελασγοὺς, παρέδωκε 'Αθηναίοισι. προσγενομένου δὲ τοῦ δήμου αὐτῷ κατὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ θανάτου, ἔημιώσαντος δὲ κατὰ ⁸⁰ τὴν ἀδικίην πεντήκοντα ταλάντοισι, Μιλτιάδης μὲν μετὰ ταῦτα, σφακελίσαντός ⁸¹ τε τοῦ μηροῦ καὶ σαπέντος, τελευτῷ τὰ δὲ πεντήκοντα τάλαντα ἐξέτισε ὁ πάϊς ⁸² αὐτοῦ Κίμων.

 ήσυχίη—ἔσχε] This is one of the nouns, with which ἔχειν admits of a reciprocal construction; as ἡσυχίην ἔσχον, ii. 45. vii. 150. H. on Vig. v.
 150. T. on Vig. v.

73. άλλα] άλλ', ή κρίνασα θεός μή εδ τελευτήσαι του μέγαν Μιλτιάδην, αὐτή τοῦτο τὸ κακὸν ἔπεμψε, Libanius, t. i. p. 486. W.

74. ἐν στόμασι] p. 171. n. 17.
 75. θανάτου] The punishment is

75. $\theta a \nu a \tau o v$] The punishment is sometimes in the genitive, yet seldom any word except θ . M. G. G. 347. obs. 3.

76. ὑπαγαγὼν] followed by ὑπὸ occurs vi. 72. ST. 82. 104. W.

77. ἀπάτης είνεκεν] The genitive of the crime is often accompanied by some other word, on which it depends.

M. G. G. 347. obs. 1.

78. ἀδύνατος] α cripple; δ πεπηρωμένος το σώμα, Suidas and Harpocration; ἀδύνατος τοῖς ποσὶν, Acts, xiv. 8. ἀνάπηρος. SCHL.

79. της μάχης—και την—αίρεσιν] As ἐπιμεμνημένοι governs either a genitive or accusative, Herodotus here affords an instance of anacoluthia, in his sudden transition from one construction to the other. S.

80. κατὰ] according to, in proportion to. S. pecunia multatus est, eaque lis quinquaginta talentis æstimata est, quantus in classem sumtus factus erat, Nepos, i.7.

81. σφακελίσαντος] p. 141. n. 43. 82. πάϊς] Μ. G. G. 27. vii, 5.

EXAMINATION QUESTIONS.

BOOK L.

1. What is γένωμαι with οὐ μη equivalent to?

2. To whom was the term βάρβαροι applied?

3. What is the force of καὶ δη καὶ?

4. How do the words $\eta \delta \epsilon$, $\epsilon \xi$, $\epsilon \nu$, ηs , $o\iota$, $\eta \nu$, ωs , $o\upsilon$, &c. differ in signification according to their accents or breathings?

5. How do the words νυν, έπι, μετα, &c. differ according to

their accents?

- 6. Give instances of the figures antithesis, paragoge, dialysis, or diæresis, syncope, antimeria, polysyndeton, parenthesis, crasis, periphrasis, synalæphe, ecthlipsis, &c. and explain them.
 - 7. Explain the terms πρύμνη, πρώρη, μέση νηῦς, and κοίλη.

8. What is the difference between allow and of allow?

9. Why is πρῶτος circumflexed? and δεύτερος a proparoxytone? p. 18. n. 52.

10. Explain the difference between ravs μακρή and στρογγύ-

λη.

11. Give the dates of—the foundation of the kingdom of Argos, the abduction of Europa, the Argonautic expedition, and the elopement of Helen.

12. Give the modern names of Halicarnassus, Tyre, Crete,

&c.

13. What is the difference between ἀπίκατο and ἀπικέατο?

14. What is the signification of δ K $\delta\lambda\chi\sigma$ 5, &c.? 15. Why were heralds considered sacred?

16. Explain the construction of a noun or pronoun before an infinitive. p. 7. n. 86.

17. How many years does Herodotus reckon to a generation?

18. Give the etymology of the words — Alexander, Priam, Artemis, Phrygia, Mysia, &c.

19. State the difference between ἐπίστασθαι and είδέναι.

p. 75. n. 100.

20. Explain the principle upon which an accusative case, instead of a dative, often follows the infinitive mood.

- 21. What may be observed with respect to the quantity of the first syllable in the words 'Aoía, 'Aois, and Asia in Latin?
- 22. For what cases may infinitives be used (1) with and (2) without an article?
- 23. What is the principle of the construction, when a sentence is said to be the nominative case to a verb?
 - 24. In what class of adjectives is enallage of number most

frequently met with?

25. How are infinitives in $\theta a \iota$ accented? and participles in $\epsilon \iota s$, $o \iota s$, and ωs ?

26. What is a favorite pleonasm with our author?

27. When does έπὶ signify in the time?

28. What are the exceptions to the general rule that 'the

last syllable of proparoxytones is short '?

- 29. What were the seven Christian Churches, the seven wonders of the world, (p. 12. n. 65. and p. 39. n. 84.) and the names of the seven wise men of Greece?
- 30. What was the length of στάδιον, οργυιά, πλέθρον, πῆχυς, παλαιστή, όδὸς ἡμερεσία, παρασάγγης, and σχοῖνος?

31. What was the measure called ἄρουρα?

32. What were a day's sail, and a night's sail?

33. To what magistracy in the Roman republic was the office of αἰσυμνήτης at Mytilene similar?

34. How may the use of the comparative degree for the po-

sitive be accounted for?

- 35. What was the nature of the changes made by Solon in the Athenian constitution?
- 36. When is the subjunctive, and when is the optative, to be used after "iva μή?
- 37. What is the difference of the phrases θετναι νόμον and θέσθαι νόμον?
- 38. What change is made in the signification of olos by the addition of $\tau \epsilon$?
- 39. What neuter pronouns are used by Greek historians in reference to facts or words preceding, and to facts or words following? p. 17. n. 38.

40. When the clause of a sentence, which assigns the reason for the leading proposition in that sentence, stands first and has the conjunction $\gamma \dot{a} \rho$, — what is $\gamma \dot{a} \rho$ equivalent to? what does Longinus consider such construction to be instances of? what is another way of solving the difficulty?

41. With what verb does elvat sometimes allow an interchange

of signification?

42. What prepositions may be used, and with what cases, in lieu of the genitive absolute?

43. What are the various significations of the phrase λόγον

διδόναι?

44. Give instances of verbs, resolvable into a noun with the substantive verb, and governing a genitive case. p. 20. n. 78. p. 32. n. 9. p. 82. n. 74.

45. Explain the differences of θάλαμος, ἀνδρεών, θησαυρός,

(p. 17. n. 35.) οικημα, μέγαρον, and παστάς.

46. Describe the ceremonies used in expiation of murder.

47. Give instances of the way in which the Latins changed the Greek aspirate.

48. What does the Ionic form coror denote?

49. What is the force of a refusal conveyed by the aorist optative with $o\dot{\nu}\kappa \, \ddot{a}\nu$?

50. What preposition in composition signifies 'after'?

51. When is άχαρι a paroxytone, and when a proparoxytone?

52. Who were the parochi? and why so called?

53. What peculiar sense has expected? and what words in the tragedians have the same meaning?

54. What is a very general way in which the force of aorist

participles may be expressed? p. 26. n. 34.

55. Why does καταδικάζειν, 'to condemn,' have a genitive of the person and an accusative of the crime or its punishment?

56. What words is ἡγεμονίη synonymous with?

57. Explain the differences of μαντήμον, θέσπισμα, θεοπρόπιον, λόγιον, χρησμός, χρηστήριον, and τὸ χρησθέν?

58. What is the difference between εί ἐπιχειρέη, εί ἐπιχειρέοι,

and εί ἐπιχειρέοι ἄν? p. 29. n. 66. and n. 71.

50. Repeat the words of the oracle delivered to Crossus, as Aristotle gives them, and their translation in Cicero.

60. How do the Latins express the distributive force of κατά?

- Explain the terms προμαντηΐη, ἀτελείη, and προεδρίη.
 What is shown, when an address begins with ἀλλά?
- 63. What intensitive words are added to adjectives in the superlative degree?

64. What were the tribes of Attica (1) under Cecrops, and (2) under Cranaus?

65. What is $\tau \tilde{\varphi} \lambda \delta \gamma \varphi$, when used adverbially, opposed to? and what other words are opposed to each other in a similar

manner?

66. Supposing the attempt on the life of Pisistratus not to have been real, what instances can be given of similar artifices, from the historians or poets?

67. What is, generally speaking, the sense of δηθεν with ώs

and a participle?

68. What Greek cities were built at a short distance from the shore, and connected with their sea-ports by long walls?

69. Mention some of the compounds ending in popos, and

give the reason for their accentuation.

70. What substantives and verbs, compounded with κατα, have a reference to the restoration of exiles to their country?

71. What was the number of the Attic boroughs?

- 72. What was Phya originally? and whom is she said to have married?
- 73. What two other expressions would be equivalent to γνώμην νικήσαντος?

74. What is the quantity of the in Swrivas?

75. By what step is it natural for a member of an oligarchy to arrive at the rank of tyrant?

76. Who resided in the city of Athens, and who in the Piræus,

chiefly?

77. In what way was Timotheus painted?
78. What were the meals of the ancients?

79. What Homeric licence does Herodotus not scruple to employ?

80. Wherein did the ancient and the modern use of dice

differ?

81. Give the significations of ἐπιτρέπειν, in the several voices, and of ἐπιτροπεύειν.

82. What legislators professed to be indebted to supernatural

communications for assistance?

83. What was the constitution of the Spartan $\lambda \delta \chi$ os according to Thucydides?

84. Explain the political terms τριηκάς, συσσίτιον, ἔφορος, γέροντες.

85. What does ζώδια denote?

86. Give instances of κατά with the accusative being used adverbially. p. 44. n. 45.

87. What anomaly is observable as to μεμφθείς, and έρασθείς?

p. 58. n. 98.

88. What twofold construction does πειρασθαι admit of?

89. Give Plato's explanation of the word έλπίς.

90. What instance can be given analogous to the poetical use of φύλακος for φύλαξ?

91. What reason does Polybius give for the apparent paradox, that 'the strongest cities are most easily captured'?

92. In what sense does Cicero use infans, p. 50. n. 4.? and

with what word in Herodotus is it synonymous?

93. What family connexion existed between Crossus and

Cyrus?

94. Give the etymologies of άμφορεὺς, κυτέη, and άκροθίνια.

95. Give instances of that which the preposition $\epsilon \kappa$ is especially used to denote. What other preposition has the same force?

96. What is έχεω with an adverb almost always equivalent to? p. 52. n. 33. p. 240. n. 90.

97. What is the import of the phrase ayeir και φέρειν?

98. What is the difference of the verbs ἀφιστάναι and ἐπανιστάναι?

99. Give instances of ἀνὴρ, and synonymous words, being used pleonastically.

100. How is the former η in $\epsilon \pi \alpha \nu \eta \lambda \delta \gamma \eta \sigma \epsilon$ to be accounted for?

101. When $\pi \epsilon \pi \rho \omega \mu \acute{e} r \eta$ stands alone, how is the ellipsis to be supplied?

102. How did the Greeks reckon generations? and why might Crossus have been deceived in the Pythian oracle?

103. What were the five generations, which the oracle meant?

104. When did writers use the form of expression $\epsilon \bar{l}\pi\epsilon \tau \dot{\alpha}$

105. What idea is often conveyed by $b\pi\delta$, with a dative instead of a genitive, after a passive verb?

106. What cause led to the original institution of monar-

chies?

107. In what sense is the nenter participle in the singular,

with an article, frequently put?

108. What is the usual sense of $\kappa \alpha \tau \eta \kappa oos$? and how does Herodotus use the word? What would the proper noun have been? and what metaphorical expression does Apuleius employ for the same?

109. What similar metaphors may be adduced? p. 68. n. 29.

110. What are the scriptural names of Labynetus and Phraortes?

111. How would $\xi \chi \omega \nu$, especially in the Greek historians, be often expressed according to the English idiom?

112. What is synonymous with εὖ ήκοντες?

113. Who were the first people in Asia, according to our author, that were formed into 'companies, &c.'? Is his statement correct?

114. Is there any construction in Homer similar to the use of ô δè by Herodotus? Does the Attic dialect admit of the

same construction?

115. When did orientals use $\delta \delta \epsilon$ in speaking of themselves? In what class of writers is the expression most frequent?

116. What is implied by the use of the present tense for the

future? p. 77. n. 21.

117. What is the simplest way, in almost all cases, of supplying the ellipsis, where $\tau \hat{\eta} \nu$ occurs governed by a verb or participle?

11-8. What stories resemble in some respects the exposure of

the infant Cyrus?

119. Are there any passages in Herodotus which form portions of dactylic hexameters? p. 123. n. 72.

120. What was considered by the ancients as essential to

beauty? p. 118. n. 6.

- 121. Explain the words hendiadys, apodosis, protasis. 122. What force has πρὸ in πρόδουλος and πρόβοσκος?
- 123. Give the primary and the secondary sense of \(\beta a \sigma a \sigma i \)
- 124. What instances in Latin can you give analogous to the changes made in the sense of χρᾶσθαι by composition with κατὰ or διά?

125. What is the moral to the fable of 'the Lark and her

young'?

126. What force has ἔφη λέγων?

127. Give instances of a general meaning which is attached to verbal nouns in 700v.

128. What instance is recorded of an atrocity similar to that

practised by Astyages towards Harpagus?

129. What is the signification of the phrase έντὸς έωυτου γί-

νεσθαι?

130. Is there any similar instance, in English history, to the composure with which Harpagus witnessed the proofs of his son's atrocious murder?

131. Relate the anecdote of Prexaspes referred to in p. 73.

n. 77.

132. Mention an instance in which a prediction had reference to a mere trifle,

133. What phrases are equivalent to is anderes inxera!

134. Give the verbs compounded with $\pi\epsilon\rho i$, which are applicable to sovereignty or command devolving on any one. What is the metaphor? p. 81. n. 64.

135. What is the force of the preposition, in οὐ κατά Μιτρα-

δάτην?

136. When $\pi\rho \delta s$ is to mark with more precision the direction of an object, does it govern the same case, whether in or out of composition?

137. State a peculiar signification of τρέφεσθαι, when com-

pounded with eni, vnò, or ek.

138. What tense is to denote a person's 'attempting' or

' wishing' to do a thing?

139. In what manner did Histiæus convey secret intelligence to Aristogoras? And by what contrivance did Demaratus elude the vigilance of those who guarded the roads?

140. Why is ἀναπτύξας, and not ἀνοίξας, used to signify the

'opening' of a book?

141. From the quotations in p. 78. n. 29. what do you infer the meaning of κατακλίνας to be? Paraphrase its meaning in Greek.

142. Give the several steps by which ἐόργεε is formed from ἔρδω, according to Schweighæuser, or from ῥέζω, according to Æm. Portus.

143. Give the etymology of κερτομέειν.

144. Give the English of ξυγγόνου ὑβρίσματα; and state what the genitive here denotes.

145. What participles are always put in the nominative ab-

solute?

146. When verbs denote 'repenting,' what part of speech do they require to express the exciting cause?

147. Give the names of the Persian kings, from the founder

of their monarchy to Darius the second.

148. Among what writers were the first and second aorists, respectively, most in vogue?

149. Give some of the less usual significations of λόγος. p. 3.

n. 17.

150. To whom was Panionium dedicated? and how many cities combined to found it?

151. What color did the ancient 'purple' resemble? How

was it procured? and by whom was it chiefly worn?

152. Explain the two different kinds of ἀγορή; and say whether either of them was in use among the Persians.

153. Under what circumstances is elvat put absolutely, and Herod.

pleonastically, to limit and restrict propositions? and how may it then be rendered?

154. What tenses of $"\sigma\tau\eta\mu"$ and its compounds are transitive, and what tenses are neuter?

155. After what verbs is εί used, instead of ὅτι, to introduce the object?

156. Mention the ancient practice, recorded by Eustathius, which will account for the metaphor αναμάττειν αμαρτάδα.

157. What was the imposition of hands on the head of burnt-

offerings, and of the scape-goat, intended to signify?

- 158. When Xerxes reduced the revolted Babylonians, what orders did he issue, with a view to prevent future insurrections?
- 159. State the opinion of Aristotle with respect to the making the practice of music a part of the education of young men.

160. What sense of $\kappa \alpha \pi \eta \lambda os$ is the most proper? is there any signification of it which is more common?

161. What Latin preposition is used adverbially in the same

sense as moos?

162. Give instances of periphrasis formed by οιχεσθαι with a participle, and say how they are to be translated.

163. What is the etymology, and the formation, of the words

arwoal and arwiotos?

164. What is the original application of the name Βράγχιδαι? and how is it to be known when it is to be understood in its primary sense, and when in its secondary meaning?

165. In what sacred precincts were birds allowed to take shelter without molestation, besides those of Apollo Didy-

mæus?

166. What celebrated persons were natives of Lesbos?

167. How does the quantity of the i in Xios vary? Does the variation extend to the Latin language?

168. What is a local signification of πόλις, and of ἄστυ?

How did Herodotus express the former?

169. Where were temples of Minerva very frequently erected?

and what epithet had that goddess in consequence?

- 170. What are οὐλαί? what does Homer call them? What did the Romans use instead? and by what name did they call it?
 - 171. What is the difference between πάντα and τα πάντα,

used adverbially? p. 142. n. 45.

172. Does Robertson mention any ancient custom in Germany, which may illustrate the demand of Harpagus upon the Phocæans, ' οἴκημα εν κατιρῶσαι'?

173. Upon what principles of policy could the Phoceans refuse compliance with a demand so very moderate? p. 22. n. 88.

174. What other meaning may ἀναστήσασθαι have, besides 'founded'?

175. What great maritime city did the Phocæans found! With what people are they often confounded?

176. What is the original meaning of μύδρος? Why does

177. Give Latin words where the enclitic conjunction loses its copulative sense.

178. Does ἐπεί τε occur in Attic writers, in the same sense in which Herodotus so often uses it? What particle is combined with ἐπεὶ by Xenophou, Demosthenes, and other Attics?

179. Explain the phrase Καδμείη νίκη; and give instances of

such victories.

180. Explain the terms εμβολος, and κύρτη.

181. Give the etymologies of Carthage, Rhegium, Velia, Posidonia, the Tigris, and the Euphrates.

182. For what does Virgil celebrate Pæstum?

183. What signification does Schweighæuser assign to $\ell\pi \lambda$ with a genitive?

184. What reputation for abilities did the inhabitants of Abdera generally bear? What province of Greece was noted in like manner? p. 225. n. 51.

185. What Latin and Greek distributives in the singular are

joined with verbs, &c. in the plural? p. 156. n. 65.

186. Did the ancients entertain a correct opinion as to the

magnitude of Sardinia? p. 241. n. 3.

187. Of what sect was Thales the founder? From what here was he descended? Give the different forms of the genitive of $\Theta d\lambda \eta s$.

188. What tense has an inceptive force? and what tense has a contemporary signification? Explain what you understand by the words inceptive and contemporary.

189. When trimeters and hexameters, simply, are mentioned, what description of verses is meant? What verse was called

senarius, and why?

190. Upon what grounds did the council of Castille reject the proposal, which was made by some Dutch projectors, of opening a navigable communication between Madrid and Lisbon?

191. What dreadful examples are recorded in history of the phrensy to which besieged citizens have been driven by desperation?

192. State the several cases in which ἄνω and κάτω, or ἀνὰ and κατὰ, are opposed to each other.

193. What account does Quintus Curtius give of the area of Babylon?

194. Could Cyrus have had any rational object in dividing,

as he did, the river Gyndes?

195. Paraphrase µerels in the words of Horace.

196. For how long a time was Babylon victualled, according to Xenophon?

197. Give phrases which are equivalent to σὸν τῷ ἀχρητῷ τοῦ στρατοῦ. What is opposed to it?

198. What is ar with a participle equivalent to?

199. What participles, after πύλαι, would have the same sense as ἔγουσαι?

200. How is the circumflex on ηγον, ηλθον, είγον, &c. to be

accounted for ?

- 201. In what book of scripture is the capture of Babylon described? and in what particulars does this account coincide with the narrative of Herodotus?
 - 202. By whom was Babylon captured the second time?

203. What is remarkable as to the construction of ἀνατολή and δυσμή? What is their etymological signification?

204. By what prophet was Cyrus foretold by name? and

how many years before his birth?

- 205. Give instances of the optative in a potential significa-
- 206. What is the force of $\delta \nu \kappa \tilde{\delta} \nu$, in Herodotus, before the second person of the future ?

207. Explain the metaphor in συνεξέπιπτον.

- . 208. What did the Greek proverb assert that wisdom resulted from ?
- 209. What did the ancients denote by the word πρόβατα? Give instances of its bearing a limited, and of its bearing an extended, signification.

210. Before the Persian king set out on a foreign expedition,

what was it customary for him to do?

211. What are the five different constructions, which apei-

Beobar admits of?

212. In how many ways may the ellipsis in νεώτερα be supplied? What word is equivalent to it in Greek? and what in Latin? Mention several of the strong meanings which are attached to the word νεώτερα. p. 138. n. 6.

213. What nation met with the same fatal consequences, from the plunder of a well-provisioned Roman camp, as befell the

Massagetæ, who took possession of the camp of Cyrus?

214. To what is $\varphi o \rho \beta \hat{\eta}$ chiefly applied, and by whom? What are the Homeric words for 'food and drink' which are frequently opposed to each other?

215. What did Agesilaus put drunkenness on a par with !

216. To which of the deities was the term δεσπότης peculiarly applied?

217. What are the Ionic forms in affirmative and negative

asseverations? p. 142. n. 50.

218. When "va denotes situation, with what mood and what case is it constructed?

- 219. Explain the terms διαστῆναι, συμπεσεῖν, συνέχεσθαι, and συνεστάναι as applied to combatants. What part of the verb is συνεστάναι?
 - 220. What do you understand by the word 'oxymoron'?

221. How is the use of ἀπολωλεκώς, i. 45. and of ἀπώλεσας,

i. 124. to be accounted for?

222. Who, and what, was the Roman who experienced from the Parthians treatment not unlike that which Cyrus met with from the Massagetæ?

BOOK II.

1. In what tragedy do we read of orders being issued for public mourning on the death of a queen?

2. In what two senses does παραλαμβάνειν occur, ii. 1.?

3. Wherein does $\delta\eta\mu\delta\eta$ differ from $\delta\eta\mu\delta\eta$ what words is it analogous to in its formation and signification? By what authors is it used as synonymous with $\delta\eta\mu\delta\eta$?

4. Give the number of cities and towns in Egypt, at different periods, and according to different authorities. What is the

comparative magnitude of Egypt and France?

5. What did the Greek factory at Naucratis resemble?

6. Why is 'copper' so called?

BOOK III.

- 1. Why did Cyrus send to Egypt for an oculist?
- 2. What is ἐσθῆτί τε καὶ χρυσῷ an instance of?
- 3. In addressing a person by name, why was his father's name also added?
- 4. What construction is used after verbs signifying 'to perceive'? Give an imitation of this Greek idiom from a Latin poet.

- 5. How do caravans now convey their water across the deserts?
- 6. With what restriction must the following rule in Matthiae be received? "When a substantive and an adjective should be both in the same case, the Greeks, considering the substantive as a whole and the adjective as a part of it, put the former in the genitive case."

7. Why is it absurd to suppose that the Persian army was supplied from the Corys by conduit-pipes formed of hides?

And in what manner was it most probably supplied?

8. What city was looked upon as the key of Egypt?

9. From what nation was the barbarous custom adopted of tasting human blood to signify desperate resolution of purpose, and fidelity to accomplices or comrades?

10. What description of persons were employed to draw

water?

11. What is implied by the expression ἀπικέσθαι ές τι?

12. What was the opinion of the ancients with regard to a man's shedding tears?

13. Why should ἐσελθεῖν be followed by a dative?

14. Of how many years did an olympiad consist? and how can dates be reduced from olympiads to years before Christ?

15. Under the sway of what nations has Egypt successively

passed, since the death of Psammenitus?

16. What is πεεδ's generally opposed to? How are we to know when it signifies 'infantry' exclusively? p. 179. n. 42.

17. What was the other name of the Ichthyophagi? and

what was its signification?

18. What were looked upon as the reciprocal relations of cities and their colonies? What name did a city bear with reference to its colonies? Did any duties subsist on the side of either, towards the other party?

19. Mention the ornaments which were in use among the

Medes.

20. Give the etymology and signification of ἀλάβαστρον. Of what materials was it usually made? What epithet shows that it was not always so?

21. How many kinds of wine does Herodotus mention? Which of them is still the ordinary drink of Eastern nations?

- 22. What was the comparative length of the Persian bow and the Æthiopian bow? How does the disproportionate size of the arrows used with the latter prove that it was difficult to bend?
- 23. Give instances of phrases composed of ποιείσθαι, in the middle voice, and an accusative case.

24. What kind of tautology is frequently employed by many writers in order to strengthen expressions? What authors are more sparing in the use of it? p. 144. n. 64.

25. Convey by definition the full force of the word yrwor-

μαχέειν.

- 26. How does Seneca describe the gradations of famine in the fatal expedition against Æthiopia? Did Cambyses dread the famine itself?
- 27. What name is given to the ellipsis of κακῶs in the expression οῦτω ἔποηξε?

28. What fanciful comparison does Strabo make of Africa?

and for what reason?

- 29. What analogous metaphors are used in speaking of the Oases, and of camels?
- 30. By what casualties might the forces have perished, which

were sent against the Ammonians?

- 31. Who asserted, and who denied, the identity of Apis and Epaphus?
 - 32. How many in number were the marks on the sacred bull !
- 33. Who used to say, that "anger differed from madness only in its duration"?
- 34. By what participles do the Greeks express 'with impunity'?

35. What two significations has δικαιοῦν?

- 36. Between what cities did the Persian kings divide their residence?
- 37. Which of the Greek chieftains in the Trojan war is said to have been most addicted to wine?
- 38. How is the construction of $ij\delta\epsilon\sigma\theta\alpha\iota$ with an accusative to be accounted for?
- 39. In the phrases λέγειν ούδεν and λέγειν τι, as opposed to each other, what do these accusatives respectively signify?
- 40. Can a neuter adjective be predicated of a masculine or feminine noun? Can it in Latin?
 - 41. In Herodotus, what substantives should terminate in ein!
- 42. How do you account for the figure tmesis? and in what stage of the language was it most used?
 - 43. What meaning does χαίρων with a negative convey? and

by what figure?

- 44. Is any other instance known, besides that of Smerdis, in which strong personal resemblance has led to violent civil commotions?
- 45. What are the different constructions, in Latin, which a proper name admits of, when the word nomen is expressed?

46. What is the force of προ, in composition with έρέειν, εί-πεῖν, ἀγορεύειν, &ς.?

47. What secondary sense does ἀκούειν frequently receive?

48. After or $\mu \eta$, in what tense and mood ought a verb active to be put?

49. What is synonymous with the word 'euphemism'?

50. How are verbals in 70s and in 760s accented? Are there any exceptions?

51. Explain the difference between οὐδέ ποτε, and οὐδέ πώ

 $\pi or \epsilon$.

52. What is the list of common primitive adjectives in os, which are oxytones? Mention what terminations, and what significations, require adjectives, generally speaking, to be accented on the last syllable.

53. What is μύκης literally? and what other significations

has it?

54. What substantive is understood with the adjective $\kappa \alpha \iota - \rho i \eta$? and what does the adjective itself signify?

55. Mention instances, in which persons have been deceived

as to the place of their death.

56. What is, in many cases, the force of the present participle? and what tense does it resemble in such instances? p. 140. n. 23.

57. What accent should be given to άδελφεοκτοιος accordingly as it was applied to Cambyses, to Smerdis, to Polynices,

or to Eteocles?

58. What genitive absolute does Phavorinus say that the

Attics never use?

59. How is it that $oi\kappa e i \acute{o} \tau a \tau os$ becomes $oi\kappa \eta \ddot{u}\acute{o} \tau a \tau os$ in Ionic? What do you suppose gave rise to the rule, by which certain adjectives have \acute{o} , and others \acute{o} , in the antepenultimate of their comparatives and superlatives?

60. What substantive is sometimes understood after τέλος, (compare p. 165. n. 64.) as well as after the kindred verb τε-

λευτάν? p. 244. n. 35.

61. Has the middle voice its proper meaning in κατερείκεσθαι?

62. In the Septuagint and New Testament, what is often used instead of the middle voice?

63. Wherein did σφάκελος properly differ from γάγγραινα? what was the incipient stage, which led to these, called?

64. What is generally the force of verbs in $\delta\omega$?

65. Give the Scriptural names of Cambyses, Smerdis, and Atossa.

66. Explain the difference of φαίνεσθαι έχων and φαίνεσθαι έχειν.

67. What is $\frac{\partial \pi}{\partial x} = \frac{\partial \pi}{\partial x} = \frac{$

68. Paraphrase προσεταιρίσασθαι, and κατῆσθαι, p. 162. n. 24. in the words of Livy.

69. Of what province was Susa the capital?

70. How are primitive adjectives in vos accented?

71. Give an instance of hellenism in a Latin poet, in imitation of the idiom χαλεπὸς παρελθεῖν? Does our own language more resemble the Greek, or the Latin, in construction?

72. What authors have defended the expediency of false-hood in certain cases? Does there appear any inconsistency in placing such sophistry in the mouth of Darius?

73. By what part of speech, in what case, are φαίνεσθαι,

δείκνυσθαι, &c. followed?

74. What is the accent of adjectives in cos? and what are the exceptions?

75. Where were the royal palaces generally situated? and

why? p. 237. n. 62.

76. When re and sai refer to time, what are they equivalent to?

77. What verbs signify 'to shut' a door?

78. Give the etymology of άργος, πάλος, ολιγωρίη. p. 169. n. 2.

79. What are the Greek verbs which signify 'to keep' a festival?

80. What philological remark does Herodotus make on the Greek names of festivals?

81. How would other writers express the meaning, which Herodotus conveys by repeating $\lambda \epsilon_{\gamma \rho \nu \sigma i}$ followed by $\delta^{\nu} \tilde{\omega}_{\nu}$?

82. What simile does Euripides use in describing the oppression of a city by a despotic monarch? What facts are illustrative of this simile?

83. What mode of election does Socrates expose the absurdity of?

84. What peculiar significations are sometimes attached to ἀχρήτος and synonymous adjectives, as well in Latin as in Greek? and by what figure?

85. State the opinions of Socrates and of Fenelon as to the despotism of a mob; and the reply of Bishop Watson to

George III., to the same effect.

86. In what author does oixeros occur very frequently to signify 'befitting, appropriate'?

87. Is it genius, or conquest, which constitutes the true hap-

piness of a people? Give the reason. p. 157. n. 77.

88. Can you mention the names of several eminent men, who have expressed their disapprobation of democracy; and of others, who have declared in favor of monarchy?

89. In what peculiar sense are $\phi \iota \lambda \epsilon \epsilon \iota$ and $\epsilon \theta \epsilon \lambda \epsilon \iota$ often met with? p. 156. n. 64. And what tense would express the same meaning, if these verbs were omitted?

90. What may the metaphor συγκύψαντες be derived from?

91. To what description of government does Polybius give the preference? Give examples of such a form of government.

92. By what particle may $\epsilon \pi$ $\tilde{\psi}$ $\tau \epsilon$ be expressed, when it signifies 'on condition that'?

93. What nation used to draw presages from the neighing and snorting of horses?

94. How old was Darius when he ascended the throne?

95. What unsuccessful attempts have been made to enslave the Arabians?

96. What is the sense of ὑποτύπτειν?

97. Explain the etymology of $\kappa\rho\eta\tau\dot{\eta}\rho$; and the difference of $\kappa\rho\eta\tau\dot{\eta}\rho$, $\kappa\dot{\nu}a\theta\sigma$, $\phi\iota\dot{\alpha}\lambda\eta$, and $\ddot{\epsilon}\kappa\pi\omega\mu\alpha$.

98. What is the Latin for φῦμα?

99. Explain the difference between φέρειν αισχύνην and φέρειν ές αισχύνην.

100. What verbs have a contrary sense to ἀπαμβλύνεσθαι?

- 101. In what estimation were Greek slaves held by the ancients?
- 102. Where ès αὐτοὺs is used in reference to Ἑλλάδοs which has preceded, what is the figure called? and why? p. 189. n. 51.
- 103. Why may not πολλαπλάσια be written, in Ionic, πολλαπλήσια?

104. Explain the signification of γαῦλος.

105. What does the genitive represent in the words ρηστώνη ή Δημοκήδεος? p. 164. n. 53.

106. What is ων equivalent to, in οὐκ ὧν ἔπειθον?

- 107. How many prizes did Milo obtain? By what death did he die?
 - 108. Who were employed as σιτοποιοί? p. 152. n. 31.

109. Give the etymology of omen.

- 110. Give the meaning of ἀγαθοεργίαι; and mention instances of them.
- 111. Why is the expression ἐξέπλωσας τῶν φρενῶν somewhat misplaced in the mouth of Darius? How then do you account for our author's using it?

112. Explain the manner in which the gates of a town were constructed; and the use of the βαλανάγρα.

113. What is the Ionic form of πάνυ?

BOOK IV.

- 1. What part of the verb in Latin does a Greek participle frequently stand for?
- 2. In expressing what cardinal numbers, is circumlocution most frequently used?
 - 3. Why was Chalcedon called 'the City of the Blind'?
 - 4. Why is Byzantium now called Istambol?
- 5. Give the etymology of Dionysus, and of names of places ending in $\beta \rho i \eta$. p. 179. n. 41.
 - 6. Explain the terms σχεδίη, τόξευμα, p. 193. n. 87. κέλευσμα.
 - 7. What is the import of the phrase πᾶσι δέκα?
- 8. Explain the metaphors $a\dot{\nu}\chi\dot{\gamma}\nu$, $\sigma\tau\dot{\sigma}\mu\alpha\tau\alpha$, and $\kappa\dot{\epsilon}\rho\alpha\tau\alpha$ in speaking of a river : $a\dot{\nu}\chi\dot{\gamma}\nu$ in speaking of the Bosporus.
 - 9. How are proper names in nooos accented?
- 10. Among whom was the computation of time by knots in use? In what way did the Romans mark the lapse of years?
 - 11. What genitive is often added pleonastically to the pro-
- noun possessive? p. 189. n. 44.
- 12. What was the *proper* name of the Androphagi and the Melanchlæni? From whom are the Russians probably descended?
 - 13. When is ἄρχειν constructed with participles?
- 14. Why is it highly improbable that Darius ever reached the Don?
- 15. What reason may be assigned, in many places, for negative verbs being followed by a negative particle?
- 16. What strong natural defence did the country of the Agathyrsi possess?
 - 17. Why is δαιμόνιε followed by a genitive case?
- 18. Express κλαίειν λέγω in the words of Horace. How did the Attics soften the expression?
 - 19. What cavalry resembles that of the Scythians?
- 20. What proves that the ass was a common animal among the Hyperboreans?
- 21. What alteration do other authors make in the expression αὐτοῦ ταύτη?
 - 22. How does Nepos define the word 'Tyrant'?
- 23. What was the proper distinction between Siculi and Siceliotæ, &c.? How did the Romans express this distinction?
- 24. Who denies the construction of ἐντυγχάνειν with a genitive? Upon what principle does Matthiæ defend the con-

struction? In what way does Schweighæuser solve the difficulty?

25. What character does Callicratidas give of the Ionians?

26. Where did Xerxes build a bridge across the Hellespont? 27. What was the pretext for the expedition against Barca?

- What circumstance deserves notice in the details of the siege of this town?
- 28. By what method have the proceedings of besiegers been detected, and frustrated, in-more than one case?

29. Give instances of nouns differing in gender and termina-

tion, but similar in other respects.

SO. Explain the phrase τάμνειν ὅρκια; and give the corresponding idioms in Latin, and in English.

31. What name was given to sudden and unaccountable

alarms? and for what reason?

32. What tyrant perished by the same death as Pheretima?

BOOK V.

1. Is Myrcinus of the same quantity as Myrsinus?

2. What other force of the imperfect may be noted, besides those already observed?

3. State the difference between κτημα and έγκτημα.

4. Does ἔχειν ' to be able' always require a negative, or no?

5. Translate into Latin εδ ἐποίησας ἀπικόμενος.

6. Give the etymology of $\sigma\pi\alpha\delta i\xi as$, and the English of $\pi\rho\alpha ir\eta s$. What is one of the earliest instances of a person's being flayed alive? What was the fate of Valerian?

7. Give the etymology of Pelasgi. What was the name by

which this people called itself?

8. What does the superlative denote, when accompanied by the genitive case of the reflexive pronoun?

9. After what verbs does ὁπὸ precede the agent?

10. By what figure is ἀσπὶς used for ἀσπίδες? Give instances of expression similar to that by which ἀσπὶς is put for ἀσπισταί.

11. Give the etymology of Κυκλάδες. How many were they?

12. Explain the nautical term θαλομίη.

13. What is the middle future sometimes put for?

14. What were the words punctured on the slave's head by Histiaus? What particular does A. Gellius add to the story?

15. Who was the earliest Greek historian? What two meanings has the word λογοποιός?

16. What is the force of our egr? and what is it opposed to?

17. When is it that Herodotus generally uses the expression ἔφη λέγων?

18. What were the στρατηγοί among the Ionians? What

analogous use of titles in Latin can be pointed out?

19. What is the force of akpos in composition?

20. Whom did Leonidas marry?

21. What is known with respect to the early art of constructing maps?

22. Explain the nature of avagupides, and give the Gallic

name for them.

23. Describe the κυρβασίη.

24. What is remarkable with respect to the Choaspes?

25. To what sea did the expression θάλασσα ή Ίωνων apply?

26. Describe the materials, &c. of the iκετηρίη. What may the word έγχειριδίοις, which Æschylus used, possibly refer to? p. 218. n. 80.

27. Give the value of a talent, and of a mina, (p. 227. n. 71.)

in round numbers.

28. Whom do Thucydides and Plato consider as the eldest son of Pisistratus?

29. What are the two different opinions as to the derivation

of the words γεφυραίοι and γέφυρα?

30. Mention the number of the Amphictyonic council, the time and place of meeting, and the extent of its authority.

31. What was the difference between Parian and Porine marble? To what uses was the former chiefly applied? And what reason is assigned for another name which it bore?

32. Can any instances be given of the Pythian oracle being

nfluenced by bribery?

33. What do you infer from a comparison of the significations of πρεσβύτερα and νεώτερα?

34. What was the ancient harbour of Athens? What was

subsequently the principal port?

35. What was Thessaly famous for? and what circumstances are connected with this celebrity?

36. How does Frontinus account for the defeat of the Thes-

alian cavalry in Attica by Cleomenes?

37. What skill appears to have characterized the Pelasgian race?

38. What is the other name of the Scamander, and the ety-

mology of it?

39. What were the Carians proverbially? Does Herodotus say any thing favorable of them? Does Cicero speak equally in dispraise of any other people?

Herod. Vol. I. 2 E

- 40. What names did Erichthonius give to the Athenian tribés?
 - 41. Who augmented the number of the tribes to twelve?
- 42. Explain the meaning of the terms Geleontes, Ægicores, Argades, and Hopletes; and the difference between δήμος and δήμος.

48. Give the names of the ten tribes: by whom were they selected?

44. Was there any family connexion between Achilles and Ajax?

45. What was the office of the φύλαρχος?

46. Was there more than one βουλή at Athens? what does βουλή by itself signify?

47. By what supposition can the difficulties respecting the

site of Hysiæ be obviated?

48. Explain the phrase ὅπλα τίθεσθαι.

49. Who were the Tyndaridæ? and why were they so called? What was another name for them? How did the Spartans designate them in common discourse? What was used as emblematical of them? and what was its name?

50. Give the etymology of Euripus. What does Livy say of

it?

51. Explain the words κληροῦχος, ἰπποβοτής, παχὺς, ἰσηγορίη, ἰσοκρατίη, πολύφημον, ἀκήρυκτος, and κίβδηλος.

52. What was the ransom of prisoners fixed at, during the Peloponnesian war? Had it been higher, or lower, previously?

53. What two temples were situated on the west of the citadel? Who rebuilt the propylea of the acropolis?

54. Explain the difference between el kal and kal el.

55. What was the connexion between Thebes and Ægina? In what poet is this repeatedly stated? p. 269. n. 94.

56. Explain the etymologies and difference of τέμενος, ίερον,

ναός, and χρηστήριον. p. 259. n. 10.

157. What was the nature of the χρησμοί, which were kept at Athens?

58. Mention some of the unamiable traits in the Lacedæmonian character. p. 278. n. 95. p. 283. n. 53. p. 295. n. 67. p. 297. n. 81.

59. What is the metaphor in λσόρδοπον?

60. How may the change in the sentiments of the Corinthians towards the Athenians be very naturally accounted for?

61. What English phrase answers to παν χρημα κινέειν?

62. Explain the difference of ὁπλῖται, ψιλοί, and πελτασταί.

63. How is the use of an accusative, or dative, after ropized to be accounted for?

64. How is the discrepancy in statements of the number of

Athenian citizens to be reconciled?

65. Had the Lacedamonians, or the Athenians, stronger in-

ducements to engage in the Persian war?

66. What is to be observed with respect to the use of στρατος, στόλος, νῆες, στρατιῶται, &c. when they are introduced in a proposition to signify that by which the agent is accompanied?

67. What is the observation of Matthiæ as to the relative position of the names of places and countries? What is Dr. Bloomfield's remark on this? and upon what philosophical principle does Dr. Arnold explain the variation of practice? p. 292. n. 27.

68. Is των τις στρατιωτέων an extraordinary, or ordinary, col-

location in Herodotus?

69. What is the sense of άλώπηξ in p. 237. n. 65.?

70. When do the Latin poets use Cybele? and when Cybebe!

71. Was there more than one reason for the Persians demolishing the temples of Greece? Mention some of those which

were burnt by them.

72. What customs can be mentioned illustrative of the action of Darius, when he prayed that he might be revenged on the Athenians? Who was the Jupiter, to whom his prayer was addressed?

73. What ellipsis will account for the use of the infinitive for the imperative? what different words are often supplied? what is generally to be understood in the Attic poets? What different explanation of the idiom is preferred by Schæfer and Hermann?

74. What are the literal and secondary significations of riσασθαι?

75. Is there any thing remarkable in the use which Demosthenes makes of Exert with an adverb?

76. Who were the chief deities of Ephesus, Delos, Samos,

Naxos, and Lampsacus, respectively?

77. What was the general name of the kings of Cilicia? and of the kings of Babylon?

78. What are the meanings of ὑπέρ, and of έs, with nume-

rals?

79. Give the etymology of Labranda.

80. What slight was thrown by the oracle on the character of the Milesians? How did this people act in the Carian war?

\$1. What is to be observed as to the uses of $\pi \lambda \tilde{\eta} \xi \alpha \iota$, $\pi \lambda \eta \chi \theta \tilde{\eta}$ -

ναι, πληγήναι, πατάξαι, and παταχθήναι? Is any thing similar to be noticed in Latin? p. 271. n. 23.

82. With what verb is ἀναλαμβάνειν frequently coupled?

83. What is the force of akpos out of composition?

84. How does Mitford defend Aristagoras from the imputation of pusillanimity?

BOOK VI.

1. What is the anomaly in μεμετιμένος?

2. Explain the metaphor in ὑπόδημα and ἔρραψας.

3. What made it the more easy to persuade the Ionians that it was the intention of Darius to remove them to a distant region?

4. What is said as to the present state of Miletus and the

neighbouring island of Lade?

5. What case is required after verbs signifying ' to cease, to

make to cease,' &c.?

- 6. What is a peculiar force of the enclitic ris in exhortations and commands?
- 7. With what pronoun is quisque very commonly connected in Latin? What Latin word may express the kal, which is sometimes redundant after a relative?

8. What is observable as to the absolute use of adjectives in

Kós?

9. Explain the opposition of ipà and idia.

10. What is the motive of $\epsilon \pi \eta \rho \epsilon \alpha \sigma \mu \delta s$, according to Aristotle?

11. Under what circumstances is έν δὲ δὴ καὶ used? How is

the preposition here put?

- 12. Explain the metaphor ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς. Who first used it? What variation is made in the expression by subsequent writers?
- 13. What is the emphasis of καὶ ταῦτα in a climax? Will the Latin language admit of any thing parallel?

14. Explain the nautical terms έπὶ κέρας, διέκπλοος, ἐπιβάται,

ἀείρασθαι, and καταδύναι.

15. What was the complement of $\epsilon \pi \iota \beta \acute{a} \tau a \iota$ to each trireme, at different periods? How is the alteration in the number of them to be accounted for?

16. Explain the difference of το λοιπον and τοῦ λοιποῦ, of ἐπὶ

ξείνια and έπὶ ξεινία. p. 268. n. 89.

17. State what the practice was in a Greek fleet when no enemy was immediately in sight.

18. What does ἔχομεν denote with the agrist participle !

19. Can any instance be given in English of a pleonasm similar to that by which μᾶλλον is put after κρέσσον?

20. Does the plural pépere, or ayere, occur the more fre-

quently in exhortations?

21. Did the Greek ships go into action with their sails set '

22. Explain the phrases πατρόθεν άναγράφεσθαι, κατ' άκρη, αίρειν, and έαν χαίρειν.

23. Mention what compounds of φεύγειν signify ' to escape,'

and whether the simple verb admits of the same sense.

24. By whom, and in honor of whom, were the Thesmophoria celebrated?

25. In what two different meanings does ώs είχε occur!

Supply the ellipsis in each.

20. How does yaulos differ in sense according to its accent?

27. In vi. 19. do the words $\Delta \iota \delta \iota \mu \rho \iota s$ äddoist agree together? or what is the construction by which they are in the same ease?

28. How would you render 'in the light of enemies' in the phraseology of Herodotus, and in that of Livy?

29. Were Opis and Ampe different names of the same

place?

30. What was the proper designation of the Samian no-

31. Explain the phrases exorres and our exorres: supply the ellipsis: give instances (if there are any) of habere bearing a like signification.

32. Why was Zancle so called? What other town received

a name from the same circumstance?

33. How many different branches of Locrians were there !

34. To what degrees of comparison may $\mu \acute{e} \gamma a$ be attached adverbially?

35. Explain the metaphors in περιβάλλεσθαι, and ές γίνυ

βάλλειν.

36. What was called ὁ Πόντος, κατ' ἐξοχήν? Explain the meaning of the words κατ' ἐξοχήν. p. 268. n. 86.

37. In what places were there districts bearing the name of

' the Hollows'?

38. What are the two explanations that may be given of φιλέει προσημαίνειν? and of ἐν γνώμη γεγονώς? p. 270. n. 8.

39. Give the difference of ἀπολαμβάνειν, ἐπιλαμβάνειν, and ὑπολαμβάνειν. Who has imitated Herodotus in the use of these three verbs?

40. Is the phrase γλωσσαν μετιέναι correct Greek, or no?

41. What humane law was in force among the Persians relative to capital punishment?

42. Give instances of the gratitude of Darius to foreigners,

and of his clemency.

43. Can you show that, in c. 30., eð may be connected either with περιστείλαντας or with θάψαι?

44. What is σαγήνη? What English word is derived from

it?

45. Of what pastime does Minucius Felix give an entertain-

ing description?

46. When a word, which expresses the accompaniment of an action, has αὐτὸς with it, what is observable with respect to the construction?

47. What expressions are opposed to ἐπ' ἀριστερά? and

what expression is synonymous with it?

48. How would you express in Greek 'on the right as you enter'?

49. Give the etymology of Selybria, Proconnesus, and

Cardia.

50. What important mistake is made by the Scholiast on Aristides, in relating the elevation of Miltiades to the rank of tyrant?

51. What do the English mean when they speak of 'the Peninsula'? What did the Romans understand by the same

word?

52. In missions to consult oracles, what persons were generally employed? and what was the name, which denoted 'a person sent to consult an oracle?'

53. By what criterion did the Athenians estimate the nobi-

lity of a family?

54. What difference is to be noticed, generally, in the adverbial use of comparative, and of superlative, adjectives?

55. Give the several phrases which are synonymous with

'Ολύμπια νικᾶν; and supply the ellipses.

56. Why did Pisistratus patronize the expedition of Miltiades to the Thracian Chersonese?

57. Explain ἀποτειχίζειν.

58. Give the synonyms of δηλέεσθαι.

59. Mention instances of the defence of countries, from invaders, by the construction of walls.

60. What definition does Pollux give of αὐχήν? By whom

is cervix used in the same sense?

61. How can you show that the sacrifices offered to heroes differed from those offered to gods? Where was Brasidas honored as if he had been the founder of the city?

62. What races are meant by αγων iππικός?

63. Is a similar catastrophe to that which befell Stesagoras, recorded of any Roman?

64. What is θερμός synonymous with, and what is it opposed

to?

65. Mention what was customary among the ancients on the loss of a near relation? and what was customary on occasions of particular good or ill fortune?

66. Was Thucydides in any way connected with the family

of Miltiades?

67. Is the penult of all proper names in $-\pi \dot{\nu} \lambda \eta$ and $-\phi \dot{\nu} \lambda \eta$ the same in quantity?

68. Is any thing remarkable in the form τέσσερσι?

69. Is κατατιθέναι χάριν used in prose and in verse indifferently?

70. Is there no inconsistency in saying παραπλέων την 'Ασίην,

απίκετο ές την Ίωνίην?

71. What motive could Mardonius have had for deposing

the Ionian tyrants?

72. Is it probable that Darius had any reasons, which he did not choose to avow, for undertaking the invasion of Greece?

73. What is πέρην originally? and έθελοντήν?

- 74. What is the modern name of Mount Athos? and why?
- 75. Express τὰ θηρία, and θάλασσα θηριώδηs in the words of Horace.
- 76. How is the change of $\Phi \rho \dot{\nu} \gamma \epsilon s$ into $B \rho \dot{\iota} \gamma \epsilon s$ to be accounted for?
- 77. What do the nouns θάνατος, δουλοσύνη, &c. sometimes resemble in construction?
- 78. Upon what principle does Matthiæ account for the expression, ἐκ τῶν ἐκ Σκαπτῆς "Υλης μετάλλων?

79. On what occasions do Greek writers make use of the

word δασμός and its compounds?

80. Explain the difference between $\nu \tilde{\eta} \epsilon s$ and $\pi \lambda o \tilde{\iota} a$; between $\mu \dot{\alpha} \chi a \iota \rho a$ and $\xi \dot{\iota} \phi o s$; between the use of $\pi a \rho a \theta \dot{\eta} \kappa \eta$ and that of $\pi a \rho a \kappa a \tau a \theta \dot{\eta} \kappa \eta$.

81. How are we to know when a Greek appellative is to be

considered as a proper name?

82. What expressions may be given as synonymous with êş êmtoroxiis?

83. What compound verbs does Herodotus use, which are similar to καταχαλκοῦν in their formation?

84. Give instances of a play upon names from the Greek tragedians, and from Latin writers.

85. What particulars are mentioned of the γυμνοπαιδίαι? and of the θεωρία? How often was the latter festival kept? Was any other feast celebrated at similar intervals? p. 299. n. 7.

86. How was it customary for persons to conceal their

grief?

87 To what in Latin does the future participle in Greek often correspond? What particle is frequently inserted before this participle?

88. What compound verb is generally used to signify 'to

deposit'? Does Herodotus use this verb?

89. Who were the Helots? Is είλωτέων or είλώτων more correct? and why?

90. Give the modern name of Sunium, and its etymology.

91. By what means were ambassadors distinguished, according as they were employed in a religious, or in a civil, mission?

92. Explain the difference between πειταδράχμους, and πέιτε δραχμῶν, ι έας εϊκοσι ἀποδόσθαι; between ἄγειν and φέρειν; between ὁρμίζειν and ὁρμίζεσθαι.

93. Why was Ceres called θεσμοφόρος?

94. What is έπισπαστήρ? Give a synonym for it.

- 95. Of what did the pentathlus consist? What were the original exercises? What addition to them was afterwards made?
- 96. What was the early, and what the later, signification of φλαῦρος? What distinction may we generally observe between φλαῦρος and φαῦλος? p. 305. n. 71.

97. What construction does iθù admit of?

98. Why is it very probable that Thucydides refers to the same earthquake at Delos as Herodotus does?

99. What mineral production was found at Carystus? and

why was the mineral so called?

100. In what manner is removal from one place to another

frequently expressed?

101. Give instances in Latin of plural neuter adjectives being put in apposition to proper names, both in the singular, and in the plural.

102. What is the regular signification of ήκειν?

103. Upon what principle is it, that sometimes the name of the town stands first, and at other times the name of the country?

104. Why are verbs of 'accusing,' &c. followed by the

name of the crime in the genitive?

105. How is the apparition of Pan to Phidippides to be accounted for?

106. What particulars are mentioned relative to the temple of Pan?

107. Describe the torch-race.

108. What is the signification of certain adjectives in a ros ?

Are they properly numerals?

109. At what time only used the Lacedæmonians to march on an expedition? Why so? What was the object of such a regulation?

110. Give instances of litotes formed by the combination of ov with other words? What is the force of ov in such expres-

sions?

111. Who were 'the twelve Deities'?

112. When ολίγοι precedes an infinitive, what is the enal-

lage? and what is the ellipsis?

113. Who was the Polemarch? What was his office? Why had he a vote as well as the Generals? What was his post in action?

114. Who was the Eponymus? and why so called?

115. Mention the number of the Athenian Generals, and their mode of acting.

116. To what borough did Harmodius and Aristogiton be-

long?

- 117. Why does φύλοπις signify battle? What observation is made on the custom from which this use of the word originated?
- 118. What other eminent Athenian generals, besides Miltiades, were engaged at Marathon? and where were they posted? Who remained on the field after the action to guard the prisoners and the booty?

119. Explain the meaning of subject, and predicate. How

are they to be distinguished in Greek?

120. Was it the ancient custom to advance at a rapid pace against the enemy's line, or otherwise? Did Cæsar and Pompey agree as to their practice in this respect?

121. Is it at all probable that Miltiades anticipated the rout

of the Athenian centre?

122. Why is the adjective sometimes followed by the substantive in the genitive, instead of agreeing with it?

123. When was the battle of Marathon fought?

124. What absurd story is told relative to the death of Callimachus?

125. How does Justin exaggerate the exploit of Cynægirus? Who was he?

126. Give the etymology and signification of ἄφλαστον. Describe the manner in which vessels were usually moored to the shore; and the mode in which ἐξανακρούεσθαι may be in-

terpreted, with reference to the nature of the coast in the vicinity of Marathon.

127. How is the ellipsis to be supplied in ως ποδων είχον?

128. Why was the Cynosarges so called? and for what was it celebrated?

129. What particulars are remarkable with respect to the numbers of the slain at Marathon?

130. State the number of Eretrian captives, and how many of them reached Persia.

131. What is probably the difference between ὑποξάκορος and

νεώκορος ?

132. Give an instance in which $\xi_{\chi} \epsilon \iota \nu$ admits of a reciprocal construction, taking the same noun either as a nominative before it, or as an accusative after it.

133. When the punishment is expressed in the genitive, what

is the noun used?

134. How is the conjunction of $\tau \tilde{\eta} s \mu \acute{a} \chi \eta s$ and $\tau \mathring{\eta} \nu \alpha \tilde{\iota} \rho \epsilon \sigma \iota \nu$ to be accounted for?

135. How much was Miltiades fined? Why was that sum fixed upon?

END OF VOL. I.

SCHOOL AND COLLEGE GREEK CLASSICS.

WITH ENGLISH NOTES, QUESTIONS, &c.

At the desire of many Schoolmasters, Mr. Vally is publishing a SERIES of such GREEK AUTHORS as are read in the upper Classes of Schools and in Colleges. The best Texts are adopted, and the Critical and Explanation Notes are presented in a more accessible form than those of Latin Commentators, by avoiding that profuseness of annotation which frequently anticipates the ingenuity, supersedes the industry, and retards rather than promotes the improvement of the pupil. Examination Questions, adapted to the points discussed in the Notes, and Indexes, are also added.

'Things are now ordered better; there are English-Greek Grammars, English-Greek Lexicons, and now English Notes and explanations. Among literary individuals, Mr. Valpy led the way in this goodly task. His series of Classics for school and college are meritorious; and in our opinion, and as far as we have seen, are better managed than any similar undertaking now on foot.'—Speciator, Dec. 4th, 1830.

The following are already published:

HECUBA OF EURIPIDES, from the Text and with a Translation of the Notes, Preface, and Supplement, of Ponson; critical and explanatory Remarks, partly original, partly selected from other Commentators; Illustrations of Idioms from Matthiæ, Dawes, Viger, &c., and a Synopsis of Metrical Systems. By the Rev. J. R. Major, Trin. Coll., Camb., and Master of Wisbech School. Second Edition. 5s.

'This is, beyond all comparison, the best student's edition of a Greek Play, which has ever been given to the public. The original edition of Porson, which forms the ground-work of the present, is, after all, a book more adapted to the finished scholar and classical critic, than to those who are only pursuing the studies which are to render them worthy of a station within the envied pale.'—Literary Chronicle.

MEDEA, PHENISSE, and ORESTES. By the Same. 5s. each. — The four Plays may be had together in one vol. Pr. 20s.

'This (Orestes) is one of the admirable series of the School and College Greek Classics, and well worthy of its place. The Questions are judicious, and he who correctly answers them, must have accurately read his author.'—Spectator, January 1831.

CEDIPUS TYRANNUS OF SOPHOCLES. By the Rev. J. Brasse, D.D., late Fellow of Trin. Coll., Camb. 5s.

'The very useful illustrations given of all the dimcult passages are well adapted to remove many of the obstacles, which usually stand in the way of a young Greek Scholar.'—Monthly Review.

CEDIPUS COLONEUS, ANTIGONE, and TRACHINLE. By the Same, 5s. each.—The four Plays may also be had in one vol. Pr. 20s.

ANABASIS OF XENOPHON. By F. C. Belfour, M. A. Oxon, F.R.A.S. Ll.D. 85. 6d. bds.

'This Edition has been published for Schools and Colleges; and we have no hesitation in saying that it is, for such a purpose, superior to any other in existence. A very copious table of contents (wanted in most of the former editions) affords an immediate means of access to every part of the text which may be required. A great quantity of useful information is perspicuously conveyed in the notes.'—Spectulor.

We have examined this edition, and we find in it a valuable body of crifical and philological information, including many interesting remarks on Oriental manners, customs, and habits. It is an excellent manual for the student, and the editor is evidently a man of judgment and taste, as well as of various knowlege."—Class. Journ. No. 80.

CYROPEDIA OF XENOPHON. By E. H. BARKEB, Esq. 8s. 6d. bds.

DEMOSTHENES.—Oratio Philippica I.; Olynthiaca I. II. et III.; de Pace; Æschines contra Demosthenem; Demosthenes de Corona. With English Notes, Questions, &c. By E. II. BARKER, Esq. 8s. 6d. bds.

'Its chief recommendation is a copious Index, a judicious table of Examination Questions, and, above all, numerous Notes, in which the student is not perplexed with critical pedantry, but informed by explanatory matter.'—Court Journal.

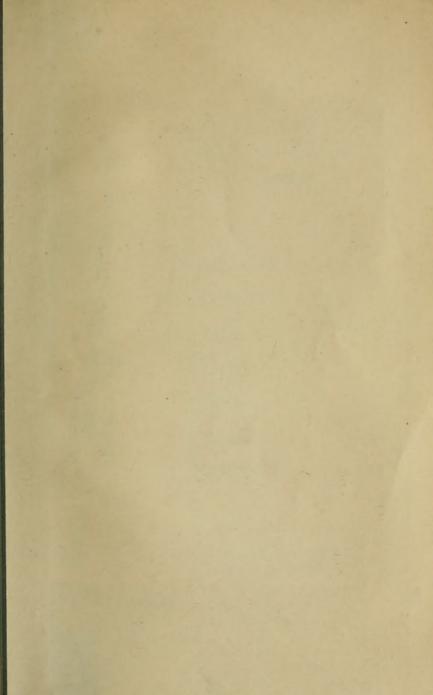
'The editor is a scholar who evidently searches deeply, examines carefully, and decides only on conviction.'—Edinburgh Literary Journal.

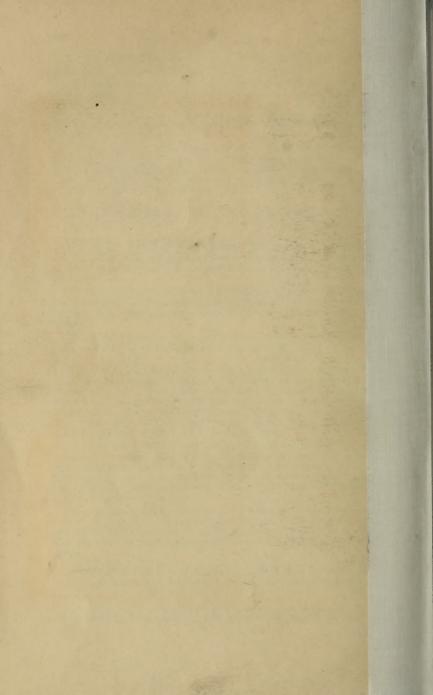
THUCYDIDES. A new Recension of the Text; though almost always coinciding with one or other of the Texts of Bekker, Goeller, and Poppo; with a statement of their respective variations from the adopted readings, and an amended Punctuation; accompanied with Original Notes, Critical, Philological, and Exegetical; Examination Questions, Indexes, &c. By the Rev. S. T. BLOOMFILLD, D.D. F.S.A. of Sidney Coll., Camb., Vicar of Bisbrooke, Rutland. 3 Vols. 11.74. bds.

'The best praise that we can bestow on the Notes is, that they form a valuable commentary, by which a careful student may a quire a clear and lasting acquaintance with the style and meaning of Thucydides. We have collated several passages of the text with the editions quoted in the title; the best reading appears to be adopted in all cases, and that after careful deliberation and extensive research.'—Atlas.

'This edition is intended for the use of Schools, but will be found available to Students of all ages. The Notes are useful and explanatory, and not encumbered with that pedantic ostentation of learning, in which it has been so long the fashion of our ablest commentators to indulge.'— Sun, 26th January, 1831.

PROMETHEUS OF ÆSCHYLUS, with Notes, critical and explanatory, original and selected; and Examination Questions, 5s.





Herodotus - Book 1. cut XXXVII --

M.H. 2216145

Herodotus The history of the Persian wars; ed. by Stocker. Vol.1.

7581

University of Toronto Library

DO NOT
REMOVE
THE
CARD
FROM
THIS
POCKET

Acme Library Card Pocket LOWE-MARTIN CO. LIMITED

